

Katarzyna Gniadek • Radosława Jurga • Arleta Mytko • Małgorzata Szukała • Anna Szychta

4eelt innowacyjny zintegrowany program nauczania w klasach I-III

SCENARIUSZE ZAJĘĆ WCZESNOSZKOLNYCH

*Większość nauczycieli marnuje czas na zadawanie pytań,
które zmierzają do pokazania uczniom, czego nie wiedzą –
podczas gdy celem prawdziwej sztuki pytania jest odkrycie,
co uczeń wie lub czego może się nauczyć.*

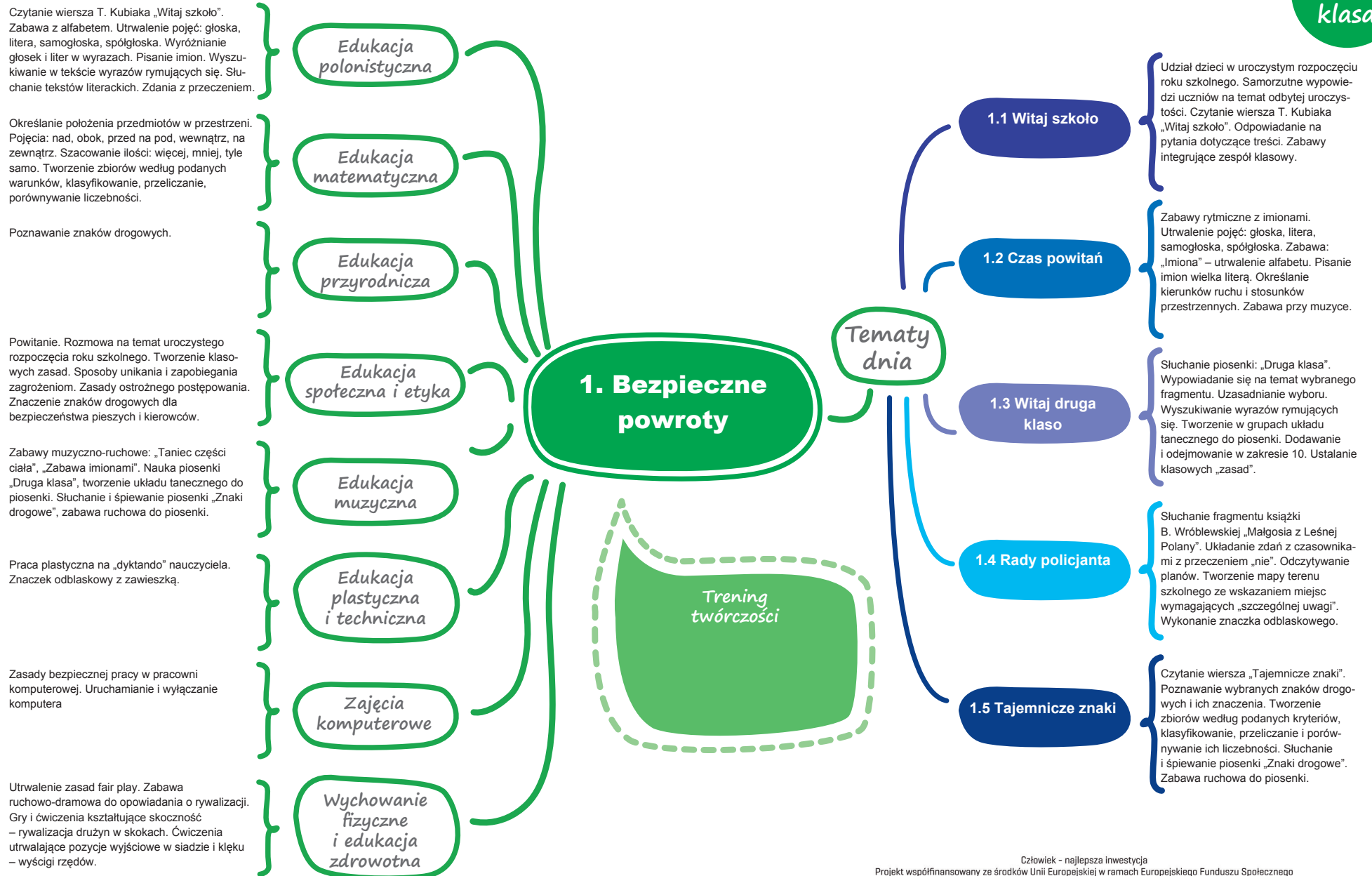
Albert Einstein

Spis treści

1. Bezpieczne powroty	Arleta Mytko
2. Wspominamy lato	Arleta Mytko
3. Dary lata	Arleta Mytko
4. Witaj jesieni	Arleta Mytko
5. Jesień wokół nas	Arleta Mytko
6. Przez różowe okulary	Arleta Mytko
7. Muzyka maluje nastroje	Arleta Mytko
8. Pogoda jesieni	Anna Szychta
9. Zwierzęta domowe	Anna Szychta
10. Obserwuję, słyszę, czuję - poznaję świat	Anna Szychta
11. Ze zdrowiem za pan brat	Anna Szychta
12. Bogactwa naturalne naszego kraju	Anna Szychta
13. Nastrajamy się na Święta	Anna Szychta
14. Oblicza Świąt Bożego Narodzenia	Małgorzata Szukała
15. Witaj, Nowy Roku	Małgorzata Szukała
16. Czas świętowania	Małgorzata Szukała
17. Zimowe obrazki	Małgorzata Szukała
18. Aktywni zimą	Małgorzata Szukała
19. Oglądamy i czytamy	Małgorzata Szukała
20. Z kulturą za pan brat	Małgorzata Szukała
21. Księga domu	Katarzyna Gniadek
22. Szkoła - nasz drugi dom	Katarzyna Gniadek
23. Wiosenne pytania	Katarzyna Gniadek
24. Marcowe koty	Katarzyna Gniadek
25. Pomysłowa wiosna	Katarzyna Gniadek
26. A to ciekawe	Katarzyna Gniadek
27. Piękna jest nasza Ziemia	Katarzyna Gniadek
28. Kwietniowy zawrót głowy	Katarzyna Gniadek
29. Nasze miejsce w Europie	Radosława Jurga
30. Od Krakowa do Gdańska	Radosława Jurga
31. Przyroda wiosną	Radosława Jurga
32. W świecie fantazji	Radosława Jurga
33. W naszym otoczeniu	Radosława Jurga
34. Moja mała i wielka ojczyzna	Radosława Jurga
35. Do wakacji tuż, tuż...	Radosława Jurga

Autorem wszystkich scenariuszy Treningu Twórczości jest **Małgorzata Szukała**

Dzieci biorą udział w uroczystym rozpoczęciu roku szkolnego. Po skończonej akademii, w sali, porozmawiaj z dziećmi swobodnie na temat odbytej uroczystości.

Rozpoczęcie roku szkolnego

Gra muzyka, dzieci poruszają się swobodnie po sali. W chwili, gdy muzyka milknie, podaj polecenia wykonania krótkich działań: uściśnij jak najwięcej rąk, spójrz jak największej liczbie osób głęboko w oczy, pomachaj ręką do kolegi.

Zabawa muzyczna: Witamy się!

Dzieci siedzą w kręgu. Wyjmij z worka pociętą, wakacyjną ilustrację. Rozdaj dzieciom po jednym fragmencie i spytaj, co może przedstawiać. Wszystkie dzieci układają swoje fragmenty w całość umieszczając je na tablicy. Na koniec oceń trafność spostrzeżeń dzieci.

Wakacyjne puzzle

Poproś dobrze czytające dzieci o przeczytanie wiersza T. Kubiaka: „Witaj nam szkolo radosna, Grająca dzwonkiem co rano. Dzień dobry szkolo wesola. Lesie i łąko - dobranoc”.

Szkola radosna

Porozmawiaj z dziećmi o treści wiersza i ilustracji zamieszczonej na tablicy. Przeprowadź swobodną dyskusję pytając: Jaki jest tytuł wiersza? Dlaczego mówimy łące dobranoc? Co by było, gdyby nie było szkoły? Dlaczego szkola jest wesola? Dlaczego szkola bywa smutna?

Rozmowa o szkole

Dzieci poruszają się w rytm muzyki. Gdy muzyka ucichnie za każdym razem pokaż dużą kostkę w innej pozycji. Dzieci grupują się zgodnie z liczbą oczek na pokazywanej ścianie (2, 1, 4, 3).

Zabawa muzyczna: Kostka

Stań w środku koła i powiedz do dzieci: „Jestem pierwszym elementem domina. Proszę do siebie kogoś, kto tak jak ja lubi śpiewać”. Spośród zgłaszających się dzieci zaprosz jedno i podaj mu rękę. Spytaj o jego inne upodobania i poproś, żeby spytało kto dzieli jego zainteresowania. Dołączające dzieci łapią się za ręce i pytają o to, co lubią. Ostatnia osoba zamyka krąg i łączy wszystkich. Brawo! Stworzyliście domino!

Zabawa: Domino

Pytania HOT

Co by było, gdyby nie było szkoły?
Dlaczego szkołę nazywamy "szkołą"?
Dlaczego szkola jest wesola?
Jaki dzień w poprzednim roku szkolnym był Twoim ulubionym?

Cele

Uczeń:
swobodnie wypowiada się na temat ilustracji i wysłuchanych tekstów,
potrafi wypowiedzieć się nt. powrotu do szkoły, aktywnie uczestniczy w zabawach grupowych.

Przygotuj

tekst wiersza T. Kubiaka „Witaj szkolo” dla każdego dziecka,
wakacyjne puzzle – pociętą ilustracją z wakacji (po jednym fragmencie dla każdego dziecka).

Co mają przynieść dzieci

1.1 Witaj szkolo

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

dzieci układają „wakacyjne puzzle” z rozdanych fragmentów.

W zeszytach

Zadanie domowe

Poproś dzieci, żeby usiadły w kręgu. Rozpocznij zabawę wygrywając rytm na instrumencie perkusyjnym i śpiewając do rytmu swoje imię. Wszyscy śpiewają głośno twoje imię i wyklaskują lub wytupują usłyszany rytm. Następnie przekaz instrument dziecku po prawej stronie, czas na jego imię! Kontynuujcie zabawę przekazując instrument.

Śpiewamy swoje imiona

Umieść na tablicy alfabet ruchomy. Dzieci czytają go, a gdy pojawi się głoska rozpoczynająca ich imiona, dzieci wstają, głoskując swoje imiona. Następnie tworzą dwie grupy imion rozpoczynających się samogłoskami i spółgłoskami.

Imienne głoski

Przedstaw dzieciom „klasową maskotkę”. Animując maskotką ułóż z alfabetu ruchomego jej imię, zaznaczając samogłoski na czerwono, a spółgłoski na niebiesko. Przypomnij pojęcia: głoska, litera, samogłoska i spółgłoska. Dzieci uzupełniają ilość głosek i liter w wyrazach umieszczonych w tabeli.

Głoska i litera

Rozdaj dzieciom rozsypanki literowe i poproś, by ułożyły z nich imiona. Następnie dzieci układają imiona w kolejności alfabetycznej, a na końcu zapisują w zeszytach pamiętając, że imiona zapisujemy z wielkiej litery.

Rozsypane imiona

Dzieci siedzą w kole trzymając kolorowe koła. Na twoje polecenie kładą kółko przed sobą, za sobą, z lewej strony, z prawej strony, trzymając nad sobą, siadają na kole, określają, że kółko jest pod nimi, przed nimi. Uzupełniają zdania wyrazami: w, nad, za.

Położenie przedmiotów

Zwróć uwagę dzieci na przyczepione do sznurka na klamerki. Poproś dzieci o wybranie i zdjęcie jednej kartki. Każde dziecko przed zdjęciem wskazuje kierunki: górę, dół, lewą i prawą stronę kartki. Następnie dzieci siadają do stolika i pod twoje dyktando, rysują na środku kartki drzewo, w lewym górnym rogu słoneczko, na dole trawkę. Po lewej stronie drzewa buda, a po prawej stronie kwiat.

Mój rysunek

Poproś dzieci, aby poruszały wskazanymi częściami ciała w rytm muzyki. Tańczą kolejno: głowa, szyja, ramiona, ręce, dionie, palce, tułów, biodra, nogi, stopy.

Tańczy moja głowa, tańczą też bioderka

Pytania HOT

Co by było, gdyby ludzie mieli to samo imię?
Dlaczego zwierzęta mają „imiona”?
Wyobraź sobie, że do klasy dołącza nowe dziecko. Jak chciałbyś, żeby miało na imię?

Cele

Uczeń:
rozdzieli samogłoski i spółgłoski, głoski i litery, zapisuje imiona wielką literą, określa położenie przedmiotów w przestrzeni.

Przygotuj

instrument perkusyjny, ruchomy alfabet, dla każdego dziecka: kolorowe koła, kolorowe kartki przyczepione klamerkami do sznurka, rozsypanki literowe – imiona, tabelę z wyrazami z ilością głosek i liter w wyrazach.

Co mają przynieść dzieci

**1.2
Czas powitań**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

stwórz tabelę z wyrazami do uzupełniania ilości liter i głosek.

W zeszytach

dzieci zapisują imiona z wielkiej litery i w kolejności alfabetycznej.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań z imionami Twoich koleżanek i kolegów z klasy.

Wybierz jedno dziecko i poproś by stanęło w środku koła. Pozostałe dzieci poruszają się w rytm muzyki po jego obwodzie. Na twoje hasło zatrzymują się, a osoba ze środka biegnie po sali, pokazując wybrane przedmioty. Dzieci zapamiętują wymienione przedmioty i powtarzają je w tej samej kolejności.

Wskaż ten przedmiot!

Stwórzcie krąg na dywanie. Na środku ułóż napis „Zasady”. Pokaż dzieciom jedną kartkę z minką wesołą i drugą, ze smutną. Trzymając uśmiechniętą powiedz: „Lubię, gdy w klasie...”. Następnie podnieś smutną minkę i powiedz: „Za to nie lubię, gdy...”. Poproś, żeby dzieci napisały na kartkach to, co lubią w klasie, a czego nie lubią i ułożyły kartki w formie promieni wokół napisu: „Zasady”. Razem przyjrzyjcie się efektowi pracy.

Zasady naszej klasy

Dzieci słuchają piosenki „Druka klasa”. Następnie porozmawiaj z dziećmi o tym, który fragment piosenki im się podobał i dlaczego. Dzieci wymieniają zapamiętane rymy, a następnie tworzą własne, wakacyjne rymy.

Rymy drugiej klasy

Rozdaj dzieciom do wylosowania karteczki z działaniami dodawania i odejmowania w zakresie 10. Te, które otrzymają ten sam wynik, tworzą grupę. W grupach wymyślają układ taneczny do piosenki „Druka klasa”. Następnie grupy prezentują swoje układy. Zaczyna ta z najwyższym wynikiem działania matematycznego.

Układ taneczny na 10!

Podziel dzieci w pary. Spytaj: Jak myślicie, ile przedmiotów znajduje się w waszych piórnikach? Następnie poproś, żeby je przeliczyły. Powiedz dzieciom, żeby wyjęły wszystkie przedmioty z piórników i ułożyły je na ławce. Zachęć je do porównania ilości przedmiotów i do układania w parach pytań z użyciem słów: ile, najwięcej, najmniej.

Tyle samo? Więcej? Mniej?

Poproś dzieci o dobranie się w pary. Każda z nich otrzymuje pętlę i tworzy zbiory według wskazań nauczyciela: umieść wewnątrz pętle sześć kredek, na zewnątrz pięć ołówków, dookoła pętle cztery kredki, itd.

Zapętlone kredki i ołówki

Wszyscy śpiewają piosenkę, wykonując wcześniej ustalone gesty: „Wszystkich już żegnam was. Do widzenia, już czas. Idę ja. Idziesz ty. Raz, dwa, trzy”.

Piosenka na pożegnanie

Pytania HOT

Dlaczego ludzie zawierają umowy? Ile jest na świecie rzeczy do zbadania? W jaki sposób każdy może zostać odkrywcą? Jak widzi naszą klasę mucha chodząca po suficie?

Cele

Uczeń:
określa z innymi zasady klasowe, potrafi wymyślić ruchy do piosenki, określa położenie przedmiotów w przestrzeni z uwzględnieniem wyrazów: wewnątrz, na zewnątrz.

Przygotuj

rysunki miniek: wesołej i smutnej, piosenkę „Druka klasa” (słowa: N. Usenko, muzyka: B. Blanco), napis „ZASADY”, szarfę/pętlę dla każdej pary dzieci, dla każdego dziecka: karteczki z działaniami dodawania i odejmowania w zakresie 20.

Co mają przynieść dzieci

piórnik z przyborami szkolnymi.

1.3 Witaj druga klaso!

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Dzieci siedzą w kręgu. Każde zdejmuje jeden but i kładzie go przed sobą. Na twój znak zaczynają wspólnie śpiewać tekst: „Hej ho, hej ho, do szkoły by się szło...” i rytmicznie uderzają butami o podłogę. Następnie śpiewając rytmicznie, przekładają buty w prawa stronę.

Hej ho! Do szkoły by się szło!

Przeczytaj dzieciom fragment książki B. Wróblewskiej „Małgosia z Leśnej Podkowy”. Następnie porozmawiaj z nimi o tym, co zaintrygowało je w opowiadaniu. Spytaj: Kto przyszedł do klasy? Którą bajkę przypomniał policjant? Jakich udzielił rad?

Rady policjanta

Zaprezentuj dzieciom plan miasta Poznania. Dzieci odczytują główne ulice zaznaczone na planie. Następnie wskaż dzieciom znane obiekty kulturalne pytając dzieci czy są im znane. Krótko opisz każdy obiekt.

Gdzie jest ta ulica?

Umieść na tablicy arkusz szarego papieru ze szkicem terenu szkolnego. Wskazane dzieci zaznaczają na niej: boisko, budynek szkolny, ulice, chodniki. Analizując mapę, wskazują miejsca „szczególnej uwagi”, przyklejając w tych miejscach czerwone trójkąty. Określają zagrożenia i podają sposoby ich unikania.

Mapa miejsc szczególnej uwagi

Każdy uczeń losuje kartonik z czasownikiem. Czyta wyraz, tworzy czasownik z przeczeniem „nie”. Następnie układa z nim zdanie i zapisuje je w zeszytce.

Czasowniki z przeczeniem „nie”

Dzieci odpowiadają na pytanie: W jaki sposób oznakowałbyś pieszych, gdyby nie było znaczków odblaskowych? Następnie zachęć je do przygotowania ze zgromadzonych materiałów własny znaczek odblaskowy z zawieszką.

Znaczek odblaskowy

Dzieci wyciągają przyniesione do szkoły sznurki. Każde dziecko w dowolnym miejscu sali układa drogę o dowolnym kształcie ze swojego sznurka. W czasie muzyki dzieci poruszają się po sali tak, by omijać „drogi”. Na przerwę w muzyce zatrzymują się przy dowolnej „drodze”. Przypatrują się jej kształtowi i następnie wyobrażają sobie wielki pędzel, którym malują „drogi” na ścianie i suficie.

Czas iść w drogę!

Pytania HOT

W jaki sposób oznakowałbyś pieszych, gdyby nie było znaczków odblaskowych?
Gdybyś miał narysować mapę boiska, jakie miejsca byś na niej zaznaczył?

Cele

Uczeń: potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące treści opowiadania, uczy się czytać mapę, wie w jakich miejscach w szkole należy uważać, ćwiczy układanie i pisanie zdań z przeczeniem „nie”.

Przygotuj

fragment książki B. Wróblewskiej „Małgosia z Leśnej Podkowy”, plan miasta Poznania, arkusz szarego papieru, kartoniki z czasownikami, wycięte czerwone trójkąty.

Co mają przynieść dzieci

sznurek o długości 1 metr, materiały plastyczne na znaczek, odblaskowy, klej, nożyczki.

1.4 Rady policjanta

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść przygotowaną z dziećmi mapę miejsc szczególnej uwagi.

W zeszytach

dzieci zapisują ułożone zdanie z czasownikiem z przeczeniem „nie”.

Zadanie domowe

Napisz kilka przestróg, jakie dałbyś dzieciom, w imieniu policjanta. Pamiętaj o pisowni czasownika z przeczeniem „nie”.

Dzieci stoją w kręgu. Zarecytuj wiersz i zachęć dzieci do wykonywania gestów zgodne z jego treścią: „Żeby było nam wesoło – masujemy swoje czoło. Raz i dwa, raz i dwa – każdy ładne czoło ma. Potem oczy, pod oczami i pod nosem, pod wargami. Poszczyp lekko całą twarz i już dobry humor masz”.

Powitanie na dobry humor

Powiedz dzieciom by usiadły w kręgu. Rozłóż przed każdym kopertę z puzzlami (w środku znajdują się pocięte ilustracje znaków drogowych oraz wyrazy: „znak” i „drogowy”). Na twój znak, dzieci zaczynają układać puzzle. Odczytują hasło: „znaki drogowe” i nazywają ułożone znaki. Dzieci wypowiadają się swobodnie na temat swojej pracy.

Puzzle: Znaki drogowe

1. Z zestawu znaków drogowych dzieci wybierają jeden znak i utożsamiają się z nim.
2. Wybierz dziecko, które przedstawia jakim jest znakiem. Dziecko mówi, np: „Jestem znakiem stop. Nakazuję, abyś się przede mną zatrzymał”.
3. Pozostałe dzieci muszą wybrać obrazek znaku i pokazać ten, o którym jest mowa. Kontynuujcie zabawę.

Jakim jestem znakiem?

Dzieci czytają cicho wiersz L. Konopińskiego i W. Ścisłowskiego „Tajemnicze znaki”. Następnie porozmawiaj z nimi na temat treści wiersza zadając pytania: Co robią znaki? Co wskażą kolorowe znaki? Do czego są porównane znaki drogowe?

„Tajemnicze znaki”

Dzieci słuchają, a następnie śpiewają piosenkę „Znaki drogowe”. Podziel dzieci na znaki drogowe i pojazdy. W czasie trwania piosenki „znaki drogowe” ustawiają się w rzędzie, „pojazdy” poruszają się między „znakami”. Później, role odwracają się.

Pojazdy wśród znaków drogowych

Dzieci siedząc w kręgu na dywanie, tworzą zbiory znaków drogowych (puzzle) według podanych przez ciebie kryteriów. Następnie przeliczają ich elementy, porównują liczebność poszczególnych zbiorów.

Zbiory znaków drogowych

Dzieci siedzą w parach. Otrzymują kartoniki z zaszyfrowanym zdaniem: „Znaki wieściorka drogowe zna duży i królik mały”. Mają za zadanie wykreślić nazwy zwierząt. Czytają otrzymane zdanie i zapisują je w zeszytach. Na koniec wszyscy zegnają się ze sobą z uśmiechem.

Pożegnanie

Pytania HOT

Który znak drogowy jest twoim zdaniem najważniejszy i dlaczego? Jak poruszalibyśmy się po ulicach, gdyby nie było znaków drogowych? Dlaczego znak drogowy stoi na jednej „nodze”?

Cele

Uczeń: zapoznaje się ze znakami drogowymi, potrafi nazwać i określać funkcje wybranych znaków drogowych, ćwiczy tworzenie zbiorów wg podanych kryteriów.

Przygotuj

wiersz L. Konopińskiego i W. Ścisłowskiego „Tajemnicze znaki” i piosenkę „Znaki drogowe”, dla każdego ucznia: pocięte ilustracje znaków drogowych i wyrazy: „znak”, „drogowy” (puzzle), kartoniki z zaszyfrowanym zdaniem (patrz: treść lekcji), znaki drogowe do kolorowania.

Co mają przynieść dzieci

1.5 Tajemnicze znaki

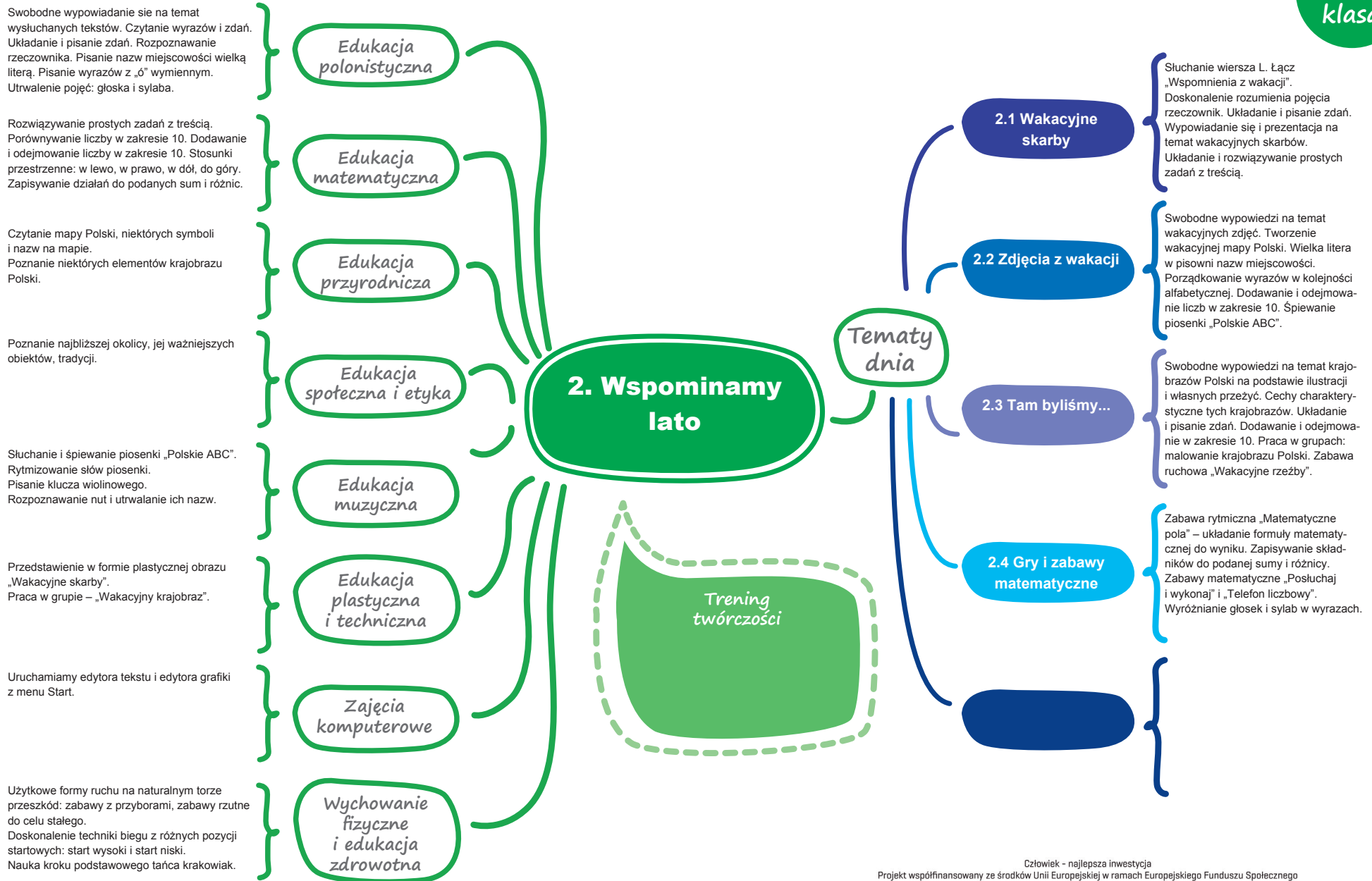
Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Pokoloruj znak drogowy i podpisz go. W drodze do domu zwróć uwagę na znaki drogowe i zapamiętaj je.

Dzieci chodzą swobodnie po sali. Gdy wypowiedz komendę, dzieci starają się wykonać ją jak najszybciej:

1. Uściśnij jak największą dłoń
2. Wszyscy stają w kręgu, biorą się za ręce i robią falę
3. Wszyscy stają w ciasnym kręgu i robią jednocześnie przysiad
4. Wszyscy dobiegają się w pary i uśmiechają się do siebie itd.

Uściśnijmy swoje dłonie!

Rozłóż przed dziećmi ilustracje przedstawiające miasto, wieś, las, morze, góry, jezioro. Dzieci mówią o swoich skojarzeniach z miejscami na ilustracjach, nazywają opisywane środowiska i wybierają odpowiednie kartoniki z nazwami tych miejsc. Umieszczają ilustracje z odpowiednimi podpisami na tablicy. Następnie spytaj dzieci o ich własne wspomnienia, przeżycia we wspomnianych miejscach.

Wakacyjne miejsca

Dzieci słuchają wiersza L. Łącz „Wspomnienia z wakacji”. Swobodnie wypowiadają się na temat jego treści. Wskazują różnice i podobieństwa między własnymi wspomnieniami, a treścią wiersza.

Jak wspominasz swoje wakacje?

Dzieci prezentują swoje wakacyjne skarby. Swobodnie wypowiadają się o nich. Następnie przypomnij dzieciom pojęcie „rzeczownik”. Dzieci układają i zapisują w zeszytach zdania z nazwami swoich skarbów podkreślając wszystkie rzeczowniki.

Moje skarby z wakacji

Dzieci stają w kręgu, zwrócone twarzami na zewnątrz. Na kłaśniecie odwracają się twarzami do środka koła, przybierając pozy związane ze swoimi wakacyjnymi skarbmami. Dotykając ręką „skarby”, powiedz, że je „ożywasz”. „Ożywione” dziecko mówi, jakim jest „skarbem” i tłumaczy dlaczego.

Zabawa ruchowa: „Wakacyjne rzeźby”

Dzieci malują farbami plakatowymi lub akwarelowymi obraz „Wakacyjne skarby”. Za pomoc w pracy służą im przyniesione pamiątki.

Praca plastyczna: „Wakacyjne skarby”

Dzieci rysują 5 wagonów, koła do wagonów (po dwa w każdym) i słońce do recytowanego wierszyka: „Te wakacje świetne były, szkoda, że się już skończyły”. Następnie układają treść zadania matematycznego do rysunku. Wykonują obliczenia i zapisują je w zeszytach.

Szkoda, że się już skończyły...

Pytania HOT

Co wspólnego ma muszelka ze „skarbem piratów”?
Co by było, gdyby człowiek nie miał wspomnień?
Dlaczego lubimy wspominać?
Ile kosztuje skarb?

Cele

Uczeń: swobodnie wypowiada się na temat wakacyjnych skarbów, wskazuje w zdaniu rzeczowniki, ćwiczy samodzielne układanie i zapisywanie zdań, układa i rozwiązuje zadania z treścią.

Przygotuj

ilustracje przedstawiające miasto, wieś, las, morze, góry i jezioro, kartoniki z nazwami powyższych środowisk, wiersz L. Łącz „Wspomnienia z wakacji”.

Co mają przynieść dzieci

wakacyjne skarby, farby plakatowe lub akwarelki, pędzle, naczynie na wodę, kartkę papieru.

2.1 Wakacyjne skarby

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

dzieci umieszczają ilustracje z wakacyjnymi miejscami wraz z odpowiednimi podpisami.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania z nazwami wakacyjnych skarbów i podkreślają rzeczowniki oraz zapisują treść zadania matematycznego do rysunku i obliczenia.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań o swoim wakacyjnym skarbie.

Dzieci ustawiają się w rzędzie i tworzą „pociąg”. Zaczynają śpiewać piosenkę „Jedzie pociąg z daleka” poruszając się po całej klasie. Po słowach: „do Warszawy” zatrzymaj pociąg, dzieci stają w półkolu. Kolejno robią krok do przodu, przedstawiają się i mówią, gdzie byli na wakacjach.

Gdzie byliśmy na wakacjach

Usiądź z dziećmi w kręgu. Dzieci prezentują swoje wakacyjne zdjęcia i swobodnie wypowiadają się na ich temat. Oglądają mapę Polski i odnajdują wakacyjne miejsca ze zdjęć. Następnie dzieci umieszczają swoje zdjęcia w odpowiednich miejscach na mapie i zapisują nazwy miejscowości z wielkiej litery na tablicy.

Wakacyjna mapa Polski

Wybrane dziecko wolno wymawia kolejne litery alfabetu. Pozostałe dzieci odczytują z tablicy nazwy wakacyjnych miejsc. Następnie ustalają ich alfabetyczną kolejność. Zapisują je w zeszytach.

Alfabet wakacyjnych miejsc

Dzieci słuchają piosenki „Polskie ABC”. Rytmizują słowa i śpiewają tekst. Następnie szukają i wskazują na mapie miejsca, o których mówi piosenka.

„Polskie ABC”

Zabawa w Bingo. Rozdaj dzieciom karty z wyrazami, w których „ó” wymienia się na „o”, np. Kraków, Augustów, Ćmielów, Korbielew itp. Dzieci „obstawiają” kolorowymi kartonikami np. cztery karty z wyrazami. Następnie wylosuj z worka kartoniki z przymiotnikami utworzonymi od nazw miejscowości. Jeśli dzieci obstawili nazwę miasta, do którego wylosowany został przymiotnik, mogą odkryć kartę. Kontynuuj zabawę. Zwycięzca woła: BINGO!

Bingo – wyrazy z „ó” wymiennym

Dzieci porównują liczbę liter w wypisanych wcześniej na tablicy nazwach polskich miast. Zapisz liczbę liter na tablicy przy każdym mieście. Następnie dzieci podają liczby według podanego warunku: o 3 większą, o 4 mniejszą, itd.

Nazwy miast polskich

Dzieci siedząc, trzymają chustę za krawędzie. Unoszą ją na wysokość barków. Pod chustę wchodzi dziecko „rekin”, który wciąga pod wodę dowolne dziecko. To z kolei zamienia się też w rekina. W chwili, gdy rekin tapie ofiarę, ta głośno wzywa pomocy.

Zabawa z chustą animacyjną: Rekin

Pytania HOT

Jakie wakacyjne zdjęcie oglądasz najczęściej? Co na nim jest? Na czym polega „robienie zdjęć oczami”? Zamknij oczy i wyobraź sobie jedną scenę z wakacji. Co na niej jest?

Cele

Uczeń: swobodnie opowiada o wakacyjnych przeżyciach, ćwiczy umiejętność korzystania z mapy, porządkuje wyrazy w kolejności alfabetycznej, ćwiczy dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.

Przygotuj

mapę Polski, piosenkę „Polskie ABC”, kolorowe kartoniki z przymiotnikami utworzonymi od nazw miejscowości, worek, dla każdego dziecka: karty z miastami w których „ó” wymienia się na „o”, np. Kraków, Augustów, Ćmielów, Korbielew itp.

Co mają przynieść dzieci

zdjęcia z wakacji

2.2 Zdjęcia z wakacji

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

dzieci zapisują nazwy wakacyjnych miejsc.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy wakacyjnych miejsc uporządkowane w kolejności alfabetycznej.

Zadanie domowe

Ułóż i napisz kilka zdań o wybranej wakacyjnej miejscowości.

Dzieci stają w kole zwrócone twarzami na zewnątrz. Na kłaśnięcie, odwracają się twarzami do środka koła, przybierając pozy związane z czynnościami, które wykonywały podczas wakacji. „Ożywiaj rzeźby” poprzez dotknięcie ręką. „Ożywione” dziecko mówi, jaką czynność wykonuje i dlaczego.

**Powitanie:
„Wakacyjne rzeźby”**

Rozdaj każdemu dziecku kopertę z pociętą ilustracją przedstawiającą góry, morze, jezioro, las i kartonikami z ich nazwami. Dzieci otwierają koperty i układają ilustracje. Następnie na mapie Polski lokalizują miejsca, w których zobaczymy dane krajobrazy. Dzieci czytają nazwy miejscowości górskich, nadmorskich i pojezierza.

Zgadnij, jaki to krajobraz

Zapisz na tablicy cechy krajobrazów w rozsypcie: miejskiego, wiejskiego, morskiego, górskiego, pojezierza. Dobierz dzieci w grupy. Dzieci losują kartoniki z nazwą krajobrazu: morze, góry, jeziora, miasta, wieś. Następnie tworzą zbiór wyrazów opisujących wylosowany przez nich krajobraz wybierając odpowiednie opisy z tablicy. Po zakończeniu pracy grupy odczytują głośno wyrazy i zapisują w zeszytcie kilka zdań o swoim krajobrazie.

Krajobrazy Polski

Dzieci pozostają w tych samych grupach. Malują farbami wylosowany krajobraz na dużych arkuszach szarego papieru. Po skończonej pracy opowiadają o swojej pracy i odpowiadają na pytanie: Do którego krajobrazu jest podobny ich obraz i dlaczego?

Malowane krajobrazy

Dzieci stają w rozsypcie. Rzucają piłeczkę do wybranych dzieci podając działania dodawania i odejmowania w zakresie 10. Dzieci podają wyniki. Te, które błędnie podadzą wynik, siadają.

Zabawa matematyczna

Dzieci kończą i rozwijają wypowiedź: Najchętniej pojechałbym na wakacje do.....(wskazują miejsce na mapie Polski), ponieważ.....(uzasadniają swój wybór).

Niedokończone zdania

Pytania HOT

Jakbyś się poczuł gdyby z okna klasy widać było morze?
Jak zareklamowałbyś swój ulubiony krajobraz? Jak pachną góry? Gdzie jest głośniejsze, w lesie czy na plaży?

Cele

Uczeń: swobodnie wypowiada się na temat polskich krajobrazów, wymienia ich elementy i cechy charakterystyczne, ćwiczy dodawanie i odejmowanie w zakresie 10

Przygotuj

koperty z pociętymi ilustracjami, przedstawiającymi góry, morze, jezioro, las
mapę Polski, arkusze szarego papieru
kartoniki z nazwą krajobrazu: morze, góry, jeziora, miasta, wieś dla każdego dziecka
zbiory wyrazów - cechy krajobrazów

Co mają przynieść dzieci

farby, pędzelek, naczynie na wodę

**2.3
Tam byliśmy...**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz działania w zakresie 10 na dodawanie i odejmowanie z brakującymi liczbami.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania opisujące wylosowany krajobraz polski oraz działania uzupełnione o brakujące liczby.

Zadanie domowe

Dzieci tworzą kilkuosobowe „pociągi”, którymi wracają z wakacji. Gdy słychać muzykę „pociągi” jadą po sali. Gdy muzyka milknie, dzieci „wysiadają” z pociągów i witają się z napotkanymi osobami (ze swojego pociągu) w określony sposób: podanie dłoni, klepięcie w dłoń, dotknięcie się stopami.

Spotkanie w pociągu

Rozdaj dzieciom kartoniki z liczbami od 0 do 10. Dzieci poruszają się po sali przy muzyce. W przerwie w muzyce wymień dowolną liczbę. Dzieci podają przykłady działania, którego wynikiem będzie ta liczba. Kontynuuj zabawę z muzyką.

Podaj przykład działania

Dzieci siedzą w kręgu. Mają przed sobą 11 kartoników z liczbami od 0 do 10 i kolorową kartkę. Wydad polecenia: Połóż liczbę 6 w lewym dolnym rogu swojej kartki. Obok liczby 6 połóż liczbę o 4 większą, itd.

Posłuchaj i wykonaj

Wypowiedz zdanie: „Suma (np. 20) szuka swoich składników”. Dzieci wykorzystując kartoniki z liczbami od 0 do 20, mają za zadanie pokazać liczby, które mogą być składnikami wypowiedzianej sumy.

„Suma” szuka swoich liczb

Rozdaj dzieciom po jednej karcie z liczbą w zakresie od 1 do 9. Każde dziecko trzyma ją przed sobą, tak żeby była widoczna dla innych. Dzieci łączą się w pary i aby zacząć rozmawiać ze sobą muszą wykręcić odpowiedni numer, tj. wzajemnie ułożyć działania na dodawanie lub odejmowanie w taki sposób, aby wartość sumy lub różnicy odpowiadała wartości numeru na karcie.

Telefon liczbowy

Podziel salę na 4 pola, którym są przypisane liczby 5, 6, 7, 8. Gdy dzieci słyszą muzykę, poruszają się rytmicznie po wszystkich polach. Gdy muzyka umilknie, zatrzymują się. W zależności od zajmowanego pola dzieci wymyślają przykład formuły matematycznej, której wynikiem będzie numer tego właśnie pola.

Matematyczne pola

Rozmieść w sali cztery szarfy i oznacz je numerami: 1, 2, 3, 4. Liczba pół oznacza liczbę sylab lub głosek w wyrazie. Przy dźwiękach muzyki dzieci poruszają się rytmicznie po sali. Gdy muzyka ucichnie zatrzymują się przed najbliższą szarfą. Dzieci kolejno przeskakują przez pola, wypowiadając wypowiedzianą odpowiednią ilość sylab lub głosek

1, 2, 3, 4

Pytania HOT

Czego nie można policzyć?
Czy lepiej jest dodawać, czy odejmować?
Jakim innym znakiem można by zastąpić znak „+”?

Cele

Uczeń:
ćwiczy rozkładanie liczb w zakresie 10 na składniki, dzielenie słów na sylaby i głoski, dodawanie i odejmowanie w zakresie 10, podaje działania, znając sumę.

Przygotuj

kolorowe kartki, szarfy, dwa długie kawałki sznurka do podzielenia sali na 4 części, napisane na kartkach cyfry: 1, 2, 3, 4
dla każdego dziecka:
kartoniki z liczbami od 0 do 10.

Co mają przynieść dzieci

2.4 Gry i zabawy matematyczne

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Napisz kilka wyrazów, które lubisz, policz liczbę sylab w każdym wyrazie i dodaj wszystkie do siebie.

Zadanie

Za nami wakacje, podczas których odwiedziliście różne miejsca w Polsce, kąpiąc się, spacerując lub po prostu leniuchując... Waszym zadaniem będzie stworzenie pamiątkowego UJĘCIA, przedstawiającego nietypowy sposób wspólnego spędzania czasu na wakacjach. Na sygnał ("akcja!") stworzycie nieruchomą scenkę - ustawicie się jak do fotografii, a nauczyciel zrobi wam zdjęcie.

Stworzycie też SCENOGRAFIĘ, która będzie odzwierciedleniem wylosowanego przez Was KRAJOBRAZU. Uwiecznione przez Was na fotografii miejsce zaznaczycie w odpowiednim miejscu na mapie Polski zaprojektowaną przez Was POCZTÓWKĄ. Pozując do zdjęcia będziecie musieli w jakiś nietypowy sposób wykorzystać przyniesione na zajęcia wakacyjne rekwizyty.

Przygotuj

okulary przeciwsłoneczne, stoper, kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, mapę Polski, kartoniki z nazwami miejscowości znajdujących się w różnych regionach Polski, odpowiadających różnym krajobrazom (np. Wisła, Mikołajki, Chalupy), aparat fotograficzny

Co mają przynieść dzieci

po dwa elementy garderoby kojarzące się z wakacjami (zwane dalej rekwizytami), arkusz szarego papieru, stare gazety, farby, klej, taśma klejąca, zszywacz

Okulary

Na początku każdego zajęcia przeprowadź rozgrzewkę pobudzającą dzieci do kreatywnego myślenia.

1. Pokaż dzieciom przyniesione przez Ciebie okulary przeciwsłoneczne. Poproś o wymyślenie jak największej liczby odpowiedzi na podane zadania. Zachęcaj dzieci do wykorzystywania okularów jako rekwizytu podczas prezentowania swoich pomysłów.
 - Kiedy słyszę "okulary przeciwsłoneczne", myślę o...
 - Jakie zalety może mieć noszenie okularów przeciwsłonecznych?
2. Jak powinna wyglądać praca w grupach? - przypomnienie najważniejszych zasad.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 2

I właśnie w tym momencie ktoś Wam zrobił zdjęcie!

Prezentacje

Przez większą część zajęć uczniowie pracują w grupach. Obserwuj uważnie, jak przebiega ta współpraca. Gdy czas przygotowań dobiegnie końca, zaprosz po kolei wszystkie grupy na środek sali. Najpierw dzieci umieszczają w odpowiednim miejscu na mapie swoją pocztówkę, a następnie na hasło "akcja!" prezentują swoje ujęcie. Zrób zdjęcie każdej grupie. Można będzie je potem umieścić w klasie jako żartobliwą wystawę "nasze wspomnienia z wakacji". Na koniec zapytaj dzieci, jak oceniają pracę innych, jakie były mocne strony każdego rozwiązania, a co można by było poprawić. Przyznaj drużynom punkty, podkreśl jednak, że doceniasz wysiłek wszystkich zespołów.

W grupie siła!

1. Każde dziecko zapisuje na kartce jak najwięcej odpowiedzi na pytanie "Do czego podobne są okulary przeciwsłoneczne?". Na zadanie to przeznacz dokładnie 7 minut. Po upływie tego czasu każdy podlicza, ile odpowiedzi udało mu się wymyślić.
2. Następnie poinformuj uczniów, że praca na zajęciach będzie zawsze odbywała się w grupach (i zawsze w innych). Podziel uczestników na grupy drogą losowania lub inną przyjętą przez siebie metodą.
3. Dzieci siadają w swoich grupach, zabierając ze sobą swoje kartki z odpowiedziami. Każdy zespół zlicza (niepowtarzając się) odpowiedzi wszystkich członków grupy - czy razem mają więcej odpowiedzi?

Poznajemy problemy

Rozdaj dzieciom opisy zadania wraz z punktacją. Za każdym razem zadanie będzie składać się z tych samych elementów - wprowadzenia, opisu i punktacji. Przeczytajcie wspólnie treść zadania, niech dzieci określą, co jest do zrobienia. Wyjaśnij wszystkie trudne pojęcia i wytłumacz niejasności. Zwróć uwagę uczniów na punktację! To tam znajdują się najważniejsze wskazówki, dotyczące tego na czym należy się skupić. Na wykonanie zadania dzieci będą miały ograniczony czas - rozwiązanie zaprezentują jeszcze tego samego dnia. Do realizacji swojego rozwiązania dzieci będą mogły wykorzystywać przyniesiony przez siebie szary papier i stare gazety oraz farby, klej, taśmę klejącą i zszywacz.

STOP - klatka

1. WAKACYJNE ZAJĘCIA - improwizacja ruchowa. Każda grupa przygotowuje i prezentuje dwie scenki pokazujące, jak można spędzać czas w wakacje. Jakie czynności się powtarzały?
2. NIETYPOWY SPOSÓB SPĘDZANIA WAKACYJNEGO CZASU - ODWRÓCENIE PROBLEMU. Grupy przy pomocy burzy mózgów ustalają, co będzie przedstawiać ich ujęcie. Ma to być nietypowy sposób spędzania wakacyjnego czasu - nie powinny się tam zatem znajdować czynności z poprzedniego ćwiczenia. Niech tematem burzy mózgów będzie zatem "Czego NIE chciałbym robić podczas wakacji?". Uczestnicy wymyślają jak największą liczbę odpowiedzi i wybierają najciekawsze rozwiązania.

Góry, czy może morze

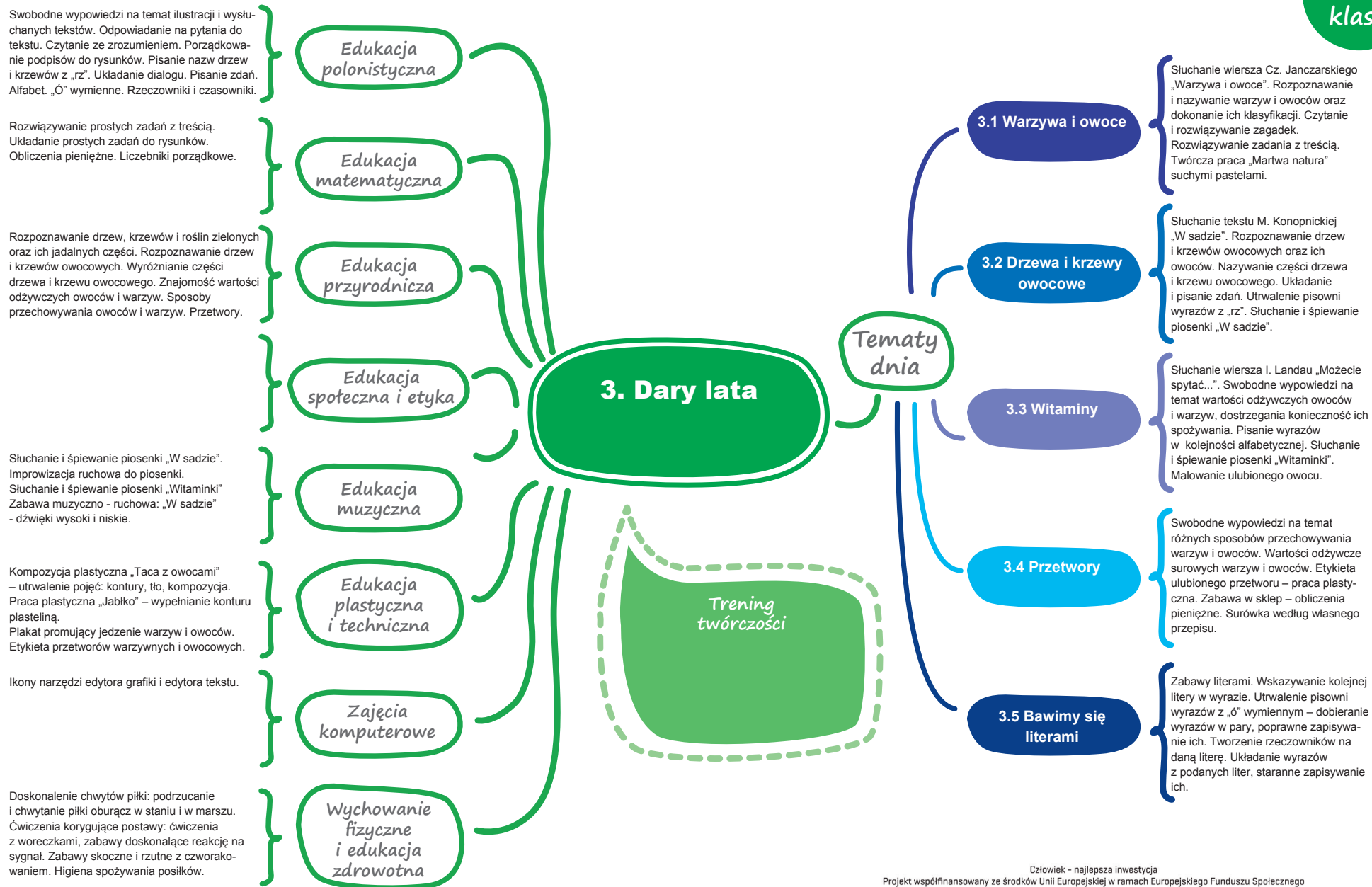
1. LOSOWANIE KRAJOBRAZÓW - przedstawiciele grup losują karteczki z nazwami miejscowości. Umieszczają je w odpowiednim miejscu na mapie i starają się określić, jaki to krajobraz (górski, morski itd.). Dzieci wymieniają cechy charakterystyczne tego krajobrazu, w razie potrzeby oglądają zgromadzone wcześniej ilustracje i zdjęcia.
2. PODZIAŁ ZADAŃ - lista kontrolna. Zadaj dzieciom pytania pomocnicze, które pozwolą im uporządkować i zaplanować pracę w zespole. Czy wiecie już co będzie na Waszym ujęciu? W jaki nietypowy sposób użyjecie swoich rekwizytów? Co będzie przedstawiać scenografia? Kto jest odpowiedzialny za jej wykonanie? Co będzie przedstawiać pocztówka? Kto ją wykona?

Punktacja:

pomysłowość wakacyjnej sceny	1 - 10p.
scenografia odzwierciedla	
wylosowany krajobraz	0 lub 10
pomysłowość użycia rekwizytów	1 - 10p.
jakość artystyczna pocztówki	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Człowiek - najlepsza inwestycja

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Dzieci organizują klasową wystawkę przyniesionych warzyw i owoców. Oglądają owoce i warzywa, podają ich cechy charakterystyczne i nazwy swoich ulubionych. Segregują je i uzupełniają podpisy umieszczone obok warzyw i owoców o brakujące litery.

Wystawka zdrowia

Poproś dzieci by zapamiętały nazwy warzyw i owoców z wiersza Cz. Janczarskiego „Warzywa i owoce”, który przeczytasz im głośno. Swobodnie porozmawiaj z uczniami na temat utworu. Spytaj, które fragmenty podobają im się najbardziej i dlaczego oraz dlaczego należy spożywać warzywa i owoce.

Dlaczego warto je jeść?

Przygotuj worek wypełniony owocami. Wybrane dzieci próbują wyjąć z worka wymienione w wierszu warzywa i owoce, posługując się jedynie dotykiem. Następnie inne dzieci losują i czytają zagadki-rymowanki o warzywach i owocach a pozostałe ją odgadują.

Jakie to warzywo lub owoc?

Pokaż dzieciom prezentację multimedialną „Drzewa, krzewy, rośliny zielone”. Zadaniem dzieci jest przyporządkowanie podpisów do obrazków (drzewa, krzewy, rośliny zielone) na podstawie prezentacji i własnych doświadczeń.

Drzewa, krzewy, rośliny zielone

Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat reprodukcji J. Pankiewicza „Martwa natura z tacą” i P. Cezanne „Martwa natura”. Wytłumacz co oznacza pojęcie: „martwa natura”. Następnie pokaż dzieciom przygotowaną tacę z warzywami i owocami. Dzieci określają charakterystyczne cechy warzyw i owoców. Wytłumacz dzieciom pojęcia: kontury, tło, kompozycja. Następnie dzieci próbują narysować martwą naturę.

Martwa natura

Podaj dzieciom treść zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 10 o warzywach i zilustruj je na tablicy. Dzieci robią to samo, wykorzystując licznymy. Rozwiązują zadanie. Samodzielnie układają i ilustrują treść zadania. Rozwiązanie zapisują w zeszytach.

Warzywno obliczenia

Dzieci na małych karteczkach kończą zdanie: „Warto jeść dużo owoców i warzyw, bo...”, następnie kolejno odczytują swoje zdanie. Na koniec zajęć dzieci rozmawiają ze sobą o tym jakie warzywo lub owoc mają ochotę dziś zjeść.

Jedźmy warzywa i owoce!

Pytania HOT

Jakim owocem chciałbyś być i dlaczego? Które warzywo zostałoby twoim przyjacielem i dlaczego? Który owoc najłatwiej zanieść do domu? Który owoc jest najślodszy?

Cele

Uczeń: przyswaja informacje o korzyściach jedzenia warzyw i owoców, rozpoznaje drzewa, krzewy i rośliny zielone, ćwiczy rozwiązywanie prostych zadań z treścią.

Przygotuj

wiersz Cz. Janczarskiego „Warzywa i owoce”, worek, zapisane nazwy owoców i warzyw z brakującymi literami, zagadki o owocach i warzywach, prezentację multimedialną: „Drzewa, krzewy, rośliny zielone”, reprodukcje J. Pankiewicza „Martwa natura z tacą” i P. Cezanne „Martwa natura”.

Co mają przynieść dzieci

warzywa i owoce, licznymy, suche pastele, kartkę papieru.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustrację treści zadania o owocach

W zeszytach

dzieci zapisują treść i rozwiązanie zadania tekstowego.

Zadanie domowe

Zastanów się co dzieje się z naszym organizmem kiedy jemy za mało warzyw i owoców. Odpowiedź zapisz w zeszytach.

3.1 Warzywa i owoce

Dzieci stoją w kręgu, ręce mają wysunięte do tyłu. Podają sobie z rąk do rąk owoc i poprzez dotyk próbują zgadnąć czym jest. Gdy odgadną przedmiot, spytaj dzieci o to jaki ten owoc ma smak i w jaki sposób rośnie. Wprowadź dzieci do tematu lekcji.

Co to może być?

Wybierz chętne dziecko do przeczytania opowiadania M. Konopnickiej „W sadzie”. Dzieci uważnie słuchają opowiadania. Następnie porozmawiaj z dziećmi na temat wysłuchanego opowiadania zadając pytania: Jakie prace wykonujemy jesienią w sadzie? W jaki sposób wykorzystujemy jesienne dary? Dlaczego powinniśmy jeść owoce?

„W sadzie”

Dzieci obserwują ilustracje drzewa i krzewu. Wyróżniają i nazywają ich części przy twojej pomocy. Uzupełniają podpisy o brakujące litery. Kończą zdania: Drzewem owocowym jest... Krzewem owocowym jest... Następnie dzieci razem wymieniają nazwy drzew i krzewów owocowych.

Drzewa i krzewy owocowe

Rozdaj dzieciom rozsypanki sylabowe z nazwami owoców. Dzieci układają i zapisują ułożone wyrazy w zeszytach. Przyporządkowują poszczególne nazwy owoców do ilustracji drzew i krzewów. Następnie układają i zapisują zdania o drzewach i krzewach owocowych, pamiętając o pisowni wyrazów z „rz” w nazwach drzew i krzewów.

Zdania o drzewach i krzewach

Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę „W sadzie”. Odtwarzają ruchem słowa piosenki. Po piosence porozmawiaj z dziećmi na jej temat.

Piosenka: „W sadzie”

Podaj treść zadania matematycznego wykorzystując owoce. Dzieci robią to samo, wykorzystując liczniki. Rozwiązują zadanie. Samodzielnie układają zadanie, zapisują je w zeszytach, ilustrują i rozwiązują.

Owocowa matematyka

Rozdaj każdemu dziecku kartkę z narysowanym lub wydrukowanym konturem jabłka. Dzieci przy dźwiękach piosenki „W sadzie” wykonują pracę plastyczną „Jabłko” wypełniając kontur plasteliną. Po skończeniu pracy organizują wystawę.

„Jabłko”

Pytania HOT

Co powiedziałyby jabłko do gruszy?
Czy owoce z drzew są bardziej wartościowe niż te z krzewów?
Co wrzuciłbyś do koktajlu owocowego? Dlaczego?

Cele

Uczeń:
potrafi opowiadać o sadzie, rozpoznaje drzewa i krzewy owocowe, wyróżnia ich części, ćwiczy pisownię nazw drzew i krzewów z „rz”.

Przygotuj

owoce, tekst M. Konopnickiej „W sadzie”, ilustracje drzew i krzewów owocowych, napisy z lukami, piosenkę "W sadzie".

dla każdego dziecka: rozsypankę sylabową z nazwami owoców, kartki z konturami jabłka.

Co mają przynieść dzieci

plastelinę.

3.2 Drzewa i krzewy owocowe

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustracje drzew i krzewów owocowych oraz napisy z lukami (nazwy drzew i krzewów owocowych)

W zeszytach

dzieci zapisują zdania o drzewach i krzewach owocowych, zadanie o owocach, wykonują ilustrację do zadania i zapisują rozwiązanie

Zadanie domowe

Napisz, które drzewa owocowe mają takie same nazwy jak ich owoce.

Dzieci siedzą w kręgu. Zwróć się do uczniów: „Witam te dzieci, które dziś dobrze się czują, które są smutne, którym nie chciało się dziś przyjść do szkoły, które chętnie przyszły do szkoły, które lubią owoce, witam te dzieci, które lubią witaminy”. Dzieci machają ręką, gdy poczują się powitane. Następnie nalej każdemu dziecku do plastikowego kubeczka trochę naturalnego soku. Życz im smacznego!

Witaminowe powitanie

Umieść na tablicy rozsypankę wyrazową. Dzieci układają zdanie: „Owoce i warzywa są zdrowe”. Głośno czytają ją.

Samo zdrowie!

Dzieci losują z woreczka karteczki, na których zapisane są nazwy warzyw i owoców: jabłka, gruszki, cebuli, marchewki. Dzielią je na grupy. Następnie każda grupa otrzymuje koperty, w których zapisane są nazwy warzyw i owoców, drzew i krzewów owocowych. Dzieci układają wyrazy w kolejności alfabetycznej.

Worek pełen warzyw i owoców

Przeczytaj dzieciom wiersz I. Landau „Możecie spytać...”. Następnie porozmawiaj z dziećmi na temat treści utworu. Dzieci odpowiadają na pytania: Co to są witaminy? Dlaczego powinniśmy spożywać witaminy? Które witaminy są wymienione w wierszu? Gdzie najczęściej spotykamy witaminy? Jakich znacie witaminy? Opowiedz dzieciom o różnych witaminach i ich występowaniu posługując się prezentacją multimedialną.

Możecie spytać

Dzieci słuchają piosenki Fasolek: „Witaminki dla chłopczyka i dziewczynki”. Określają nastrój piosenki oraz udzielają odpowiedzi na pytanie: Do czego w piosence zachęcane są wszystkie dzieci?

Następnie swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat wartości odżywczych i higieny spożywania owoców i warzyw.

Witaminki dla wszystkich!

Dzieci rysują na kartce swój ulubiony owoc lub warzywo. Następnie wklejają rysunek na karton, komponując plakat zachęcający do spożywania warzyw i owoców. Zapisują na nim zdanie ułożone z rozsypanki wyrazowej.

To lubię najbardziej

Rozdaj dzieciom kontury gruszki. Jeżeli zajęcia im się podobały kolorują ją na zielono, jeżeli średnio - na żółto, a jeśli nie podobały im się wcale rysują smutną, poobijaną gruszkę. Na koniec wszystkie dzieci zegnają się przy piosence „Witaminki, witaminki”.

Jaka będzie ta gruszka?

Pytania HOT

Skąd wiadomo, że w owocach i warzywach są witaminy? Dlaczego nie widać ich gołym okiem? Jak inaczej nazwałbyś witaminę C?

Cele

Uczeń: potrafi wymienić wartości odżywcze warzyw i owoców, zapozna się z higieną ich spożywania, rozróżnia podstawowe witaminy, wie gdzie występują i dlaczego są ważne.

Przygotuj

sok naturalny, rozsypankę wyrazową: „Owoce i warzywa są zdrowe”, karteczki z nazwami warzyw i owoców, worek, koperty z wyrazami (patrz: treść lekcji), prezentację multimedialną „Witaminy”, piosenkę „Witaminki”, dla każdego dziecka: rysunek konturów gruszki, plastikowe kubeczki.

Co mają przynieść dzieci

kredki, białą kartkę, karton, klej.

3.3 Witaminy

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść rozsypankę wyrazową: „Owoce i warzywa są zdrowe”.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy warzyw, owoców, drzew i krzewów owocowych w kolejności alfabetycznej.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań o twojej ulubionej witaminie.

Dzieci wspólnie układają stragan warzyw i owoców. Następnie siadają w kręgu. Usiądź razem z dziećmi. Dyskretnie przekaz dziecku siedzącemu z prawej strony informację: „Warzywa i owoce są bardzo smaczne i zdrowe”. Dzieci po kolei przekazują informację. Ostatnia osoba głośno wymawia hasło. Następnie rozdaj dzieciom karteczki z nazwami warzyw i owoców. Dzieci umieszczają je w odpowiednich miejscach na straganie.

Głuchy telefon na straganie

Przydziel dzieciom straganowe role: ekspedientka, klient. Dzieci odgrywają scenki ze straganu, zachęcając klientów do zakupu, klienci interesują się stoiskiem, symulują płacenie i wydawanie pieniędzy. Przeliczają zakupione warzywa i owoce w koszyczku. Zapisują działania w zeszytach.

Na straganie...

Porozmawiaj z dziećmi na temat różnych sposobów przechowywania warzyw i owoców: suszenie, kiszenie, zamrażanie. Dzieci rozmawiają o tym czy lepsze jedzenie to te kupione czy zrobione przez nas samych. Następnie zaprezentuj przetworzone produkty owocowe i warzywne. Dzieci odczytują etykiety. Układają zdania, podkreślają nazwy czynności.

Pyszne przetwory

Zachęć dzieci do zrobienia własnej surówki. Dzieci myją owoce i warzywa, przypominają o bezpieczeństwie podczas pracy. Wykonują samodzielnie surówki z warzyw i owoców według swoich przepisów. Następnie nakrywają do stołu, dekorują go. Przypominają o higienie i kulturze jedzenia. Częstują się surówką.

Czas na surówkę!

Dzieci poruszają się w rytm muzyki po sali. Kiedy słyszą dźwięki wysokie, wspinają się na palcach i naśladują zrywanie owoców z górnych gałęzi drzew. Kiedy słyszą niskie dźwięki, maszerują, naśladując noszenie koszy pełnych owoców.

Zabawa muzyczno-ruchowa

Dzieci rysują etykietę swojego ulubionego przetworu. Mogą też wymyślić zupełnie nową. Po skończeniu pracy każde dziecko prezentuje swoją etykietę i opowiada z czego chciałoby zrobić przetwór. Zachęć dzieci by w domu zrobili z dorosłą osobą swój ulubiony przetwór i użyły do jego oznakowania własnoręcznie wykonaną etykietę.

Własna etykieta przetworu

Dzieci siedzą w kole na krzesłach. Rozdaj dzieciom karteczki z rysunkami warzyw i owoców (po kilka takich samych). Każde dziecko po cichu ogląda swoją karteczkę, nie pokazując innym. Wywołaj wybrane warzywo lub owoc. Dzieci, które mają taki sam kartonik zamieniają się miejscami. Podczas gdy dzieci wstają z krzesel, zabierz jedno krzesło. Dziecko, które nie zdąży zająć miejsca wywołuje następnego owoc lub warzywo.

Zabawa ruchowa: Prędko marchewko!

Pytania HOT

Zareklamuj najzdrowszy owoc bez użycia głosu. Jakie przetwory robią twoi rodzice? Jak im w tym pomagasz? Które owoce i warzywa są najmilsze w dotyku?

Cele

Uczeń:
ćwicz wykonywanie obliczeń pieniężnych, wymienia sposoby przechowywania i przetwarzania warzyw i owoców, potrafi wykonać w grupie surówkę z warzyw.

Przygotuj

kartki z nazwami warzyw i owoców, „zabawkowe” monety, karteczki z rysunkami warzyw i owoców (po kilka takich samych), obrusy na stół dla każdej grupy.

Co mają przynieść dzieci

warzywa i owoce na klasowy stragan i surówkę, przepis na surówkę, deseczkę do krojenia, nożyk, talerzyk, serwetkę, widelec, kartki papieru, kredki, nożyczki.

3.4 Przetwory

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują działania dodawania wyrażen mianowanych.

Zadanie domowe

Napisz o swoich ulubionych przetworach owocowych.

Dzieci siedzą w kręgu na dywanie. Przywitaj wszystkie dzieci mówiąc, że dziś czekają na nie nietypowe zabawy. Podaj na ucho jednemu dziecku temat dnia. Hasło przekazywane jest kolejnym dzieciom. Ostatnia osoba podaje głośno hasło: „Bawimy się literami”.

Czym się dziś bawimy?

Podziel dzieci w grupy. Rozdaj wszystkim dzieciom odpowiednie karteczki z jedną literą. Następnie każdej grupie podaj jeden wyraz. Zadaniem dzieci jest ustawić się w szeregu tak aby ułożyć podany wyraz.

Rozbiegane litery

Dziecko podaje dowolny wyraz. Pozostałe dzieci starają się wyobrazić ten wyraz, ale napisany. Prowadzące dziecko podaje jeszcze liczbę np. 5. Pozostałe dzieci przeliczają, która litera jest piątą w kolejności w podanym wyrazie i podają ją głośno.

Jaka to litera?

Dzieci dobierają się parami. Każda para otrzymuje 13 kartoników. Pomóż dzieciom zapisać na kartonikach wyrazy. Przykładowy zestaw wyrazów: mróz-mrozy, lód-lody, wóz-wozy, główka-głowa, kółko-koło, kózka-koza, górał. Dzieci grają, dobierając wyrazy parami. Zapisują w zeszytach pary wyrazów.

ó / o

Zaprezentuj dzieciom dużą kostkę z kartonu z zapisanymi literami. Jedno dziecko rzuca kostką. Pozostałe dzieci wypisują przez 2 minuty rzeczowniki na literę, na której zatrzymała się kostka.

Kto ułoży więcej rzeczowników?

Dzieci losują litery z alfabetu ruchomego. Przypinają je do tablicy w formie kwadratu. Następnie tworzą z liter wyrazy, poruszając się po liniach: pionowych, poziomych, ukośnych, nie przeskakując liter. Utworzone wyrazy zapisują w zeszytach.

Gra w wyrazy

Poprosz dzieci by ustaliły w kręgu. Na pożegnanie, spytaj dzieci: Jedzie karetka, dzwoni dzwonek, jaki miałeś dzwonek?

Pożegnanie

Pytania HOT

Jaki owoc przypomina literkę „ó”?
Która litera w alfabecie jest najważniejsza?
Czym się chwali literka „ł”?

Cele

Uczeń:
układa wyrazy z rozsypanki literowej, łączy w pary wyrazy z „ó” wymieniające się na „o”, potrafi wskazać rzeczowniki na podaną literę.

Przygotuj

karteczki z literami dla każdego dziecka (patrz: treść lekcji),
13 kartoników dla każdej pary dzieci, dużą kostkę z kartonu z zapisanymi literami, ruchomy alfabet.

Co mają przynieść dzieci

3.5 Bawimy się literami

Proponowany przebieg zajęć

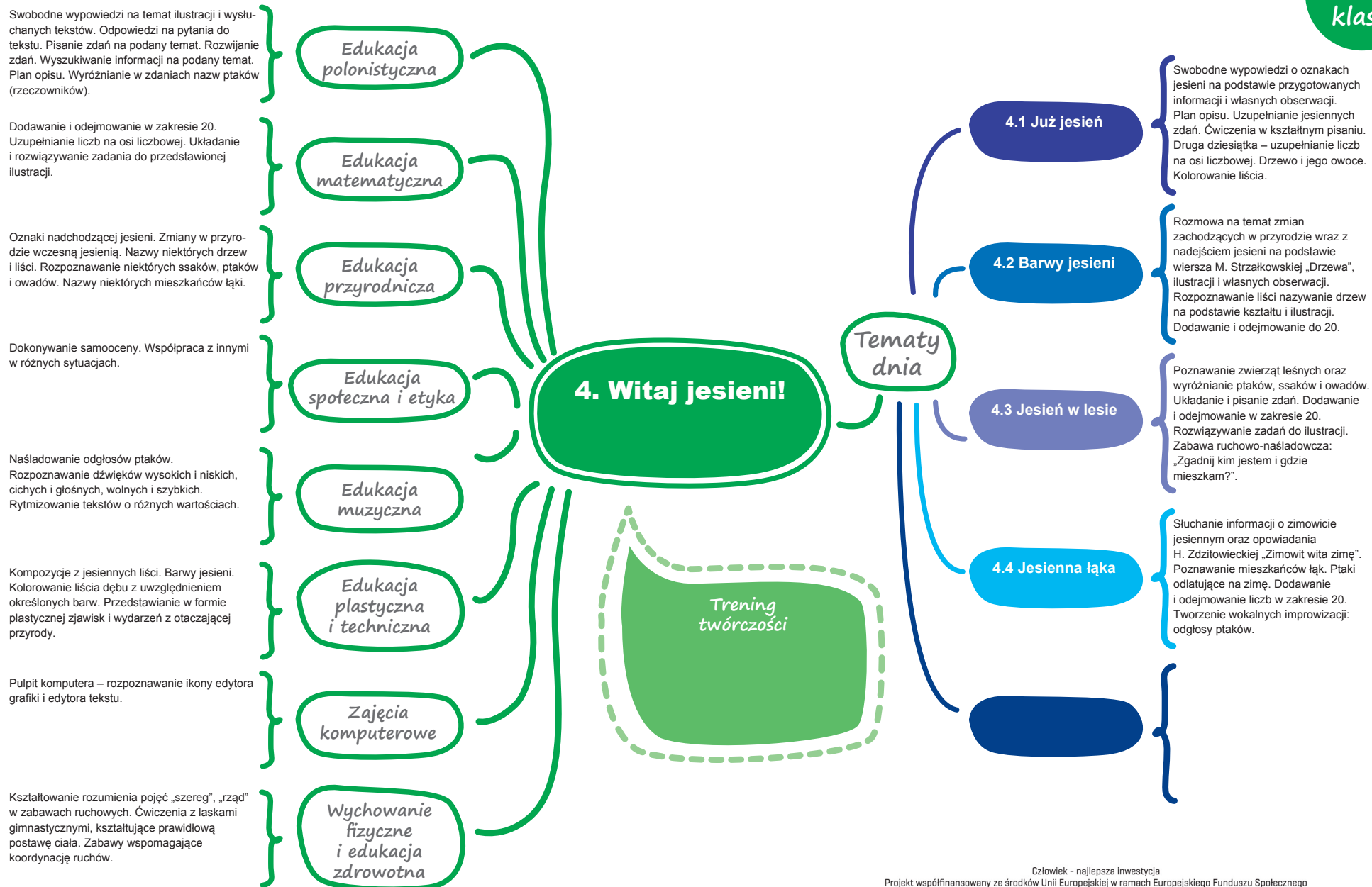
Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują pary wyrazów, w których „ó” wymienia się na „o” oraz wyrazy utworzone w „kwadracie”.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań z wyrazami z „ó”.

Przywitaj dzieci fragmentem A. Vivaldiego „Jesień”. Dzieci ilustrują ruchem wrażenia podczas słuchania utworu. Po zabawie zadaj dzieciom pytania związane z utworem, np. Co widziałeś/aś oczami wyobraźni słuchając muzyki? Następnie zapisz na tablicy rozsypane litery układające się w słowo „wrzesień”. Dzieci układają rozsypankę, odczytują hasło. Następnie zaznaczają dzień i miesiąc rozpoczęcia jesieni. Zapisują datę w zeszytcie.

Powitanie: Nadchodzi jesień

Dzieci losują karteczki w pięciu jesiennych kolorach. Następnie łączą się w grupy wg kolorów. W grupach przygotowują krótką prezentację o zmianach zachodzących w przyrodzie, korzystając z przyniesionych materiałów i własnych obserwacji. Dzieci prezentują wyniki swojej pracy.

Informacje o jesieni

Dzieci losują karteczki z niedokończony zdaniem: „Skończyło się lato ... Pod dębem leżą ... Jesień ma ...”. Następnie wybrane dzieci odczytują zdania głośno, jednocześnie je uzupełniając. Zapisują zdania w zeszytcie.

Jesienne zdania

Zawieś na tablicy kartoniki z wyrażeniami: nazwa, wielkość, kształt, kolor, powierzchnia, wrażenia ogólne. Zaprezentuj liść dębu i opisz go. Dzieci słuchają opisu i tworzą jego plan porządkując kartoniki z wyrażeniami i układając je w odpowiedniej kolejności wg twojej wypowiedzi (np. 1. Nazwa liścia: liść dębu 2. Kolor: zielony itd). Następnie odczytują stworzony plan opisu liścia dębu i zapisują go w zeszytcie.

Jaki jest liść dębu?

Narysuj na tablicy oś liczbową i umieść w rozspycie listki z liczbami od 15 do 20. Dzieci porządkują je od najmniejszej do największej, uzupełniając brakujące liczby na osi liczbowej.

Oś liczbowa

Dzieci losują kartoniki z nazwami drzew i ich owoców. Poruszają się po sali przy dźwiękach „Jesieni” A. Vivaldiego. Gdy muzyka milknie, łączą się w pary: drzewo z jego owocem i swobodnie rozmawiają o jesieni.

Odszukaj swoją jesienną parę

Dzieci spontanicznie odpowiadają na pytanie: Jak się teraz czujesz? Następnie odrysowują kształt liścia dębu na kartce, kolorują go i wycinają. Wewnątrz konturów liścia opisują swoje samopoczucie. Każde dziecko umieszcza swój listek na planszy tworząc w ten sposób Tablicę Jesiennego Nastroju. Na koniec zajęć pożegnaj się z dziećmi.

Tablica Jesiennego Nastroju

Pytania HOT

Jakim słowem opisałbyś jesień? Co by było, gdyby jesień nie przyszła?
Dlaczego mówimy, że jesień przychodzi, a nie przyjeżdża?
Czego nie mogą robić dzieci w krajach, gdzie nie ma jesieni?

Cele

Uczeń:
potrafi poprawnie zapisać datę, prezentuje informacje o zmianach w przyrodzie, tworzy plan opisu, porządkuje liczby na osi liczbowej, łączy nazwę drzewa z jego owocem.

Przygotuj

utwór „Jesień” A. Vivaldiego, liść dębu, kartoniki z wyrażeniami: nazwa, wielkość, kształt, kolor, powierzchnia, listki z liczbami od 15 do 20.

Co mają przynieść dzieci

liście, informacje o jesienniej pogodzie, zmianach w przyrodzie, przygotowaniach zwierząt i roślin na zimę oraz o jesiennych barwach.

4.1 Już jesień

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść kartoniki z wyrażeniami: nazwa, wielkość, kształt, kolor, powierzchnia oraz narysuj oś liczbową i rozmieść na niej listki z liczbami od 15 do 20.

W zeszytach

dzieci zapisują datę pierwszego dnia jesieni oraz plan opisu liścia dębu.

Zadanie domowe

Przejdź się do parku i napisz jakie trzy oznaki zbliżającej się jesieni zauważyłeś.

Przyklej dzieciom na plecach karteczki w różnych kolorach, tak żeby nie widziały, który kolor wybierasz. Wszystkie dzieci chodzą po sali i próbują zgadnąć jakim są kolorem, zadając pytania pozostałym osobom tj. Czy jestem w kolorze słońca? Czy jestem w kolorze pomidora?
Gdy dziecko odgadnie kolor, przykleja kartkę z przodu i pomaga innym.

Jakim jestem kolorem?

Dzieci siedzą w kręgu. Na dywanie rozłoż kolorowe liście. Poprosz dzieci o uporządkowanie ich od koloru najjaśniejszego do najciemniejszego. Po wykonaniu zadania, dzieci odczytują litery znajdujące się na odwrocie liści. Układają hasło: „Jesień”. Następnie wypowiadają się na temat jesiennych barw.

Jesiennie barwy

Porozmawiaj z dziećmi na temat zmian zachodzących w przyrodzie wraz z nadejściem jesieni na podstawie wiersza M. Strzałkowskiej „Drzewa” i ilustracji. Dzieci odpowiadają na pytania: Do kogo chcą upodobnić się drzewa? O co proszą, gdy już będą senne? itp.

Jesiennie drzewa

Dzieci rozpoznają liście na podstawie kształtu i nazywają drzewa na podstawie ilustracji. Układają i piszą zdania o jesiennych liściach. Rozwijają zdania. Następnie wybrane dzieci głośno czytają swoje zdania.

Jaki to liść, jakie to drzewo?

Dzieci wykonują kompozycje z jesiennych liści: sylwetki zwierząt, jesiennie ludzki, jesiennie bukiety. Dzieci starannie podpisują swoje prace i umieszczają je na klasowej wystawie.

Kompozycje z liści

Dzieci losują liście wycięte z kartonu z zapisanymi na nich działaniami. Kolejno przyporządkowują listki z działaniami do odpowiedniego drzewa (wynik znajduje się pod drzewem), umieszczonego na tablicy. Dzieci zapisują działania, których wynik wynosi 20.

Jesiennie liczenie

Poprosz dzieci by usiadły w kręgu. Dzieci zamykają oczy i wyobrażają sobie spacer po jesiennym lesie. Kolejno kończą zdania: „Kiedy myślę o jesieni, to widzę...”, „Kiedy myślę o jesieni, to słyszę...”, „Kiedy myślę o jesieni, to czuję...”. Zakończ „spacer” i pożegnaj się z dziećmi życząc im miłego, jesiennego popołudnia.

Jesienny spacer w wyobraźni

Pytania HOT

Jakim jestem kolorem? Jaki kolor jest smutny, a jaki wesoly? Co można zrobić z liści? Które zwierzęta cieszą się ze spadających liści?

Cele

Uczeń: nazywa jesiennie barwy, nazywa wybrane liście i drzewa, potrafi rozpoznać drzewo po liściach, ćwiczy rozwijanie zdań oraz dodawanie i odejmowanie w zakresie 20.

Przygotuj

ilustracje drzew: kasztanowca, dębu, klonu, lipy, jarzębiny, wiersz M. Strzałkowskiej „Drzewa”; jesiennie liście, liście wycięte z kartonu z zapisanymi na nich działaniami dodawania i odejmowania w zakresie 20, 6 liści w różnych odcieniach z literami na odwrocie układającymi się w wyraz: „Jesień”.

Co mają przynieść dzieci

jesiennie liście, pastelinę.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść drzewka z zapisanymi wynikami.

W zeszytach

dzieci zapisują działania, których wynik wynosi 20 oraz rozwinięte zdania o jesiennych liściach.

Zadanie domowe

Napisz w kilku zdaniach, jaka jest jesień.

Dzieci podnoszą w górę rękę podczas twojego powitania, gdy usłyszą słowa, które ich dotyczą: „Witam wszystkich, którzy przybyli do jesiennej krainy, aby się wspólnie bawić. Pozdrawiam tych, którzy mają dziś dobry humor, lubią jeść owoce i warzywa, lubią się wesoło bawić, nie lubią nudy, którzy lubią jesień”.

Jesienne powitanie

Każde dziecko otrzymuje kartonik z nazwą jednego leśnego zwierzątka. Następnie dzieci siadają przy stole, który odpowiada zwierzęciu z kartonika: ssaki, ptaki, owady. Po sprawdzeniu poprawności wykonania zadania, dzieci definiują w kilku zdaniach cechy charakterystyczne ssaków, ptaków i owadów.

Ssaki, ptaki i owady

Wypisz na tablicy wszystkie zwierzęta, które pojawiły się na kartonikach dzieci. Upewnij się, że wszystkie są znane dzieciom. Następnie dzieci rysują w zeszytach tabelę składającą się z kolumn: ssaki, ptaki, owady i dopisują nazwy zwierząt do odpowiednich kolumn. Wybrane dzieci prezentują swoją pracę.

Zwierzęca tabela

Dzieci siedzą w kręgu. Losują spośród przygotowanych ilustracji lub zdjęć jednego mieszkańca lasu. Następnie kolejno naśladują to zwierzę lub opowiadają o nim w pierwszej osobie. Pozostałe dzieci zgadują, o jakiego mieszkańca lasu chodzi.

Zgadnij kim jestem i gdzie mieszkam?

Wyświetl na tablicy ilustracje przedstawiające sylwetki leśnych zwierząt. Dzieci układają i rozwiązują zadania do ilustracji oraz wykonują działania dodawania i odejmowania w zakresie 20.

Zadania z treścią

Rozpocznij zabawę rzucając piłkę do danego dziecka i wypowiadając słowa: „Szumi las, szumi las, omów zwierzę, które znasz?”. Dziecko, które otrzymało piłkę, w paru zdaniach omawia wybrane przez siebie zwierzę.

Zabawa z piłką

Dzieci siedzą w kręgu. Przekazują sobie kolejno kasztan, mówiąc co im się najbardziej podobało na zajęciach, czego się nauczyły i co chciałyby powtórzyć.

Kasztanowe pożegnanie

Pytania HOT

Jak przywita jesień rodzina jeży?
Co by było, gdyby człowiek miał pióra?
Które zwierzątko w lesie jest najweselsze?

Cele

Uczeń: potrafi stworzyć zbiory ssaków, ptaków, owadów, podaje ich charakterystyczne cechy, opowiada o zwierzętach leśnych, ćwiczy dodawanie i odejmowanie w zakresie 20.

Przygotuj

ilustracje lub zdjęcia zwierząt leśnych, kasztan, dla każdego dziecka: kartoniki z nazwami leśnych zwierząt.

Co mają przynieść dzieci

**4.3
Jesień w lesie**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustrację z sylwetami zwierząt do zadania matematycznego.

W zeszytach

dzieci tworzą i uzupełniają tabelę nazwami zwierząt według podanego warunku: ssaki, ptaki, owady.

Zadanie domowe

Napisz trzy zdania o ptaku, ssaku i owadzie.

Dzieci siedzą w kręgu. Na twoje zawołanie odpowiadają, tupiąc obunóż: „Witam tych, którzy: lubią się bawić, lubią kolorową jesień, lubią się śmiać, lubią biegać po łące” itd.

Tupimy na powitanie!

Przeczytaj dzieciom opowiadanie H. Zdzitowieckiej „Zimowit wita zimę”. Dzieci wypowiadają się na temat opowiadania i ilustracji. Odpowiadają na pytania: O czym szumiały drzewa w lesie? Jak wygląda łąka jesienią? Zaprezentuj dzieciom informacje i zdjęcia zimowita. Następnie dzieci układają zdanie z rozsypanki: „Zimowit jest pod ochroną”. Wyjaśnij dzieciom stwierdzenie „pod ochroną”.

Zimowit

Na dywanie rozłożone są ilustracje różnych ptaków. Dzieci wybierają te, które przedstawiają ptaki odlatujące na zimę. Dobierają kartoniki z nazwami ptaków do ilustracji. Następnie włącz dzieciom odgłosy różnych ptaków. Dzieci rozpoznają je, nazywają i powtarzają w formie „echa”.

Ptaki łąkowe

Dzieci tworzą i zapisują w zeszytach zdania z nazwami ptaków (kukułka, jaskółka, bocian, dudek, skowronek). Podkreślają w nich rzeczowniki.

Ptasie zdania

Dobierz dzieci w pary. Każda para losuje po pięć kart „Piotrusia”. W ciągu 5 minut układają jak najwięcej działań do cyfr na kartach i obliczają je.

Zabawa matematyczna

Dzieci oglądają reprodukcję A. Gierymskiego „Łąka z drzewami” i wypowiadają się na jej temat. Przybliży dzieciom pojęcia: malarz, malarstwo, obraz, barwy, proporcje. Następnie dzieci przystępują do twórczej pracy malując farbami swoje wyobrażenie jesiennej łąki.

Jesienna łąka

Rozdaj dzieciom gazety. Dzieci wykonują twoje polecenia: opadają liście – swobodnie puszczają gazetę, wieje silny wiatr – gniotą, a następnie drą gazetę na drobne kawałeczki. Następnie dzieci bawią się swobodnie w „liściach” – podrzucają papierki do góry, obsypują się nawzajem. Po zakończeniu zabawy wszystkie dzieci sprzątają skrawki gazety i wyrzucają je do kosza. Żegnają się z uśmiechami.

Zabawy gazetami

Pytania HOT

O czym mogą śpiewać ptaki?
Co powiedziałyby wróbel odlatującym bocianom?
Jak myślisz, w jaki sposób ptaki żegnają się przed odlotem?
Czy ptaki tęsknią?

Cele

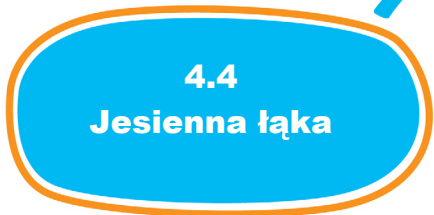
Uczeń:
wie jakie ptaki odlatują na zimę,
potrafi rozpoznawać odgłosy ptaków, rozumie pojęcie „pod ochroną”,
umie wyróżnić w zdaniu rzeczownik.

Przygotuj

opowiadanie „Zimowit wita zimę” H. Zdzitowieckiej, reprodukcję A. Gierymskiego „Łąka z drzewami”, ilustrację zimowita, rozsypankę wyrazową: „Zimowit jest objęty ścisłą ochroną”, ilustracje ptaków odlatujących na zimę, kartoniki z nazwami ptaków, nagrane odgłosy ptaków.

Co mają przynieść dzieci

gazety, karty „Piotrusz”, farby, pędzel, naczynie na wodę, białe kartki.

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują odpowiedzi na pytania: O czym szumiały drzewa w lesie? Jak wygląda łąka jesienią? oraz zapisują własne zdania z nazwami ptaków

Zadanie domowe

Zadanie

Kiedy myślimy o jesieni w głowie pojawiają nam się obrazy pełne kolorowych liści... Liście mają wiele różnych funkcji (np. pobieranie dwutlenku węgla i wydzielanie tlenu). A ile zastosowań liści Wy potrafilibyście wymienić?

Waszym zadaniem jest wymyślenie jak największej liczby zastosowań liści (DO CZEGO MOGĄ SŁUŻYĆ LIŚCIE?). Zastosowania te powinny

być jak najbardziej oryginalne. Wszystkie swoje pomysły zamieście na PLAKACIE, do wykonania którego użyjecie przyniesionych przez siebie liści oraz materiałów plastycznych. Stwórzcie też swój WŁASNY ORYGINALNY LIŚĆ i wymyślcie nazwę drzewa, z którego on pochodzi. Swój liść użyjecie, by zaprezentować jedno z zastosowań na plakacie. Powodzenia!

Przygotuj

kasztan
nagranie utworu "Cztery pory roku; Jesień"
A. Vivaldiego,
kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją

Co mają przynieść dzieci

(wszystkie te materiały mogą zostać użyte do stworzenia rozwiązania)
po 1 arkuszu brystolu na każdą grupę,
dużą ilość wysuszonych kolorowych liści
czarny flamaster, kredki, farby
folię aluminiową,
jednorazowe siatki na zakupy,
klej, nożyczki

Rozgrzewka

1. Ułóż zdanie lub wierszyk wykorzystując wyrazy "wrzesień" i "jesień".
2. W czym podobne do siebie są drzewo i człowiek? Wskażcie jak największą podobieństw.
3. Czym różni się od siebie kasztan i globus? Wskażcie jak największej różnic.
4. Gdzie wolałbyś wybrać się na wycieczkę - do lasu, czy na łąkę? Uzasadnij swój wybór.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 4
Liście jesienne liście

Prezentacje

Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. Niech każdy zespół opowie krótko o swoim rozwiązaniu. Za każde zastosowanie liści przedstawione na plakacie przyznaj drużynie 1 punkt. Za każde zastosowanie liści, które nie powtórzyło się u żadnej innej grupy przyznaj (dodatkowo) 5 punktów. Zwróć uwagę na to, jak został wykonany plakat, czy jest estetyczny i staranny. Jakimi środkami plastycznymi posłużyły się dzieci aby stworzyć oryginalny liść? Chociaż zajęcia mają formę mini-konkursu, staraj się zwracać uwagę na to, że nie liczy się wygrana, ale to, że uczestnicy ciężko pracowali, żeby osiągnąć wspólny cel.

Kasztany, kasztany...

Umiejętnościami ważnymi w procesie twórczego rozwiązywania problemów, które można i należy rozwijać u dzieci są umiejętności przekształcania i dokonywania skojarzeń. Przynies na zajęcia kasztan i zapytaj uczniów: Co on Wam przypomina, do czego jest podobny? Do czego można by go było użyć? A gdy pomysły się wyczerpią, zadaj dodatkowe pytania: A co, gdyby go zmniejszyć, powiększyć? Czym mógłby być dla słońca, mrówki, kucharza? Wyobraź sobie, że jest ich bardzo dużo, do czego mogłyby służyć razem? Z czym możnaby go połączyć, aby stworzyć nową całość? A co by było, gdyby go rozciąć, zdepnąć, zmienić w jakiś sposób jego kształt?

Liściem być...

1. Podziel dzieci na grupy. Możesz to zrobić np. poprzez losowanie liści o różnych kształtach.
2. Oglądanie przyniesionych liści. Przyjrzyjcie się wspólnie liściom przyniesionym przez dzieci do klasy. Z jakich drzew one pochodzą, jak te drzewa wyglądają, jakie są ich cechy charakterystyczne? Czy dają jakieś owoce?
3. JAK LIŚĆ - improwizacje ruchowe przy muzyce. Poproś dzieci, aby wyobraziły sobie, że są liśćmi i zachowywały się tak, jak liście wiszące na drzewach, spadające na ziemię, targane podmuchami wiatru lub leżące spokojnie na ziemi.
4. Swobodne odpowiedzi dzieci na pytanie: Co by było, gdyby drzewa nie miały liści?

W różnych odślonach

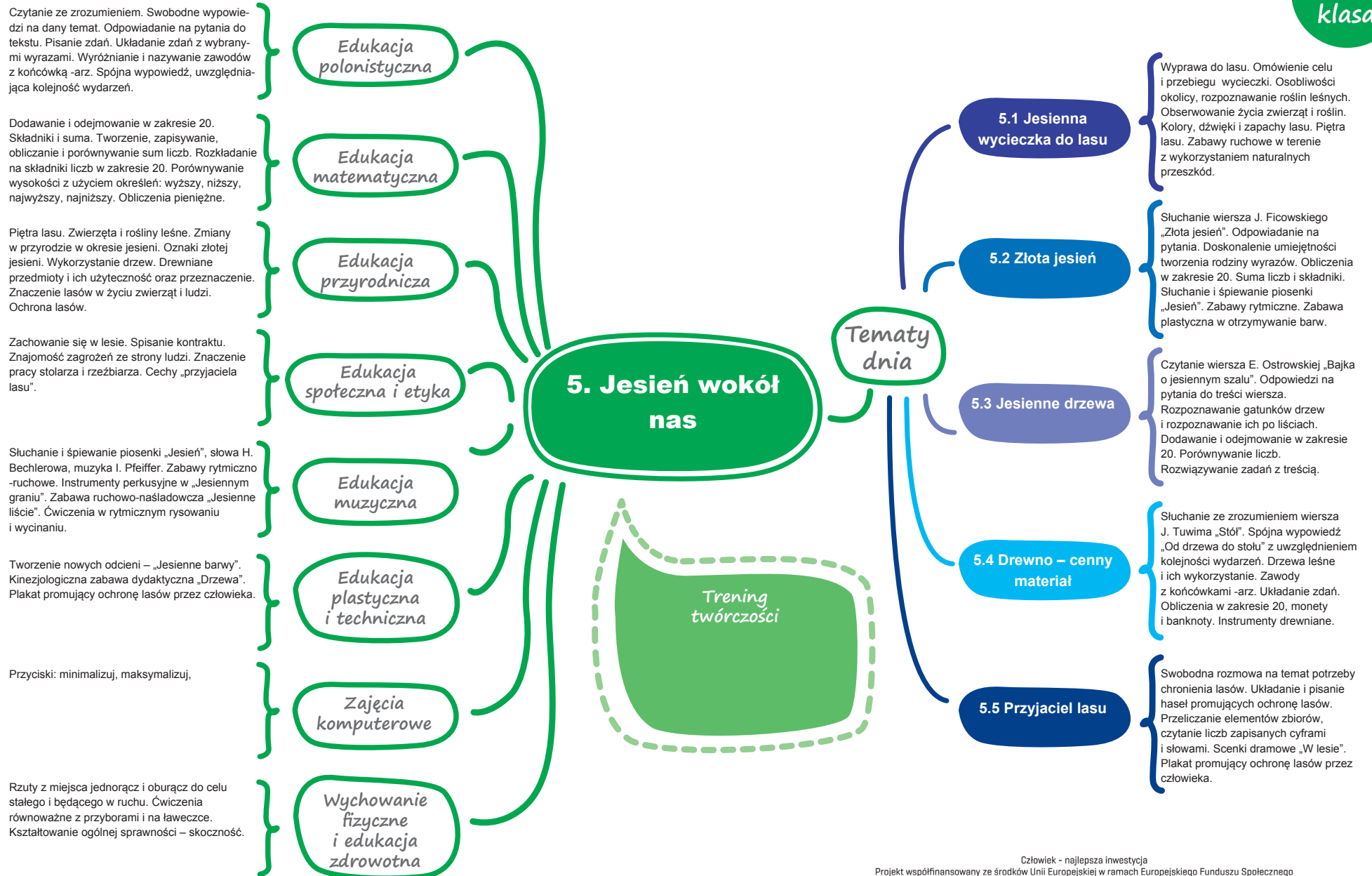
Przeczytajcie wspólnie zadanie "Liście jesienne liście". Wyjaśnij dzieciom wszystkie niezrozumiałe słowa, odpowiedz na wszystkie pytania. Zwróć ich uwagę szczególnie na punktację, w której znajdują się wskazówki, na czym najbardziej należy się skupić. Dzieci siadają w wylosowanych wcześniej grupach. Każdy zespół na kartce papieru zapisuje wszystkie pomysły na zastosowanie liści (burza mózgów). Przypomnij dzieciom ćwiczenie dotyczące kasztana. Niech spróbują w wyobraźni powiększyć lub pomniejszyć liść, zmienić jego kształt, spojrzeć na niego z perspektywy kogoś innego. Ponieważ miejsce na plakacie jest ograniczone, drużyny będą jeszcze musiały dokonać selekcji pomysłów.

Całkiem nowy liść

1. Jednym z elementów zadania jest stworzenie całkiem nowego, oryginalnego liścia. Liść ten powinien jednak składać się z tych samych elementów, co inne liście. Niech dzieci położą przed sobą różne rodzaje liści. Co mają one ze sobą wspólnego? Z jakich elementów składa się każdy liść? Opisywanie budowy liścia (blaszka liścia, brzeg liścia, ogonek, nerw główny, nerwy boczne).
 2. Wymyślanie oryginalnego liścia i nazwy drzewa, z którego pochodzi.
 3. Podział zadań i planowanie pracy.
- Kto będzie odpowiedzialny za poszczególne elementy rozwiązania?
- Czego użyjecie do wykonania Waszego rozwiązania?

Punktacja:

za każde zastosowanie liścia	1p.
za każde zastosowanie liścia, które nie pojawiło się u żadnej innej grupy	5p.
pomysłowość oryginalnego liścia	1 - 10p.
jakość artystyczna plakatu	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Przywitaj dzieci zawołaniem „Czas na leśną wyprawę! Kto idzie ze mną poznać tajemnice lasu?”. Następnie podaj dzieciom cel wyprawy i przypomnij zasady bezpiecznego poruszania się po drodze. Wszyscy zawierają pisemny kontrakt: „Idziemy parami. Słucham nauczyciela. W lesie jestem cicho. Uczestniczę w obserwacjach”. Każdy podpisuje kontrakt.

Przygotowania do wycieczki

Po wejściu do lasu wybrane dziecko odczytuje krótkie powitanie: „Witamy cię kolorowy lesie, kłaniamy się potężnym drzewom, mówimy dzień dobry ptakom”. Wszystkie dzieci kłaniają się teatralnie i mówią szeptem „dzień dobry”.

Powitanie lasu

Dzieci wsłuchują się w odgłosy lasu. Próbuje odgadnąć nazwy śpiewających ptaków. Nazywają inne pojawiające się odgłosy i próbują określić ich pochodzenie. Dzieci nazywają zaobserwowane kolory lasu, określają różne odcienie zieleni i brązu. Następnie zamykają oczy i wdychają głęboko leśne powietrze. Próbuje określić za pomocą słów jaki zapach ma las.

Dźwięki, zapachy i kolory lasu

Wyjaśnij dzieciom pojęcia: piętro lasu, runo, podszyt, korony drzew. Dzieci obserwują las. Kładą się na brzuchu, ręką robią daszek nad oczami; mówią, co widzą: (trawę, liście). Kłękają i mówią, co widzą: (krzewy, młode drzewa). Wstają i mówią, co widzą (korony drzew).

Co skrywa las

Zachęć dzieci do poszukiwania leśnych skarbów, które wkładają do woreczka foliowego. Dzieci mają za zadanie zebranie trzech leśnych skarbów.

Leśne skarby

Dzieci swobodnie biegają, pokonując napotkane przeszkody. Skaczą przez pnie i konary, wskakują i zeskakują z pni. Rzucają szyszkami do celu, sięgają do gałęzi.

Zabawy bieżne

Po powrocie do klasy podsumuj z dziećmi wycieczkę do lasu. Spytaj, co najbardziej ich zaciekało, co najbardziej spodobało i co zdziwiło. Dzieci prezentują swoje leśne zdobycze kolegom i koleżankom. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą.

Leśne zdobycze

Pytania HOT

Opisz, jak pachnie las?
Co to znaczy, że las śpiewa? O czym śpiewa? O co na pewno poprosiłby nas las, gdyby umiał mówić?
Co jest największym skarbem lasu?

Cele

Uczeń: odpowiednio zachowuje się na wycieczce, rozpoznaje rośliny leśne, obserwuje życie zwierząt i roślin leśnych, potrafi określić leśne kolory, dźwięki i zapachy, poznaje piętra lasu.

Przygotuj

zagadki o lesie, tekst powitanki: „Witamy cię kolorowy lesie, kłaniamy się potężnym drzewom, mówimy dzień dobry ptakom”, ilustrację lasu.

Co mają przynieść dzieci

lometki, lupy, woreczki foliowe.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Zilustruj wybrane piętro lasu.

Powiedz dzieciom by usiadły w kręgu. Dzieci podają sobie kasztan wypowiadając swoje imię w wybranym tempie: wolnym lub szybkim. Wprowadź dzieci do tematu lekcji. Spytaj skąd wzięło się określenie „złota jesień”. Pokaż dzieciom zdjęcia krajobrazu złotej jesieni i porozmawiaj o charakterystycznych dla niego barwach.

Powitanie ze złotą jesienią

Przeczytaj dzieciom wiersz J. Ficowskiego „Rozmowa z jesienią”. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat jego treści, a następnie odpowiadają na pytania: Kto prowadził rozmowę? Czym puka złota jesień? Co chce podarować jesień? Co zrobił wiatr? Co gospodarz zrobił z liściem? Kiedy jesień powróci?

Rozmowa z jesienią

Na tablicy zamieść kartonik z wyrazem „jesień” (cząstka „jesień” jest zapisana niebieskim kolorem). Na tablicy interaktywnej znajdują się cząstki wyrazów „ny”, „na”, „ne”. Dzieci łączą cząstki i odczytują utworzone wyrazy. Następnie tworzą z nimi związki wyrazowe, np. „jesienne liście”. Układają z nimi zdania.

Zabawy słowami

Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę „Jesień”, słowa H. Bechlerowa, muzyka I. Pfeiffer. Następnie dzielą na sylaby nazwy należące do tej samej rodziny i wystukują je. Rytmicznie wyklaskują, wytupują refren piosenki.

Wyśpiewaj jesień

Rozdaj dzieciom kartki papieru. Dzieci pokrywają je wodą z domieszką cukru pudru. Następnie nioszą farby w barwach jesieni. Obserwują, jak kolory mieszają się ze sobą, tworzą nowe odcienie.

Jesienne farby

Pokaż dzieciom kartoniki z liczbami, które są wartościami sum w zakresie 20. Dzieci wymieniają ich składniki, zapisując poprawnie działania na tablicy. Porównują sumy.

Rozkładanie liczb na składniki

Umieść na tablicy rysunki przedstawiające „Jesienną partyturę”: słońce, wiatr, deszcz, spadające liście, jeża, zając. Dzieci dobierają instrumenty i rytmy do konkretnego zjawiska. Wskazuj dzieciom, co ma być zagrane. Instrumenty grają na twój sygnał. Gdy jesienna orkiestra skończy grać pożegnaj się z dziećmi z uśmiechem.

„Jesienne granie”

Pytania HOT

Co by było, gdyby to zima była złota?
O co chciałbyś poprosić jesień?
Dlaczego wyrazy dzielą się na sylaby?
Czy lepiej mieć dwie gruszki czy trzy orzechy do zgryzienia?

Cele

Uczeń: poznaje termin „złota jesień”, poznaje barwy jesieni, tworzy rodzinę słowa „jesień”, wykonuje ćwiczenia rytmiczne, porównuje liczby w zakresie 20, ćwiczy dzielenie słów na sylaby.

Przygotuj

wiersz J. Ficowskiego „Rozmowa z jesienią”, cukier puder, kartoniki z sumami w zakresie 20, instrumenty perkusyjne, ilustracje słońca, wiatru, deszczu, spadających liści, jeża, zająca.

Co mają przynieść dzieci

farby, pędzel, naczynie na wodę, białą kartkę.

5.2 Złota jesień

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz cząstki „ny”, „na”, „ne” oraz umieść ilustracje słońca, deszczu, spadających liści, jeża i zająca.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania ze związkami wyrazowymi utworzonymi od słowa „jesień”.

Zadanie domowe

Napisz kilka wyrazów, należących do jednej rodziny.

Dzieci nie ruszając się z miejsca podają rękę jak największej ilości osób. Gdy dzieci „połączą” się opowiedz historię o super kleju, którym dzieci mają posmarowane buty i dlatego nie mogą się ruszyć z miejsca. Gdy dzieciom uda już się „odkleić” czarują sobie dobry nastrój – taniec.

Zabawa: Ktoś nas tu przykleił!

Dzieci czytają cicho wiersz E. Ostrowskiej „Bajka o jesiennym szalu”. Następnie losują pytania dotyczące treści wiersza i odpowiadają na nie głośno.

Jesienny szal

Dzieci wyjmują przyniesiony liść. Zaczynają chodzić w rytm muzyki. W trakcie wymieniają się liśćmi. Na przerwę w muzyce tworzą grupy zgodnie z gatunkami drzew i na twój znak wypowiadają ich nazwy. Następnie liczą ile dzieci znajduje się w każdej grupie.

Jaki to gatunek drzewa?

Podaj i zilustruj treść zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20, wykorzystując kasztany. Dzieci zapisują treść i rozwiązanie zadania w zeszytach. Podają odpowiedzi.

Policzmy kasztany

Dzieci stoją wokół stołów szóstkami. Odrysowują swoje dłonie na kartce kładąc najpierw jedną, później drugą. Gdy usłyszą muzykę rytmicznie wypełniają swoje obrysowane dłonie oburącz kolorem. Na „hop” podają kredki w prawą stronę i wypełniają dalej. Gdy muzyka zwalnia, rytmicznie wycinają dłonie.

Kinezyjologiczna zabawa: „Drzewo”

Dzieci stoją w kole, trzymając wyciętą dłoń. Przy dźwiękach muzyki podają ją w prawą stronę, na słowo „hop” podają w lewą stronę. Następnie w dowolnych grupach komponują z wyciętych dłoni drzewa. Liczą je, porównują wysokości, używając określeń: wyższe, niższe, najwyższe, najniższe.

Kinezyjologiczna zabawa cd.

Dzieci w rytm jesiennych muzyki naśladują ruchami ciała zachowanie się jesiennych liści: opadanie, wirowanie, dygotanie. Na przerwę w muzyce dzieci zatrzymują się i kolejno ruchem ciała wyrażają swój nastrój. Po zakończeniu zabawy dzieci zegnają się ze sobą i z tobą z uśmiechem.

„Jesiennie liście”

Pytania HOT

Dlaczego dzieci lubią wchodzić na drzewa? Na które drzewo jest najłatwiej się wspiąć? Ludzie czasami uciekają na drzewo. Przed czym?

Cele

Uczeń: czyta ze zrozumieniem wiersz i potrafi odpowiedzieć na pytania dot. przeczytanego wiersza, rozpoznaje gatunki drzew po ich liściach, wykonuje zadania manualne do rytmu muzyki.

Przygotuj

wiersz E. Ostrowskiej „Bajka o jesiennym szalu”, kasztany.

Co mają przynieść dzieci

jeden liść, białe kartki, kredki.

5.3 Jesienne drzewa

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują treść i rozwiązanie zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań o wybranym drzewie.

Dzieci siedzą w kręgu. Jedno dziecko losuje kartkę z nazwą leśnego zwierzątka i naśladuje jego charakterystyczne zachowania. Dzieci odgadują, jakie to zwierzę, a później wszystkie naśladują tę czynność.

Leśne zwierzątka

Rozłóż na dywanie duży, papierowy obrus z wyrazem „LAS”. Dzieci dopisują pisakami wszystkie skojarzenia z tym słowem tworząc w ten sposób leśną mapę myśli.

Z czym kojarzy mi się las?

Przeczytaj dzieciom wiersz J. Tuwima „Stół”. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat jego treści. Następnie tworzą spójną wypowiedź „Od drzewa do stołu”, uwzględniając kolejność wydarzeń.

„Od drzewa do stołu”

Porozmawiaj z dziećmi na temat wykorzystania drewna. Rozłóż przed dziećmi ilustracje nadrukami do dołu i przykryj je liśćmi. Dzieci odkrywają ilustracje, które przedstawiają stolarza i rzeźbiarza. Dzieci odgadują przedstawione profesje i podają nazwę drzewa, z którego pochodzi liść. Dobierają i uzupełniają o brakujące litery podpisy do ilustracji. Wymieniają inne nazwy zawodów z końcówkami -arz. Układają zdania z tymi wyrazami.

Kto pracuje z drewnem?

Umieść na tablicy ilustracje instrumentów muzycznych. Zadaniem dzieci jest stworzenie zbioru instrumentów, do wyrobienia których wykorzystuje się drewno. Następnie dzieci słuchają dźwięków tych instrumentów z nagrania.

Instrumenty muzyczne

Dzieci siedzą w kręgu. Losują ilustracje zabawek wykonanych z drewna. Pod ilustracjami znajdują się ich ceny. Spytaj: Co można kupić za 20 zł? Jakimi monetami zapłacisz za ołówek, który kosztuje 14 zł? Dzieci podają swoje propozycje i zapisują je pod ilustracjami na tablicy.

Obliczenia pieniężne

Dzieci ćwiczą rzuty z miejsca jednorącz i oburącz do celu stałego i będącego w ruchu oraz wykonują ćwiczenia równoważne z przyborami i na ławeczce. Następnie, gdy dzieci już się rozruszają, wybierz dziecko, które będzie „berkiem”. Dzieci uciekają przed goniącym ich „berkiem”. Gdy dotkną drewnianego przedmiotu, „berek” nie może ich schwytać.

Drewniany berek

Pytania HOT

Co czuje ścinane drzewo?
Co czuje drzewo, na którego korze ktoś wyciął serce?
O co prosiłyby drzewa, gdyby mogły mówić? Jak wyglądałby twój dom, gdyby nie było drewna?

Cele

Uczeń:
tworzy mapę myśli do słowa „las”,
opowiada treść wiersza w kolejności wydarzeń, wymienia zawody z końcówką -arz, potrafi wymienić drewniane instrumenty.

Przygotuj

ilustracje stolarza i rzeźbiarza,
napisy: stolarz, rzeźbiarz, duży liść,
papierowy obrus z wyrazem LAS;
ilustracje instrumentów muzycznych,
nagranie dźwięków instrumentów drewnianych. ilustracje drewnianych zabawek z cenami,

Co mają przynieść dzieci

„coś” drewnianego

5.4 Drewno – cenny materiał

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

dzieci zapisują obliczenia pieniężne w zakresie 20.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania z nazwami zawodów z końcówkami -arz oraz obliczenia pieniężne w zakresie 20.

Zadanie domowe

Dzieci siedzą w kręgu. Podają sobie drewnianą zabawkę, kończąc zdanie: *Lubię odpoczywać w ...*
Następnie zaprezentuj dzieciom makietę lasu. Połóż na nią plastikową butelkę, kawałek stłuczonego szkła i papierem po batonie. Dzieci mówią o swoich odczuciach względem zaśmieconego lasu. Wypowiadają się na temat śmiecenia w lasach.

Powitanie

Porozmawiaj z dziećmi na temat zachowania się w lesie i ochrony lasów. Dzieci odpowiadają na pytania: *Co zagraża lasom? Dlaczego należy chronić lasy? W jaki sposób można chronić las?*
Następnie dzieci układają zdanie z rozsypanych sylab: „Chrońmy las!”. Zapisują je w zeszytach.

Chrońmy las!

Spytaj dzieci co według nich oznacza być przyjacielem lasu. Dzieci podają swoje pomysły. Najciekawsze zapisuj na tablicy. Następnie dzieci układają z rozsypanek wyrazowych zdania wykrzyknikowe: „Nie niszczyć drzew!”, „Nie zaśmiecaj lasu!”, „Nie rozpalaj ognisk w lesie!”. Zapisują je w zeszytach.

Przyjaciel lasu

Podziel dzieci na 5-osobowe zespoły. Każda grupa wybiera jedno z wcześniej ułożonych haseł. Projektują i wykonują do niego plakat na arkuszu szarego papieru. Wykorzystują farby, kredki, pisaki, przyniesione z domu ilustracje. Po zakończeniu, prezentują swoje prace.

Plakat: „Dbajmy o las!”

Dzieci pracują przy komputerach. Otwierają kolejno zdjęcia lasów: czystych i zanieczyszczonych. Komentują, co powinno zrobić się w lasach, które są zanieczyszczone. Zdjęcia przedstawiające brudny las chowają, używając przycisku „minimalizuj”, a zdjęcia czystego lasu powiększają do całego ekranu klikając „maksymalizuj”.

Chcemy czyste lasy!

Dzieci przedstawiają scenki, które pokazują:
• uczucia drzewa, na którego korze chłopcy wycięli różne napisy;
• mrówkę, której dzieci zniszczyły mrowisko;
• grupę dzieci na wycieczce w lesie.

Scenki dramowe: „W lesie”

Dzieci stają w kręgu. Powiedz głośno i dokończ zdanie: *„W lesie mogę...”*. Swoją wypowiedź zilustruj ruchem, gestem. Zachęć dzieci do naśladowania twoich ruchów. Kolejne dzieci dodają swoje przykłady nt. co mogą robić w lesie. Na koniec lekcji spytaj dzieci: *O co prosi las?* Dzieci odpowiadają chórem. Następnie żegnają się ze sobą przypominając sobie nawzajem o tym, jak chronić las.

Co można robić w lesie**Pytania HOT**

Co by było, gdyby wszystkie lasy zniknęły? Co zrobić, żeby każdy człowiek mógł być przyjacielem lasu? Jak myślisz, czy las się częściej śmieje, czy smuci i dlaczego?

Cele

Uczeń:
wie co szkodzi lasom i w jaki sposób można je chronić, tworzy hasła promujące ochronę lasów, wymienia cechy przyjaciela lasu, potrafi czytać liczby zapisane cyframi i słownie.

Przygotuj

rozsypankę sylabową na tablicy: „Chrońmy las!”, rozsypanki wyrazowe z wyrażeniami wykrzyknikowymi (patrz: treść lekcji), arkusze szarego papieru dla każdej grupy, zapisane na komputerach zdjęcia czystych i brudnych lasów.

Co mają przynieść dzieci

farby, kredki, pisaki, ilustracje lasu.

**5.5
Przyjaciel lasu****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

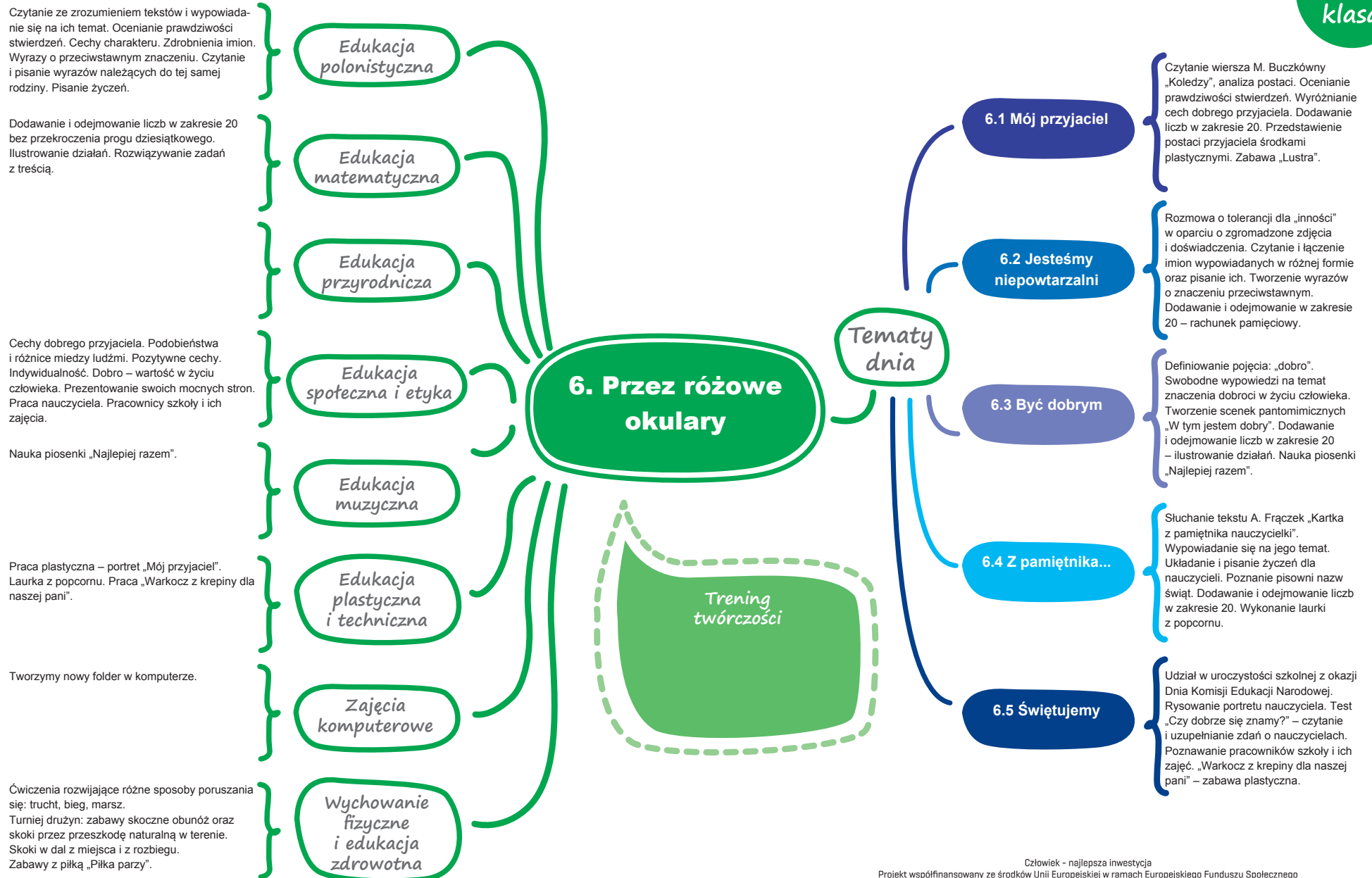
zapisz rozsypane sylaby: „Chrońmy las!”.

W zeszytach

dzieci zapisują zdanie ułożone z sylab: „Chrońmy las!” oraz zdania wykrzyknikowe: *Nie niszczyć drzew! Nie zaśmiecaj lasu! Nie rozpalaj ognisk w lesie!*

Zadanie domowe

Zilustruj wybrane zdanie wykrzyknikowe.

Dobierz dzieci w pary. Dzieci w rytm muzyki wykonują ruchy wskazane przez ciebie: kłaśnięcie w dłoń, kłaśnięcie rąk prawych, kłaśnięcie w dłoń, kłaśnięcie rąk lewych, wskazanie na siebie, wskazanie na kolegę, uderzenie trzy razy w obie dłonie kolegi.

Taniec na dzień dobry

Dzieci siedzą w kręgu. Przeczytaj im wiersz M. Buczkówny „Koledzy”. Następnie poproś je o odpowiedź na pytania: O kim jest mowa w wierszu? Kto opowie o swoim przyjacielu? Od kiedy się przyjaźnicie? Co jest w tej przyjaźni najważniejsze?

Nasi najlepsi koledzy

Położ na środku klasy sylwetkę postaci, a na ławce pod tablicą pudełko kartonowe, w którym umieszczone są kartoniki z zapisanymi różnymi cechami. Dzieci kolejno wyjmują z pudełka kartoniki. Jeśli zapisana cecha jest charakterystyczna dla przyjaciela kładą ją obok sylwetki, jeśli nie, wrzucają do kosza. Gdy dzieci wyjmą wszystkie kartki, przeczytajcie cechy charakterystyczne prawdziwego przyjaciela.

Cechy prawdziwego przyjaciela

Dzieci otrzymują tabele z zapisanymi liczbami z zakresu drugiej dziesiątki. Chętne dzieci rzucają kostką i podają liczby oczek, które należy dodać do liczb zapisanych w górnej części tabeli. Sprawdzają poprawność wykonanych działań.

Zabawa matematyczna

Dzieci oglądają zgromadzone reprodukcje portretów. Porozmawiaj z nimi na temat wyglądu osób, ubioru i wyrazu twarzy. Spytaj: Czym jest portret? Jak rozmieszczona jest postać na kartce? Jakie są proporcje ciała ludzkiego? Następnie zachęć dzieci do przedstawienia środkami plastycznymi swojego przyjaciela.

Praca plastyczna: „Mój przyjaciel”

Zaproś na środek klasy 12 dzieci. Każde z nich otrzymuje napisany na kartonie wyraz. Ich zadaniem jest dobranie się w pary tak, aby otrzymane przez nich wyrazy utworzyły zdania. Każda z par prezentuje utworzone zdanie, mówiące o tym, jak zdobywać przyjaciół. Wszyscy uczniowie głośno je powtarzają: „uśmiechajcie się do siebie”, „rozmawiajcie ze sobą”, „szanujcie się wzajemnie”.

Jak zdobywać przyjaciół?

Poproś dzieci o dobranie się w pary i ustawienie się twarzą do siebie. Jedno dziecko wykonuje dowolne ruchy, a drugie je naśladuje. Na twój sygnał dzieci zamieniają się rolami.

Zabawa ruchowa „Lustra”

Pytania HOT

Co by było, gdyby ludzie nie mieli przyjaciół? Czy umiesz być przyjacielem? Dlaczego? Dlaczego pies jest najlepszym przyjacielem człowieka?

Cele

Uczeń:
omawia cechy fizyczne osób, wymienia cechy prawdziwego przyjaciela, opowiada o swoim przyjacielem, ćwiczy dodawanie liczb w zakresie 20.

Przygotuj

wiersz M. Buczkówny „Koledzy”, dużą sylwetkę postaci, kostkę do gry pudełko kartonowe, w którym umieszczone są kartoniki z zapisanymi różnymi cechami, tabelę z zapisanymi liczbami z zakresu drugiej dziesiątki, wyrazy tworzące zdania

reprodukcje z portretami dzieci, farby, pędzel, pojemnik na wodę.

Co mają przynieść dzieci

6.1 Mój przyjaciel

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść sylwetkę postaci z umieszczonymi obok cechami prawdziwego przyjaciela.

W zeszytach

Zadanie domowe

Napisz w kilku zdaniach o swoim przyjacielu.

Pytania HOT

Co by było, gdybyśmy wszyscy mieli identyczne zainteresowania i upodobania? Czy zwierzęta też są niepowtarzalne? Czy lepiej jest być podobnym do swoich kolegów, czy zupełnie innym?

Cele

Uczeń: rozumie znaczenie „inności” wśród ludzi, poprawnie używa słów określających cechy charakteru, poprawnie tworzy zdrobnienia, ćwiczy dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 20.

Przygotuj

zdjęcia ludzi o różnych kolorach włosów, oczu, wysokich, niskich, niepełnosprawnych, policjantów, nauczycieli, bezdomnych dla każdego dziecka, kostki do gry, ilustracje znanych postaci bajkowych, kartoniki z przymiotnikiem określającym cechę.

Co mają przynieść dzieci

wycięte kwiatki.

6.2 Jesteśmy niepowtarzalni

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz wyraz „Inny” i słowa zastępujące go, podane przez dzieci.

W zeszytach

dzieci zapisują zdrobnienia imion z podziałem na sylaby oraz pary przymiotników o znaczeniu przeciwnym.

Zadanie domowe

Napisz w kilku zdaniach, dlaczego jesteś niepowtarzalny?

Zaprezentuj dzieciom przygotowane wcześniej zdjęcia (wycinki z prasy, z reklam) ludzi różnych ras, o różnych kolorach włosów, oczu, wysokich, niskich, niepełnosprawnych, policjantów, nauczycieli, bezdomnych. Rozdaj zdjęcia, tak aby każde dziecko otrzymało jedno z nich. Dzieci opowiadają o swoich skojarzeniach z daną osobą. Nadają im imiona.

Każdy jest inny

Spytaj dzieci: jakimi słowami możemy zastąpić słowo „inny”? Zapisz na tablicy propozycje dzieci. Wyjaśnij, że każdy jest inny i dlatego cały świat jest piękny i ciekawy. Każdemu może podobać się coś innego i ma do tego prawo. Porozmawiaj o tolerancji dla inności w różnym kontekście, nie tylko cech fizycznych.

„Inny”

Dzieci przypominają imiona osób ze zdjęć. Wymieniają swoje imiona i odpowiadają na pytania: Jak do ciebie zwracają się twoi bliscy? W jakiej jeszcze formie można wymawiać twoje imię? Dzieci podają zdrobnienia innych imion. Zapisują je z podziałem na sylaby.

Zdrobnienia

Dobierz dzieci w pary. W parach kulają trzema kostkami. Dziecko, które pierwsze poda wynik dodawania, daje sobie punkt (patyczki). Następnie zapisz na tablicy dwucyfrową liczbę 20. Dzieci kolejno kulają kostką i otrzymaną liczbę oczek odejmują od 20. Dziecko, które pierwsze poda wynik, daje sobie punkt. Na koniec dzieci zliczają swoje punkty.

Rachunek pamięciowy

Rozdaj dzieciom wycięte kwiatki, na których zapisują kilka charakterystycznych cech kolegi, koleżanki z ławki. Dzieci siadają w kręgu. Na twój sygnał, dzieci podają sobie „odwrócone” kwiatki. Na kolejny sygnał przerywają czynność. Wskazane dziecko odczytuje cechy z kwiatka, a pozostałe dzieci odgadują, kogo one opisują.

Niepowtarzalni

Umieść na tablicy ilustracje znanych postaci bajkowych. Dzieci kolejno losują kartoniki z przymiotnikiem, określającym cechę i przyporządkowują do właściwej postaci. Następnie tworzą pary o znaczeniu przeciwnym z podanymi przymiotnikami.

Zabawa przymiotnikiem

Na zakończenie zajęć pokaż dzieciom plansze ze zdaniami podsumowującymi. Dzieci wybierają jedno ze zdań i je kończą: Dzisiaj dowiedziałem się... Zaskoczyło mnie... Odkryłem, że... Zdziwiło mnie to, że...

Podsumowanie zajęć

Dzieci swobodnie poruszają się po sali przy dowolnej muzyce, witają się i mówią sobie coś miłego.

Zabawa na powitanie

Rozdaj dzieciom małe karteczki oraz przybory do rysowania. Ich zadaniem jest wyrażenie w formie graficznej (np. symbolu, rysunku) własnego skojarzenia ze słowem „dobro”. Dzieci prezentują swoje rysunki, grupują takie same. Swobodnie rozmawiają o swoich pracach.

Graficzne skojarzenia

Dzieci wypowiadają się na temat znaczenia dobroci w życiu człowieka. Spytaj: Co to jest dobro? O kim możemy powiedzieć, że jest dobry? Czy dobro jest ważne, potrzebne w życiu? Dlaczego? Czy myślisz czasami o sobie, że jesteś dobry/dobra? Kiedy tak myślisz? Następnie dzieci tworzą i zapisują rodzinną wyrazu „dobro” w zeszytach.

„Dobro”

Dzieci dobierają się w pary. Ich zadaniem jest pokazanie za pomocą pantomimy w czym są najlepsi. Partnerzy odgadują i nazywają prezentowane czynności.

„W tym jestem dobry”

Dzieci losują kartoniki z zapisanymi działaniami. W parach układają do nich treść, ilustrują ją. Po wykonaniu zadania umieść na tablicy wszystkie kartoniki z działaniami. Dzieci kolejno prezentują klasie swoje ilustracje. Pozostałe wskazują poprawne działanie do tejże ilustracji.

Zadania matematyczne

Dzieci wysłuchują piosenki „Najlepiej razem”. Powtarzają pierwszą zwrotkę i refren piosenki. Następnie dzieci stają w kręgu, śpiewają piosenkę, a podczas refrenu chwytają się za ręce i unoszą je do góry.

„Najlepiej razem”

Powiedz dzieciom by stworzyli dwa koła: zewnętrzne i wewnętrzne. Dzieci z koła wewnętrznego ustawione są twarzami do dzieci z koła zewnętrznego. Obserwują się nawzajem w parach. Na sygnał odwracają się plecami i zmieniają coś w swoim wyglądzie (np. robią dziwną minę, podwijają rękawy itp.) Następnie, na kolejny sygnał, odwracają się twarzą do siebie i mówią, co zmieniło się w wyglądzie osoby, stojącej naprzeciwko.

Zabawa: „Cebula”

Pytania HOT

Co to znaczy "być dobrym"?
Jak okazujesz dobroć rodzicom, rodzeństwu, zwierzętom?
Czy zwierzęta są dobre?

Cele

Uczeń:
prezentuje swoje mocne strony,
wyjaśnia znaczenie dobroci,
ćwiczy dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 20.

Przygotuj

małe karteczki,
kartoniki z działaniami w zakresie 20, piosenkę „Najlepiej razem”.

Co mają przynieść dzieci

przybory do rysowania.

6.3 Być dobrym

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują rodzinną wyrazu „dobro”.

Zadanie domowe

Napisz, w czym jesteś najlepszy.

Dzieci ustawiają się w kręgu. Wymień poszczególne elementy ciała, a dzieci dotykają się za nie z osobą, która stoi po prawej i lewej stronie: „Witają się nasze stopy. Witają się nasze dłonie. Witają się nasze czoła. Witają się nasze brzuchy” itp.

Witają się nasze ciała!

Rozdaj dzieciom niebieskie kartki w dowolnej liczbie. Dzieci wypisują cechy dobrego ich zdaniem nauczyciela (na jednej kartce, jedna cecha). Rozwieś na tablicy szary papier. Dzieci przyklejają na nim karteczki układając je jednocześnie według takich samych lub bardzo podobnych cech. Porozmawiaj z dziećmi o tym, na ile te cechy są ważne w pracy nauczyciela i dlaczego.

Dobry nauczyciel

Przeczytaj dzieciom tekst A. Frączek „Kartka z pamiętnika nauczycielki”. Dzieci wypowiadają się spontanicznie na temat tekstu i koncertu dla nauczyciela. Odpowiadają na pytania do tekstu: Jakie święto opisała nauczycielka? Z czego była zrobiona laurka? Co było największą niespodzianką dla nauczycielki?

Kartka z pamiętnika

Umieść na tablicy rozsypanki wyrazowe – nazwy świąt (m.in. Dzień Komisji Edukacji Narodowej). Dzieci tworzą i zapisują poprawne wyrażenia, zwracając uwagę na ich pisownię.

Nazwy świąt

Dzieci malują farbami przyniesiony popcorn. Następnie rysują na tekturce falistej dość duży okrąg obrysowując tekturowe koła przyklejają do niego kolejne kwiaty z popcornu. Do przygotowanego bukietu przyklejają łyżki ze sznurka lub wełny. Na środku przywiązują elegancką kokardkę. Na koniec zapisują na tablicy życzenia, przepisują je na swoje laurki.

Laurka z życzeniami

Dzieci „kulają” w parach trzema kostkami. Zapisują działania dodawania w zeszytach, podają poprawny wynik.

Następnie dzieci przygotowują kartoniki z liczbami od 1 do 10. Powiedz: 18 to 10 i ..., 19 to 12 i ..., a dzieci podnoszą do góry kartoniki z brakującymi liczbami.

Ćwiczmy dodawanie

Dzieci po otrzymaniu piłeczki-gniotka kończą zdanie: Czy waszym zdaniem takie zajęcia jak dzisiejsze były nam potrzebne? Co one nam dały? Co podobało się wam w nich najbardziej?

Podsumowanie zajęć

Pytania HOT

Jak wyglądałyby lekcje, gdyby nie było nauczycieli?
Jakie życzenia chciałby usłyszeć twój nauczyciel?

Cele

Uczeń:
określa cechy dobrego nauczyciela, zapisuje poprawnie nazwy dni świątecznych, potrafi ułożyć i napisać krótkie życzenia, ćwiczy dodawanie w zakresie 20.

Przygotuj

niebieskie karteczki (min. 3 dla każdego dziecka), tekst A. Frączek „Kartka z pamiętnika nauczycielki”, rozsypanki wyrazowe z nazwami świąt, arkusz szarego papieru.

Co mają przynieść dzieci

uprażony popcorn, kolorową tekturkę falistą, sznurek i wełnę (na łyżki), wstążkę, kartoniki z liczbami od 1 do 10.

6.4 Z pamiętnika...

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść arkusz szarego papieru z przyklejonymi cechami idealnego nauczyciela oraz rozsypanki wyrazowe z nazwami świąt.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy świąt oraz działania i rozwiązania dodawania trzech składników.

Zadanie domowe

Dzieci stają w kręgu. Stań w środku i zaprosz jedno dziecko, wołając je po imieniu. Tworząc drugie koło w środku dzieci wołają się po kolei imionami, dopóki wszyscy nie znajdą się w jednym kręgu. Na koniec głośno odpowiadają na twoje pytanie: Jak się macie?

Powitanie

Dzieci losują karteczki z niedokończonymi zdaniami. Czytają je kolejno i uzupełniają. Nasza Pani lubi, gdy w klasie jest... a ja lubię, gdy... Moja pani lubi chodzić ubrana w... a ja w... Ulubionym kolorem naszej Pani jest..., a mój... Pani nie lubi, gdy... a ja...

Test: Czy dobrze się znamy?

Wybierz jedno chętne dziecko do wykonania na tablicy portretu Pani z zawiązanymi oczami. Pozostałe dzieci dają mu wskazówki. Na koniec pochwal dzieci za pomoc koleźce.

Portret naszej pani

Rozdaj dzieciom kopertę z układanką. Zadaniem dzieci jest jak najszybciej ułożyć serce i przeczytać znajdujący się na nim napis: „Dzień Komisji Edukacji Narodowej”. Umieść na tablicy napis: „Pracownicy szkoły”. Dzieci zapisują wokół niego nazwy zawodów ludzi pracujących w szkole. Następnie dzieci tworzą pary i odpowiadają na przemian na pytanie: Co robi ta osoba w szkole?

Układanka

Dzieci losują karteczki w sześciu kolorach. Tworzą grupy, w których wykonują w jak najkrótszym czasie warkocz z krepy i przypinają go „swojej Pani”.

Warkocz dla pani

Dzieci uczestniczą w uroczystości szkolnej z okazji Dnia Komisji Edukacji Narodowej.

Uroczystość szkolna

Dzieci siadają w kole. Zastanawiają się, co było ważnego tego dnia, co zabiorą ze sobą do domu. Kolejno mówią: Pakuję swoją walizkę i wkładam do niej... Na koniec lekcji zegnają się ze sobą z uśmiechem.

Pakuję swoją walizkę...

Pytania HOT

Dlaczego świętowaniu towarzyszy radość i wesele? Dlaczego warto świętować? Świętujemy imieniny, urodziny, różne święta. Jakie masz inne propozycje? Może Święto Godziny 12.00?

Cele

Uczeń: wymienia cechy swojego nauczyciela, wymienia nazwy zawodów osób pracujących w szkole, poprawnie czyta i uzupełnia zdania, potrafi wykonać warkocz z krepy

Przygotuj

uśmiechnięte buźki, układankę-serce w kopercie, niedokończone zdania (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

krepę

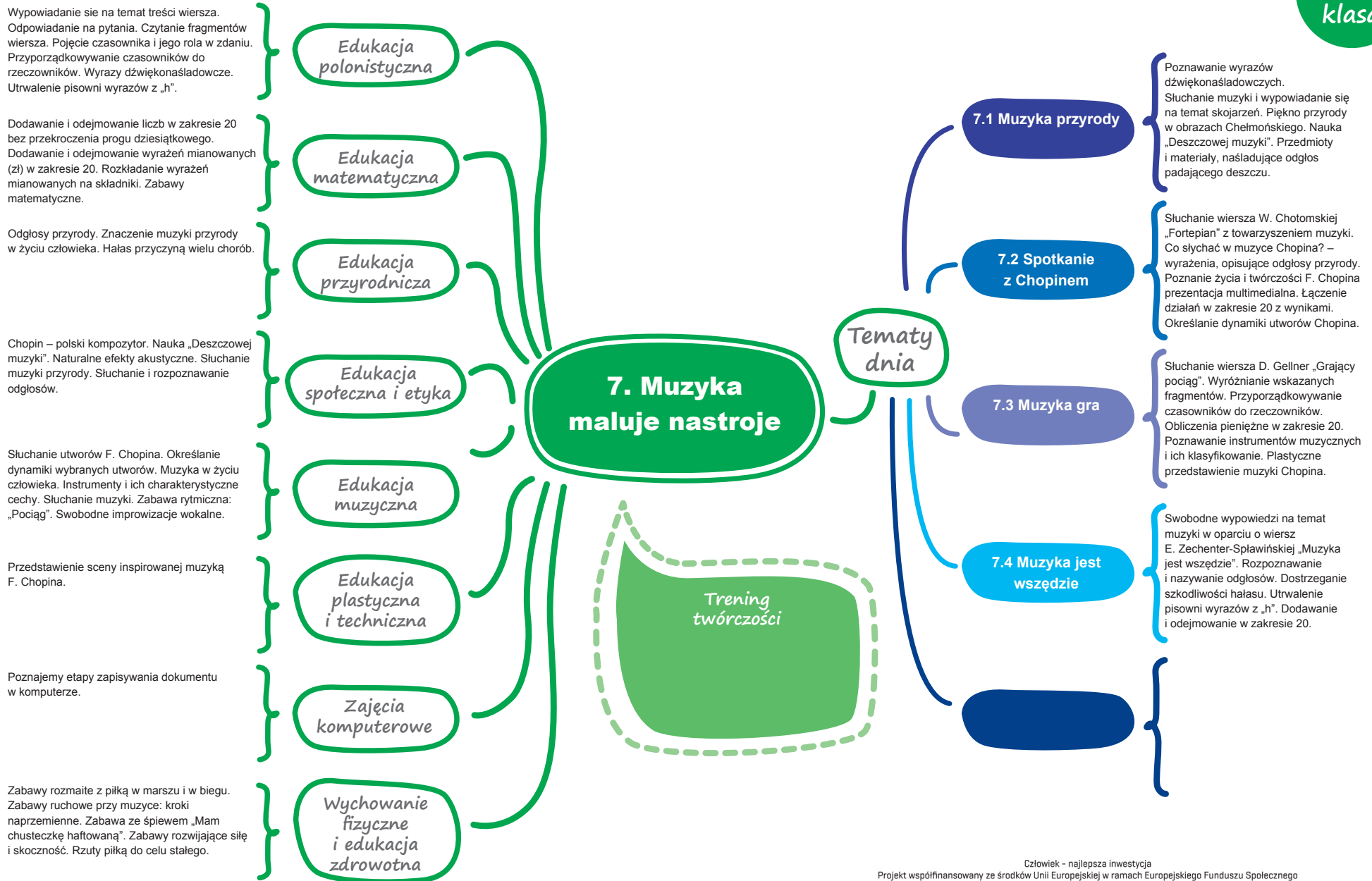
6.5 Świętujemy...

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Pytania HOT

Co by było, gdyby zniknęły dźwięki?
Czy dźwięk odbieramy tylko uszami?
Jakie dźwięki przyrody są najmiłsze dla ucha? Gdybyś był wielkim malarzem, to co byś namalował?

Cele

Uczeń:
potrafi wypowiedzieć się na temat ilustracji, wskazuje wyrazy dźwiękonaśladowcze, potrafi naśladować dźwięki różnych środowisk, odczytuje nastrój muzyki.

Przygotuj

nagrania odgłosów przyrody, kartoniki z wyrazami: góry, morze, las, ulica, łąka, pole, kartoniki ze zwierzętami, kartoniki z nazwami odgłosów i nazwami zwierząt, reprodukcję obrazu Chelmońskiego, muzykę Beethovena „Scena nad strumykiem”.

Co mają przynieść dzieci

gazety, celofan, miski i butelki z wodą, instrumenty, łyżeczki.

7.1 Muzyka przyrody

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustracje lub zdjęcia przedstawiające różne środowiska przyrodnicze.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy odgłosów i nazwy zwierząt.

Zadanie domowe

Napisz, jaka według ciebie jest muzyka przyrody.

Powiedz dzieciom by stanęły w kręgu. Dzieci składają dłonie w „koszyczek” i ostrożnie podają kolejno kropelkę deszczu, kładąc złożone dłonie w dłonie osoby stojącej obok.

Kropelka wody

Dzieci słuchają nagrań odgłosów przyrody: wiatru, łamanie gałęzi, strumyk, szumu lasu, burzy, ptaków, dzięcioła, żaby, komarów, dzikich kaczek itp. Następnie dobierają się parami. Losują kartoniki z wyrazami: góry, morze, las, ulica, łąka, pole. Czytają wyrazy i podają skojarzenia. Rozmawiają o tym, co może tworzyć muzykę w danym środowisku.

Muzyka przyrody

Kolejno umieść na tablicy ilustracje lub zdjęcia przedstawiające różne środowiska przyrodnicze. Zachęć dzieci do naśladowania dźwięków charakterystycznych dla danego środowiska.

Jakie dźwięki tu spotkamy?

Dzieci siedzą w kręgu. Ulóż na środku kartoniki ze zwierzętami. Dzieci słysząc odgłosy zwierząt, wskazują poprawnie kartonik ze zwierzęciem. Następnie losują kartoniki z nazwami odgłosów i nazwami zwierząt. Czytają kolejno wyrazy i łączą je w pary. Zapisują je w zeszytach.

Jakie zwierzę wydaje ten odgłos?

Pokaż dzieciom reprodukcję obrazu Chelmońskiego, przedstawiającą piękno przyrody. Następnie dzieci słuchają muzyki Beethovena „Scena nad strumykiem” jednocześnie odgadując odgłosy przyrody w niej zilustrowane. Następnie swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat muzyki przyrody.

Nad strumykiem

Dzieci słuchają i śpiewają „Deszczową muzykę” cicho – głośno z wykorzystaniem w refrenie naturalnych efektów akustycznych (tupnięcie, klaskanie). Odkrywają różne przedmioty i materiały za pomocą których można wywołać odgłos padającego deszczu: gazety, celofan, miski i butelki z wodą, instrumenty, łyżeczki. Prezentują dźwięki wydobywane przez zgromadzone przedmioty i materiały.

„Deszczowa muzyka”

Słuchając „Preludium Deszczowego” F. Chopina przy zastąpionych oknach i zapalonych świecach spytaj dzieci kolejno jak się teraz czują i o czym na pewno opowiedzą rodzicom z dzisiejszych zajęć.

Podsumowanie zajęć

Dzieci układają hasło z płątaniny literowej: F R Y D E R Y K C H O P I N i wspólnie je odczytują, a następnie zapisują w zeszytach. Zwróć uwagę na wielką literę w pisowni imion i nazwisk oraz właściwą pisownię i wymowę nazwiska Chopin. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat życia i twórczości Chopina.

Poznajemy Chopina

Przedstaw dzieciom prezentację multimedialną o F. Chopinie „Rodem warszawianin, sercem Polak, a talentem świata obywatel” połączoną z twoim komentarzem. Dzieci wskazują na mapie fizycznej Polski Żelazową Wołę.

Chopin – sercem Polak

Przeczytaj dzieciom wiersz W. Chomskiej „Fortepian” przy muzyce Chopina. Zadaj dzieciom pytania dotyczące jego treści. Następnie dzieci cicho czytają wiersz, wyszukując odgłosów przyrody. Ustalają, co słychać według wiersza w muzyce Chopina czytając wylosowane kartoniki z wyrażeniami: śpiew ptaków, szum wiatru, bębnienie deszczu, śpiew świerszczy, tętent koni, dzwonienie dzwonu. Dzieci zapisują wybrane wyrażenia.

„Fortepian”

Wybierz dziecko, które głośno odczyta zapisane wyrażenia. Pozostałe dzieci naśladują wymienione odgłosy przyrody.

Dźwięki przyrody

Dzieci losują kartoniki z działaniami w zakresie 20 i wynikami tych działań. Przy dźwiękach muzyki Chopina łączą się w pary, łącząc wynik z działaniem. Zapisują działania w zeszytach.

Liczmy z Chopinem

Dzieci słuchają fragmentów utworów Chopina: Mazurek F-dur op. 68 nr 3, Preludium A-dur op. 28 nr 7. Określają dynamikę utworów, przyporządkowując wybrany utwór do planszy obrazującej dynamikę (dużo lub mało kółek).

Dynamika w muzyce Chopina

Dzieci siadają w kręgu. Obrazują zmiany dynamiczne unosząc duże lub małe kółko. Następnie odpowiadają kolejno na pytania: O jakim wybitnym Polaku mówiliśmy dziś na zajęciach? Jaki instrument najbardziej ukochał kompozytor?

Podsumowanie

Pytania HOT

Jaką muzykę lubisz? Kiedy lubisz jej słuchać? Dlaczego filmom towarzyszy muzyka? Jaki jest twój ulubiony instrument?

Cele

Uczeń: poznaje życie i twórczość Chopina, reaguje na zmiany dynamiki w muzyce, potrafi naśladować odgłosy przyrody, ćwiczy dodawanie i odejmowanie liczby w zakresie 20.

Przygotuj

planszę obrazującą dynamikę w muzyce, duże i małe kółko dla każdego ucznia, wiersz W. Chomskiej „Fortepian”, prezentację multimedialną o Chopinie, kartoniki z wyrażeniami (patrz: treść lekcji), kartoniki z działaniami w zakresie 20 i wynikami tych działań.

Co mają przynieść dzieci

7.2 Spotkanie z Chopinem

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz hasło z płątaninki literowej: FRYDERYK CHOPIN

W zeszytach

dzieci zapisują działania dodawania i odejmowania w zakresie 20 oraz wyrażenia - odgłosy przyrody

Zadanie domowe

Dokończ zdania:
„Chopin był...”
„Grał na...”

Pytania HOT

Co to znaczy, że muzyka gra w człowieku?
Jak można „słyszeć” muzykę dłońmi?

Cele

Uczeń: wypowiada się na temat muzyki, poznaje różne instrumenty, potrafi połączyć rzecz., ilustruje muzykę Chopina, reaguje ruchem na muzykę, wykonuje obliczenia pieniężne.

Przygotuj

rozsypankę literową: MUZYKA, wycięte nutki z nazwami instrumentów muzycznych, wiersz D. Gellner „Grający pociąg”, nagrania różnej muzyki, na każdą parę dzieci: kartoniki z rzeczownikami i czasownikami (patrz: treść lekcji), bilety na koncert, banknot 20 zł.

Co mają przynieść dzieci

kilka kredek związanych gumką, kartki papieru.

Zadanie domowe

7.3 Muzyka gra

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz ułożoną rozsypankę literową: „MUZYKA”.

W zeszytach

dzieci zapisują działania i wyniki dodawania i odejmowania wyrażeń mianowanych w zakresie 20 oraz zdania z parą wyrazów: rzeczownikiem i czasownikiem.

Dzieci siedzą w kręgu. Ukladają z rozsypanki literowej wyraz związany z tematem zajęć: „MUZYKA”. Następnie przeczytaj im wiersz W. Chotomskiej „Muzyka pana Chopina”. Dzieci wypowiadają się swobodnie na temat muzyki.

„Muzyka pana Chopina”

Opowiedz dzieciom o różnicy między instrumentami strunowymi, dętymi i perkusyjnymi. Rozłóż na podłodze w rozsypce nutki z nazwami instrumentów muzycznych. Dzieci słuchają nagrania, tworząc swobodne improwizacje ruchowe. Muzyka milknie i dzieci zaczynają zbierać rozrzucone nutki. Czytają nazwy i szukają innych instrumentów ze swojej grupy, wymieniając wspólne cechy instrumentów.

Instrumenty

Przeczytaj dzieciom wiersz D. Gellner „Grający pociąg”. Dzieci spontanicznie wypowiadają się na temat jego treści. Następnie wybrane dzieci głośno czytają wiersz, a pozostałe wyróżniają fragmenty dotyczące: dziecka, pociągu, pasażera, staruszki. Następnie dzieci szukają w wierszu odpowiedzi na pytanie: Co robił pociąg? Co robiła staruszka? Co robiło dziecko?

„Grający pociąg”

Dzieci losują po jednym kartoniku z rzeczownikiem lub czasownikiem związanym z muzyką i instrumentami muzycznymi (jeden rzeczownik odpowiada jednemu czasownikowi). Dzieci czytają wyrazy, a następnie szukają swojej pary przyporządkowując rzeczownikowi odpowiedni czasownik. Następnie układają i zapisują w zeszytach zdania z parą wyrazów.

Co robi trąbka?

Dzieci dobierają się parami. Rozdaj każdej parze bilety na koncert i jeden banknot 20 złotych. Dzieci obliczają, czy wystarczą im pieniądze na dwa bilety i ile otrzymają reszty.

Czy starczy nam na dwa bilety?

Dzieci słuchają z zamkniętymi oczami fragmentu utworu F. Chopina i wyobrażają sobie abstrakcyjne obrazy lub rysunki składające się z różnych linii. Następnie rysują kilkoma kredkami związanymi gumką swoje wizje do muzyki F. Chopina. Po zakończeniu rysowania, dzieci organizują wystawę i rozmawiają z innymi o swoich pracach.

Rysujemy muzykę

Dzieci tworzą pociąg. Kiedy usłyszą melodię – pociąg rusza wolno ze stacji i porusza się coraz szybciej w rytm słyszanej muzyki. Dzieci imitują głosem ruch pociągu. Gdy muzyka zostaje przerwana pociąg się zatrzymuje. Na twój sygnał, dzieci wykrzykują swoje wrażenia z lekcji. Zajęcia kończą się.

Pociąg wrażeń

Dzieci siadają w kręgu. Kolejno podają sobie bębenek i dokończają zdania z różnym natężeniem głosu: cicho, głośno, szeptem: Muzykę słyszę..., Muzyki słucham...

Wprowadzenie do tematu

Przeczytaj dzieciom wiersz E. Zechenter-Splawińskiej „Muzyka jest wszędzie”. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat treści wiersza. Ilustrują ją ruchem.

„Muzyka jest wszędzie”

Dzieci podają przykłady dźwięków przyjemnych i nieprzyjemnych dla ucha i argumentują swoje wypowiedzi. Następnie słuchają nagrań z różnymi dźwiękami. Reagują ruchem na dźwięki nieprzyjemne – zatykają uszy i przyjemne – machają dłońmi. Następnie spytaj dzieci: Jak odbierasz te dźwięki? Skąd pochodziły? Jak reagujesz na hałas? Dlaczego?

Dźwięki przyjemne i nieprzyjemne

Dzieci siadają w kręgu. Kolejno „łowią” wędką na magnes karteczki z wyrazami z „h” spięte metalowym spinaczem. W czasie gdy czytasz im wiersz „Kłopotliwe samo h”, dzieci mają za zadanie prezentować wyczytany wyraz. Następnie dzieci wypisują wyrazy z literą „h” wewnątrz konturu litery „H”.

Łowimy hałaśliwe wyrazy

Dzieci losują dwie karty. Tworzą sumy i różnice z liczb na nich zapisanych. Podają wynik, który zapisują na tablicy. Działania zapisują w zeszytach.

Podaj sumę, podaj różnicę

Każde dziecko losuje karty z wyrazami z „h”, jedno dziecko otrzymuje o jedną kartę więcej. Dzieci wymieniają się kartami (nie widząc zapisanych wyrazów) i odkładają pary wyrazów np. humor – humor. Osoba, która pierwsza odłoży wszystkie karty wygrywa. Dziecko, któremu zostanie karta z wyrazem hipopotam zostaje „Czarnym Piotrusiem”. Po zakończonej grze dzieci zapisują wszystkie wyrazy w zeszytach.

Czarny Piotrus

Dzieci siadają w kole. Podają sobie w czisty naczynie wypełnione wodą w taki sposób, aby nic z niego nie wylać. Jednocześnie kolejno wymieniają szeptem zapamiętane „hałaśliwe” wyrazy. Na koniec lekcji pozegnaj się z dziećmi z uśmiechem.

W cichym kręgu

Pytania HOT

Jak można schwytać „hałaśliwy” dźwięk? Co by było, gdybyśmy wszystkie nieprzyjemne dźwięki wrzucili do morza? Czy zwierzęta lubią muzykę?

Cele

Uczeń:
rozpoznaje i nazywa przyjemne i nieprzyjemne dźwięki, ćwiczy pisownię wyrazów z „h”, ćwiczy dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 20.

Przygotuj

bębenek, nagrania z różnymi dźwiękami, wiersz E. Zechenter-Splawińskiej „Muzyka jest wszędzie”, wędkę na magnes, karteczki z wyrazami z „h” spięte spinaczem, karty do gry (patrz: treść lekcji), małe naczynie z wodą.

Co mają przynieść dzieci

kontur litery „H”.

7.4 Muzyka jest wszędzie

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują działania dodawania i odejmowania w zakresie 20 oraz wyrazy z „h”.

Zadanie domowe

Ułóż kilka „hałaśliwych” zdań.

Zadanie

Muzyka maluje nastroje. Dlatego trudno wyobrazić sobie film lub bajkę bez muzyki. Muzyka może też zmienić sens historii prezentowanej na ekranie lub w teatrze...

Waszym zadaniem jest stworzenie krótkiego oryginalnego przedstawienia, które zawierać będzie wylosowane przez Was WYRAZY. Przedstawienie to powinno pokazywać, dlaczego hałas

jest szkodliwy dla zdrowia. Podczas prezentacji wykorzystacie wybrane DWA FRAGMENTY istniejących UTWORÓW muzycznych. Stworzycie też INSTRUMENTY, za pomocą których wyczarujecie TRZECI PODKŁAD MUZYCZNY do Waszego przedstawienia. Pamiętajcie o tym, by Wasze przedstawienie było dobrze słyszalne i zrozumiałe dla publiczności. Powodzenia!

Przygotuj

nagrania utworów: "Preludium deszczowe" F. Chopina, "Humoreska" A. Dworzaka oraz "W grocie króla gór" E. Griega,
4 małe kartoniki dla każdego dziecka,
fragmenty wybranego filmu ze ścieżką dźwiękową i bez niej oraz fragmenty wybranego filmu z różnymi rodzajami ścieżki dźwiękowej (smutną, wesołą, pełną grozy itd.), niewielki karton (np. po butach), kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją

Co mają przynieść dzieci

różne materiały, które przydadzą się do tworzenia instrumentów muzycznych, klej, nożyczki, kredki

Rozgrzewka

- 1. BARWY MUZYKI**
Każde dziecko otrzymuje trzy małe kartoniki. Zaprezentuj uczestnikom po kolei przygotowane utwory. Po każdym fragmencie poproś dzieci o zakolorowanie kartonika na taki kolor, z jakim kojarzy im się wysłuchana muzyka.
- 2. LISTA ATRYBUTÓW**
Ponownie zaprezentuj dzieciom fragmenty utworów, tym razem jednak poproś ich o podanie jak największej liczby przymiotników określających wysłuchaną muzykę.
- 3. PODZIAŁ NA GRUPY**
Podziel klasę na 4-5-osobowe grupy drogą losowania lub inną przyjętą metodą.

Przebieg zajęć

Trening twórczości ?
Muzyczne historie o hałasie

Prezentacje

Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. W trakcie poszczególnych występów bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre, a to, co najbardziej się Tobie podobało zapisz sobie na kartce, aby przekazać to potem drużynie. Po obejrzeniu prezentacji zachęć dzieci, by wypowiedziały się na temat rozwiązań innych grup - co było dobre w danym przedstawieniu, a co następnym razem zrobiłyby inaczej, żeby ich przedstawienie było jeszcze lepsze. Chociaż zajęcia mają formę mini-konkursu, staraj się zwracać uwagę na to, że nie liczy się wygrana, ale to, że uczestnicy ciężko pracowali, żeby osiągnąć wspólny cel.

Muzyka nadaje sens

- 1. FILM BEZ MUZYKI?** Oglądanie fragmentu wybranego filmu w dwóch wersjach - z podkładem muzycznym i bez. Dyskusja na temat: "Co wnosi ścieżka dźwiękowa do filmu. Co by było, gdyby w filmach nie było muzyki?"
- 2. CAŁKIEM INNA HISTORIA**
Oglądanie tego samego fragmentu filmu z różnymi podkładami muzycznymi (np. smutnym, pełnym grozy, wesołym) - jaki wpływ na odbiór filmu miała zmiana podkładu muzycznego?
- Przeczytanie i wyjaśnienie zadania.
- Ponowne wysłuchanie utworów, oznaczenie ich numerami. Zapisanie na tablicy tytułów utworów wraz odpowiadającymi im numerami i nazwiskami kompozytorów.

Wyrazy i historie

- Każda drużyna otrzymuje tyle małych karteczek, ile jest członków grupy. Na każdym kawałku papieru uczestnicy zapisują po jednym wyrazie. Może to być dowolny wyraz, który dzieciom przyjdzie do głowy, jednak wymyślone słowa w obrębie grupy nie powinny się powtarzać. Następnie wszystkie wyrazy wrzucamy do jednego pudełka, a każde dziecko losuje nowy wyraz. Wylosowane słowa będą musiały zostać użyte przez drużyny w czasie przedstawienia, powinny one zostać wplecione w wymyśloną przez grupę historię.
- Pracę nad wymyśleniem historii grupy rozpoczynają od burzy mózgów: "Dlaczego hałas jest szkodliwy dla zdrowia?". Dzieci ustalają też o czym będzie ich przedstawienie

Instrumenty

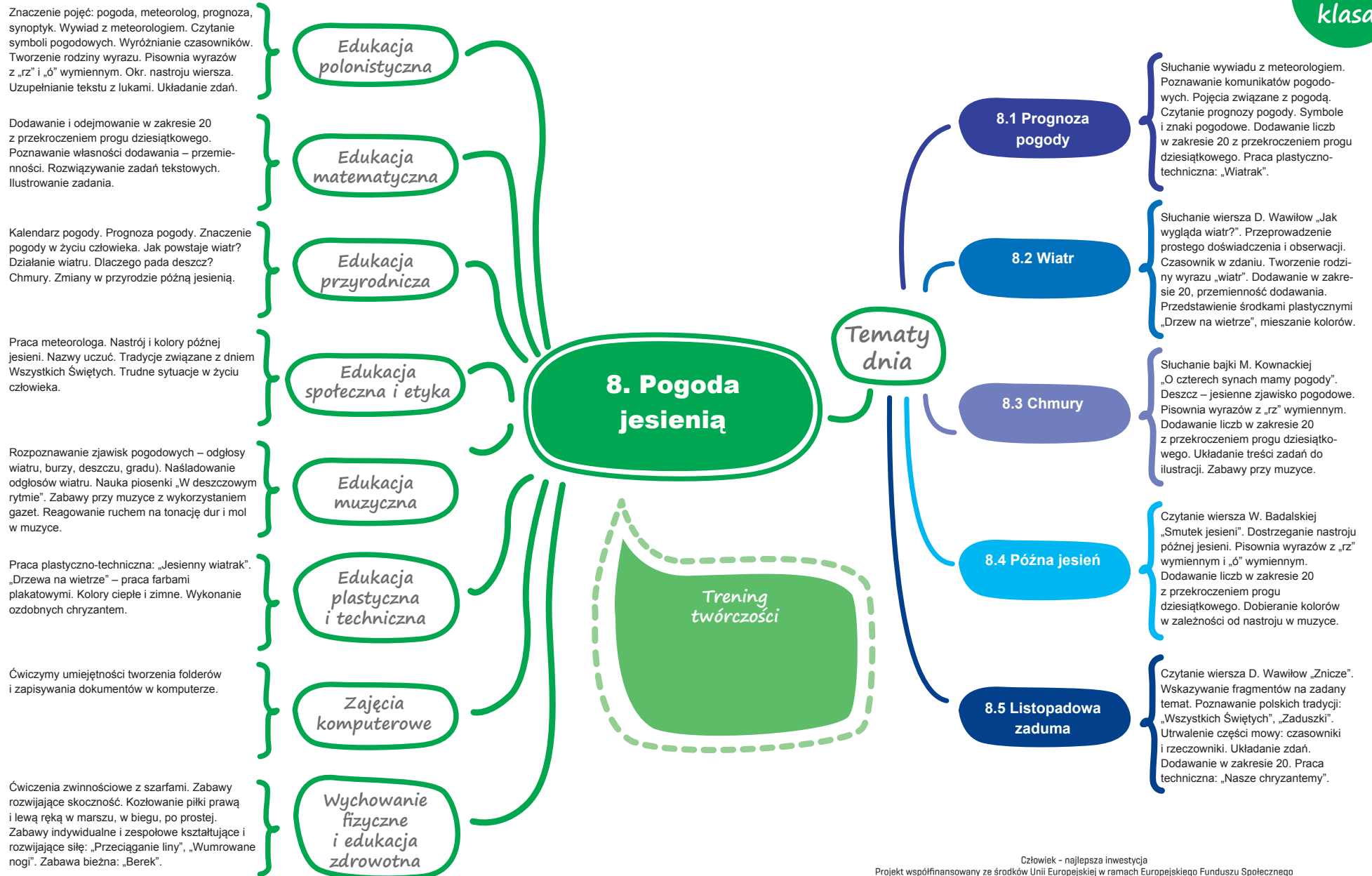
- Podkład muzyczny wymyślonego przez dzieci przedstawienia będzie składał się z dwóch wybranych przez drużyny utworów istniejących oraz z fragmentu stworzonego przez uczniów. Grupy zastanawiają się i decydują, które utwory będą najlepiej pasowały do ich przedstawienia i w których momentach powinny one zabrzmieć. Należy pamiętać o tym, aby wyznaczyć jedną osobę odpowiedzialną za uruchamianie ścieżki dźwiękowej.
- Z przyniesionych do szkoły materiałów zespoły tworzą instrumenty. Uwaga! Uczniowie mogą dowolnie używać swoich materiałów, powinni jednak pamiętać o tym, że wygląd jednego z instrumentów będzie podlegał ocenie.

Łączymy w całość

Przez resztę zajęć dzieci dopracowują instrumenty, historie i robią próby swoich przedstawień. Obserwuj uważnie pracę drużyn oraz to, jak dzieci współpracują ze sobą. Porozmawiaj z każdą grupą o ich przedstawieniu. Aby pomóc im uporządkować pracę nad rozwiązaniem, zadawaj pytania pomocnicze i kontrolne. O czym będzie Wasza historia? Jakie utwory wybraлиście? Czy utwory będą oddawać nastroj poszczególnych fragmentów historii? Kto jest za co odpowiedzialny? Jak powinno wyglądać przedstawienie, aby było zrozumiałe dla odbiorców? Kto jest odpowiedzialny za wykonie instrumentu? itd.

Punktacja:

pomysłowość historii	1 - 10p.
jakość przedstawienia	1 - 5p.
jak dobrze muzyka oddaje nastroj	
poszczególnych scen	1 - 15p.
jakość art. jednego z instrumentów	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Powitaj dzieci i poproś je, by wymieniły elementy panującej na dworze pogody. Spytaj o związane z aurą ich dobre lub nie najlepsze samopoczucie. Następnie zaproponuj zabawę w niedokończone zdania: 'Gdy świeci słońce, to ... W czasie deszczu chętnie ... Gdy pada śnieg, to ... itd.

Jak się dzisiaj czujesz?

Pokaż i omów z dziećmi prezentację multimedialną o zjawiskach przyrody i mapy pogody. Dzieci oglądają i komentują zdjęcia przedstawiające wiatr, chmury, deszcz i tęczę. Następnie chętne dzieci losują karteczki z symbolami elementów pogody. Zachęć je do odegrania scenki pantomimicznej tak, aby pozostałe dzieci odgadły o jakie zjawisko atmosferyczne chodzi.

Pogodowe kalambury

Przypnij na tablicy napisy: prognoza, meteorolog i synoptyk, meteorologia. Dzieci próbują wyjaśnić te pojęcia. Pomóż im poprawnie je zdefiniować. Następnie przeczytaj dzieciom wywiad z meteorologiem i swobodnie porozmawiaj z dziećmi na jego temat.

Meteorolog

Rozdaj każdemu dziecku konturową mapę Polski. Dzieci umieszczają na niej swoje symbole pogodowe. Chętne dzieci odgrywają role telewizyjnych prezenterów i próbują odczytywać prognozę pogody z ułożonej przez siebie mapy. Wymieniają komu są potrzebne informacje o pogodzie (lotnikom, rolnikom, marynarzom, kierowcom, służbom komunalnym, turystom, każdemu z nas).

Mapa pogody

Rozdaj każdemu dziecku kartę podzieloną na 9 rzędów poziomych i 16 rzędów pionowych oznaczonych cyframi i literami. Zadaniem dzieci jest połączyć podane punkty według wysłuchanej instrukcji. Prawidłowo wykonana praca przedstawia chmurę.

Dyktando graficzne

Dzieci układają węża z 2 talii kart (bez figur). Kolejno rzucają kostką i przesuwają pionkiem, o tyle kart, ile wypadło oczek. Następnie sumują cyfry na karcie, na której stoją, z liczbą oczek na kostce. Jeśli rozwiążą zadanie prawidłowo zostają na tym polu, jeśli nie, cofają się na poprzednie miejsce. Zapisują wybrane działania w zeszytach.

Matematyczny wąż

Dzieci nacinają kwadrat z kartonu po przekątnych, około 2,5 cm do środka. Jego narożniki (co drugi) zaginają do środka i przekuwają pinezką w środku. Pinezkę przymocowują do listewki. Gdy dzieci ukończą pracę nad wiatraczkami, włącz wentylator – uczniowie obserwują i komentują ich działanie. Na koniec zajęć, pożegnaj się z dziećmi i życzy im jak najlepszego samopoczucia.

Jesienny wiatrak

Pytania HOT

Co by było, gdyby w ogóle nie było wiatru?
Jaka jest twoja ulubiona pogoda?
Dlaczego?
Dlaczego ludzie sprawdzają prognozę pogody?

Cele

Uczeń: poznaje jesienne zjawiska atmosferyczne, potrafi odczytać prognozę pogody, poznaje pojęcia związane z pogodą, ćwiczy dodawanie liczb w zakresie 20 z przekroczeniem progu dziesiątkowego.

Przygotuj

prezentację multimedialną „Zjawiska przyrody”, mapę pogody, wiatrak, pojęcia zapisane na tablicy: prognoza, meteorolog i synoptyk, meteorologia, konturową mapę Polski, karty do dyktanda graficznego (patrz: treść lekcji), 2 talie kart, kostkę.

Co mają przynieść dzieci

karteczki z symbolami elementów pogody, pionek do gry, listewkę, pinezkę, kwadrat wycięty z kartonu o boku ok. 5 cm.

8.1 Prognoza pogody

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść pojęcia: prognoza, meteorolog i synoptyk, meteorologia.

W zeszytach

dzieci zapisują działania i wyniki dodawania w zakresie 20.

Zadanie domowe

Napisz, w jaki sposób pogoda wpływa na człowieka, na jego samopoczucie, jego ubiór, rodzaj wykonywanej pracy?

Dzieci słuchają odgłosów wiatru i wichury z nagrania. Porozmawiaj z nimi o ich wrażeniach oraz rodzajach wiatru. Dzieci naśladowują ruchem kolyszące się drzewa na wietrze, a inne biegną między „drzewami” z paskami pociętej folii, naśladowując wiatr głosem, szelestem papieru, za pomocą instrumentów perkusyjnych itd.

Wiatry i wichury

Przeczytaj dzieciom wiersz D. Wawilow „Jak wygląda wiatr?”. Dzieci odpowiadają na pytania: Jak wygląda wiatr? Po czym poznajemy, że wieje wiatr? Czy można go zobaczyć gołym okiem? Czym mierzy się siłę i kierunek wiatru? Poproś dzieci o uzasadnienie swoich wypowiedzi. Głośno czytają odpowiednie fragmenty utworu. Na zakończenie zadania zachęć je do porównania wyobrażeń poetki z własnymi odczuciami.

Jak wygląda wiatr?

Przeprowadź doświadczenie wyjaśniające powstawanie wiatru w przyrodzie. Na tacy umocuj papierowy wiatraczek na ok. 30 cm. patyku. W odległości ok. 5 cm. od patyka rozstaw 4 świeczki. Dzieci zapalają je. Po pewnym czasie wiatrak zaczyna się kręcić. Dzieci obserwują i wyciągają wnioski. Porozmawiaj z dziećmi na temat pożytecznej i szkodliwej roli wiatru.

Jak powstaje wiatr?

Dzieci czytają cicho wiersz „Jak wygląda wiatr?”. Wyróżniają w nim czasowniki. Wybrane dzieci odczytują je i układają z nimi zdania będące odpowiedzią na pytanie: Co robi wiatr? Dzieci zapisują zdania w zeszytach. Następnie tworzą rodzinę wyrazu „wiatr” zapisując wyrazy na tablicy i w zeszytach.

Co robi wiatr?

Dzieci wykonują rachunek pamięciowy dodawanie liczb w zakresie 20, wykorzystując przemienność dodawania. Następnie rozwiązują zadania tekstowe związane z wiatrem.

Przemienność dodawania

Pokaż dzieciom zdjęcia lub ilustracje przedstawiające drzewa i różne rośliny na wietrze. Następnie dzieci przedstawiają środkami plastycznymi wiatr: „Drzewa na wietrze”, „Jesienny park podczas wiatru”. Dzieci malują farbami plakatowymi, mieszając farby. Na koniec dzieci organizują wystawę prac i wypowiadają się na temat swoich obrazów.

Drzewa na wietrze

Wyznacz dwoje dzieci, które będą berkami. Berki dostają nieduże chusteczki. Biegają, powiewając chusteczkami. Gdy kogoś dotkną – oddają im chusteczki. Dzieci zamieniają się rolami, a zabawa trwa dalej. Na koniec zajęć, pożegnaj się z dziećmi i zachęć do obserwacji wiatru podczas powrotu do domu.

**Zabawa ruchowa:
„Berek – wiaterek”****Pytania HOT**

Czy można wiatr dotknąć, powąchać, skosztować? Jaki najczęściej bywa wiatr: wesoły, smutny, wściekły czy samotny? Jak poznasz, że wieje silny wiatr, gdy jesteś w domu?

Cele

Uczeń:
wie jak powstaje wiatr dzięki przeprowadzonemu doświadczeniu, tworzy rodzinę wyrazu „wiatr”, ćwiczy dodawanie i odejmowanie w zakresie 20.

Przygotuj

nagranie dźwięków wiatru i wichury, instrumenty perkusyjne, wiersz D. Wawilow „Jak wygląda wiatr?”, tace, wiatraczek, 4 świeczki, kolorowe chusteczki

Co mają przynieść dzieci

paski pociętej folii, gazety, farby plakatowe, pędzel, kartki papieru, palety do mieszania farb.

**8.2
Wiatr****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

dzieci zapisują rodzinę wyrazu „wiatr”.

W zeszytach

dzieci zapisują rodzinę wyrazu „wiatr” i odpowiedzi na pytanie: Co robi wiatr?

Zadanie domowe

Wyszukaj wyrazy kojarzące się z wiatrem np. wiatrówka, pędziwiatr.

Przywitaj dzieci słowami: Pomachają do mnie dzieci, które w drodze do szkoły zauważyły kałuże... Pomachają dzieci, które przyszły z parasolem... Pomachają te dzieci, które w szatni zostawiły kalosze... Następnie zachęć dzieci do dokończenia zdania, zaczynającego się od słów: „Gdy od rana pada deszcz...”.

Witamy się

Przeprowadź doświadczenie na powstawanie chmur. Dzieci przypatrują się procesowi skraplania się wody: najpierw obserwują krople powstałe na lusterku, a następnie krople spływające po szklanym naczyniu, które jest przykryte tacą z lodem. Następnie dzieci podsumowują obserwacje. Samodzielnie uzupełniają tekst, wklejają do zeszytu i głośno odczytują w celu sprawdzenia poprawności wykonanego zadania.

Skąd się biorą chmury?

Przeczytaj dzieciom bajkę M. Kownackiej „O czterech synach mamy pogody”. Po jej przeczytaniu spytaj: Jaka była mama pogoda? Kim byli jej synowie i co robili? Jak myślisz, czy po kierunku, skąd wieje wiatr, można się domyślić, jaka czeka nas pogoda?

Czterech synów mamy pogody

Dzieci wskazują w wybranym fragmencie opowiadania wyrazy z „rz”. Podaj dzieciom zasadę pisowni wyrazów z „rz” wymiennym. Dzieci podają wyrazy ilustrujące wymianę „rz” na „r”. Następnie układają i zapisują w zeszytach pary wyrazów z „rz” wymiennym.

„Rz” wymienne

Umieść na tablicy 20 szablonów kolorowych parasoli. Dzieci przeliczają parasole. Segregują je według wskazanej cechy. Układają zadanie do przedstawionej „ilustracji” i zapisują działania na tablicy. Dodają liczby w zakresie 20 z przekroczeniem progu dziesiętkowego.

Kolorowe parasole

Dzieci słuchają pierwszej zwrotki i refrenu piosenki „W deszczowym rytmie”. Śpiewają piosenkę z akompaniamentem rytmicznym. Następnie przeprowadź zabawę przy muzyce z wykorzystaniem gazet: dzieci naśladowują szum wiatru, dmuchają gazety po podłodze, układają gazety-kałuże na podłodze i chodzą między nimi lub biegają na palcach. Dzieci przez cały czas trwania zabawy reagują ruchem na zmiany tempa i dynamiki.

„W deszczowym rytmie”

Dzieci dokończają wybranego zdania:
Lubię deszcz, bo...
Nie lubię deszczu, bo...

Następnie odpowiadają na pytanie: Jakie zjawiska w przyrodzie możemy obserwować w najbliższym czasie?

Podsumowanie zajęć

Na koniec zajęć dzieci miło żegnają się ze sobą.

Pytania HOT

Co by było, gdyby deszcz miał smak owocowy? Spójrz na zachmurzone niebo, ile różnych kolorów widzisz? Czym moglibyśmy zastąpić parasole? Do czego przydają się chmury?

Cele

Uczeń:
poznaje deszcz jako zjawisko pogody, wie jak powstają chmury, ćwiczy pisownię wyrazów z „rz”, ilustruje i rozwiązuje proste zadania tekstowe.

Przygotuj

bajka M. Kownackiej „O czterech synach mamy pogody”,
lusterko,
szklane naczynie,
tacę z lodem,
szablony kolorowych parasoli (20)
dla każdego dziecka tekst do
uzupełnienia o powstawaniu chmur.

Co mają przynieść dzieci

gazety

**8.3
Chmury****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść szablony kolorowych parasoli (20); dzieci zapisują działania matematyczne.

W zeszytach

dzieci zapisują pary wyrazów z „rz” wymiennym, wklejają wypełniony tekst o powstawaniu chmur.

Zadanie domowe

Prowadź obserwację pogody przez następnych kilka dni i notuj spostrzeżenia za pomocą symboli przygotowanych na zajęciach.

Dzieci siedzą w kręgu i ilustrują ruchem swoje słowa: „Jest już późna jesień. Na dworze jest szaro i ponuro. Pada deszcz. Nagle zrywa się wiatr i zaczyna łamać gałęzie drzew. Deszcz pada coraz mocniej. Słychać grzmot. Nagle wszystko cichnie”. Spytaj dzieci o jakim zjawisku pogody właśnie usłyszały. Dzieci wypowiadają się na temat burzy.

Burza

Przeczytaj dzieciom wiersz W. Badalskiej „Smutek jesieni”. Dzieci odpowiadają na pytania do treści wiersza: Z jakiego drzewa był liść, który spadł? Do czego porównywany jest wiatr? Jaki jest nastrój wiersza? Dlaczego jesień jest smutna? Następnie dzieci uzupełniają na przygotowanych kartkach z tekstem wiersza słowa, które deszcz rozmył w wierszu „Smutek jesieni”. Wklejają je do zeszytu.

„Smutek jesieni”

Zachęć dzieci do wyszukania w tekście wszystkich wyrazów z „rz” wymiennym i „ó” wymiennym. Dzieci zapisują wyrazy na osobnych karteczkach łącząc je w pary. Ilustrują te wyrazy. Następnie łączą się w kilkuosobowe drużyny z osobami z tą samą trudnością ortograficzną. Wręcz każdej drużynie kartę z napisem „Królik”. Dzieci tasują karty i grają w Piotrusia-królika.

Ortograficzny królik

Dzieci przy użyciu lizaków matematycznych, oceniają prawdziwość podanego działania na dodawanie lub odejmowanie w zakresie 20. Następnie wyłóż przed dziećmi nieuporządkowane kartki z liczbami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. Dzieci układają je przed sobą od najmniejszej do największej. Podaj przykłady na dodawanie, a dzieci w pamięci szybko obliczają wynik i podnoszą kartkę z liczbą-wynikiem działania, do góry.

Dodawanie

Dzieci wykonują określone ruchy w zależności od słyszanej muzyki w tonacji mol oraz dur: muzyka wesola – podskakują radośnie, cieszą się, że jest piękna pogoda; muzyka smutna – chodzą po sali z opuszczoną głową, smucą się, że znowu pada.

**Zabawa:
„Wesoło-smutno”**

Rozdaj dzieciom po dwie sylwety w kształcie chmur. Dzieci malują kulkami z wlny maczanych w farbie plakatowej. Dobierają kolory w zależności od słuchanej muzyki: jasne, ciepłe – gdy muzyka jest „wesola”; ciemne, zimne – gdy muzyka jest „smutna”.

Malujemy muzykę

Dzieci przy cichej muzyce poruszają się, naśladując spadające, fruwające liście. Gdy muzyka cichnie, zarecytuj dwuwiersz: „Szumi park, szumi las. Powiedz proszę, jak się masz”. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą życząc sobie miłego popołudnia.

**Zabawa dramowa:
„Jestem liściem”****Pytania HOT**

Jak odróżnić muzykę wesolą od smutnej? Jak przekonałbyś jesień, żeby jeszcze nie odchodziła? Czy wolałbyś być wiatrem czy burzą, a może deszczem?

Cele

Uczeń:
potrafi dostrzec nastrój późnej jesieni i skomentować go, ćwiczy pisownię wyrazów z „rz” i „ó”, ćwiczy dodawanie w zakresie 20, reaguje ruchem na tonację mol i dur.

Przygotuj

wiersz W. Badalskiej „Smutek jesieni”, nieuporządkowane kartki z liczbami od 1 do 9, kartę z napisem „Królik” (patrz: treść lekcji), dla każdego dziecka: tekst wiersza z lukami, puste karteczki, sylwety w kształcie chmur.

Co mają przynieść dzieci

kulki wlny, farby plakatowe, kartkę papieru, lizaki matematyczne.

**8.4
Późna jesień****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy****W zeszytach**

dzieci wklejają wiersz „Smutek jesieni” z uzupełnionymi w słowa lukami.

Zadanie domowe

Ułóż jak największą liczbę słów z liter, które występują z połączenia wyrazów „PÓŻNA JESIEŃ”.

Umieść na tablicy ilustracje przedstawiające ludzi w różnym nastroju: radości, smutku. Dzieci patrząc na nie wyczytują emocje z twarzy i starają się odgadnąć, o czym będą dzisiejsze zajęcia. Wspólnie ustalacie temat lekcji: Radość i smutek.

Radość i smutek

Przeczytaj dzieciom wiersz D. Wawilow „Znicze”. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat treści wiersza i ilustracji, odwołując się do własnych przeżyć i obserwacji. Spytaj: Jakie święto obchodzimy 1 listopada? Czy ludzie pamiętają o osobach, które już od nas odeszły, umarły? Co robicie w Dniu Wszystkich Świętych razem ze swoją najbliższą rodziną?

Listopadowe święto

Dzieci oglądają przyniesione przez zdjęcia bliskich osób z rodziny, które już umarły i krótko je przedstawiają. Umieść na tablicy czasowniki: oglądamy, rozmawiamy, przypominamy, zapalamy i rzeczowniki: fotografie, osoby, chwile, znicze. Dzieci przyporządkowują czasownikom odpowiednie rzeczownik. Utworzone wyrażenia zapisują w zeszytach.

Wspominamy naszych bliskich

Dzieci układają i piszą zdania z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa.

Układamy zdania

Rozłóż przed dziećmi szablony: czerwone i niebieskie prostokąty imitujące znicze. Podaj treść zadania o zniczach. Chętne dziecko ilustruje je na tablicy, wykorzystując do tego szablony. Dzieci rozwiązują zadanie z dopełnianiem do dziesiątki. Następnie wykorzystując liczmany, wykonują działania podawane przez ciebie.

Rozwiązujemy zadania

Dzieci oglądają ilustracje chryzantem. Porozmawiaj z nimi swobodnie na temat symboliki kwiatów. Następnie z przygotowanych materiałów, zgodnie z twoją instrukcją wykonują kwiat. Na koniec tworzą wspólną kompozycję wazonie o tytule „Nasze chryzantemy”.

Chryzantemy

Zachęć dzieci do wzięcia udziału w ulubionej zabawie przedziadków: „Karuzeli” i „Starego niedźwiedzia”.

Na koniec zajęć pożegnaj się z dziećmi zachęcając je do wieczornej listopadowej zadumy.

Zabawy naszych przodków**Pytania HOT**

Co by było, gdyby ludzie nie pamiętali osób, które odeszły?
Gdzie ukrywa się pamięć o osobach, których już nie ma z nami?

Cele

Uczeń:
potrafi odczytać emocje, opowiada o Dniu Wszystkich Świętych i swoich bliskich zmarłych, poznaje symbolikę chryzantem, przyporządkowuje czasownikowi rzeczownik.

Przygotuj

wiersz D. Wawilow „Znicze”,
ilustracje przedstawiające ludzi
w różnym nastroju: radości, smutku.

Co mają przynieść dzieci

zdjęcia bliskich osób
z rodziny, które już umarły,
szablony: czerwone i niebieskie
prostokąty imitujące znicze,
kolorową bibułę,
patyczek o długości 30 cm,
nożyczki.

8.5 Listopadowa zaduma**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

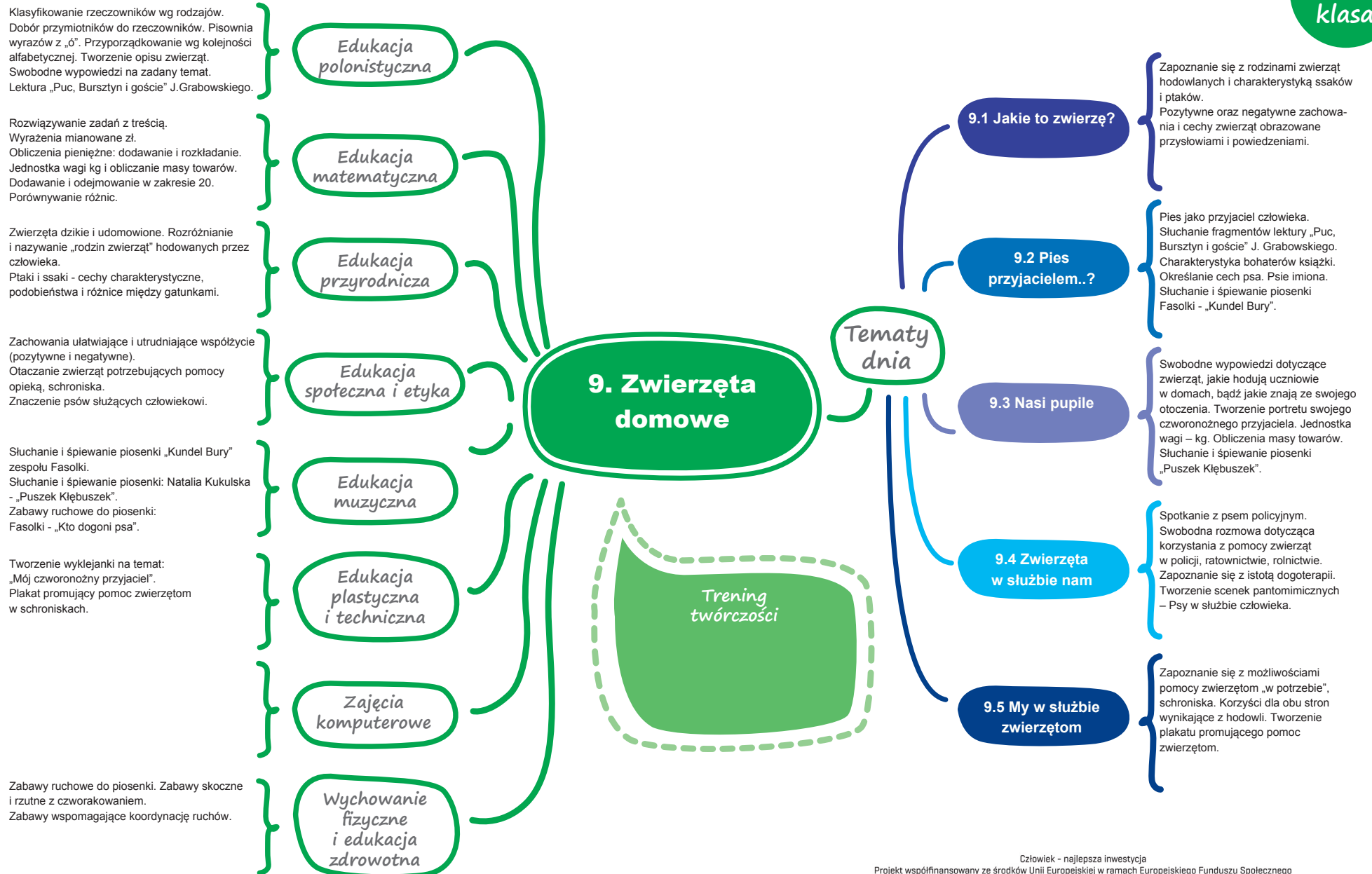
umieść ilustracje przedstawiające ludzi w różnym nastroju: radości, smutku, wypisz czasowniki: oglądamy, rozmawiamy, przypominamy, zapalamy i rzeczowniki: fotografie, osoby, chwile, znicze.

W zeszytach

dzieci zapisują czasowniki z odpowiednimi rzeczownikami oraz ułożone zdania.

Zadanie domowe

Ułóż treść do działania matematycznego: $9 + 6 =$

Zaintonuj piosenkę na powitanie: „Wszyscy są? Witam was. Zaczynamy już czas. Jestem ja, jesteś Ty (wskazanie na ucznia i uczniów między sobą) Raz, dwa, trzy”. Następnie dzieci losują karteczki z nazwami zwierząt. Na określony sygnał zachowują się w sposób charakterystyczny dla wylosowanego przez siebie zwierzęcia. Następnie dzieci szukają swoich „krewniaków”.

Zwierzęta do pary

Przeczytaj dzieciom wierszyk o zwierzętach. Notuj nazwy zwierząt, o których słyszysz. Dopowiadaj nazwy gatunków zwierząt jakie przychodzą ci jeszcze na myśl. Następnie grupuj je w dwa zbiory: ptaki i ssaki oraz: żyjące wolno i hodowane przez człowieka.

**Zgadnij,
o kim mowa**

Po dokonaniu podziału zwierząt na ptaki i ssaki dzieci wskazują ich cechy charakterystyczne oraz podobieństwa i różnice między gatunkami. Zapoznaj dzieci z charakterystyką ssaków i ptaków i rodzinami zwierząt hodowlanych. Następnie dzieci rozpoznają i nazywają rodziny zwierząt hodowlanych przez człowieka.

Ptak czy ssak?

Dzieci dobierają do siebie poszczególne nazwy zwierząt hodowlanych i tworzą rodziny, tj. krowa-byk-cielak, kura-kogut-kurczątka. Następnie, gromadzą słownictwo przydatne w tworzeniu opisu psa i innych znanych uczniom zwierząt domowych.

**Szczenię szuka
mamy**

Przedstaw dzieciom pozytywne oraz negatywne zachowania i cechy zwierząt obrazowane przysłowiami i powiedzeniami: „zejść na psy”, „żyć jak pies z kotem”, „pogoda pod psem”, „wierny jak pies”, „gryźć się jak psy”, „psim śwędem”, „czepił się jak rzep psiego ogona”, „pies ogrodnika”, „daj psu palec, a rękę odgryzie”. Dzieci tłumaczą znaczenia powiedzeń.

Jak pies z kotem

Dzieci uruchamiają edytor grafiki. Zapoznaj je z menu programu Paint. Dzieci samodzielnie sprawdzają jakie tajemnice kryje menu programu. Próbują swoich sił w malowaniu na komputerze.

**Zajęcia
komputerowe**

Dzieci spoglądając na tablicę i przypominają sobie zwierzęta. Zadaniem jest wybrać jedno i naśladować jego odgłosy pożegnając resztę klasy. np. przez muczenie lub gdakanie. Uczniowie starają się wybierać nowe zwierzęta bez powtórzeń.

Miau! Do jutra!**Pytania HOT**

Co stałoby się gdyby szczenię dorastało w kociej rodzinie, a kocię w psiej?
Za co najbardziej lubisz psy? Ułóż o tym przysłowie.

Cele

Uczeń:
stosuje ze zrozumieniem pojęcia ptaki i ssaki, charakteryzuje wskazane zwierzę, rozpoznaje i grupuje zwierzęta hodowlane i ich rodziny.

Przygotuj

małe karteczki z nazwami zwierząt (po dwie takie same na każdą parę dzieci),
kartki z nazwami zbiorów: ptaki ssaki, żyjące wolno i hodowane przez człowieka,
wiersze o zwierzętach polskich poetów, przysłowia ze słowem „pies”.

**Co mają przynieść
dzieci****9.1 Jakie to
zwierzę?****Proponowany
przebieg
zajęć****Na tablicy**

wypisz wszystkie nazwy zwierząt rozpoznanych w wierszach oraz tych, które dopowiedziały dzieci.

W zeszytach

dzieci zapisują pojęcia: ptaki, ssaki oraz opis wybranego zwierzęcia domowego.

Zadanie domowe

Zastanów się i napisz w kilku zdaniach czy możliwa jest przyjaźń człowieka ze zwierzęciem?

Powitaj dzieci zabawą ruchową do piosenki Fasolek „Kto dogoni psa”. Przy pierwszym odtworzeniu dzieci słuchają z uwagą i ilustrują treść gestami, przy drugim odtworzeniu swobodnie stają w kręgu i gestykują.

Cztery łapy

Dzieci słuchają fragmentu lektury J. Grabowskiego „Puc, Bursztyn i goście”. Następnie określają cechy psa na przykładach bohaterów książki. Gromadzą słownictwo do charakterystyki psa. Rozdadz dzieciom kartki z tekstem z lukami. Dzieci uzupełniają tekst związany z lekturą wyrazami znajdującymi się w zbiorze nad tekstem.

Lektura: „Puc, Bursztyn (...)”

Dzieci wycinają z kartek papieru paski o kilku cm szerokości i sklejają je tworząc obręcz. Następnie wyklejają i ozdabiają ją plasteliną tworząc obroże dla Puca i jednego spośród pozostałych bohaterów lektury. Po zakończeniu, prezentują swoje prace.

Psia obroża

Dzieci układają imiona sławnych psów z rozsypanki. Opowiedz dzieciom o znanych psach i wyświetl na tablicy zdjęcia lub ilustracje, które je przedstawiają: Lessie, Łajka, Szarik, Pluto, Reksio, Snoopy, Scooby Doo, Rex.

Psie imiona

Dzieci porządkują i zapisują imiona zwierząt w kolejności alfabetycznej, z wykorzystaniem imion przygotowanych do zajęć jak i stworzonych przez w trakcie ich prowadzenia. Wybrane dzieci czytają głośno wyniki swojej pracy.

od A do Z

Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę „Kundel Bury” zespołu dziecięcego Fasolek. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi o treści piosenki i zachęć do zastanowienia się jak zachowałyby się gdyby znalazły bezpańskie zwierzę.

„Kundel Bury”

Zabawa ruchowa z elementami czworakowania: dzieci dobierają się w pary i jedno z nich odgrywa psa, a drugie jego właściciela, który uczy „psa” służyć: siad z oparciem się plecami o ścianę, spacerowanie z psem, wyprowadzanie („pieski” zatrzymują się i unoszą do boku raz lewą raz prawą nogę). Następnie dzieci zamieniają się rolami w parach. Na koniec lekcji wszystkie dzieci żegnają się ze sobą.

Nie zapomnij o mnie

Pytania HOT

Jak myślisz, czy psy lubią swoje imiona? Dlaczego?
Co by było gdyby psy poruszały się nie na czterech, ale na dwóch łapach?
Dlaczego kotów nie określa się mianem przyjaciół człowieka?

Cele

Uczeń:
poznaje psa jako wiernego kompana, charakteryzuje bohaterów lektury, określa cechy charakt. psa, porządkuje w kolejności alfabetycznej wskazane słowa.

Przygotuj

piosenki: Fasolek „Kto dogoni psa” i „Kundel Bury”, fragmenty lektury J. Grabowskiego „Puc, Bursztyn i goście” (np. R. I, III, V, VI), uzupełniankę-tekst dla każdego dziecka (patrz: treść lekcji), kilka imion i ilustracje lub zdjęcia sławnych psów: fantastycznych i realnych.

Co mają przynieść dzieci

plastelinę, kartkę papieru, nożyczki, klej.

9.2 Pies przyjacielem...?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść cytaty: „Wierności i przebaczenia ucz się od psa” (B.Buczynski).

W zeszytach

dzieci zapisują uporządkowane imiona psów zgodnie z kolejnością alfabetyczną.

Zadanie domowe

Napisz jedną nową zwrotkę do piosenki „Kundel Bury” Fasolek.

Dzieci tworzą krąg, „łącząc przewody” podając sobie dłonie i powtarzając rytmicznie wspólnie z tobą następujący wiersz: „Puszczam iskierkę w krąg, niech wróci do moich rąk”, a kończąc: „Iskierka do mnie powróciła i zabawę zakończyła”.

Witamy się iskierką

Swobodnie porozmawiaj z dziećmi o zwierzętach jakie hodują w domach, bądź jakie znają ze swojego otoczenia. Spytaj o cechy charakterystyczne tych zwierząt, ich wygląd i usposobienie.

Mój czworonożny przyjaciel

Rozdaj dzieciom rozsypankę wyrazowa do uporządkowania z cytatu J. Billingsa: „Pies jest jedynym stworzeniem na ziemi, które kocha cię więcej niż siebie samego”. Porozmawiaj z dziećmi o ich stosunek do słuszności tego stwierdzenia. Następnie dzieci tworzą samodzielnie opis psa w zeszytach.

Jaki jest pies?

Przydziel dzieciom role: ekspedienci sklepów zoologicznych, klienci. Dzieci symulują płacenie i wydawanie pieniędzy. Przeliczają zakupione towary i artykuły służące za pokarm dla zwierząt w koszyczku. Zapisują działania w zeszytach.

Zakupy dla czworonoga

Zachęć dzieci do wysłuchania i zaśpiewania piosenki „Puszek Kłębuszek” N. Kukulskiej. Przeprowadź zabawy ruchowe do piosenki, np. podskoki w różnym tempie, pantomimiczne – pokaż jak pielęgnujesz psa. Następnie dzieci wymieniają obowiązki właściciela psa względem swojego czworonoga. Opowiadają o tym jak pielęgnuje się zwierzęta i dba o ich higienę życia oraz otoczenia.

„Puszek Kłębuszek”

Dzieci tworzą portrety swojego czworonożnego przyjaciela (psa lub kota), a jeżeli nie mają własnych zwierząt mogą być to psy osób z ich rodziny, bądź wymarzone zwierzę. Po zakończeniu, prezentują swoje prace i krótko o nich opowiadają.

Portret Azorka

Dzieci wymieniają spostrzeżenia i ich wolne myśli dotyczące dzisiejszych zajęć. Oceniają je poprzez wybranie karteczki z „+” lub „-”, które zbierzesz do koszyka.

Podsumowanie

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą udając zwierzątko.

Pytania HOT

Jak to się dzieje, że możliwa jest przyjaźń człowieka ze zwierzęciem? Za co pochwaliliby cię twój pies, gdyby umiał mówić?

Cele

Uczeń: samodzielnie tworzy opis zwierzęcia, wie jakie są obowiązki właściciela psa, rozwiązuje proste zadania na obliczeniach pieniężnych i przeliczeniach masy, tworzy do nich treść i porównuje wyniki.

Przygotuj

piosenkę N. Kukulskiej „Puszek Kłębuszek”, karteczki z pociętym cytatem: „Pies jest jedynym stworzeniem na ziemi, które kocha cię więcej niż siebie samego”, koszyczek.

Co mają przynieść dzieci

kartki papieru, pisaki, krepę, która służyć będzie do wyklejenia sierści (w odcieniach beżu, brązy, szarości, oraz zieleni, błękitu, żółci i pomarańczy), karteczki z narysowanymi symbolami: „+” i „-”.

**9.3
Nasi pupile**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz cytát: „Pies jest jedynym stworzeniem na ziemi, które kocha cię więcej niż siebie samego” J. Billings

W zeszytach

dzieci zapisują działania i wyniki dodawania wyrażen mianowanych, działania i wyniki z wykorzystaniem wprowadzonej jednostki masy: kg oraz opisują psa.

Zadanie domowe

Dobierz dzieci w pary i powiedz by usiadly naprzeciw siebie. Dzieci wykonują rzuty i chwytły pluszowego pieska. Najpierw w miejscu, a następnie na stojąco oraz chodząc w kole, podczas powolnego marszu.

Podaj pluszaka

Opowiedz dzieciom o tym jak człowiek wykorzystuje zwierzęta, ich siłę, zmysły, umiejętności i uwarunkowania naturalne. Następnie przeczytaj dzieciom wiersz I. Krasickiego „Pies”. Spytaj: Czy pies może być obrońcą dobytku człowieka? Następnie porozmawiaj z dziećmi o korzystaniu z pomocy zwierząt w służbach takich jak: wojsko i policja, w ratownictwie, nauce, terapii i pomocy ludziom niepełnosprawnym.

Kto korzysta ze zwierzęcej pomocy?

Dzieci poznają przybyłego na zaproszenie do szkoły policjanta służącego z psem policyjnym. Policjant opowiada o roli psa w policji, jego tresurze, karierze zawodowej i wartości dla służby. Dzieci mogą zadawać pytania. Omów pracę psów w służbie wojskowej i celnej. Zapoznaj dzieci także z innymi gatunkami zwierząt pracujących dla policji.

Pies w mundurze

Opowiedz dzieciom o psach ratowniczych: lawinowych GOPR, wodnych WOPR, tropiących (gruzowe i poszukiwawcze). Powiedz, że psy te narażają własne życie pomagając ludziom w ekstremalnie trudnych sytuacjach, gdzie pomoc drugiego człowieka jest często niemożliwa. Dzieci starają się wyobrazić sytuację niebezpieczną, w której pomocny byłby pies.

Pies z kołem ratunkowym

Zapoznaj dzieci z istotą dogoterapii (rehabilitacja z pomocą odpowiednio wybranych i przygotowanych psów). Dzieci wypowiadają swoje odczucia w temacie zabaw i spędzania czasu z psem – czy jest im miło i dobrze. Następnie porozmawiaj z dziećmi o psach przewodnikach, spytaj czy zwierzę może „być oczami” człowieka ociemniałego.

Pies terapeuta

Dzieci rozwiązują proste zadania z treścią, na obliczanie masy w jednostkach kg oraz dokonują obliczeń pieniężnych. Po wykonaniu zadań matematycznych sprawdź wyniki dzieci.

Ile kości dla Azorka wpakują do worka?

Zachęć dzieci do stworzenia scenek pantomicznych o temacie: „Psy w służbie ludziom”. Dzieci losują karty-zdjęcia ilustrujące psy służące ludziom i starają się pokazać reszcie grupy za pomocą gestów i ruchów ciała, co wylosowali.

Pantomima

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą bez słów robiąc do siebie śmieszne miny.

Pytania HOT

Dlaczego człowiek udomowił psa? Jak w służbie człowiekowi mogłyby przysłużyć się inne zwierzęta, np. koty? Jak wspomina „szczenięce lata” pies policyjny?

Cele

Uczeń: uczestniczy w rozmowach z policjantem, poznaje specyfikę psa policyjnego, rozpoznaje dziedziny życia w jakich korzystamy z pomocy zwierząt, poznaje dogoterapię.

Przygotuj

spotkanie z policjantem i psem policyjnym, wiersz I. Krasickiego „Pies”, zdjęcia lub ilustracje psów służących ludziom w równym rozmiarze.

Co mają przynieść dzieci

drobne pieski pluszaki lub inną drobną kolistą maskotkę.

9.4 Zwierzęta w służbie nam

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują obliczenia do zadań z treścią.

Zadanie domowe

Napisz krótkie opowiadanie/historyjkę z psem „w służbie człowiekowi” w roli głównej.

Dzieci stoją w kręgu, wysłuchują wiersz i wykonują gesty zgodne z jego treścią: „Żeby było nam wesoło – masujemy swoje czoło; Raz i dwa, raz i dwa – każdy ładne czoło ma. Potem oczy, pod oczami i pod nosem, pod wargami. Język w górę raz i dwa – ładny język każdy ma. Tu jest głowa, a tu uszy – trzeba swoje uszy ruszyć. Raz i dwa, raz i dwa –dwoje uszu każdy ma. Poszczyp lekko całą twarz i już dobry humor masz”.

Masaż na dobry humor

Porozmawiaj z dziećmi o zwierzętach hodowlanych. Spytaj czy dobrze żyje się zwierzętom hodowlanym z ludźmi i jakie są korzyści dla obu stron wynikające z hodowli. Dzieci dzielą się swoimi doświadczeniami i obserwacjami. Poinformuj dzieci o instytucjach stojących na straży praw zwierząt i działających na rzecz pomocy zwierzętom.

Dobrze nam ze sobą?

Dzieci odczytują z tablicy hasło: „Kto jest okrutny w stosunku do zwierząt, ten nie może być dobrym człowiekiem” – A. Schopenhauer. Podyskutuj z dziećmi o prawdziwości tego stwierdzenia. Wyjaśnij, że zwierzęta także mają swoje prawa. Zaprezentuj kilka organizacji broniących praw zwierząt i ich działalność

Haniebne uczynki względem zwierząt

Powiedz dzieciom: „Zwierzęta powinny być szanowane przez ludzi, nie tylko za przynależność do danego gatunku, ale ze względu na fakt, że są to istoty żyjące”. Spytaj dzieci: Jakie potrzeby mają porzucone zwierzęta? Dzieci zapoznają się z możliwościami pomocy zwierzętom “w potrzebie”, Dzielą się swoją wiedzą na temat schronisk.

Zwierzęta w potrzebie

Dzieci zastanawiają się nad koniecznością dotarcia do innych z informacją o możliwości przygarnięcia i zaadoptowania zwierząt ze schroniska. W tym celu tworzą plakat promujący pomoc zwierzętom w schroniskach. Dzieci wykonują plakaty w kilkuosobowych grupach na dużych arkuszach papieru. Następnie prezentują plakaty.

O, popatrz jaki plakat!

Zaplanuj wraz z dziećmi wizytę w schronisku dla zwierząt. Wcześniej omów jak przygotować się do wycieczki w takie miejsce: jak należy zachowywać się w tym miejscu, co ze sobą można zabrać, czego kategorycznie nie wolno robić.

Wizyta w schronisku

Zabawa relaksacyjna, dzieci siedząc w kole jedno za drugim masują sobie plecy zgodnie z usłyszaną podpowiedzią: „Idą konie, potem słonie, potem panie na obcasach z pieskiem, który przy nich hasa, płynie rzeka, pada deszczyk, a potem dreszczyk”.

Masaż grupowy

Na zakończenie zajęć dzieci zegnają się ze sobą, przypominając sobie nawzajem, że trzeba być dobrym dla zwierząt.

Pytania HOT

Zastanów się dlaczego człowiek lubi głaskać zwierzęta, psy lub koty? Czy one też to lubią? W jaki sposób zwierzę może zakomunikować, że potrzebuje pomocy? Jak czują się zwierzęta w schroniskach?

Cele

Uczeń:
wie jak pomagać zwierzętom w potrzebie, poznaje korzyści hodowli dla obu stron, tworzy plakat promujący pomoc zwierzętom w potrzebie.

Przygotuj

cytat: „Kto jest okrutny w stosunku do zwierząt, ten nie może być dobrym człowiekiem” – A. Schopenhauer.

Co mają przynieść dzieci

duży arkusz papieru,
kolorowy papier,
nożyczki,
klej,
kredki,
pisaki.

9.5 My w służbie zwierzętom

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

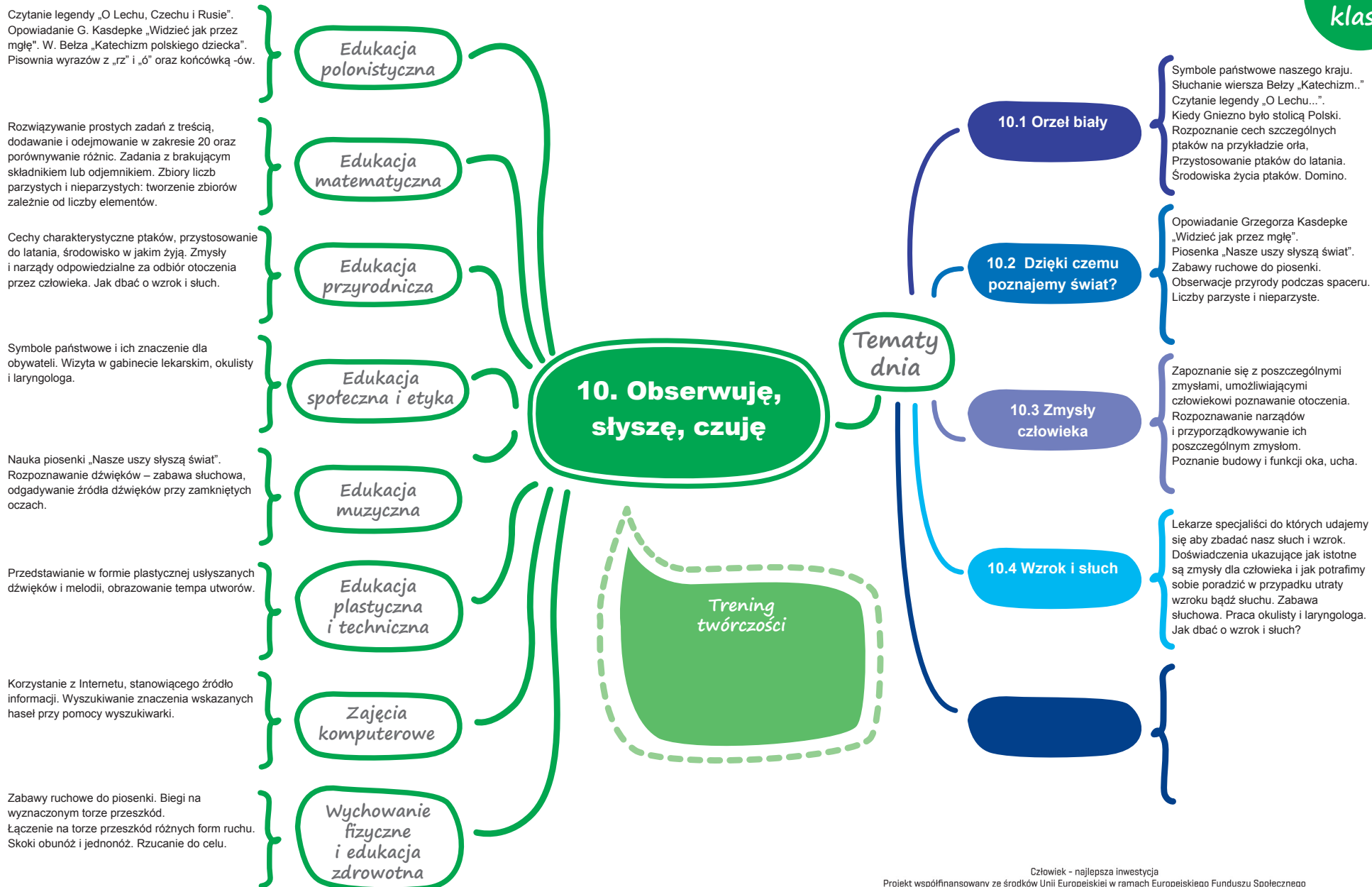
zapisz hasło: „Ratując jednego psa, nie zmienimy świata... ale świat zmieni się dla tego jednego psa”.

W zeszytach

dzieci zapisują hasło: „Jestem przyjacielem zwierząt. Napisz swoje pomysły.”

Zadanie domowe

Zastanów się co możesz zrobić, aby być przyjacielem zwierząt. Napisz swoje pomysły.

Pytania HOT

Gdyby ukoronowany orzeł z godła naszego kraju ożył, wyobraź sobie jakie byłyby jego pierwsze słowa? Jakimi emocjami darzą się „R” i „Z” z duetu „rz”? Jak czułbyś się gdybyś miał skrzydła?

Cele

Uczeń: poznaje cechy charakterystyczne ptaków, poznaje symbole państwowe, potrafi odnaleźć informacje przy użyciu wyszukiwarki internetowej, poznaje zasady pisowni wyrazów z „rz”, „ó”.

Przygotuj

legendę „O Lechu, Czechu i Rusie”, „Katechizm polskiego...” W. Bełzy, godło, flagę i mapę Polski, szablon ptaka dla każdego dziecka, kartoniki – „wyrazowe domino”: prostokątne karty ze słowami zawierającymi „rz” oraz „ó” i obrazek przedstawiający słowo (jak na klockach domino), woreczki gimnastyczne i szarfy.

Co mają przynieść dzieci

flamastry, kredki, klej.

10.1 Orzeł biały

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść flagę, godło Polski oraz Mapę Polski.

W zeszytach

dzieci wklejają szablon ptaka z oznaczonymi cechami charakterystycznymi ich budowy.

Zadanie domowe

Wypisz po trzy gatunki ptaków z każdej omówionej podczas zajęć grupy: drapieżnych, brodzących i pływających.

Orłem być...
Dzieci stają w kręgu zachowując między sobą odległość na wyciągnięcie ramion i rozłożyły ręce. Unoszą i opuszczają je na zmianę, udając lot orła. Na twoje słowo orły szybują, wszyscy pozostawiają rozłożone ramiona i próbują stanąć na jednej nodze (jakby „jaskółka”). Na zakończenie zachęć dzieci do dyskusji na temat: co to znaczy „być orłem”?

„Jaki znak Twój?”
Spytaj dzieci: Czym jest symbol? Jakie są symbole państwowe naszego kraju? Przeczytaj dzieciom legendę „O Lechu, Czechu i Rusie”. Zachęć dzieci do rozmowy nt. przeczytanej legendy. Następnie wyznacz role w wierszu W. Bełzy „Katechizm polskiego dziecka” i poproś wybrane dzieci o przeczytanie wiersza. Porozmawiaj z dziećmi o naszych barwach narodowych? Dzieci rysują w zeszytach flagę Polski.

Zajęcia w sieci
Zapoznaj dzieci z wyszukiwarką internetową i jej funkcjami. W ramach zajęć przy komputerach dzieci korzystają z Internetu, aby wyszukać informacje dotyczące pierwszej stolicy naszego państwa. By im to ułatwić, możesz zadać dzieciom pytania pomocnicze, np. Kiedy Gniezno było stolicą Polski?

Skrzydlate, upierzone
Porozmawiaj z dziećmi o obserwacjach przyrodniczych podczas codziennych spacerów i w czasie wycieczek ze wskazaniem na ptaki, miejsca ich występowania i zmiany w przyrodzie. Dzieci rozpoznają cechy szczególne ptaków na przykładzie orła. Następnie rozdaj każdemu dziecku szablon ptaka. Dzieci uzupełniają szablon o omówione elementy. Na koniec spytaj: Jak ptaki przystosowane są do latania?

Gdzie żyje kaczka, a gdzie jaskółka?
Spytaj dzieci: Czy można pogrupować ptaki jakiego znamy? Dzieci wskazują miejsca w jakich ptaki: zakładają gniazda, żyją, polują. Powiedz dzieciom o jednym z podziałów ptaków (uwzględniając środowisko i tryb życia ptaków wyróżniamy: ptaki pływające, brodzące, drapieżne).

Wyrazowe domino
Wylóż przed dziećmi kartoniki-domino. Dzieci układają ciąg kartoników: wyraz – obrazek: np. korzeń, ogórek, orzeł, drzewo, krzew, góra, grzmot, burza, grzebień, twarz itd. Podczas zabawy nauczyciel zwróć uwagę uczniów na znajdujące się w tych wyrazach „rz” i „ó”.

Każdy ptak swe gniazdo ma
Zachęć dzieci do zastanowienia się nad tym, co najbardziej im się spodobało podczas dzisiejszych zajęć. Dzieci mówią to podczas wykonywania rzutu woreczkiem – „ptaszkiem”, do kręgów ułożonych z szarf – „gniazd”. Podziękuj dzieciom i zyc im bezpiecznego powrotu do „swoich domowych gniazd”.

Pytania HOT

Jeżeli zmysły da się „wyostrzyć”...? zaproponuj ćwiczenia trenowania zmysłów.
Jak pachnie kolor? Jak smakuje muzyka? Jak brzmi słodycz? Jaki w dotyku jest kolor żółty?

10.2 Dzięki czemu poznajemy świat?

Cele

Uczeń: dokonuje obserwacji za pomocą zmysłów i wyciąga z nich wnioski, rozróżnia i tworzy zbiory liczb parzystych i nieparzystych, śpiewa z grupą i analizuje tekst piosenki.

Przygotuj

piosenkę oraz tekst „Nasze uszy słyszą świat”, tekst opowiadania G. Kasdepke „Widzieć jak przez mgłę”, ilustracje: oka, nosa, ucha, kartoniki z liczbami parzystymi i nieparzystymi (po dwa dla każdego ucznia)

Co mają przynieść dzieci

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz dwa zbiory liczb: parzyste i nieparzyste.

W zeszytach

dzieci zapisują liczby parzyste i nieparzyste.

Zadanie domowe

Zapytaj i zanotuj: ile lat mają członkowie Twojej rodziny, jakie są ich daty urodzin i jaki masz numer domu lub mieszkania. Następnie podkreśl liczby parzyste.

Witamy się
Dzieci siedzą w kręgu twarzami do siebie, tak aby każdy mógł się zobaczyć. Rozluźniają usta parszkając jak konie, a następnie wymawiają samogłoski: a, ą, e, ę, i, o, u, y – wyraźnie i szeroko otwierając usta. Następnie powiedz bezdźwięcznie jaki jest temat dzisiejszych zajęć: „Dzięki czemu poznajemy świat?”. Dzieci starają się rozszyfrować bezdźwięczną wypowiedź.

„Widzieć jak przez mgłę”
Dzieci czytają opowiadanie G. Kasdepke „Widzieć jak przez mgłę” z podziałem na role. Następnie rozmawiają nt. opowiadania.

Świat, który nas otacza
Zorganizuj dzieciom wyjście do parku bądź na podwórko i podziel je na czteroosobowe grupy. Każda czwórka ma za zadanie wyostrzyć wskazany zmysł: słuch, wzrok, węch i dotyk i zbadać otaczający świat. Dzieci starają się postrzegać jak najdokładniej i zapamiętują swoje odczucia. Czy podoba im się to, co widzą, słyszą, czują i mogą dotknąć?

Parzyste i nieparzyste kręgi
Omów z dziećmi zagadnienie: liczby parzyste i nieparzyste. Dzieci stają w szeregu i odliczają w kolejności, zapamiętując swój numer. Poproś, aby dzieci „parzyste” zrobili koło, które otoczy dzieci „nieparzyste”. Zbiory poruszają się w przeciwną stronę. Podaj kilka zadań dla obu grup: parzyste liczby podnoszą lewą/prawą rękę, nieparzyste ruszają stopą/głową, parzyste kucają/podskakują w miejscu itp.

Piosenka: „Nasze uszy słyszą świat”
Dzieci słuchają uważnie piosenki „Nasze uszy słyszą świat”, a następnie określają rozpoznane w tekście zmysły. Uczniowie poznają słowa piosenki i wspólnie śpiewają.

Zabawy ruchowe przy muzyce
Zabawy ruchowe przy piosence „Nasze uszy słyszą świat” – dzieci słuchając piosenki przemieszczają się w odpowiednie strefy wcześniej oznaczone ilustracjami narządów poszczególnych zmysłów: oko, nos, ucho, a przy tym starają się pokazać gestem i ruchem ciała usłyszaną treść.

Podsumowanie
Dzieci tworzą krąg. Powiedz do dzieci: „Na zewnątrz wiatr chłodzi, a w szkole pora nadchodzi, gdy już ostatni dzwoni dzwonek, jaki miałeś dzisiaj dzwonek?”. Dzieci odpowiadają kolejno.
Na zakończenie zajęć, dzieci patrzą sobie prosto w oczy i z uśmiechem żegnają się.

Dzieci siedzą w kręgu na dywanie. Przekaż dziecku siedzącemu obok szeptem do ucha temat dnia. Hasło przekazywane jest kolejnym osobom. Ostatnie dziecko prezentuje głośno hasło: „Poznajemy świat zmysłami”.

Usłyszeć temat

Zapoznaj dzieci z poszczególnymi zmysłami, umożliwiającymi człowiekowi poznawanie otoczenia. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat wykorzystania zmysłów w codziennym życiu. Spytaj: Który z naszych zmysłów jest wykorzystywany najczęściej? Czy jesteśmy w stanie wskazać jeden najistotniejszy zmysł?

5 zmysłów

Przygotuj fasolki, gorczycę, sól, cukier, musztardę, miód, metalowe śrubki, plastikowe guziki, igliwie, szyszki, pieczywo itp. Dzieci przez doświadczenia węchowe, smakowe, dotykowe i słuchowe poznają z czym mają do czynienia.

Posmakuj, powąchaj, dotknij

Dzieci przyporządkowują ilustrację narządu do określonego zmysłu: nos-węch, oko-wzrok, język-smak, ciało/dłoń-dotyk, ucho-słuch. Notują na tablicy w odpowiedniej kolumnie dobrane w pary nazwy narządów i zmysłów.

Narządy zmysłów

Zachęć dzieci do stworzenia treści zadania do zapisu cyfrowego znajdującego się na tablicy. Dzieci obliczają zadania, odejmują w zakresie do 20 i porównują różnice i sprawdzają wyniki działania.

Zabawa matematyczna

Rozdaj każdemu dziecku kartkę papieru z rysunkiem prostego kształtu. Dzieci układają przed sobą złożony ręcznik, na którym kładą kartkę. Zadanie polega na przedziurkowaniu kartki po linii za pomocą ołówka lub długopisu i pamiętać aby dziurki nie były zbyt blisko, by nie przerwać kartki. Gotowe obrazki dzieci unoszą na wysokość twarzy i patrząc pod światło oceniają swoją pracę. Następnie z zamkniętymi oczami wodzą palcami po kartce

Perforowane obrazki

Zaprezentuj uczniom pismo Braille'a, składające się z wypukłych układów punktów, wyczuwalnych pod palcami przez osoby niewidome. Podziel dzieci w pary. Dzieci stają przed sobą na odległość wyciągniętej ręki z zamkniętymi oczami, obracają dwa razy dookoła osi i starają pożegnać ze sobą przez podanie prawej dłoni. Czy jest to łatwe zadanie?

Zakończenie z pismem Braille'a**Pytania HOT**

Wyobraź sobie, że jesteś odkrywcą szóstego zmysłu człowieka, którym jest... (dziecko zastanawia się nad „nowymi” zmysłami). Jak czuje się twoje ucho, oko i język po całym dniu aktywności?

Cele

Uczeń: rozpoznaje narządy i potrafi przyporządkowywać je poszczególnym zmysłom, dowiaduje się o piśmie Braille'a, dodaje i odejmuje w zakresie 20, redaguje zadania matematyczne do działań.

Przygotuj

kartki papieru z narysowanymi prostymi kształtami dla każdego dziecka: drzewo, jabłko, oko, usta, ręka, auto, jabłko, gruszka itp., tacę i kubeczki z przedmiotami do zabawy „Posmakuj, powąchaj...”, tablice ilustrujące budowę narządów zmysłu.

Co mają przynieść dzieci

mały ręcznik do rąk, apaszkę lub chustkę do zasłonięcia oczu.

10.3 Zmysły człowieka**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

wyświetl tabelę z dwiema kolumnami: narząd i zmysł oraz zapisz dwa zadania matematyczne na dodawanie i odejmowanie zakresu do 20.

W zeszytach

dzieci zapisują zmysły: wzrok, słuch, węch, smak, dotyk oraz treść i wynik zadania do działania matematycznego znajdującego się na tablicy.

Zadanie domowe

Wymyśl i zredaguj treść zadania (odejmowania lub dodawania), rozwiąż je, a następnie opisz czy wynik jest liczbą parzystą czy nieparzystą.

Dzieci stoją swobodnie na dywanie i wykonują ruchy wedle poleceń:
„Pokaż prawą rękę i dotknij nosa, brody, lewego ucha. Pokaż lewą rękę i dotknij dłonią lewego oka, prawego ucha. Prawą nogę unieś do góry i zegnij w kolanie. Lewą rękę zegnij w łokciu i dotknij łokciem prawego kolana”

Dotykowe powitanie

Zaprezentuj dzieciom doświadczenia ukazujące jak istotne są zmysły dla człowieka i jak potrafimy sobie poradzić w przypadku utraty wzroku bądź słuchu. Podziel dzieci na grupy, jedne mają przewiązane oczy, inni mają zatyczki wyciszające i słuchawki w uszach. Dzieci losują kartoniki i przedstawiają bądź opowiadają o wylosowanych przez siebie przedmiotach.

Ja Cię widzę, Ty mnie słyszysz

Dzieci obserwują plakat z wyszczególnionymi elementami budowy oka. Omów plakat i spytaj uczniów co to znaczy być dalekowszkiem. Opowiedz dzieciom o wadach wzroku i sposobach ich korygowania. Na koniec zadania dzieci eksperymentują z wykorzystaniem lupy/szklka powiększającego.

Oko

Odtwórz muzykę i zachęć dzieci do wsluchania się w nią. Dzieci malują pędzlami bądź patyczkami (kropkują) krajobrazy przy dźwiękach muzyki jakie przywodzi im ona na myśl. Wyobrażają sobie i wizualizują to, co słyszą. Z gotowych prac powstać może piękna galeria prac inspirowanych muzyką.

Krajobrazy muzyką malowane

Dzieci rozszyfrowują hasło z rozsypanki słownej: „Słuch jest zmysłem odbierającym fale dźwiękowe”. Następnie opowiedz dzieciom jak zbudowane jest ucho – dzieci poznają jego poszczególne części. Spytaj: Jakie dźwięki są słyszalne dla człowieka? Porozmawiaj z dziećmi o tym, jak ważna jest higiena uszu.

Ucho

Dzieci rozmawiają o tym gdzie udajemy się aby zbadać nasz słuch i wzrok. Następnie układają z rozsypanki słowa: laryngolog i okulista. Wypowiadają się swobodnie dzieląc z grupą doświadczeniami z wizyt u lekarzy specjalistów. Opisz dzieciom jak przebiega badanie wzroku. W celu przypomnienia spytaj ponownie jakie rozpoznajemy wady wzroku.

Gabinet okulisty i laryngologa

Dzieci dyskutują o czynnikach zagrażających słuchowi i wzrokowi. Spytaj: Dlaczego nie należy słuchać zbyt głośno muzyki i czytać przy za słabym świetle? Czy znacie i pamiętacie porady swoich bliskich i lekarzy i czy stosujecie się do nich? Chętne dzieci odczytują hasła z tablicy, a następnie chórem wszyscy. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą mrugając do siebie i szepczą do ucha: „Do zobaczenia!”

Jak dbać o wzrok i słuch?

Pytania HOT

Co gdyby kolor oczu (odcień tęczaówki) wpływał na widzenie barw? Jakbyś widział świat gdybyś miał dwie pary oczu? Jakbyś słyszał jakbyś miał troje uszu?

Cele

Uczeń:
zna budowę oka i ucha, wie jak dbać o swoje zdrowie i do kogo udać się w wypadku problemów ze wzrokiem lub słuchem, wie jak dbać o wzrok i słuch.

Przygotuj

doświadczenia nt. zmysłów, kartoniki z ilustracjami różnych przedmiotów, plakaty obrazujące budowę oka i ucha, lupę/szklko powiększające, utwór muzyki klasycznej np. Vivaldi Cztery pory roku „Zima”, hasło na kartkach: „Słuch jest zmysłem odbierającym fale dźwiękowe”.

Co mają przynieść dzieci

apaszkę lub szal by zasłonić oczy, zatyczki do uszu, farby, patyczki higieniczne, pędzle, kubek, spodeczek, kartki.

10.4 Wzrok i słuch

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz schematycznie narysowane fale dźwiękowe, hasła: „Hałas szkodzi twoim uszom”, „Dbaj o swój wzrok”, „Badaj swój wzrok i słuch!”

W zeszytach

dzieci zapisują elementy budowy oka i ucha oraz wyrazy: laryngolog, okulista, dalekowzroczność i bliskowzroczność.

Zadanie domowe

Zastanów się i napisz w kilku zdaniach jak opisałbyś osobie niewidomej kolor żółty i niebieski.

Zadanie

Dzięki zmysłom poznajemy świat. To one sprawiają, że widzimy, słyszymy, czujemy, smakujemy i wachamy. Ale czy zastanawialiście się kiedyś, jak wygląda jeden dzień z życia oka, ucha lub nosa?

Waszym zadaniem będzie stworzenie KOMIKSU ilustrującego ORYGINALNĄ HISTORIĘ o tym, jak wyglądał JEDEN DZIEŃ Z ŻYCIA oka, ucha, nosa, palców/dłoni lub

języka (czyli narządów zmysłów). W waszą historię wpleciecie jak największą liczbę POWIĘDZEŃ związanych z tymi CZĘŚCIAMI CIAŁA (np. rzucić okiem, utrzczyć komuś nosa itd.).

Do stworzenia komiksu użyjecie tylko i wyłącznie materiałów z poniższej listy: folia aluminiowa, sznurek, zszywacz, taśma klejąca, dziurkacz, czarny pisak, białe kartki A4, krepa, folia spożywcza.

Przygotuj

karteczki z narysowanymi częściami ciała (oko, ucho, nos, dłoń, język (do losowania grup), dla każdej grupy: kartkę z wypisanymi związkami frazeologicznymi dotyczącymi wylosowanej części ciała, kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją

Co mają przynieść dzieci

folię aluminiową, sznurek, zszywacz, taśmę klejącą, dziurkacz, czarny pisak, białe kartki A4, krepe, folię spożywczą

Rozgrzewka

- RYMUJEMY
Wymyślcie jak najwięcej rymów do wyrazów: oko (oczy), ucho (uszy), język, palec, ręka, nos.
- Ułóżcie krótką rymowanąkę z tymi częściami ciała.
- Co by było, gdyby ludzie nie mieli wachu?

Przebieg zajęć

Trening twórczości 10
Mam oko
na jeden dzień z uchem

Prezentacje

Niech każda drużyna wyjdzie na środek i zaprezentuje swój komiks. Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. W trakcie poszczególnych występów bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre, a to, co najbardziej się Tobie podobało zapisz sobie na kartce, aby przekazać to potem drużynie. Dowiedz się, kto był odpowiedzialny za jaką część zadania, w jaki sposób drużyny poradziły sobie z ograniczonym czasem. Choć zajęcia mają formę mini-konkursu, staraj się zwracać uwagę na to, że nie liczy się wygrana, ale to, że uczestnicy ciężko pracowali, żeby osiągnąć wspólny cel.

Losowanie

- Przygotuj kartoniki z rysunkami przedstawiającymi narządy zmysłów. Uczniowie losują kartoniki i dzięki temu ustalony jest podział na grupy.
- Uczniowie siadają w swoich zespołach. Przekaż każdej drużynie krótką listę związków frazeologicznych związanych z jej zmysłem (np. rozmawiać w cztery oczy, strach ma wielkie oczy, rzucić okiem, utrzczyć komuś nosa, dać komuś przyczekę na nos, zagrać komuś na nosie, mieć swoje za uszami, słoń nadepnął komuś na ucho, nadstawiać uszu, jeść aż się uszy trzęsą, mieć coś na końcu języka, ciągnąć kogoś za język, mieć dwie lewe ręce, paluszek i główka to szkolna wymówka itd.).

Ożywianie związków

- Wyjaśnij dzieciom, że wyrażań wypisanych na kartkach nie należy rozumieć dosłownie. Są to związki frazeologiczne, czyli utrwalone w użyciu z ustalonym znaczeniem połączenie dwóch lub więcej wyrazów. Zespoły czytają po cichu swoje wyrażenia i ustalają wspólnie ich znaczenie. Podejdź do każdej grupy i wyjaśnij wyrażenia, których nie rozumieją.
- Poproś drużyny, aby wykonały rysunek wybranego wyrażenia, ale oddały jego znaczenie w sposób dosłowny. Następnie zespoły pokazują swoje prace klasie, a pozostali uczniowie zgadują, o jaki związek frazeologiczny chodzi.
- Zapytaj uczniów, jakie inne powiedzenia z tymi częściami ciała przychodzą im do głowy?

Kula śniegowa

- Przeczytajcie wspólnie treść zadania i punktację. Wyjaśnijcie dokładnie wszystkie pojęcia, szczególnie te napisane wielkimi literami. Poinformuj grupy, że mogą opisać dzień z życia innej części ciała, niż wcześniej wylosowali, a jeżeli chcą, mogą wykorzystać stworzony przed chwilą rysunek jako jedną z kart ich komiksu.
- KULA ŚNIEGOWA. Decyżę, jaki zmysł wybrać, drużyny mogą podjąć wykorzystując technikę Kuli śniegowej. Na początku każdy członek zespołu rysuje część ciała, o której chciałby stworzyć historię. Następnie dzieci (w ramach grupy) dobierają się w pary, w których mają przedyskutować swoje wybory i ustalić jedną wspólną wersję. Na koniec cały zespół podejmuje wspólną decyzję.

Personifikacja

Wszystkie wymienione wcześniej związki frazeologiczne możesz zapisać na tablicy, aby dzieci mogły w każdej chwili się do nich odwołać.
Zanim drużyny zabiorą się za wymyślanie historii, ich zadaniem będzie nadanie wybranej części ciała jak największej liczby cech ludzkich, wyobrażenie sobie, jaką byłaby ona osobą. Jakie są typowe dla niej zachowania, jakie ma wady, zalety, jakie są jej typowe zajęcia, obowiązki, sposób spędzania wolnego czasu itd. Gdzie mieszka, jakimi przedmiotami jest otoczona itp.
Po dyskusji i nadaniu cech swoim postaciom, gdy części ciała są już całkowicie ludzkie, drużyny zabierają się za wykonanie komiksu. Wymyślają historię i dzielą się zadaniami.

Punktacja:

pomysłowość historii	1 - 10p.
jakość artystyczna komiksu	1 - 10p.
pomysłowość użycia materiałów	1 - 10p.
za każde powiedzenie	
wplecione w historię	5p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

List sposobem przekazywania informacji.
Adresowanie kopert.
Utrwalanie pisowni wyrazów z: „ó”, „ź”, „rz” „h”.
Wiersze J. Brzechwy „Brudas” i „Żaba”.
Redagowanie odpowiedzi na pytania do tekstu
Ulotka jako źródło informacji.

Wyrażenia mianowane i działania z ich
zastosowaniem – wprowadzenie jednostki litr.
Zadania tekstowe: czytanie, uzupełnianie i
rozwiązywanie. Pisanie zadań do rysunków.
Wyróżnianie wyników.

Zwierzęta i rośliny: co zmienia się w przyrodzie
późną jesienią? Znaczenie witamin w diecie i ich
zawartość w pożywieniu. Znaczenie wody
w przyrodzie.

Zasady przestrzegania higieny i stosowanie
zrównoważonej diety kluczem zdrowia każdego
z nas. Profilaktyka zdrowotna.
Stosunek do osób chorych. Artykuły apteczne
i zasady postępowania z nimi.

Piosenka: Bajkowa Drużyna Kasia Klich -
„Cukierki, cukierki”.
Przypomnienie piosenki „Witaminki” Fasolek.

Tworzenie własnej papeterii, projektowanie
znacznka pocztowego.
Rzeźby plastelinowe: Witaminy w rzeźby zakłęte.

Praca z programem Paint, rozpoznanie menu i
paska zadań oraz wykorzystanie jego funkcji przy
projektowaniu znacznka pocztowego.

Zabawy ruchowe „wyścigi rzędów”. Doskonalenie
koordynacji ruchowej. Trenowanie celności
rzutów. Zabawy bieżne oraz doskonalące
skoczność. Profilaktyka zdrowotna oraz zasady
higieny osobistej i dbania o higieniczny styl życia.

Edukacja
polonistyczna

Edukacja
matematyczna

Edukacja
przyrodnicza

Edukacja
spoleczna i etyka

Edukacja
muzyczna

Edukacja
plastyczna
i techniczna

Zajęcia
komputerowe

Wychowanie
fizyczne
i edukacja
zdrowotna

11. Ze zdrowiem za pan brat

Trening
twórczości

Tematy
dnia

11.1 Tuż przed zimą

11.2 Zdrow jak ryba

11.3 Przyjaciel w
chorobie

11.4 Higiena
procentuje

11.5 Witaminy, leki,
suplementy diety

Zapoznanie się dzieci ze zmianami
jakie dokonują się w przyrodzie
w związku ze zmieniającymi się porami
roku. Sposoby spędzania zimy
w świecie zwierząt: zwierzęta zimujące
w kraju i migrujące. Znaczenie wody
i jej obieg w przyrodzie.

Powiedzenia o zdrowiu.
Profilaktyka zdrowotna - poznanie
przez dzieci sposobów dbania
o zdrowie.
Narażenie na infekcje i różnorodne
choroby pojawiające się z okresie
jesienno-zimowym.

Zgadywanki-rebusy wprowadzające
temat zajęć. List do chorego przyjaciela
– gromadzenie słownictwa i układanie
listu. Zapoznanie się z elementami
adresowania: nadawca, odbiorca,
skrót. Adresowanie kopert. Tworzenie
papeterii, projektowanie znaczków.
Zabawy ruchowe, trening koordynacji.

Swobodne wypowiedzi dzieci na temat:
„Doskonała higiena procentuje zdro-
wem i dobrym samopoczuciem”. Prze-
znaczenie podstawowych artykułów
higienicznych. Czytanie wierszy
J. Brzechwy „Brudas” i „Żaba”.
Wizyta u pediatry. Quiz dla uczniów
z kilkoma wariantami odpowiedzi.

Ulotka informacyjna leków jako bardzo
istotne źródło wiedzy – zapoznanie się
z konstrukcją ulotki. Tworzenie rzeźb
witamin. Niebezpieczeństwa zażywania
leków niezgodnie z zaleceniami
Suplementacja diety dzieci i dorosłych
Piosenka: Bajkowa Drużyna Kasia
Klich „Cukierki, cukierki”.

Pytania HOT

Skoro niedźwiedzie zapadają w sen zimowy, o czym właściwie śnią? O co zapytałbyś jeża szykującego się do zimowania? Co życzyłbyś wiewiórcie zbierającej zapasy na zimę? Dlaczego mówimy o wodzie „źródło życia”?

Cele

Uczeń: zauważa następujące zmiany w przyrodzie, rozpoznaje zwierzęta zimujące i migrujące, wie jakie jest znaczenie wody i jej obiegu w przyrodzie, poznaje jednostkę objętości (litr).

Przygotuj

butelki z wodą o pojemności 300ml, 500ml, 1l, 1,5l oraz 2l, naczynia o pojemności 1, 2, 3, 5l, lejek i dzbanek, karty z ilustracjami do tworzenia zadań matematycznych (litr), dla każdego dziecka: 24 karteczki z wyrazami zawierającymi trudności ortograficzne.

Co mają przynieść dzieci

całe opakowania po produktach lub wycięte z nich etykiety z informacją o pojemności, np. po soku, mleku, wodzie, syropach.

**11.1
Tuż przed zimą**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść karty z ilustracjami do zadań matematycznych powiązane z jednostką litr.

W zeszytach

dzieci zapisują treść prostych zadań z jednostką litr.
„Litr jednostką pojemności”
„Obieg wody w przyrodzie”

Zadanie domowe

Podsumuj ile dziś wypileś litrów płynów (napojów ciepłych i zimnych, zup). Zapisz to równaniem w zeszycie.

Dzieci spacerują swobodnie w kole i śpiewają piosenkę „Stary niedźwiedź mocno śpi”. Na hasło: „niedźwiedź łapie” zastygają w bezruchu, a odgrywający niedźwiedzia wychwytyje te osoby które się poruszają i zamienia je w niedźwiedziaki, które zasypiają z nim przy następnej śpiewance (kilka rund).

Stary niedźwiedź mocno śpi...

Opowiedz dzieciom o zmianach jakie dokonują się w przyrodzie w związku z kończącą się jesienią. Dzieci rozmawiają o nadchodzącej zimie. Wskazują zwiastuny jej nadejścia. Spytaj: Co się dzieje z wodą o tej porze roku? Porozmawiaj z dziećmi o tym jak woda krąży w przyrodzie i jakie stany skupienia przybiera w zależności od temperatury za oknem.

Obserwacje późnej jesieni

Przeczytaj dzieciom zagadki o różnych zwierzętach. Swobodnie omów z dziećmi znane im sposoby spędzania zimy w świecie zwierząt: Dzieci rozpoznają zwierzęta zimujące w kraju i migrujące. Znanie są też zwierzęta zapadające w sen zimowy, czyli hibernujące. Spytaj dzieci: Z czego wynika takie przystosowanie tych zwierząt?

Kto zimuje, kto migruje?

Przypomnij dzieciom zasady poprawnej pisowni wyrazów z „ó”, „z”, „rz” i „h”. Każdy uczeń ma przygotowane 24 karteczki. Spośród nich wybiera 9 i układa je w trzech rzędach, po trzy wyrazy w każdym. Odczytaj wybrany wyraz. Jeśli uczeń znajdzie go u siebie, wówczas odwraca kartonik na drugą stronę. Kontynuuj zabawę. Osoba, której odwrócone kartoniki utworzą linię prostą pionową lub poziomą krzyczy „Bingo”. Pierwszy wygrywa.

Ortograficzne bingo

Wprowadź jednostkę litr i opowiedz dzieciom o jej wykorzystaniu. Zaprezentuj poszczególne pojemności naczyń i butelek. Dzieci wykonują doświadczenia z przelewaniem cieczy do różnych naczyń. Umożliwia to wyobrażenie określonych pojemności. Następnie dzieci zapisują treść prostych zadań do zaprezentowanych na tablicy rysunków w zeszytach.

Litr wody i litr syropu

Podziel dzieci na grupy. Wybierz sprzedawców i klientów do zabawy w sklep z napojami. Dzieci ustalają ceny i objętości napojów na sprzedaż. Klienci proszą o określoną ilość napoju, którego koszt nie przekracza 10 zł. Sprzedawcy obliczają koszt i objętość w litrach dokonanych zakupów i wydają resztę. Następnie dzieci zamieniają się rolami, tak aby każdy był sprzedawcą.

Kupujemy, sprzedajemy

Dzieci udają, że są bryłami lodu. Nad nimi świeci słońce, robi się cieplej, aż upał sprawia, że lód zaczyna się powoli topić. Najpierw od góry. Topnieje stopniowo, aż pozostaje tylko kałuża - dzieci najpierw stoją na paluszkach, wysoko wyciągają ręce do góry, następnie obniżają ręce, kłaniają i kulą się w sobie, powoli siadają na podłodze i kładą się jak najbardziej skulone. Każdy kończy zdanie: „Dziś było mi dobrze gdy...”.

Relaksujemy się

Dzieci siadają w kręgu. Przywitaj wszystkich. Dzieci machają ręką, gdy usłyszą fragment o sobie: „Witam tych, którzy przyszli pieszo. Witam tych, których podwieziono samochodem. Witam tych, którzy zjedli śniadanie. Witam tych, którzy się nie wyspali. Witam tych, których jeszcze nie witalam. Witam tych, którzy są zdrowsi jak ryba!”.

Witamy się

Dzieci dopasowują elementy podzielonych na dwie części powiedzonek o zdrowiu z rozsypanki: Kto się myje – ten długo żyje, Zimna woda – zdrowia doda, Śmiech to – zdrowie, Co za wiele – to niezdrowo, W zdrowym ciele – zdrowy duch, Zdrow jak ryba/rydz/koń/rzepa. Dzieci rozmawiają o znaczeniu powiedzonek i przysłów.

Powiedzonka i przysłowia

Porozmawiaj z dziećmi o infekcjach w okresie jesienno-zimowym. Spytaj z czego wynika zwiększone narażenie na różnorodne choroby w tym czasie. Powiedz dzieciom, że zarazki, czyli bakterie to niewidoczne gołym okiem żywe stworzenia, które mogą wpakować ludzi w poważne tarapaty. Pokaż dzieciom ilustracje bakterii widoczne pod mikroskopem, a następnie zachęć je do wykonania plastelinowych portretów zarazków.

Galeria zarazków

Wprowadź pojęcie profilaktyki zdrowotnej – dzieci poznają sposoby dbania o zdrowie. Swobodnie rozmawiają między sobą w zakresie stosowanych metod zapobiegania zarażenia się. Porozmawiaj z dziećmi również o babcinych sposobach odporności.

Jak dbać o zdrowie?

Legenda: różowe Ó, czerwone Z, zielone RZ, niebieskie H. Dzieci losują po jednym kolorowym kółku. Pozostaw w dowolnym miejscu w sali dzwonek, po czym odczytaj wybrany wyraz. Dzieci, które mają kolor kółka odpowiadającego trudności ortograficznej w danym wyrazie, próbują jak najszybciej dobiec do dzwonka i nim zadzwonić. Pierwsza osoba zdobywa punkt.

Dzwoneczek – gra ortograficzna

Powiedz dzieciom, że dobranie stroju do danych warunków jest bardzo ważne. Następnie dzieci dopasowują do szablonu postaci odzież i akcesoria, adekwatne do omówionej przez ciebie aury pogodowej. Po zakończeniu pracy prezentują swoje dobrze ubrane postaci.

Ubrać się tak, by się nie przegrzać

Podsumuj zajęcia. Wszystkie dzieci dobierają się parami i stoją naprzeciw siebie i wykonują twoje polecenia, np. ręce do rąk (tapia się za ręce), głowy do głów, itd. Na słowa „ludzie do ludzi” dzieci odnajdują nowego partnera, pary zmieniają się trzy razy.

Ludzie do ludzi**Pytania HOT**

Gdzie mieszkają zarazki? Dlaczego nie możemy ich zobaczyć? Co powiedziałaby czapka do szalika? Jak czują się rękawiczki bez pary? W jakim nastroju jest człowiek zdrowy?

Cele

Uczeń: jest świadomy zagrożeń zdrowia w sezonie jesienno-zimowym, wie jak dbać o zdrowie, poznaje przysłowia o zdrowiu, wie czym jest profilaktyka zdrowotna.

Przygotuj

karty z przysłowiami i powiedzonkami o zdrowiu, ilustracje bakterii pod mikroskopem, dzwonek, wyrazy zawierające trudności ortograficzne, dla każdego dziecka: szablon sylwetki i stroje na różną pogodę wraz z akcesoriami, kółka w kolorach: różowe, czerwone, zielone, niebieskie.

Co mają przynieść dzieci

plastelinę, kartki papieru technicznego, nożyczki, czarny flamaster.

**11.2
Zdrow jak ryba****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz cytát: „Szlachetne zdrowie, nikt się nie dowie”, „Jako smakujesz aż się zepsujesz” J. Kochanowski.

W zeszytach

dzieci zapisują profilaktykę zdrowotną.

Zadanie domowe

Ułóż kilkuwersową rymowanąkę o zdrowym trybie życia.

Przeczytaj dzieciom zagadki rebusy. Dzieci notują rozwiązanie każdej z nich: „Gdy masz trzy litery – mieszkasz w norze, w lesie, gdy mu czwartą dodasz – listonosz go niesie”. „Do zwierza z rudą kitą literę T przyszyło. Potem już od tej chwili pocztą go dowozili”.

Zagadka na powitanie

Swobodnie porozmawiaj z dziećmi o listach. Rozpocznij od pytań: Co to jest list? Po co piszemy listy? Dzieci wyróżniają podstawowe elementy, bez których przesyłka nie dotarłaby do adresata i nazywają je: nadawca, odbiorca, znaczek i miejsce na niego.

Po co i kiedy piszemy listy?

Dzieci podejmują indywidualne próby redagowania listu do chorego przyjaciela. Gromadzą słownictwo przydatnego w korespondencji i zwrotów grzecznościowych: „wracaj do zdrowia”, „życzę szybkiego powrotu do kondycji”. Następnie układają treść listu. Dzieci zastanawiają się jakie emocje towarzyszą odbiorcy w chwili doręczenia listu oraz podczas otwierania koperty i pierwszego odczytania.

List do przyjaciela

Zachęć dzieci do stworzenia własnej papeterii i zaprojektowania znaczka na list. Z kartki papieru wycinają kwadrat, a następnie składają z niego kopertę na list (zgodnie z twoją instrukcją słowną) i ozdabiają ją zgodnie z własnym upodobaniem. Z pozostałego papieru (prostokątnego) tworzą dobraną do koperty kartę do napisania treści listu – papeterię.

Papeteria

W programie Power Point dzieci projektują znaczek pocztowy. Rysują prostokąt, a następnie wypełniają go dowolnymi kształtami i kolorami mając na uwadze, że ma to być znaczek „zimowy”. Zapoznają się z paskiem zadań programu i wykorzystują nowo poznane zadania, np. wypełnianie kolorem itp.

Projektujemy znaczek pocztowy

Dzieci ćwiczą adresowanie kopert. Na tablicy wyświetlił ilustrację lub zdjęcie przedstawiające prawidłowo zaadresowaną kopertę. Dzieci stosują wielką literę w imionach, nazwiskach, nazwach ulic i miejscowości. Wpisują w odpowiednie miejsca na kopercie: adresata i nadawcę, imię i nazwisko, ulicę, numer domu, numer mieszkania, kod-pocztowy, miejscowość, pocztę.

Adresuję i nadaję

Podziel dzieci na dwie grupy: każda grupa otrzymuje woreczki „przesyłki”, które mają „doręczyć” do wskazanej „skrzynki na listy” (pojemnika) – najpierw dorzucić używając rąk, a następnie donieść na stopie bez upuszczania go na podłogę i pomocy rąk. Następnie oddał miejsce startu od „skrzynki odbiorcy” i dopuść zasadę zmiany nogi w trakcie doręczania nogą.

Doręczyciel ekspresowy

Pytania HOT

Z czego najbardziej ucieszyłby się twój chory przyjaciel/przyjaciółka? Jakbyś się czuł, gdybyś dostał list zaadresowany do ciebie?

Cele

Uczeń: potrafi zredagować list, poprawnie używa i zapisuje zwroty grzecznościowe, potrafi zaadresować kopertę, zna pisownię skrótów przydatnych w adresowaniu listu.

Przygotuj

zgadrywki rebusy (list), ilustrację prawidłowo zaadresowanej koperty, dla każdego dziecka: kartki z przykładowymi zwrotami grzecznościowymi oraz skrótami stosowanymi przy pisaniu i adresowaniu listów, dla każdej grupy: woreczki, pojemnik.

Co mają przynieść dzieci

koperty, kartki papieru A4, kredki, nożyczki, klej, linijkę.

11.3 Przyjaciel w chorobie

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz zasady i zgromadzone słownictwo przydatne przy redagowaniu listu.

W zeszytach

dzieci zapisują słownictwo przydatne w pisaniu listu skróty stosowane przy adresowaniu przesyłki.

Zadanie domowe

Napisz list do siebie w 2025 roku.

Dzieci siadają na dywanie tak, aby każdy cię widział i pokazują jak myją swoje ręce. Powoli pokaż jak należy poprawnie i dokładnie myć ręce, rozpoczynając od przestrzeni zewnętrznej do wewnętrznej i między palcami nie zapominając o nadgarstkach. Po instruktażu i myciu rąk na sucho wszystkie dzieci klaszczą trzy razy i machają.

Czystą rączką witaj się!

Przeczytaj dzieciom wiersz J. Brzechwy „Brudas”. Dzieci zapoznają się z ilustracjami przedstawiającą przedmioty, z których korzystamy dbając o swoją higienę i o czystość otoczenia. Poproś dzieci o ustawienie się w kręgu i zachęć do zabawy mówiąc: „Jeden krok do przodu zrobią dzieci, które: myją ręce przed posiłkiem, myją ręce, gdy je ubrudzą, myją zęby rano i wieczorem, lubią się kąpać, lubią czystość”. Kolo się zawęza.

„Brudas” i zabawa w kroki

Porozmawiaj swobodnie z dziećmi o hasło: „Doskonała higiena procentuje zdrowiem i dobrym samopoczuciem”. Dzieci mówią o higienie zębów, rąk, całego ciała i dbania o czystość. Następnie przedstaw dzieciom karty z przedmiotami i poproś by pogrupowały je w zbiory: higiena osobista, dbanie o czystość, przedmioty z domowej apteczki.

Pogrupuj w zbiory

Przeczytaj dzieciom wiersz J. Brzechwy „Żaba”. Porozmawiaj z dziećmi o wizycie w gabinecie lekarza pediatry. Spytaj jak przebiega wizyta, dlaczego ważne jest stosowanie się do zaleceń lekarza, czym jest recepta.

Przychodzi żaba do doktora

Przedstaw dzieciom warianty odpowiedzi na pytania związane z higieną. Dzieci podzielone na grupy kilkuosobowe odpowiadają na zadane przez ciebie pytania, wskazując wybrany przez siebie wariant odpowiedzi: (przykłady pytań: Jak często należy myć zęby/ciało? O czym trzeba pamiętać przed posiłkiem? Ubieramy się stosownie do ...? Dbamy o zmianę bielizny co ...? Po skorzystaniu z toalety pamiętamy o ...?).

Quiz

Dzieci słuchają i śpiewają piosenki Fasolek „Myję zęby” i „Mydło lubi zabawę”. Następnie losują karty przedstawiające odpowiednie przybory higieniczne, bądź artykuły apteczne. Następnie dzieci starają się gestem pokazać swoje hasło, tak aby reszta grupy mogła odgadnąć jaki przedmiot pokazuje i do czego on służy.

Rozśpiewane kalambury

Zanotuj na tablicy zadania matematyczne. Zachęć dzieci do zredagowania do nich treści zadań. Dzieci obliczają proste zadania z wykorzystaniem jednostek pojemności, litr.

Zadania z treścią

Pytania HOT

Jak się może czuć mydło kiedy mydlisz nim ręce?
Zareklamuj higieniczny tryb życia bez użycia słów.
Czy fajnie czasem jest być brudnym? Kiedy?

Cele

Uczeń:
rozróżnia i zna przeznaczenie podst. akcesoriów medycznych, higienicznych, wie jak powinna przebiegać wizyta u lekarza pediatry, układa treść do zadań matematycznych.

Przygotuj

wiersze J. Brzechwy „Brudas” i „Żaba”,
pytania do Quizu o higienę i zdrowy tryb życia,
karty z ilustracjami przedmiotów, z których korzystamy dbając o higienę (patrz: treść lekcji),
piosenki Fasolek „Mydło” i „Myję zęby”.

Co mają przynieść dzieci

11.4 Higiena procentuje

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść karty z ilustracjami przedmiotów, z których korzystamy dbając o swoją higienę i o czystość otoczenia, zapisz działania matematyczne, do których dzieci będą redagować zadania z treścią.

W zeszytach

dzieci zapisują hasło „higiena” wraz z wyjaśnieniem pojęcia.

Zadanie domowe

Narysuj, a następnie napisz treść i obliczenia do stworzonego przez siebie zadania matematycznego.

Zwróć się do uczniów siedzących w kręgu. Dzieci machają, gdy usłyszą słowa odnoszące się do nich. „Witam te dzieci, które dziś dobrze się czują, które są smutne, którym nie chciało się dziś przyjść do szkoły, które chętnie przyszyły do szkoły, które zjadły dziś śniadanie, które lubią jeść warzywa i które lubią owoce. Witam te, z którymi się jeszcze dziś nie witam!”.

Powitanie

Dzieci słuchają piosenki: Bajkowa Drużyna Kasia Klich - „Cukierki, cukierki”, powtarzają zwrotkę i refren o owocach i warzywach. Następnie porozmawiaj z dziećmi o znaczeniu zrównoważonej diety dzieci i dorosłych.

„Owoce, warzywa – apetyt na nie mam”

Dzieci wypowiadają się o tym, kiedy brakuje naszemu organizmowi witamin. Omów choroby wywołane niedoborem witamin i temat suplementacji diety dzieci i dorosłych, czym jest i po co się ją stosuje. W czasie rozmowy zaznacz, że rozwiązaniem może być urozmaicona dieta bogata w warzywa i owoce sezonowe przez cały rok.

Niedobory witamin

Dzieci słuchają w ramach przypomnienia piosenkę „Witaminki” zespołu Fasolki. Następnie przy dźwiękach utworu tworzą galerię witamin w rzeźby zakłętých: wykorzystując przyniesioną plastelinę tworzą kilkucentymetrowe rzeźby witamin, które są ich ulubionymi oraz są ich zdaniem najważniejsze, najzdrowsze, najsmaczniejsze. Po zakończeniu pracy tworzą wystawę i rozmawiają o swoich dziełach.

Witaminy w rzeźby zakłętę

Zapoznaj dzieci z konstrukcją ulotki. Dzieci odczytują informacje zgodnie ze spisem treści. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi o ich spostrzeżeniach. Spytaj dlaczego przed zażyciem leku należy zapoznać się z ulotką.

Ulotka źródłem informacji

Dzieci czytają opowiadanie B. Ciemskiej z serii: „Bezpieczny świat Tableteczki”. Podejmują próbę oceny postępowania bohatera. Zachęć je do wyciągnięcia samodzielnych wniosków z nieodpowiedzialnego zachowania kotka. Porozmawiaj z dziećmi o zagrożeniu wynikającym z zażywania leków bez nadzoru dorosłych.

„Tableteczki z półteczki”

Dzieci oceniają zrealizowane zajęcia przez oklaski. Zaznacz, że policzysz do 10 i każdy może przestać klaskać kiedy zechce w trakcie liczenia od 1 do 10, gdzie 10 znaczy, że podobało się bardzo. Na zakończenie dzieci wyraźnie czytają razem hasło z tablicy: „Jedz owoce i jarzyny w nich mieszkają witaminy, kto je sobie lekceważy, musi chodzić do lekarzy”.

Podsumowanie zajęć

Pytania HOT

Wymyśl własną witaminę! Do czego jest potrzebna i gdzie ją można znaleźć?
Jakiej witaminy brak jest na świecie?

Cele

Uczeń:
korzysta ze znanych informacji o witaminach, zna niebezpieczeństwo zażywania leków niezgodnie z zaleceniami, wie na czym polega suplementacja diety.

Przygotuj

opowiadanie B. Ciemskiej „Bezpieczny Świat Tableteczki”, piosenkę Bajkowej Drużyny Kasia Klich „Cukierki, cukierki” oraz Fasolek „Witaminki”, ulotkę informacyjną leku bądź suplementu diety.

Co mają przynieść dzieci

ulotkę informacyjną z dowolnego leku, bądź suplementu diety, plastelin, rurki do napojów.

11.5 Witaminy, leki, suplementy

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

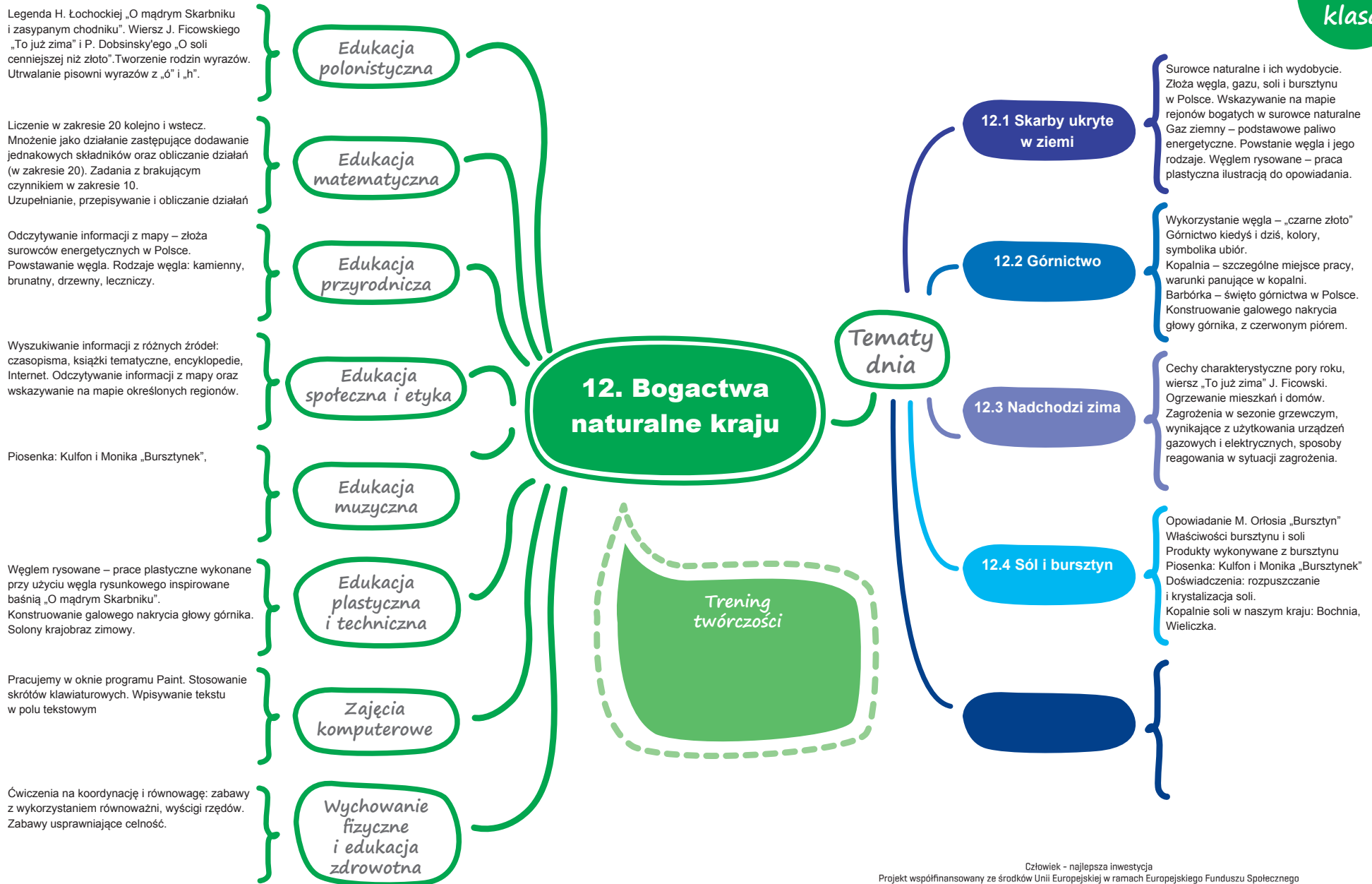
zapisz „Jedz owoce i jarzyny w nich mieszkają witaminy kto je sobie lekceważy, musi chodzić do lekarzy.”

W zeszytach

dzieci zapisują choroby wywołane niedoborem witamin.

Zadanie domowe

Zanotuj w zeszycie kilka witamin, ich właściwości i źródła ich pochodzenia.

Usiądź z dziećmi kole, w siadzie skrzyżnym. Pozostaw z prawej strony trochę wolnego miejsca. Następnie, wskazując na wolne miejsce powiedz: „Miejsce z mojej prawej strony jest puste i zapraszam tutaj...” – wymień imię ucznia i czynność jaką ma wykonać dziecko po drodze np. „...skaczącą Anię”. Zabawę kontynuuj dziecko, które ma po swojej prawej stronie puste miejsce.

Puste miejsce

Podziel dzieci na kilkuosobowe grupy i rozdaj im encyklopedię bądź książkę. Poproś każdą grupę o wyszukanie w niej różnych informacji o surowcach naturalnych. Grupy wyszukują danych im hasel oraz wiadomości z indeksów i spisów treści. Odnajdują i odczytują pozostałym uczniom czym są surowce naturalne, jakie surowce naturalne wyróżniamy itp. itd.

Książka źródłem informacji

Przedstaw dzieciom mapę Polski z rozmieszczeniem złóż naturalnych. Dzieci przyglądają się mapie i odczytują z legendy opisane złoża węgla, gazu, soli i bursztynu w Polsce. Następnie zachęć dzieci do wskazania na mapie rejonów bogatych w surowce, nazwanie ich i pokazanie miejsc ich wydobycia (nazwy kopalni). Następnie porozmawiaj z dziećmi na temat zapisania na tablicy: „Gaz ziemny – podstawowe paliwo energetyczne”.

Czytamy mapy

Przeczytaj dzieciom baśń H. Łochockiej „O mądrym Skarbniku i zasypnym chodniku”. Następnie zachęć dzieci do próby streszczenia opowieści. Dzieci rozpoznają bohaterów i omawiają ich charakterystykę.

„O mądrym Skarbniku”

Po omówieniu opowiadania poproś dzieci by wyobraziły sobie wybraną scenkę i postarały się naszkicować ją na żółtych kartkach czarnym węglem rysunkowym. Dzieci starannie wykonują swoją wyimaginowaną ilustrację do baśni oraz poznają właściwości węgla – tworząc smugi wykorzystując różne stopnie zaciemnienia kartki.

Węglem rysowane

Przeczytaj dzieciom wiersz M. Terlikowskiej „Paprocie tutaj rosty”. Następnie spytaj kiedy i jak powstał węgiel. Zaproponuj stworzenie krótkiej opowieści o powstaniu węgla. Przybliż dzieciom rodzaje węgla: kamienny, brunatny, drzewny, lecniczny.

Jak i kiedy powstał węgiel?

Dzieci tworzą krąg. Przekazując sobie maskotkę klasową mówią co chcieliby wydobywać z kopalni. Zgodnie z ustalonym kluczem mogą wybrać: węgiel kamienny – wyraża chwilę radości z najbliższymi, sól – wyraża dostatek dla rodziny, diamenty/szlachetne kamienie – mają moc uzdrawiającą, gaz – symbolizuje intensywną lecz ulotną zabawę z innymi. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą z uśmiechem.

Wydobędźmy skarby**Pytania HOT**

Co może myśleć węgiel, który pierwszy raz ujrzy światło słoneczne? Jakie wspomnienia może mieć węgiel? O czym mogą rozmawiać ułamki węgla na haldzie? Co czuje encyklopedia w Twoich rękach?

Cele

Uczeń:
potrafi znaleźć informacje w encyklopedii, wie jak korzystać z legendy mapy, wie jak i kiedy powstał węgiel, rozróżnia surowce naturalne.

Przygotuj

encyklopedię i książki naukowe o surowcach naturalnych, mapę Polski z rozmieszczeniem złóż surowców naturalnych oraz miejscami ich wydobycia, baśń H. Łochockiej „O mądrym Skarbniku”, wiersz „Paprocie tutaj rosty” M. Terlikowskiej.

Co mają przynieść dzieci

węgiel rysunkowy, żółtą kartkę z bloku technicznego (może być biała pomalowana na żółto).

12.1 Skarby ukryte w ziemi**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz zdanie: „Gaz ziemny – podstawowe paliwo energetyczne” oraz wypisz rodzaje węgla: kamienny, brunatny, drzewny, lecniczny, rysunkowy.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy kopalni i miasta w jakich się znajdują, wraz z informacją co się w nich wydobywa.

Zadanie domowe

Jak wykorzystywany jest węgiel i gaz w Twoim domu, bądź w domach Twoich bliskich? Jak ogrzewany jest Twój dom?

Poprosz dzieci o odczytanie tematu zajęć z tablicy. Rozpocznij zajęcia zabawą ułatwiającą nawiązanie kontaktu i współpracy z grupą. Zabawa odbywa się w parach, jeden uczeń staje się skałą, siedzi na dywanie w stabilnej pozycji, mocno podparty o podłogę, a drugie dziecko próbuje przesunąć skałę. Następnie dzieci zamieniają się rolami.

Skała

Porozmawiaj z dziećmi o węglu, górnikach, ich niebezpiecznej pracy. Na podstawie zdjęć poprosz dzieci by porównały górnictwo kiedyś i dzisiaj. Opisz nowe technologie ułatwiające pracę górnikom. Dzieci wyciągają wnioski. Pokaż dzieciom jak wygląda bezpiecznie przygotowany do pracy górnik i górnik w stroju galowym: kolory piórek i ich znaczenie, symbolika, akcesoria, ubiór.

Górnik – kiedyś i dziś

Kopalnia to słowo, posiadające wiele znaczeń. Dzieci próbują wskazać wyrażenia łączące się z kopalnią: uczuć, pomysłów, wiedzy (omawiając ich znaczenie). Następnie zaprezentuj plakat przekroju kopalni węgla i opisz go. Dzieci omawiają warunki panujące w kopalni. Opowiedz dzieciom o rodzajach kopalni, w których wydobywa się sól, miedź, gaz, ropę naftową.

Kopalni bez liku

Opowiedz dzieciom o Barbórce – święcie górnictwa w Polsce. Spytaj dzieci: W jaki sposób 4 grudnia świętują górnicy? Jak obchodzony jest ten dzień w kraju i na Śląsku? Następnie pokaż ilustrację górnika w stroju galowym i zachęć dzieci do stworzenia charakterystycznych, odświętnych nakryć głowy górników: czarne kapelusze z czerwonym piórem, czyli członków orkiestry górniczej.

Barbórka

Poprosz wybrane dzieci o narysowanie na tablicy wagoników kolejki w kopalni. Narysuj w nich po trzy ułamki węgla. Mają one stanowić jednakowe składniki, które można dodać do siebie, ale też przemnożyć przez liczbę wagoników. Dzieci tworzą treść zadania, zapisują obliczenia i porównują wyniki. Następnie wykonują obliczenia do wcześniej przygotowanych przez ciebie zadań.

Numerowane wagoniki

Dzieci leżą na dywanie w pozycji na plecach. Spokojnym głosem powiedz: „Wyobraź sobie, że czarujesz i możesz zamieniać siebie w co zapragniesz. Jestem górnikiem – jestem bardzo silny, mogę trzymać kilof w rękach”. Powiedz dzieciom by zaciśnęły piłkę/woreczek najpierw lewą dłoń, a później prawą. „Teraz zamieniasz się w zwiewnego motyla, zmęczonego długim lotem, twoje skrzydła – ręce są zmęczone. Nie masz siły nimi machać”.

Tech. relaksacyjna wg Jacobsona

Dzieci, którym podobały się dzisiejsze zajęcia zakładają na głowę przygotowane górnicze nakrycia głowy. Stając w kole żegnają się ze sobą kłaniając tak, aby nie zgubić nakrycia głowy i serdecznie pozdrawiają: „Do zobaczenia jutro!”.

Pożegnanie i ocena zajęć**Pytania HOT**

Dlaczego o węglu można powiedzieć, że jest „czarnym złotem”? Jaki prezent dałbyś górnikowi z okazji jego święta? W kopalni węgla jest dużo węgla, w kopalni pomysłów jest dużo pomysłów, a jaką ty chciałbyś odkryć

Cele

Uczeń:
wie do czego wykorzystywany jest węgiel i docenia pracę górników, wyróżnia elementy budowy kopalni, zna patrona górników i datę ich święta, tworzy zadania z treścią.

Przygotuj

piłki kolczatki lub woreczki, ew. papierowe kule, zdjęcia i ilustracje górnika przed, w trakcie i po pracy, w odświętnym stroju (kiedyś i obecnie), przekrój kopalni z opisem, dziurkacz i zszywacz, gotowy papierowy kapelusz galowy górnika z czerwonym bibułowym piórem.

Co mają przynieść dzieci

arkusz czarnego papieru technicznego (może być biały pomalowany na czarno), czerwona bibuła, rurkę do napojów, gumkę kapeluszną, taśmę klejącą, klej, nożyczki.

**12.2
Górnictwo****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz: „4 GRUDNIA - ŚWIĘTO GÓRNICZWA”, dzieci rysują wagoniki z ułomkami.

W zeszytach

dzieci tworzą rodzinę wyrazu „górnik” oraz zapisują słowa: „Barbórka”, „górnik”, „gruda”, „hałda”, z zaznaczeniem trudności ortograficznej.

Zadanie domowe

Odpowiedz w zeszycie na pytania: Kto jest patronką górników? Jak nazywa się korytarz w kopalni? W jaki sposób górnicy dostają się do kopalni? Jakimi słowami wita się górnicy?

Dzieci siadają w kole na dywanie. Jedno dziecko wyobraża sobie dowolną osobę z grupy i mówi: „Myślę o dziecku, które...” (i charakteryzuje co lubi, jak wygląda, co go śmieszy). Pozostali próbują odgadnąć, kim jest ta opisywana osoba. Kto zgadnie pierwszy, określa następnego uczestnika. Odgadywanie osób ma różny stopień trudności, w zależności od tego, jak dane dziecko zostało opisane.

Pomyśl o mnie

Zachęć dzieci do rozmowy o zwiastunach zimy. Następnie przeczytaj im głośno wiersz „To już zima” J. Ficowskiego. Dzieci zapoznają się ze zmianami jakie dokonują się w przyrodzie w związku nadejściem zimy. Porównują własne obserwacje świata zimą. Wymieniają cechy charakterystyczne pory roku.

„To już zima”

Poproś dzieci o przeczytanie zadania domowego zawierającego odpowiedź na pytanie jakiego typu ogrzewanie jest stosowane w ich miejscach zamieszkania. Zachęć dzieci do dyskusji o zagrożeniach w sezonie grzewczym, jakie wynikają z użytkowania urządzeń gazowych i elektrycznych. Następnie dzieci odgrywają w scenkach sposoby reagowania w sytuacji zagrożenia. Na koniec przypomnij dzieciom telefony alarmowe.

**Ciepło, ciepło,
za gorąco**

Dzieci pracują w edytorze grafiki, program Paint. Stosują skróty klawiaturowe i piszą tekst w polu tekstowym – redagują samodzielnie napis i wpisują go w obiekt.

**Praca z
komputerem**

W ramach utrwalania pisowni wyrazów z „ó” i „h”, rozdaj dzieciom tekst wiersza J. Tuwima „Mróz” z lukami na wyrazy z trudnością ortograficzną. Przeczytaj dzieciom wiersz. Dzieci przysłuchują się, a kiedy czytasz drugi raz zapisują ze słuchu brakujące wyrazy. Następnie sprawdzają czy zapis w ich zeszytach jest poprawny – zaznaczając błędy kredką czerwoną, a słowa napisane poprawnie kredką zieloną.

„Mróz”

Powiedz dzieciom, że przez rozmowy o mrozie i zimie czas na rozgrzewkę – pora na zajęcia sportowe! Przygotuj tor przeszkód wykorzystaj równoważnię, szarfy, piłki i słupki. Podziel dzieci na dwie grupy. Wyznacz uczniów, którzy przeprowadzą rozgrzewkę. Następnie, zachęć grupy dzieci do wyścigów rzędów na przygotowanym torze. Na zakończenie przeprowadź ćwiczenia oddechowe.

Czas się rozgrzać

Dzieci siedzą na dywanie w parach. Każda para otrzymuje kartoniki z zaszyfrowanym zdaniem: „Hu Hu Błacha Ha Zima Grzejnik wcale nie kaloryfer jest piec zła!” Wykreślają niepasujące nazwy przedmiotów i odczytują otrzymane zdanie.

Pożegnanie**Pytania HOT**

Dlaczego pory roku są najczęściej w naszej wyobraźni kobietami?
Co powiedziałyby zimowa kurtka, która po sezonie letnim wraca z szafy na wieszak? Co można robić zimą, czego nie można robić latem?

Cele

Uczeń: potrafi wymienić zwiastuny zimy, poprawnie zapisuje wyrazy z „ó” i „h”, uczy się obsługi funkcji edytora graficznego Paint, wie jak zachować się w sytuacji zagrożenia pożarem w domu.

Przygotuj

wiersz „To już zima” J. Ficowskiego, wiersz „Mróz” J. Tuwima, karteczki z jego treścią dla każdego dziecka, z lukami na słowa z trudnością ortograficzną.

**Co mają przynieść
dzieci**

czerwoną i zieloną kredkę,
klej

**12.3 Nadchodzi
zima****Proponowany
przebieg
zajęć****Na tablicy**

zapisz cechy charakterystyczne zimy, telefony alarmowe oraz zadania do zanotowania w zeszytach jako zadania domowe.

W zeszytach

dzieci wklejają karteczki z uzupełnioną treścią wiersza J. Tuwima „Mróz”, w którym same sprawdzają poprawność pisowni wyrazów z trudnościami ortograficznymi.

Zadanie domowe

Przepisz zadania matematyczne z tablicy i zastąp dodawanie jednakowych składników mnożeniem. Wykonaj obliczenia.

Poproś dzieci o dobranie się w pary. Dzieci przeliczają pary jak na zbiórce, a następnie odliczają wstecz. Spytaj: Ile par powstało z obecnych dziś dzieci? Następnie dzieci tworzą zadanie z wykorzystaniem mnożenia, ilość par razy 2 (czyli liczba dzieci w parze) i wspólnie podają wynik. Następnie już indywidualnie stojąc w kręgu odliczają się, kolejno i wstecz.

Powitanie z matematyką w tle

Włącz dzieciom piosenkę „Kulfon i Monika”. Dzieci odgadują temat dzisiejszych zajęć, a następnie podejmują obserwacje przedmiotów wykonanych z bursztynu oraz bursztyneków przyniesionych przez dzieci. Porównują sól kamienną i sól kuchenną. Badają pod światło jak przez szkiełko, obserwują pod lupą. Dyskutują o właściwościach soli i wykorzystaniu soli przez człowieka (rodzaje).

„Słoneczna kropelka...”

Przy pomocy dwóch wybranych asystentów, sporządź z ciepłej wody i soli roztwór nasycony. Zadaj pytanie: czy wiecie co dzieje się z solą wrzuconą do wody? Wykonaj z dziećmi eksperyment: do patyczka na środku przywiąż nitkę, umieść go nad naczyniem tak, aby nitka była zanurzona w roztworze. Naczynie ustaw na kaloryferze w sali i obserwuj codziennie co się z nim dzieje. Spytaj dzieci o przypuszczenia efektu końcowego.

Krystalizacja soli – eksperyment

Dzieci wyobrażają sobie urzekający, zimowy krajobraz, ośnieżone drzewa, krzewy, ścieżki i dachy domów, następnie białą kredą wykonują szkic swojej pracy na kolorowym papierze. Klejem Magic „malują” na naszkicowanych konturach i polach, które następnie posypują solą z solniczki, napełnionych przy twojej pomocy solą. Prace po wyschnięciu kleju utworzą skrzącą się w słońcu ośnieżoną galerię.

Solny krajobraz zimowy

Przeczytaj dzieciom opowieść P. Dobsińskiego „O trzech córkach kochających swego ojca Króla jak złoto, jak kosztowności i jak sól...”. Nakłoń dzieci do dyskusji pytając: Dlaczego w tej opowieści sól jest ceniona wyżej niż kosztowności? Czy słusznie? Następnie zachęć dzieci do burzy mózgów: skąd właściwie bierze się sól? Dzieci poznają różne sposoby wydobywania soli. Kopalnie soli w Bochni i Wieliczce.

Skąd bierze się sól w solniczce?

Zachęć dzieci do zastanowienia się skąd biorą się bursztyny. Następnie przeczytaj im opowiadanie „Bursztyn” M. Orłosa. Dzieci dowiadują się o ich pochodzeniu. Poznają właściwości bursztynu i jego wykorzystanie w lecznictwie, w przemyśle itp. Porozmawiaj z nimi o produktach wykonywanych z bursztynu, ich cenności i walorach estetycznych.

Bursztyn

Dzieci odczytują przysłowie z tablicy i omawiają jego znaczenie. Na pożegnanie zaintonuj przyspiewkę na melodii „Panie Janie”: „Żegnaj (imię dziecka), żegnaj (imię). Nadszedł czas, nadszedł czas. Wszyscy cię żegnamy, w (dzień tygodnia) się spotkamy. Wróć do nas, wróć do nas”.

Podsumowanie

Pytania HOT

Co by się stało gdyby zamiast śniegu z nieba padała sól?
Co można zrobić z soli? Do czego można ją wykorzystać?

Cele

Uczeń:
poznaje właściwości soli i bursztynu, potrafi opisać jak powstały bursztyny, wie w jaki sposób i gdzie wydobywa się sól, rozróżnia rodzaje soli.

Przygotuj

opowiadanie M. Orłosa „Bursztyn”, sól spożywcza do doświadczenia oraz do pracy plastycznej, szklane naczynie, patyczek, nit, kilka bursztyneków, zdjęcia produktów z bursztynu oraz sali bursztynowej na Kremlu, piosenkę Kulfona i Moniki „Bursztynek” oraz „Legendę o Królu, którego córka kochała jak sól”.

Co mają przynieść dzieci

białą kredę, pustą solniczkę, klej introligatorski Magic, kartkę kolorowego papieru technicznego, bursztyнки przywiezione z wakacji spędzonych nad morzem.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz hasło „krystalizacja” oraz przysłowie: „Chcąc człowieka dobrze poznać, trzeba z nim beczkę soli zjeść”.

W zeszytach

dzieci zapisują słowa: „sól” i „bursztyn” z podkreślonymi literami „ó” i „u” oraz wypisują rodzaje soli: kamienna, morska, warzona, drogową, rolnicza, kąpielowa.

Zadanie domowe

Zaprojektuj biżuterię: pierścionek, naszyjnik, kolczyki, których elementem głównym tzw. „oczkiem” jest bursztyn.

Zadanie

Czy mieliście kiedyś okazję kopać dołek prawdziwą łopatą? To naprawdę ciężkie zajęcie... Co można by było zrobić, by ułatwić ludziom korzystanie z tego narzędzia?
Waszym zadaniem będzie ZAPROJEKTOWANIE i wykonanie PROTOTYPU UDOSKONALONEJ ŁOPATY. Ma to być taka łopata, dzięki której praca w ogrodzie lub na budowie stanie się prawdziwą

przyjemnością. Dodatkowo, stworzycie KRÓTKĄ REKLAMĘ tego narzędzia, zachęcającą do używania Waszego produktu.
Do wykonania zadania będziecie mogli użyć tylko następujących materiałów: 1 kartonik po butach, 2 puste plastikowe butelki po wodzie mineralnej 1,5l, folia spożywcza, folia, aluminiowa, 20 słomek, 10 kartek A4, stare gazety, sznurek, 1 arkusz brystolu.

Przygotuj

łopatę, (dla każdej drużyny) po jednej kartce z narysowanymi 9 łopatami, Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją

Co mają przynieść dzieci

(każda drużyna) 1 kartonik po butach, 2 puste plastikowe butelki po wodzie mineralnej 1,5l, folia spożywcza, folia, aluminiowa, 20 słomek, 10 kartek A4, stare gazety, sznurek, 1 arkusz brystolu

Rozgrzewka

1. Co może znajdować się pod ziemią?
 2. Wymień jak najwięcej rzeczy czarnych jak węgiel.
 3. Co może być skarbem?
4. PODZIAŁ NA GRUPY
Podziel dzieci na 4-5-osobowe zespoły poprzez losowanie lub inną przyjętą metodą.
5. ZADANIE
Przeczytajcie wspólnie treść zadania i punktację. Wyjaśnijcie dokładnie wszystkie pojęcia, szczególnie te napisane wielkimi literami.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 12.....

Kopie łopata niczym armata, czyli udoskonalamy narzędzia

Prezentacje

Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. W trakcie poszczególnych wystąpień bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre, a to, co najbardziej się Tobie podobało zapisz sobie na kartce, aby przekazać to potem drużynie. Dowiedz się, kto był odpowiedzialny za jaką część zadania, w jaki sposób drużyny poradziły sobie z ograniczonym czasem. Choć zajęcia mają formę mini-konkursu, staraj się zwracać uwagę na to, że nie liczy się wygrana, ale to, że uczestnicy ciężko pracowali, żeby osiągnąć wspólny cel.

Gwiazda skojarzeń

1. Przynieś do klasy łopatę. Pozwól każdemu uczestnikowi podejść do niej, dotknąć, przyrzuć się jej z bliska.
2. Dzieci siadają w swoich grupach. Każdy zespół pisze na środku zwykłej kartki A4 hasło ŁOPATA, a następnie uczestnicy wypisują skojarzenia do tego wyrazu, tworząc gwiazdę skojarzeń. Następnie prezentują rezultaty swojej pracy pozostałym grupom.
3. Najlepiej byłoby, gdyby dzieci miały okazję zapoznać się z użytkowaniem łopaty "w terenie". Nie każdy na pewno miał wcześniej taką możliwość.

Analogie

1. Po powrocie do klasy grupy siadają razem i wypisują wszystkie wady oraz zalety używania łopaty. Co można by było zmienić w łopacie, aby praca była przyjemniejsza?
2. ANALOGIE
Jak sprawić, by praca w ogrodzie, kopanie łopatą bardziej przypominała czynności, które uczniowie LUBIĄ wykonywać na co dzień? Najpierw zespoły wypisują swoje wszystkie ulubione czynności, a następnie starają się tak zmienić wygląd lub funkcje łopaty, by praca chociaż trochę przypominała wypisane przez nich zajęcia.

Typowe i nietypowe

1. Uczniowie znają już zalety i wady pracy łopatą. Starali też wyobrazić sobie, jak można by było ulepszyć łopatę. Czas przejść do projektowania. Każdy zespół otrzymuje kartkę z narysowanymi dziewięcioma łopatami i poleceniem: "Podaj kilka sposobów na udoskonalenie łopaty". Następnie dyskutują na temat wszystkich zaproponowanych rozwiązań i wybierają najlepsze z nich. Planują też, w jaki sposób wykorzystają dostępne materiały do stworzenia prototypu.
2. Jednym z punktowanych elementów w zadaniu jest nietypowe użycie materiałów. Zwróć na to uwagę drużyn. Poproś, aby uczniowie zastanowili się, jak w sposób nietypowy stworzyć z nich prototyp łopaty.

Przerwa na reklamę

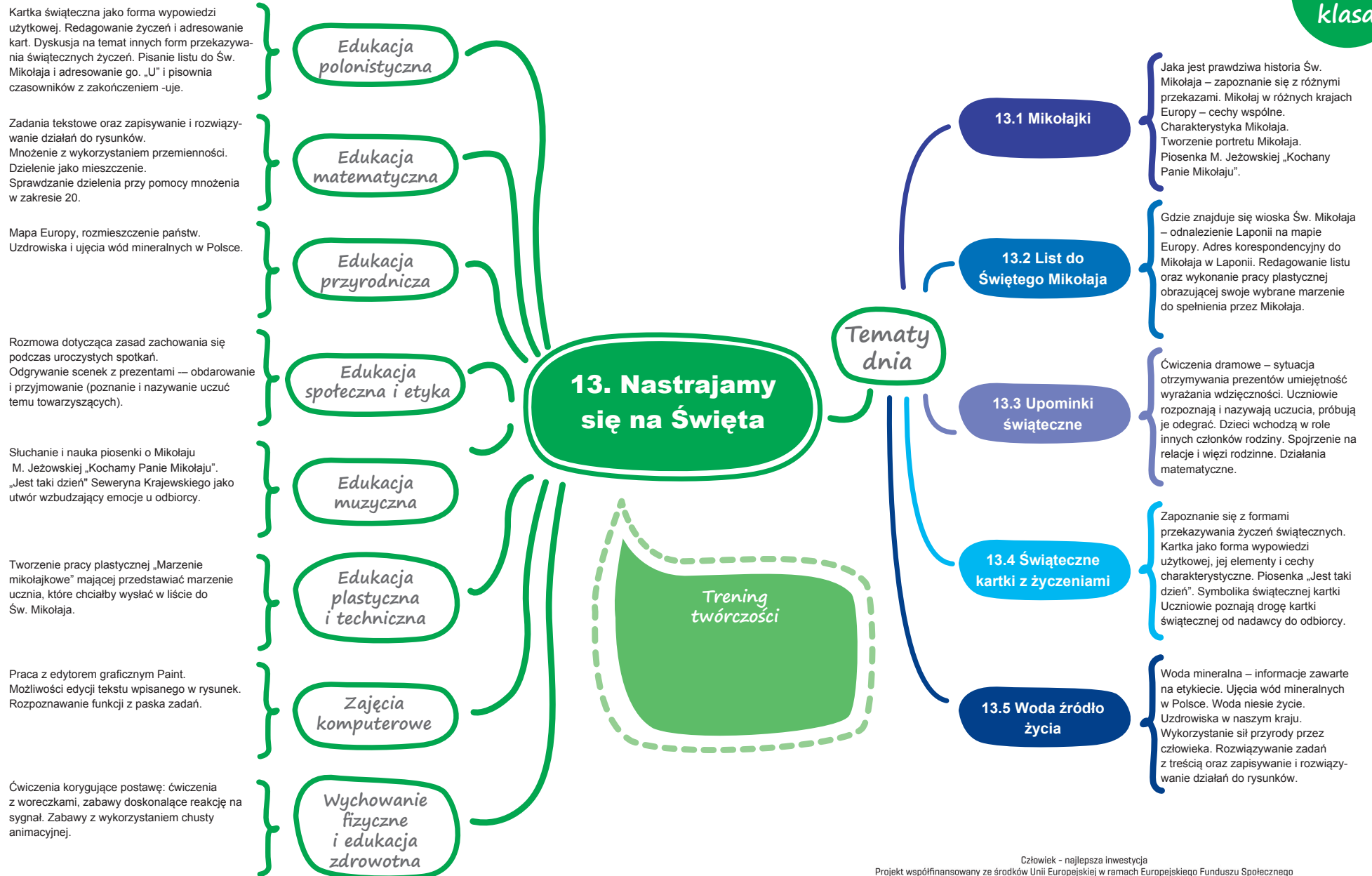
Czas na wykonanie zadania jest ograniczony, dlatego niezbędny jest odpowiedni podział zadań. Część uczniów będzie zajmowało się wykonywaniem prototypu łopaty, a część wymyśleniem reklamy. Przy tworzeniu reklamy drużyny powinny pamiętać, aby dopasować ją do odbiorców, podkreślić w niej wszystkie zalety produktu. Ale przede wszystkim reklama powinna się wyróżniać.
Informuj uczestników o upływie czasu. Kiedy pozostanie go już niewiele, zadaj zespołom pytania kontrolne, które ułatwią uporządkować im pracę na finiszu. Czy w jakiś nietypowy sposób użyliście materiałów do stworzenia prototypu łopaty? Co sprawia, że Wasza reklama jest oryginalna, pomysłowa? Co zostało Wam jeszcze do zrobienia?

Punktacja:

innowacyjność projektu	1 - 10p.
wygląd zewnętrzny prototypu	5p.
nietypowe użycie materiałów	1 - 15p.
pomysłowość reklamy	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Człowiek - najlepsza inwestycja

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Dzieci siedzą w kręgu. Każde z nich macha, gdy usłyszy słowa związane z jego osobą: „Witam te dzieci, które dziś dobrze się czują, które wyczekują nadchodzących Świąt, którym nie chciało się dziś przyjść do szkoły, które chętnie przyszły do szkoły, które lubią dawać prezenty i które lubią je otrzymywać”.

Powitanie

Zadaj dzieciom pytanie: Jak myślicie, jaka jest prawdziwa historia Świętego Mikołaja? Dzieci wypowiadają się o znanych im historiach o Świętym. Następnie zapoznaj je z różnymi przekazami, z krajów Europy: Holandii, Hiszpanii, Rosji, Szwajcarii Austrii i na Słowacji. Wskazują cechy wspólne historii oraz różnice między nimi.

Czy to ten sam Mikołaj?

Rozłóż na dywanie duży arkusz papieru. Na środku umieść czapkę Mikołaja i pocięty na sylaby podpis, który układają dzieci: „Portret Świętego Mikołaja”. Dzieci siedząc dookoła wypisują na arkuszu cechy charakteru i wyglądu Mikołaja oraz jego typowe zachowania, powiedzonka i akcesoria. Następnie sporządzają indywidualne portrety pamięciowe Mikołaja ze zgrupowanego słownictwa.

Portret pamięciowy Świętego M.

Dzieci tworzą na przygotowanych kartkach sylwetkę postaci. Wypełniają ją szczegółami. Broda, wąsy i elementy stroju w kolorze białym zostają wyklejone przez dzieci wata/platkami kosmetycznymi. Po zakończeniu portretu, dzieci tworzą klasową galerię Mikołajów z podpisami np. Mikołaj Artura, Mikołaj Anety.

Portret pamięciowy Świętego M.

Dzieci swobodnie rozmawiają o tym, czy kiedyś spotkały się ze Świętym Mikołajem oraz jak wspominają to spotkanie. Rozdaj wszystkim teksty piosenek i włącz piosenkę M. Jeżowskiej „Kochany Panie Mikołaju”. Dzieci śpiewają chórem piosenkę.

„...serca szczerzłote”

Dzieci siadają w kole i zastanawiają się jak Mikołaj przygotowuje się do tego najpracovitszego dnia w roku. Poproś by podzieliły się na grupy i w scenkach pantomimicznych pokazały jak: Mikołaj stawia ciężkie kroki, dźwiga ogromny worek pełen upominków, zakrada się do butów, wstrzymuje oddech by nie zbudzić dzieci, pozostawia dyskretnie upominki, błyskawicznie wraca do ciężkiego worka i wydobywa z jego dna kolejny upominek.

Mikołajkowy trening

Poproś dzieci by zastanowiły się jak i komu mogą pomóc w Mikołajki. Omów akcje charytatywne m.in. „I Ty możesz zostać Świętym Mikołajem”, czy „Szlachetna Paczka”. Opowiedz dzieciom o inicjatywie własnej. Na zakończenie śpiewając refren poznanej dziś piosenki wszyscy żegnają się wspólnie (pierwszy wers – klepanie i pocieranie ramion, drugi wers – obroty dookoła siebie i machanie ręką na pożegnanie).

Pomocnicy Mikołaja**Pytania HOT**

O jakich prezentach dla siebie marzy Święty Mikołaj?
Skoro moda się zmienia, dlaczego Mikołaj co rok ubiera ten sam strój?

Cele

Uczeń:
zna różne historie o Św. Mikołaju, wyszczególnia cechy opisu postaci, odtwarza z pamięci zdarzenia i opisy postaci, ma wiedzę o akcjach charytatywnych.

Przygotuj

napis pocięty na sylaby: „Portret Świętego Mikołaja”, arkusz papieru dużego formatu, historie i legendy o Świętym Mikołaju z różnych krajów Europy, mapę Europy z wyszczególnieniem państw, piosenkę M. Jeżowskiej „Kochany Panie Mikołaju” i teksty dla dzieci.

Co mają przynieść dzieci

kartkę z bloku technicznego, kredki pastelowe, flamastry, wate/platki kosmetyczne, klej.

13.1 Mikołajki**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz jak nazywa się Święty Mikołaj w różnych krajach: Sinter Class w Holandii, Babo Natale we Włoszech, Father Christmas w Anglii, Santa Claus w Stanach Zjednoczonych, Weihnachtsmann w Niemczech.

W zeszytach

dzieci wklejają otrzymane teksty piosenki M. Jeżowskiej „Kochany Panie Mikołaju”.

Zadanie domowe

Wyjaśnij co oznacza wyrażenie „szczerzłote serce” w tekście piosenki o Mikołaju?

Dzieci zajmują miejsca na dywanie. W centralnym miejscu stoi jeden z uczniów, który przeistacza się w choinkę. Wskaż jedno dziecko, które staje się początkiem łańcucha. Wybraniec zaczyna tworzyć łańcuch przez dobieranie sobie kolegów stanowiących ogniwa do momentu, kiedy wszyscy wezmą udział w zabawie. Łańcuch uczniów krąży po sali, otacza choinkę i wszyscy się kłaniają.

Zróbmy łańcuch choinkowy

Zachęć dzieci do dyskusji, w której będą poszukiwać odpowiedzi na pytanie gdzie znajduje się wioska Świętego Mikołaja. Następnie pokaż dzieciom mapę Europy i poproś by odszukały Laponię i odczytały na terytorium jakiego państwa się znajduje. Zaprezentuj dzieciom możliwość obserwacji wioski Mikołaja w sieci. Pokaż co właśnie dzieje się setki kilometrów stąd. Wyjaśnij jak działa taki przekaz z kamer na żywo w sieci.

Gdzie mieszkasz Mikołaju?

Pokaż dzieciom na tablicy adres korespondencyjny do Mikołaja w Laponii: Santa Claus „Post Office” Arctic Circle, 96-930 Rovaniemi, Finlandia i zachęć dzieci do przepisania go.

Kto zna adres do Mikołaja?

Następnie przeprowadź zabawę ruchową: dzieci w parach stają naprzeciwko siebie i zgodnie z rytmem muzyki rzucają do siebie chustkami. Parze której upadnie chustka odpada.

Marzenie mikołajkowe

Dzieci tworzą ilustrację do swojego marzenia i tworzą dzieło, które chciałbyś wysłać w kopercie wraz z listem do Św. Mikołaja. Na pracy umiejscawiają także siebie i swoją reakcję na spełnione marzenie. Niech będzie ono ilustracją do tworzonych za chwilę listu.

List drugoklasisty do Mikołaja

Dzieci indywidualnie redagują list do Mikołaja. Przed podjęciem pisania, dzieci rozmawiają o słownictwie przydatnym przy pisaniu listu, budowie i podstawowych zwrotach grzecznościowych. Zastanawiają się nad swoimi pragnieniami i życzeniami osobistymi i do spełnienia, by uradować swoją rodzinę.

Zaprzęg Świętego

Opowiedz dzieciom, że Laponia jest miejscem gdzie hoduje się wiele reniferów oraz spytaj jakie imiona reniferów z zaprzęgu Świętego Mikołaja są im znane. Następnie układają z karteczek z imionami zaprzęg: Kometek, Błyskawica, Fircyk, Amorek, Tancerz, Pyszałek, Złośnik, Profesorek i Rudolf Czerwononosy i do ustalonej kolejności losują karteczki z zabawami ruchowymi i ćwiczeniami. Wykonują je w tej kolejności.

Wyścig śnieżnych kul

Dzieci tworzą ze starych gazet kule rozmaitych wielkości, które następnie owijają białym papierem toaletowym i przyklejają by konstrukcja była trwalsza. Toczą śnieżne bitwy, siałom wokół kul i wyścigi po kulę. Ze sporządzonych kul tworzą postacie bałwanów.

Pytania HOT

Jak latem wygląda życie w wiosce Świętego Mikołaja?
Wymyśl grupową zabawę na świeżym powietrzu w bezśnieżną zimę.
Dokąd jeździ na wakacje Święty Mikołaj?

Cele

Uczeń: wskazuje na mapie szukany region/państwo, potrafi zaadresować kopertę i stworzyć list, wykonuje starannie ćwiczenia podczas zabaw ruchowych, bierze aktywny udział w zajęciach

Przygotuj

mapę Europy, piosenkę M. Jeżowskiej „Kochany Panie Mikołaju”, karteczki z imionami reniferów Mikołaja, karteczki z ćwiczeniami ruchowymi w tej samej liczbie dla każdego dziecka, komputer z dostępem do sieci, na którym podejrzycie co dzieje się w wiosce Mikołaja.

Co mają przynieść dzieci

zwijne chusteczki lub apaszki kredki, ołówki, flamastry, klej, szare gazety, biały papier toaletowy.

13.2 List do Mikołaja

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz adres Św. Mikołaja:
Santa Claus
„Post Office”
Arctic Circle
96-930 Rovaniemi
Finlandia

W zeszytach

dzieci zapisują imiona reniferów z zaprzęgu Świętego Mikołaja.

Zadanie domowe

Zaprezentuj rodzicom swój list do Mikołaja i zaproponuj stworzenie listu od waszej całej rodziny. Zredagujcie go razem i koniecznie wyślijcie do Świętego Mikołaja.

Pytania HOT

Czy wszystkie dzieci cieszą się z takiego samego prezentu tak samo? Czy prezent musi być kupiony, czy może być zrobiony? Kiedy jest ci najmilej: jak czekasz na prezent, otwierasz go, czy jak dajesz coś komuś?

Cele

Uczeń: ma świadomość różnorodności uczuć towarzyszących wręczaniu prezentów, potrafi nazywać emocje, porównuje sytuacje dzieci z różnych zakątków świata.

Przygotuj

chustę animacyjną, prezent – pusty kartonik zapakowany jak upominek świąteczny, kostkę z portretami emocji umieszczonymi na ścianach, rysunki do zadań matematycznych.

Co mają przynieść dzieci

papier pakunkowy, nożyczki, taśmę klejącą, kartonik np., po mleku, zapalkach lub soczku, wstążkę.

13.3 Upominki świąteczne

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz pozytywne i negatywne emocje jakie rozszyfrowały dzieci podczas zabawy.

W zeszytach

dzieci zapisują treść i obliczenia wykonywanych zadań matematycznych.

Zadanie domowe

Przejrzyj swoje półki z książkami i zabawkami, może znajdziesz wśród nich takie którymi mógłbyś obdarować dzieci z ubogich rodzin?

Zaprezentuj dzieciom pięknie zapakowany upominek w kolorowy papier pakunkowy i zawinięty w atrakcyjną kokardę. Następnie zacznij zabawę ułatwiającą nawiązanie kontaktu i współpracy z grupą, która realizowana jest w parach. Dzieci dobierają się dwójkami, jedno dziecko zwija się w kłębek, a drugie próbuje „rozpakować” paczkę, delikatnie odciągając ręce i nogi dziecka. Następnie dzieci zmieniają się rolami.

Rozpakujmy paczkę!

Porozmawiaj z uczniami o marzeniach dzieci w różnych krajach świata. Dzieci opowiadają o różnorodności życzeń w zależności od sytuacji materialnej i warunków życia: o jakim prezencie marzy dziecko w Afryce, w Stanach Zjednoczonych, Meksyku, Ukrainie, Polsce? Zachęć dzieci do zastanowienia się nad tym jak żyjemy oraz do rozważenia jakie pragnienia mają dorośli i czy są odmienne od pragnień dzieci.

Marzenia dzieci i dorosłych

Ćwiczenia dramowe: dzieci w dwu- i trzyosobowych składach znajdują się sytuacji otrzymywania prezentów. Wyobrażają sobie zawartość przygotowanego przez ciebie. Dzieci ćwiczą umiejętność wyrażania wdzięczności, rozpoznają i nazywają uczucia oraz starają się je odegrać. W czasie zabawy zachęć dzieci by wchodzili w role członków rodziny.

„Dla ... z życzeniami radosnych Świąt”

Dzieci rzucają kostką z portretami emocji. Nazywają emocje jaką prezentuje wylosowana twarz. Podają przykłady sytuacji, w których towarzyszy nam dane uczucie. Rzuty wykonują wszystkie dzieci, przykłady podają tylko osoby chętne. Dzieci wypisują rozszyfrowane emocje i uczucia na tablicy i dzielą je na pozytywne i negatywne.

Rozszyfruj jakie to emocje

Dzieci przygotowują świąteczne pakunki i bileciki do prezentów. Opakowany kartonik przewiązują wstążką, doczepiają bilecik i zawiązujemy kokardę. Z powstałych prezentów dzieci tworzą w klasie dekorację świąteczną.

Zapakuj mnie

Dzieci rozwiązują proste zadania tekstowe. Zapisują i rozwiązują działania do rysunków (działania z wykorzystaniem przemienności mnożenia). Poznają właściwość dzielenia: mieszczanie.

Dzielimy się uśmiechami

Rozdaj dzieciom kolorowe chusty. Dzieci przypisują każdemu kolorowi chusty nazwę prezentu dla Mikołaja. Gdy każdy kolor będzie miał przypisany prezent, wymień nazwę jednego. W tym momencie dzieci trzymające określony „upominek” przebiegają pod chustą. Na słowo Mikołaj przebiegają wszyscy. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą machając ręką i uśmiechając się do siebie.

Prezenty dla Mikołaja

Pytania HOT

O czym mogłyby rozmawiać świąteczne kartki w torbie listonosza?
Gdybyś był pocztową kartką, jak czułbyś się podczas podróży od swojego nadawcy do odbiorcy? Jakiej baśniowej postaci posłałbyś kartkę?

Cele

Uczeń: poznaje kartkę jako formę wypowiedzi użytkowej, potrafi samodzielnie wypisać kartkę pocztową i stworzyć treść życzeń świątecznych, wie jak korzystać z kształtów w programie Paint.

Przygotuj

wiersz K. I. Gałczyńskiego, „Trąbki świątecznej poczty”, szablon karty pocztowej na dużym formacie, szablon kartki dla każdego dziecka, kartoniki z podpisami elementów kartki, deskę do krojenia, nożyk, metalowe foremki do ciastek, piosenkę i tekst piosenki S. Krajewskiego „Jest taki dzień”.

Co mają przynieść dzieci

ziemniaka, farbę plakatową, pędzel, metalową foremkę do ciastek w wybranym kształcie.

13.4 Świąteczne kartki

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz skróty stosowane przy adresowaniu przesyłek i zwroty grzecznościowe.

W zeszytach

dzieci zapisują indywidualnie zredagowane życzenia oraz odciskają własnoręcznie wykonane pieczęci.

Zadanie domowe

Utwórz zadanie matematyczne i zapisz jego treść: Policz ilu bliskim osobom chciałbyś wysłać kartkę, przelicz ile potrzebujesz kart i znaczków wykorzystując mnożenie.

Dzieci siedzą na dywanie. Wymień jakiegokolwiek słowo. Dzieci kolejno podają słowo, które kojarzy im się z tym, które usłyszeli, tj. słowem wypowiedzianym przez poprzednika. Starają się nie powtarzać słów. Zabawa kończy się, gdy ostatnie dziecko wypowie swoje skojarzenie. Wtedy wszyscy starają się przypomnieć jak najwięcej zgromadzonych słów machając do siebie ręką na przywitanie.

Słowo goni słowo

Zapoznaj dzieci z teraźniejszymi i dawnymi formami przekazywania życzeń świątecznych. Opowiedz o kartce jako formie wypowiedzi użytkowej. Wyróżnij elementy składowe i cechy charakterystyczne karty pocztowej. Dzieci umieszczają w odpowiednich miejscach na szablonie kartki nazwy poszczególnych elementów, a w polu zarezerwowanym na treść wpisują pomysły na życzenia.

Kartka świąteczna

Spytaj co musi znaleźć się na kartce, aby móc ją nadać. Porozmawiaj z dziećmi o znaczeniu świątecznej kartki i uczuciach towarzyszących przy ich otrzymywaniu. Przeczytaj wiersz „Trąbki świątecznej poczty” K. I. Gałczyńskiego. Dzieci poznają drogę kartki od nadawcy do odbiorcy. Następnie z ziemniaków i foremek do ciastek tworzą własne stemple. Pomóż przy wykrawaniu kształtów nożykiem. Dzieci stemplują szablon kartki.

„Trąbki świątecznej poczty”

Dzieci gromadzą słownictwo przydatnego przy redagowaniu życzeń i treści kartki świątecznej. Porusz kwestię kopiowanych z sieci rymowanek, wysyłanych jako życzenia w formie wiadomości tekstowej przez telefon lub komunikator internetowy. Dzieci kontrastują je z personalizowanymi życzeniami. Zachęć do tworzenia i wysyłania tworzonych z myślą o odbiorcach wyjątkowych kart świątecznych.

Życzenia o różnej formie i treści

Dzieci słuchają piosenki „Jest taki dzień” S. Krajewskiego, analizują treść i rozmawiają o emocjach jakie wzbudza wśród uczniów. Następnie zachęć dzieci do zaśpiewania piosenki i do wymiany uśmiechami na słowa „wszyscy wszystkim ślą życzenia”.

„(...) niebo ziemi, niebu ziemi”

Dzieci pracują w programie Paint i wykonują projekt świątecznej kartki pocztowej. Wykorzystują do tego jedynie kształty geometryczne, nakładające się, nachodzące na siebie krawędziami i stykające się, wypełniane kolorem, wraz z tekstem pozdrowień świątecznych.

Komputerowa kartka

Przygotowuj z dziećmi wolną przestrzeń. Na środku postawie krzesła zwrócone do siebie oparciami, w dwóch rzędach. Włącz w tle radosną piosenkę świąteczną. Dzieci spacerują swobodnie, a kiedy padają słowa: „wyciąg rusza”, dzieci zajmują szybko wolne miejsca. Dziecko, które nie zdążyło wraca z krzesłem i kibicuje pozostałym. Na koniec zajęć życzyć wszystkim dzieciom miłego popołudnia.

Krzeselkowy wyciąg do wioski Mikołaja

Pytania HOT

Co to znaczy, że woda jest źródłem życia? Zareklamuj codzienne picie wody.
Wyobraź sobie, że z kranu nie leci woda. Co będzie trudne?

Cele

Uczeń:
wyszukuje informacje z etykiety, zna pisownię wyrazów z „u” i -uje, potrafi odczytać informacje z mapy, zna możliwości wykorzystania siły wody w różnych dziedzinach życia.

Przygotuj

butelkę wody mineralnej i plastikowe kubeczki jednorazowe, zdjęcia ukazujące różnorodne użycie wody, mapę Polski pokazującą uzdrowiska i ujęcia wodne, etykiety z butelki po wodzie mineralnej, tekst z pustymi polami do doskonalenia pisowni czasowników z końcówką uje i wyrazów z „u”.

Co mają przynieść dzieci

etykiety z wody mineralnej i źródlanej.

13.5 Woda źródło życia

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz hasło: „Woda niesie życie”.

W zeszytach

dzieci zapisują wyjaśnienie pojęcia „uzdrowisko” oraz nazwy miejscowości uzdrowskich w naszym kraju.

Zadanie domowe

W notatce z dzisiejszego dnia zakoloruj żółtą kredką znalezione litery „u”.

Powitanie łykiem świeżej wody

Dzieci siedzą razem w kręgu. Zwróć się do nich i poproś by klasnęły, gdy usłyszą fragment o sobie: „Witam te dzieci, którym dziś od rana miło, które mają już ubraną choinkę, które przygotowały prezenty dla swoich bliskich, które lubią wodę, które chętnie przyszły do szkoły, które piły dziś wodę”. Następnie zaproponuj spragnionym uczniom odrobinę wody mineralnej, którą dzieci smakują i wypijają.

Wykorzystanie wody

Wytłumacz dzieciom, że woda jest nie tylko niezbędna do życia, ale jest przez ludzi wykorzystywana w rolnictwie, leśnictwie i przemyśle. Następnie pokaż dzieciom przygotowane zdjęcia i opowiedz: „Korzystając z wody ze źródeł naturalnych, człowiek nauczył się czerpać z niej energię elektryczną konstruując elektrownie wodne, w transporcie szlaki wodne i turystycznie, ale również w lecznictwie uzdrowiska, sanatoria”.

Uzdrowiska w Polsce

Dzieci wyszukują na mapie nazwy uzdrowisk w naszym kraju. Notują w zeszytach nazwy miejscowości uzdrowskich. Dzieci ćwiczą stosowanie wielkich liter. Następnie w swobodnej rozmowie starają się wymienić znane im ujęcia wód mineralnych w Polsce, np. dedukują je z nazw butelkowanych wód mineralnych.

Co wiadomo o tej wodzie?

Powiedz dzieciom, że wszystkie informacje o wodzie zawarte są na etykiecie. Dzieci analizują przyniesione przez siebie etykiety i elementy jakie zawiera dana woda. Dokonują porównania kilku wybranych. Wypisują jakie informacje zawiera każda etykieta: pojemność butelki, nazwę, miejsce ujęcia wody, wartości mineralne itp.

Zuch literę „u” wskazuje

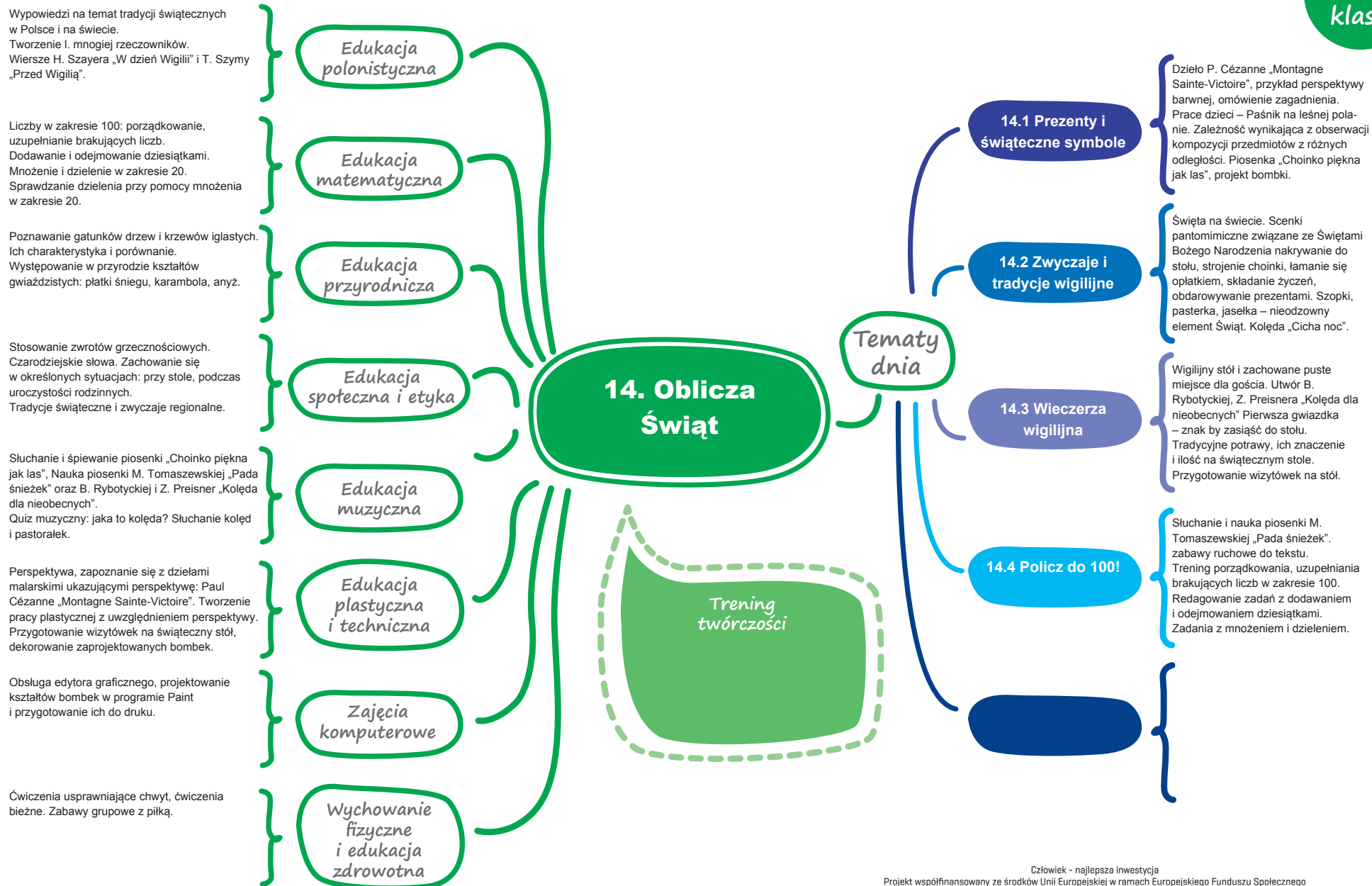
Rozdaj dzieciom tekst z pustymi polami w wyrazach z „u” i z końcówką -uje. Dzieci wpisują brakujące słowa.

Pasażerowie statku

Dzieci wyobrażają sobie, że płyną statkiem i są jego pasażerami. Ty, jako kapitan objaśnij znaczenie komend i przejdź do zabawy: „na prawą burzę” – wszyscy biegną na prawą stronę, „na lewą burzę” – biegną w lewą stronę, „cała naprzód” – bieg do przodu, „na rufę” – do tyłu, „sztorm” – łapią się za ręce, „kapitańskie tango” – wszyscy razem tańczą w kręgu i szukają nowej pary.

Pokaż co chcesz powiedzieć

Dzieci odczytują z tablicy hasło: „Woda niesie życie” i stojąc w wygodnej pozycji w kręgu prezentują je bez użycia słów: woda, niesie, życie. Zaproponuj wybór kilku najczytelniejszych układów gestów, które powtarzają wszystkie dzieci, głośno wymawiając hasło.

Dzieci w określonym tempie i rytmie podają wyrazy kojarzące się im ze świętami Bożego Narodzenia. W tym czasie włącz w tło muzykę – melodię radosnej kolędy.

Zabawa w skojarzenia

Opowiedz dzieciom o różnych gatunkach drzew i krzewów iglastych. Dzieci tworzą listę znanych im nazw gatunków i określają ich charakterystycznych cech. Pomóż dzieciom tabelarycznie zestawić zebrane informacji na tablicy. Następnie rozetrzyj przyniesione igły w moździerz i przekaż je dzieciom do zbadania. Do moździerza dodaj sodę i wyłóż na rozłożonej gazie, aby powstała zapachowa poduszeczka.

Zapach lasu

Wytłumacz dzieciom pojęcie perspektywa, opowiedz o przydatności i stosowaniu jej w malarstwie (przykładowe dzieło P. Cézanne „Montagne Sainte-Victoire” – omów zagadnienie perspektywy barwnej). Dzieci podejmują się stworzenia z wycinanek z kolorowego papieru pracy o temacie: „Paśnik na leśnej polanie”. Dekorują pracę śnieżynkami z dziurkacza. Następnie prezentują swoje prace.

Paśnik na leśnej polanie

Porozmawiaj z dziećmi o miejscach gdzie hoduje się choinki, sprzedaje i umieszcza do dekoracji. Dzieci opowiadają o świątecznym drzewku i o zwyczajach jego ozdabiania. Omów dekoracje choinkowe kiedyś i dzisiaj. Opowiedz o symbolice ozdób choinkowych, owoców, orzechów, łańcuchów, gwiazdy na czubku. Następnie dzieci śpiewają piosenkę „Choinko piękna jak las”.

Świąteczne drzewko

Dzieci pracując przy użyciu edytora grafiki, w programie Paint samodzielnie projektują bombki w różnych kształtach.

Zajęcia przy komputerach

Przeczytaj dzieciom treść wiersza H. Szayerowej „W dzień Wigilii”. Dzieci opowiadają jakie przygotowujemy dla bliskich. Spytaj: Jakie prezenty ucieszą naszych rodziców, dziadków i rodzeństwo? Jakie niematerialne prezenty cieszą nas i członków naszych rodzin.

„W dzień Wigilii”

Dzieci siadają na dywanie. Jedno wybrane dziecko, staje się Mikołajem, siada na krześle przed pozostałymi dziećmi z workiem z którego wydobywa „niewidzialne prezenty”. Opisuje je ciałem, gestami i dźwiękiem. Dzieci odgadują co to, a osoba która zgadnie staje się Mikołajem.

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą pytając siebie nawzajem o wymarzone prezenty świąteczne.

Niewidzialne prezenty

Pytania HOT

Jak czuje się udekorowana choinka w Twoim domu?
Jak udekorowałbyś dom na Święta jakby nie było choinek?

Cele

Uczeń: zna gatunki drzew i krzewów iglastych, ćwiczy rysunek z uwzględnieniem zasad perspektywy, wyraża ruchem treść piosenki, wykonuje własne projekty w edytorze grafiki.

Przygotuj

melodię kolędy, igliwie sosnowe, moździerz, sodę oczyszczoną, gazę, obraz P. Cézanne „Montagne Sainte-Victoire”, fotografie drzew i krzewów iglastych, piosenkę „Choinko...”, wiersz H. Szayera „W dzień Wigilii”, dziurkacz-śnieżynkę.

Co mają przynieść dzieci

blok techniczny, kolorowy papier, nożyczki, klej,

14.1 Prezenty i symbole Świąt

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz w postaci tabeli zestawienie cech charakterystycznych gatunków drzew i krzewów iglastych.

W zeszytach

dzieci zapisują gatunki drzew i krzewów iglastych występujących w polskich lasach oraz hasło: „Zapach choinki”.

Zadanie domowe

Dzieci siedząc w wygodnych pozycjach na dywanie starają się przekazać grupie nie używając słów dokończenie zdania: „Boże Narodzenie to...”. Uczniowie odgadują, co pokazujący ma na myśli.

Czym jest dla mnie Boże Narodzenie

Zachęć dzieci do swobodnej wypowiedzi na temat świąt Bożego Narodzenia w swoich rodzinach. Zaprezentuj umieszczone na tablicy ilustracje przedstawiające ludzi w różnych sytuacjach w okresie świąt, a dzieci rozszyfrowują je wskazując towarzyszące emocje. Przybliż nastrój Świąt i omów dlaczego jest poważny, odświętny, uroczysty, podniosły, miły.

Co oznacza świąteczny czas?

Dzieci czytają na głos ciekawostki związane ze sposobami i tradycjami obchodzenia świąt w innych krajach Europy: Danii, Anglii, Grecji, Włoszech, Niemczech, Francji, na Słowacji, w Irlandii, Szwecji, Norwegii, Finlandii, Mołdawii Szwajcarii, Austrii, Meksyku, Stanach, Kanadzie, Australii. Lokalizują je na mapie.

Świąteczna wędrówka

Zachęć dzieci do swobodnej wypowiedzi na temat świąt Bożego Narodzenia w swoich rodzinach. Opowiedz dzieciom o pochodzeniu kolędy i ich twórcach, skojarz kolędy z kołysankami.

Kolędowanie

Następnie przeprowadź z dziećmi quiz muzyczny: Jaka to kolęda? Dzieci rozpoznają kolędy po tzw. intro muzycznym oraz po pierwszych wersach. Tworzą listę przebojowych kolęd.

Dzieci słuchają i śpiewają kolędę „Cicha noc”. Opowiedz o drodze kolędy z kościoła w Austrii w świąt i o tym, że jest to jedyna kolęda znana i śpiewana na całym świecie.

Historia „Cichej nocy”

Opowiedz dzieciom o tradycji tworzenia szopki i o wyjątkowym nocnym zgromadzeniu – pasterce. Przedstaw historię narodzin Jezusa i zdarzenia z tym związane – jasełka. Porozmawiaj o wyjątkowej chwili przed wieczernią – łamaniu się opłatkiem, składaniu życzeń i o symbolice białego opłatka. Dzieci opowiadają o obdarowywaniu się prezentami znalezionymi pod choinką i wizycie szczególnego, wyczekiwanego gościa w czerwieni.

Łamiemy się opłatkiem

Przeprowadź zabawy ruchowe w grupach, zespołowe gry z wykorzystaniem piłki i szarf, ćwiczenia usprawniające chwyt. Opowiedz dzieciom o ćwiczeniach do wykonania w domu wraz z rodziną.

Na koniec zajęć życz wszystkim dzieciom miłego popołudnia.

Pamiętaj o ruchu w Świąta

Pytania HOT

Wymyśl pomysł na nową tradycję świąteczną.
Jaki nastrój panuje podczas kolędowania? Gdyby nie było opłatków wigilijnych czym chciałbyś się dzielić składając życzenia?

Cele

Uczeń:
zna tradycje i zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem, zna i śpiewa kolędy, lokalizuje na mapie państwa, których tradycje świąt omówiono.

Przygotuj

ilustracje i tekst do odczytania dla dzieci o tradycjach i obyczajach świątecznych w różnych państwach świata,
zdjęcia szopek, z jasełek,
mapę państw świata, mapę państw Europy,
łyżę z kolędami oraz teksty kolęd, kolędę „Cicha noc”.

Co mają przynieść dzieci

14.2 Zwyczaje i tradycje wigilijne

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz hasło: „Boże Narodzenie czasem radości i pokoju”.

W zeszytach

dzieci zapisują: „Boże Narodzenie jest jednym z najpiękniejszych świąt w roku. Jest czasem radości, nadziei i miłości, spędzonym w gronie najbliższych.”.

Zadanie domowe

Spróbuj stworzyć nową zwrotkę kolędy „Cicha noc” i zapisz ją w zeszycie.

Dzieci siedzą razem w kręgu. Zwróć się do uczniów słowami: „Witam te dzieci, które miały miłe przebudzenie, które są niewyspane, które mają już ubraną choinkę, które oczekują na prezenty pod nią, które lubią smacznie zjeść, które mówią sobie: Cześć!”. Wszyscy machają do siebie witając wzajemnie.

Powitanie

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat: co dzieje się w przeddzień Bożego Narodzenia. Omawiają temat na przykładach własnych doświadczeń i zwyczajach w swoich rodzinach. Rozmawiają o odświętności zastawy, nakryciu i sianku i jego symbolice.

Przygotowanie stołu do wieszery

Dzieci omawiają wygląd wigilijnego stołu i zachowane puste miejsce dla gościa, rozmawiają o tradycji pozostawiania wolnego nakrycia. Słuchają utworu B. Rybotyckiej i Z. Preisnera „Kolęda dla nieobecnych” i rozmawiają o nastroju wysłuchanej piosenki, analizowanie tekstu.

Puste miejsce przy stole

Zachęć dzieci do dokończenia zdania „Kiedy przy świątecznym stole zasiąść ma wielu gości jednym ze sposobów uniknięcia zamieszania z zajmowaniem miejsc jest...”. Następnie przekaż dzieciom szablon choinki z prezentami. Dzieci tworzą szkic, wycinają, ozdabiają choinkę, przeciągają wstążkę tworząc kokardę na czubku choinki, bądź prezentach i opisują wizytówkę imieniem i nazwiskiem planowanych gości.

Wizytówki na świąteczny stół

Porozmawiaj z dziećmi o Wieczery Wigilijnej – posiłku z rodziną innym niż wszystkie, kładąc nacisk na emocje wiążące się z Wigilią Świąt Bożego Narodzenia. Dzieci opowiadają o tym, co pojawia się na stole i co symbolizują niektóre z tych potraw. Mówią dlaczego to, co jemy podczas Wigilii jest inne niż na co dzień. Następnie omawiają zasady zachowania się przy stole.

12 potraw

Powiedz dzieciom: „Do wigilijnego stołu zasiadamy dopiero gdy na niebie zabłyśnie pierwsza gwiazdka”. Spytaj czy w naszych domach to jedyny znak by zasiąść do stołu. Dzieci rozmawiają o kształtach gwiazdźstych w przyrodzie, rysują je na tablicy. Zaprezentuj przygotowane eksponaty. Następnie rozdziel role między grupy dzieci i poproś o przeczytanie opowiadania G. Kasdepke „Pierwsza gwiazdka”.

Pierwsza gwiazdka

Przeczytaj dzieciom wiersz T. Szymy „Przed Wigilią”. Dzieci starają się go odegrać – pantonima. Wyobrażają sobie scenę i tworzą ją z własnych ciał.

„Przed Wigilią”

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą patrząc sobie w oczy i uśmiechając się.

Pytania HOT

Co dzieje się z „pierwszą gwiazdką” zanim zabłyśnie na niebie?
Który wigilijny moment lubisz najbardziej?

Cele

Uczeń:
posiada wiedzę dotyczącą tradycji wigilijnych, potrafi przygotować estetyczne stołowe wizytówki dla gości, zna zasady kulturalnego zachowania przy stole.

Przygotuj

utwór B. Rybotyckiej, Z. Preisnera „Kolęda dla nieobecnych”, kopie opowiadania G. Kasdepke „Pierwsza gwiazdka” dla każdego dziecka, szablon wizytówki na świąteczny stół (choinka i prezenty), anyżowe gwiazdki, owoc karamboli, nóż i tackę, wiersz „Przed Wigilią” T. Szymy.

Co mają przynieść dzieci

blok techniczny, kredki, flamastry, nożyczki, linijkę, wstążki.

14.3 Wieczera wigilijna**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

narysuj kształty gwiazdźstie i zostaw miejsce dla rysunków dzieci przedstawiających te same kształty.

W zeszytach

dzieci notują słówka z trudnościami ortograficznymi, jakie zostały podane w trakcie zajęć.

Zadanie domowe

Stwórz krótką historię z wykorzystaniem słów wynotowanych w zeszytach z dzisiejszych zajęć.

Zaintonuj przyśpiewkę „Wszyscy są, witam Was, zaczynamy już czas, jestem ja jesteś Ty, raz, dwa, trzy”. Dzieci stoją na dywanie w wygodnych pozycjach tworząc „Otwarty krąg”. Razem z tobą swobodnie chodzą po sali. Słyszac dzwoniące janczary zatrzymują się, podchodzą do najbliższej znajdującej się osoby i wypowiadają słowa: „Podoba mi się/Lubię w tobie....” i kończą dowolnie zdanie.

W otwartym kręgu

Dzieci przygotowują śnieżynki wycinając je z poskładanych, białych kartek papieru jakbyśmy przygotowawali ażurową serwetkę. Każdy uczeń przygotowuje 10 małych śnieżynek. Dzieci podejmują się redagowania zadań z dodawaniem i odejmowaniem dziesiątkami na przykładzie własnej pracy. Następnie zastanawiają się po ile gwiazdek w oknach umieścić: gromadzą dane (ilość gwiazdek do dyspozycji, liczba okien) i dokonują obliczeń (zadania z mnożeniem i dzieleniem oraz sprawdzania dzielenia, mnożeniem).

Ozdabiamy okna w klasie

Dzieci odczytują nazwy liczb, zapisują je cyframi i odwrotnie. W grupach układają domino liczbowe. Następnie przeprowadz z dziećmi ćwiczenia doskonalące umiejętność porządkowania liczb na osi oraz uzupełniania brakujących liczb w zakresie 100.

Sto lat! 100 lat!

Zapoznaj dzieci z tekstem piosenki M. Tomaszewskiej „Pada śnieżek”. Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę. Następnie zaproponuj dzieciom pokazywanie tańcem treści śpiewanej piosenki. Dzieci wykonują określone ruchy do muzyki i słów.

„Pada śnieżek”

Usiądź z dziećmi w kole. Na środku połóż biały arkusz papieru i przygotuj spodek z farbami. Dzieci przyniesionymi gąbeczkami nabierają farbę w wybranym kolorze ze spodeczka i nanoszą na cały arkusz. Kiedy pojawi się tajemnicza wiadomość nauczyciel odczytuje ją i zęga uczniów słowami: „Do rychłego zobaczenia!”

Życzenia na do widzenia

Pytania HOT

Wymyśl najtrudniejsze działanie jakie przychodzi ci do głowy. Co jest najtrudniejsze w liczeniu do 100?

Cele

Uczeń: potrafi porządkować liczby na osi w zakresie do 100, ćwiczy obliczenia mnożenia i dzielenia i potrafi je sprawdzać, redaguje zadania matematyczne.

Przygotuj

piosenkę „Pada śnieżek” M. Tomaszewskiej, kartoniki domina, liczby zapisane wyrazem i cyframi, czerwoną, zieloną i żółtą farbę plakatową, zaszyfrowaną wiadomość na białej kartce (świąteczne życzenia dla dzieci wypisane białą świecą), janczary.

Co mają przynieść dzieci

nożyczki, białe kartki papieru, klej, gąbeczkę do farb.

14.4 Policz do 100!

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci zapisują obliczenia do zadań z treścią oraz treści zadań tworzonych podczas zajęć.

Zadanie domowe

Wyjaśnij co oznacza zwrot: „Do rychłego zobaczenia!”.

Zadanie

Zbliżają się święta, a święta to czas obdarowywania się prezentami. Wręczanie upominków może być bardzo miłe, szczególnie, jeśli trafimy w gust osoby, której chcemy sprawić przyjemność. Zróbcie więc przyjemność sobie i innym, i obdarujcie się prezentami!

Waszym zadaniem jest wymyślenie i wykonanie (lub opisanie) PREZENTU DLA WASZEJ KLASY.

Prezent może być cokolwiek chcecie. Puśćcie wodze fantazji! Wasz prezent (lub jego opis) powinien być PIĘKNIE ZAPAKOWANY. Powinien być też do niego dołączony BILECIK lub KARTKA Z ŻYCZENIAMI dla całej Waszej klasy. Do wykonania prezentów możecie (ale nie musicie) użyć przygotowanych przez nauczyciela materiałów, jednak ich liczba jest ograniczona!

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, materiały do wykonania prezentów (łącznie dla wszystkich drużyn do wyboru): dwa kartoniki po butach, folia aluminiowa, słomki do napojów, rolki po papierze toaletowym, sznurek, puste plastikowe butelki, białe kartki A4

Co mają przynieść dzieci

papieri do pakowania, wstążki i kokardki oraz inne akcesoria potrzebne do pakowania prezentów, Klej i nożyczki, coś do pisania

Rozgrzewka

Dzieci siadają w kręgu. W środku znajduje się jedna osoba, która zamyka oczy. Pozostali podają sobie jakiś niewielki przedmiot. W pewnym momencie osoba siedząca w środku mówi STOP i rozpoczyna w myślach wymieniać litery alfabetu. Dziecko, które aktualnie trzyma przedmiot, hasłem STOP przerywa wymianie liter i dowiaduje się na jakiej literze zatrzymała się osoba w środku. Zadaniem osoby trzymającej przedmiot będzie teraz wymyślenie, jakie prezenty chciałaby otrzymać na tę literę i podaje przedmiot dalej. Jeżeli przedmiot wróci do niej zanim wymieni co najmniej 5 rzeczowników, siada w kole.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 14
Najlepszy prezent dla
naszej klasy

Prezentacja prezentu

Ta wyjątkowa przedświąteczna prezentacja rozwiązań powinna odbyć się w szczególnie miłej atmosferze, jako element integrujący zespół klasowy. Dlatego zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. Drużyna obdarowująca klasę prezentem będzie mogła wybrać jedną osobę, która go odpakuje (oczywiście po zaprezentowaniu opakowania). Poproś pozostałych uczestników o ocenę pomysłowości prezentu i życzeń. Prezenty możecie otworzyć od razu lub na klasowym spotkaniu świątecznym.

Łożysko kulkowe

Podziel dzieci na dwie równoliczne grupy, które siadają na dywanie tworząc dwa kręgi (jedna grupa, to krąg wewnętrzny, druga - krąg zewnętrzny) zwrócone buziami do siebie. Każde dziecko musi mieć swoją parę. Podaj uczestnikom temat do dyskusji "Co najbardziej lubię w naszej grupie?". Jako pierwsze wypowiadają się osoby z kręgu wewnętrznego, w tym czasie ich partnerzy z kręgu zewnętrznego uważnie słuchają. Po ok. minucie role się odwracają. Kiedy dzieci wymienią się poglądami następuje przesunięcie łożyska - dzieci z kół zewnętrznego przesuwają się o określoną liczbę miejsc. Teraz uczniowie mają nowych partnerów, z którymi wymieniają poglądy itd.

Aktywne słuchanie

Uczestnicy dobierają się w pary. Będą teraz przeprowadzali ze sobą wywiady. Podaj dzieciom temat rozmowy: "Z czego jesteś najbardziej dumny?". Najpierw pierwsze dziecko z pary pyta drugie o jego sukces, uważnie słucha odpowiedzi i dopytuje, aby uzyskać jak najwięcej informacji. Stara się też zapamiętać jak najwięcej wiadomości. Potem role się odwracają. Następnie dzieci prezentują sukcesy na forum grupy, nie opowiadają jednak o swoich dokonaniach, ale o sukcesach partnera. Pozostali uczestnicy nagradzają brawami osobę, o której była mowa. Zarówno to jak i poprzednie ćwiczenie rozwijają umiejętność aktywnego słuchania partnera i doskonałą umiejętność formułowania własnej opinii.

Prezent dla klasy

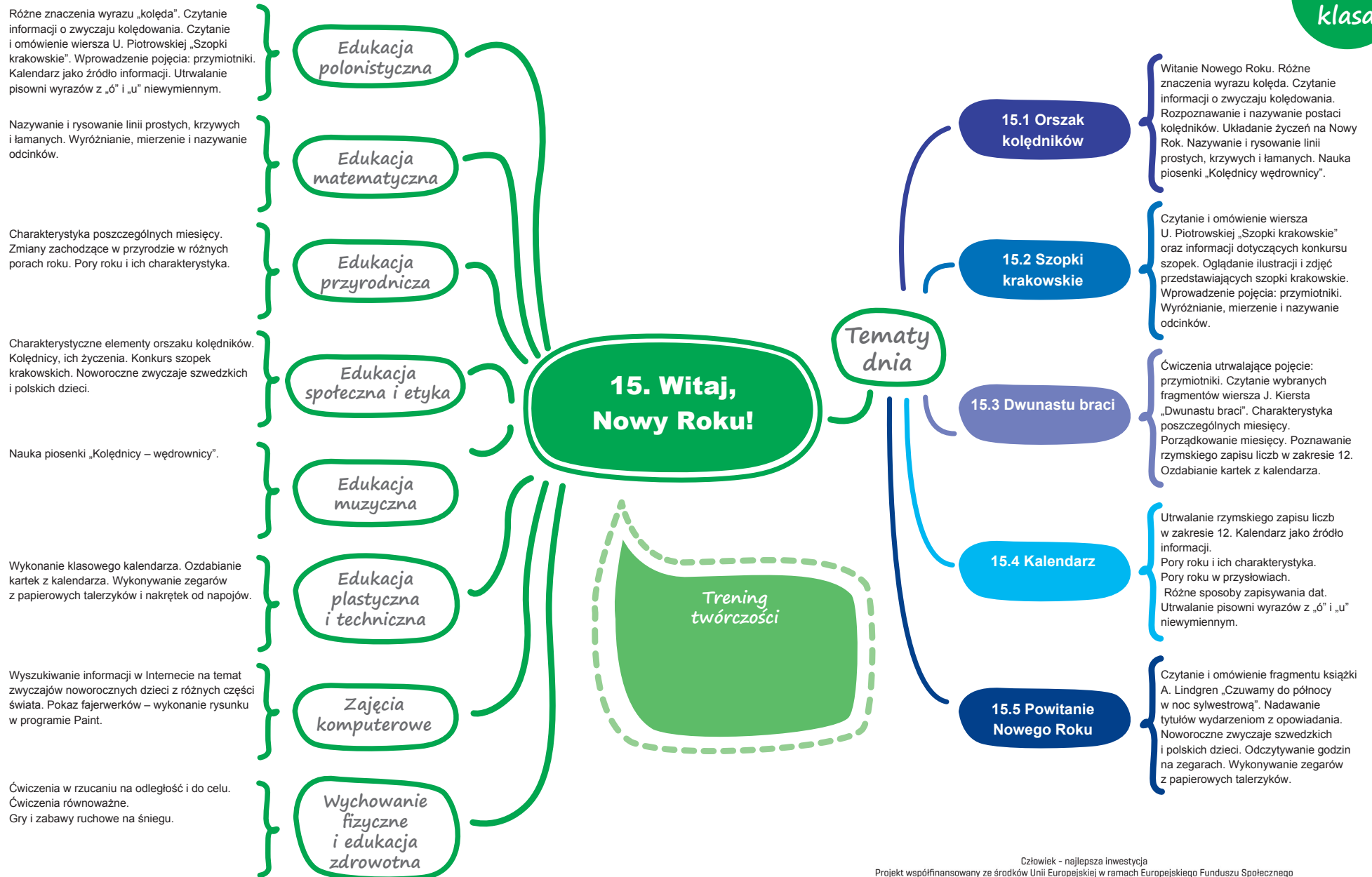
Podziel uczestników na zespoły drogą losowania lub inną przyjętą przez siebie metodą. Przeczytajcie wspólnie zadanie "Najlepszy prezent dla naszej klasy". Wyjaśnij dzieciom niezrozumiałe słowa, odpowiedź na wszystkie pytania. Zwróć ich uwagę szczególnie na punktację, w której znajdują się wskazówki, dotyczące tego, na czym najbardziej należy się skupić rozwiązując problem. Uczestnicy siadają w swoich grupach i podczas burzy mózgów generują jak największą liczbę pomysłów na prezent dla klasy. Następnie dyskutują na temat swoich propozycji i wybierają najlepsze rozwiązanie. Decydują również o tym, czy będą wykonywać, czy opisywać prezent i jakich będą potrzebować materiałów.

Proszę to zapakować

Równie ważnym elementem rozwiązania jest sam sposób zapakowania prezentów. Dzieci mają do dyspozycji typowe akcesoria do pakowania prezentów, ale powinny wykorzystać je w sposób jak najbardziej nietypowy, zaskakujący oraz skupić się na tym, by prezent wyglądał wyjątkowo ładnie i efektownie.

Punktacja:

pomysłowość prezentu	1 - 10p.
pomysłowość życzeń	1 - 10p.
jakość artystyczna opakowania	1 - 10p.
do prezentu dołączono bilecik	0 lub 10
współpraca w grupie	1 - 10p.

Dzieci siadają w kręgu na dywanie. Spytaj je jakie znają rodzaje powitań, jak ludzie witają się ze sobą. Czy Nowy Rok witamy w jakiś szczególny sposób?
Następnie każde dziecko jednym słowem stara się odpowiedzieć na pytanie: „Jaki powinien być ten Nowy Rok?”.

Witaj Nowy Roku!

Zaproponuj, aby Nowy Rok przywitać wesołą piosenką. Dzieci najpierw słuchają uważnie utworu „Kołodnicy wędrownicy”. Odpowiadają na pytania dotyczące treści piosenki: Kto w niej występuje? Co noszą kołodnicy? Co robią?
Następnie dzieci wspólnie wykonują utwór.

„Kołodnicy wędrownicy”

Zapisz wyraz „kolęda” na tablicy. Dzieci podają własne definicje tego słowa, zapisują też słowa pokrewne, takie jak „kolędowanie” czy „kołodnicy”. Następnie wskaź różnicę między kolędą, a pastorałką. Podkreśl, że kolędowanie to nie tylko wykonywanie bożonarodzeniowych pieśni, ale też obrzęd ludowy.

Kolęda, kolędowanie

Przeczytaj dzieciom informacje o orszaku kołodników. Poprosz by słuchając szukały odpowiedzi na pytania: Kim są kołodnicy? Co noszą ze sobą kołodnicy? Po co kołodnicy odwiedzają domy? Następnie dzieci zapisują odpowiedzi na pytania w zeszytach.

Orszak kołodników

Spytaj dzieci: Kto wchodzi w skład orszaku kołodników? W którą postać z orszaku kołodników chciałbyś się wcielić? Chętni uczniowie ustawiają się w klasowym orszaku kołodników. Rozdaj im odpowiednie atrybuty. Następnie dzieci starają się jak najlepiej odegrać swoje role w trakcie, gdy reszta klasy wykonuje piosenkę „Kołodnicy wędrownicy”.

Kołodujemy

Rozdaj dzieciom kartki z wyrysowanymi różnymi trasami kołodników. Wytłumacz różnicę między liniami prostymi, krzywymi i łamanymi. Dzieci zaznaczają różnymi kolorami odpowiednie trasy. Następnie same w zeszytach rysują różne trasy kołodników według twoich wskazówek.

Trasy kołodników

Ważnym elementem kolędowania jest życzenie gospodarzom wszystkiego dobrego w nadchodzącym roku. Rozdaj wybranym uczniom kartki z tradycyjnymi życzeniami dla gospodarzy (np. „Tyle wołków, co w płocie kółków, Tyle cieliczek, co w lesie jedliczek, Tyle owieczek, co w lesie mrdweczek”). Dzieci odczytują na głos życzenia i starają się je wytłumaczyć.

Życzenia na Nowy Rok

Podziel klasę na kilkuosobowe grupy. Każda grupa otrzymuje kolorową kartkę wielkości pocztówki. Zadaniem każdego zespołu jest wymyślenie i zapisanie życzeń dla kolegów z klasy na Nowy Rok. Życzenia te mogą mieć postać krótkiej rymowanki, mogą być też humorystyczne lub przewrotne. Im bardziej będą pomysłowe, tym lepiej.

Wspólne redagowanie życzeń

Każda grupa tworzy na chwilę orszak kołodników i składa swoje życzenia „gospodarzom”, czyli kolegom z klasy. Następnie dzieci wieszają wszystkie kartki z życzeniami w widocznym miejscu w klasie.

Życzenia na Nowy Rok**Pytania HOT**

Jaki będzie Nowy Rok?
W którą postać z orszaku kołodników chciałbyś się wcielić? Czego życzyłbyś swoim kolegom na Nowy Rok? Czy chciałbyś, aby kołodnicy zawitali do Twojego domu? Dlaczego?

Cele

Uczeń: poznaje postać kołodnika, potrafi wymienić postaci z orszaku kołodników, tworzy wyrazy pokrewne do słowa „kolęda”, układa i pisze rymowane życzenia, rysuje linie proste, krzywe i łamane.

Przygotuj

teksty opisujące obrzęd kolędowania, atrybuty postaci wchodzących w skład orszaku kołodników, kartki z różnymi trasami kołodników, kolorowe kartki wielkości pocztówek (po jednej dla każdej grupy).

Co mają przynieść dzieci**15.1 Orszak kołodników****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz wyraz „kolęda” oraz wyrazy pokrewne, np. „kolędowanie”, „kołodnicy”.

W zeszytach

dzieci zapisują odpowiedzi na pytania o kołodnikach oraz rysują trasy kołodników – linie proste, krzywe i łamane.

Zadanie domowe

Dzieci wspólnie wykonują piosenkę „Kolędniczy wędrownicy”. Następnie podają jak najwięcej wiadomości o kolędnikach, które udało im się zapamiętać z poprzedniego dnia. Każdy, kto poda prawidłową informację, będzie mógł podejść do ciebie i na przygotowanej przez ciebie kartce odbić kolorowy stempelek (kartka ta będzie potrzebna później do wykonania kalendarza).

Powiedz dzieciom, że kolędniczy, chodząc od domu do domu, często nieśli też ze sobą szopkę. Poproś dzieci, aby zamknęły oczy i wyobraziły sobie, jak taka szopka może wyglądać. Każdy uczeń na zwykłej kartce A4 rysuje szopkę, tak, jak ją sobie wyobraża. Wypisuje też, jakie postaci się w niej znajdują.

Zadaj dzieciom zagadkę: „W pewnym mieście w Polsce co roku odbywa się konkurs szopek. Nie są to jednak zwykłe szopki. Miasto to kojarzy się z Wisłą, hejnałem z wieży i Smokiem Wawelskim. O jakie miasto chodzi?”. Następnie przeczytaj i omów z dziećmi wiersz U. Piotrowskiej „Szopki krakowskie”. Na koniec przekaż dzieciom informacje dotyczące konkursu szopek.

Dzieci oglądają ilustracje i zdjęcia przedstawiające szopki krakowskie. Porównują je z rysunkami wykonanymi przez klasę i udzielają jak największej liczby odpowiedzi na pytanie: Jaka jest szopka krakowska? Gromadzą na tablicy przymiotniki opisujące szopki. Zapisują w zeszytach przymiotników opisujące otrzymaną ilustrację szopki krakowskiej.

Podkreśl, że wszystkie zapisane na tablicy wyrazy odpowiadają na pytanie „jaka?”. Poinformuj też uczniów, że wyrazy określające cechy ludzi, rzeczy, roślin i zwierząt, to przymiotniki. Odpowiadają one na pytanie „jaki?”, „jaka?”, „jakie?”. Dzieci zapisują krótką informację o przymiotniku w zeszytach.

Przygotuj ilustracje przedstawiające przeciwieństwa (np. duży-mały, wesoły-smutny, prosta-krzywa). Wskaż na odpowiedni obrazek i zadaj pytania zawierające części: „jaki?”, „jaka?” lub „jakie?”. Dzieci pokazują gestem lub mimiką odpowiedzi na pytania.

Wymień powoli różne słowa. Dzieci uważnie ich słuchają. Za każdym razem, kiedy wypowiedziane przez ciebie słowo będzie przymiotnikiem, wykonują wcześniej ustalony gest lub czynność (np. podnoszą rękę, wstają na baczność, klaszczą w dłonie).

Dzieci wykonują ćwiczenie na wyróżnianie, mierzenie i nazywanie odcinków:

- 1) Mierzenie długości – ćwiczenia praktyczne (np. mierzenie długości książki, piórnika, tawki).
- 2) Zaznaczanie odcinków o podanych długościach.
- 3) Rysowanie odcinków o podanych długościach, nazywanie ich.

Dzieci siedzą w kręgu. Podaj im różne przedmioty (np. piłkę, linijkę, kubek, ołówek), zadając pytanie z częścią „jaki?”, „jaka?” lub „jakie?”. Dzieci starają się podać jak najwięcej przymiotników opisujących te objekty. Na konie zajęć wszystkie dzieci machają do siebie z uśmiechem.

Powitanie piosenką

Jak wyobrażam sobie szopkę?

Konkurs szopek krakowskich

Jaka jest szopka krakowska?

Przymiotniki

Jaki, jaka, jakie? (w ruchu)

Przymiotnik - nie przymiotnik

Mierzenie odcinków

Jaki jest ten przedmiot?

Pytania HOT

Jak wyobrażasz sobie szopkę?

W czym szopka narysowana przez Ciebie jest podobna do szopki krakowskiej? Czym się od niej różni?

Cele

Uczeń:
poznaje przymiotnik, wie na jakie pytania odpowiada, wymienia przymiotniki opisujące szopkę krakowską, dokonuje obliczeń na odcinkach i nazywa je.

Przygotuj

wiersz U. Piotrowskiej „Szopki krakowskie”, krótkie teksty informacyjne o konkursie szopek krakowskich, rysunek szopki krakowskiej dla każdego dziecka, zdjęcia przedstawiające krakowskie szopki.

Co mają przynieść dzieci

kartki A4, kredki, klej.

15.2 Szopki krakowskie

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz przymiotniki opisujące szopki krakowskie, dzieci rysują linie proste, krzywe i łamane.

W zeszytach

dzieci zapisują krótką notatkę o przymiotnikach, rysują szopkę krakowską, notują przymiotniki opisujące szopkę krakowską, wklejają rysunek przedstawiający szopkę krakowską.

Zadanie domowe

Opisz szopkę krakowską przedstawioną na rysunku. Wypisz jak najwięcej przymiotników.

Dzieci siedzą w kręgu. Jeden z uczestników w myślach mówi alfabet. Wybrany uczeń którymś momencie mu przerywa. Litera, na którą wypadło, będzie pierwszą literą przymiotnika w zdaniu „Kot ministra jest... (jaki?)”. Po kolei dzieci starają się kończyć zdanie „Kot ministra jest...” jakimś przymiotnikiem zaczynającym się od wybranej litery. Dodatkowo mogą podawać sobie jakiś przedmiot, np. piłkę (mówi tylko ta osoba, która trzyma ją ręce).

Kot ministra jest...

Po wejściu do klasy dzieci zauważają przyklejony do tablicy tajemniczy list. Znajduje się w nim fragment wiersza „Dwanaście zagadek” M. Terlikowskiej (do słów „Nie zapamiętam. Nigdy w świecie!”). Spytaj dzieci czy chcą pomóc Władkowi rozwikłać trudne zagadnienie miesiący. Podziel dzieci na dwanaście grup, każdej z grup przekaz kopertę oznaczoną liczbą od 1 do 12 oraz odpowiednim zapisem rzymskim.

Problem Władka

Zapisz na tablicy numery od 1 do 12. W kopertach znajdują się zwrotki wiersza J. Kiersta „Dwunastu braci”. Grupy odczytują chórlnie fragmenty wiersza dotyczące kolejnych miesięcy. Zapisują też na tablicy nazwę miesiąca przy odpowiednim numerze. Odpowiadają na pytania: Jak nazywa się czwarty miesiąc? Jaki miesiąc następuje po maju? itd. Następnie dzieci przepisują nazwy miesięcy do zeszytów.

Dwunastu braci

Rozdaj wybranym dzieciom kartoniki z napisanymi nazwami miesięcy (każdemu po jednym). Dzieci ustawiają się w odpowiedniej kolejności bez używania słów. Możesz zmierzyć czas wykonania tego zadania, a następnie przekazać kartoniki innym dzieciom. Która grupa sprawniej się ustawi? Możesz również poprosić dzieci o ustawienie się w kolejności alfabetycznej lub według długości wyrazów.

W odpowiedniej kolejności

Dzieci poznają rzymski zapis liczb w zakresie 12. Zwróć uwagę, że na rozdanych wcześniej kopertach oprócz znanych dzieciom liczb w zapisie arabskim znajdują się też inne oznaczenia. Dzieci przyporządkowują zapisanym na tablicy nazwom miesięcy odpowiednie znaki rzymskie. Następnie dokonują słownego, cyfrowego i rzymskiego zapisu liczb od 1 do 12 w swoich zeszytach.

Znaki rzymskie

„Każdy miesiąc urok ma. Każdy miesiąc coś nam da!” – charakterystyka poszczególnych miesięcy. Na podstawie przeczytanych wcześniej fragmentów wierszy dzieci odpowiadają na pytania dotyczące miesięcy. Z czym kojarzy Ci się miesiąc ...? Z jakim kolorem kojarzy Ci się miesiąc ...? Co dzieje się w miesiącu ...? Który miesiąc jest Twoim ulubionym i dlaczego?

Każdy miesiąc jest wyjątkowy

Każda grupa otrzymuje kartkę z dużego kalendarza ściennego (czarno-biała, niczym nieozdobiona). Dzieci nakleją ją na kartkę z bloku technicznego w wybranym przez siebie kolorze, następnie ozdabiają tym, co kojarzy im się z danym miesiącem. Na zakończenie dzieci odpowiadają na pytania dot. miesięcy. Każdy kto udzieli poprawnej odpowiedzi, odbija kolorowy stempelek na przygotowanej przez siebie kartce.

Kartki z kalendarza**Pytania HOT**

Który miesiąc jest Twoim ulubionym?
Które miesiące są do siebie podobne?
Z czym kojarzy Ci się styczeń? Z jakim kolorem kojarzy Ci się miesiąc czerwiec? A luty?

Cele

Uczeń:
poznaje znaki rzymskie I–XII,
potrafi uporządkować miesiące
w kolejności chronologicznej,
charakteryzuje wybrany miesiąc,
wykonuje kartkę z kalendarza.

Przygotuj

fragment wiersza M. Terlikowskiej
„Dwanaście zagadek”, fragmenty
wiersza J. Kiersta „Dwunastu braci”
schowane w dwunastu kopertach
oznaczonych cyframi arabskimi oraz
znakami rzymskimi, kartoniki z nazwami
miesięcy z kalendarza
ściennego dla każdego dziecka,
kartkę do zbierania stempli.

Co mają przynieść dzieci

kolorowe kartki z bloku
technicznego,
klej,
kredki,
pisaki.

15.3 Dwunastu braci**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz nazwy miesięcy
w kolejności chronologicznej,
oznaczone cyframi oraz
odpowiednimi znakami rzymskimi.

W zeszytach

dzieci porządkują w odpowiedniej
kolejności nazwy miesięcy oraz
notują słowny, cyfrowy i rzymski
zapis liczb w zakresie 12

Zadanie domowe

Jaki jest twój ulubiony
miesiąc i dlaczego?

Wybrane dzieci losują kartoniki z nazwami miesięcy. Umieszczają je na tablicy w odpowiedniej kolejności. Następnie inne dzieci losują kartoniki z liczbami w zakresie 12 w zapisie arabskim oraz rzymskim i dobierają się w pary – liczba w zapisie arabskim i odpowiadająca jej liczba w zapisie rzymskim. Na koniec przyporządkowują je do nazw miesięcy.

Dzieci rozwiązują zagadkę: „W styczniu miał wiele karteek, w lecie schudł do połowy. Z końcem grudnia kartki pogubił. Od Sylwestra wisiał już nowy”. Pokaż uczniom różne rodzaje kalendarzy (kieszonkowe, ścienne). Spytaj: Co można wyczytać z kalendarza?

Dzieci wieszają przygotowane poprzedniego dnia kartki z kalendarza na gazetce klasowej. Do tak powstałego klasowego kalendarza wpisują najważniejsze wydarzenia – ferie zimowe, urodziny dzieci, koniec i początek roku szkolnego oraz inne zaproponowane przez uczniów daty. Kalendarz można powiesić też w formie pociągu z wagonikami.

Podaj dzieciom problem do rozwiązania: Na jakie krótsze odcinki czasu można podzielić rok? Wszystkie odpowiedzi dzieci zapisz na tablicy (nie komentuj odpowiedzi i nie oceniaj ich). Zwróć dzieciom uwagę, że rok można podzielić według różnych kryteriów (np. miesiące, dni, czas wolny oraz rok szkolny), pochwał szczególnie nietypowe i oryginalne pomysły.

Pokaż dzieciom obrazki przedstawiające pory roku. Zapytaj, według jakiego kryterium podzielono tutaj rok. Jak nazywają się poszczególne pory roku? Jakie są ich cechy charakterystyczne? Dzieci gromadzą przymiotniki opisujące pory roku. Układają i zapisują zdania na temat ulubionej pory roku.

Poproś dzieci o przyporządkowanie przygotowanych kartoników z datami rozpoczęcia pór roku. Zapytaj dzieci, na jakie sposoby umieją już zapisać daty. Dzieci zapisują daty rozpoczęcia pór roku na różne sposoby, także wykorzystując znaki rzymskie. Rozpoznają różne zapisy tej samej daty. Zapisują w zeszytach daty na różne sposoby.

Spytaj dzieci czym jest przysłowie i jakie znają przysłowia. Następnie przeczytaj uczniom przygotowane przysłowia związane z miesiącami. Dzieci zastanawiają się nad ich znaczeniem. Spytaj: Czy mądrości zawarte w przysłowiach zawsze się sprawdzają? Dzieci wymyślają własne przysłowia na następny dzień.

Dzieci odszukują w przysłowiach wyrazy z „u” i „ó” niewymiennym. Wykonują do nich ilustracje, tak, aby w jakis sposób trudna litera została wpleciona w rysunek. Po zakończeniu zadania organizują wystawę prac.

Dzieci pracują w parach. Wymyślają dla siebie nawzajem zagadki dotyczące poszczególnych miesięcy lub pór roku, np.: Jaki miesiąc to pierwszy miesiąc w roku? Maj jest miesiącem zimowym, czy wiosennym? Który miesiąc występuje wcześniej: lipiec, czy listopad? itd.

Bez słów**Kalendarz jako źródło informacji****Klasowy kalendarz****Rok – burza mózgów****Pory roku****Daty na różne sposoby****Przysłowia****Wyrazy z „u” i „ó” niewymiennym****Zagadki dla sąsiada z ławki****Pytania HOT**

Czy mądrości zawarte w przysłowiach zawsze się sprawdzają? Wymyśl przysłowie opisujące jakiś miesiąc lub porę roku. Co by się stało, gdyby we wszystkich kalendarzach zabrakło poniedziałków?

Cele

Uczeń: potrafi podzielić rok na krótsze odcinki czasu, zapisuje daty na różne sposoby, wie jak korzystać z kalendarza, ćwiczy pisownię z „u” i „ó” niewymiennym.

Przygotuj

kartoniki z liczbami w zakresie 12 w zapisie arabskim oraz rzymskim, kartoniki z napisanymi nazwami miesięcy, różne rodzaje kalendarzy, obrazki przedstawiające pory roku, przysłowia dotyczące różnych miesięcy i pór roku, kartoniki z datami zapisanymi na różne sposoby.

Co mają przynieść dzieci**15.4
Kalendarz****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz nazwy pór roku, daty rozpoczęcia poszczególnych pór roku na różne sposoby, wyrazy z „u” i „ó” niewymiennym.

W zeszytach

dzieci notują zdania opisujące ulubioną porę roku.

Zadanie domowe

Wymyśl i zapisz w zeszycie przysłowie opisujące jakiś miesiąc lub porę roku.

Pytania HOT

Czym różni się Sylwester u dzieci z Bullerbyn i u Ciebie? Jaką zabawę sylwestrową zaproponowałbyś bohaterom książki? Jakie zwyczaje sylwestrowe dzieci z różnych części świata podobają ci się najbardziej?

15.5 Powitanie Nowego Roku

Cele

Uczeń: poznaje zwyczaje noworoczne z różnych stron świata, potrafi wyszukać informacje w książce, wskazuje przymiotnik, odczytuje godziny z zegara.

Przygotuj

fragment lektury A. Lindgren „Dzieci z Bullerbyn”, kilka ciekawostek dotyczących zwyczajów noworocznych w różnych częściach świata, mapę świata lub globus, dowolny wesoly utwór, trójkąt, stemplowaną przez dzieci w ciągu tygodnia kartkę.

Co mają przynieść dzieci

egzemplarz książki A. Lindgren „Dzieci z Bullerbyn”, papierowy talerzyk, korek, pinezkę, dwanaście nakrętek od napojów, papier kolorowy, klej, nożyczki.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zanotuj pary wyrazów rzeczownik-przymiotnik wypisane z tekstu: „Nowy Rok”, „mała uczta”, „zimna woda”, „ołowiany żołnierz”, „ciemny strych”.

W zeszytach

Zadanie domowe

Witaj Nowy Roku
Podziel dzieci w pary. Poproś je, aby opowiedziały sobie nawzajem, w jaki sposób powitały Nowy Rok. Czy jakaś historia była wyjątkowo niezwykła i interesująca, nietypowa? Jaki jest „typowy” sposób spędzania Sylwestra w Polsce? Zapytaj dzieci, czy chcą się dowiedzieć, jak Nowy Rok witają ich rówieśnicy w innych krajach.

Czuwamy do północy...
Przeczytaj i omów fragment książki A. Lindgren „Dzieci z Bullerbyn: Czuwamy do północy w noc sylwestrową”. Dzieci odpowiadają na pytania dotyczące tekstu: Kto jest bohaterem opowiadania? Jakie są zwyczaje noworoczne szwedzkich dzieci? W czym noc sylwestrowa dzieci z Bullerbyn przypominała moje powitanie Nowego Roku?

Szukanie informacji o książce
Dzieci odszukują najważniejsze informacje o lekturze „Dzieci z Bullerbyn” w swoich egzemplarzach książki (Kto jest autorem lektury? Kto ilustrował książkę? W którym roku wydano książkę? Jaka jest nazwa wydawnictwa?). Dzieci nadają tytuły wydarzeniom przedstawionym w opowiadaniu i zapisują je w odpowiedniej kolejności. Ilustrują wybrane wydarzenia.

Zwyczaje noworoczne
Przygotuj kilka ciekawostek na temat zwyczajów sylwestrowych dzieci z różnych części świata. Spytaj dzieci, które oceniają jako najciekawsze. Dzieci wskazują na globusie lub mapie świata miejsca, o których rozmawiacie.

Znajdź przymiotnik
Zapytaj dzieci, czy pamiętają co to są przymiotniki i na jakie pytania odpowiadają. Następnie wypisz z czytanego fragmentu pary rzeczownik – przymiotnik (np. Nowy Rok, mała uczta, zimna woda, ołowiany żołnierz, ciemny strych). Wybrane dzieci podchodzą do tablicy i zaznaczają na kolorowo przymiotniki w parach. Pozostali kontrolują poprawność wykonania zadania.

Zegary
Spytaj: Do czego służy nam zegar? Co wskazuje krótka wskazówka, a co długa? Ustaw długą wskazówkę na godzinie 12 i poproś dzieci o odczytanie wskazywanych przez Ciebie godzin. Następnie dzieci wykonują zegary z papierowych talerzyków i nakrętek po napojach. Ozdabiają je papierem kolorowym. Przy pomocy pinezki i korka przyczepiają do nich ruchome wskazówki.

Wybiła północ
Dzieci swobodnie poruszają się po sali w rytm wesolej muzyki. Co jakiś czas ściszej muzykę i wybijaj pełne godziny przy pomocy trójkąta. Uczniowie muszą dokładnie wsłuchać się, ile uderzeń zegara wykonał nauczyciel i ustawić odpowiednią godzinę na swoich zegarach. Kiedy uderzeń będzie 12, dzieci krzyczą dodatkowo „Szczęśliwego Nowego Roku!”.

Nowy Rok
Poproś każdego z uczniów, aby powiedział, czego ciekawego dowiedział się w czasie tego tygodnia. Każdy, kto udzieli odpowiedzi, odbija kolorowy stempelek na przygotowanej wcześniej kartce. Na kartce zapisz obecny rok i podepnij ją do klasowego kalendarza.

Doskonała pamięć
Dzieci siedzą w kole. Rozpoczynając zabawę uczeń podaje dowolny rzeczownik (np. samochód), kolega siedzący obok powtarza ten rzeczownik oraz dodaje do niego jeden przymiotnik (np. mały samochód). Kolejny uczeń powtarza rzeczownik i przymiotniki, a następnie dodaje kolejny przymiotnik (np. mały czerwony samochód) itd.

Czytanie i omówienie wiersza M. Brykczyńskiego „Wyścig z czasem”. Rozmowa na temat karnawału. Tworzenie opisu stroju karnawałowego. Utrwalanie pisowni wyrazów z „h”. Słuchanie fragmentów baśni „Czerwony Kapturek”. Życzenia dla babci i dziadka.

Doba, godzina, kwadrans, minuta jako jednostki czasu. Odczytywanie godzin na zegarach. Poznawanie różnych sposobów zapisywania godzin. Rozwiązywanie prostych zadań związanych z upływem czasu.

Karnawał – szczególny czas. Jak unikać nieodpowiedzialnych zachowań? Ważni członkowie rodziny: babcia i dziadek. Życzenia dla babć i dziadków. Jak świętować Dzień Babci i Dzień Dziadka? Sposoby okazywania wdzięczności i miłości.

Nauka piosenki „Nowinki techniki”. Naśladowanie postaci – zabawa ruchowa „Zgadnij, kim jestem” przy muzyce.

Projektowanie stroju z wykorzystaniem określonych materiałów. Stworzenie plakatu zapraszającego na bal tematyczny. Wykonanie ozdobnej ramki – prezentu dla babci i dziadka.

Ilustrowanie wybranego wydarzenia z lektury „Czerwony Kapturek” w programie Paint.

Zabawy ruchowe z balonami. Ćwiczenia z omijaniem i pokonywaniem przeszkód. Ćwiczenia ruchowe z elementami tańców towarzyskich. Rzut piłką do celu z miejsca i w ruchu.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

16. Czas świętowania

Trening twórczości

Tematy dnia

16.1 Wyścig z czasem

16.2 Na szkolnym baliku

16.3 Czerwony Kapturek

16.4 Dla babci i dziadka

Skojarzenia z pojęciem „czas”. Czytanie i omówienie wiersza M. Brykczyńskiego „Wyścig z czasem”. Wyjaśnianie powieżeń związanych z czasem. Wykonanie ilustracji za pomocą techniki mokre w mokre. Doba jako jednostki mierzenia czasu. Nauka piosenki „Nowinki techniki”.

Rozmowa na temat karnawału. Tworzenie opisu stroju karnawałowego z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa. Utrwalanie pisowni wyrazów z „h”. Projektowanie stroju karnawałowego. Rozwiązywanie prostych zadań związanych z upływem czasu.

Tworzenie definicji słowa „baśń”. Słuchanie fragmentów baśni Ch. Perraulta „Czerwony Kapturek”. Ocena postępowania postaci. Godzina, kwadrans, minuta jako jednostki czasu. Różne sposoby zapisywania godzin. Wymyślanie nowego zakończenia baśni „Czerwony Kapturek”.

Prezentacja wywiadów z babciami i dziadkami. Rozmowa na temat: „Jaka jest moja babcia, jaki jest mój dziadek?”. Sposoby okazywania wdzięczności i miłości. Obliczenia w zakresie 100. Rozwiązywanie zadań na dodawanie pełnych dziesiątek. Ramka dla babci i dziadka – praca plastyczna.

Zachęć dzieci do odpowiedzi na pytania: Czy czas zawsze upływa nam zawsze w tym samym tempie? Kiedy wydaje nam się, że płynie bardzo szybko, a kiedy ciągnie się w nieskończoność. Zaproponuj dzieciom wykonanie na tablicy mapy skojarzeń do słowa „czas”. Zapisz pojęcie wyjściowe w centralnej części tablicy. Chętne dzieci podchodzą i rysują odgałęzienia. Czy skojarzenia dzieci można jakoś pogrupować?

Czas – mapa skojarzeń

Przeczytaj dzieciom wiersz M. Brykczyńskiego „Wyścig z czasem”. Podkreśl i wyjaśnij powiedzenia związane z czasem: „zabijać czas”, „za dawnych czasów”, „zatrzymać czas”, „czas to pieniądź”, „komu w drogę, temu czas”. Dzieci zapisują wyrażenia w zeszytach wraz z wyjaśnieniami. Spytaj dzieci czy znają jeszcze jakieś inne powiedzenia związane z czasem.

Wyścig z czasem

Podziel dzieci na małe grupy. Zadaniem każdej z grup jest wymyślenie scenki ilustrującej wybrane wyrażenie związane z czasem. Następnie grupy prezentują swoje rozwiązania, a reszta klasy stara się odgadnąć, o które wyrażenie chodzi.

Ożywiamy powiedzenia

Poproś dzieci, aby zamknęły na chwilę oczy i wyobraziły sobie, jak może wyglądać czas. Z jakimi kolorami im się kojarzy, z jakimi liniami, z jakimi przedmiotami? Dzieci wykonują ilustracje przedstawiające czas za pomocą techniki „mokre w mokre” (malowanie akwarelami lub kolorowymi tuszami na mokrym papierze). Kolorowe tusze dzieci mogą nanosić na papier także za pomocą drewnianych patyczków.

Ilustracje o czasie

Dzieci ustawiają na swoich zegarach godzin wskazanych przez ciebie i zapisują je na kartkach. Poznają jednostkę mierzenia czasu: dobę. Ćwiczą odczytywanie i zapisywanie godzin w systemie 24-godzinnym.

Czas na zadania

Naucz dzieci piosenki „Nowinki techniki” M. Tomaszewskiej. Dzieci próbują zdefiniować pojęcia: przeszłość, teraźniejszość, przyszłość i odpowiedzieć na pytania: O jakich wynalazkach jest mowa w piosence? Jak zmienił się świat w stosunku do tego, co było kiedyś? Jak chciałbyś, aby świat wyglądał w przyszłości? Gdybyś mógł podróżować wehikułem, jakie czasy najbardziej chciałbyś odwiedzić?

Wehikuł czasu

Poproś dzieci, aby zastanowiły się chwilę, jak wyglądałby świat, gdyby nie było zegarów. Dzieci siadają w kręgu. Każdy po kolei kończy zdanie: „W świecie bez zegarów...”. Zwracaj szczególną uwagę na oryginalne, dowcipne lub wyjątkowo trafne odpowiedzi dzieci.

Świat bez zegarów

Pytania HOT

Z czym kojarzy Ci się słowo „czas”?
Co by było, gdyby nie było zegarów?
Gdybyś mógł podróżować wehikułem, jakie czasy najbardziej chciałbyś odwiedzić?

Cele

Uczeń: podaje skojarzenia do wyrazu „czas”, rozumie powiedzenia związane z czasem, wskazuje na zegarze podawane godziny, poznaje pojęcie doby i zapis czasu w systemie 24-godzinnym.

Przygotuj

wiersz M. Brykczyńskiego „Wyścig z czasem”, piosenkę M. Tomaszewskiej „Nowinki techniki”.

Co mają przynieść dzieci

kartkę z bloku technicznego, kolorowe tusze, cienkie pędzelki oraz drewniane patyczki (np. od lodów lub zwykłe gałązki).

**16.1
Wyścig z czasem**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz wyraz „czas” do mapy skojarzeń, powiedzenia związane z czasem oraz godziny zapisane na różne sposoby.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrażenia związane z czasem wraz z krótkimi wyjaśnieniami.

Zadanie domowe

Zapytaj babcię, dziadka lub starszą sąsiadkę, jak zmienił się świat od czasów ich młodości. Zapisz lub nagraj tę rozmowę.

Zaprezentuj dzieciom rebus, którego rozwiązaniem jest hasło „Karnawał”. Poproś dzieci o wyjaśnienie tego słowa. Przedstaw im podstawowe informacje dotyczące karnawału. Zaznaczcie w klasowym kalendarzu od kiedy do kiedy trwa karnawał. Zapytaj dzieci, co robi się w karnawale, czy miały okazję kiedyś bawić się na balu karnawałowym? Czy był to bal tematyczny? Czy były za coś przebrane?

Karnawał

Podziel klasę na cztero-, pięcioosobowe zespoły. Poinformuj dzieci, że ich zadaniem będzie zaplanowanie tematycznego balu karnawałowego. Dzieci siadają w grupach i w czasie burzy mózgów wymyślają, jaki tematyczny bal karnawałowy mogliby zorganizować. Na arkuszach szarego papieru zapisują wszystkie swoje pomysły. Następnie wręcz im losowo przygotowane wcześniej paczki z materiałami.

Bal tematyczny

Kolejnym zadaniem jest zaprojektowanie i wykonanie stroju na przygotowywany bal tematyczny. Do jego stworzenia dzieci wykorzystują przekazane materiały. Dopiero teraz poszczególne drużyny decydują się ostatecznie, jaki będzie temat ich balu. Mogą go wybrać spośród tych spisanych na szarym papierze. A może otrzymane materiały zainspirowały ich do stworzenia nowego motywu przewodniego?

Projektowanie strojów na bal

Drużyny prezentują pozostałym uczniom swoje stroje oraz motywy przewodnie tematycznego balu karnawałowego. Cała klasa drogą głosowania wybiera najciekawszy kostium. Dzieci wypowiadają się na temat stroju, określają jego kolory, elementy, cechy charakterystyczne. Starają się nadać mu nazwę. Tworzą opis stroju karnawałowego z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa.

Opis stroju

Dzieci oglądają różne zaproszenia na bal. Na swoich zegarach ustawiają godziny, w których rozpoczynają się i kończą uroczystości. Następnie dzieci rozwiązują proste zadania związane z upływem czasu.

Zadania na czasie

Powiedz dzieciom: Na balu karnawałowym zazwyczaj panuje hałas i harmider. Pasuje to do literki „h”, która lubi takie hałaśliwe zywczaje: „Kłopotliwe samo h, dość szczególną skłonność ma; lubi hałaśliwe słowa: huk, harmider, hałasować, heca, hejże, hej, hop, hura, hola, harce, hejnał, hulać, halo, hop, huragan, hasaj. W tych przypadkach się nie wahaj!”. Dzieci wymyślają zdania o szkolnym baliku wykorzystując wyrazy z wiersza.

Harmider na balu

Dzieci ponownie pracują w tych samych grupach. Ich zadaniem jest stworzenie plakatu, który będzie zapraszał na wymyślony przez nich bal. Do jego ozdoby mogą wykorzystać materiały używane do wykonania stroju. Na plakacie powinien znaleźć się krótki opis motywu przewodniego, a także godzina rozpoczęcia i zakończenia baliku. Po skończonej pracy grupy prezentują swoje rozwiązania reszcie klasy.

Zaproszenie na bal**Pytania HOT**

Jaki bal tematyczny chciałbyś zorganizować? W jakim balu tematycznym chciałbyś wziąć udział? Za co chciałbyś się przebrać na bal karnawałowy?

Cele

Uczeń:
wypowiada się na temat karnawału, potrafi wykonać strój na bal tematyczny, rozwiązuje zadania związane z upływem czasu, potrafi zaprojektować plakat.

Przygotuj

rebus, którego rozwiązaniem jest hasło „karnawał”, 5 zestawów materiałów do wykonania strojów:
1. czarne worki na śmieci i taśma malarska,
2. folię aluminiową,
3. kawałek materiału i sznurek,
4. stare gazety,
5. folię malarską.

Co mają przynieść dzieci

taśmę klejącą,
sznurek,
papier kolorowy,
kolorową bibułę,
klej,
nożyczki.

16.2 Na szkolnym baliku**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz wierszyk o hałaśliwym „h”.

W zeszytach

dzieci zapisują opis stroju karnawałowego oraz zdania o balu karnawałowym zawierające słowa z „h”.

Zadanie domowe

Dzieci siadają w kręgu na dywanie. Wyłóż na środek kartoniki z wypisanymi postaciami z baśni (np. Kopciuszek, Kot w butach, Jaś, Wilk, Królewna Śnieżka, Czerwony Kapturek, krasnoludek, złota rybka). Spytaj: Co wspólnego mają ze sobą wszystkie te postaci? Czym jest baśń? Jak wytłumaczylibyście to np. młodsze koleżce?

Dzieci wymyślają własną definicję baśni. Następnie jeden z uczniów odczytuje definicję przygotowaną przez ciebie. Spytaj: Czy potraficie wskazać różnice i podobieństwa między tymi definicjami? Czy baśnie mogą nas czegoś nauczyć? Następnie powiedz dzieciom: „Za chwilę usłyszycie baśń o Czerwonym Kapturku, zastanówcie się, czego możemy się z niej nauczyć”.

Dzieci słuchają fragmenty baśni Ch. Perraulta „Czerwony Kapturek”. Określają autora baśni, postaci pierwszoplanowe drugoplanowe oraz odpowiadają na pytania dotyczące treści baśni. Porządkują kartoniki ze zdaniami opisującymi wydarzenia w baśni w porządku chronologicznym. Przepisują plan wydarzeń do zeszytów.

Dzieci swobodnie przemieszczają się po sali przy akompaniamentie muzyki relaksacyjnej. Kiedy ściszejsz muzykę, wszyscy muszą stanąć bez ruchu. Wtedy wybierz jedno dziecko, które ma odegrać za pomocą ruchu dowolną postać występującą w baśni.

Podziel klasę na kilkuosobowe zespoły. Każdy zespół otrzymuje kartkę podzieloną na dwie części. Z jednej strony uczniowie zapisują właściwe, a z drugiej niewłaściwe zachowania Czerwonego Kapturka. Następnie grupy odczytują wyniki swojej pracy. Zapisz na tablicy wszystkie przykłady niewłaściwych zachowań Czerwonego Kapturka.

Dzieci wyobrażają sobie, że Wilk z baśni to w rzeczywistości nieznajomy, który chce np. włamać się do ich domu. Sytaj: Jakie rady dałbyście swoim rówieśnikom, aby nie znaleźli się w niebezpiecznej sytuacji? (np. Nie rozmawiaj z nieznajomymi, Nie podawaj im swojego adresu itd). Do kogo można mieć zaufanie (mama, babcia, policjant), a do kogo nie?

Dzieci pokazują na zegarach godziny wypowiedziane przez ciebie. Poznają jednostki czasu: godzinę i minutę. Zapoznają się z różnymi sposobami zapisu godzin. Odczytują godziny zapisane na różne sposoby. Poznają jednostkę mierzenia czasu – kwadrans. Wykonują zadania na obliczenia zegarów.

Dzieci swobodnie poruszają się po sali. Na hasło „Wilk idzie!” ich zadaniem jest jak najszybciej schować się lub przykucnąć.

Dzieci pracują w grupach. Zadaniem każdej z grup jest pokazanie za pomocą sylwet zmienionej historii o Czerwonym Kapturku. Zespoły mają zmienić w baśni jeden element. Ta zmiana ma sprawić, że cała historia potoczy się i skończy inaczej niż w oryginale. Baśń niekoniecznie musi kończyć się dobrze. Najważniejsza jest pomysłowość i oryginalność scenki.

- Baśniowy świat
- Czerwony Kapturek
- Co się wydarzyło w baśni
- Zgadnij, kim jestem
- Ocena postępowania
- Odpowiedzialność i zaufanie
- Godzina, minuta, kwadrans
- Wilk się zbliża!
- Mała wielka zmiana

Pytania HOT

Wymyśl własną definicję baśni. Czym różni się ona od definicji podanej przez nauczyciela? Czy Czerwony Kapturek zachował się właściwie wobec nieznajomego? Wymyśl nowe zakończenie baśni.

Cele

Uczeń: potrafi ułożyć definicję baśni, ocenić postępowanie bohaterów i wymyślić nowe zakończenie baśni, odczytuje i zapisuje godziny na różne sposoby, dokonuje obliczeń zegarowych.

Przygotuj

kartoniki z bohaterami różnych baśni, definicję baśni, fragmenty baśni Ch.Perraulta „Czerwony Kapturek”, sylwety bohaterów baśni, kartoniki ze zdaniami opisującymi wydarzenia w baśni.

Co mają przynieść dzieci

16.3 Czerwony Kapturek

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz zdania opisujące wydarzenia w baśni „Czerwony Kapturek” oraz przykłady niewłaściwych zachowań Czerwonego Kapturka.

W zeszytach

dzieci zapisują plan wydarzeń baśni „Czerwony Kapturek”.

Zadanie domowe

Napisz rady dla swojego rówieśnika, w jaki sposób powinien zachowywać się w stosunku do osób nieznajomych.

Powitaj dzieci piosenką „Nowinki techniki” M. Tomaszewskiej. Zaprezentuj wywiady przeprowadzone z babcią i dziadkami, dotyczących tego, jak zmienił się świat od czasów ich dzieciństwa. Dzieci wypowiadają się na temat wysłuchanych materiałów. Odpowiadają na pytania: Jak wyglądało życie w czasach, kiedy dziadkowie byli mali? Czy taki świat Ci się podoba? Czy chciałbyś żyć w tych czasach?

Wczoraj i dziś

Przeczytaj dzieciom wiersz A. Frączka „Jak ja się cieszę!”. Dzieci rozmawiają o tym jak zostały opisane babcie i dziadkowie w wierszu. Spytaj: Co łączy ich wszystkich, mimo, że są tacy różni? Czy przypominają oni w czymś wasze babcie i waszych dziadków? Co lubią robić wasi dziadkowie i wasze babcie? Dokończanie zdań w zeszytach: „Moja babcia lubi...”, „Mój dziadek lubi...”, „Najbardziej lubię, kiedy moi dziadkowie...”.

Jacy są moi dziadkowie?

Dzieci zaznaczają w klasowym kalendarzu Dzień Babci i Dzień Dziadka. Wypowiadają się na temat tego, w jaki sposób mają zamiar świętować Dzień Babci i Dzień Dziadka. Rozdaj dzieciom małe karteczki. Zadaniem każdego ucznia jest napisanie, w jaki sposób można okazywać dziadkom wdzięczność i miłość na co dzień. Na koniec zbieraj kartki i tworzy na tablicy mapę odpowiedzi.

Na co dzień i od święta

Dzieci pokazują całej klasie, co lubią robić lub najczęściej robią ich dziadkowie. Zapisz na tablicy wszystkie nazwy czynności pokazywane przez dzieci. Następnie spytaj jakie to części mowy i na jakie odpowiadają pytania?

Zabawa pantomimiczna

Dzieci dokonują obliczeń w zakresie 100. Rozwiązują zadania na dodawanie pełnych dziesiątek, grafy i zadania tekstowych.

Życie nam 100 lat!

Dzieci wykonują prezent dla babci i dziadka – ozdobną ramkę, do której będą mogły wkleić życzenia, rysunek lub wspólne zdjęcie. Z tektury wielkości A5 dzieci wycinają ramkę. Następnie malują ją na wybrany przez siebie kolor. Kiedy ramka wyschnie, za pomocą gęstego kleju przytwierdzają do niej kolorowe guziki. Tworzą z nich różne wzory lub domalowują np. łodyżki, aby utworzyć kwiatki.

Prezent dla babci i dziadka

Dzieci redagują wspólnie treść życzeń, którą starannie zapiszą na kolorowej kartce A5 i umieszczą w przygotowanej ramce. Zaproponuj klasie, by były to życzenia rymowane. Zapisz propozycje dzieci na tablicy. Na koniec dzieci przepisują starannie życzenia i przyklejają do ramki.

Redagowanie życzeń**Pytania HOT**

Czym różni się współczesny świat, od tego w którym żyli Twoi dziadkowie, kiedy byli mali? Czy chciałbyś żyć w takim świecie? W co bawili się Twoi dziadkowie? Co sprawia Twoim dziadkom przyjemność?

Cele

Uczeń: porównuje swoje życie do życia dziadków w jego wieku, wymyśla i zapisuje życzenia dla dziadków, ćwiczy działania w zakresie 100.

Przygotuj

wiersz A. Frączek „Jak ja się cieszę!”, po jednej małej karteczce dla każdego ucznia.

Co mają przynieść dzieci

wywiady (spisane lub nagrane) z babcią lub dziadkiem, kawałek tektury wielkości A5, gęsty klej, kolorowe guziki, farby, kolorową kartkę z bloku, technicznego.

16.4 Dla babci i dziadka**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz mapę odpowiedzi na pytanie: Jak na co dzień można okazywać dziadkom wdzięczność i miłość?, czasowniki – czynności, które wykonują dziadkowie oraz życzenia dla dziadków.

W zeszytach

dzieci dokończają zdania: „Moja babcia lubi...”, „Mój dziadek lubi...”, „Najbardziej lubię, kiedy moi dziadkowie...”.

Zadanie domowe

Zadanie

Pewnego razu była sobie dziewczynka, którą nazywano Czerwonym Kapturkiem... A gdyby ta historia potoczyła się całkiem inaczej...

Waszym zadaniem jest stworzenie **ORYGINALNEGO PRZEDSTAWIENIA** na podstawie bajki o Czerwonym Kapturku. W przedstawienie to zostanie

wpleciona wymyślona przez Was **PIOSENKA**. Nadacie też swojej bajce **ORYGINALNY TYTUŁ**. Jedną z postaci w przedstawieniu będzie ubrana w specjalnie zaprojektowany przez Was **KOSTIUM**. Pamiętajcie też o ruchu scenicznym oraz o tym, żeby Wasze przedstawienie było zrozumiałe dla odbiorców.

Przygotuj

do wykonania kostiumów (dla każdej drużyny): osiem worków na śmieci (w różnych kolorach, różnych rozmiarów), dwie torebki foliowe, kawałek wstążki, stara gazeta, kartki z nazwami operacji myślowych składającymi się na technikę SCAMPER (dla każdej drużyny), kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją

Co mają przynieść dzieci

Rozgrzewka

1. Co może być czerwone?
2. Z czym kojarzy Wam się kolor czerwony?
3. Co by było, gdyby nie było koloru czerwonego?

4. Podziel uczestników na zespoły drogą losowania lub inną przyjętą przez siebie metodą. Przeczytajcie wspólnie zadanie "Czerwony, czy może Fioletowy Kapturek?". Wyjaśnij dzieciom niezrozumiałe słowa, odpowiedz na wszystkie pytania. Zwróć ich uwagę szczególnie na punktację, w której znajdują się wskazówki, na czym najbardziej należy się skupić rozwiązując problem.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 16

Czerwony, czy może Fioletowy Kapturek?

Prezentacje

Przez większą część zajęć uczniowie pracują w grupach. Obserwuj uważnie, jak przebiega ta współpraca. Gdy czas przygotowań dobiegnie końca, zaprosz po kolei wszystkie grupy na środek sali. Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas przedstawień. Na koniec zapytaj dzieci, jak oceniają pracę innych, jakie były mocne strony każdego rozwiązania, a co można by było poprawić. Przyznaj drużynom punkty i wioń zwycięzców. Podkreśl jednak, że doceniasz wysiłek wszystkich zespołów.

SCAMPER

Jedną z kluczowych umiejętności niezbędnych do twórczego rozwiązywania problemów jest zdolność dokonywania przekształceń (modyfikacji) otaczającej rzeczywistości. Technika SCAMPER, jest narzędziem, które ułatwia taką twórczą modyfikację pomysłów. Składa się na nią siedem operacji myślowych, które opisują, jak możemy zmienić rozwiązanie, nad którym pracujemy w coś zupełnie nowego.

Możesz zilustrować zastosowanie techniki SCAMPER na przykładzie jakiejś innej bajki, np. o Królewnie Śnieżce i siedmiu krasnoludkach.

SCAMPER c.d.

1. ZASTĄP (ang. Substitute) - zastąpcie jeden istotny element czymś innym (zatrute jabłko - pyszna babeczka)
2. DOŁĄCZ (ang. Combine) - dołączcie do historii jakiś element (domek z piernika)
3. ZAADAPTUJ (ang. Adapt) - zaadaptujcie do nowego otoczenia (na pustyni)
4. ZMIEN (ang. Modify) - zmieńcie np. kształt, wielkość lub kolor (krasnoludki - złe olbrzymy)
5. ZNAJDŹ INNE ZASTOSOWANIE (ang. Put in other uses) jakiegoś elementu (zwierciadło - obraza każdego, kto do niego podejrze)
6. ODEJMIJ (ang. Eliminate) - odejmijcie jakiś element (księcia)
7. ODWRÓĆ (ang. Reverse) - kolejność, na lewą stronę, tyłem naprzód, do góry nogami (królewna jest zła, a macocha dobra)

Przekształcanie

Rozdaj zespołom kartki z nazwami operacji myślowych składającymi się na technikę SCAMPER. Drużyny dokonują kolejnych przekształceń historii o Czerwonym Kapturku otrzymując całkiem nowe i zaskakujące bajki. Teraz zadaniem dzieci będzie ich dopracowanie i stworzenie na ich podstawie krótkiego przedstawienia.

Rozdaj grupom materiały potrzebne do wykonania kostiumu jednej z postaci. Mogą je wykorzystać do stworzenia rekwizytów lub elementów scenografii, jednak nie będą one oceniane.

Prezentacja sceniczna

Okolo pół godziny przed prezentacjami poprosz dzieci, by na chwilę przerwały pracę i wykonanie kilka ćwiczeń, dzięki którym rozgrzeją swój aparat mowy i rozruszają ciało.

1. GIMNASTYKA: Krążenie głową w obie strony, wolno i dokładnie, skłony głowy w dół i w górę, krążenie ramionami w przód i w tył, ściskanie i rozwieranie pięści, krążenie biodrami, skłony itd.
2. PRZEMARSZ - przechodzenie poszczególnych grup z jednego końca sali na drugi w określony sposób (np. w wysokiej trawie).
3. LUSTRO - dzieci stają w parach naprzeciw siebie. Pierwsza osoba wykonuje jakieś ruchy, a druga stara się je naśladować niczym lustro.
4. MÓWIENIE Z KORKIEM - dzieci z korkiem w ustach starają się jak najwyraźniej powiedzieć znany wierszyk

Punktacja:

jakość przedstawienia	1 - 10p.
pomysłowość historii	1 - 10p.
jakość art. wybranego kostiumu	1 - 10p.
przedstawienie zawiera piosenkę	0 lub 5
tytuł bajki jest stale widoczny	0 lub 5
współpraca w grupie	1 - 10p.

Wyjaśnienie pojęcia „pejzaż”. Tworzenie mapy skojarzeń – „śnieg”. Słuchanie i omówienie wiersza W. Świder „Śniegowe płatki”. Pisownia wyrazów z „z” wymiennym na „g”. Zdrobnienia. Czytanie fragmentów lektury „Zaczarowana zagroda”. Redagowanie pytań.

Poznanie sposobów i jednostki mierzenia temperatury. Odczytywanie i zaznaczanie temperatur. Zapisywanie danych w tabeli. Obliczanie różnic temperatur. Rozwiązywanie zadań tekstowych. Dodawanie i odejmowanie pełnych dziesiątek w zakresie 100.

Dokonywanie obserwacji zjawisk zimowych w czasie spaceru. Jak powstają płatki śniegu? Ciekawe zjawiska – szron, szadź i gołoledź. Biegun południowy i biegun północny – ich mieszkańcy i warunki ich życia. Wszystko o pingwinach. Zorza polarna. Góry lodowe.

Specyfika pracy polarnika.

Słuchanie nagrania utworu A. Vivaldiego „Zima” z cyklu „Cztery pory roku”. Nauka piosenki „Zła zima”. Nasza zima zła – zabawa muzyczna z pokazaniem.

Malowanie pejzażu zimowego przy pomocy farb plakatowych oraz pasty do zębów. Tworzenie kolekcji „Zima w mojej miejscowości”. Wycinanie śnieżynek z papieru. Wykonanie makiet lodowca.

Stado pingwinów – ćwiczenia utrwalające zaznaczanie obszarów, kopiowanie i wklejanie. Praca w programie Paint.

Gry i zabawy zespołowe na śniegu. Skoki z odbicia obunóż i jednonóż przez przeszkodę. Kształtowanie zwinności i szybkości – wyścigi rzędów.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

17. Zimowe obrazki

Trening twórczości

Tematy dnia

17.1 Pejzaż zimowy

17.2 Co można obserwować zimą

17.3 Podróż na Antarktydę

17.4 Niezwykłe eleganckie ptaki

17.5 Zimna Arktyka

Wyjaśnienie pojęcia „pejzaż”. Oglądanie zimowych pejzaży. Tworzenie mapy skojarzeń dla hasła „zima”. Obserwowanie zjawisk zimowych podczas spaceru. Poznanie sposobów i jednostki mierzenia temperatury. Malowanie pejzażu „Zima w mojej miejscowości”.

Słuchanie i omówienie wiersza W. Świder „Śniegowe płatki”. Czytanie informacji o tym, jak powstają płatki śniegu. Badane wpływu posypywania ulic solą na środowisko. Obliczanie różnic temperatur. Zapisywanie danych w tabeli. Pisownia wyrazów z „z”. Wycinanie śnieżynek z papieru.

Wybieranie prawdziwych informacji opisujących Antarktydę. Podróż na Antarktydę – zabawa ruchowa. Czytanie tekstów informacyjnych o pracy polarników. Czytanie fragmentów lektury „Zaczarowana zagroda”. Rozwiązywanie zadań tekstowych. Nauka piosenki „Zła zima”.

Czytanie i omówienie wiersza W. Chotomskiej „Synek pingwinek”. Tworzenie plakatów „Co wiemy o pingwinach”. Korzystanie z różnych źródeł informacji. Rozwiązywanie zadań tekstowych – mnożenie w zakresie 30. Wykonanie makiet lodowca.

Wskazywanie na mapie i globusie bieguna północnego. Góry lodowe – wykonanie eksperymentu. Redagowanie pytań do mieszkańca Grenlandii. Zjawiska występujące na biegunie północnym. Rysowanie odcinków różnej długości.

Dzieci zamykają oczy i uważnie słuchają utworu A. Vivaldiego „Zima” z cyklu „Cztery pory roku”. Starają się wyobrazić jak kompozytor przedstawił zimę za pomocą dźwięków. Swobodnie wypowiadają się na temat własnych przeżyć, odczuć i wyobrażeń związanych z wysłuchanym utworem. Odpowiadają na pytanie: Jakich instrumentów użyłbyś, by za pomocą dźwięków przedstawić zimę?

Muzyką malowane

Wyjaśnij dzieciom pojęcie „pejzaż”. Zaprezentuj wybrane obrazy przedstawiające pejzaże zimowe i porozmawiaj o nich z dziećmi. Dzieci porównują je ze sobą i zwracają uwagę na barwy użyte przez malarzy. Odpowiadają na pytanie: Jak wyglądałyby te krajobrazy, gdyby przedstawiały inne pory roku?

Zimowe pejzaże

Podziel klasę na kilkuosobowe zespoły. Każdy zespół otrzymuje siedem pasków papieru. Na każdym pasku grupa zapisuje jedno skojarzenie do wyrazu „zima”. W centralnym miejscu na tablicy zapisz wyraz „ZIMA”. Następnie dzieci wieszają paski papieru ze skojarzeniami w taki sposób, by podobne skojarzenia znajdowały się w tym samym rejonie tablicy i tak, by utworzyć w rezultacie śniegową gwiazdkę.

Zima – mapa skojarzeń

Zaprezentuj dzieciom termometry o różnym przeznaczeniu. Dzieci porównują je ze sobą i ustalają do czego służą (do mierzenia temperatury powietrza, wody, ciała). Zapoznaj dzieci z jednostką mierzenia temperatury oraz sposobem odczytywania temperatury. Dzieci odczytują temperatury przedstawione na ilustracjach i zapisują je. Zaznaczają na termometrach podaną temperaturę.

Jak zmierzyć temperaturę?

Wybierz się z uczniami na zimowy spacer. Dzieci zabierają ze sobą lupy, termometry, linijki i pileczki. Mierzą temperaturę powietrza i temperaturę śniegu. Oglądają pod lupą płatki śniegu. Obserwują jak zachowują się płatki pod wpływem ciepłej dłoni, co się z nimi dzieje, gdy spadają na lód i na wodę. Zastanawiają się jak wygląda zima w waszej miejscowości i jak można zachować taki krajobraz (zrobić zdjęcie, namalować itd).

Zimowy spacer

Po powrocie ze spaceru dzieci malują pejzaże zimowe przy pomocy farb plakatowych oraz pasty do zębów. Wszystkie prace utworzą kolekcję „Zima w mojej miejscowości”. Poprosz dzieci, by dokładnie zastanowili się nad doбором barw, oraz kolorem kartki.

Malowanie pejzażu

Dzieci siadają w kręgu. Podają sobie po kolei kulkę papieru (śniegową kulkę) i odpowiadają na pytanie: Co robi śnieg? (pada, sypie, prószy, topi się itd).

„Zapracowany” śnieg

Na koniec lekcji dzieci żegnają się ze sobą uśmiechając się do siebie i życząc sobie miłego popołudnia.

Pytania HOT

Jakich instrumentów użyłbyś, by za pomocą dźwięków przedstawić zimę?
Z czym kojarzy Ci się słowo „zima”?
Wyjrzyj przez okno, skąd wiesz, że jest zima?

Cele

Uczeń:
potrafi opisać zimę, dokonuje obserwacji śniegu, mierzy temperaturę, zna przyrządy do pomiaru temp., zapisuje temperatury, wykonuje pejzaż zimowy.

Przygotuj

nagranie utworu A. Vivaldiego „Zima” z cyklu „Cztery pory roku”, różne obrazy przedstawiające zimowe pejzaże, paski papieru.

Co mają przynieść dzieci

kartki z kolorowego bloku technicznego, pastę do zębów, farby, lupę.

17.1 Pejzaż zimowy

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz mapę skojarzeń do wyrazu „zima”.

W zeszytach

Zadanie domowe

Utwórz jak najwięcej wyrazów z liter, które składają się na wyraz „KRAJOBRAZ” i zapisz je w zeszytcie.

Pytania HOT

O czym mogą mówić płatki śniegu?
Co Ty byś chciał powiedzieć, gdybyś był jednym z nich?
Która zabawa na śniegu jest najfajniejsza. Dlaczego?

17.2 Co można obserwować zimą

Cele

Uczeń: potrafi wyjaśnić, jak powstaje płatek śniegu, potrafi zapisuje dane w tabeli, dokonuje obliczeń pamięciowych w zakresie 100, wycina śnieżynkę z papieru, poznaje zasadę wymienności „ż” na „g”.

Przygotuj

teksty informacyjne o śniegu, szronie szadzi i gołoledzi ze zdjęciami, dwie doniczki i cebule do wykonania eksperymentu, utwór A. Vivaldiego „Zima”, kartoniki z wyrazami („ż” wymienne na „g”), zaproszenie na szósty kontynent.

Co mają przynieść dzieci

białe kartki papieru, nożyczki.

Zadanie domowe

Dowiedz się, jaki kontynent nazywany jest „szóstym kontynentem” i gdzie on się znajduje. Przynieś książki, albumy o tym miejscu lub o pingwinach, o których była mowa w liście.

Na tablicy

zapisz wyrazy z „ż” wymiennym na „g”.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy z „ż” wymiennym na „g” i tworzą zdania z wyrazami z „ż”.

Proponowany przebieg zajęć

„Śniegowe płatki”

Przeczytaj dzieciom wiersz W. Świder „Śniegowe płatki”. Spytaj: O czym mogą mówić płatki śniegu? Co Ty byś chciał powiedzieć, gdybyś był jednym z nich? Jak wyglądały płatki śniegu obserwowane przez lupę na spacerze? Czy udało Wam się kiedykolwiek znaleźć dwa identyczne płatki? Dzieci oglądają fotografie przedstawiających różne płatki śniegu.

Jak powstaje płatek śniegu?

Opowiedz dzieciom o płatkach śniegu: Płatki śniegu mogą przybierać różne formy: sześciokątnych symetrycznych gwiazdek, sześciokątnych płytek, sześciokątnych kolumn czy też prostych lodowych igieł. Dzieci czytają teksty informacyjne o śniegu i opowiadają o nim własnymi słowami.

Szron szadz, Gołoledź

Spytaj dzieci czy znają jakieś inne ciekawe zjawiska występujące zimą. Dzieci próbują wyjaśnić mechanizmy powstawania szronu, szadzi i gołoledzi. Czytają informacje o ich powstawaniu i oglądają zdjęcia przedstawiające te zjawiska. Starają się wytłumaczyć dlaczego śliskie chodniki posypuje się piaskiem lub żwirem.

Wpływ słonej wody na rośliny

Porozmawiaj z dziećmi dlaczego śliskie ulice posypywane są solą i czy może to mieć jakiś wpływ na środowisko. Wykonanie eksperymentu: dzieci sadzą dwie cebule w dwóch osobnych doniczkach. Jedna cebula będzie podlewana wodą, druga wodą z dodatkiem soli. Dzieci zapisują swoje hipotezy – co może się stać z roślinami? Zakładają dziennik obserwacji.

Chodzenie po śniegu

Dzieci chodzą swobodnie po sali przy akompaniamentie utworu A. Vivaldiego „Zima”. Dzieci dostosowują swoje kroki do opisanej przez ciebie sytuacji (np. chodzicie po bardzo śliskim lodzie, poruszacie się po śnieżnych zaspach, idziecie wąską wydreptaną ścieżką wśród wysokiego śniegu, idziecie starając się trafić w ślady butów osoby przed wami itd.).

Obserwacje temperatur

Powiedz dzieciom jak zmieniła się temperatura w ciągu tygodnia. Dzieci obliczają różnice temperatur w ciągu kolejnych dni. Zapisują temperatury w tabeli na podstawie słownego opisu i obliczeń pamięciowych (np. w poniedziałek było 5°C, we wtorek temperatura spadła o 4°C, ile było stopni we wtorek).

„Ż” wymienne na „g”

Zawieś na tablicy wyrazy: śnieg, księża, noga, róg, twaróg, papuga. Chętni uczniowie piszą przy nich zdrobnienia. Spytaj dzieci czy zauważają pojawiającą się prawidłowość. Zapisują w zeszytach regułę: „Ż piszemy wtedy, gdy wymienia się na g”. Przepisują wyrazy z tablicy. Układają zdania z wykorzystaniem podanych wyrazów o tematyce zimowej.

Tworzymy śnieżynki

Dzieci składają kwadratową kartkę na pół po przekątnej, tak aby powstał trójkąt. Następnie otrzymany trójkąt składają dwukrotnie na pół. Rozkładają ostatni trójkąt. Zagięcie pośrodku będzie naszą linią pomocniczą. Górną krawędź trójkąta dzielą na trzy i zaginają rogi do środka. Obcinają „rogi” złożenia równoległe do jednej z krawędzi. Następnie wycinają dowolne wzory.

Nieoczekiwane zaproszenie

Dzieci odnajdują w klasie tajemniczy list: „Drogie dzieci Podziwiamy Waszą dociekliwość i dokładność Waszych zimowych obserwacji. My też badamy różne zimowe zjawiska. Zapraszamy więc Was do naszej stacji polarnej znajdującej się na szóstym kontynencie. Może pomożecie nam rozwiązać pewien problem, jaki mamy tu z pingwinami. Do zobaczenia!”.

Powitaj dzieci i poproś by machały rękoma, gdy poczują się powitane: „Witam wszystkich, którzy lubią zimę, lecieli już kiedyś samolotem, płynęli kiedyś statkiem, jechali kiedyś pociągami, chcieliby wybrać się w daleką podróż”.
Porozmawiaj z dziećmi na temat „szóstego kontynentu” – czy dzieci dowiedziały się co to za tajemnicze miejsce? Dzieci zawieszają na tablicy napis „Antarktyda” oraz mapkę Antarktydy.

Szósty kontynent

Dzieci swobodnie mówią o tym, co już wiedzą o Antarktydzie. Wybrani uczniowie losują kartoniki z opisem Antarktydy. Jeśli przedstawiony opis jest prawdziwy, wieszają go na tablicy pod napisem „Antarktyda”. Następnie pokaż dzieciom materiały, z których możemy dowiedzieć się więcej na temat tego kontynentu (atlasy, albumy, słowniki, książkę „Zaczarowana zagroda” itd.). Wskaż dzieciom Antarktydę na globusie i mapie świata.

Odległa Antarktyda

Powiedz dzieciom: Wiemy już gdzie znajduje się Antarktyda. Czy chcielibyście się tam wybrać? W jaki sposób się tam dostaniemy? Dzieci ilustrują ruchem sytuacje przedstawiane przez ciebie (na tle utworu J. Williama): pakujemy plecaki, jedziemy pociągiem do Warszawy, lecimy samolotem do Afryki, płyniemy statkiem do wybrzeży Antarktyki.

Podróż zabawa ruchowa

Przybycie na miejsce – dzieci odciskają ślad swojej stopy na śniegu: odrysowują flamastrem swoje stopy na arkuszu szarego papieru. Czytają teksty informacyjne o warunkach panujących na Antarktydzie, a także o Polskiej Stacji Antarktycznej im. H. Arctowskiego. Odpowiadają: Czym zajmują się polarnicy pracujący na stacji? Co jest dla Ciebie najbardziej interesujące w pracy polarnika? Co jest najtrudniejsze w jego pracy?

Praca polarników

Przeczytaj fragmenty lektury „Zaczarowana zagroda” (do momentu pierwszego zniknięcia pingwinów). Porozmawiaj z dziećmi na temat wysłuchanego tekstu: Czym zajmowali się badacze? Po co obrączkowali pingwiny? Jakie inne zwierzęta żyją na Antarktydzie? Dlaczego jeden z pingwinów nazywał się Elegancik? W jaki sposób według Ciebie pingwiny wydostawały się z zagrody? Pokaż zdjęcia przedstawiające Antarktydę.

"Zaczarowana zagroda"

Dzieci wklejają do zeszytów karteczki z treścią zadań, zapisują rozwiązania i odpowiadają: np. Na krach płynęło 40 pingwinów. Na brzegu stało jeszcze 10 pingwinów. Ile było wszystkich pingwinów razem? W zagrodzie znajdowało się 30 pingwinów. 20 z nich uciekło w nocy. Ile pingwinów zostało? Następnie dzieci rozwiązują obliczenia kalendarzowe w zakresie 100.

Matematyka z pingwinami

Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę „Zła zima” (śl. M. Konopnicka, muz. Z. Noskowski) wraz z pokazywaniem: „Nasza zima zła! (rozcieranie rąk, dmuchanie w ręce), Szczypie w nosy (dzieci łapią się za nosy), szczypie w uszy (dzieci łapią się za uszy), Mroźnym śniegiem w oczy prószy, (dzieci machają palcami obu rąk przed oczami dziecka w parze), Wichrem w polu gna! (dzieci unoszą ręce i machają w powietrzu)”.

Zła zima

Pytania HOT

Co jest dla Ciebie najbardziej interesujące w pracy polarnika?
A co jest najtrudniejsze?
Co spakować do torby wybierając się na Antarktydę?

Cele

Uczeń:
zna położenie Antarktydy, wymienia zwierzęta tam występujące, poznaje zawód polarnika, ilustruje ruchem sytuacje, rozwiązuje zadania tekstowe.

Przygotuj

utwór J. Williama „The Raiders March” (temat z filmu „Indiana Jones”), zdjęcia i teksty informacyjne o Antarktydzie, globus, atlasy, albumy, egzemplarz lektury „Zaczarowana zagroda” A. i Cz. Centkiewiczów, arkusze szarego papieru, kartoniki z opisem Antarktydy, piosenkę „Zła zima”.

Co mają przynieść dzieci

książki, albumy, atlasy o Antarktydzie, flamastry.

17.3 Podróż na Antarktydę

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

napisz hasło „Antarktyda”, umieść mapę Antarktydy i zapisz prawdziwe stwierdzenia odnoszące się do Antarktydy.

W zeszytach

dzieci zapisują zadania tekstowe wraz z rozwiązaniami i odpowiedziami.

Zadanie domowe

Dowiedz się kim byli Alina i Czesław Centkiewiczowie.

Zaprezentuj dzieciom dwa obrazki: jeden przedstawiający pingwina, a drugi mężczyznę ubranego we frak. Dzieci szukają jak najlepiej podobieństw między ilustracjami. Następnie spytaj: Jak można nazwać te ilustracje? Jakie imię nadałbyś pingwinowi przedstawionemu na ilustracji? Czym różnią się te obrazki?

Przeczytaj i omów z dziećmi wiersz W. Chotomskiej „Synek pingwinek”. Spytaj dzieci: Jakie marzenie miał pingwinek przedstawiony w wierszu? W jaki sposób próbował spełnić to marzenie? W czym tak naprawdę był dobry? Jakie inne zwierzęta występują w wierszu? Następnie dzieci oglądają zdjęcie pingwinów i czytają o nich teksty informacyjne.

Przeczytaj dzieciom fragment lektury „Zaczarowana zagroda” (rozwikłanie zagadki, wyznaczenie tras wędrówek pingwinów, powrót pingwinów). Omów tekst z dziećmi. Dlaczego zagroda była zaczarowana? Jak pingwiny wydostały się z zagrody? Dokąd wędrowały pingwiny w czasie zimy? Dzieci redagują plan wydarzeń i zapisują go w zeszytach.

Podziel klasę na małe zespoły. Zadaniem każdej grupy jest stworzenie plakatu „Czego dowiedzieliśmy się o pingwinach?”. Dzieci wykonują prace na arkuszu szarego papieru, ale do dyspozycji mają też kolorowe flamastry i kolorowy papier. Przy tworzeniu plakatów mogą też korzystać z przyniesionych książek, albumów, zdjęć i atlasów.

Dzieci wklejają do zeszytów karteczki z treścią zadań, zapisują rozwiązania i odpowiedzi.

„Na 6 krach płynęły po 4 pingwiny. Ile pingwinów było razem? Na 5 krach płynęło po 5 pingwinów. Na brzegu stało jeszcze 10. Ile pingwinów było razem?”. Porównują wzrost pingwinów wyrażonego w centymetrach.

Dzieci chodzą po klasie naśladowując pingwiny. W ustalony sposób reagują na sygnały dźwiękowe wygrywane na tamburynie przez ciebie całe nuty – dzieci stoją w miejscu i ruszają głową na boki, półnuty – stoją w miejscu i odrywają stopy od ziemi kołysząc się na boki, ćwierćnuty – spacerują, ósemki – biegną do swoich gniazd (ławek).

Wykonanie pracy plastycznej. Dzieci odrysowują na kartkach z bloku technicznego sylwety zwierząt zamieszkujących Antarktydę. Wycinają je i ozdabiają przyniesionymi skrawkami materiału i futerkami. Następnie uczniowie łączą się we wcześniej ustalone grupy i wspólnie tworzą makietę lodowca. Każda grupa prezentuje efekty swojej pracy.

Powiedz: „Podróż na Antarktydę dobiegła końca. Czas pożegnać się z polarnikami oraz pingwinami. Jednak już jutro odwiedzimy inną bardzo mroźną krainę. Aby dowiedzieć się, dokąd się udamy, należy odkryć hasło”. Dzieci mówią, czego nauczyły się w czasie podróży na biegun południowy. Za każdą poprawną odpowiedź odsłaniaj jedną literę z hasła „BIEGUN PÓŁNOCNY”.

Spytaj dzieci: Jak czujesz się po odbyciu wyprawy na Antarktydę? Na pożegnanie dzieci rysują w swoich śladach stóp pozostawionych na śniegu (szarym papierze) buźki wyrażające ich nastrój.

Dziwne porównanie

O pingwinie, który chciał latać

Rozwikłanie zagadki

Plakaty – co wiem o pingwinie

Zadania tekstowe

Pingwiny – zabawa ruchowa

Makieta lodowca

Tego się dowiedziałem

Pożegnanie Antarktydy

Pytania HOT

W czym podobni są ze sobą mężczyzna we fraku i pingwin?
Jakie imię nadałbyś pingwinowi przedstawionemu na ilustracji?
Co opowiedziałbyś swojej mamie o pingwinach?

Cele

Uczeń:
poznaje życie i środowisko naturalne pingwinów, odkrywa tajniki Antarktydy, rozwiązuje zadania tekstowe, potrafi wykonać makietę lodowca, ćwiczy mnożenie w zakr. 30.

Przygotuj

ilustrację przedstawiającą mężczyznę we fraku, ilustrację przedstawiającą pingwina, wiersz W. Chotomskiej „Synek pingwinek”, tekst informacyjny o pingwinach, arkusze szarego papieru, szablony zwierząt do odrysowania, kartoniki z literami do utworzenia napisu „BIEGUN PÓŁNOCNY”.

Co mają przynieść dzieci

książki, albumy, czasopisma o pingwinach, papier kolorowy, klej, nożyczki, flamastry, kawałki materiałów i futerek.

17.4 Niezwykłe eleganckie ptaki

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść zdjęcia i ilustracje pingwinów, zapisz plan wydarzeń, plakaty o pingwinach oraz hasło „BIEGUN PÓŁNOCNY”.

W zeszytach

dzieci zapisują plan wydarzeń oraz zadania tekstowe wraz z rozwiązaniami i odpowiedziami.

Zadanie domowe

Na podstawie zdań o pingwinie ułóż opis pingwina i zapisz go w zeszytach.

Powiedz głośno dzieciom: „Dzisiaj czeka nas jeszcze dalsza droga niż ostatnio. Z bieguna południowego musimy dostać się na biegun północny”. Przymocuj w odpowiednim miejscu na mapie napisów „Antarktyda”, „Arktyka”, „Biegun północny”, „Biegun południowy”. Dzieci ilustrują ruchem sytuację przedstawioną przez ciebie (na tle utworu J. Williama): pakujemy plecaki, plynimy statkiem, lecimy samolotem, plynimy statkiem itd.

Wyprawa na Biegun Północny

Kontynuuj opowieść: „Podczas naszej podróży natknęliśmy się na górę lodową. Góry lodowe to wielkie kawały lodu, które oderwały się od lodowca. Są one bardzo niebezpieczne dla statków. Aby przekonać się dlaczego wykonamy pewien eksperyment”. Przynies do sali przezroczyste naczynie wypełnione wodą, do którego włożysz bryłę lodu. Obszar pod powierzchnią wody zakryj kawałkiem materiału.

Góry lodowe

Dzieci rysują ołówkiem na kartkach, jak według nich wygląda góra lodowa pod powierzchnią wody. Następnie odkryj materiał. Dzieci porównują swoje rysunki z podwodną częścią bryły obserwowaną w rzeczywistości. Porównaj tę sytuację do warunków rzeczywistych – znaczna część góry lodowej znajduje się pod wodą. Wyjaśnij powiedzenie: „To tylko wierzchołek góry lodowej”.

Eksperyment

Przeczytaj dzieciom teksty informacyjne o Grenlandii i jej mieszkańcach. Dzieci oglądają zdjęcia przedstawiające zwierzęta i przyrodę bieguna północnego. Zastanawiają się, o co chcieliby zapytać mieszkańca Grenlandii. W parach redagują i zapisują swoje pytania. Następnie wciel się w rolę Innuity – rdzennego mieszkańca Grenlandii i odpowiedz na pytania dzieci.

Pytania do...

Powiedz dzieciom, że biegun północny to miejsce występowania ciekawych zjawisk. Pokaż dzieciom filmy i zdjęcia przedstawiające zorzę polarną, zjawisko kilku słońc. Opowiedz o dniu polarnym i o nocy polarnej. Następnie dzieci malują pastelami na ciemnych kartkach zjawisko zorzy polarnej. W tle puść muzykę relaksacyjną. Po skończeniu prac, dzieci prezentują swoje obrazy.

Ciekawe zjawiska na niebie

Rozwiązywanie zadań tekstowych – dzieci dodają i odejmują pełne dziesiątki w zakresie 100, mnożą i dzielą w zakresie 20. Następnie rysują drogę do igloo z odcinków o różnej długości.

Droga do igloo

Powiedz dzieciom, że Innuici, rdzenni mieszkańcy Arktyki mają mnóstwo określeń na rozmaite gatunki śniegu, m.in. ze względu na puszystość, przejrzystość czy czas, który upłynął od jego spadnięcia. Dzieci pracują w parach. Tworzą polskie określenia dla różnych rodzajów śniegu. Mogą to być słowa już istniejące lub zupełnie nowe – wymyślone przez dzieci. Zapisują swoje pomysły na kartkach i przedstawiają klasie.

Śnieg w różnych odsłonach

Pytania HOT

Jak myślisz, dlaczego góry lodowe są niebezpieczne dla statków?
Czego chciałbyś się dowiedzieć od mieszkańca Grenlandii? Do czego tęsknią mieszkańcy Grenlandii?

Cele

Uczeń:
wie czym jest i jak wygląda góra lodowa, poznaje mieszkańców Grenlandii, poznaje zjawisko zorzy polarnej, ćwiczy działania w zakresie 20, wymyśla słowa określające śnieg.

Przygotuj

mapę świata, napisy: „Arktyka”, „Antarktyda”, „Biegun północny”, „Biegun południowy”, zdjęcia zwierząt i ludzi zamieszkujących Grenlandię, góry lodowe, zorzy polarnej i zjawiska kilku słońc, przezroczysty pojemnik, bryłę lodu i kawałek materiału.

Co mają przynieść dzieci

ciemną kartkę, pastele.

17.5 Zimna Arktyka

Proponowany przebieg zajęć

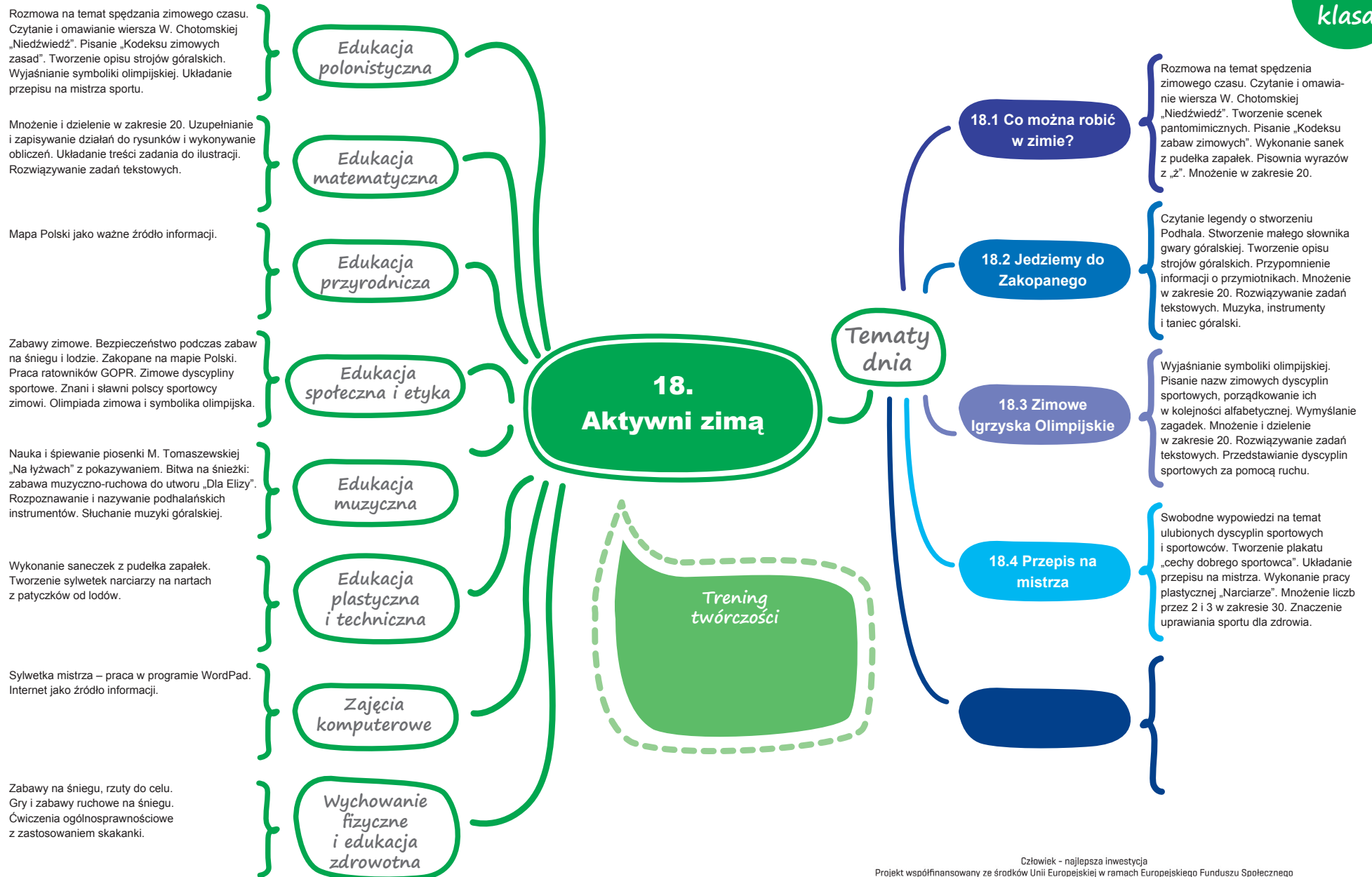
Na tablicy

wyświetl mapę świata i przyczep napisy „Arktyka”, „Antarktyda”, „Biegun północny”, „Biegun południowy”.

W zeszytach

dzieci rysują drogę do igloo z odcinków, notują zadania tekstowe wraz z rozwiązaniami i odpowiedziami.

Zadanie domowe

Pytania HOT

Co robiłyby niedźwiedź zimą, gdyby nie zapadał w sen zimowy?
Do jakich zabaw na śniegu nie potrzeba żadnego sprzętu?

Cele

Uczeń:
poznaje zasady bezpieczeństwa podczas zimowych zabaw, ćwiczy podział wyrazów na sylaby, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakr. 20, ćwiczy pisownię wyrazów z „ż”.

Przygotuj

wiersz W. Chotomskiej „Niedźwiedź”, kartoniki z nazwami zabaw zimowych dla każdej grupy, ilustracje przedstawiające bezpieczne i niebezpieczne zachowania podczas zimowych zabaw, nagranie utworu „Dla Elizy”.

Co mają przynieść dzieci

pudełko po zapalniczkach, tekturę, klej, nożyczki, papier kolorowy, farby lub flamastry, pędzel.

18.1 Co można robić zimą?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz wyrazy: zaspą, bałwan, wyciąg, narty śnieżycy, guzik, umieść ilustracje przedstawiające bezpieczne i niebezpieczne zachowania podczas zimowych zabaw oraz plakat „Zasady zimowych zabaw”.

W zeszytach

dzieci zapisują treść zadań do podanych ilustracji oraz zdania z wyrazami z „ż”.

Zadanie domowe

Przedstaw na ilustracji za pomocą dowolnej techniki jedną zasadę z kodeksu zimowych zabaw.

Wypisz na tablicy wyrazy: zaspą, bałwan, wyciąg, narty śnieżycy, guzik. Dzieci odczytują pierwsze sylaby tych wyrazów, odgadując temat zajęć i opowiadają o tym jak lubią spędzać zimowy czas. Następnie przeczytaj i omów wiersz W. Chotomskiej „Niedźwiedź”. Spytaj: Jakiego pomysłu miał niedźwiedź na spędzenie zimowego czasu? Co śniło się niedźwiedziowi? Wyjaśnij sformułowanie „zjechać na śledzia”.

Zimowy sen niedźwiedzia

Podziel dzieci na pięć grup. Każda grupa losuje jedną z zabaw zimowych (jazda na łyżwach, jazda na nartach, jazda na sankach, zabawa w śnieżki, lepienie bałwana) i przedstawia ją za pomocą ruchu reszcie klasy (scenki pantomimiczne). Dodatkową trudnością jest to, że w scenie muszą wziąć udział wszyscy członkowie zespołu.

Zabawy zimowe

Dzieci oglądają ilustracje przedstawiające bezpieczne i niebezpieczne zachowania podczas zimowych zabaw. Każda z grup ma za zadanie wymyślić co najmniej pięć zasad do kodeksu zabaw zimowych. Następnie każda z grup czyta po jednej regule i zapisuje na dużym arkuszu szarego papieru. Zwróć uwagę dzieciom, że nie powinny zapominać o zasadach mówiących, jak się zachować, jeśli wypadek się już wydarzył.

Bezpieczeństwo zimowych zabaw

Zabawa ruchowa przy utworze „Dla Elizy”. Każde dziecko otrzymuje arkusz gazety. Gdy muzyka jest spokojna dzieci powoli przemieszczają się po sali, a ich gazety spokojnie powiewają na wietrze. Kiedy muzyka zaczyna się zmieniać – ugniatają arkusze tak, aby powstała kulka – śnieżka. Przy najbardziej dynamicznej muzyce następuje bitwa na śnieżki. Kiedy muzyka się uspokaja dzieci biorą dowolną kulkę i rozprostowują ją na podłodze.

Bitwa na śnieżki

Dzieci wykonują małe saneczki z pudełka zapalniczek. Oklejają pudełko po zapalniczkach papierem kolorowym. Następnie na tekturze szkiełkują dwie płozy, proporcjonalne do pudełka zapalniczek. Potem wycinają płozy i malują je przy pomocy farb lub flamastrów. Na koniec przyklejają płozy do pudełka.

Saneczki z pudełka zapalniczek

Dzieci wykonują zadania z zakresu mnożenia i dzielenia do 20. Uzupełniają i zapisują działania do podanych rysunków przedstawiających atrybuty zimowych zabaw, wykonują obliczenia. Następnie układają treść zadania do przedstawionych ilustracji.

Mnożenie

Dzieci uczą się i śpiewają piosenkę z pokazywaniem M. Tomaszewskiej „Na łyżwach”. Wykonują ćwiczenia na utrwalanie pisowni wyrazów z „ż”. Podkreślają w wierszu wszystkich wyrazów z „ż”. Układają z nimi zdania i zapisują je w zeszytach. Na koniec zajęć dzieci stoją w rozscypce. Na swój znak zaczynają wykonywać ulubioną zimową czynność. Żegnają się ze sobą.

Na łyżwach

Po wejściu do klasy uczniowie zauważają przyklepioną do tablicy pocztówkę. Przedstawia ona widok z Zakopanego. Poproś jednego z uczniów o przeczytanie treści kartki. Znajdują się na niej pozdrowienia z Zakopanego napisane gwaraą góralską. Wytłumacz dzieciom niezrozumiałe słowa. Dzieci tworzą w zeszytach mały słowniczek gwary góralskiej.

Przeczytaj legendę o stworzeniu Podhala. Dzieci odpowiadają na pytania: Jakie postacie występują w legendzie? Jakiej ziemi stworzył pan Bóg? Jaką ziemię kończył tworzyć Anioł? Jak wyglądało Podhale stworzone przez Anioła? Następnie wskaż Podhale na mapie Polski. Przypomnij, jakim kolorem zaznaczone są na mapie góry. Poproś wybrane dziecko o przyklepienie kartonika z napisem Zakopane w odpowiednim miejscu.

Dzieci oglądają zdjęcia z Podhala. Spytaj je czy góry wyglądają rzeczywiście tak jak to opisuje legenda. Dzieci tworzą rodzinę wyrazu „góra” na tablicy i w zeszytach. Odpowiadają na pytanie: Kogo stworzył Pan Bóg, aby zamieszkał na Podhalu? Wyszukują i odczytują fragment opisujący górala. Przypomnij dzieciom wiadomości na temat przymiotników. Dzieci wypisują z tekstu przymiotniki opisujące górala.

Dzieci słuchają i próbują zaśpiewać góralską przyśpiewkę „W murowanej piwnicy”. Oglądają krótki film przedstawiający taniec górali. Próbują naśladować taniec. Następnie przedstaw dzieciom instrumenty charakterystyczne dla kapeli góralskiej.

Zwróć uwagę na stroje górali i ich elementy charakterystyczne. Dzieci gromadzą słownictwo do stworzenia opisu strojów: ciupaga, kierpce, surdut, chusta, kapelus, kamizelka. Wspólnie redagują opis stroju męskiego i damskiego. Następnie przepisują opis strojów do zeszytów.

Dzieci wykonują ćwiczenia na mnożenie liczb przez 2 i 3 w zakresie 30. Następnie przeprowadź zabawę matematyczną na mnożenie przez 3 w zakresie 30 za pomocą liczmanów. Rozwiązanie zadań tekstowych.

Opowiedz dzieciom o charakterystycznych dla góralskiej kuchni potrawach: kwaśnicy, moskole, oscypku. Zachęć dzieci do degustacji oscypka. Na zakończenie dzieci siadają w kręgu i swobodnie rozmawiają o dzisiejszych zajęciach. Spytaj: Czego jeszcze chcielibyście się dowiedzieć o Zakopanem i Podhalu?

Kartka z Zakopanego

O stworzeniu Podhala

Góry i górale

W murowanej piwnicy

Górale – ich stroje i rekwizyty

Mnożenie

Degustacja smakołyków

Pytania HOT

Dlaczego Zakopane nazywane jest zimową stolicą Polski?
Co z dzisiejszej lekcji najbardziej spodobałoby się Twojej mamie? A co najbardziej zainteresowałoby Twojego kuzyna?

Cele

Uczeń: poznaje gwaraą góralską, potrafi opisać strój góralski, rozróżnia instrumenty i śpiewa przyśpiewkę góralską, poznaje charakterystyczne górskie potrawy, ćwiczy mnożenie w zakresie 30.

Przygotuj

pocztówkę z Zakopanego z pozdrowieniami napisanymi gwaraą góralską, tekst „Polskie legendy: O stworzeniu Podhala” D. Strzeleckiej i M. Strzeleckiego, zdjęcia z Podhala, filmik przedstawiający taniec góralski, oscypki do degustacji.

Co mają przynieść dzieci

18.2 Jedziemy do Zakopanego

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść pocztówkę z Zakopanego, zdjęcia z Zakopanego oraz mapę Polski.

W zeszytach

dzieci zapisują mały słowniczek gwary góralskiej oraz opis góralskich strojów.

Zadanie domowe

Przygotuj pięć kółek (niebieskie, czarne, czerwone, żółte, zielone). Najpierw umieść na tablicy tylko jedno kółko i spytaj: Co to może być? Chętne dzieci udzielają odpowiedzi lub podchodzą do tablicy i dorysowują coś tworząc obrazek. Następnie dołóż kolejne kółko i znów spytaj: Co to może być? Powtarzaj tę czynność do momentu, kiedy wszystkie kółka znajdą się na tablicy (w odpowiednim układzie).

Obrazy z kółek

Spytaj dzieci: Czy wiecie, czego symbolem jest pięć splecionych ze sobą kół? Powiedz, że symbolizują unię pięciu kontynentów oraz spotkanie sportowców z całego świata na igrzyskach. Kolory wykorzystane na fladze olimpijskiej (kolory kół i białe) oznaczają barwy znajdujące się na wszystkich flagach państwowych pięciu kontynentów. Podziel dzieci na grupy – dzieci losują karteczki, na których znajduje się kółko w jednym z pięciu kolorów.

Symbolika olimpijska

Zespoły siadają razem. Rozdaj każdej drużynie kartkę, na której mają napisać jak największą liczbę zimowych dyscyplin sportowych. Następnie zawieś na tablicy kartoniki z nazwami zimowych dyscyplin sportowych oraz zdjęcia przedstawiające te dyscypliny. Dzieci dopasowują nazwy dyscyplin do odpowiednich obrazków. Na koniec układają nazwy dyscyplin w porządku alfabetycznym.

Zimowe dyscypliny sportowe

Każda drużyna losuje jedną z zimowych dyscyplin sportowych i za pomocą ruchu stara się przedstawić ją pozostałym uczniom, którzy odgadują, o którą konkurencję chodzi. Następnie dzieci przyporządkowują nazwy sportowców i sprzętów do odpowiednich dyscyplin sportowych – utrwalają pisownię wyrazów z końcówką -arz.

Zabawa pantomiczna

Dzieci układają zadania na mnożenie i dzielenie w zakresie 20 dla pozostałych drużyn. Sprawdź poprawność wykonania przez nich działań. Następnie dzieci układają zadania tekstowe do obrazków, rozwiązują zadania i zapisują odpowiedzi. Zapisują liczby w postaci iloczynów.

Zadania dla innych grup

Przeprowadź zabawę w „Narciarzy”. Powiedz dzieciom, że napadało bardzo dużo śniegu i dlatego wszyscy postanowili wybrać się na narty. Gdy grasz na trójkącie półnuty, dzieci wspinają się pod górę dźwigając swoje narty na plecach. Gdy zagrasz na trójkącie ósemki – uczniowie zjeżdżają z górki, czasem się przewracając.

Narciarze

Podziel dzieci na grupy. Zespoły wymyślają zagadki dla członków drużyn przeciwnych. Zagadki te mogą dotyczyć danej dyscypliny sportowej, sportowca lub sprzętu. Następnie drużyny wymieniają się zagadkami. Na zakończenie rozdaj wszystkim uczestnikom pamiątkowe medale.

Zagadki-medale**Pytania HOT**

Która dyscyplina sportu na zimowych igrzyskach olimpijskich jest dla Ciebie najdziwniejsza? Dlaczego? Którą sam chciałbyś uprawiać? Dlaczego?

Cele

Uczeń: poznaje Zimowe Igrzyska Olimpijskie, zna symbolikę kół olimpijskich, rozróżnia zimowe dyscypliny sportowe, utrwała pisownię wyrazów z końcówką -arz.

Przygotuj

kółka (niebieskie, czarne, czerwone, żółte, zielone) do ułożenia symbolu unii pięciu kontynentów, karteczki z narysowanymi kołami w jednym z pięciu kolorów, kartoniki z nazwami dyscyplin sportowych, zdjęcia lub filmy przedstawiające zimowe dyscypliny olimpijskie.

Co mają przynieść dzieci**18.3 Zimowe igrzyska****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz nazwy dyscyplin sportowych i przyporządkuj do nich nazwy sportowców oraz sprzętów.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy z końcówką -arz.

Zadanie domowe

Napisz w zeszycie, jaka jest Twoja ulubiona dyscyplina sportowa. Jak nazywa się Twój ulubiony sportowiec?

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat ich ulubionych dyscyplin sportowych oraz sportowców. Rozmawiają o cechach dobrego sportowca. Chętne dzieci zapisują na arkuszu szarego papieru powieszonym na tablicy cechy jakie posiada według nich dobry sportowiec.

Mój ulubiony sportowiec

Przeczytaj dzieciom teksty i artykuły o uznanych sportowcach - np. Adamie Małyszu, Justynie Kowalczyk, Kamilu Stochu. Spytaj: Jak wygląda dzień sportowca? Od kiedy musi zacząć trenować? Co go motywuje do ciężkiej pracy? Dzieci dopisują do plakaty kolejne cechy dobrego sportowca. Następnie porównują dyscypliny sportowe związane z nartami – narciarstwo zjazdowe, skoki narciarskie, jazda na biegówkach.

Mistrzowie sportu

Dzieci odrysowują na kartce z bloku technicznego sylwetki narciarzy. Przypatrują się uważnie strojom jakie zakładają na siebie Justyna Kowalczyk i Kamil Stoch podczas zawodów. Z kolorowego papieru wycinają stroje dla swoich narciarzy. Przy pomocy pisaków lub miękkich kredek dekorują ich narty – patyczki od lodów, które dokleją do ich stóp. W zależności od tego, jaką dyscyplinę reprezentują, narciarzom można dokleić też kijki.

Praca plastyczna: narciarze

Porozmawiaj z dziećmi na temat znaczenia sportu dla zdrowia człowieka. Podkreślenie, że sport można uprawiać w każdej porze roku - także zimą. Dzieci wypowiadają się o tym, w jaki sposób należy dbać o swoje zdrowie zimą – właściwie się ubierać i odżywiać, a także spędzać aktywnie czas na dworze. Odpowiadają na pytanie: Co można robić na dworze zimą?

Sport to zdrowie

Dzieci ćwiczą mnożenie przez 2 i 3 w zakresie 20 z wykorzystaniem rysunków i kostki do gry. Uczeń zapisuje w zeszytcie kilka razy działania

$$2 \times \dots =$$

$$3 \times \dots =$$

Następnie rzuca kostką, uzupełnia działania i zapisuje wyniki.

Ćwicz ciało i umysł

Na podstawie słownictwa zgromadzonego na plakacie dzieci tworzą w parach przepis na mistrza sportu. Przepis ten powinien być skonstruowany na wzór przepisów kulinarnych, np.: Weź dużą ilość..., dodaj do tego ..., wymieszaj z ..., dodaj szczyptę ..., a na koniec przypraw ... Dzieci prezentują swoje przepisy.

Przepis na mistrza

Dzieci przy akompaniamentcie trójkąta swobodnie poruszają się po sali. Kiedy usłyszą rytm wygrywany na bębenku skandują w określonym rytmie „zróbmy wielką kulę” i biegają ku środkowi sali, tworząc zwartą grupę. Przy ponownym akompaniamentcie trójkąta dzieci znowu swobodnie poruszają się po sali. Po zakończeniu zabawy, dzieci z uśmiechem żegnają się ze sobą.

Stwórzmy wielką kulę śniegu!

Pytania HOT

Co musiałbyś zrobić, aby stać się mistrzem w jakiejś dyscyplinie sportowej? Jak można poznać mistrza? Skąd wzięło się powiedzenie "sport to zdrowie"?

Cele

Uczeń:
wie jak wygląda życie sportowca, określa cechy dobrego sportowca, wyjaśnia znaczenie sportu dla zdrowia, układa przepis na mistrza, ćwiczy mnożenie przez 2 i 3.

Przygotuj

arkusz szarego papieru, wywiady ze znanymi polskimi zimowymi sportowcami (A. Małym, J. Kowalczyk, K. Stochem) sylwetki narciarza do odrysowania dla każdego ucznia.

Co mają przynieść dzieci

dwa patyczki od lodów, jedną długą wykałaczkę, kartkę z bloku technicznego, papier kolorowy, klej, nożyczki, kostkę do gry.

18.4 Przepis na mistrza

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść plakat z cechami dobrego sportowca.

W zeszytach

dzieci zapisują przepis na mistrza sportowca.

Zadanie domowe

Zadanie

Gotowi? Do startu! Start!

Waszym zadaniem jest zorganizowanie **KLASOWYCH IGRZYSK OLIMPIJSKICH**. Każda drużyna wymyśli **ORYGINALNĄ KONKURENCJĘ** z wykorzystaniem **WYŁOSOWANEGO PRZEDMIOTU** oraz innych wybranych materiałów. Zespół przygotowuje **STANOWISKO** do przeprowadzenia konkursu, w

którym wezmą udział przedstawiciele pozostałych grup. Przy ocenianiu zawodników będziecie mogli korzystać z różnych przyborów pomiarowych (miarka, linijka, waga, stoper). Pamiętajcie o tym, by wystarczyło Wam materiałów do przeprowadzenia konkursu dla wszystkich drużyn w klasie! Dla zwycięzców swojej konkurencji przygotowujecie pamiątkowe **MEDALE**.

Przygotuj

Kopie zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, opisy scenek do odegrania, stoper, miarkę, wagę kuchenną, materiały do wylosowania: chochła, plastikowa butelka po wodzie mineralnej, paczka plasteliny, plastikowe wiaderko po serze, blaszka do ciasta materiały dodatkowe (do wyboru): wykałaczki, plastikowe kubeczki, papierowe talerzyki, sznurek plastikowe sztucze, słomki, kartonowe rolki

Co mają przynieść dzieci

materiały do wykonania medali: kolorowy papier do pakowania, kartka z bloku technicznego, kolorowe wstążki
stoper, miarki, linijki

Rozgrzewka

1. IGRZYSKA OLIMPIJSKIE
Zapisz na tablicy "IGRZYSKA OLIMPIJSKIE". Uczniowie na swoich kartkach wypisują jak najwięcej wyrazów utworzonych z liter powyższych słów (praca indywidualna).
2. PODZIAŁ NA DRUŻYNY
Podziel klasę na drużyny np. poprzez losowanie karteczek z obręczami w kolorach niebieskim, czarnym, czerwonym, żółtym i zielonym (jak na flagie olimpijskiej).
3. PRZEKSZTAŁCENIA
Rozdaj drużynom kartki przedstawiające flagę olimpijską. Zadaniem dzieci będzie stworzenie na jej podstawie jakiegoś obrazka (zachęć dzieci do obracania kartek).

Przebieg zajęć

Trening twórczości 18

Drużyny wymyślają dyscypliny

Na medal

Na zakończenie zajęć zapytaj wszystkie drużyny o wrażenia z konkursu. Która dyscyplina podobala im się najbardziej? Co można by było ulepszyć w każdej z konkurencji? Urządźcie też uroczystą ceremonię wręczenia medali. Uchonorujcie wszystkich zawodników brawami. Następnie ogłosz swoją punktację - kto zwyciężył w zadaniu "Drużyny wymyślają dyscypliny"? Możesz również przygotować medale dla zwycięskiego zespołu.

Klasowe igrzyska

1. Rozdaj dzieciom kopie zadań wraz z punktacją. Przeczytajcie wspólnie zadanie i wyjaśnijcie wszystkie niejasności.
2. Rozłóż w widocznym miejscu przedmioty, które można wylosować do stworzenia dyscypliny. Ponumeruj je od 1 do 5. Kartoniki z cyframi 1 do 5 wrzuć do woreczka. Przedstawiciele drużyn podchodzą po kolei i losują numery, zabierają ze stolika odpowiednie przybory.
3. Rozłóż w widocznym miejscu pozostałe materiały, których dzieci mogą używać. Zaznacz jednak, że wszystkie przedmioty należy szanować i nie zabierać ich pochopnie, żeby się nie zmartowały. Obserwuj też jak drużyny dogadują się z innymi zespołami.

FAIR PLAY

Poproś grupy o odegranie następujących scenek, a następnie stworzcie klasowy kodeks zasad FAIR PLAY.
1) Przegraliście, ale nie zgadzacie się z decyzją sędziego, dlatego obrażacie się na niego, 2) Wasza drużyna rozwiązuje zadanie na czas. Bardzo chcecie wygrać, więc nie pozwalacie nic robić jednemu z członków zespołu, który, według was, wszystko robi zbyt wolno, 3) Po przegranej konkurencji idziecie na przerwę, ale ponieważ nie pogodziliście się z przegraną, nadal kłócicie się o to, kto zawinił, 4) W czasie zawodów sędzia pomylił się na waszą korzyść, ale wy przyznajecie się do tego, 5) W czasie gdy wasi przeciwnicy rozwiązują zadanie głośno krzyczycie, żeby ich rozproszyć.

60 minut

Wyznacz dzieciom dokładnie 60 minut na wykonanie zadania. W tym czasie drużyny będą musiały:
- zdecydować, na czym będzie polegała ich konkurencja,
- zebrać wszystkie potrzebne materiały i przybory,
- przygotować stanowisko do przeprowadzenia konkurencji,
- wyznaczyć osoby biorące udział w konkurencjach i osoby obsługujące stanowisko
- ustalić sposób oceniania wyników,
- przygotować medale dla wygranej drużyny (mimo, że w konkurencji bierze udział przedstawiciel lub przedstawiciele danej grupy, medale otrzymują wszyscy jej członkowie).

Czas na konkurencje

Podczas ostatniej godziny zajęć zorganizujcie Klasowe Igrzyska. Dzieci będą brały udział w konkurencjach w obwodzie stacjonarnym. Część członków każdego zespołu pozostanie na przygotowanym stanowisku, aby przeprowadzić swój konkurs, reszta odwiedzi stanowiska innych drużyn. Poproś dzieci, aby zapisywały wyniki poszczególnych drużyn, żeby nie było wątpliwości, kto zwyciężył w danej konkurencji.
Na koniec daj czas drużynom na podliczenie wyników oraz posprzątanie swoich stanowisk.

Punktacja:

pomysłowość konkurencji	1 - 10p.
jakość artystyczna medali	1 - 5p.
jak dobrze wykorzystano materiały do stworzenia konkurencji	1 - 15p.
przestrzeganie zasad fair play	1 - 10p.
współpraca i przestrzeganie zasad	1 - 10p.

Rozmowa na temat telewizji i komputera w życiu dzieci. Czytanie wiersza M. Bartkowicza „Mietek i telewizja”. Rozmowa na temat niebezpiecznych zachowań w Internecie. Lektura „Karolcia”. Powstawanie i budowa książki. Tworzenie opisu Karolci. Opowiadanie o przygodach Karolci.

Mnożenie i dzielenie liczb przez 2, 3, 4 i 5 w zakresie 30. Obliczanie czasu trwania programów. Rozwiązywanie zadań tekstowych.

Rola telewizji w życiu dzieci. Zasady korzystania z telewizji. Kolorowe znaczki telewizyjne. Historia komputera. Zasady bezpiecznego korzystania z komputera i Internetu. Historia książki i nazwy zawodów z nią związanych. Ocena postępowania bohaterki lektury „Karolcia”.

Słuchanie i śpiewanie piosenki W. Chotomskiej „Wyłącz telewizor”.

Tworzenie komiksu zatytułowanego „Moja przyгода z koralikiem”.

Zasady bezpiecznego korzystania z komputera i Internetu. Wykonanie metryczki książki M. Krüger „Karolcia” za pomocą programu WordPad.

Pamiętaj o swoim zdrowiu! – zasady korzystania z komputera i telewizora. Ćwiczenia kształtujące sprawność motoryczną w skoku dosiężnym. Wyścigi rzędów z piłkami.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

19. Oglądamy i czytamy

Trening twórczości

Tematy dnia

19.1 Ostrożnie z telewizorem!

19.2 Ja przed komputerem

19.3 Włączamy wyobraźnię

19.4 Poznajmy Karolcię

19.5 Życzenia Karolci

Rozmowa na temat roli telewizji w życiu dzieci. Czytanie wiersza M. Bartkowicza „Mietek i telewizja”. Śpiewanie piosenki W. Chotomskiej „Wyłącz telewizor”. Obliczanie czasu trwania programów. Jak bezpiecznie korzystać z telewizora? Wyjaśnianie kolorowych oznaczeń programów.

Definiowanie pojęcia „komputer”. Komputery kiedyś i dziś. Rozmowa na temat różnic między spotkaniem z obcym w rzeczywistości i w Internecie. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu. Zabawa: „Nie podaję swoich danych”. Mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Opowiadanie o procesie powstawania książki. Czytanie jako metoda rozwijania wyobraźni. Zawody związane z powstawaniem książki. Rozmowa na temat ulubionych książek. Budowa książki. Mnożenie i dzielenie w zakresie 30. Stworzenie tablicy „Przeczytałem, polecam!”.

Czytanie listu od Karolci. Wypisywanie najważniejszych informacji o lekturze. Tworzenie opisu Karolci na podstawie podanych stwierdzeń. Odszukiwanie fragmentów lektury opisujących Karolcię. Rozwiązywanie zadań tekstowych – mnożenie i dzielenie w zakresie 30. Matematyczne rozety.

Słuchanie wybranego fragmentu książki M. Krüger „Karolcia”. Wyjaśnienie znaczenia wyrazów: fantazja, rzeczywistość, komizm. Opowiadanie o najciekawszej przygodzie Karolci. Ocena postępowania bohaterki. Wykonanie komiksu „Moja przyгода z koralikiem”.

Pytania HOT

Czy wszystkie programy w telewizji są ciekawe? Jak wyglądałby świat, gdyby nie było telewizorów? Czy wolałbyś oglądać ciekawy film czy przeżyć przygody bohaterów samemu? Czy Ty mądrze korzystasz z telewizora?

Cele

Uczeń:
wskazuje pozytywne i negatywne strony oglądania telewizji, wie jak mądrze korzystać z telewizji, zna oznaczenia programów, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Przygotuj

programy telewizyjne z oznaczeniami wiekowymi, dla każdego dziecka: kartoniki z działaniami na mnożenie i dzielenie w zakresie 30 (na odwrocie: litery do utworzenia hasła „telewizja”), tabelki „Ile czasu przeznaczam na telewizję, komputer, książkę?” z podziałem na dni tygodnia.

Co mają przynieść dzieci

flamastry w kolorze żółtym, zielonym i czerwonym, arkusze szarego papieru.

19.1 Ostrożnie z telewizorem!

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz odpowiedzi na pytania:
Co zyskuję oglądając telewizję?
Co tracę oglądając telewizję?
Co innego mógłbym robić w czasie przeznaczonym na oglądanie telewizji?

W zeszytach

dzieci zapisują zadania tekstowe z rozwiązaniami i odpowiedziami.

Zadanie domowe

Wypełniaj codziennie przez cały tydzień tabelkę: ile czasu przeznaczam na telewizję, komputer, książkę?

Zawieś na tablicy kartoniki z działaniami na mnożenie i dzielenie w zakresie 30. Dzieci rozwiązują zadania. Następnie szeregują wyniki od najmniejszego do największego. Po odwróceniu kartoników powstaje hasło „TELEWIZJA”. Porozmawiaj z dziećmi na temat telewizji w ich życiu. Zwróć uwagę, że wokół telewizora koncentruje się życie wielu rodzin. Często włącza się go z chwilą wejścia do domu, a wyłącza wtedy, gdy wszyscy idą spać.

Telewizja

Poproś dzieci, by zastanowiły się i odpowiedziały na następujące pytania: Ile czasu dziennie zajmuje mi oglądanie telewizji? Z kim najczęściej oglądam telewizję? Jakie programy najczęściej oglądam? Czy wybieram programy, które chcę obejrzeć, czy oglądam wszystko „jak leci”? Czy zdarza mi się oglądać kilka programów jednocześnie?

Jak korzystam z telewizji?

Przeczytaj dzieciom i omów wiersz M. Bartkowiaka „Mietek i telewizja”. Spytaj: Jak oceniasz zachowanie Mietka? Czy Mietek w sposób właściwy korzysta z telewizora? Dzieci słuchają i śpiewają piosenkę W. Chotomskiej „Wyłącz telewizor”. Dzieci opowiadają co oznacza tytuł piosenki i dlaczego autorka każe nam wyłączyć telewizor, a samemu się „włączyć”.

Włącz się sam!

Dzielimy dzieci na kilkusobowe grupy i rozdzielamy zadania. Niektóre grupy zastanawiają się, co możemy zyskać oglądając telewizję, inne – co możemy stracić, jeszcze inne – co innego moglibyśmy robić w tym czasie. Zespoły zapisują wszystkie swoje pomysły na kartkach, następnie przedstawiają je klasie. Zapisz odpowiedzi dzieci na tablicy podzielonej na trzy części. Podsumowując spytaj dzieci: Czy warto zatem oglądać telewizję?

Co zyskujemy, a co tracimy?

Każda grupa przedstawia za pomocą ruchu jeden ze swoich ulubionych programów telewizyjnych (filmów, bajek). Zadaniem reszty klasy jest odgadnięcie o jaki program chodzi. Następnie dzieci dokonują obliczeń na podstawie czasu trwania programów telewizyjnych, np. Film „Zorro” trwa 45 minut, a film „Bolek i Lolek” trwa 27 minut. Dzieci układają pytania i działania do zadań.

Moje ulubione programy

Rozdaj każdej grupie programy telewizyjne. Zespoły zaznaczają w programie: kolorem zielonym – programy, które mogą oglądać dzieci, żółtym – programy, które dzieci mogą oglądać za zgodą rodziców, czerwonym – te, których nie mogą oglądać. Na koniec prezentują telewizyjne oznaczenia programowe i omawiają ich znaczenia.

Zwracaj uwagę na oznaczenia!

Każda grupa spisuje kilka rad dla Mietka, by wiedział w jaki sposób należy korzystać z telewizora, aby się „nie wyłączyć”. Rady te mogą mieć formę krótkich rymowanek, mogą być też humorystyczne. Z najlepszych rad dzieci tworzą wspólny kodeks: „O czym powinien pamiętać każdy telemaniak”. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą i przypominają sobie nawzajem, że z telewizora należy korzystać rozsądnie.

Rady dla telemaniaka

Na początku dnia, tuż po przywitaniu zadaj dzieciom zagadkę: „Ekran ma i klawiaturę. Liczy, pisze, gada. Choć wcale nie jest żywy, to pamięć posiada”. Dzieci zgadują odpowiedź – temat zajęć. Dzieci siedzą w kręgu. Dokończają zdania: „Komputer, to...”. Każdy uczeń po kolei udziela odpowiedzi. Następnie podaj dzieciom pełną definicję komputera.

Zaprezentuj na fotografiach jak zmieniły się komputery. Kiedyś wyglądały one zupełnie inaczej niż teraz. Dzieci podają, gdzie wokół nich wykorzystuje się obecnie komputery. Okazuje się, że bez komputerów ciężko żyć w dzisiejszym świecie – spotykamy je na każdym kroku. Spytaj dzieci: Jak wyglądałoby nasze życie, gdyby nie było komputerów? Jak komputery będą wyglądać w przyszłości?

Dzieci siadają w kręgu. Porozmawiaj z dziećmi o tym czym jest Internet. Daj jednemu uczniowi kłębek wełny. Przytrzymując koniec, podaje go do innej osoby mówiąc np. „Łączę się z komputerem...”. Osoba ta przekazuje kłębek kolejnemu dziecku, itd. Kiedy wszyscy już będą mieli w rękę włóczkę, można powiedzieć, że Internet jest właśnie taką siecią łączącą ze sobą komputery. Dzięki niej komputery mogą wymieniać się danymi.

Podziel klasę na zespoły. Każda grupa otrzymuje po kilka pasków papieru w dwóch kolorach. Na paskach w jednym kolorze dzieci zapisują w jaki sposób spędzają czas przed komputerem (ale nie w Internecie), a na paskach w drugim kolorze – jak spędzają czas w Internecie. Podziel tablicę na dwie części. Dzieci przyczepiają do niej kartki dzieląc je na kategorie. Następnie oznaczają gwiazdkami te czynności, które są wartościowe.

Porozmawiaj z dziećmi na temat różnic pomiędzy osobą znajomą, a obcą. Dzieci wypisują różnice między spotkaniem z obcym w rzeczywistości (widzimy osobę, możemy określić jej wiek, znamy jej płęć) i w Internecie (nie widzimy osoby, z którą rozmawiamy, nie wiemy ile lat ma ta osoba, nie wiemy czy mówi prawdę, nie możemy określić jej płci). Dzieci odpowiadają na pytanie: Czego nie wolno robić w kontaktach z obcymi?

Dzieci siedzą w kręgu. Na środku staje wybrane dziecko i po kolei zadaje dzieciom pytania. Pytania te dla ułatwienia możemy zapisać na tablicy, np. Gdzie mieszkasz? Wysłesz mi swoje zdjęcie? Jakie jest twoje imię i nazwisko?. Na każde z tych pytań (podobnie jak w grze pomidor), dzieci odpowiadają „Nie podaję swoich danych”.

Dzieci ćwiczą mnożenie i dzielenie w zakresie 30. Rozwiązują zadania tekstowe. Rozwiązują działania z brakującym dzielnikiem. Na zakończenie podaj dzieciom stwierdzenia dotyczące korzystania z komputera i Internetu. Jeżeli są one prawdziwe, dzieci podnoszą prawą rękę do góry, jeśli nie – rękę lewą.

Komputerowe skojarzenia

Komputery kiedyś i dziś

Internet to sieć

Jak spędzamy czas przed komputerem

Zagrożenia płynące z internetu

Nie podaję swoich danych

Bez pomocy komputera...

Pytania HOT

Jak wyglądałoby nasze życie, gdyby nie było komputerów? Jak komputery będą wyglądać w przyszłości? Dlaczego niektóre dzieci spędzają za dużo czasu przy komputerze?

Cele

Uczeń: opowiada, jak spędza czas przed komputerem, wie czym jest Internet, wskazuje na wartościowe sposoby spędzania czasu przed komputerem, wie jak chronić swoje dane osobowe.

Przygotuj

fotografie dawnych i obecnych komputerów, kłębek wełny, po kilka pasków papieru w różnych kolorach dla każdej grupy.

Co mają przynieść dzieci

19.2 Ja przed komputerem

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

narysuj tabelkę: „Jak spędzamy czas przed komputerem”.

W zeszytach

dzieci zapisują działania mnożenia i dzielenia w zakresie 30, rozwiązują zadania tekstowe, rozwiązują działania z brakującym dzielnikiem.

Zadanie domowe

Wypełniaj codziennie przez cały tydzień tabelkę: ile czasu przeznaczam na... Używając dowolnych technik przedstaw, jak według Ciebie będą wyglądały komputery w przyszłości.

Dzieci przynoszą na lekcję swoje ulubione książki lub książki, które ostatnio przeczytali. Opowiadają krótko ich fabułę, mówią co im się w nich podobało, a co nie. Mówią o tym, czym różni się czytanie książki od oglądania filmu. Dyskutują na temat: Co rozwija czytanie książek? Po rozmowie wyłóż przyniesione przez siebie książki. Dzieci układają je według tytułów w porządku alfabetycznym. Litery ukryte w środku tworzą hasło „wyobraźnia”.

**Ostatnio
przeczytałem...**

Opowiedz uczniom o tym, jak powstaje książka. Poproś dzieci, aby wylapały nazwy zawodów związane z wydawaniem książek i zapisały je na kartkach. Następnie sprawdź, któremu dziecku udało się zanotować najwięcej zawodów (autor, wydawca, redaktor, ilustrator, korektor, drukarz). Dzieci odczytują nazwy zawodów i umieszczają kartoniki z odpowiednimi napisami na tablicy.

**Jak powstaje
książka?**

Następnie przekaż wybranym dzieciom definicje zawodów związanych z książką. Zadaniem uczniów jest głośne przeczytanie definicji, a następnie umieszczenie jej przy odpowiedniej nazwie zawodu. Pozostałe dzieci sprawdzają poprawność wykonania zadania.

**Zawody związane
z książką**

Dzieci poruszają się swobodnie po sali w rytm muzyki. Kiedy muzyka ucichnie podaj tytuł książki. Jeżeli jest on prawidłowy (taka książka istnieje) uczniowie kucają, jeśli nie, podnoszą ręce do góry a wybrane dziecko podaje poprawny tytuł. Przykłady nieprawidłowych tytułów: „Witaj Karolu!”, „Zaczarowana osada”, „Czerwony bucik”, „Kot w kaloszach” itp.

Pokręcone tytuły

Dzieci ćwiczą mnożenie liczb w zakresie 30. Dzielać liczby w zakresie 30 przez 4. Rozwiązują zadania tekstowe, np. Do biblioteki przywieziono 28 nowych książek, które rozłożono po równo na 4 półkach. Ile książek jest na każdej z półek? Znana autorka napisała nową książkę, w której znajduje się 5 rozdziałów. Każdy rozdział ma 6 stron. Ile stron ma cała książka?

Czytam i liczę

Dzieci pracują w grupach. Każda grupa otrzymuje książkę oraz karteczki samoprzylepne z napisami „okładka”, „strona tytułowa”, „część główna”, „spis treści”. Zadaniem zespołów jest naklejenie karteczek w odpowiednich miejscach książki. Dzieci odszukują informacje o książkach na czas - nazwisko autora, tytuł, nazwisko ilustratora, wydawnictwo, rok wydania, dedykacja.

Budowa książki

Stwórz tablicę – miejsce, w którym dzieci mogłyby umieszczać krótkie recenzje przeczytanych przez siebie książek. Zachęć dzieci, by przyczepiały do tablicy karteczki z tytułami książek, które bardzo im się spodobały i które mogłyby spodobać się innym dzieciom.

**Przeczytałem,
polecam!**

Pytania HOT

Czym różni się czytanie książki od oglądania filmu? O czym lubisz czytać? Jaką książkę polecilibyś swojemu koleżce?

Cele

Uczeń: potrafi porządkować w kolejności alfabetycznej, wymienia zawody związane z książką, wie jak powstaje książka, wyróżnia elementy składowe książki, ćwiczy dzielenie liczb w zakresie 30.

Przygotuj

książki z ukrytymi literami hasła, kartoniki z nazwami zawodów: autor, wydawca, redaktor, ilustrator, korektor, drukarz oraz kartoniki z definicjami tych zawodów, karteczki samoprzylepne z nazwami elementów składowych książki.

**Co mają przynieść
dzieci**

swoje ulubione książki.

**Proponowany
przebieg
zajęć**

Na tablicy

wypisz nazwy zawodów związanych z książkami wraz z definicjami.

W zeszytach

dzieci zapisują zawody związane z książką wraz z definicjami.

Zadanie domowe

Wypełniaj codziennie przez cały tydzień tabelkę: ile czasu przeznaczam na... Jaką przeczytaną przez siebie książkę polecisz swoim kolegom?

19.3 Włączamy wyobraźnię

Dzieci po wejściu do klasy zauważają plakat z sylwetką Karolci. Do plakatu przyczepiony jest również list od bohaterki lektury. Jedno z dzieci odczytuje list od Karolci. Dzieci odpowiadają na pytania dotyczące listu. Następnie odnajdują koperty z zadaniami. TREŚĆ LISTU: „Droży uczniowie klasy 2...! Cieszę się, że przeczytaście książkę o moich przygodach. Ja sama do dziś nie mogę do końca uwierzyć w to, co przytrafiło mi się za sprawą niebieskiego koralika... Mam nadzieję, że uważnie śledziście przygody, jakie mi się przytrafiły. Razem z Piotrem przygotowaliśmy dla Was kilka zadań. Zadania ukryte są w ponumerowanych kopertach ukrytych w różnych miejscach w klasie. Powodzenia!”

Wprowadzenie List od Karolci

ZADANIE 1: „Odpowiedzcie na pytania dotyczące przygód Karolci. Wybierzcie Największego Znacwcę Przygód Karolci. Następnie otwórzcie kopertę numer 2”. Dzieci zaznaczają odpowiedzi na pytania dotyczące książki. Wybierany jest Największy Znacwca Przygód Karolci.

Zadanie nr 1 Zadanie nr 2

ZADANIE 2: „Wypiszcie w zeszytach najważniejsze informacje o książce. Nie zapomnijcie wymienić autora książki oraz tytułu. Napiszcie też w paru zdaniach, o czym opowiada książka. Następnie otwórzcie kopertę numer 3”. Dzieci odszukują najważniejsze informacje o książce. Wspólnie redagują krótką notatkę o lekturze. Zapisz ją na tablicy, a dzieci przepisują do zeszytów.

ZADANIE 3: „Podzielcie się na czteroosobowe grupy. Zadaniem każdej z grup jest: 1) Wybranie z podanych opisów tych, które najbardziej do mnie pasują, 2) Przepisanie opisów na paski papieru i przymocowanie ich na plakacie na tablicy. Po skończonym zadaniu otwórzcie kopertę numer 4”. Podziel uczniów na czteroosobowe zespoły. Dzieci spośród wypisanych określeń (np. małe oczy / skośne oczy / kocie oczy, ma brata / jest jedynaczką / ma siostrę) wybierają te, które najbardziej pasują do Karolci. Szukają w książce fragmentów opisujących Karolcię. Zapisują na paskach papieru cechy bohaterki. Na koniec uczniowie przedstawiają wyniki swojej pracy pozostałym grupom i przyklejają wypisane na kartkach cechy na plakacie.

Zadanie nr 3

ZADANIE 4: „Rozwiążcie zadania o czarodziejskim koraliku, a potem otwórzcie kolejną kopertę. 1) Ciotka Agata, trzymając koralik w rękę, powiedziała, że chętnie zjadłaby ciastko z kremem. Koralik wyczarował 30 ciastek, które rozłożył po równo na tacach pięciu kelnerów. Po ile ciastek miał na tacy każdy kelner? 2) W budynku przy ul. Kwiatowej, na piętrze Karolci mieszkają trzy rodziny czteroosobowe i jedna rodzina trzyosobowa. Ile osób mieszka na piętrze Karolci?”. Dzieci otrzymują kartki z zadaniami i wklejają je do zeszytów, a następnie rozwiązują zadania tekstowe.

Zadanie nr 4

ZADANIE 5: „Niebieski koralik wyczarował dla Was matematyczne rozety. Rozwiążcie zadania i otwórzcie kolejną kopertę”. Dzieci otrzymują kartki z rozetami i wklejają je do zeszytów. Samodzielnie rozwiązują zadania na mnożenie i dzielenie lub dodawanie i odejmowanie (słabsi uczniowie).

Zadanie nr 5 Zadanie nr 6

ZADANIE 6 (ZADANIE DOMOWE): „Jaka przygoda z książki najbardziej Ci się podobała? Dowolną metodą wykonaj ilustrację tej przygody i naucz się o niej opowiadać”.

Pytania HOT

W czym jesteś podobny do Karolci?
Czym się różnicie?
Która z przygód Karolci wydała Ci się najciekawsza?
Do czego użyłbyś niebieskiego koralika?

Cele

Uczeń: wykazuje znajomość lektury, wie jak pracować w grupie, potrafi wyszukiwać informacje w książce i zredagować krótką notatkę, rozwiązuje zadania tekstowe i matematyczną rozetę.

Przygotuj

plakat przedstawiający Karolcię, list od Karolci oraz koperty z zadaniami w kopertach ponumerowanych 1-6, kilkanaście pytań dotyczących treści lektury, kilkanaście określeń, z których niektóre opisują Karolcię, kolorowe paski papieru, zadania tekstowe i rozety matematyczne do wklejenia do zeszytów.

Co mają przynieść dzieci

egzemplarze książki M. Krüger „Karolcia”, pisaki.

19.4 Poznajmy Karolcię

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść plakat przedstawiający Karolcię, do którego doczepione zostaną cechy bohaterki na paskach papieru, list od Karolci, krótką notatkę o książce M. Krüger.

W zeszytach

dzieci zapisują metryczkę książki M. Krüger „Karolcia”, krótką notatkę o lekturze, zadania tekstowe z rozwiązaniem, rozety matematyczne.

Zadanie domowe

Jaka przygoda z książki najbardziej Ci się podobała? Dowolną metodą wykonaj ilustrację tej przygody i naucz się o niej opowiadać.

Przynies do klasy błękitny koralik. Dzieci siadają w kręgu. Każde dziecko bierze do ręki koralik i może się z nim przywitać. Zastanawia się też nad tym, jakie byłoby jego życzenie do koralika, ale nie wypowiada go głośno. Następnie przeczytaj uczniom fragment lektury opisujący znalezienie koralika.
Dzieci omawiają przeczytany fragment: W jakich okolicznościach został znaleziony koralik? Jak wyglądał koralik? Gdzie wybrały się Karolcia i ciocka Agata? Rozmawiają na temat tego, czy przedstawione w książce wydarzenia były realne, czy fantastyczne. Następnie wyjaśnij dzieciom znaczenia wyrazów: fantazja, świat nierealny, magia, rzeczywistość, świat realny, humor, komizm.

Znalezienie błękitnego koralika

Wybrane dzieci opowiadają o przygodzie Karolci, która najbardziej im się spodobała. Pozostali uczniowie rozpoznają w nich sytuacje humorystyczne, fantastyczne, magiczne, realne.
Lot nad miastem - ćwiczenie relaksacyjne. Dzieci siedzą w kręgu. Włącz spokojną muzykę. Dzieci wyobrażają sobie, że przy pomocy koralika mogą wzbić się w powietrze i poszybować nad swoim miastem.

Najciekawsza przygoda Karolci

Następnie podziel dzieci na grupy. Każda grupa wybiera scenkę opisującą jedną z przygód Karolci, rozdzielają role i przygotowują krótkie przedstawienie. Pozostali uczniowie odgadują jakie wydarzenie zostało przedstawione.

Na tablicy umieść plakat przedstawiający Karolcię. Rozdaj grupom dymki, w których zapisane są życzenia Karolci do koralika (np. „Ja też bym chciała, żeby ta taksówka mogła fruwać”, „Niech owsianka w jednej chwili zniknie z talerza”, „Chciałabym być niewidzialna”, „Chciałabym, żeby spełniło się życzenie każdego, który tu mieszka. Każdego dziecka i każdego dorosłego”). Dzieci oceniają życzenia bohaterki: które z nich były ważne, które mało ważne, a które naiwne. Grupy wieszają w odpowiednim miejscu na tablicy swoje dymki z życzeniami i uzasadniają swój wybór.

Życzenia Karolci

Dzieci wklejają do zeszytów zadania o życzeniach do koralika na mnożenie i dzielenie liczb w zakresie 30. Zapisują rozwiązania i formułują odpowiedzi.

Zadania z koralikiem

Np. W grupie Marty było 4 dzieci. Marta zażyczyła sobie, aby koralik dla każdego z nich wyczarował po 6 cukierków. Ile cukierków wyczarował razem koralik?

Na stole, przy którym siedziało 5 dzieci, leżało 25 pisaków. Agata poprosiła koralik, żeby każde dziecko otrzymało po tyle samo pisaków. Ile pisaków otrzymało każde z dzieci?

Dzieci pracują indywidualnie. Zadaniem każdego ucznia jest stworzenie komiksu zatytułowanego „Moja przygoda z koralikiem”. Komiks ten ma opowiadać o tym jak koralik spełnia trzy życzenia danego dziecka.

Na koniec zajęć dzieci prezentują swoje prace.

Zachęć dzieci do zapoznania się z kolejną częścią przygód Karolci, zatytułowaną „Witaj Karolciu!”, w której dziewczynka posługuje się zupełnie innym magicznym przedmiotem.

Moje życzenie

Pytania HOT

Które z życzeń Karolci były ważne, które mało ważne, a które naiwne?
O co poprosiłby błękitny koralik?

Cele

Uczeń: odpowiada na pytania dot. książki, potrafi ocenić życzenia Karolci, podaje przykłady wydarzeń realnych, magicznych, humorystycznych, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Przygotuj

plakat przedstawiający Karolcię, dymki z życzeniami Karolci do koralika, egzemplarz książki M. Krüger „Karolcia”, „Witaj Karolciu!”, błękitny koralik.

Co mają przynieść dzieci

egzemplarze książki M. Krüger „Karolcia”.

19.5 Życzenia Karolci

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść plakat przedstawiający Karolcię oraz dymki z życzeniami Karolci.

W zeszytach

dzieci wklejają zadania tekstowe, wpisują w nie rozwiązania i odpowiedzi.

Zadanie domowe

Poznanie pojęć bibliotecznych: katalog, księgozbiór, karta czytelnika. Różnice między biblioteką a księgarnią. Poznanie elementów składowych ogłoszenia. Komponowanie ogłoszenia. Słuchanie tekstów o muzeach. Utrwalanie pisowni wyrazów z końcówką -um.

Mnożenie i dzielenie liczb w zakresie 30. Poznanie polskich banknotów i monet. Obliczenia pieniężne, złote i grosze. Dodawanie groszy w zakresie 100. Mierzenie i porównywanie długości odcinków. Mierzenie i obliczanie długości łamanej. Zadania tekstowe.

Korzystanie z biblioteki. Zasady korzystania z książek. Muzea w Polsce. Muzealne eksponaty i miejsca ich eksponowania. Co wolno, a czego nie wolno robić w muzeum? Praca ludzi kina. Zasady zachowania się w kinie. Domy kultury jako miejsca rozwijania zainteresowań.

Rozpoznawanie instrumentów muzycznych na podstawie ich brzmienia.

Wykonanie okładki na książkę z kolorowego papieru do pakowania prezentów według instrukcji nauczyciela.

Internet jako ważne źródło informacji. Poszukiwanie informacji o muzeach i centrach nauki znajdujących się w Polsce.

Gramy „fair play” – zabawy i gry ruchowe. Łączenie różnych form ruchu na torze przeszkód. Zabawy bieżne i organizacyjno-porządkowe.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

20. Z kulturą za pan brat

Trening twórczości

Tematy dnia

20.1 W bibliotece

20.2 W muzeum

20.3 W kinie

20.4 W domu kultury

Poznanie pojęć bibliotecznych: katalog, księgozbiór, karta czytelnika, czytelnia, wypożyczalnia. Czytanie wiersza „Skarga książki”. Układanie zasad korzystania z książek. Wykonanie okładki na książkę. Mnożenie i dzielenie liczb w zakr. 30. Oglądanie prezentacji o bibliotekach.

Prezentowanie przez uczniów swoich kolekcji. Definiowanie pojęć „muzeum” i „skansen”. Słuchanie informacji o muzeach nauki w Polsce. Mnożenie i dzielenie liczb w zakresie 30. Rozwiązywanie zadań tekstowych. Zasady zachowania w muzeum. Planowanie wycieczki do muzeum.

Oglądanie różnych plakatów filmowych. Tworzenie mapy myśli pojęcia „kino”. Zawody związane z kinem. Poznanie polskich banknotów i monet. Obliczenia pieniężne, złote i grosze. Słuchanie fragmentów muzyki filmowej. Gatunki filmów. Wykonanie plakatu dowolnego filmu.

Odpowiadanie na pytanie „Co to znaczy być kulturalnym”. Dom kultury jako miejsce rozwijania zainteresowań. Poznanie elementów składowych ogłoszenia. Komponowanie ogłoszenia. Mierzenie i porównywanie długości odcinków. Rozpoznawanie brzmienia instrumentów muzycznych.

Pytania HOT

W czym podobne są do siebie księgarnia i biblioteka? Czym różnią się między sobą? Co powiedziałyby do nas książki, gdyby mogły mówić? Wymień trzy ulubione książki. Dlaczego tak bardzo je lubisz?

Cele

Uczeń: potrafi określić podobieństwa i różnice między biblioteką i księgarnią, wyjaśnia pojęcia związane z biblioteką, wie jak dbać o książki, tworzy okładkę na książkę, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Przygotuj

kartoniki z napisami „biblioteka”, „księgarnia”, „czytelnia”, „księgozbiór”, „katalog”, „karta czytelnika”, „wypożyczalnia”, wiersz J. Huszczy „Skarga książki”, prezentację multimedialną o różnych bibliotekach na świecie.

Co mają przynieść dzieci

kolorowy papier do pakowania.

**20.1
W bibliotece**

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

stwórz tabelkę z różnicami i podobieństwami księgarni i biblioteki.

W zeszytach

dzieci zapisują zasady korzystania z książek.

Zadanie domowe

Dowolną techniką wykonaj pracę plastyczną pod tytułem „Moja wymarzona biblioteka”.

Przygotuj kartoniki z napisami: „księgozbiór”, „karta czytelnika”, „katalog”, „czytelnia”, „wypożyczalnia” i powieś je na tablicy. Dzieci zastanawiają się wspólnie, czego mogą dotyczyć wszystkie te trzy słowa. Starają się wyjaśnić ich znaczenie. Jeśli nie potrafią określić, co łączy te słowa, możesz powiedzieć im, że chodzi o jedno z dwóch miejsc: o księgarnię lub o bibliotekę.

Czy znasz te pojęcia?

Podziel tablicę na dwie części. Po jednej stronie napisz „podobieństwa”, a po drugiej „różnice”. Dzieci określają różnice i podobieństwa między biblioteką. Na zasadzie burzy mózgów zgłaszają swoje pomysły. Zapisuj wszystko bez komentarza. Kiedy wszystkie propozycje zostaną zapisane, poproś dzieci, aby zastanowiły się, które stwierdzenia są najbardziej trafne, które trzeba usunąć, a które poprawić.

Biblioteka i księgarnia

Przywieś kartoniki z napisami „biblioteka”, „księgarnia”, „czytelnia”, „wypożyczalnia” w różnych miejscach sali (tak, by był do nich swobodny dostęp). Następnie zadawaj dzieciom pytania, ich zadaniem będzie ustawienie się pod prawidłową, według nich, odpowiedzią. Jak nazywa się miejsce, gdzie... 1) gromadzi się książki? 2) wypożycza się książki? 3) czyta się książki i czasopisma? 4) kupuje się książki? 5) Należy zachować ciszę?

Jak nazywa się miejsce, gdzie...

Przeczytaj i omów z dziećmi wiersz J. Huszczy „Skarga książki”. Spytaj: Na co narzeka książka w wierszu? Czy dzieci ją szanują? Jakie były niewłaściwe zachowania dzieci wobec książki? Jak myślisz, co powiedziałyby do nas książki, gdyby mogły mówić? Jak należy korzystać z książek? Dzieci w grupach układają zasady (zdania lub rymowanki) nt. tego jak należy obchodzić się z książkami. Prezentują zasady i przepisują je do zeszytów.

Jak korzystać z książek?

Powiedz dzieciom, że jednym ze sprawdzonych sposobów na to, by książka się nie niszczyła jest owinięcie jej w folię lub papier. Bardzo często okładki książek w bibliotece są właśnie tak zabezpieczane. Dzieci wykonują okładkę na książkę z kolorowych papierów do pakowania według twoich instrukcji.

Okładka na książkę

Dzieci mnożą i dzielą liczby w zakresie 30. Rozwiązują zadania tekstowe. Zapisują formuły matematyczne do ilustracji.

Zadania matematyczne

Zapytaj dzieci, czy wiedzą, gdzie znajduje się najbliższa biblioteka (oprócz tej szkolnej), czy kiedyś już tam byli? Czym różni się ta biblioteka od biblioteki szkolnej? Pokaż dzieciom prezentację multimedialną o ciekawych bibliotekach świata. Spytaj, która biblioteka najbardziej im się podobała.

Biblioteki świata

Chętne dzieci przynoszą na zajęcia swoje kolekcje (ktoś może zbierać znaczki, a ktoś samochodziki). Wystawiają przedmioty na ławkach, tak, aby oglądający je koledzy mogli podziwiać eksponaty. Opowiedz dzieciom, co znaczą pojęcia „wystawa” i „eksponat”. Zwróć uwagę dzieci na ich zachowanie w muzeum.

Wystawa „Moje skarby”

Umieść na tablicy w rozscypce wyrazy „muzeum” i „skansen” oraz ich definicje. Dzieci dopasowują pojęcia do odpowiedniej definicji. Rozmawiają o tym, co wiedzą już o muzeach. Spytaj dzieci: Czy byliście ostatnio w jakimś muzeum? Co tam widzieliście? Jakiego znaczenia muzea? Następnie dzieci tworzą wyrazy z końcówkami -um. Zapisują je w zeszytach w kolejności alfabetycznej.

Muzeum i skansen

Przeczytaj dzieciom krótkie teksty informacyjne dotyczące różnych muzeów nauki znajdujących się w Polsce (Centrum Nauki Kopernik w Warszawie, Centrum Nauki EXPERIMENT w Gdyni, Ogród Doświadczeń w Krakowie). Wyjaśnij różnicę między muzeum nauki a zwykłym muzeum. Porozmawiaj na temat wysłuchanych tekstów. Dzieci zaznaczają na mapie Polski najciekawsze muzea nauki.

Muzea nauki w Polsce

Wybrane dziecko staje na środku klasy i udaje, że jest jakąś rzeźbą, nadaje jej rzeźbie tytuł. Następnie nieruchomieje. Dołącza do niego kolejny uczeń, który musi się w tę rzeźbę jakoś wpasować i nadać jej nowy tytuł. Potem dołącza trzecie dziecko i nadaje nowy tytuł. Po tem następuje zmiana, wszystkie trzy osoby siadają w ławkach, a na środek klasy wychodzi inny uczeń.

Żywe eksponaty

Dzieci mnożą i dzielą liczby w zakresie 30 – zapisują wyniki w tabelce funkcyjnej. Zapisują formuły matematycznych do przedstawionych ilustracji i rozwiązują zadania. Zadanie „Wystawa eksponatów” - liczby parzyste i nieparzyste. Rozwiązują przygotowane przez ciebie zadania tekstowe związane z tematyką dnia.

Liczenie eksponatów

Przedstaw dzieciom stwierdzenia mówiące o tym, jak należy zachowywać się w muzeum. Jeżeli są one prawdziwe – dzieci podnoszą prawą rękę do góry, jeśli nie – zasłaniają oczy. Przykłady stwierdzeń „w muzeum można dotykać eksponatów”, „w muzeum można głośno krzyczeć”, „w muzeum można rozmawiać”, „w muzeum można się uśmiechać” itd.

Prawda-falsz

Dzieci wypowiadają się na temat: Jak powinno wyglądać muzeum, aby chcieli je odwiedzać dzieci? Co dla uczniów jest ważne, kiedy odwiedzają muzeum, co jest dla nich ciekawe? Pokaż dzieciom ulotki lub strony internetowe muzeów znajdujących się niedaleko waszej szkoły. Zdecydujcie wspólnie, gdzie wybierzecie się na kolejną wycieczkę.

Ciekawe muzea w mojej okolicy

Pytania HOT

Do którego z przedstawionych muzeów chciałbyś się wybrać? Jakiego muzeum powinno być muzeum, żeby dzieci chciały je zwiedzać? Wymyśl własne muzeum. Co w nim pokażesz?

Cele

Uczeń: poznaje pojęcia związane z muzeum, poznaje muzea nauki, wie jak zachowywać się w muzeum, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Przygotuj

kartoniki z napisami „muzeum”, „skansen” oraz kartoniki z definicjami tych pojęć, ulotki muzeów znajdujących się blisko waszej szkoły.

Co mają przynieść dzieci

(dla chętnych) swoje kolekcje przedmiotów.

20.2 W muzeum

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść mapę Polski, na której zostaną zaznaczone najciekawsze muzea nauki.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy z końcówkami -um.

Zadanie domowe

Dzieci oglądają wywieszzone na tablicy plakaty filmowe. Swobodnie wypowiadają się na temat ich ulubionych filmów i bajek. Mówią co ostatnio widziały w kinie. Następnie przeprowadz zabawę ruchową – lustro. Dzieci parami stają naprzeciw siebie. Jedna osoba pokazuje różne miny, druga osoba „lustro” pokazuje to samo – naśladuje jej ruchy. Po 2 minutach dzieci zamieniają się rolami.

Ulubione filmy i bajki

Dzieci otrzymują niewielkie karteczki, na których zapisują swoje skojarzenia do wyrazu „kino”. W centralnej części tablicy zapisz tytuł mapy myśli – „KINO”. Następnie przywieś karteczki. Dzieci decydują, czy skojarzenia te są w czymś podobne do siebie (należą do tej samej kategorii). Te które są, należy zgrupować razem. Na koniec dzieci starają się wymyślić nazwy utworzonych kategorii skojarzeń.

Kino – mapa myśli

Przygotuj karteczki z zawodami związanymi z kinem (aktor, reżyser, scenarzysta, kompozytor, scenograf, makijażysta, „operator”). Dzieci własnymi słowami tłumaczą, czym zajmują się te osoby podczas powstawania filmu. Następnie chętne dzieci losują karteczki z zawodami i albo pokazują hasło za pomocą ruchu, albo rysują je na tablicy. Pozostali uczniowie odgadują, o który zawód chodzi.

Zawody związane z kinem

Dzieci oglądają polskie banknoty i monety. Wyróżniają ich elementy charakterystyczne. Określają, kto znajduje się na banknotach. Następnie dokonują obliczeń pieniężnych na złotych i groszach. Wykonują zadania matematyczne na dodawanie groszy w zakresie 100.

Przy kasie

Zapytaj dzieci, czy potrafią podzielić filmy na jakichś kategorie. Jak nazywają się śmieszne filmy? A jak smutne? A jak takie, w których bohaterowie mają wiele przygód? Porozmawiaj z dziećmi o gatunkach filmowych. Następnie przygotuj różne przykłady muzyki filmowej doskonale oddającej nastrój w filmach. Zadaniem dzieci będzie uważne wysłuchanie fragmentów utworów i odgadnięcie, z jakiego rodzaju filmu pochodzą.

Muzyka filmowa

Rodzice lub dziadkowie często narzekają, że obecnie kino bardzo różni się od tego, co było kiedyś. Kiedyś nie było w nim można jeść popcornu i pić napojów gazowanych, więc nikt nie musiał denerwować się żadnym chrupaniem. Zastanówcie się, jakie zachowania najbardziej przeszkadzają innym w kinie. Następnie podziel dzieci tworzą w grupach kodeks składający się z co najmniej 5 zasad „Jak być najbardziej denerwującym widzem”.

Zasady na opak

Dzieci ponownie oglądają plakaty filmowe. Następnie na kartce A4 same wykonują plakaty do istniejących lub nieistniejących filmów lub bajek. Na zakończenie – Aleja sław. Dzieci stają w dwóch rzędach naprzeciwko siebie. Nauczyciel zapowiada po kolei każde dziecko, tak, jakby było największą gwiazdą filmową. Przechodzi ono pomiędzy rzędami, a pozostali nagradzają je oklaskami.

Wykonanie plakatu filmowego

Pytania HOT

Który zawód związany z filmem najbardziej chciałbyś wykonywać? Który zawód związany z filmem jest według Ciebie najtrudniejszy? Czy chciałbyś wystąpić w filmie? W jakim? Dlaczego?

Cele

Uczeń:
wymienia zawody związane z kinem, rozpoznaje polskie banknoty i monety, rozpoznaje nastrój muzyki filmowej, układa kodeks „Jak być najbardziej denerwującym widzem”.

Przygotuj

plakaty filmowe, karteczki z zawodami związanymi z kinem: „aktor”, „reżyser”, „scenarzysta”, „kompozytor”, „scenograf”, „makijażysta”, „operator”, fragmenty utworów muzyki filmowej, polskie banknoty i monety, dla każdego dziecka: niewielkie karteczki.

Co mają przynieść dzieci

20.3 W kinie

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść plakaty filmowe i zapisz hasło do mapy myśli: „KINO”.

W zeszytach

dzieci zapisują działania i obliczenia pieniężne.

Zadanie domowe

Dzieci siedzą w kręgu. Podają sobie drobny przedmiot (np. piłkę, maskotkę). Osoba, która trzyma maskotkę w ręku odpowiada na pytanie: Co to znaczy być kulturalnym? Czy jesteś osobą kulturalną? Dlaczego? Po odpowiedzi przekazuje maskotkę dalej. Następnie dzieci przemieszczają się swobodnie po sali. Gdy uderzysz w trójkąt dzieci muszą uklonić się w kierunku najbliższej jej osoby i powiedzieć „Dzień dobry”.

Bądźmy kulturalni!

Wszystkie dzieci oglądają ilustracje przedstawiające dzieci i ich zainteresowania. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat ilustracji. Spytaj: Jakie są Wasze zainteresowania? Czy umiecie na czymś grać. Jesteście zuchami? Gracie w szachy? Czy gdzieś w naszej okolicy znajduje się takie miejsce, gdzie odbywają się różne zajęcia? Miejsce, gdzie można rozwijać swoje zainteresowania? Co to jest dom kultury?

Moje zainteresowania

Przynieś tablicę, do której przyczepione są różne ogłoszenia, takie, jakie można znaleźć w domu kultury. Wybrane dzieci czytają na głos treść ogłoszeń. Spytaj: Jakie elementy wspólne zawierają wszystkie ogłoszenia? Następnie opisz dzieciom prawidłowo napisane ogłoszenie: jest krótkie, ma określonego nadawcę, czas i miejsce wydarzenia (czasem przyczynę), ma określony odbiorcę oraz znajduje się w nim sposób kontaktu z nadawcą.

Na tablicy ogłoszeń

Dobierz dzieci w pary. Rozdaj dzieciom niewłaściwie napisane ogłoszenia. Dzieci mają za zadanie określić, jakie błędy popełnił autor ogłoszenia. Dzieci komponują ogłoszenia według wcześniej określonych zasad. Dzieci, w parach, tworzą ogłoszenie na wybrany przez siebie temat. Jeśli ogłoszenie będzie napisane poprawnie – będą je mogły umieścić na tablicy ogłoszeń.

Piszemy ogłoszenia

Dzieci stoją w parach i wykonują twoje polecenia: „nosi do nosów, stopy do stóp, plecy do pleców, ręce do rąk”. Dzieci w parach dotykają się wymienionymi częściami ciała. Na hasło „ludzie do ludzi” należy szybko zmienić partnera. Dziecko pozostające bez pary wydaje nowe polecenia.

Ludzie do ludzi

Dzieci mierzą i porównują długość odcinków. Obliczają długości łamanej. Szukają odpowiedzi na pytanie: Kto ma bliżej do domu kultury?

Przypomnij dzieciom zagadnienie figur geometrycznych. Dzieci układają budowle z poznanych figur geometrycznych.

Mierzenie długości odcinków

Włącz dzieciom nagrania różnych instrumentów. Dzieci rozpoznają instrumenty na podstawie ich brzmienia. Na zakończenie dzieci stają w kręgu. Każde dziecko po kolei staje na środku i pokazuje lub mówi, w czym jest dobre. Reszta klasy nagradza je oklaskami. Podkreśl, że ludzie są dobrzy w różnych rzeczach (np. w ruszaniu uszami itp.).

W tym jestem dobry

Pytania HOT

Kto w twoim otoczeniu jest osobą najbardziej kulturalną?
Na jakie zajęcia w domu kultury chciałbyś uczęszczać?
Ułóż hasło reklamujące dom kultury.

Cele

Uczeń: poznaje dom kultury, wypowiada się na temat swoich zainteresowań, odnajduje błędy w ogłoszeniu, mierzy odcinki i porównuje ich długości, rozpoznaje dźwięki instrumentów.

Przygotuj

ilustracje przedstawiające dzieci i ich zainteresowania, niewłaściwie napisane ogłoszenia, tablicę z różnymi ogłoszeniami, nagrania różnych instrumentów, trójkąt, dla każdego dziecka: karty z odcinkami o różnej długości.

Co mają przynieść dzieci

20.4 W domu kultury

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustracje przedstawiające dzieci i ich zainteresowania.

W zeszytach

Zadanie domowe

Zadanie

Pantofelki, kalosze, sandały, klapki, kozaki, mokusy, baletki, trampki, adidasy, japonki, chodaki, espadryle... Buty to jeden z najbardziej istotnych elementów ubioru ludzkiego. Stare, znoszone lądują w koszu lub na dnie szafy. Czy zastanawialiście się kiedyś, co dzieje się z zapomnianymi butami?

Wasze zadanie polega na stworzeniu WSPÓLNEJ WYSTAWY

do MUZEUM ZAPOMNIANYCH BUTÓW. Każdy z Was wykona przynajmniej jeden EKSPONAT, do którego dołączycie ETYKIETĘ oraz OPIS. Etykieta powinna zawierać tytuł dzieła, jego autora, technikę i rok powstania. Swojej wystawie nadacie oryginalny TYTUŁ, który umieścicie w miejscu widocznym dla zwiedzających.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, kartę pracy z narysowanymi czterema butami, przykłady podpisów różnych dzieł sztuki, np. w albumach o sztuce lub na przygotowanych przez Ciebie kartonkach

Co mają przynieść dzieci

co najmniej jeden stary lub nieużywany but (taki, który można zniszczyć), aby zmienić wygląd butów, uczestnicy mogą korzystać z najróżniejszych materiałów, takich jak: guziki, skrawki materiału, wstążki, papier kolorowy, bibuła, flamastry, agrafki, papier do pakowania prezentów, szary papier itd. nożyczki, klej, zszywacz, kartki z kolorowego bloku technicznego

Rozgrzewka

- DZIURA W BUCIE**
Przynieś na zajęcia stary, dziurawy but i zapytaj: "Jak myślicie, skąd wzięła się dziura w tym bucie?"
- IMPROWIZACJE Z BUTEM**
Dzieci siedzą w kręgu. Chętna osoba bierze do ręki but z poprzedniego ćwiczenia i obchodzi się z nim tak, jakby był jakimś innym obiektem (np. piłką, tacą, kapeluszem, kotem). Pozostali uczestnicy odgadują, o jaki obiekt chodzi.
- PODZIAŁ NA GRUPY**
Podziel dzieci na 4-5-osobowe zespoły poprzez losowanie lub inną przyjętą metodą.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 20.....

W muzeum zapomnianych butów

W muzeum butów

Poproś drużyny, aby stanęły przy swoich wystawach. Teraz możesz poczuć się jak w muzeum! Podejdź do każdego zespołu, przeczytaj opisy i przyjrzyj się wszystkim eksponatom. Zaprosz dzieci do zabawy "Wizyta w muzeum zapomnianych butów". Poprosz uczestników, aby uważnie obejrzały wystawę, zachowując się przy tym tak, jakby byli w prawdziwym muzeum. Na zakończenie poproś dzieci o podzielenie się refleksjami, zarówno tymi dotyczącymi pracy nad zadaniem, jak i rozwiązań innych grup.

Alternatywne tytuły

Uczestnicy najpierw pracują w parach lub trójkach (w ramach swojej grupy). Dla każdej takiej podgrupy przygotowuj trzy lub cztery nieoczywiste, inspirowane obrazy np. M. C. Eschera (można je znaleźć w internecie). Każda podgrupa ma za zadanie wymyślić jak najwięcej tytułów zaprezentowanych im obrazów. Następnie dla każdego dzieła wybierają jeden, najlepszy ich zdaniem tytuł. Potem cała drużyna wybiera najlepszy, najbardziej oryginalny i trafny tytuł spośród wszystkich wyselekcjonowanych przez podgrupy. Kiedy uda się już to zrobić, zespoły prezentują swoje propozycje całej klasie. Uczniowie dyskutują i ustalają jeden najlepszy tytuł dla każdego dzieła.

Stare, zapomniane

Przeczytajcie wspólnie treść zadania i punktację. Wyjaśnijcie dokładnie wszystkie niezrozumiałe pojęcia. Poproś drużyny, aby położyły przed sobą wszystkie zgromadzone przez nich buty. Następnie każdy uczestnik bierze do ręki jeden but (nie musi to być ten przyniesiony przez niego) i dokładnie mu się przygląda. Poproś dzieci, by zamknęły oczy i wyobraziły sobie, co przeżył trzymany przez nich but, jakich sytuacji był świadkiem, z kim i gdzie chodził, biegał, wędrował, tańczył. Następnie dzieci na otrzymanych kartach pracy szkicują, jak można zmienić wygląd butów, by pokazać te historie. Aby zrealizować swój projekt, uczestnicy mogą ciąć buty, dekorować je, szarpać, zmieniać ich kształt, kolor i rozmiar.

Etykiety

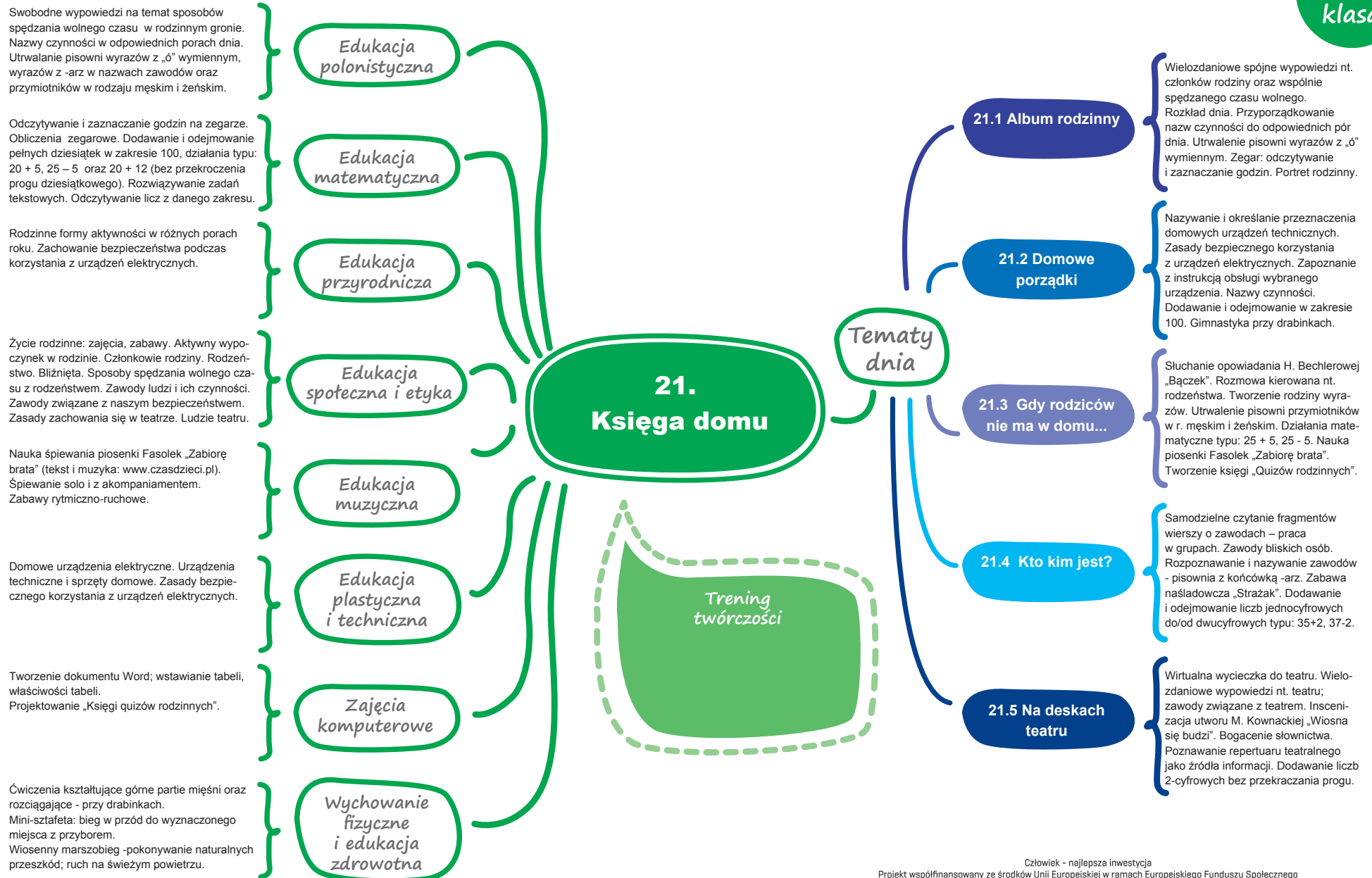
Kiedy praca nad butami zostanie zakończona, drużyny mogą zabrać się za tworzenie etykiet do poszczególnych eksponatów. Każda etykieta powinna zawierać autora, tytuł dzieła, technikę oraz rok jego powstania. Aby dzieci zapoznały się ze sposobem podpisywania dzieł sztuki, możesz przeczytać im przykładowe podpisy z albumów o sztuce lub samodzielnie przygotować kartonki z takimi podpisami. Zwróćcie uwagę na różne techniki plastyczne, jakimi wykonywane są prace. Dzieci mogą spróbować określić swoją technikę w sposób żartobliwy (np. krepa na bucie gumowym itp.). Do stworzenia etykiet dzieci mogą wykorzystywać te same materiały, których używały do przerabiania butów.

Tworzenie ekspozycji

Do każdego eksponatu uczestnicy powinni dołączyć krótki opis. Możesz ułatwić im pracę zapisując na tablicy kilka pytań: Co przedstawia Twoje dzieło? Jak wygląda Twój but? Jaka jest historia Twojego buta? Jaki był Twój but? Jaki jest teraz? Co Cię zainspirowało? Kiedy wszystkie elementy wystawy będą gotowe, drużyna ustawia je na jednej lawce. Dzieci starają się rozmieścić swoje eksponaty tak, aby wystawa była ciekawa dla zwiedzającego. Drużyny przyglądają się swoim eksponatom, próbują odnaleźć jak najwięcej cech wspólnych. Na tej podstawie tworzą różne propozycje tytułów wystawy i wybierają najlepszą z nich.

Punktacja:

pomysłowość wybranego eksponatu	1 - 10p.
jakość artystyczna wybranego buta	1 - 10p.
staranność wykonania etykiet	1 - 10p.
tytuł jest widoczny dla zwiedzających wystawę	0 lub 10
współpraca w grupie	1 - 10p.

Przeczytaj dzieciom wiersz „Album rodzinny”. Dzieci porównują treść wiersza ze swoimi doświadczeniami. Omawiają zawartość albumów, które przyniosły na zajęcia. Zwróć uwagę na znajomość przez dzieci koligacji między członkami rodziny, imion członków rodziny oraz niektórych ciekawostek z życia. Porozmawiaj z dziećmi o więzach rodzinnych między członkami rodziny (również z tymi nieżyjącymi).

Dzieci wypowiadają się w dłuższej, spójnej formie nt. członków rodziny oraz wspólnego spędzanego czasu wolnego na podstawie ilustracji oraz doświadczeń. Omawiają pomysły z przyniesionych przez czasopism oraz przykładów z ich życia (poparte zdjęciami rodzinnymi). Dzieci mapy zdarzeń „Co zrobić z wolnym czasem?”

Umieść na tablicy przykładowy rozkład dnia: (wyrazowo-obrazkowy z podziałem na: rano, południe, popołudnie, wieczór). Zwróć uwagę na fakt, że obok czasu wolnego mamy „stałe” punkty dnia wynikające z obowiązków codziennych każdego członka rodziny. Dzieci przyporządkowują nazwy czynności do odpowiednich pór dnia. Według wzoru planują rozkład dnia dla swojej rodziny w zeszycie). Na koniec dzieci czytają swoje prace.

Omów z dziećmi ortogramy z wyrazami: szósta, siódma, ósma przygotowane przez uczniów jako praca domowa). Przypomnij zasad pisowni „ó” wymiennego. Dzieci utrwalają pisownię wyrazów z „ó” wymiennym w przygotowanym tekście z lukami. Uzupełniają plansze ortograficzną o nowe wyrazy, w których występuje „ó” wymienne.

Przeczytaj wiersz L. Wiszniewskiego „Zegar”. Następnie dzieci odpowiadają na pytania: Do czego służy zegar?, Czy pomaga nam w organizacji dnia? W jaki sposób zegar odmierza czas? (równo, po sekundzie, minucie, godzinie). Zegar: dzieci odczytują i zaznaczają godziny na modelu zegara, dokonują obliczeń zegarowych na karcie z matematycznymi zadaniami. Rozwiązują zadania tekstowe z rozwiązaniem graficznym.

Dzieci omawiają wybrane zdjęcia z albumu rodzinnego przedstawiające najbliższych członków rodziny (z uzasadnieniem swojego wyboru). Następnie przedstawiają „portret rodzinny” w formie „wypukłej” z wykorzystaniem techniki kolażu: wycięte twarze ze zdjęć, pozostałe elementy z materiałów różnych: folia, tkanina, masa plastyczna, elementy dekoracyjne itp. Po wykonaniu zadania organizują wystawę prac.

Omów znaczenie „czasomierzy” w życiu człowieka (z omówieniem konkretnych przykładów przyniesionych przez dzieci). Zwróć uwagę na właściwe planowanie rozkładu dnia z zachowaniem równowagi między obowiązkami, a przyjemnością i wypoczynkiem. Podkreśl znaczenie WSPÓLNEGO realizowania zaplanowanych działań (z wykluczeniem obowiązków zawodowych), mających wpływ na zacieśnianie więzi rodzinnych.

Wprowadzenie do zajęć

Czas

Rozkład dnia

Zabawy ortograficzne

Zegar

Portret rodzinny

Czasomierze w naszym życiu

Pytania HOT

Czy to prawda, że czas niekiedy płynie wolno, a innym razem biegnie szybko? W jakich momentach? Jak zauważyć „upływ czasu”? Czy znasz sposób na „zatrzymanie” czasu?

Cele

Uczeń: wypowiada się nt. członków rodziny, racjonalnie planuje rozkład zajęć, przyporządkowuje nazwy czynności do odpowiednich pór dnia, poprawnie odczytuje godziny, utrwała pisownię wyrazów z „ó”.

Przygotuj

wiersz T. Chwastek - Latuszkowej „Album rodzinny” ilustracje nt. atrakcyjnego spędzania czasu wolnego z rodziną, kartoniki z nazwami czynności, duży model zegara, przykładowy rozkład dnia, zadania matematyczne dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

album rodzinny, model papierowy zegara, ortogramy, materiały plastyczne do wykonania kolażu „Portret rodzinny”, czasopisma z pomysłami na aktywne spędzanie czasu wolnego, różne „czasomierze”.

21.1 Album rodzinny

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść rozkład dnia wyrazowo-obrazkowy, ilustracje „Jak atrakcyjnie spędzać wolny czas z rodziną?”, model zegara, kartoniki z nazwami czynności, plansze ortograficzne o „ó” wymiennym.

W zeszytach

dzieci zapisują zaplanowany rozkład dnia, przykłady wyrazów z „ó” wymiennym: wóz, mrówka, siódma, ósma, itd.

Zadanie domowe

Praca konkursowa:
Napisz kilkuzdaniową pracę nt. : W mojej rodzinie bawimy się „superowo”...

Dzieci oglądają przykładowe urządzenia elektryczne, których używamy w domu: żelazko, mikrofalówka, odkurzacz, ekspres do kawy, czajnik, robot kuchenny, blender itp. Odpowiadają na pyt. Do czego służą? Co mają wspólnego? Kto z nich korzysta w domu?... Układają kartoniki z nazwą urządzenia obok naturalnego eksponatu.

Do czego to służy?

Praca w zespołach: każda grupa losuje trzy nazwy urządzeń technicznych i w okr. czasie dopisuje nazwy czynności jakie wykonuje dane urządzenie oraz określa ich przeznaczenie. Kontrola koleżeńska: po upływie określonego czasu zespoły „przesuwają się” na stanowisko obok i korzystając „ze ściągawki” kontrolują pracę zespołu (za poprawną odp. przyznają punkt). Następnie wszyscy tworzą wspólną tabelę z „wytworów” pracy.

Nazwy czynności

Porozmawiaj z dziećmi nt. korzystania z urządzeń elektrycznych. Zwróć uwagę na zasady bezpiecznego korzystania z tych urządzeń (w oparciu o planszę zasad): zakaz włączania do prądu bez asysty dorosłych, konieczność sprawdzenia stanu technicznego, oszczędzanie energii po skończonej pracy urządzenia, bezpieczne chwytanie przewodów elektrycznych, itd. Dzieci omawiają zasadę obsługi i działania budzika.

Zasady bezpieczeństwa

Dzieci zapoznają się w grupach z instrukcją obsługi wybranego urządzenia. Następnie otrzymują pociętą na zdania instrukcję obsługi innego urządzenia elektrycznego. Dzieci odczytują, redagują w logiczną całość (sklejają na kartce) oraz umieszczają przy odpowiednim urządzeniu instrukcję jego obsługi. Odczytują głośno instrukcje obsługi. Na koniec zadania powiedz dzieciom jak ważne jest czytanie instrukcji obsługi.

Instrukcja obsługi

Dzieci uzupełniają tabelkę zawierającą informacje o urządzeniu: nazwa, przeznaczenie, wykonywana czynność, np: odkurzacz – do sprzątanía podłóg – odkurza, żelazko – do prasowania ubrań – prasuje, mikrofalówka – do przyrządzania dań – podgrzewa (rozmrzaża), itd. Następnie dzieci rozwiązują zadania tekstowe powiązane z tematem dnia.

Notatka z lekcji

Dzieci dodają i odejmują w zakresie 100 pełnymi dziesiątkami: rozwiązują zadania w formie lamigłówek, kolorowanek lub grafów, zadania tekstowe typu: ulóż i zapisz treść zadania do reguły $40 + 20 =$, rozwiąż zadanie i dopisz odpowiedź, zadania nietypowe typu: prawda-falsz, np. 10 słoni i 50 żyraf to 100 zwierząt (odpowiedzi dzieci udzielają za pomocą umownych znaków, np. „światel: prawda-zielony, fałsz-czerwonny).

Zabawy matematyczne

Zajęcia w-f w sali gimnastycznej: gimnastyka przy drabinkach. Dzieci wykonują ćwiczenia typu: ćwiczenia rozgrzewające z szarfą; ćwiczenia RR, NN, R i N, tulowia, ćwiczenia główne przy drabinkach: zwisy przodem i tyłem, „zegar”, wspinanie z asekuracją, przejście poziome po drabinkach, ćwiczenia rozluźniające: „sprzątanie” mieszkania w rytm muzyki.

Zajęcia ruchowe**Pytania HOT**

W jaki sposób pomagasz w domu?
W jaki sposób urządzenia „pracują”?
Które urządzenie elektryczne jest „niezastąpione” w domu? Do czego poza sprzątaním można wykorzystać odkurzacz?

Cele

Uczeń:
nazywa i określa przeznaczenia domowych urządzeń technicznych, stosuje zasady bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych, korzysta z instrukcji obsługi urządz.

Przygotuj

urządzenia techniczne domowego użytku, kopie instrukcji obsługi wybranych urządzeń technicznych (pocięte), zasady użytkowania urządzeń elektrycznych, kartoniki z nazwami czynności, ilustracje urządzeń technicznych, kartoniki z nazwami urządzeń tech., zadania matematyczne z treścią.

Co mają przynieść dzieci

fartuszek domowy, budzik elektroniczny (w miarę możliwości z instrukcją obsługi).

21.2 Domowe porządk**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz definicję pojęcia „instrukcja obsługi”, wypisz zasady bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych oraz umieść przykładową instrukcję obsługi w dużym formacie.

W zeszytach

dzieci zapisują definicję „instrukcji obsługi” i rozwiązują zadania matematyczne z treścią.

Zadanie domowe

Stwórz samodzielnie instrukcję obsługi dowolnego urządzenia elektrycznego.

Dzieci samodzielnie zapoznają się z treścią wiersza I. Landau „Rodzeństwo”. Następnie analizują treść: O czym opowiada wiersz? Na co oskarża się bohaterka wiersza? Jak brzmi ostatni wers? („...nie wytrzymam ... bez tych braci i siostrzyczek”). Wyjaśnij pojęcia: rodzeństwo, jednak, bliźnięta (syjamskie) wyświetlając odpowiednie zdjęcia w prezentacji multimedialnej.

Wprowadzenie do tematu

Dzieci słuchają opowiadania H. Bechlerowej „Bączek”. Próbują ocenić postępowania bohaterów, określić relacje między nimi oraz wyjaśnić przyczyny nieporozumień między rodzeństwem. Dzieci nawiązują do własnych przeżyć. Uświadamiają dzieciom rolę starszego rodzeństwa. Dzieci wypowiadają się o sposobach rozstrzygnięcia nieporozumień w rodzinie między rodzeństwem.

Uważne słuchanie czytanego tekstu

Dzieci w grupach przedstawiają scenkę dramatową: „Ten mój brat...siostra”. Nawiązują do realnych przeżyć dzieci lub wymyślają możliwe historie. Zwróć uwagę na wychowawcze rozwiązywanie konfliktów między rodzeństwem oraz na próby samodzielnego rozwiązania konfliktu (bez udziału rodziców).

„Kłótnia” rodzeństwa

Podziel dzieci na grupy. Każdy zespół losuje jeden wyraz, wokół którego tworzy rodzinę wyrazu, np: brat, siostra, mama, tata... (dzieci mogą korzystać ze słowników przyniesionych na zajęcia). Dzieci prezentują rozwiązania w formie grafu (mapy myśli) na szarym papierze.

Rodzina wyrazów

Dzieci utrwalają pisownię przymiotników w r. męskim i żeńskim. Uzupełniają tekst luk odpowiednimi przymiotnikami: „Wojtek jest ... bratem Asi. Zawsze ma dobry humor. Pamięta o ... słowach, więc jest ... Nigdy się nie spóźnia, jest bardzo ... Asia jest dumna, że ma ... brata, który zawsze staje w jej obronie”. (przymiotniki: starszy, kulturalny, punktualny, troskliwy)

Uzupełnianie tekstu luk

Dzieci wykonują działania matematyczne typu: $25 + 5$, $25 - 5$ (bez przekroczenia progu dziesiątkowego). Następnie przypominaj dzieciom pojęcia: składniki, suma, odjemna, odjemnik, różnica (do utrwalenia plansza matematyczna na tablicy). Dzieci rozwiązują zadania typu: zapisz i oblicz różnicę liczb ..., zapisz i oblicz sumę liczb ..., zapisz regułę mat. do ilustracji.

Działania matematyczne

Naucz dzieci piosenki Fasolek „Zabiorę brata” (tekst i muzyka: www.czasdzieci.pl) ze słuchu. Uczniowie śpiewają indywidualnie. Przeprowadź zabawy rytmiczno-ruchowe do melodii piosenki: wyklaskiwanie rytmu, taktowanie na „trzy”, uzupełnianie zapisu nutowego odpowiednimi wartościami nut itd.

Śpiewamy piosenkę

Zajęcia komputerowe: Dzieci tworzą książkę „Quizów rodzinnych”, tworzą dokument Word, wstawiają tabelę, właściwości tabeli. Wykorzystują zgromadzone materiały - propozycje zabaw i quizów można odpowiedzieć uczniom z pozycji: „Wielka książka quizów rodzinnych” R. Burchlanda (w nawiązaniu do ciekawych sposobów spędzania czasu wolnego).

Książka „Quizów rodzinnych”

Rozłóż dwa kartoniki z napisami: „dobra siostra” i „dobry brat”. Dzieci wypisują cechy dobrego brata/siostry na poczytych karteczkach i układają je wokół odpowiednich kartoników. Na koniec spytaj dzieci nawiązując do zapisanych cech: Czy Ty jesteś dobrym bratem/dobrą siostrą? Jak możesz być lepszym bratem/lepszą siostrą?

Dobry brat i dobra siostra

Pytania HOT

Czy to prawda, że dzieci „głosu nie mają?”
Dokończ wypowiedź: „jestem dobrym bratem/siostrą ponieważ...”
Dlaczego warto mieć rodzeństwo?

Cele

Uczeń:
wypowiada się nt. rodzeństwa, zna pojęcie „bliźnięta”, tworzy rodzinę wyrazów, ćwiczy obliczenia w zakresie 100, rozróżnia rodzaje przymiotnika.

Przygotuj

zdjęcia bliźniąt (również syjamskich), tekst opowiadania H. Bechlerowej „Bączek”, kartoniki „Dobry brat”, „Dobra siostra”, dla każdego dziecka: wiersz I. Landau „Rodzeństwo”, tekst luk, słowa piosenki Fasolek „Zabiorę brata”, zadania matematyczne w zakr. 100, kartoniki z wyrazami „z rodziny”.

Co mają przynieść dzieci

słownik języka polskiego dla dzieci, zdjęcia rodzeństwa, pomysły do stworzenia książki „Quizów rodzinnych”, arkusz szarego papieru.

21.3 Gdy nie ma w domu rodziców.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz listę cech dobrego brata/siostry, umieść plansze rodzin wyrazów „Członków rodziny”, wypisz przykłady przymiotników w odpowiednim rodzaju, napisz tekst luk i umieść plansze matematyczne.

W zeszytach

dzieci przepisują z tablicy tekst luk uzupełniony przymiotnikami w odpowiednim rodzaju.

Zadanie domowe

Opisz w kilku zdaniach swojego brata lub siostrę. Jeśli nie masz rodzeństwa, napisz jakie chciałby, żeby było.

Dzieci stają w kręgu i wszystkie na twoje słowo zaczynają imitować ruchem osobę wykonującą określony zawód, np. policjant, informatyk, rolnik, nurek itp. Po zakończeniu zabawy dobierz dzieci w pary. Każda para losuje jeden wiersz o zawodach. Dzieci czytają fragmenty wierszy i następnie opisują wylosowane zawody pozostałym dzieciom w dowolny sposób z wykluczeniem werbalnego. Nazwy odgadniętych zawodów zapisują na tablicy. Następnie przeprowadź z dziećmi dyskusję nt. „Który zawód jest najważniejszy?” Nawiąż do słów w wierszu „Wszyscy dla wszystkich” J. Tuwima: „[...] Tak dla wspólnej korzyści i dla dobra wspólnego, wszyscy muszą pracować, mój maleńki kolego...”.

Kalambury

Dzieci swobodnie opowiadają o zawodach swoich rodziców, ich miejscu pracy oraz wykonywanych przez nich czynnościach (efektach pracy). Następnie projektują rebusy, których rozwiązaniem jest nazwa zawodu. Dzieci wykorzystują materiały z pracy domowej. Łatwiejszą formą może być rozwiązywanie przez dzieci rebusów przygotowanych przez ciebie Najciekawsze propozycje dzieci eksponują na wystawie prac.

Kto, gdzie i jak pracuje?

Rozdaj dzieciom karty z ilustracjami zawodów. Dzieci rozpoznają i nazywają zawody. Wykonują ćwiczenia ortograficzne utrwalające pisownię nazw zawodów z końcówką -arz podpisując odpowiednio obrazki.

Przeprowadź z dziećmi zabawę w skojarzenia. Jedno dziecko losuje kartę „Piotruś” z danym zawodem, pokazuje je pozostałym, których zadaniem jest podanie jak najwięcej skojarzeń z wylosowanym zawodem. Następnie podziel dzieci na 4-osobowe grupy. Dzieci grają w karty na zasadach „Piotrusia” kartami z ilustracjami zawodów. Przeprowadź zabawę: „Zgadnij, kim będę, jak dorosnę?”. Dzieci, wykorzystując rekwizyty, grę ciałem oraz kostium, przedstawiają kolegom swój przyszły, wymarzony zawód.

Zgadnij, kto to?

Rozdaj każdemu dziecku karty z zadaniami. Wykonują zadania na dodawanie i odejmowanie liczb jednocyfrowych do/od dwucyfrowych typu: 35+2, 37-2:

- zadania na zasadzie łamigłówek, np. napisz liczbę o 7 mniejszą od danej, co powie liczba 65 do liczby 60?
- rozwiązywanie zadań tekstowych: Kucharka przygotowała 25 porcji zupy i 5 deserów. Ile naczyń użyla?
- rachunek pamięciowy: wąż – wynik poprzedniego działania jest składnikiem (lub odjemną) następnego przykładu itp.

Zabawy matematyczne

Dzieci wykorzystują naturalne przeszkody w najbliższym otoczeniu szkoły dla zabaw i ćwiczeń ruchowych na świeżym powietrzu. Przeprowadź z dziećmi zabawy biežno-porządkowe: „Tropiciel”, „Ślalom”, „Stopa za stopą”, „Ptaki do gniazda. Opowiedz dzieciom o wpływie ruchu na świeżym powietrzu, zasadach odpowiedniego hartowania organizmu oraz odpowiedniego ubierania się stosownie do wysiłku organizmu.

Zajęcia ruchowe**Pytania HOT**

Jakich zawodów dzisiaj już nie ma?
Skąd dorośli wiedzą, kim chcą być?
Kim ty chcesz być?
Czy zawsze można wykonywać wymarzony zawód?

Cele

Uczeń:
samodzielnie czyta fragmenty wierszy o zawodach, rozpoznaje i opisuje zawody bliskich, sprawnie wykonuje dodawanie i odejmowanie do 100.

Przygotuj

fragmenty wierszy o zawodach na parę (patrz: „Wybór wierszy okolicznościowych dla klas 1-3” K. Lenkiewicz), karty „Piotruś” z sylwetami zawodów, rekwizyty kojarzone z wybranymi zawodami dla każdego dziecka: karty z zadaniami ortograf. i matemat.

Co mają przynieść dzieci

rekwizyt lub przebranie do tematu: „Kim będę, gdy dorosnę?” rebus, którego rozwiązaniem jest nazwa zawodu, zdjęcie rodzica w miejscu pracy.

**21.4
Kto jest kim?****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz nazwy zawodów, rebusy, ilustracje ludzi przy różnych stanowiskach pracy.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy zawodów z pisownią -arz oraz kilkudzaniową wypowiedź o zawodzie swoich rodziców.

Zadanie domowe

Ułóż i zapisz zdania z nazwami wybranych zawodów (minimum 5 zdań).

Pytania HOT

Jakich cech „zazdrościsz” aktorom?
Czy każdy może zostać aktorem?
Co jest ciekawsze: spektakl w teatrze czy film? Dlaczego?

Cele

Uczeń:
poznaje rolę repertuaru teatralnego jako źródła informacji, wzbogaca słownictwo o pojęcia związane z teatrem, potrafi zainscenizować fragment utworu.

Przygotuj

prezentację multimedialną o teatrze, kartoniki z nazwami wyrazów oraz ekspozycję przedmiotów (lub ich ilustracje) związanych z teatrem, zdjęcia (lub afisze) sztuk teatralnych, treść zadań tematycznych w zakresie stu, karteczki samoprzylepne, przykładowy repertuar teatralny.

Co mają przynieść dzieci

rekwizyty i kostiumy do roli z inscenizacji, wycinki z gazet nt. przedstawień teatralnych (relacje z premier, recenzje sztuk itp.), arkusz szarego papieru.

21.5 Na deskach teatru

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść szkice wypowiedzi uczniów o teatrze na szarym papierze, nazwy wyrazów lub ilustracje przedmiotów związane z teatrem oraz plansze z wynikami „burzy mózgów”.

W zeszytach

dzieci przepisują tekst luk uzupełniony samodzielnie brakującymi literami: „u”, „ó”, „rz”, „ż”.

Zadanie domowe

Ułóż pięć pytań do danego repertuaru teatralnego.

Wirtualna wycieczka do teatru

Opowiedz dzieciom, że jedną z oryginalniejszych form spędzania czasu wolnego z rodziną jest wyjście do teatru. Dzieci mówią o własnych doświadczeniach. Poprzez prezentację multimedialną „zasymuluj” taką wizytę w teatrze (również za kulisy). Dzieci aktywnie uczestniczą w prezentacji. W trakcie „stop-klanki” dopowiadają, np. bilety kupujemy w ... (kasie), płaszcze zostawiamy w ... (szatni), itp. Podpowiedziami są wyrazy lub ilustracje.

Szkic teatru

Podziel dzieci na grupy. Dzieci przygotowują wypowiedź o teatrze w oparciu o przeżycia i informacje z prezentacji. Przygotowują szkic na szarym papierze teatru z wykorzystaniem kartek z wyrazami: scena, widownia, sufler, kulisy, kurtyna, widownia, widzowie, aktorzy, rekwizyty, muzyka, scenografia, dekoracje, reflektory itp. Następnie grupy prezentują swoje wypowiedzi.

Kto pracuje w teatrze?

Przygotowanie do inscenizacji: zaprezentuj zawody osób, które pracują w teatrze i wypisz je na tablicy: sufler, reżyser, scenarzysta, scenograf, choreograf, kostiumolog, krawiec, kamerzysta, dźwiękowiec, charakteryzator, makijażystka itd. Dzieci próbują wyjaśnić na czym polega praca każdego z tych zawodów. Następnie wykorzystują nazwy do pełnienia roli przed klasową inscenizacją.

Jestem aktorem

Podziel dzieci na 4-osobowe zespoły. Dzieci losują rekwizyty, które skojarzą ze znaną bajką, a następnie przygotowują do niej krótkie scenki i prezentują je przed innymi. Do czasu prezentacji inscenizacji nie wiedzą, jaki utwór przygotowują pozostałe zespoły – jest to zagadka do rozwiązania. Następnie dzieci przeprowadzają „próbę generalną” inscenizacji utworu M. Kownackiej „Wiosenne przebudzenie”.

Zabawa ortograficzna

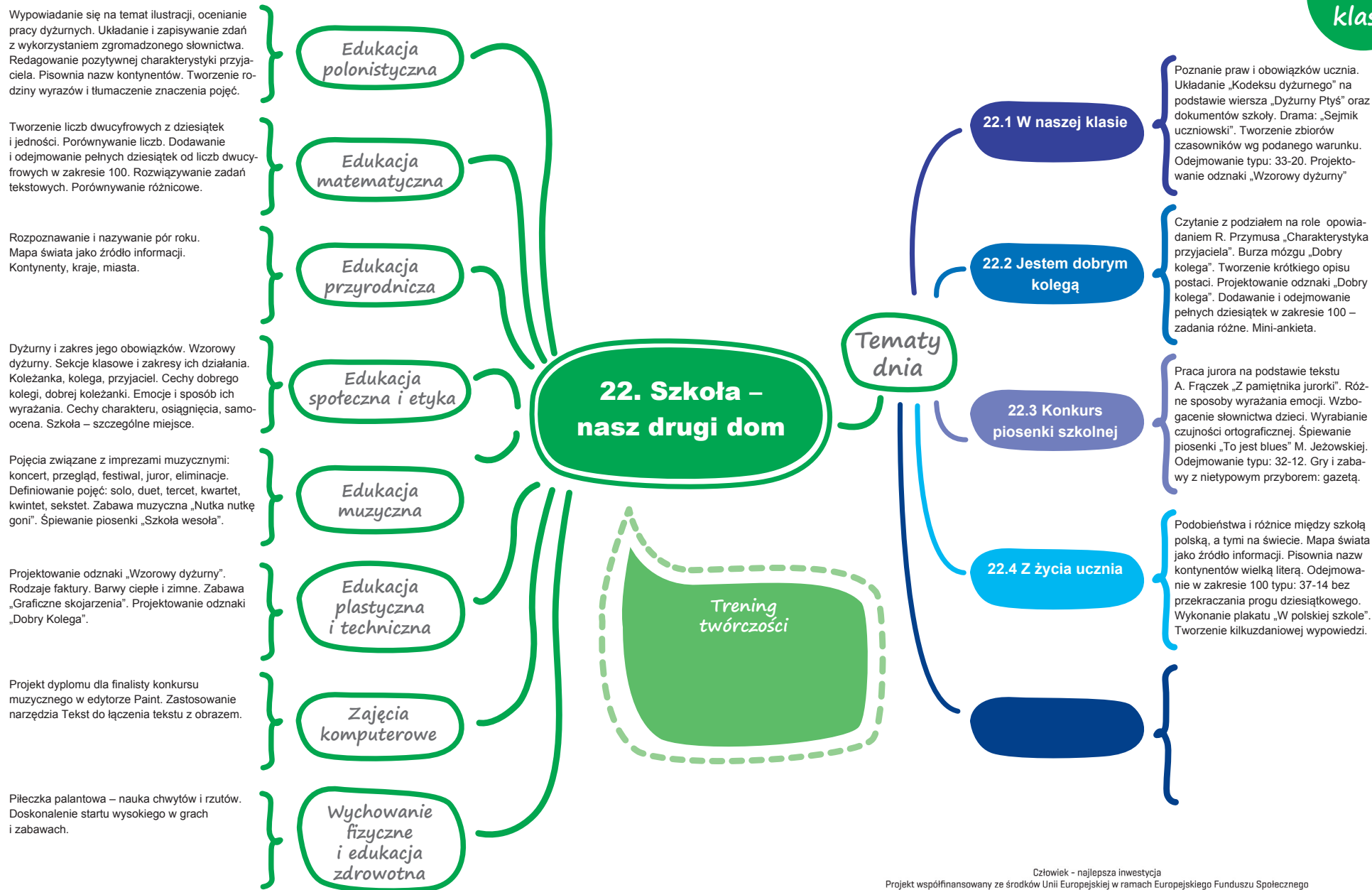
Dzieci uzupełniają samodzielnie tekst luk brakującymi literami i przepisują tekst do zeszytu: „Wybraliśmy się z całą klasą do teatru na p...edstawienie pt. „Leśne k...yki”. Bilete...y sprawdzali bilety i kierowali p...ybyłymi na widownię. Nasze miejsca były w dw...ch ...ędach. Rozpoczęło się p...edstawienie. Lalki i akto...y mieli piękne kosti...my. Re...yser stwo...ył interes...jącą incenizację. Szczęśliwi wr...ciliśmy do szkoły”. Oceń pracę dzieci.

Teatralny repertuar

Zapisz na tablicy hasło: „ŹRÓDŁA INFORMACJI”. Dzieci w zespołach przeprowadzają „burzę mózgów” i dokleją przykłady źródeł informacji: telewizja, radio, encyklopedia, gazeta, internet, plakat, bilbord, mapa, folder, album, kalendarz, prezentacja itd. Poznają repertuar teatralny jako źródła informacji. Na zakończenie zadania spytaj: „W którym z w/w źródeł dowiemy się, jakie przedstawienia będą grane?”.

Teatralne obliczenia

Dzieci dodają liczby 2-cyfrowe bez przekraczania progu, typu: 20 + 12 = wg wzoru: 60 + 23 = 60 + 20 + 3 = 80 + 3 = 83
Rozwiązują zadania tekstowe o tematyce teatru, np:
„Do teatru przyjechało 70 dzieci z klas drugich i 11 opiekunów. Ile osób razem przyjechało do teatru?”. Podobne działania można zaprezentować w grafach, tabelkach czy działaniach z hasłem. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą teatralnym ukłonem.

Zabawa integracyjna: Dzieci dobierają się w pary. Ty lub osoba bez pary wydaje polecenia, np.: „nos do nosa, ręka do ręki...” – dzieci bawią się. Na hasło „ludzie do ludzi” następuje zmiana partnerów. Ten, kto zostaje bez pary, kontynuuje wydawanie poleceń. Zwróć uwagę na poprawność wykonania zadania, podporządkowanie się regułom przez wszystkie dzieci oraz ich bezpieczeństwo.

„Ludzie do ludzi”

Opowiedz dzieciom o statusie oraz regulaminie szkoły. Ustal różnice między dokumentami regulującymi pracę w szkole. Dzieci wspólnie analizują regulaminu szkoły, wyszukują i czytają odpowiednich fragmentów dotyczące praw i obowiązków. Rozmawiają nt. bezpiecznego zachowania się na terenie szkoły.

Statut szkoły
regulamin szkoły

Dzieci rozmawiają o konieczności zachowania bezpieczeństwa na terenie szkoły. Następnie w grupach omawiają bezpieczne formy spędzania przerw międzylekcyjnych i zapisują je na kartkach. Następnie dzielą się swoimi pomysłami z innymi – tworzą KLASOWY REGULAMIN bezpiecznego odpoczynku na przerwach.

Jestem bezpieczny

Przeprowadź „burzę mózgów” nt.: Co powinien robić dobry dyżurny? Dzieci tworzą zbiory czasowników wg podanego warunku, zapisz je na tablicy. Następnie dzieci wyciągają kolorowe kartki i flamastry i tworzą odznakę „wzorowego dyżurnego” wg własnej fantazji i wycinają ją. Zbierz wszystkie odznaki i podpisz je. Każde dziecko otrzyma odznakę, gdy wypełni obowiązki dyżurnego.

Wzorowy dyżurny

Dzieci słuchają (i śledzą) treść wiersza „Dyżurny Płyś”. Porównują wypowiedzi kolegów z sytuacją przedstawioną w utworze. Następnie w grupach układają i zapisują „Kodeks dyżurnego klasowego” i zbierają pomysły na wspólną planszę:
1. Dbaj o czystość klasy. 2. Podlewaj kwiaty. 3. Ściera tablicę. 4. Przynosi kredę. 5. Wyciera kurze. 6. Wietrzy klasę. 7. Piłnuje porządku w klasie.

„Dyżurny Płyś”

Drama: zainspiruj obrady „Sejmiku uczniowskiego” nt.: „Których obowiązków ucznia najczęściej nie przestrzegamy?” Dzieci wybierają przedstawicieli do prezydium sejmiku uczniowskiego. Wybrane osoby ustalają listę obowiązków ucznia, których przestrzeganie nastręcza dzieciom kłopot. Poszczególne grupy opracowują środki zaradcze do wybranego problemu i liderzy grup prezentują ustalenia.

„Sejmik
uczniowski”

Dzieci wykonują zadania z odejmowania typu: 33-20 bez przekraczania progu dziesiątkowego:

- Wykonaj działania. Odszukaj wynik, a następnie uszereguj wg kolejności malejącej (14 przykładów-hasło "wzorowy dyżurny").
- Podaną liczbę zwiększ o 40...
- Podaną liczbę zmniejsz o 40...
- Posadź kwiatka (wynik) w odpowiedniej doniczce (działanie).

Zadania
matematyczne

Pytania HOT

Które obowiązki są dla ucznia „kłopotliwe”?
Wyobraź sobie życie szkolne bez regulaminu.
Z których praw uczniów cieszysz się najbardziej?

Cele

Uczeń:
zna obowiązki ucznia (dyżurnego),
potrafi stworzyć zbiór czasowników,
wykonuje odejmowanie typu
w zakresie 100, projektuje odznakę
„wzorowego dyżurnego”.

Przygotuj

zagadki, których rozwiązaniem są
wyrazy kojarzone z dyżurnym,
arkusz szarego papieru,
Statut szkoły,
Regulamin szkoły,
wiersz „Dyżurny Płyś”
M. Załuckiego, K. Szpalskiego,
zadania matematyczne dla każdego
dziecka.

Co mają przynieść
dzieci

kolorowe kartki,
nożyczki
i flamastry.

22.1 W naszej
klasieProponowany
przebieg
zajęć

Na tablicy

umieść klasowy regulamin
bezpieczeństwa w czasie przerw,
wyniki „burzy mózgów” oraz
„Kodeks dyżurnego klasowego”.

W zeszytach

dzieci zapisują punkty
z „Kodeksu dyżurnego”.

Zadanie domowe

W kilku zdaniach napisz
o tym, w jaki sposób ty
możesz lepiej wypełniać
obowiązki dyżurnego
klasowego.

Pytania HOT

Twojego kolegę zaczepiają starsi koledzy, a Ty...
Pluszowy miś Twojej siostry rozdarł łapkę, a Ty...
Po czym poznać dobrego kolegę?

Cele

Uczeń:
czyta z podziałem na role,
rozumie znaczenie dobrego i bezpiecznego koleżeństwa,
umie przeproszać i przebaczać,
potrafi obiektywnie opisać kolegę.

Przygotuj

ankietę z pytaniami otwartymi i zamkniętymi (pytania w opisie lekcji), opowiadanie R. Przymusa „Charakterystyka przyjaciela” (dla każdego ucznia), rebus, którego rozwiązaniem jest wyraz „listonosz”, dla każdego ucznia:
koperty z imieniem i nazwiskiem, zadania tekstowe w zakresie 100.

Co mają przynieść dzieci

małe karteczki,
flamastry,
plastelina,
modelina,
wycinanka,
tektura,
nożyczki,
klej.

22.2 Jestem dobrym kolegą

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

narysuj rebus o haśle „LISTONOSZ” oraz wypisz słownictwo do charakterystyki osoby.

W zeszytach

dzieci zapisują krótką charakterystykę kolegi lub koleżanki z klasy.

Zadanie domowe

Komu z twojej klasy i dlaczego wręczyłbyś odznakę „Dobry kolega”?
Napisz o tym kilka zdań. Na następną lekcję przynieś odznakę i wręcz ją opisanej osobie.

Dzieci rozwiązują rebus z tablicy: „LISTONOSZ”. Następnie siadają w kręgu. Na podłodze rozłoż w rozscypce koperty z imieniem i nazwiskiem każdego ucznia. Dzieci uzupełniają na małych karteczkach cechy charakteru kolegi/koleżanki po swojej prawej stronie. (Jesteś..., Potrafisz..., Masz...). Następnie szukają koperty z nazwiskiem osoby, którą opisywały. Dzieci otwierają swoje koperty.

Miła niespodzianka

Dzieci czytają z podziałem na role opowiadanie R. Przymusa „Charakterystyka przyjaciela”. Analizują treść utworu. Uświadam dzieciom, co powinna zawierać prawidłowa charakterystyka. próba odwrócenia ról-uczniowie przyjmują rolę przyjaciół Bartka i Tadka.

Czytanie z podziałem na role

Burza mózgu: „Dobry kolega”... Dzieci zapisują na małych karteczkach cechy dobrego kolegi. Następnie w grupach na zasadzie burzy mózgu rozwiązują problem: „Czy ja jestem dobrym kolegą?” (dopasowanie cech dobrego kolegi do siebie samego). Następnie dzieci odwracają role: „Czy muszę coś w sobie zmienić, aby stać się dobrym kolegą? Jeśli tak, to co?” Pracują w parach, dostają porady na zasadzie „tajnych sugestii”.

Czy jestem dobrym kolegą?

Przeczytaj przykładową charakterystykę bohatera. Następnie podziel dzieci na dwie grupy. Dzieci gromadzą słownictwo (przymiotniki) potrzebne do stworzenia charakterystyki dobrze i źle postępującego kolegi. Następnie dzieci w parach próbują scharakteryzować kolegę lub koleżankę z klasy (wybór na zasadzie losowania).

Jak opisać kolegów?

Dzieci wyjmują przyniesione materiały plastyczne. Indywidualnie projektują odznakę dla „Dobrego kolegi” lub „Dobrej koleżanki” w dowolnej formie.

Odznaka „dobrego kolegi”

Dzieci dodają i odejmują pełne dziesiątki w zakresie 100–zadania różne:
1. Jurek miał 36 naklejek z piłkami. Podarował Bartkowi 10 naklejek. Ile naklejek zostało Jurkowi?
2. Zosia ma 35 koralików. Basia ma o 10 więcej. Ile koralików ma Basia? Ile koralików Basia musiałaby dać Zosi, aby obie miały po równo? itp.

Zadania matematyczne

Dzieci wypełniają ankietę: w zadaniach 1–3 zaznaczają odpowiedź znakiem „x” (w okienku „TAK” lub „NIE”), zadania 4–7 to zadania otwarte, które należy uzupełnić:
1. Pomagam koleżance/koleździe, gdy... 2. Staram się mówić o drugiej osobie dobrze. 3. Częściej uśmiecham się, niż smućę. 4. Czuję się dobrze, gdy... 5. Jestem smutny, gdy... 6. Jestem zadowolony, gdy... 7. Było mi wstyd, bo...

Mini-ankieta

Chętne dziecko czyta głośno tekst A. Frączek „Z pamiętnika jurorki”. Spytaj dzieci: Czego obawiała się artystka? Jak jurorka oceniła występy dzieci? W jaki sposób jurorka wyrażała swoje emocje? Następnie dzieci szukają w tekście wyrazy „okrzyki”. Swobodnie wypowiadają się nt. pracy jurora w oparciu o przykłady ze znanych dzieciom programów muzycznych.

Praca jurora

Dzieci omawiają symbole emotek oraz treść emocji, jaką wyrażają. Następnie rozdaj dzieciom „puste owale” i przeczytaj pytania: Co czujesz, gdy ... (masz samodzielnie rozwiązać zadanie, N. ci nie pomaga, N. zbyt często podchodzi do Twojej ławki, musisz wystąpić przed klasą, odrabiasz lekcje w domu, pracujesz sam, w grupie, itp). Dzieci w odpowiedzi uzupełniają „buźki” odpowiednim wyrazem twarzy

Nasze emocje

Podziel dzieci na grupy. Dzieci szukają w słowniku języka polskiego i wyrazów obcych znaczenia słów: juror, solo, duet, tercet, chór. Następnie dzieci słuchają utworów wykonanych solo, w duecie, chóru, itd.

Solo, duet, tercet, ...

Dzieci uczą się śpiewać piosenkę „To jest blues” M. Jeżowskiej metodą ze słuchu. Próbuje śpiewać solo i w duecie. Zorganizuj „Festiwal klasowy” – chętne dzieci prezentują utwór przygotowany wcześniej w domu, a spośród dzieci, które unikają występów wybieramy jurorów. Następnie przeprowadź zabawę rytmiczno-ruchowe do wybranych piosenek. Omów budowę piosenki i pojęcia: refren, zwrotka, bis, wers.

„To jest blues”

Dzieci wyrabiają w sobie czujność ortograficzną w pisowni tytułów piosenek wielką literą oraz w cudzysłowie. Utrwalają pisownię „h” i „ch” w wyrazach: och, ach, chór, natychmiast, zachwycać się, wahać się, pojechać poprzez uzupełnienie tekstu luk.

Chóralne ach i och

Przeprowadź gry i zabawy z nietypowym przyborem: gazetą. Dzieci z użyciem gazety wykonują zestaw ćwiczeń ogólnorozwojowych (patrz: www.przedszkole.niemce.pl).

Zabawy ruchowe z gazetą

Dzieci wykonują zadania z odejmowania typu: 32-12=32-10-2=22-2=20

1. zadanie tekstowe
2. obliczenia w tabelkach
3. grafy matematyczne
4. odejmowanie na osi liczbowej

(Praca zróżnicowana w zależności od umiejętności uczniów).

Zabawy matematyczne**Pytania HOT**

Jesteś jurorem konkursu. Jeden z uczestników nie przygotował się do występu. Jak reagujesz? Niektórzy nie lubią występów publicznych. Dlaczego? Jaki powinien być juror?

Cele

Uczeń:
potrafi odczytać swoje emocje, wie jak obiektywnie oceniać, doskonalą czujność ortograficzną, zapisuje tytuły piosenek wielką literą, zna pojęcia: solo, duet, trio (tercet) itp.

Przygotuj

opowiadanie A. Frączak „Z pamiętnika jurorki”, emotki, nagrania utworów wykonywanych solo, w duecie, itd., test do badania pozycji ucznia w klasie, słowniki wyrazów obcych, dla każdego dziecka: treści zadań matematycznych, tekst luk: wyrazy z „h” i „ch”.

Co mają przynieść dzieci

starą gazetę, nagranie melodii do piosenki prezentowanej na „Festiwalu klasowym” (dla chętnych).

22.3 Konkurs piosenki szkolnej**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść plansze ortograficzne, planszę „Emocje”, napis „FESTIWAL PIOSENKI KLASOWEJ”.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy z trudnością ortograficzną „h” i „ch”, oraz działania: 85-35=, 67-57= 39-19=, 58-28=

Zadanie domowe

Ułóż zdania z wyrazami z „h” i „ch”.

Dzieci witają się ze sobą, uśmiechają się do siebie i życzą sobie miłego dnia. Zachęć uczniów do swobodnej interpretacji ruchowej piosenki M. Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są”.

„Wszystkie dzieci nasze są”

Przedstaw dzieciom prezentację multimedialną o podobieństwach i różnicach między szkołą polską, a tymi na świecie. Dzieci pracują w zespółach. Każdy zespół losuje dany kraj i notuje istotne informacje. Następnie dzieci prezentują zgromadzone materiały.

Szkoły na świecie

Przeprowadź burzę mózgów: „Jakie są plusy chodzenia do szkoły?” Opowiedz o Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, która gwarantuje wszystkim ludziom prawo do edukacji za darmo. Omów treść art. 12, 13, 14, 15, 28 i 29 Konwencji Praw Dziecka, powiedz że, prawo do edukacji jest uniwersalne i zagwarantowane w dokumentach, ale nie wszyscy mogą chodzić do szkoły.

Mam obowiązek, czy prawo?

Umieść ilustracje flag państw z prezentacji multimedialnej. Dzieci, przy twojej pomocy, wskazują kontynenty oraz państwa, o których była mowa w prezentacji. Następnie zapisują ich nazwy wielką literą na tablicy obok odpowiednich ilustracji flag państwowych.

Zabawa z mapą

Dzieci odejmują w zakresie 100 typu: 37-14 bez przekraczania progu dziesiątkowego wg podanych wzorów:
37-14=37-10-4=27-4=23 lub
37-14=(30-10)+(7-4)=20+3=23

Zabawy matematyczne

Podziel dzieci na grupy. Dzieci przygotowują reklamę polskiej szkoły dla obcokrajowców „W polskiej szkole”. Wykorzystują materiały zgromadzone wcześniej oraz pozyskane te w czasie zajęć. Na koniec organizują wystawę prac na korytarzu szkolnym.

Promocja polskiej szkoły

Dzieci analizują wytwory pracy grupy o szkole z danego państwa i próbują stworzyć pracę zbiorową „Podobieństwa i różnice” w tych szkołach wybiórczo traktując zgromadzone wcześniej materiały.

Różnice i podobieństwa

Dzieci w tych samych grupach tworzą kilkuzdaniową wypowiedź o szkole z państwa, którego wizytówkę przygotowawali wcześniej. Prezentują swoją pracę na tablicy, aby pozostali uczniowie mogli z niej skorzystać.

Notatka z lekcji

Wywołaj problem: dlaczego niektóre dzieci nie chodzą do szkoły? (konflikty, bieda, praca, brak nauczycieli, brak szkół). Podaj uczniom przykłady działań, które pomagają chronić prawo ludzi do edukacji. Zwróć uwagę szczególnie na te, które wydają się bardzo proste i z pozoru mające niewielkie znaczenie, ale niezbędne do podjęcia ważniejszych działań.

Co mogę poradzić...

Pytania HOT

Wyobraź sobie świat bez szkoły.
Czego brakowałoby ci najbardziej?

Dokończ zdanie: w mojej szkole
byłoby ciekawiej, gdyby...

Cele

Uczeń:
rozumie, dlaczego prawo do edukacji jest ważne, wskazuje różnice w szkołach na świecie, posługuje się mapą jako źródłem inf., zapisuje nazwy kontynentów wielką literą.

Przygotuj

Powszechną Deklarację Praw Człowieka, Konwencję Praw Dziecka (art. 12, 13, 14, 15, 28, 29), piosenkę M. Jeżowskiej „Wszystkie dzieci nasze są”, prezentację „Szkoły na świecie”, mapę świata dla dzieci, materiały o „walce o prawo do nauki”.

Co mają przynieść dzieci

markery,
blok rysunkowy,
pastele,
materiały o szkolnictwie na świecie,
duży arkusz brystolu,
materiały na plakat o polskiej szkole.

22.4 Z życia ucznia

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść rysunki flag danych państw, dzieci zapisują nazwy państw i kontynentów, umieść Powszechną Deklarację Praw Człowieka, Konwencję Praw Dziecka oraz notatki o szkołach na świecie.

W zeszytach

dzieci notują informacje o wybranej szkole (przepisane z propozycji pracy grupy).

Zadanie domowe

Przygotuj krótka informację o historii twojej szkoły.

Zadanie

Szkola jest miejscem, gdzie spędzamy bardzo wiele czasu. Niestety nie zawsze wygląda ona tak, jakbyśmy sobie tego życzyli. A gdybyście mieli możliwość puścić wodze fantazji i wyczarować Waszą wymarzoną klasę (salę lekcyjną), to jak by ona wyglądała?

Waszym zadaniem jest stworzenie MAKIETY waszej wymarzonej sali

lekcyjnej. Do wykonania makiety otrzymacie KARTONOWE PUDEŁKO oraz inne materiały. Pudełko powinno zostać ozdobione zarówno OD WEWNĄTRZ, jak i OD ZEWNĄTRZ. Może się w nim znaleźć wszystko, czego zapragniecie. Makieta powinna zawierać też przynajmniej jedną RZECZ, która RZECZYWIŚCIE ZNAJDUJE SIĘ W WASZEJ SALI (a właściwie jej miniaturkę). Powodzenia!

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, kartę pracy - kartkę z narysowanymi sześcioma krzesłami oraz poleceniem "Podaj kilka sposobów na udoskonalenie krzesła."

Co mają przynieść dzieci

plastelinę, farby, wykałaczki, słomki do napojów, kubeczki plastikowe, papier kolorowy oraz kolorowe kartki z bloku technicznego, małe pudeleczka i kartoniki (np. od kremu do twarzy), (dla każdej drużyny) dość duży, ale niezbyt głęboki karton (np. o wymiarach ok 40cmx50cm - dokładna wielkość ani kształt nie mają znaczenia)

Rozgrzewka

Uczestnicy, siedząc w kręgu, odpowiadają po kolei na pytania nauczyciela.

1. Gdzie czujesz się najlepiej?
2. Co sprawia, że gdzieś czujemy się dobrze?
3. Dokończ zdanie: "Lubię, kiedy..."
4. Wymyślcie jak najwięcej sposobów na wykorzystanie kartonowego pudełka.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 22
Nie ma jak w... szkole

Trochę lepsze krzesło

1. Podziel klasę na 4-5-osobowe zespoły drogą losowania lub inną przyjętą przez siebie metodą.
2. Rozdaj uczestnikom karty pracy (po jednej na grupę) "Podaj kilka osób na udoskonalenie krzesła". Odmierz dokładnie 5 minut na wykonanie zadania. Po upływie tego czasu, grupy prezentują wyniki swojej pracy na forum klasy.
3. Rozdaj dzieciom kopie zadań wraz z punktacją. Przeczytajcie je wspólnie i wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe fragmenty.

Klasa w pudełku

ANALIZA SYTUACJI ZASTANEJ
Przed zabraniem się do projektowania wymarzonej sali lekcyjnej, uczniowie powinni krytycznym okiem przyjrzeć się swojemu otoczeniu.
Każdy zespół bierze kartkę papieru i dzieli ją na dwie części. Z jednej strony uczestnicy zapisują, co im się podoba w ich sali, a z drugiej strony, co im się nie podoba.
Następnie każde dziecko ma możliwość narysowania serduszka przy swoim ulubionym elemencie sali. Pozycja, która będzie miała najwięcej serduszek, może zostać włączona do makiety jako miniaturka.

Moja wymarzona sala

1. Metoda projektowania idealnego
Metoda ta polega na wymyśleniu idealnego rozwiązania problemu bez zważania na jego nierealność i jakiegokolwiek ograniczenia. Dzieci mogą zatem puścić wodze fantazji. Poproś uczniów o wykonanie projektu rozkładu pomieszczenia na kartce. Pomoże im to uporządkować pracę - będą wiedziały co muszą zrobić i łatwo będą mogły podzielić się pracą (ktoś ozdabia karton, a inni wykonują meble i sprzęt).
2. Miniaturka
Makiety powinny także zawierać miniaturkę (przynajmniej) jednej rzeczy znajdującej się w sali. Zapytaj drużyny, co najbardziej podoba im się w sali, może będzie to jakiś sprzęt, albo ozdoba, a może wspólne zdjęcie?

Metoda ZWI

Czasami grupa nie może dojść do porozumienia, który pomysł jest najlepszy. Jedną z metod, która może pomóc im podjąć decyzję jest analiza ZWI (Zalety - Wady - Interesujące). Potrzebne będą kartka i długopis. Uczestnicy dzielą kartkę na cztery rubryki. W pierwszej rubryce zapisują swoje pomysły, w drugiej zalety tego rozwiązania, w trzeciej - wady, a w czwartej zamieszczają to, co może nie jest do końca zaletą, ale po pewnych modyfikacjach może okazać się wartościowe. Po uzupełnieniu wszystkich rubryk drużyna dokonuje selekcji najlepszych pomysłów. Jeśli nadal nie uda się podjąć decyzji, uczestnicy mogą przyznać pomysłowi 2 punkty za każdą zaletę, 1p. za to co interesujące, a odjąć 2 p. za każdą wadę.

Prezentacje

Kiedy czas na pracę dobiegnie końca, poproś drużyny o prezentację swoich pomysłów na forum klasy. W trakcie poszczególnych wystąpień bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre, a to, co najbardziej się Tobie podobało zapisz sobie na kartce, aby przekazać to potem drużynie. Na zakończenie porozmawiaj z dziećmi o rozwiązaniach poszczególnych grup. Co najbardziej im się podobało? Może niektóre z tych rozwiązań uda się wprowadzić w życie? A może, jeśli pomysły były zbyt fantastyczne, uda się jej jakoś dostosować do rzeczywistości, aby udoskonić Waszą salę?

Punktacja:

pomysłowość aranżacji klasy	1 - 15p.
wygląd zewnętrzny pudełka	5p.
staranność wykonania makiety	1 - 10p.
dokładność odwzorowania	
jednego z elementów wyposażenia	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Układanie i czytanie nazw wiosennych kwiatów. Czytanie informacji zawartych w tabeli i uzupełnienie opisu wybranego wiosennego kwiatu. Wyróżnianie wyrazów ze spółgł. miękkimi. Tworzenie zdrobnień i pisanie wyrazów z końcówkami -utki. Rodzaje zdań. „Ó” niewymiennie.

Dodawanie i odejmowanie liczb dwucyfrowych w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego. Sprawdzanie poprawności wykonanych działań. Porównywanie różnicowe: o tyle mniej, o tyle więcej. Uzupełnianie brakującego składnika, odjemnej lub odjemnika. Rozwiązywanie z. tekst.

Wiosna – szczególna pora roku. Wiosenna pogoda, rośliny i zwierzęta. Pierwsze oznaki wiosny – kwiaty. Wiosenne kwiaty chronione. Zachowanie ptaków. Ptasie gniazda. Ozdobne rośliny doniczkowe. Hodowla roślin doniczkowych i sposoby ich pielęgnacji. Pory dnia i roku. Zwiastuny wiosny.

Wróbel – towarzyszem człowieka. Obowiązki w zakresie pielęgnacji roślin w klasie i w domu. Dbałość o otoczenie przyrodnicze. Ochrona zagrożonych gatunków. Człowiek częścią przyrody; szacunek dla przyrody. Ceremoniał harcerski.

Śpiewanie piosenki „Witaj, Wiosno”. Poznanie gamy jako uporządkowanego szeregu dźwięków. Zapisywanie nazw kolejnych dźwięków. Zabawy muzyczno-ruchowe: „Muzyczne kumkanie”, „Zabie muzykowanie”. Słuchanie sygnału harcerskiej pobudki. Rozpoznawanie instrum. muzycz.

Doświadczenia z barwą zieloną; barwy podstawowe i pochodne. „Gra w zielone”. Praca plastyczna „Pierwsze kwiatki podziwiają, nie zrywaj!”. Wykonanie sylwetki wybranego ptaka - forma przestrzenna z masy papierowej i balona. Wykonanie elementów dekoracyjnych do klasy.

„Szukamy śladów wiosny” – portret Pani Wiosny w edytorze Paint. Zastosowanie narzędzia Tekst do łączenia tekstu z obrazem (prezentacja multimedialna przedstawiająca ślady wiosny).

Obwód stacyjny – zabawy bieżne i skoczne. Doskonalenie podań i chwytów „Gra do pięciu podań”. Ćwiczenia ogólnorozwojowe z zastosowaniem skakanki.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

23. Wiosenne pytania

Trening twórczości

Tematy dnia

23.1 Po czym ją rozpoznać?

Wyróżnianie pytań i odpowiedzi w tekście „Przedwiosnie” M. Kownackiej. Zabawy muzyczno-ruchowe: „Żabki” oraz „Muzyczne kumkanie”. Gama jako uporządkowany szereg dźwięków. Gra w zielone. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 typu: $23+14$, $37-14$. Utrwalenie pisowni wyrazów z „rz”.

23.2 Jaki to kwiatek?

Głośnie czytanie wiersza H. Zdzitowieckiej „Czary na śniegu”. Wyszukiwanie nazw wiosennych kwiatów – rzeczowniki w liczbie mnogiej. Poznawanie wiosennych kwiatów chronionych. „Pierwsze kwiatki podziwiają nie zrywaj!” – kolaż. Działania matematyczne w zakresie 100 – porównywanie liczb.

23.3 Bocian, czy jaskółka...?

Wycieczka w okolicy szkoły – obserwowanie ptaków wczesną wiosną. Przyporządkowanie ptaków do ich gniazd oraz miejsc ich gniazdowania. Wykonanie sylwetki dowolnego ptaka. Tworzenie i pisanie liczebników. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 – porównywanie różnicowe.

23.4 Jak przystroić klasę?

Kolejność zdarzeń w opowiadaniu M. Różyckiej „O złotym tulipanie”. Definiowanie pojęć i poznawanie ozdobnych roślin doniczkowych. Zdrobnienia z końcówką -utki. Utrwalenie pisowni wyrazów z „ó” niewymiennym. Wykonanie elementów dekoracyjnych klasy na konkurs szkolny. Działania z „x”.

23.5 Czy to już?

Wypowiedzi uczniów nt. nowinek wiosennych na podstawie przeżyć oraz wiersz J. Ficowskiego „Kołysanka i pobudka”. Układanie opowiadania z rozsypanki zdaniowej. Rozpoznawanie i nazywanie instrumentów muzycznych. Słuchanie sygnału harcerskiej pobudki. Działania z niewiadomą w zakr. 100.

Przeczytaj wiersz J. Kulmowej „Pomyłona wiosna”. Dzieci analizują treść utworu, a następnie wykonują ilustrację do wiersza używając barwy pochodnej – zielonej z dwóch barw podstawowych. Dzieci szukają różnych odcieni barwy zielonej. Pokaż zdjęcia hali górskiej w barwie fioletowej (np. kwitnących krokusów) i inne barwy wczesnej wiosny. Następnie dzieci przygotowują wystawę prac przy piosence „Witaj Wiosno”.

Gra w zielone

Napisz na środku tablicy hasło „Po czym ją poznać?”. Chętne dziecko czyta głośno fragmenty tekstu M. Kownackiej „Razem ze słonkiem – Przedwiośnie”. Dzieci wyszukują w tekście zwiastunów wiosny i umieszczają ich nazwy lub ilustracje na mapie myśli. Mapę myśli można wzbogacić o zdjęcia z prasy, internetu, czy o aktualne doniesienia nt. oznak wiosny. Dzieci tworzą w zeszytach zbiory rzeczowników w l. poj. i mn. Zapisz je na tablicy.

Po czym ją poznać?

Podziel klasę na dwa zespoły. Każdej grupie rozdaj te same pytania do tekstu. Grupy wyszukują odpowiedzi-zdań we fragmentach tekstu. Dzieci prezentują efekty pracy poprzez głośne czytanie pytania i wskazania właściwej do niego odpowiedzi lub odwrotnie (grupa czyta odpowiedź i oczekuje na odczytanie właściwego pytania) – dzieci wyrabiają spostrzegawczość, logiczne myślenie oraz technikę czytania.

Ty pytasz, a ja odpowiadam!

Zapoznaj dzieci z zapisem kolejnych dźwięków na pięciolini-gama. Dzieci odczytują i zapisują nazwy dźwięków. Śpiewają gamę „rosnąco” i „opadająco”. Następnie przeprowadź zabawę muzyczno-ruchową: „Muzyczne kumkanie” oraz „Zabie muzykowanie”.

Zabawy muzyczno-ruchowe

Dzieci wykonują obliczenia matematyczne w zakresie 100 typu: 23+14, 37-14.

1. zadanie tekstowe
2. dobieranie treści zadania do odpowiedniego działania
3. zadania rachunkowe z utrudnieniami
4. zadanie problemowe: masz 3 kwiatki w trzech kolorach. Na ile sposobów możesz je wkładać kolejno do wazonu?

Wiosenna matematyka

Przeprowadź z dziećmi różnego rodzaju zabawy bieżne i skoczne.

Zajęcia ruchowe

Dzieci tworzą portret Pani Wiosny w edytorze Paint. Stosują narzędzie „Tekst” do łączenia tekstu z obrazem (tak jak w zostało to zastosowane w prezentacji multimedialnej przedstawiającej ślady wiosny).

Pani Wiosna taka piękna!

Na koniec lekcji dzieci żegnają się ze sobą uśmiechając się szeroko.

Pytania HOT

Co powiedziałbyś Pani Wiośnie na powitanie?
Którym zwiastunem wiosny chciałbyś być? Dlaczego?
Jak rozumiesz powiedzenie: „Jedna jaskółka wiosny nie czyni”?

Cele

Uczeń: wie jakie są oznaki wiosny, wyszukuje informacje w tekście, wyróżnia wyrazy z głoską miękką, zapisuje nazwy kolejnych dźwięków, rozróżnia barwy podst. i poch., korzysta z edytora Painta.

Przygotuj

wiersz J. Kulmowej „Pomyłona wiosna”, opowiadanie M. Kownackiej „Razem ze słonkiem – Przedwiośnie”, zapis dźwięków gamy na pięciolinii, zdjęcia „wiosny w górach”, zadania matematyczne z treścią na obliczenia w zakresie 100 dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

farby,
zdjęcia wiosennych kwiatów,
ilustracje zwiastunów wiosny,
klej,
nożyczki.

23.1 Po czym ją rozpoznać?**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz hasło do mapy myśli: „Po czym ją poznać?”, umieść planszę gramatyczną: „Rzeczowniki” oraz planszę ortograficzną: „Spółgłoski miękkie”.

W zeszytach

dzieci notują zbiory rzecz. w l.poj i l.mn., wypisują i przyklejają przykłady kwiatków chronionych (ilustracje oraz podpisy) oraz zapisują hasło: „Pierwsze kwiatki podziwiają, nie zrywaj!”.

Zadanie domowe

Ułóż zdania z wyrazami: pszczoła, zwierzę, przyłasczka, wierzba, przebiśnieg, drzewo. Wykonaj ortogramy do wybranych dwóch wyrazów.

Dzieci oglądają prezentację multimedialną „Wiosenne kwiaty”. Porządkują informacje w formie tabeli, przypisują ilustracje, podpisują wiosenne kwiaty oraz ich charakterystyczne cechy. Rozwiązują zagadki: wpisują rozwiązania (nazwy wiosennego kwiatka) do krzyżówki, której rozwiązaniem będzie hasło: „WIOSNA”. Kolorują wiosenne kwiatów wg danych z tabeli - umieszczają rysunek obok hasła krzyżówki. Uświadom dzieci, że kwiaty wiosenne rosnące w naturalnych warunkach są pod ochroną. Przedstaw dzieciom planszę z roślinami chronionymi.

Kwitnie cała łąka!

Dzieci czytają samodzielnie wiersz H. Zdzitowieckiej „Czary na śniegu”. Po przeczytaniu, dzieci opowiadają o treści wiersza. Nawiązują w rozmowie z dziećmi do ich wcześniejszych wrażeń nt. „kwitnącej” hali górskiej. Rozdaj dzieciom ćwiczenia na tworzenie l.mn. do nazw kwiatów. Dzieci dobierają przymiotniki w odpowiedniej formie. Wklejają ćwiczenia do zeszytów. Następnie podziel dzieci na grupy. Rozdaj im albumy i czasopisma przyrodnicze. Dzieci uzupełniają wiadomości o pierwszych kwiatkach w oparciu o inne źródła informacji. Zapisują nowe informacje na planszach w dowolnej formie i prezentują je przed pozostałymi grupami.

„Czary na śniegu”

Dzieci samodzielnie korzystając ze zgromadzonych wcześniej informacji dokonują próby opisu wybranego kwiatka wiosennego wg pytań pomocniczych:

Jaki jest ten kwiat?

Inna nazwa tej rośliny?...
Gdzie kwitnie?...
Kiedy kwitnie?...
Jakiej wielkości?...
Liście ma...
Kwiaty w kolorze...
Ciekawe jest to, że...

Dzieci łączą się w trzysobowe grupy.

Wykonują ilustrację do wiersza w postaci pracy plastycznej w formie kolażu, której tematem jest „Kwitnąca wiosna”. Korzystają z informacji zdobytych w czasie zajęć oraz wykorzystują materiały przyniesione z domu. Po zakończeniu, dzieci organizują wystawę prac w odpowiednim miejscu w klasie.

Kwitnąca wiosna – kolaż

Dzieci wykonują obliczenia w zakresie 100 (porównywanie liczb). Rozdaj każdemu dziecku karty z zadaniami dotyczącymi tematu lekcji:

1. każdą z podanych liczb zwiększ o 25 (obliczenia w zeszytce)
2. każdą z podanych liczb pomniejsz o 12 (obliczenia w zeszytce)
3. zadanie tekstowe
4. uporządkuj liczby malejąco (rosnąco)
5. zagadka graficzna: policz, ile figur tworzy ten rysunek; porównaj, czego jest więcej: kół czy trójkątów, trójkątów czy prostokątów...

Matematyka wiosną**Pytania HOT**

Dokończ myśli:
Uważam, że wiosna już przyszła, ponieważ... Myślę, że wiosny jeszcze nie ma, ponieważ...

Cele

Uczeń: rozróżnia i nazywa kwiaty wiosenne, tworzy l.mn. rzeczownika, poznaje rośliny chronione, potrafi opisać wybraną roślinę, wyszukuje informacje na dany temat, porównuje liczby w zakresie 100.

Przygotuj

prezentację multimedialną „Wiosenne kwiaty”, planszę roślin chronionych, wiersz „Czary na śniegu” H. Zdzitowieckiej, zagadki, których rozwiązaniem są nazwy wiosennych kwiatów, dla każdego dziecka: matematyczna karta pracy, kolorowanki kwiatów, krzyżówkę z hasłem „WIOSNA”.

Co mają przynieść dzieci

wycięte kwiaty z czasopism, albumy i czasopisma przyrodnicze, arkusz szarego papieru, klej, nożyczki, flamastry, kredki.

23.2 Jaki to kwiatek?**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść planszę roślin chronionych, zdjęcia i nazwy kwiatów wiosennych, krzyżówkę z hasłem „WIOSNA”, tabela do porządkowania informacji z prezentacji.

W zeszytach

dzieci opisują wiosenny kwiatek, wklejają uzupełnione ćwiczenia z rzeczownikami w l.mn.

Zadanie domowe

Naucz się na pamięć wiersza „Czary na śniegu”.

Przeczytaj dzieciom fragment opowiadania „Na własne oczy”, „Razem ze słonkiem: Przedwiośnie” M. Kownackiej. Dzieci zaczynają przygotowania do wyjścia w teren w celu zaobserwowania wiosennych ptaków w okolicy. Każdy zabiera notes. Na spacerze dzieci nazywają ptaki, obserwują lokalizacje ich gniazd, szukają wiosny. Wykonaj parę zdjęć. Po powrocie dzieci prezentują wyniki obserwacji, a ty wyświetli zrobione zdjęcia.

Wiosenne obserwacje

Omów budowę ciała oraz tryb życia wróbla (wg schemacie) – wszędobylskiego ptaka, którego w naszych warunkach klimatycznych można spotkać przez cały rok. Zaprezentuj też inne ptaki spotykane wiosną (z porównaniem budowy ciała i cech charakterystycznych). Dzieci tworzą planszy dydaktycznej na podstawie własnych doświadczeń z ptakami, zgromadzonych materiałów oraz informacji pozyskanych z innych źródeł.

Poznajemy ptaki

Głośno przeczytaj fragment tekstu „Poznajemy ptaki”/„Razem ze słonkiem: Przedwiośnie” M. Kownackiej. Omów budowę gniazd poszczególnych ptaków z prezentacją zdjęć, rodzaj „budulca” oraz miejsc ich lokalizacji. Następnie przeprowadź zabawę dydaktyczną „Zaprowadź ptaka do swojego gniazda” (podpowiedzią szczegóły z w/w tekstu).

Ptaki do gniazda

Dzieci porządkują nazwy ptaków (sroka, jaskółka, bocian, skowronek) w porządku alfabetycznym, przepisują je do zeszytu. Przygotowują kolejnym wyrazom odpowiedni liczebnik w odpowiedniej formie rodzajowej: pierwszy, drugie (piskie), trzecia, itd. Następnie uzupełniają tekst luk głoskami miękkimi: „Sześ. małych wróbelków glo.no proszą o jedze..e. Mama pole..ala, a ...eci zostały” i wklejają go do zeszytu.

Zabawy językowe

Dzieci wykonują formę przestrzenną sylwetki dowolnego ptaka (z uwzględnieniem wielkości i innych cech charakterystycznych). Bazą dla tułowia jest nadmuchany balon. Dzieci używają masy papierowej do formowania kształtu. Wykańczają papierem mocowanym klejem. Warstwą ostateczną są farby (można dodać naturalne piórka na etapie mokrej masy papierowej) oraz warstwę chronną – bezbarwny lakier.

Ptaki, ptaszki...

Dzieci wykonują zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 (porównywanie różnicowe). Przygotuj dzieciom zadania typu:
1. zadanie tekstowe (z niewystarczającą ilością danych) – analiza, uzupełnienie danych, rozwiązanie
2. Co mówi liczba 37 do liczby 47? Odp. Jestem od ciebie mniejsza o 10 .
3. zadanie „wąż”: liczbę 45 zwiększ o 11, ..., zmniejsz o 16, ...

Zabawy matematyczne

Dzieci wykonują ćwiczenia ogólnorozwojowe z zastosowaniem skakanki (patrz strona: www.podstawowa6.pl).

Na koniec lekcji stają w kręgu i wszystkie naśladują ptaki. Następnie żegnają się ze sobą.

Skakanki w ruch!

Pytania HOT

Którym ptakiem wolałbyś być:
bocianem czy jaskółką? Dlaczego?
Jesteś ptakiem szybującym po niebie.
Co widzisz?
Wróbel usiadł na twoim parapecie.
O czym możesz z nim porozmawiać?

Cele

Uczeń: rozróżnia i nazywa ptaki z najbliższego otoczenia, zna budowę ptaka, porządkuje wyrazy wg alfabetu, tworzy i zapisuje liczebniki, dokonuje porównania różnicowego w zakresie 100.

Przygotuj

zdjęcie wróbla, nazwy elementów budowy ptaka, ilustracje ptaków wiosennych i ich gniazd, opowiadanie „Razem ze słonkiem: Przedwiośnie” M. Kownackiej, dla każdego dziecka: tekst luk na głoski miękkie, zadania matematyczne w zakresie 100.

Co mają przynieść dzieci

masę papierową, balon, bibułę, „ścinki” gazet, klejster (lub klej do tapet), albumy przyrodnicze, notatnik, lornetkę, farby, bezbarwny lakier.

23.3 Bocian, czy jaskółka...?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść zdjęcie wróbla, elementy budowy ptaka z nazwami, ilustracje ptaków wiosennych i ich gniazd oraz planszę dydaktyczną wykonaną przez dzieci.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy ptaków zapisane w porządku alfabetycznym.

Zadanie domowe

Opisz wybranego ptaka w formie schematu według wzoru z lekcji.

Dbamy o rośliny

Pokaż dzieciom na zdjęciach zaniedbane rośliny doniczkowe i spytaj: Czego brakowało tym roślinom? Czy można jeszcze temu zaradzić? Dzieci szukają odpowiedzi na pytania. Omów rośliny doniczkowe przyniesione przez dzieci, wyznacz im miejsca w klasie (w zależności od wymagań rośliny – sprawdź w literaturze fachowej) oraz sprawdź (i wypisz na tabliczce znamionowej) warunki uprawy danego gatunku. Zaprezentuj dzieciom środki do pielęgnacji roślin przyniesionych przez dzieci (przypomnij zasady zachowania środków ostrożności).

„O żółtym tulipanie”

Przeczytaj opowiadanie M. Różyckiej „O żółtym tulipanie”. Dzieci analizują treść utworu: opisują głównego bohatera – tulipanka. Ustalają kolejność zdarzeń oraz nadają im tytuły w formie zdań, zapisują wyniki na tablicy. Następnie wyszukują w tekście zdrobnień, np.: tulipANEK, domek, kwiatek, promyk, główka, trawka itp. Wskazują zdrobnienia z zakończeniem -utki: mięciutki, wąziutki, ciepłutki, małutki, bielutki, zóciutki, itp. Zapisują wszystkie wyrazy w zeszytcie.

Rośliny doniczkowe

Dzieci klasyfikują rośliny ze zdjęć ze względu na częstotliwość i sposób nawadniania:
- podlewane sporadycznie (sukulenty)
- podlewane umiarkowanie + zraszanie (paprocie)
- podlewane „z podstawki”
- podlewane systematycznie (często)
Następnie naucz dzieci jak przesadzać roślinę doniczkową oraz wsadzać ukorzonioną sadzonkę (bulwy lub cebuli) do dalszej uprawy w klasie.

Dekoracje wiosenne

Dzieci omawiają pomysły na dekoracje wiosenne w sali lekcyjnej. Podziel dzieci na grupy i przydziel im obowiązki, przystąpienie do realizacji zadań (wskazane włączenie do pomocy chętnych rodziców). W jednej z grup uczniowie wykonują tulipanka (orgiami) jako motywy do dekoracji okien. W miarę możliwości można stworzyć z uczniami „naturalną” dekorację – kompozycję z roślin cebulowych, które dzieci przyniosły ze swoich ogrodów).

Zabawy matematyczne

Dzieci wykonują działania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100: działania z niewiadomą (na zasadzie „okienka”). Przygotuj zadania związane z treścią lekcji typu:
1. Wpisz w „okienko” właściwą liczbę...
2. Jeśli do liczby ... dodam pewną liczbę to otrzymam ... Jaką muszę dodać liczbę?
3. Wykonaj działania na grafach...
4. W doniczce rosną trzy kwiatki: 25, 10 i ... Na doniczkę jest wynik 50. Czy wiesz, jak nazywa się trzeci kwiatek?
5. Ile brakuje od 25 do 40?

Pytania HOT

Dlaczego ludzie ustawiają w oknach rośliny? Jak myślisz, czy kwiaty słyszą (i rozumieją) mowę ludzi? O co prosiłby kwiat w doniczce, gdyby mówił?

Cele

Uczeń: potrafi wyróżnić i nadać tytuły kolejnym zdarzeniom w tekście, zna warunki prawidłowej pielęgnacji roślin doniczkowych, tworzy zdrobnienia z końcówką -utka, wykonuje oblicz. w zakr. 100.

Przygotuj

opowiadanie M. Różyckiej „O żółtym tulipanie”, doniczkowe rośliny ozdobne, tulipan (cebula i roślina) doniczkowej, opowiadanie „Razem ze słonkiem: Przedwiośnie” M. Kownackiej, zadania matematyczne w zakresie 100 dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

mała roślina doniczkowa do ozdoby klasy, małe rośliny cebulowe (kwitnące), konewkę, zraszacz, środki do pielęgnacji roślin.

23.4 Jak przystroić klasę?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz tytuły kolejnych zdarzeń opowiadania, oraz warunki do prawidłowej hodowli roślin (w formie ilustracji).

W zeszytach

dzieci zapisują zmiękczenia z -utki w zakończeniu.

Zadanie domowe

Ułóż wiosenne zdania ze zdrobzeniami wypisanymi w czasie lekcji.

Rozpocznij zajęcia sygnałem pobudki harcerek w brzmieniu trąbki. Dzieci, które rozpoznają melodię wyjaśniają ceremonialną pobudkę harcerek na obozie harcerek (ewentualnie robisz to ty). Nawiązując do wiosennej pobudki dzieci odpowiadają na pytania: Kto i co budzi się z zimowego snu? Kto i co wita wiosną? Prezentują przygotowane nowinki wiosenne.

Pobudka! To już wiosna!

Przeczytaj ze zrozumieniem wiersz J. Ficowskiego „Kołysanka i pobudka”. Dzieci swobodnie wypowiadają się nt. treści. Zapisują zwiastuny wiosny na tablicy. Rozmawiają o zwierzętach, które budzą się z zimowego snu. Zapisują ich nazwy oraz pory zasypiania i pobudki (określanie pór roku).

„Kołysanka i pobudka”

Podziel dzieci na grupy i rozdaj rozsypanki. Dzieci układają „swoje zdanie” i umieszczają je na tablicy w formie całości:

1. Borsuk pierwszy siwym pyskiem ziewnął w niebo.
2. Niedźwiedzica wyprowadziła niedźwiadka na zieloną łąkę.
3. Młody jeżyk jako trzeci radośnie powitał wiosnę.
4. Świstak czwarty z kolei zaciekawiony wyjrzał ze swojej norki.
5. Ropucha ostatnia wygramoliła się z podziemnej kryjówki

Wybudzające zdania

Dzieci rozpoznają i nazywają instrumenty muzyczne (fortepian, trąbka, skrzypce, gitara, itp.) oraz wyróżniają ten, którego brzmienie najlepiej nadaje się do zapadnięcia w zimowy sen i do wiosennej pobudki. Następnie dzieci chwytają za instrumenty perkusyjne i wygrywiają wybudzające rytmy do dowolnej muzyki relaksacyjnej.

Wiosenny koncert

Dzieci utrwalają pisownię wyrazów z „i” zmiękczającym przed spółgłoskami (zima, niteczka, cisza, budzi, itp.) Tworzą wyrazy z rozsypanki sylabowej (zawierających „i” jako zmiękczenie przed spółgłoskami): nie-za-po-mi-naj-ka, bu-kie-cik, ko-zi-ca, itp. i klasyfikują je w zależności od ilości sylab.

Zabawy ortograficzne

Dzieci wykonują zadania matematyczne w zakresie 100 – działania z niewiadomą. Rozwiązują zadania typu:

1. Zadania tekstowe z „okienkiem”
2. „+” i „-” w zakresie 100 bez przekroczenia progu dziesiątkowego – grafy
3. Uzupełnianie brakującego składnika, odjemnej lub odjemnika
4. Działania „z hasłem”

Zabawy matematyczne

Dzieci doskonają podania i chwytły „Gra do pięciu podań” – elementy mini koszykówki (patrz strona: www.profesor.pl).

Zajęcia ruchowe

Pytania HOT

Skąd zwierzęta wiedzą, że... to już?
Co czują po przebudzeniu z zimowego snu?
Jak rozumiesz powiedzenie: „Śpi jak suseł”?

Cele

Uczeń: wymienia zwiastuny wiosny, rozróżnia i nazywa zwierzęta zbudzone z zimowego snu, rozpoznaje brzmienie instrumentów, układa zdania z rozsypanki wyrazowej.

Przygotuj

nagranie sygnału harcerek pobudki, nagrania brzmienia różnych instrumentów muzycznych, wiersz J. Ficowskiego „Kołysanka i pobudka”, zdjęcia zwierząt budzących się wiosną, nagranie muzyki relaksacyjnej, zadania matematyczne w zakresie do 100.

Co mają przynieść dzieci

wiosenne nowinki z różnych źródeł, mundur harcerek (w miarę możliwości), albumy przyrodnicze.

23.5 Czy to już?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

wypisz zwiastuny wiosny związane ze zwierzętami, zdjęcia zwierząt zbudzonych ze snu zimowego, zdania z rozsypanki zdaniowej.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania ułożone z rozsypanki wyrazowej.

Zadanie domowe

Napisz dwa zdania o wybranym zwierzęciu zbudzonym ze snu zimowego.

Wypowiadanie się na temat zmiennej, marcowej pogody. Czytanie marcowych przysłów i ich znaczenia. Utrwalanie pisowni wyrazów z „z”. Wyrazy o znaczeniu przeciwnym. Opisywanie pisanki. Przymiotniki w stopniu równym, wyższym i najwyższym oraz liczebniki porządkowe.

Mnożenie i dzielenie w zakresie 20. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 100, mnożenie i dzielenie w zakresie 20, porównywanie wyników. Pisanie działań do rysunków i ich obliczanie. Ważenie, dekagram. Odczytywanie i obliczanie wagi produktów. Rozwiązywanie zadań tekstowych.

Następstwo pór roku. Oznaki nadchodzącej wiosny. Wiosenne zjawiska atmosferyczne. Nazwy ptaków przylatujących wiosną. Wiosenne zjawiska pogodowe. Nazwy wiatrów.

Wiosenne porządki w domu i otoczeniu. Wielkanocne pisanki i ich symbolika. Przysłowia mądrością narodów. Tradycje i zwyczaje wielkanocne. Rodzinne przygotowania do Świąt Wielkanocnych. Pielęgnowanie więzi rodzinnych i przyjacieli.

Słuchanie i rozpoznawanie wysokości głosów ludzkich oraz rodzajów głosów męskich i żeńskich. Wyróżnianie najwyższych i najniższych dźwięków gamy. Zabawy przy muzyce. Śpiewanie piosenki „Pisanki, kraszanki”.

Wykonanie pisanki dowolną techniką. Płaska forma użyteczna – kartka świąteczna. Mazurek wielkanocny – pieczenie ciasta.

„ŚMIGUS-DYNGUS” – drukowanie prac wykonanych w edytorze Paint.

Zabawy ruchowe z balonami. Ćwiczenia z omijaniem i pokonywaniem przeszkód. „Kibic na szóstkę” – zasady kulturalnego kibicowania i fair play.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

24. Marcowe koty

Trening twórczości

Tematy dnia

24.1 Kaprysy marcowej pogody

24.2 Wiosenne porządki

24.3 Wkrótce Wielkanoc

24.4 Wielkanocne zwyczaje

Omówienie zjawisk atmosferycznych charakterystycznych dla marcowej pogody na podstawie wiersza Barbary Lewandowskiej „List od marca”. Kalendarz pogody. Odczytywanie map pogody z zastosowaniem odpowiedniego słownictwa. Odczytywanie temperatury na termometrze. Zadania różne.

Swobodne wypowiedzi uczniów nt. wiosennych porządków na podstawie własnych przeżyć oraz wiersza J. Brzechwy „Wiosenne porządki”. Różne czasy czasownika. Rozpoznawanie i nazywanie przedmiotów do wiosennego sprzętania. Obliczenia w zakresie 100. Zabawy ruchowe z balonami.

Czytanie z podziałem na role opowiadania G. Kasdepcie „Najpiękniejsze...” Utrwalenie pisowni liczebników oraz przymiotników w różnych stopniach. Słuchanie i rozpoznawanie wysokości głosów ludzkich; głosy żeńskie i męskie. Obliczenia w zakresie 100; ważenie, dekagram. Pieczenie mazurki.

Wypowiedzi uczniów nt. wielkanocnych tradycji, definiowanie pojęcia: „tradycja” Układanie i pisanie zdań na dany temat. Czytanie wielkanocnych życzeń. Wykonanie „Świątecznej kartki” oraz „Wielkanocnej pisanki” – praca w grupach. Obliczenia w zakresie 100. „Kibic na szóstkę”. „Śmigus-dyngus” z. komp.

Wprowadzenie do zajęć: na tablicy przypnij papierowy garneczek, do którego dzieci wkładają różne symbole pogody. Spytaj dzieci czy znają przysłowia związane z marcem. Dzieci wypowiadają głośno, wyjaśniają przysłowie. Podaj przykłady innych marcowych przysłów, np. „Gdy w marcu deszcz pada, wtedy rolnik biada, gdy słońce jaśnieje, to rolnik się śmieje”, „Słońce marcowe, owocom niezdrowe”. Dzieci próbują wyjaśnić ich znaczenie i zapisują w zeszytach wybrane przysłowia. Następnie porozmawiaj z dziećmi na temat zjawisk pogodowych. Spytaj: Czym jest pogoda i co się na nią składa?

„W marcu jak w garncu”

Wręcz chętnemu dziecku list od marca (wiersz B. Lewandowskiej „List od marca”), który ten następnie odczytuje. Dzieci rozmawiają o zadaniach jakie musi wykonać Marzec, co chciałby nam podarować oraz jaką pogodę nam przynosi. Spytaj dzieci co chciałby powiedzieć marcowi, o co poprosić? Dzieci układają i zapisują zadania o marcowej pogodzie.

„List od marca”

Następnie dzieci tworzą barwnymi plamami obrazy inspirowane porą roku pt. „Kapryśny marzec”. Przedstawiają marcową pogodę za pomocą pasteli i farb i organizują wystawę prac.

Wyjaśnij dzieciom czym jest mapa pogody. Dzieci odczytują ją. Rozwiązują rebusy pogodowe. Proponuj określenia jakie możemy stosować, gdy chcemy opisać pogodę. Następnie przeprowadź zabawę dydaktyczną „Jestem prezenterem pogody”. Podziel dzieci na grupy i rozdaj im uproszczone mapy pogodowe Polski (np. na północy słońce, na południu deszcz, na zachodzie śnieg z deszczem, na wschodzie zachmurzone niebo). Dzieci omawiają sposób wypowiedzi i wybierają jedną osobę, która wcieli się w rolę prezentera. Zabawę poprzedza relacja z transmisji telewizyjnej lub z internetu, aby dzieci mogły przyswoić odpowiednie słownictwo.

Marcowa prognoza pogody

Zabawy językowe, w których dzieci dobierają odpowiedni czasownik w zależności od następstwa czasowego: przedtem, teraz, wkrótce.

Wczoraj, dzisiaj, jutro...

Przykładowy tekst: „Wczoraj świeciło marcowe słońeczko, dzisiaj pada drobny deszczyk, a jutro sygnie puszystym śniegiem. Królował luty, panuje marzec, nastanie kwiecień”. Dzieci uzupełniają tekst z lukami nazwą odpowiedniej pory roku: „Była..., jest ..., będzie...” (zima, wiosna, lato).

Zaprezentuj dzieciom różne termometry. Dzieci klasyfikują je ze względu na przeznaczenie, odczytują wskazania termometru oraz zaznaczają na modelu odpowiednią temperaturę. Następnie wykonują obliczenia matematyczne – zadania różne związane z tematem lekcji:
1. mnożenie i dzielenie w zakresie 20 – zadania rachunkowe
2. zadania tekstowe typu: „W marcowy dzień sprzedano 13 parasoli męskich i o 15 więcej parasoli damskich. Ile sprzedano tego dnia parasoli?”
3. zadania „lamigłówki”: wpisywanie w pola figur liczb zgodnie z działaniami; ten sam kształt oznacza taką samą liczbę

Do czego służy termometr

Pytania HOT
W jaki sposób człowiek stara się „pokonać” kaprysy marca?
Skąd rodzice wiedzą jak powinniśmy się ubrać?

Cele

Uczeń: zna symbole stosowane w kalendarzu pogody, posługuje się odpowiednim słownictwem przy odczytywaniu pogody, potrafi odczytać na termometrze temperaturę.

Przygotuj

wiersz B. Lewandowskiej „List od marca”, kalendarz pogody, symbole pogody, termometr, papierowy garneczek, przysłowia o marcowej pogodzie, mapę Polski, rebusy pogodowe, przykładową prognozę pogody, mapki pogodowe Polski dla grup, zabawy językowe dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

białe kartki, pastele, farby, termometr domowy i zaokrągły.

24.1 Kaprysy marcowej pogody

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz zdania dotyczące marcowej pogody, umieść planszę ortograficzną „Ż NIEWYMIENNE” oraz przysłowia „marcowe”.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy z trudnością ortograficzną „ż”: kałuża, przydrożna, każda, kożuch oraz przepisują wybrane przysłowia o marcowej pogodzie.

Zadanie domowe

Ułóż i starannie zapisz zdania o marcu z wyrazami z „ż” niewymiennym (z lekcji).

Uczniowie rozwiązują rebus, którego hasło brzmi: „WIOSENNE PORZĄDKI”. Swobodnie wypowiadają się nt. Dlaczego wiosną robimy porządki?
Następnie każde dziecko odrysowuje na kartce swoje dłonie, a w środku pisze, w jaki sposób pomaga rodzicom w wiosennych porządkach. Dzieci prezentują swoje prace.

Posprzątajmy, idzie wiosna!

Chętny uczeń czyta głośno wiersz J. Brzechwy „Wiosenne porządki”. Podziel dzieci na grupy i rozdaj im pytania do tekstu i różne ilustracje odnoszące się do wiersza. Dzieci analizują treść wiersza – wyszukują odpowiednie fragmenty tekstu jako odpowiedzi na twoje pytania i nawiązania do ilustracji.

„Wiosenne porządki”

Dzieci wyszukują w tekście wyrazy z „rz”, następnie wypisują je na tablicy. W grupach układają zdania z wybranymi wyrazami i następnie jedno dziecko z każdej grupy z pamięci zapisuje wybrane zdanie na tablicy. Jeśli zapomni wyrazów w zdaniu, grupa może mu pomagać pokazując dane słowa, bez wypowiadania ich.

Zabawy ortograficzne

Dzieci gromadzą nazwy czynności związane z pracami wykonywanymi w ogrodzie na wiosnę (tworzą osobowe i bezosobowe formy).
Następnie podziel dzieci na grupy. Dzieci układają w grupach wielozdaniową wypowiedź z wykorzystaniem czasowników użytych w odpowiedniej formie świadczącej o następstwie czasowym.

Zabawy z czasownikami

Rozdaj dzieciom kolorowanki narzędzi ogrodniczych. Dzieci kolorują prace i tworzą podpis do ilustracji. Następnie przypomnij im zasady posługiwania się tymi narzędziami oraz objaśnij ich zastosowanie.
Podziel dzieci uczniów na „zespoły zadaniowe”. każdy zespół otrzymuje instrukcję-listę zadań, jakie zespół musi wykonać podczas porządków prowadzonych w ogródku szkolnym.

Porządki w ogródku szkolnym

Dzieci wykonują obliczenia na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100.
1. proste zadania tekstowe
2. tabelka działania (działania przeciwne)
3. tworzenie treści zadania do ilustracji
4. zadania nietypowe, np: W żywopłocie wokół ogrodu rośnie 66 krzewów. Ogrodnik przyciął 34 krzewy. Ile jeszcze musi przyciąć?

Zabawy matematyczne

Przeprowadź z dziećmi zabawę ruchowe z balonami oraz ćwiczenia na omijanie i pokonywanie przeszkód (patrz: www.sp4zakopane.edupage.org).

Zajęcia ruchowe

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą z uśmiechem i życzą sobie udanego popołudnia.

Pytania HOT

Jakie porządki sprawiają ci radość?
Których unikasz? Dlaczego?
Co myśli Ziemia o ludziach sprząających wiosną?
Co sądzisz o „dniu lenia”?

Cele

Uczeń:
tworzy krótką wypowiedź nt. wiosennych porządków, rozpoznaje narzędzia przydatne w ogródku, wymienia i wskazuje czasowniki, ćwiczy pisownię wyrazów z „rz”.

Przygotuj

rebus z hasłem „wiosenne porządki”,
kolorowanki narzędzi ogrodniczych,
wiersz J. Brzechwy „Wiosenne porządki”
ilustracje do wiersza,
nazwy czynności ogrodniczych,
narzędzia ogrodnicze,
karty z zadaniami matematycznymi.

Co mają przynieść dzieci

kredki,
klej,
nasiona rzodkiewki,
rękawiczki ogrodnicze.

24.2 Wiosenne porządki

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz wyrazy z „rz” oraz zdania z tymi wyrazami.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania z trudnością ortograficzną z pamięci.

Zadanie domowe

Naucz się na pamięć wybranego fragmentu wiersza „Wiosenne porządki”.

Pytania HOT

Jak myślisz, co jest cięższe: kilogram pierza czy kilogram węgla?
Jak ludzie radzili sobie bez wagi?
Czym wolałbyś być: jajkiem czy kurą?

Cele

Uczeń: zna budowę jajka, stopniuje przymiotniki i liczebniki, rozpoznaje wysokość głosów ludzkich, posługuje się przepisem kucharskim, posługuje się wagą oraz jednostką dekagrama.

Przygotuj

przepis na mazurka, naczynia potrzebne do wypieku, opowiadanie G. Kasdepke „Najpiękniejsze...”, nagrania głosów ludzkich o różnej wysokości, tekturowe jajka, jajka naturalne (kacze, gęsie, kurze), zdjęcia różnych jaj, różne rodzaje wag.

Co mają przynieść dzieci

produkty na mazurka, fartuszek kuchenny, „pisaki” do ozdoby ciast, pastele, flamastry, plastelinę, etykiety i opakowania produktów, z których dzieci odczytują wagę.

24.3 Wkrótce Wielkanoc

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz przepis kucharski na mazurka, wyświetl zdjęcia mazurków, umieść przymiotniki, stwórz tabelę do pracy samodzielnej.

W zeszytach

dzieci zapisują przykłady liczebników i przymiotników.

Zadanie domowe

Co jajko ma w środku?

Dzieci siedzą w kręgu. Pokaż dzieciom jajko i opowiedz o jego smaku, zapachu, kolorze i o potrawach z jajek. Następnie rozbij jajko i nazwij poszczególne części składowe: skorupka, białko, żółtko pokazując je dzieciom. Omów ich znaczenie. Na zdjęciach pokaż różnice w wielkości jaj: kurze, kacze, gęsie, strusie. Następnie przeprowadź ćwiczenia ruchowo-graficzne: Dzieci kreślą ręką w powietrzu na zmianę kształt dużego i małego jajka.

„Najpiękniejsze...”

Dzieci czytają z podziałem na role opowiadanie G. Kasdepke „Najpiękniejsze...”. Dzieci analizują treść odpowiadając na pytania: Ile jajek zniosły kury? Jakie kurczaki wykluły się ze skorupki? Które kurczątko było najwspanialsze? Dlaczego? itp. Wyszukują fragmenty tekstu na dany temat. Podkreślają liczebniki i przymiotniki.

Ozdabiamy pisanki

Rozdaj uczniom owal w kształcie jajka i poproś o ozdobienie go w dowolny sposób. Dzieci ozdabiają jajka używając kredek, flamastrów, pasteli, plasteliny, itp. Po zakończeniu organizują wystawę prac. Nadaj każdej pracy numerki i przygotuj te same numerki na małych karteczkach i wymieszaj je. Dzieci losują jeden numerki i ustnie opisują wylosowane jajko. Stosują przymiotniki i liczebniki w st. równym, wyższym i najwyższym.

Odmierzamy składniki

Zaprezentuj dzieciom różne rodzaje wag oraz odważniki dekagramowe. Wyjaśnij zapis: 1 kilogram = 100 dekagramów. Dzieci w grupach korzystają z wagi przygotowując wymagane porcje produktów potrzebne do pieczenia mazurka. Odczytują wskazania wagi oraz korzystają z przepisu (czytają ilości produktów oraz odmierzanie).

Pieczemy mazurka

Dzieci przechodzą do kuchni szkolnej, gdzie w tych samych grupach wykonują kolejne czynności pieczenia ciasta (z uwagi na bezpieczeństwo można skorzystać z pomocy rodziców w kuchni). Po wystygnięciu dzieci dekorują mazurki wg własnych pomysłów i możliwości, a następnie wymieniają się ciastem między sobą jako wielkanocnym prezentem.

Zabawy językowe

Na tablicy zapisz różne liczebniki oraz liczby, np. 3, pięta, sześć, 7, pierwszy, osiem. Dzieci tworzą tabelę z trzema kolumnami z zapisem: cyfra – liczebnik (ile?) – liczebnik (która?). Następnie wpisują podane liczebniki oraz liczby do odpowiednich kolumn i dopisują brakujące formy. Dzieci sprawdzają sobie nawzajem czy dobrze wpisały wszystkie liczby i liczebniki.

Zabawy muzyczne

Zaprezentuj dzieciom brzmienie głosów ludzkich: męskiego (tenor, baryton, bas) oraz żeńskiego (alt, sopran, mezzosopran). Dzieci klasyfikują brzmienie wg wysokości dźwięków. Wyróżniają najwyższe i najniższe dźwięki gamy. Następnie wysłuchują fragmentu koncertu w wykonaniu artystów operowych. Na koniec śpiewają piosenkę „Pisanki, kraszanki”.

Dzieci swobodnie wypowiadają się nt. zwyczajów wielkanocnych pielęgnowanych w ich domach. Definiują pojęcie: tradycja. Przeczytaj dzieciom wiersz M. Konopnickiej „Jutro będzie Wielkanoc”. Dzieci analizują wiersz. Następnie umieść na tablicy napisy z nazwami polskich tradycji świątecznych, nie tylko wielkanocnych. Dzieci wyszukują wśród napisów na tablicy nazw tradycji tych wymienionych w wierszu i wyróżniają je.

Dzieci omawiają tradycje (ich znaczenie w wierzeniach ludowych) poparte prezentowaniem naturalnych okazów, zdjęć lub fragm. prezentacji multimedialnej. Następnie przeprowadź zabawę dydaktyczną w dwóch grupach: „Wielkanocny koszyczek” i „Wielkanocny stół”: jedna grupa przygotowuje z papierowych „sywet” koszyczek do święconki, a druga przygotowuje potrawy wielkanocne z masy solnej i modeliny.

Głośno przeczytaj przykłady życzeń świątecznych. Dzieci redagują własne życzenia, które przepisują kolorowymi długopisami na „wkładkę” do kartki, którą wykonają własnoręcznie w dalszej części zajęć. Następnie dzieci oglądają przyniesione na lekcję kartki. Rozmawiają o znaczeniu przesyłania życzeń, o formach ich przekazywania i o formach grzecznościowych w zapisie.

Dzieci rozwiązują zadania tekstowe doskonalące działania w zakresie 100 o tematyce świątecznej:
1. W cukierni stało 37 bab wielkanocnych i o 13 więcej mazurków. Ile ciasta było razem? Ile było mazurków?
2. Mama włożyła do piekarnika sernik o godz. 9.00. Czas pieczenia to 55 min. O której powinna wyjąć sernik z pieca?
3. Tuzin – ile to jaj? A dwa tuziny?

Dzieci wykonują techniką dowolną własną kartkę świąteczną. Używają materiałów dostępnych w klasie oraz przyniesionych na lekcję. Na kartkę wklejają własnoręcznie napisane życzenia.

Zapisz na tablicy hasło: „Śmigus-dyngus”. Spytaj dzieci co dzieje się w Polsce w Poniedziałek Wielkanocny. Dzieci wypowiadają się nt. Lanego Poniedziałku. Następnie dzieci wykonują projekt pracy w edytorze Paint, nt. omawianego dnia. Projekt zawiera materiały pozyskane z internetu. Dzieci korzystają z funkcji kopiowanie i wklejania obrazu i tekstu. Wiedzą jak bezpiecznie korzystać z „sieci”. Na koniec drukują swoje prace.

Opowiedz dzieciom o zasadach kulturalnego kibicowania i fair play (patrz: „Kibic na szóstkę” – www.ko-gorzow.edu.pl). Zorganizuj w klasie mini zawody, np. na przenoszenie jajka na łyżce itp. Dzieci kulturalnie kibicują i zachowują się fair wobec siebie.

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą życząc sobie smacznego jajka!

„Jutro będzie Wielkanoc”

Tradycje wielkanocne

Wielkanocne życzenia

Zabawy matematyczne

Moja kartka wielkanocna

Zajęcia komputerowe

Zajęcia ruchowe

Pytania HOT

Jaki prezent zrobiłbyś zajączkowi wielkanocnemu?
Który ze zwyczajów wielkanocnych uważasz za najciekawszy?
Co „najdziwniejszego” znalazłeś w gniazdku wielkanocnym?

Cele

Uczeń:
potrafi złożyć życzenia świąteczne, zna wielkanocne tradycje swojego regionu, pielęgnuje więzi rodzinne, wykonuje samodzielnie kartkę wielkanocną.

Przygotuj

zdjęcia jajek zdobionych różnymi technikami, zagadki, których rozwiązaniem są potrawy z „koszyczka wielkanocnego”, palmę ludową, papierowy koszyczek wielkanocny, rysunki wielkanocnych potraw, wiersz M. Konopnickiej „Jutro będzie Wielkanoc”.

Co mają przynieść dzieci

masę solną, modelinę, nożyczki, klej, zapisane kartki świąteczne, przykłady świątecznych życzeń.

24.4 Wielkanocne zwyczaje

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść planszę edukacyjną „Wielkanocne tradycje” oraz przykłady form grzecznościowych używanych w kartkach.

W zeszytach

dzieci zapisują samodzielnie zredagowane życzenia oraz hasło: „Śmigus-Dyngus”.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań o tegorocznym spotkaniu świątecznym w rodzinnym gronie.

Zadanie

Przysłowie mówi "W marcu jak w garncu". Marzec jest miesiącem w którym możemy spodziewać się każdej pogody. Czasem świeci słońce, czasem pada deszcz, a innym razem sypie śnieg...

Waszym zadaniem jest stworzenie KRÓTKIEGO PRZEDSTAWIENIA, którego bohaterami będą ELEMENTY MARCOWEJ POGODY

(np. słońce, deszcz, śnieg, wiatr itd.).

Wasze przedstawienie powinno zawierać między innymi SCENĘ KLÓTNI pomiędzy co najmniej dwoma bohaterami.

W waszej prezentacji pojawi się też TERMOMETR, który w dwóch momentach wskaże jakąś temperaturę.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją,
(do wykonania termometru, dla każdej drużyny) dwie białe kartki A4 z bloku technicznego,
1 czerwona kartka A5, jedna niebieska kartka A5, kawałek sznurka o dł. 20cm, 5 spinaczy do papieru, 1foliowa koszulka, czarny flamaster, 2 wykałaczki, pięć kawałków taśmy klejącej o dł. 4cm (drużyny mogą również używać nożyczek)

Co mają przynieść dzieci

(do wykonania kostiumów i scenografii) 1 brystol, chusteczki higieniczne, farby, pastele, klej nożyczki, taśma klejąca, zszywacz, folia aluminiowa

Rozgrzewka

1. Co Wam przypomina lub do czego może służyć garniec?
To ćwiczenie jest dobrą okazją do powtórzenia techniki twórczego myślenia SCAMPER, opisującej operacje myślowe, dzięki którym możemy przekształcić jedną rzecz w coś zupełnie innego. Przyda się do tego plansza wyjaśniająca akronim SCAMPER. Czym mógłby być graneł, gdyby go zmniejszyły, odwróciły, dodać do niego coś innego?
2. Podziel klasę na 4-5-os. zespoły. Rozdaj dzieciom kopie zadań wraz z punktacją. Przeczytajcie je wspólnie i wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe fragmenty.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 24
W dzień marcowy takie
słyszysz się rozmowy

Przedstawienia

Każda drużyna wychodzi na środek i prezentuje swoje przedstawienie. Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. W trakcie poszczególnych występów bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre, a to, co najbardziej się Tobie podobało zapisz sobie na kartce, aby przekazać to potem drużynie. Dowiedz się, kto był odpowiedzialny za jaką część zadania, w jaki sposób drużyny poradziły sobie z ograniczonym czasem. Choć zajęcia mają formę mini-konkursu, staraj się zwracać uwagę na to, że nie liczy się wygrana, ale to, że uczestnicy ciężko pracowali, żeby osiągnąć wspólny cel.

Kłótnia

1. Jednym z elementów przedstawienia ma być kłótnia pomiędzy bohaterami. O co mogą pokłócić się słońce, śnieg i wiatr? Paradoksalna burza mózgow (zwana też odwrotną) polega na przedstawieniu problemu w odwrotnej sposób, z drugiej strony. Dzięki temu pozbywamy się utrwalaonych, starych wzorców myślenia. Poproś dzieci, aby w czasie burzy mózgow wymyśliły jak najwięcej odpowiedzi na temat "O co NIE mogłyby się pokłócić elementy marcowej pogody?". Uczniowie zapisują wszystkie swoje pomysły, a następnie wybierają najciekawszy z nich.
2. Na podstawie ustalonej tematyki kłótni dzieci wymyślają, o czym będzie całe ich przedstawienie.

Termometry

Rozdaj zespołom materiały potrzebne do skonstruowania termometru.
Zadaniem dzieci jest zaplanowanie, jak będzie wyglądać i w jaki sposób będzie działał ich przyrząd pomiarowy.

- z czego wykonacie swój termometr?
- w jaki sposób będzie pokazywał temperaturę?
- kto będzie odpowiedzialny za obsługiwanie termometru?
- czy termometr będzie wystarczająco dobrze widoczny dla publiczności?
- jaką temperaturę może pokazywać termometr w marcu?

Zespoły szkicują na kartkach projekty termometru.

Wolny wybór

1. Jedna z pozycji w punktacji zatytułowana jest "wolny wybór drużyny". Oznacza to, że zespoły same podejmują decyzję, co ma zostać ocenione. Może to być jakościowo artystyczna jedno z kostiumów lub scenografii, wygląd zewnętrzny jakiegoś bohatera, pomysłowość słów piosenki wplecionej w przedstawienie. Uczestnicy powinni zastanowić się, jakie są ich mocne strony. Może w ich drużynie jest ktoś szczególnie uzdolniony plastycznie, albo ktoś ma wyjątkowy talent do układania rymów? Dzieci muszą pamiętać, aby poinformować Cię o swoim wyborze jeszcze PRZED przedstawieniem.
2. Uczestnicy dzielą się zadaniami i zabierają się do pracy nad swoim wystąpieniem.

Dykcja i ruch

Okolo pół godziny przed prezentacjami poprosz dzieci, by na chwilę przerwały pracę i wykonały kilka ćwiczeń, dzięki którym rozgrzeją swój aparat mowy i rozruszają ciało.

1. GIMNASTYKA (patrz scenariusz II.16 TT).
2. Przejdźcie przez salę w roli: np. po wąskiej desce, po rozpalonych kamieniach itd.,
3. Improwizacja ruchowa (może być przy muzyce). Dzieci stają w sali tak, aby każde z nich miało dla siebie dosyć dużo miejsca. Poprosz uczestników, aby wyobrazili sobie, że są śniegiem. Najpierw była noc i było bardzo zimno. Powoli jednak zaczyna ogrzewać ich słońce. Jak czuje się roztopiający się śnieg?
4. Ćwiczenia na dykcję - wierszyki lamijęzyki i mówienie z korkiem w buzi.

Punktacja:

pomysłowość całości prezentacji	1 - 10p.
humor w scenie kłótni	1 - 5p.
pomysłowość działania termometru	1 - 10p.
termometr dwa razy wskazuje temp.	0 lub 5
współpraca w grupie	1 - 10p.
wolny wybór drużyny	1 - 10p.

Utrwalanie pisowni wyrazów z: „ó” niewymiennym i wymiennym, „u”, „rz”, „z”, „ch” i „h”. Dyskusja nt. „Co sądzimy o samochodach?” Czytanie ze zrozumieniem krótkich informacji nt. dokonania M. Kopernika. Stuchanie opowiadania „Historia lotnictwa” i „Latająca krowa” J. Brzechwy.

Primaaprilisowe zadania na obliczenia zegarowe. Nietypowe zabawy matematyczne. Mnożenie i dzielenie w zakresie 30. Rozwiązywanie zadań tekstowych. Wyróżnianie określonego zakresu liczb.

Zanieczyszczenie środowiska przez samochody. Wytwory przyrody, a cywilizacja techniczna człowieka. Planety Układu Słonecznego. Ziemia wśród innych planet.

Primaaprilisowe zwyczaje w Polsce i w innych krajach europejskich. Primaaprilisowy żart. Dobry kierowca. Zasady bezpiecznej jazdy. Użytkowanie samochodów: zalety i wady. Leonardo da Vinci – niezwykły człowiek. Mikołaj Kopernik, jego życie i dzieła. Zasady jazdy rowerem.

Dokonywanie korekt w zapisie nutowym i śpiewanie uporządkowanych dźwięków. Nauka piosenki „Jadą rowery”. Rytmiczne czytanie i wyklaskiwanie nazw planet oraz łączenie ich z zapisem nutowym. Układanie melodii do zdań i ich śpiewanie.

Koło – niezwykły wynalazek. Urządzenia, pojazdy, przedmioty, w których wykorzystano koło. Rowery: ich rodzaje, części składowe, bezpieczeństwo jazdy, troska o ich sprawność. Samochody: rodzaje, marki, wygląd, przeznaczenie. Projektowanie maszyny latającej. Historia lotnictwa.

Doskonalimy umiejętność posługiwania się poznanymi narzędziami edytora tekstu – Co wiem o Mikołaju Koperniku? – kartka z pamiętnika.

Tor przeszkód – ćwiczenia ogólnorozwojowe na ławeczkach. Doskonalenia startu niskiego w zabawach i grach. Nauka rzutu piłeczką palantową z wykroku.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

25. Pomysłowa wiosna

Trening twórczości

Tematy dnia

1.1 Pomyłona wiosna

Klamstwo, czy żart: wykazywanie różnic na podstawie wiersza „Pomyłona wiosna” oraz „Prima Aprilis”. Wydarzenia realne i fantastyczne w utworze. Tor przeszkód – ćwiczenia ogólnorozwojowe na ławeczkach. Dokonywanie korekt w zapisie nutowym. Primaaprilisowe zadania na obliczenia zegarowe.

1.2 Dookoła kwietnia...

Swobodne wypowiedzi koła oraz jego zastosowanie w życiu codziennym. Historia roweru. Utrwalenie zasad pisowni z „ó”, „u”, „rz”, „z”, „ch” i „h”. Śpiewanie piosenki „Jadą rowery”. Mnożenie w zakresie 30 – powtórzenie Zasady bezpiecznego użytkowania roweru. „Środek Polski”.

1.3 Na czterech kółkach

Wyróżnianie informacji w wierszu „Samochody”. Historia samochodów. Różnice między nowoczesnymi pojazdami, a zabytkowymi. Utrwalenie pisowni „ó” niewymiennego. „Wszystko, co ma koła” – burza mózgu. Dzielenie w zakresie 30 – powtórzenie. Start niski i wysoki – gry i zabawy ruchowe.

1.4 Fruwająca krowa

Czytanie ze zrozumieniem wiersza „Fruwająca krowa”. Układanie i pisanie zdań z wybranymi czasownikami w l.mn. Historia lotnictwa. Tworzenie projektu maszyny latającej. Wytwory przyrody, a cywilizacja techniczna człowieka. Mnożenie i dzielenie w zakresie 30 – powtórzenie.

1.5 Kto ruszył Ziemię?

Pojęcia związane z astronomią. Zapoznanie z dokonaniem M. Kopernika. Miejsce Ziemi w Układzie Słonecznym. Układanie melodii do zdań. Mnożenie i dzielenie w zakresie 30. Nauka rzutu piłeczką palantową z wykroku. Co wiem o M. Koperniku? – kartka z pamiętnika (w Wordzie).

Człowiek - najlepsza inwestycja

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Rozpocznij zajęcia primaaprilisowym żartem w postaci zadań do wykonania dla dzieci. Ostatnie zadanie ujawnia hasło „Prima Aprilis – uważaj, bo się pomylił”. Dzieci wypowiadają się nt. tego, co się wydarzyło oraz wyjaśniają znaczenie hasła. Podają przykłady własnych przeżyć związane z żartami primaaprilisowymi.

Wprowadzenie do tematu

Przedstaw dzieciom informacje nt. zwyczajów żartowania w dniu 1 kwietnia w różnych krajach Europy (ze wskazaniem na mapie). Podaj przykłady nazywania tego dnia. Dzieci wskazują podobieństwa i różnice między zwyczajami w Polsce i w innych krajach. Następnie przeczytaj wiersz J. Kulmowej „Pomyłona wiosna”. Wskaż miesiąc „kwiecień” w kalendarzu.

1 kwietnia...

Podziel dzieci na trzy grupy. Każda z grup otrzymuje inny utwór do opracowania: I gr. wiersz J. Brzechwy: „Kłamczucha”, II gr. wiersz J. Brzechwy „Na wyspach Bergamutach”, III gr. wiersz W. Grzeszczak „Prima Aprilis”. Dzieci odpowiadają na przygotowane pytania do treści wierszy. Następnie wspólnie odpowiadają na pytania: Czym różni się kłamstwo od pomyłki i żartu? Jaki żart nazwiemy „dobrym”, a jaki „niestosownym”?

Kłamstwo, czy żart?

Dzieci wypowiadają się nt. humoru zawartego w w/w utworach. Wskazują zdarzenia realne i fantastyczne. Przedstawiają krótką scenkę rysunkową, w której fantastyka przeplata się z wydarzeniami realnymi – rysunkowe żarty. Wskazują w utworach zdania: pytające, wykrzyknikowe i oznajmujące. Wypisują przykłady na tablicy.

Wydarzenia realne i fantastyczne

Dzieci wykonują zadania matematyczne typu:

1. Wykreślanka z hasłami matematycznymi
2. Ile czasu minie: od 14 do 2 po południu tego samego dnia?
3. Tata gotuje 1 jajko na twardo przez 7 min. Ile czasu na 7 jajek?
4. Każde dziecko samo wymyśla jedno zadanie, nie do rozwiązania, w ramach primaaprilisowego żartu. (patrz strona: www.abecadlo.cauchy.pl)

Zabawy matematyczne

Dzieci dokonują korekty w zapisie nutowym: zmieniają nazwy dźwięku lub jego położenie na pięciolinii. Zapisują kolejno dźwięki „od najniższego” i śpiewają uporządkowane dźwięki.

Zabawy muzyczne

Przygotuj dla dzieci tor przeszkód na wesoło i przeprowadź zabawy i gry ruchowe – patrz strona: (www.wychowaniefizyczne.net/gry-i-zabawy-ruchowe-jako-podstawa-rozgrzewki-ogolnorozwojowej).

Tor przeszkód na wesoło

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą z uśmiechem. Mogą opowiadać sobie primaaprilisowe żarty.

Pytania HOT

Dlaczego warto się śmiać?
Kiedy i z kogo (czego) nie wypada żartować? Jak wyglądałby świat, gdyby każdego dnia był 1 kwietnia?
Co by się stało gdyby nagle stanęły wszystkie zegary?

Cele

Uczeń: wskazuje różnice między kłamstwem a żartem, rozróżnia wydarzenia fantastyczne od realnych, dokonuje korekty w zapisie nutowym, sprawnie wykonuje obliczenia zegarowe.

Przygotuj

primaaprilisowy żart dla uczniów, mapę Europy, wiersze J. Brzechwy „Kłamczucha” i „Na wyspach Bergamutach”, wiersz J. Kulmowej „Pomyłona wiosna” oraz W. Grzeszczak „Prima Aprilis” i pytania do treści wierszy dla każdej grupy, zadania matematyczne dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

kredki,
blok rysunkowy.

25.1 Pomyłona wiosna

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zdania: wykrzyknikowe, pytające i oznajmujące.

W zeszytach

dzieci zapisują fragment wiersz o żartobliwej treści.

Zadanie domowe

Do wyboru: nauczyć się żartobliwego wierszyka J. Brzechwy na pamięć lub ułożyć i zapisać swój własny zabawny wierszyk.

Z historii koła

Odtwórz prezentację multimedialną „Z historii koła” – dzieci aktywnie uczestniczą w omawianiu jej. Omów znaczenie wynalazku koła w życiu człowieka. Dzieci wyszukują przykłady przedmiotów, które są okrągłe i podają sposoby wykorzystania koła. Następnie prezentują przyniesione przez siebie okrągłe przedmioty i omawiają ich przeznaczenie oraz zastosowanie.

Zabawa plastyczna: rozdaj każdemu dziecku kartkę z narysowanym (w różnym miejscu i różnej wielkości) kołem. Wydadź dzieciom polecenie: „użyj wyobraźni i zamień narysowane koło w to, co chcesz”. Po zakończeniu, dzieci prezentują prace na wystawce klasowej.

Podróżujemy...

Dzieci losują i przyklepiają sobie w widocznym miejscu kartonik z nazwą pojazdu, urządzenia, oraz z nazwami osób, które ich używają. Swobodnie poruszają się w rytm melodii piosenki „Jadą rowery”. Gdy muzyka cichnie – dzieci tworzą odpowiednie pary: np. lokomotywa-maszynista, taxi-taksówkarz, itd.

Następnie przeprowadź z dziećmi zabawę z mapą: zaprezentuj sposób kreślenia koła cyrklem – wskaż, że konieczne jest wyznaczenie środka. Następnie wskaż na mapie „środek” Polski – miejscowość Piątek (woj. łódzkie) i opowiedz dzieciom o tym mieście. Następnie wskaż w ramach ciekawostki miejscowość o nazwie Kolo. Umieść herby obu miast na mapie.

Rower, czy segway?

Dzieci zapoznają się z budową roweru, elementami wyposażenia oraz zasadami korzystania z niego (do 10 roku tylko pod opieką dorosłych). Oglądają ilustracje przodków rowerów i na podstawie usłyszanych info. próbują dopasować je do charakterystyki danego pojazdu: maszyna do biegania, weloceped, bicykl, rower z łańcuchem i pedałami, nowoczesny rower. Dzieci wskazują osiągnięcia techniczne oraz ich znaczenie w życiu człowieka. Zaprezentuj film przedstawiający segway – nowoczesny pojazd dwukółowy napędzany akumulatorem. Dzieci wskazują różnice i podobieństwa między pojazdami. Ustalają korzyści z wykorzystania roweru w życiu człowieka. Poznają rodzaje rowerów: monocykl, tandem, stacjonarny, dziecięcy, górski itp.

Zabawy ortograficzne

Przeprowadź zabawy ortograficzne utrwalające pisownię wyrazów z trudnościami ortograficznymi: „u”, „rz”, „z”, „ch” i „h”.

Zaproponuj też dzieciom zabawy związane tematycznie z pojęciem „koło”: kolorowanki ortograficzne, w których rozwiązaniem będzie mozaika kół (patrz na: www.sp111.edu.lodz.pl/ortograficzne.doc).

Dla utrwalenia pisowni dzieci piszą z pamięci wybrane wyrazy lub zdania z tymi wyrazami, które kojarzą się z tematem, np. kółko, rowerzysta, hamulec, łańcuch, kula, pasażer, hulajnoga, itd.

Zakręcone koła

Dzieci prezentują modele pojazdów i sami układają treści zadań (na mnożenie w zakresie 30), które następnie rozwiązują. Wykonują różne zabawy matematyczne utrwalające tabliczkę mnożenia, np. interaktywną (patrz strona: www.matzoo.pl). Chętne dzieci wykonują zabawę geometryczną w kreślenie za pomocą cyrkla kół i, w miarę możliwości, tworzą kompozycje z układu kół. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą z uśmiechem.

Pytania HOT

Rozejrzyj się i wymień wszystkie przedmioty, które przypominają koło. Jak rozumiesz pojęcie „w kółko”? Dlaczego koło uważane jest za „doskonały kształt”?

Cele

Uczeń: świadomie docenia wynalazek – koło, potrafi przedstawić historię koła, ćwiczy mnożenie w zakresie 30, wie jak bezpiecznie korzystać z roweru, zna różne rodzaje rowerów.

Przygotuj

rower, prezentację mult. „Historia koła”, mapę Polski, herb miasta Kolo, kartoniki z nazwami przedmiotów, historię samochodów, historię roweru, zdjęcia samochodów, nagranie piosenki „Jadą rowery”, karteczki z narysowanym kołem w różnych wielkościach dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

okrągłe przedmioty, modele (zabawki) samochodów.

25.2 Dookoła kwietnia...

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

wyświetl prezentację multimedialną, umieść prace plastyczne dzieci „zmienione koło” ilustracje i opisy „przodków” roweru.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania z wyrazami z trudnościami ortograficznymi.

Zadanie domowe

Odpowiedz na pytanie: co to jest rower? W kilku zdaniach opisz swój rower.

Pytania HOT

Jak wyglądałby świat gdyby nie wymyślono koła?
Jesteś samochodem... O czym marzysz?
Jak odróżnić dobrego kierowcę od złego?

Cele

Uczeń:
poznaje historię samochodów,
nazywa pojazdy, w których
wykorzystano koło, wie jaki powinien
być „dobry kierowca”, ćwiczy
mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Przygotuj

spotkanie z zawodowym kierowcą,
historię samochodu w obrazach,
wiersz M. Przewoźniaka
„Samochody”,
dla każdego dziecka: zadania
matematyczne na mnożenie
i dzielenie w zakresie 30, tekst luk
z wyrazami z „ó” niewymiennym.

Co mają przynieść
dzieci

czasopisma motoryzacyjne,
arkusz szarego papieru,
flamastry,
pastele.

25.3 Na czterech
kółkachProponowany
przebieg
zajęć

Na tablicy

umieść plansze wykonane przez
dzieci, ilustracje pojazdów oraz
zapisz nazwy pojazdów.

W zeszytach

dzieci wklejają uzupełniony tekst
luk z trudnościami ortograficznymi
z „ó” niewymiennym: „Ż.łty autobus
sp.żnił się bardziej, niż r.żowy. Na
p.łce pasażer zostawił sk.rzane
rękawiczki. Można tam znaleźć
r.żne rzeczy”.

Zadanie domowe

Poszukaj w Internecie
informacji o muzeum
pojazdów kołowych
w najbliższej okolicy.
Wypisz znane powiedzenia
i przysłowia z hasłem „koło”.

W salonie
samochodowym

Przeprowadź z dziećmi burzę mózgów nt. kół dookoła nas i
wszystkiego, co ma koła. Dzieci podzielone na grupy
przedstawiają swoje pomysły na szarym papierze. Następnie
zaprezentuj materiały z czasopism motoryzacyjnych nt.
samochodów naszych czasów. Dzieci klasyfikują zgromadzony
materiał i dopisują informacje do plakatów. Prezentują swoje
prace.

Tyle tych
samochodów!

Dzieci samodzielnie czytają wiersz M. Przewoźniaka
„Samochody”. Wyróżniają w tekście informacje na dany temat.
Wypowiadają się swobodnie nt. treści, przyporządkowują nazwy
pojazdów do odpowiednich ilustracji oraz nt. wyglądu, znaków
szczególnych i przeznaczenia. Wymieniają (w połączeniu
z pokazem odpowiednich zdjęć) znane im rodzaje, marki
pojazdów, czy ciekawostki z nimi związane.

Historia
samochodów

Zaprezentuj ilustrowaną historię samochodów. Dzieci
dopowiadają informacje z własnych przeżyć. Omów z jakich
materiałów były pierwsze samochody, jakie miały osiągi na
drogach, porównaj z komfortem jazdy dzisiaj oraz zwróć uwagę
na małą powszechność pojazdów dawniej ze względu na ich
cenę.

Zawód – kierowca

Spotkanie z zaproszonym gościem – zawodowym kierowcą.
Dzieci rozmawiają z gościem nt. bezpiecznej jazdy, szczególnie
z dziećmi jako pasażerami, zachowania pasażerów
w samochodzie oraz użytkowników drogi. Gość opowiada
o predyspozycjach do zawodu kierowcy. Dzieci wyjaśniają
pojęcie „dobry kierowca”.

Mój fantastyczny
pojazd

Zaproponuj dzieciom zabawę w konstruktora pojazdów. Dzieci
projektują samochód według własnych pomysłów wykonując
rysunek pastelami. Może to być dowolny pojazd osobowy,
transportowy, itp. warunkiem jest to, aby poruszał się na kołach.
Podczas pracy dzieci objaśnij jakie znaczenie dla środowiska
mają spaliny, jakie powstają ze spalania paliwa – zaproponuj
dzieciom uwzględnienie w projektach pojazdów ekologicznych.

Zabawy
matematyczne

Dzieci wykonują matematyczne zadania tekstowe, np.
1. Pokoloruj wg kodu (pojazd) – Wyniki dzielenia i mnożenia.
2. W fabryce 30 samochodów czekało na pomalowanie. Mając 5
różnych kolorów i dzieląc po równo – Ile samochodów będzie w
jednym kolorze?
3. Wyprodukowano 26 lusterek bocznych. Zamontowano po 2 do
jednego auta. Dla ilu aut stary lusterek?

Zabawy ruchowe

Przeprowadź z dziećmi zabawy i gry doskonalące start wysoki
i niski:
1. Zabawa orientacyjno-porządkowa „Samochody”
2. Zabawa bieżna „Pomocy”
3. Zabawa „Obrona twierdzy” – łączenie przysiadu, rzutu
i podskoku
4. Ćwiczenia doskonalące start niski „Wyścigówki”

Dzieci rozwiązują krzyżówkę w dwóch grupach, której rozwiązaniem jest hasło: „Latająca krowa”. Po odgadnięciu hasła czytają cicho ze zrozumieniem wiersz J. Brzechwy „Latająca krowa”. Analizują treść, wyróżniają wydarzenia realne i fantastyczne. Wyszukują w wierszu i zapisują w zeszytach w kolejności alfabetycznej nazwy ptaków. Ustala, co jest warunkiem wznoszenia się przedmiotów w powietrzu. W tym celu zademonstrują lot zdalnie sterowanej zabawki oraz latawca (możesz postawić się Internetem). Następnie wspomni dzieciom o postaci mitologicznej – Ikarze i jego próbie latania. Dzieci podejmują się próby zrobienia papierowego samolotu. Zorganizują mini-konkurs na samolot, który najdłużej utrzyma się w powietrzu.

Polecieć jak najdalej...

Przedstaw dzieciom sylwetkę Leonardo da Vinci oraz jego wynalazek – prototypu dzisiejszych „maszyn latających”. Zaprezentuj pokaz połączony z krótką informacją nt. historii lotnictwa oraz przykładów środków transportu powietrznego – klasyfikacja maszyn wg pułapu powietrznego. Omów podział środków transportu lotniczego wg prędkości lotu oraz sposobu napędzania maszyn. Następnie przeprowadź zabawę dydaktyczną: „pytania-odpowiedzi”. Materiał do zabawy – patrz: „Człowiek, wynalazki”, wyd. KLEKS (Czy można zobaczyć i poczuć powietrze? Dlaczego samolot lata? Czy można podróżować w przyszłość? Jak latają balony? Co to jest powietrze?).

Z historii lotnictwa

Dzieci rozwiązują ćwiczenia gramatyczne utrwalające tworzenie liczby mnogiej czasownika, np: „Latawiec szybuje. Latawce szybują”. Następnie w grupach układają zdania z rozsypanki wyrazowej:
I gr. Podróżując na zachód, trzeba odejmować odpowiednią ilość godzin.
II gr. Podróżując na wschód, należy dodawać odpowiednią ilość godzin.
III gr. Ciepłe powietrze unosi się do góry, gdyż jest lżejsze od zimnego.
IV gr. Powietrze, które nas otacza to mieszanina różnych gazów.

Zabawy językowe

Na podstawie zdobytych w czasie zajęć informacji oraz własnych pomysłów dzieci projektują w grupach maszynę latającą na kartonie.

Po zakończeniu pracy organizują wystawę projektów.

Projekt maszyny latającej

Dzieci rozwiązują zadania matematyczne:
1. Pokoloruj balon wg wskazówek (tabliczka mnożenia i dzielenia)
2. Korzystając z informacji na rysunkach, odpowiedz na pytania, wykonując odpowiednie obliczenia...(wystawa sklepu-ceny)
3. Wykonaj działania, pokoloruj pola z wynikami większymi od 12

Zabawy matematyczne

Na koniec zajęć dzieci stają w kręgu i na twój znak zamieniają się w maszyny latające. Szybują na niebie uważając by się z sobą nie zderzać. Następnie wszyscy żegnają się ze sobą.

Pytania HOT

Wyobraź sobie, że masz skrzydła: dokąd polecisz i co zobaczysz? Ile waży powietrze? Którym ze współczesnych środków transportu powietrznego chciałbyś podróżować? Dlaczego?

Cele

Uczeń: poznaje historię lotnictwa, rozróżnia środki transportu powietrznego, wie kim był Leonardo da Vinci, tworzy projekt maszyny latającej, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 30.

Przygotuj

informacje o Leonardo da Vinci, model samolotu (sterowany zdalnie) latawiec (lub video z Internetu) rozsypanki wyrazowe, owoce (noski klonu), wiersz J. Brzechwy „Latająca krowa”, krzyżówkę z hasłem „Latająca krowa”, prezentację o historii lotnictwa, zadania matematyczne dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

kolorowy papier, karton, wycinanki, flamastry.

25.4 Fruwająca krowa

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść zdjęcie oraz krótką informacja o Leonardo da Vinci, wyświetl prezentację o historii lotnictwa.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy ptaków w kolejności alfabetycznej oraz zdanie z rozsypanki wyrazowej danej grupy.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań o wybranym środku transportu powietrznego.

Pytania HOT

Wyobraź sobie spotkanie mieszkańców różnych planet. Jak będą się porozumiewać między sobą? Jesteś toruńską „przekupką”. W jaki sposób zachęcisz do kupowania swoich pierniczków?

Cele

Uczeń: wie, że w kosmosie krążą różne ciała niebieskie, wie, że Ziemia krąży dokoła Słońca, rozróżnia poj. „astronom” i „astronauta” wie, czego dokonał M. Kopernik, nazywa planety w Ukł. Słonecznym.

Przygotuj

zdjęcia Mikołaja Kopernika, zdjęcia z Torunia, prezentację multimedialną: „Wyprawa w kosmos”, różne pierniczki, przepis na pierniki (duży format), planszę (model) Układu Słonecznego, kartoniki z nazwami planet, czerwoną pileczkę, karty z zadaniami matematycznymi dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

pamiątki z Torunia, duże kartony granatowego papieru, klej, globus.

Zadanie domowe

Nauč się opowiadać legendę o toruńskich piernikach; Z pomocą dorosłych przygotuj pierniki wg przepisu poznanego na zajęciach.

25.5 Kto ruszył Ziemię?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz hasło: „Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię polskie go wydało plemię”, umieść plansze Układu Słonecznego, wyświetl prezentację o kosmosie, zdjęcia zabytków Torunia oraz M. Kopernika, umieść przepis na pierniki.

W zeszytach

dzieci wklejają tekst luk: „Toruń to miasto leżące nad rzeką ... W tym mieście urodził się i mieszkał ... największy polski astronom. Toruń słynie też z pysznych ... Wypiekane są one tutaj od prawie ... lat. ... to miasto M. Kopernika”.

Pokaż ilustracje toruńskich pierników: gwiazdek, serc, okrągłych, oraz tradycyjnych katarzynek. Opowiedz dzieciom historię toruńskich pierników (TORUŃSKI PIERNIK TO: specjal kulinarny i słynny wypiek toruński wyrabiany przez piekarzy, ciastkarzy, a potem piernikarzy od prawie 700 lat. Pierniki te rozslawily miasto Toruń w całej Polsce i w Europie). Dzieci degustują toruńskie pierniki, próbując podać ich skład.

Toruńskie pierniczki

Dzieci siadają w kręgu i słuchają wiersza W. Badalskiej „Mikołaj Kopernik”. Odpowiadają na pytania związane z tekstem. Następnie uczą się na pamięć znanej powszechnie myśli, związanej z odkryciem wielkiego astronoma: „Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię polskie go wydało plemię”. Pokaż dzieciom na mapie Polski Toruń, zdjęcia ukazujących najważniejsze zabytki miasta oraz wizerunek Kopernika na banknotach, jego pomnik.

Spotkanie z Kopernikiem

Dzieci podając sobie z rąk do rąk czerwoną pileczkę mówią, co zabrałyby ze sobą na daleką wyprawę. Rozpocznij dyskusję na temat: „Dokąd można wyruszyć w podróż?” Doprowadź do wypowiedzi, że można też wyruszyć w kosmos. Dzieci przeprowadzają burzę mózgów nt. kosmosu. Czym wyruszyć w kosmos? Co to jest kosmos? Jakie są planety? itd. Na koniec pokaż dzieciom prezentację multimedialną o kosmosie.

Układ Słoneczny

Dzieci czytają rytmicznie nazwy planet, łącząc je z zapisem nutowym, a następnie wyklaskują lub wystukują rytmicznie. Czytają rytmicznie zdanie: „Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię polskie go wydało plemię”, układają melodię do tej frazy oraz indywidualnie lub grupowo śpiewają wg wymyślonej melodii.

Zabawy muzyczne

Dzieci doskonalą tabliczkę mnożenia i dzielenia, wykonują zadania różne związane z tematem zajęć wg twojego pomysłu lub ze strony: www.matzoo.pl.

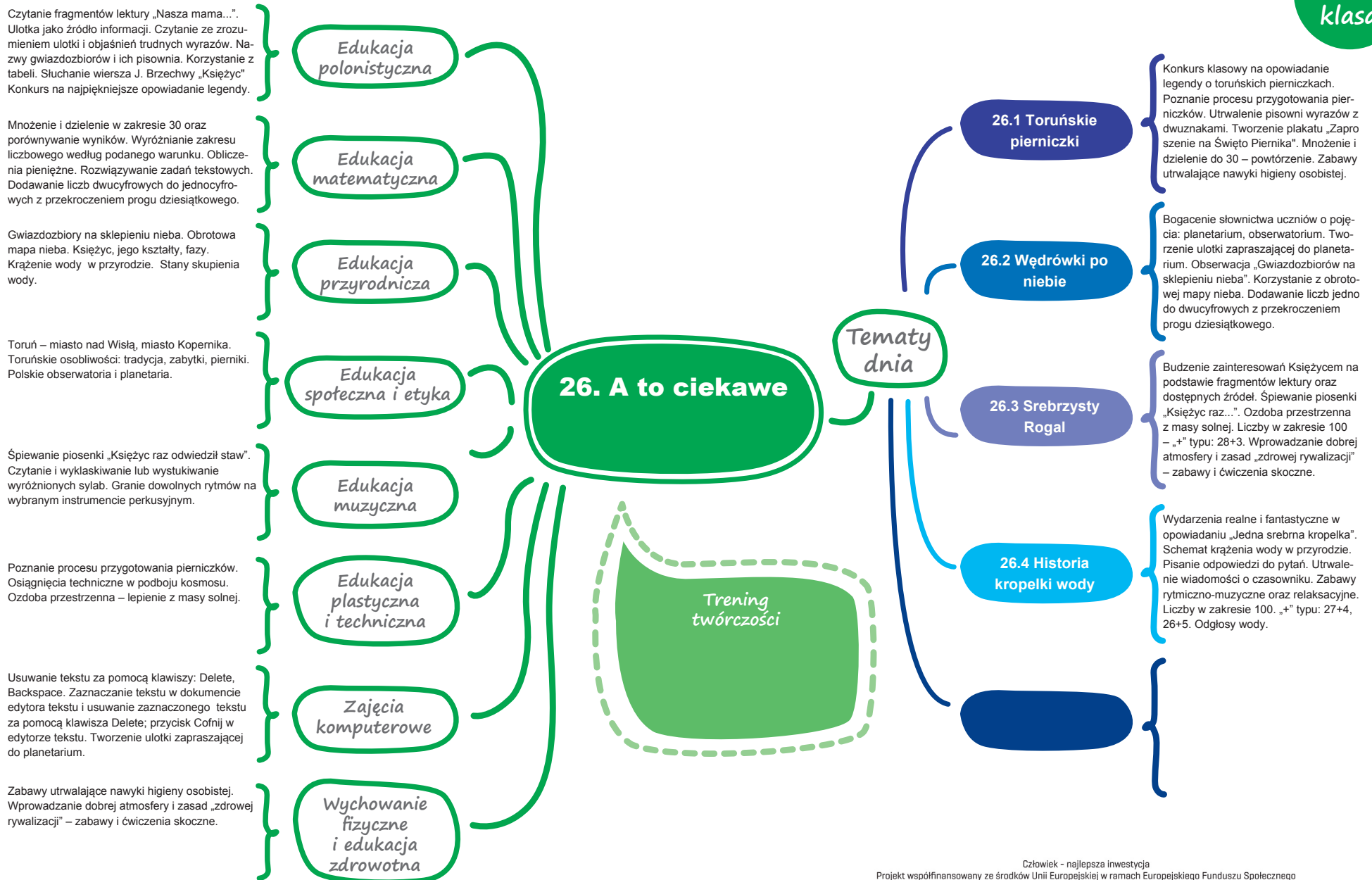
Zabawy matematyczne

Zaprezentuj dzieciom rzut pileczką palantową (przykładowe zabawy – patrz strona: www.lider.szs.pl). Zorganizuj konkurs na najdalszy rzut pileczką.

Zabawy ruchowe

Dzieci doskonalą umiejętność posługiwania się poznanymi narzędziami edytora tekstu Word. W grupach tworzą kartkę notatkę nt. „Co wiem o M. Koperniku”. Tworzą treść w dokumencie Word na podstawie zdobytych wiadomości z zajęć oraz materiałów z Internetu. Bezpieczne korzystają z „sieci”. Przygotowują dokument do wydruku i drukują prace. Na zakończenie tworzą gazetkę ze wszystkich prac.

Notatka o Koperniku

Dzieci rozwiązują na tablicy krzyżówkę, której rozwiązaniem jest hasło: „toruńskie pierniki”. Nawiaź w rozmowie do wcześniejszych przeżyć dzieci oraz do ich pracy domowej – dzieci zdają relację z pieczenia pierniczków z rodzicami. Następnie przedstaw dzieciom historię pieczenia pierników i zachęć je do dalszej części zajęć – pieczenia pierników.

Historia toruńskich pierników

Dzieci podzielone na zespoły przygotowują składniki (odmierzają wg przepisu) i ustalają kolejność działania. Przystępują do przygotowania ciasta, następnie do wałkowania i pieczenia. W czasie oczekiwania porządkują miejsca pracy – zmywają po sobie naczynia. Gdy pierniczki będą upieczone dzieci lukrują je i układają na talerzach. Opowiedz dzieciom o symbolicznych kształtach pierniczków.

Pieczenie pierników

Dzieci pracują dalej w zespołach. Otrzymują zestawy wydarzeń z legendy, z którą mieli zapoznać się w domu (patrz strona: www.bajkowyzakatek.eu). Układają w odpowiedniej kolejności zdarzenia i umieszczają na tablicy. Zorganizuj klasowy konkurs na najpiękniej opowiedzianą legendę: dzieci losują „swoje” zdarzenie do opowiedzenia i w odpowiedniej kolejności przystępują do opowiadania (w ten sposób powstanie „cała” legenda).

Legenda o Toruniu

Przypomnij położenie Torunia na mapie Polski. Dzieci umieszczają herb miasta w odpowiednim miejscu. Przedstaw krótką historię miasta oraz wskaż ciekawsze miejsca na zdjęciach. Następnie dzieci w grupach układają z rozsypanki wyrazowej przysłowia oraz tworzą nowe (np. „Dla Torunia tym jest piernik, czym dla statku dobry sternik”, „By na licu była gładka, daj jej piernik zamiast kwiatka”).

Toruńskie ciekawostki

Dzieci powtarzają tabliczkę mnożenia w zakresie 30. Przeprowadź konkurs na mistrza klasy w tabliczce mnożenia. Skorzystaj z interaktywnych zadań (www.matzoo.pl).

Zabawy matematyczne

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami tekstowymi:

1. Na 5 talerzach jest po 6 pierników. Ile jest razem pierników?
2. Oblicz, ile dzieci wydały na pierniki? (rysunki monet i banknot.)
3. Iza kupiła 4 serca po 4 zł każde. Ile zapłaciła?

Zabawy ruchowe

Przeprowadź zabawy utrwalające nawyki higieny osobistej:

1. zabawa ruchowo-dramowa do wiersza J. Brzechwy „Katar”
2. ilustracja ruchowa do opowiadania n-la „Mój dzień”
3. zabawa „Czyściochy”
4. spotkanie z higienistką szkolną - pogadanka nt. dbania o higienę
5. zabawa „Kotki-czyścioszki”

Zaproszenie na Święto Piernika

Dzieci podzielone na zespoły projektują plakat ze zgromadzonych materiałów. Do wykorzystania mają hasło: „ZAPROSZENIE NA TORUŃSKIE ŚWIĘTO PIERNIKA”. Przypomnij dzieciom cechy „dobrego plakatu”: staranność, czytelność, dobór kolorów oraz forma przekazu informacji. Gotowe prace dzieci umieszczają na terenie szkoły.

Pytania HOT

Wymyśl rozmowę między piernikowym sercem, a katarzynką...
Co mógłby powiedzieć Kopernik z pomnika do przechodniów?
Dokończ zdanie: Gdyby nie odkrycie Kopernika, to ...

Cele

Uczeń: opowiada legendę o toruńskich piernikach, zna proces przygotowania pierników tworzy plakat-zaproszenie, zapisuje kolejne zdarzenia legendy, sprawnie mnoży i dzieli do 30.

Przygotuj

miejsce do wypieku pierników, zdarzenia do legendy (dla 4 grup), historię Torunia i toruńskich pierniczków, legendę o toruńskich piernikach krzyżówkę z hasłem „toruńskie pierniki”, mapę Polski, Herb Torunia, kartę z zadaniami matematycznymi dla każdego ucznia.

Co mają przynieść dzieci

składniki na pierniki (w grupach), duży arkusz brystolu, flamastry, farby, kredki, wycinankę, nożyczki, klej, widokówki z Torunia (do pocięcia).

26.1. Toruńskie pierniczki

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść krzyżówkę, herb Torunia, zapisz wydarzenia legendy.

W zeszytach

dzieci zapisują przysłowia o Toruniu i toruńskich piernikach.

Zadanie domowe

Opracuj „trasę” dla wycieczki po Toruniu w dowolnej formie.

Zaprezentuj dzieciom zdjęcia (ilustracje) nieba w różnych porach dnia, roku, w różnej pogodzie, niebo w różnych kolorach. Dzieci na dowolnym przykładzie próbują określić „jakie to niebo, w jakim czasie, o jakiej porze, itd.” Następnie wyjaśnij dzieciom pojęcia: „planetarium”, „obserwatorium”.
Następnie przedstaw zjawiska ze zdjęciami, jakie można zaobserwować na niebie w zależności od położenia geograficznego: zorze polarne, kilka Słońc na niebie, burza, tęcza, fatamorgana, meteoryty, komety, zaćmienie słońca, księżyc, itp.
Prezentacji zdjęć towarzyszy w tle muzyka relaksacyjna.

Kolory nieba

Dzieci oglądają tabelę z informacjami o największych planetariach i obserwatoriach w Polsce oraz zdjęcia z Internetu kształtów tych obserwatoriów i planetariów. Pokaż dzieciom wymienione miasta na mapie Polski. Oprócz umiejętności czytania z tabeli dzieci utrwalają pisownię nazw miast oraz skrótów: „godz.”, „zl”, „gr.”
Dzieci samodzielnie wymyślają i przygotowują treść informacji o seansie w wybranym planetarium. Sami określają szczegóły informacji. Głośno prezentują swoją pracę kolegom.

Polskie planetaria

Odtwórz prezentację multimedialną „Na sklepieniu nieba”. W czasie prezentacji nawiąz do obrazów nieba z początku zajęć. Dzieci wskazują różnicę, że oglądany teraz materiał to wyniki obserwacji przy zastosowaniu odpowiednich przyrządów. W prezentacji ukazane są różne gwiazdozbiory, również z liniami pomocniczymi (dla ułatwienia).
Podziel dzieci na grupy. Z przygotowanych materiałów wykonują wybrany przez siebie gwiazdozbiór. Opisują pracę odpowiednim kartonikiem z nazwą. Na ciemnym tle umieszczają modele gwiazdek zgodnie z kształtem zaobserwowanym na prezentacji. Następnie zademonstruj sposób korzystania z obrotowej mapy nieba (ćwiczenia praktyczne).

Gwiazdozbiory

Podziel dzieci na grupy. Każda z grup otrzymuje różne ulotki. Dzieci zapoznają się z ich treścią, ustalają cechy wspólne ulotki. Tworzą w grupach ulotki zapraszające na seans w planetarium. Na tablicy zapisz pytania pomocnicze, z których uczniowie mogą korzystać: Dokąd zapraszamy? (miejsce) Kogo zapraszamy? (osoby), Co proponujemy? (atrakcje) Kiedy zapraszamy? (czas) Jakie warunki? (koszt) Oprócz redakcji treści dzieci projektują też atrakcyjną formę ulotki – oprawę graficzną, związaną z tematyką gwiazdozbiorów.

Gwiezdna ulotka

Dzieci rozwiązują zadania matematyczne o treści związanej z tematyką zajęć:
1. Pokoloruj dwie gwiazdy w jednym kolorze – ich suma tworzy pełną dziesiątkę.
2. Dodaj liczbę jedno- do dwucyfrowej wg wzoru:
 $29+5=29+1+4=30+4=34$
3. Dodaj w/w przykładów na osi liczbowej.
4. Zadanie tekstowe: Tomek kupił model rakiety za 39 zł i figurkę kosmonauty za 9 zł. Ile zapłacił razem?
5. Zadanie – kolorowanka, w której rozwiązaniem będzie znany gwiazdozbiór.

Matematyka w gwiazdach

Pytania HOT

Jak rozumiesz słowo: „gwiazda”?
Który gwiazdozbiór podoba ci się najbardziej? Dlaczego?
Jak rozumiesz powiedzenie: „podarować komuś gwiazdkę z nieba”?

Cele

Uczeń: zna pojęcia: planetarium, obserwatorium, zna zjawiska zachodzące na niebie, korzysta z obrotowej mapy nieba, dodaje liczby jedno- do dwucyfrowej, potrafi zredagować treść ulotki.

Przygotuj

ilustracje nieba o różnej porze dnia i roku, zdjęcia różnych zjawisk na niebie, nagranie muzyki relaksacyjnej, zdjęcia obserwatorium i planetarium, prezentację multimedialną „Na sklepieniu nieba”, przykłady ulotek, pytania pomocnicze do ulotki, obrotową mapę nieba, zad. matem. dla każdego dziecka (patrz: treść lekcji),

Co mają przynieść dzieci

arkusz granatowego brystolu, klej, powycinane gwiazdki (10 szt.)

Proponowany przebieg zajęć

26.2 Wędrowki po niebie

Na tablicy

umieść tabelę informacyjną o obserwatoriach i planetariach w Polsce, prezentację multimedialną, mapę Polski, kartoniki z nazwami gwiazdozbiorów oraz pytania pomocnicze do ulotki.

W zeszytach

dzieci zapisują samodzielnie informację o seansie w planetarium.

Zadanie domowe

Poszukaj informacji nt. planetarium, które znajdują się w najbliższej okolicy. Napisz o nim samodzielnie kilka zdań.

W tie klasy przygotuj wystawkę książek J. Papużyńskiej: „Agnieszka opowiada bajkę”, „Chwilki dla Emilki”, „Czarna jama”, „Śpiące wierszyki”, i wśród nich lekturę „Nasza mama czarodziejka”. Dzieci rozwiązują zagadkę, której hasłem jest „Czarodziejka”. Odszukują książkę z wystawki z tym wyrazem. Następnie przedstaw dzieciom lekturę dla kl. Chętny uczeń czyta fragment lektury („Jak nasza mama zreperowała Księżyc”) – z zaciekawieniem lekturą oraz tematyką Księżycza. Dzieci omawiają fragment Wskazują zdarzenia fantastyczne i realne w lekturze. Przedstaw pozostałe książki i zachęć do ich przeczytania.

W kąciuku lektur

Pokaż dzieciom zdjęcia zrobione na Księżycu, z pierwszej podróży. Wskaż na osiągnięcia techniki w zakresie podboju Kosmosu: satelity, roboty, sondy, itd. Następnie dzieci oglądają różne kształty księżycza – poznają fazy: kształt+nazwę. W zabawie dydaktycznej „Badania Księżycza” dzieci poznają zasadę powstawania faz księżycza (na zasadzie padającego cienia). Podaj uczniom przykłady z życia, w jaki sposób fazy Księżycza regulują aktywność człowieka: przypływy (mocne przyciąganie Księżycza) i odpływy (słabsze przyciąganie) oceanów, prace w ogrodzie od nowiu do pełni (dla zwiększenia plonów, itp).

Podbój kosmosu

Podziel dzieci na grupy. Każda grup wyszukuje ze zgromadzonych materiałów, a następnie prezentuje pozostałym ciekawostki nt. Księżycza: prezentuje interesujące zdjęcia, nowinki z rozwoju techniki oraz informacje nt. lotów na Księżyc. Czuwaj nad wyszukiwanymi treściami i w razie potrzeby wspieraj wysiłki uczniów. Dzieci prezentują wyszukane informacje na dużym formacie w formie plansz edukacyjnych.

Księżycowe ciekawostki

Dzieci podzieleni na zespoły modelują z masy solnej (mogą również wycinać foremkami do ciasta) księżyc oraz kilkanaście gwiazdek. Gotowe elementy należy wysuszyć w piekarniku, a następnie pomalować farbami (i lakierem bezbarwnym). Następnie przy pomocy nici dzieci przymocowują na różnej długości gwiazdki do księżycza. Na koniec wykonują zawieszki, aby całość stanowiła wiszącą ozdobę przestrzenną. W oczekiwaniu na wysuszenie elementów naucz dzieci piosenki „Księżyc raz odwiedził staw” na podstawie wiersza J. Brzechwy, w wykonaniu zespołu dziecięcego Akademia Pana Kleksa. Dzieci wspólnie śpiewają przy wykończeniu projektu. Po zakończeniu prac organizują wystawkę.

Słony Księżyc... odwiedził staw

Dzieci dodają liczby jednocyfrowe do dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego. Wykonują zadania typu:

1. Rachunek pamięciowy – dopełnianie do pełnych dziesiątek
2. Układanie zadania tekstowego do rysunku
3. Układanie treści do danej reguły matematycznej
4. Rozwiązywanie zadania tekstowego
5. Rachunek pamięciowy - matematyczna „dżdżownica”
6. Rozwiązywanie zadania problemowego

Zabawy matematyczne**Pytania HOT**

Dlaczego warto polecieć na Księżyc?
Gdybyś mógł, to co chciałbyś zwiedzić: Księżyc czy Słońce?
Jesteś astronautą, który leci na Księżyc. Opowiedz, co widzisz.

Cele

Uczeń: poszerza wiedzę o Księżycu, poznaje jego fazy, tworzy przestrzenną formę plastyczną, wykonuje ozdobę przestrzenną z masy solnej, ćwiczy dodawanie liczby jedno- do dwucyfrowej.

Przygotuj

lekturę J. Papużyńskiej „Nasza mama czarodziejka” oraz inne książki autorki, krzyżówkę ilustracje satelity, sondy, itp., fazy Księżycza i ich nazwy, lampkę, model Ziemi i Słońca, karty z zadaniami matematycznymi dla każdego dziecka (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

wydania albumowe nt. kosmosu i Księżycza oraz wycinki z czasopism, masę solną, foremki do ciastek (kształt gwiazdki i księżycza), farby metalizujące, pędzel, mocne nici, szart papier.

26.3 Srebrzysty Rogal**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść fazy Księżycza na ilustracjach, kartoniki z nazwami faz Księżycza, pytania do pracy samodzielnej, plansze edukacyjne wykonane przez uczniów.

W zeszytach

dzieci zapisują odpowiedzi na pytania: Co było jednym z ważniejszych wynalazków człowieka? Jak nazywa się wielki polski astronom? Co to jest Księżyc? Jakiego odkrycia dokonał Mikołaj Kopernik?

Zadanie domowe

Przeczytaj wiersz J. Brzechwy „Księżyc” i wykonaj ilustrację do najciekawszego fragmentu. Naucz się tego fragmentu na pamięć

Pytania HOT

Czy chciałbyś być kroplą wody?
Dlaczego?
Wyobraź sobie, że siedzisz nad szumiącym potokiem... O czym szmerze woda? Dokończ myśl: jeśli nie zadbamy o wodę na Ziemi, to...

Cele

Uczeń: wie dlaczego nie ma życia bez wody, nazywa zbiorniki wodne, rozróżnia zdarzenia realne i fantast., wie jak woda krąży w przyrodzie, rozróżnia i nazywa odgłosy wody, wykonuje działania typu: 27+4.

Przygotuj

opow. „Jedna srebrna kropelka”, wodę mineralną niegazowaną, kubeczki jednorazowe, sylwety do inscenizacji opowiadania, prezentację multimedialną „Krażenie wody w przyrodzie”, nagrania odgłosów wody, kartoniki z nazwami dla każdej grupy, zadania matematyczne dla każdego dziecka (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

szary papier, kolorowe kartki, flamastry, kredki.

Zadanie domowe

Ułóż cztery zdania o pozytywnej roli wody w życiu człowieka.

26.4 Historia kropelki wody

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść kartoniki z wyrazami do zabaw językowych, narysuj schemat krążenia wody w przyrodzie.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania ułożone z wyrażeniami przymiotnik-rzeczownik.

Rozpocznij zajęcia od poczęstowania uczniów wodą do picia. Przeprowadź burza mózgów nt. „Do czego służy woda?” Dzieci odpowiadają na pytania: Skąd na świecie jest woda? Dlaczego bez niej nie ma życia? Gdzie znajduje się woda? Podczas rozmowy nawiąż do budowa ciała człowieka, które w większości składa się z wody. Pokaż dzieciom zdjęcia miejsc na ziemi, gdzie jest deficyt wody.

Do czego woda?

Dzieci słuchają opowiadania H. Bechlerowej „Jedna srebrna kropelka”. Podczas gdy czytasz, dzieci tworzą jego wersję obrazkową. Następnie odpowiadają na pytania: Kto jest bohaterką opowiadania? Dokąd wędrowała? Jak długo trwała ta wędrowka? Jak zmieniła się kropelka w czasie podróży? Co miało wpływ na jej zmianę? Jakie marzenia miała kropelka? Wyróżniają w opowiadaniu zdarzenia realne i fantastyczne.

Historia kropelki wody

Wyświetl film edukacyjny „Krażenie wody w przyrodzie” (patrz strona: www.eszkola-wielkopolska.pl). Następnie dzieci, na podstawie obejrzanego materiału oraz doświadczeń zdobytych podczas zajęć, tworzą schemat: „Krażenie wody w przyrodzie” używając kartoniki z odpowiednimi nazwami oraz strzałkami. Następnie wskaż dzieciom większe zbiorniki wodne na mapie Polski, pokaż ich zdjęcia.

Krażenie wody w przyrodzie

Podziel dzieci na grupy. Każda grupa porównuje rozsypanki wyrazowe: 1. Dzieci dobierają wyrazy do określeń, np: sprytny jak..., mądry jak... Zapisują zwroty-porównania na tablicy. 2. Szukają czynności, jakie „wykonuje” woda i zapisują je w formie mapy myśli: błyszczy, szumiąca, płynię – w różnym czasie 3. Tworzą pary przymiotnik + rzeczownik: losują kartonik z nazwą, tworzą pary i układają do niej zdanie.

Zabawy językowe

Przeprowadź z dziećmi doświadczenia z wodą: 1. Zamiana wody w parę – wrzenie wody 2. Zamiana w lód – zamrażanie (przy okazji zmiana objętości lodu) 3. Skraplanie – na lusterku z parą wodną 4. „Znikanie” wody – wsiąkanie wody w ligninę 5. Różne kształty wody - nalewanie do przezroczystych naczyń różnego kształtu, 6. Zabawa wody z ...oliwą, piaskiem, barwnikiem do cieczy, itp.

Doświadczenia z wodą

Dzieci nasłuchują z zamkniętymi oczami i rozpoznają szum: potoku, strumyka, wodospadu, morskich fal, plusku wody, szmeru źródła, deszczu, kapiącej wody z kranu, przełykanie wody, itd. Następnie rytmicznie wystukują i wyklaskują zapisy sylab. Grają dowolny rytm na wybranym instrumencie muzycznym. Na koniec przeprowadź ćwiczenia relaksacyjne przy „wodnej muzyce”.

O czym szumi woda?

Dzieci dodają liczby jednocyfrowe do dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego:

1. Dopasowują wynik do działania
2. Rozwiązują zadania tekstowego
3. Rozwiązują zadanie „łamiągówka”
4. Zadanie - rysunek
5. Układają treść do ilustracji

Zabawy matematyczne

Zadanie

Czy wiecie, że patrząc w niebo widzimy zawsze tylko jedną stronę Księżycy? Dzieje się tak dlatego, że obraca się on wokół własnej osi z taką samą prędkością, z jaką okrąża Ziemię. Czasami tę drugą część Księżycy nazywa się jego ciemną stroną.

Waszym zadaniem jest stworzenie krótkiego przedstawienia, w którym

pewien DETEKTYW będzie próbował ROZWIKAĆ ZAGADKĘ ciemnej strony księżycy (CO ZNAJDUJE SIĘ PO DRUGIEJ STRONIE KSIĘŻYCA). Podczas swojego śledztwa detektyw spotka TRZY OSOBY, które udzielą mu pewnych WSKAZÓWEK. Wasze przedstawienie nie może być dłuższe niż 7 minut.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, kartki ze schematycznymi rysunkami księżycy w poszczególnych fazach,

Co mają przynieść dzieci

(każda drużyna) szary papier, flamastry, sznurek, szalik, durszłak, chochlę, dwa identyczne worki na śmieci o pojemności 60l, starą gazetę, jedną rolkę bibuły, folię malarską

Rozgrzewka

- O czym śni Księżyc?
- Pokaż dzieciom kartki ze schematycznymi rysunkami księżycy w poszczególnych fazach.
Z czym kojarzą Wam się lub czym mogłyby być te kształty?
- PODZIAŁ NA GRUPY
Podziel dzieci na 4-5-osobowe zespoły poprzez losowanie lub inną przyjętą metodą. Rozdaj im kopie problemu wraz z punktacją, wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe terminy. Zwracaj zawsze uwagę na to, że punktacją jest równie ważnym źródłem informacji o zadaniu, co jego treść!

Przebieg zajęć

Trening twórczości 26
Tajemnica Księżycy

Przedstawienia

Przygotuj stoper i odmierz dokładnie czas występu każdej drużyny. Zapytaj każdy zespół, w jaki sposób da Ci znać, że ich przedstawienie się skończyło, abyś mógł/mogła wyłączyć stoper. Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. W trakcie poszczególnych występów bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre. Choć zajęcia mają formę mini-konkursu, staraj się zwracać uwagę na to, że nie liczy się wygrana, ale to, że uczestnicy ciężko pracowali, żeby osiągnąć wspólny cel. Na koniec zachęć dzieci do podzielenia się wrażeniami na temat obejrzanych przedstawień i swojej pracy.

Analiza zadania

- Rozwiązywanie każdego zadania powinno składać się z kilku kroków: 1) analiza zadania, 2) wymyślenie rozwiązań, 3) ocena propozycji i wybór pomysłów do realizacji oraz 4) udoskonalanie i wypróbowywanie rozwiązań.
Na początku drużyny powinny bardzo dokładnie przeczytać i przedyskutować treść zadania.
2. Drużyny dzielą kartkę A4 na cztery rubryki: Co musimy zrobić?, Na co warto zwrócić uwagę?, To jest nasze pole do popisu!, Czego nam NIE WOLNO. Po zapoznaniu się z treścią zadania, uczestnicy wpisują jego poszczególne elementy do odpowiednich rubryk.

Propozycje rozwiązań

Kiedy drużyna rozbiła już zadanie na czynniki pierwsze, uczestnicy biorą na warsztat poszczególne elementy zadania i wymyślają jak najwięcej możliwych rozwiązań.
W przypadku tego zadania dzieci będą musiały określić 1) kim/czym jest detektyw, 2) co znajduje się po drugiej stronie księżycy, 3) kim są trzy osoby udzielające mu wskazówek. Poszukiwanie i generowanie rozwiązań można przeprowadzić stosując poznane wcześniej techniki twórczego myślenia.
1) BURZA MÓZGÓW
Za pomocą burzy mózgów drużyna określa, kim może być detektyw. Dzieci generują najpierw jak największą liczbę pomysłów, a następnie wybierają najciekawszy z nich.

Rozwiązania c.d.

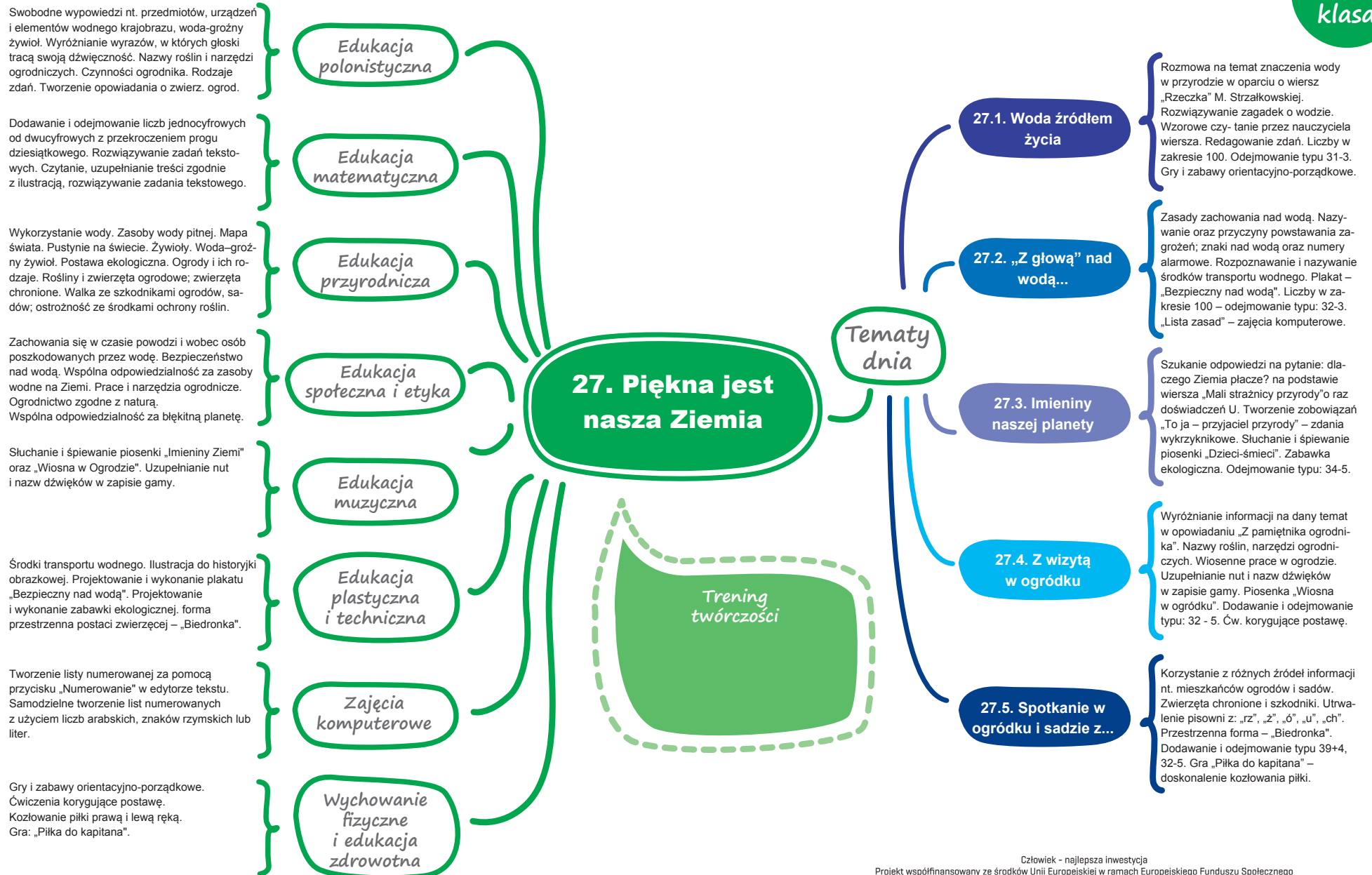
- MAPA MYŚLI. Zespoły rysują mapę myśli do hasła "księżyc". Od centralnego hasła odprowadzają skojarzenia w formie gałęzi, grupując je tematycznie. Następnie wymyślają jak najwięcej skojarzeń do skojarzeń, jeszcze bardziej rozbudowując swoje drzewko. Kiedy skojarzenia zajmą już całą kartkę, uczestnicy zastanawiają się, w jaki sposób bardziej odległe skojarzenia mogą stać się inspiracją do rozwiązania problemu. Czasami zestawienie dwóch przeciwieństw lub przypadkowych wątków pozwala dostrzec jakiś nieoczywisty związek, który stawia problem w nowym świetle.
- Każde dziecko zapisuje na kartce trzy pierwsze osoby, które przychodzą mu do głowy, następnie drużyna czyta wszystkie propozycje i wybiera najciekawsze z nich.

Doskonalenie i próby

Po stworzeniu szkieletu całości przedstawienia, uczestnicy powinni rozdzielić między siebie zadania do wykonania. Choć stworzenie pomysłów i oryginalnych rozwiązań to połowa sukcesu, drużyny muszą pamiętać o przećwiczeniu swoich przedstawień. Po pierwsze dlatego, że muszą liczyć się z ograniczeniem czasu (za przekroczenie limitu przyznawane są punkty karne), a po drugie przedstawienie powinno być zrozumiałe. Drużyny powinny zaplanować, kto gdzie będzie stał, jak się poruszał. Powinny zadbać też o wyraźne i głośne mówienie, tak, aby treść ich przedstawienia dotarła do publiczności.

Punktacja:

jakość przedstawienia	1 - 15p.
wygląd zewnętrzny detektywa	1 - 10p.
pomysłowość rozwiązania zagadki	1 - 10p.
trzy osoby udzielają wskazówek	0 lub 5
współpraca w grupie	1 - 10p.
przekroczenie limitu czasu	-5p.

Rozpocznij zajęcia zagadką: „Służy do picia, służy do mycia, bez niej na ziemi nie byłoby życia. Latem w niej pływamy, zimą po niej się ślizgamy. Życie czerpie z niej przyroda. Co to jest? Już wiesz – ...”.
Dzieci wspólnie tworzą mapę myśli: „Po co na Ziemi woda...” na arkuszu szarego papieru.

Głośno przeczytaj wiersz „Rzeczka” M. Strzałkowskiej. Dzieci analizują treść wiersza: Kto jest bohaterem wiersza? Gdzie spotkali się panowie? O czym rozmawiali? Który z nich miał rację? Następnie wybierz chętnie dzieci do wystąpienia w scenie dramowej na podstawie wiersza z wykorzystaniem dekoracji: krepiny jako rzeczka, różnych odpadów, kwiatów jako roślin przy rzece). Pozostał dzieci są publicznością.

Przeprowadź zabawę ruchową z wykorzystaniem piosenki „Mydło lubi zabawę”. Dzieci wypowiadają się nt. piosenki: Czy moglibyście obejść się bez wody w domach? Dlaczego? Czy woda jest potrzebna do życia? Czy tylko ludziom? Komu jeszcze? Do czego jeszcze używamy wody? Dzieci korzystają z mapy świata „Zasoby wody pitnej” jako źródła informacji – porównują ją z obszarami wody pitnej w Polsce.

Podziel dzieci na 4 grupy. Każda grupa wypisuje sposoby oszczędzania wody. Każda grupa zajmuje się jednym z przedstawionych problemów: mycie, pranie, gotowanie, podlewanie ogródków. Dzieci losują kartki w kształcie dużej kropli wody z odpowiednim tytułem i zapisują na niej jak należy postępować, aby oszczędzać wodę, np.: MYCIE: Płucz zęby wodą z kubeczka, zakręć kran. Stosuj szybki prysznic.

Przeprowadź doświadczenie. Dzieci obserwują przygotowane słoiki z wodą: I słoik – woda z kranu, II słoik – woda z akwarium, III słoik – woda z kałuży. Porównują barwy wody i odpowiadają na pytania: W którym słoiku woda jest najczystsza? Dlaczego? Jaka jest woda w II słoiku? Dlaczego?

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami na odejmowania wg wzoru: 31-3=31-1-2=30-2=28.
1. rachunek pamięciowy: „zabieranie do pełnej 10”
2. zadanie tekstowe proste
3. tworzenie działań i odpowiadanie na pytania do ilustracji
4. „+” i „-” z przekr. progu dziesiątki. (zadania z hasłem)
5. działania typu: 51-8, 81-6, 56+8, 45+9,...

Przeprowadź z dziećmi gry i zabawy orientacyjno-porządkowe:
1. zabawa bieżna z szarfami: „Szukaj swojego koloru”
2. ćwiczenia ogólnorozwojowe z szarfą
3. zabawy bieżne: „Ogonek”, „Przesyłka”, „Mijanka”
4. zabawa skoczna „Dziupła”
5. zabawa ze śpiewem „Praczek”

Po co na Ziemi woda?

„Rzeczka”

Mydło lubi wodę

Jak oszczędzać wodę?

Zabawy z wodą

Zabawy matematyczne

Zabawy ruchowe

Pytania HOT

W jaki sposób można uczcić Dzień Wody? /22 marca/
Jakiej treści hasła powinny „krzyczeć” w Twojej rodzinie, by dbała o wodę?
Dokończ myśl: „mądrze gospodaruję wodą, bo...” .

Cele

Uczeń:
rozumie potrzebę oszczędzania wody i dbania o jej czystość, wypowiada się nt. treści wiersza, potrafi redagować zdania, wykonuje działania typu: 31-3.

Przygotuj

wiersz „Rzeczka” M. Strzałkowskiej zagadki, rekwizyty do św. dramowych, wodę z różnych źródeł, piosenkę „Mydło lubi zabawę”, muzykę relaksacyjną, wycięte krople z hasłami dla każdej grupy (patrz: treść lekcji), mapę świata i mapę Polski z obszarami wody pitnej.

Co mają przynieść dzieci

szary papier, flamastry, przykłady śmieci.

27.1 Woda źródłem życia

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zamieść mapę myśli: „Po co na Ziemi woda?” oraz zapisz wniosek z zabawy dydaktycznej.

W zeszytach

dzieci zapisują wniosek z zabawy dydaktycznej: „Dobra współpraca, to podstawowy warunek ratowania zasobów wody na naszej planecie. Wszyscy musimy dbać o czystość wód i oszczędzać wodę”.

Zadanie domowe

Wymyśl określenia do wyrazu „woda”. Dowiedz się do czego służy wodomierz.

Zapisz na tablicy hasło: „Woda daje życie, ale potrafi je zabrać!”
Dzieci wypowiadają się na temat hasła i odpowiadają na pytania:
Jaka może być woda? Co to znaczy, że woda może być żywołem?
Kiedy i gdzie woda może być niebezpieczna?
Co może być powodem żywiołu? (powodzi, śnieżyca, lawiny, sztormu)
Jakie mogą być ich skutki? Jak można pomóc osobom poszkodowanym?
Jak powinniśmy postępować, aby ich unikać?

Wprowadzenie do zajęć

Dzieci oglądają prezentację multimedialną nt. żywiołów, ich przyczyn powstawania oraz sposobów postępowania, aby unikać tych niebezpieczeństw.
Wymieniają sposoby pomagania osobom, których żywioł doświadczył – głównie woda.
Dzieci wysuwają wniosek z obejrzanego materiału: „Kiedy korzystamy ze sprzętu wodnego: łódki, kajaki, żaglówki, zawsze mamy na sobie kamizelkę ratunkową – nawet wtedy, kiedy bardzo dobrze pływamy!”

Woda i inne żywioły

Dobierz dzieci w pary. Każda para otrzymuje rozsypankę wyrazową: zdania nt. bezpieczeństwa nad wodą, np.: „Nie wchodź do wody zaraz po opalaniu!”, „Kąpiel się tylko w miejscach oznaczonych”, Czerwony i czarny kolor flagi oznaczają zakaz kąpielii itp.
Dzieci układają zdania i umieszczają zasady na wspólnym arkuszu jako zasady do zapamiętania.
Przypomnij dzieciom numery alarmowe i zasady korzystania z nich.

Zasady obowiązujące nad wodą

Rozdaj dzieciom przykłady środków transportu wodnego do pokolorowania: prom, jacht, żaglowiec, kontenerowiec, kuter rybacki, wodolot, statek pasażerski, łódź podwodna, motorówka itp.
Dzieci nazywają te środki transportu wodnego oraz wskazują ich przeznaczenie i inne ciekawostki.
Dokonują ich klasyfikacji wg określonej zasady.

Środki transportu wodnego

Podziel dzieci na cztery zespoły: każda z grup losuje jeden z kartoników z nazwą miejsca, którego mają dotyczyć zasady bezpiecznego zachowania: I gr. Lato nad wodą, II gr. Nim wejdziesz do wody..., III gr. W wodzie, IV gr. Po kąpielii...
Dzieci wykonują plakat do tematu. Każda grupa ustnie układa zasady, jakie obowiązują w danej grupie, a następnie przystępują do malowania plakatów o wspólnym tytule „Bezpieczny nad wodą”.

„Bezpieczny nad wodą”

Dzieci wykonują zadania na odejmowanie liczb jednocyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego:
1. dokonują rachunku pamięciowego
2. rozwiązują zadania tekstowe
3. układają treści do ilustracji
4. rozwiązują grafy liczbowe
5. uzupełniają i rozwiązują zadania z treścią

Zabawy matematyczne

Dzieci pracują przy komputerach w tych samych grupach. Każda grupa w edytorze tekstu rozwija tytuł plakatu i ustala pięć zasad, np. I gr. Lato nad wodą: 1. Naucz się pływać, a jeśli umiesz – doskonał swoje umiejętności! 2. Nie skacz do nieznanego wody! 3. Zawsze przed kąpielą sprawdzaj dno i głębokość zbiornika! 4. Nie przeceniaj swoich możliwości pływackich! 5. Rzeki, stawy to nie miejsca do kąpielii! (podobnie pozostałe grupy).

Zajęcia komputerowe

Pytania HOT

Którym środkiem transportu wodnego chciałbyś podróżować? Dlaczego właśnie tym?
Wyobraź sobie, że jesteś sam na środku morza... Co robisz?
Znalazłeś się na bezludnej wyspie. I...

Cele

Uczeń:
jest świadomy, że woda to żywioł, nazywa środki transportu wodnego, umie skorzystać z numerów alarm, wykonuje odejmowanie typu: 32-3, układa zdania z rozsypanki wyraz.

Przygotuj

prezentację multimedialną „Żywioły”
kartoniki z nazwami miejsc wodnych dla czterech grup, rozsypankę wyrazową dla każdej pary, dla każdego dziecka: kolorowanki transportu wodnego, zadania matematyczne (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

kredki, flamastry, materiały na plakat o bezpieczeństwie nad wodą, szary papier, klej.

27.2 Z głową nad wodą

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz hasło na początek dnia, numery alarmowe oraz zasady zachowania nad wodą.

W zeszytach

dzieci wypisują nazwy środków transportu wodnego w kolejności alfabetycznej.

Zadanie domowe

Zaprojektuj znaki, które zilustrują zasady bezpiecznej kąpielii.

Pytania HOT

Jaki prezent zrobisz Ziemi z okazji jej święta? Czy 100 lat temu na Ziemi były śmieci? Co po nich zostało? Dokończ zdania: Z okazji Dnia Ziemi życzę sobie... Dbam o przyrodę i dlatego...

Cele

Uczeń: wie, dlaczego należy chronić przyr., umie posegregować śmieci, umie wypowiedzieć się nt. ekologii, zgodnie pracuje w grupie, wykonuje zabawkę z recyklingu.

Przygotuj

historyjkę obrazkową o zasadach dbania o środowisko pociętą na kawałki, worki do segregacji śmieci, ilustracje środowisk przyrodniczych, wiersz „Mali strażnicy przyrody”, kalendarz ekologiczny, zagadki, rozsypanki wyrazowe, zadania matematyczne (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

globus, karton, klej, encyklopedię dla dzieci, śmieci (przedmioty, które nadają się do recyklingu).

27.3 Imieniny naszej planety

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść hasło dnia i rysunek płaczącej ziemi oraz kontrastujące ilustracje lasu, wody, powietrza: czystego i zanieczyszczonego.

W zeszytach

dzieci zapisują hasła z historyjki obrazkowej (wszystkich grup), wklejają uzupełniony tekst luk.

Zadanie domowe

Ułóż zdania z rozsypanki: Ziemi Chrońmy domem. naszym jest ją. Wykonaj rysunek pasujący do treści zadania.

Umieść na tablicy napis: „Dlaczego Ziemia płacze?” i zawieś rysunek płaczącej Ziemi. Dzieci oglądają globusy, zwracają uwagę na kształt Ziemi oraz próbują odpowiedzenia na pytanie z tablicy. Rozwiązują zagadki, których rozwiązaniami są hasła: las, powietrze, woda. Następnie przedstaw dzieciom Kalendarz Ekologa (patrz: www.ciee-gda.pl, www.przedszkola.edu.pl).

Dlaczego Ziemia płacze?

Zawieś na tablicy trzy rysunki: woda, las, powietrze w dwóch wersjach: zanieczyszczone – zadbane. Dzieci odpowiadają na pytania: Czym różni się te rysunki? Jakie skutki powoduje bezmyślne wyrzucanie śmieci i niszczenie roślinności? Skąd się biorą zanieczyszczenia wody? Skąd pochodzą zanieczyszczenia powietrza?

Niszczyciele...

Podziel dzieci na grupy. Każda grupa otrzymuje pociętą na kawałki historyjkę obrazkową. Należy ją ułożyć, nakleić na karton, pokolorować i ułożyć hasło, np.: I gr. Pamiętaj, nie krzywdź niczego, co żyje, II gr. Zbieraj tylko grzyby jadalne, III gr. Nie hałasuj w lesie, IV gr. Jeśli sami nie posprzątam, to przyroda za nas tego nie zrobi. Na koniec tej części zajęć dzieci śpiewają piosenkę „Dzieci – śmieci”.

Chcę pomóc Ziemi

Dzieci czytają fragmentami wiersza J. Kasperowiak „Mali strażnicy przyrody”. Następnie analizują treść wiersza, odszukują w encyklopedii hasło: ekologia i z rozsypanki wyrazowej układają hasła ekologiczne, które umieszczają w korytarzu szkolnym: „Chcesz żyć – szanuj wodę, las, powietrze!”, „Środowisko, to radość i zdrowie dla nas wszystkich!”, „Czyste wody warunkiem życia! Szanuj zieleni!”, itp.

„Mali strażnicy przyrody”

Dzieci samodzielnie uzupełniają (wg uznania) tekst luk: „Nie dotykaj ptasich ... Nie łam gałęzi w ... Nie deptaj ... Nie zrywaj ... chronionych. Nie hałasuj w ... Nie rzucaj ... Nie zanieczyszczaj ... Chroń... Oszczędzaj ...”. Następnie przeprowadź zabawę dydaktyczną w „segregowanie śmieci” – dzieci przygotowują sobie opisy na worki, a następnie segregują śmieci-materiały, które przyniosły na zajęcia techniczne.

Dbaj o Ziemię!

Dzieci odejmują liczby jednocyfrowe od dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego:
1. Krzyżówka słowno-liczbowa (wyniki działań słownie)
2. Obliczenia wg wzoru: 34-5=34-4-1=30-1=29
3. Rozwiązywanie zdania tekstowego
4. Zadanie z hasłem
5. Układanie i zapisanie w zeszycie treści zadania oraz rozwiązania

Zabawy matematyczne

Podziel dzieci w pary. Z posegregowanych śmieci każda para wybiera sobie te, które nadają się do wykonania ekologicznej zabawki, następnie projektują i wykonują dany projekt. Dzieci w parach wymyślają imiona (nazwy) danej zabawki. Zorganizuj wystawę prac dzieci w ogólnodostępnym miejscu w szkole.

Eko-zabawka

Spytaj dzieci: Co i kto rośnie? Co to jest wzrost? Co wiosna ma wspólnego z rośnięciem? Następnie przeprowadź zabawę badawczą: zmierz uczniów, porównaj ich wzrost (oraz przyrost) z wynikami jesiennymi (osoby najwyższe oraz rosnące najszybciej, najwolniej w klasie). Przeczytaj głośno tekst „Z pamiętnika ogrodnika”. Dzieci słuchają i uważnie śledzą tekst. Analizują treść utworu.

Z pamiętnika ogrodnika

Podziel dzieci na grupy. Każdy zespół otrzymuje inny kartonik z napisem: nazwy narzędzi, nazwy czynności, nazwy roślin. Dzieci dopisują w swojej grupie wyrazy dotyczące ogrodu wiosną, (mogą korzystać z informacji w opowiadaniu, z materiałów przyniesionych na lekcję lub bazować na doświadczeniach własnych). Wspólnie prezentują wyniki pracy zapisując je na tablicy.

Rośliny narzędzia, czynności...

Każda grupa otrzymuje zestaw pasków ze zdaniem, które należy przykleić wg następstw czasowych: 1. Przygotowanie potrzebnych narzędzi 2. Grabienie i wywożenie zimowych nieczystości 3. Przekopywanie gleby 4. Spulchnianie podłoża 5. Wyznaczanie ścieżek, zagonków i rabatek 6. Wysiew nasion i sadzenie cebulek 7. Grabienie zagonków, rabatek i ścieżek.

Wiosenne prace w ogrodzie

Zaproponuj utrwalenie i sprawdzenie wiadomości uczniów nt. ekologii oraz prac wiosennych w ogrodzie. Przeczytaj pytania z „Wiosennego quizu” i przydziel za prawidłową odpowiedź punkt – słoneczko, a za błąd – chmurkę. Zwycięzca (można wyróżnić trzy miejsca lub więcej) zyskuje drobną nagrodę oraz wyróżnienie: „Dyplom” i tytuł „Przyjaciela przyrody”.

Sprawdzamy siebie

Dzieci i słuchają piosenkę „Wiosna w ogródku” (patrz strona: www.polskastacja.pl). Przeprowadź zabawy przy muzyce: dzieci spacerują po sali do melodii piosenki, a gdy muzyka cichnie – podnoszą z podłogi kartonik z nazwą solmizacyjną dźwięków gamy i ustawiają się w odpowiedniej kolejności. Po zakończonej zabawie uzupełniają nazwy dźwięków oraz nut w zapisie gamy na pięciolinii.

„Wiosna w ogródku”

Dzieci dodają i odejmują liczby jednocyfrowe od dwucyfrowych z przekroczeniem progu dziesiątkowego:
1. Zadania z grafami strzałkowymi
2. Porównywanie liczb i działań
3. Kolorowanka matematyczna
4. Rozwiązywanie zadań tekstowych
5. Układanie treści do ilustracji - rozwiązanie zadania

Zabawy matematyczne

Dzieci wykonują ćwiczenia korygujące postawę. Ćwiczą świadome kontrolowanie własnej postawy ciała:
1. Zabawa z elementem czworakowania: „Żuczki”
2. Ćwiczenia wspomagające nawyki prawidłowej postawy na drabinkach i w pozycji leżącej
3. Wyścigi rzędów

Ruszaj się wiosną!

Pytania HOT

Przygotuj z kolegą „wiosenną rozmowę” łączy z grabiami... Jesteś ziarenkiem rzodkiewki zasianym na grządce. Co czujesz? Dlaczego warto uprawiać własne warzywa?

Cele

Uczeń:
nazywa narzędzia ogrodnicze, wymienia wiosenne prace w ogrodzie, utrwała wiedzę o ekologii, uzupełnia nuty i nazwy dźwięków.

Przygotuj

opow. „Z pamiętnika ogrodnika”, ilustrację ogrodu, nazwy: czynności, roślin, narzędzi, pięciolinie, nuty i nazwy solmizacyjne, zadania matematyczne (patrz: treść lekcji), paski ze zdaniem dla każdej grupy, piosenkę „Wiosna w ogródku”, pytania do wiosennego quizu, dyplom: „Przyjaciela przyrody”.

Co mają przynieść dzieci

kredki, ogrodnicze foldery i gazetki reklamowe, nożyczki, klej.

27.4 Z wizytą w ogródku

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść kartoniki z nazwami: rośliny, czynności, narzędzia.

W zeszytach

dzieci wypisują wiosenne prace ogrodowe.

Zadanie domowe

Zadanie w tabeli: wypisz 5 nazw narzędzi ogrodniczych i dopisz ich zastosowanie

Zorganizuj wycieczkę do pobliskiego ogrodu lub sadu. Tam dzieci w rozmowie z ogrodnikiem czy sadownikiem dowiadują się nt. roślin, zwierząt oraz innych ciekawostek – dzieci uczą się przez doświadczenie. W klasie poznają szkodniki oraz zwierzęta pod ochroną.

Wycieczka do sadu/ogrodu

Podziel dzieci na grupy. Dzieci systematyzują pozyskaną wcześniej wiedzę nt. zwierząt (uzupełniają ją o inne źródła, np. encyklopedie, wydania albumowe, książki przyrodnicze). Każdy zespół otrzymuje kartoniki z nazwami zwierząt zamieszkujących w sadzie i ogrodzie. Dzieci tworzą zbiory wg warunków, np. ptaki, ssaki, owady (szkodniki i pożyteczne) z sadu, ogrodu, inne, itp. Dzieci argumentują swoje wybory.

Zwierzęta

Dzieci wypisują nazwy szkodników oraz sposoby walki z nimi (chemiczne i naturalne). Zwróć uwagę na szkodliwy wpływ stosowania chemicznych środków w ekosystemie. Wskaż zapis na etykietach niektórych środków chemicznych do zwalczania szkodników. Dzieci na szarym papierze zapisują przykłady naturalnych sposobów walki ze szkodnikami z ogrodów i sadów.

Walka ze szkodnikami

Dzieci utrwalają pisownię wyrazów z „rz”, „z”, „ó”, „u”, „ch” za pomocą tekstu luk o tematyce wiosennej z wyrazami: jeż, mszyca, dżdżownica, gąsienica, mrówka, żaba, ropucha, sprzymierzeńcy, pożyteczny, przyjaciel.

Dzieci w grupach wypisują wyrazy z tekstu ze względu na daną trudność ortograficzną. Każdy zespół losuje „daną trudność” i tworzy rebusy ortograficzne dla utrwalenia danej zasady.

Pożyteczne dżdżownice

Dzieci obliczają zadania typu: 39+4, 32-5, itp.

1. Piramidka matematyczna „od dołu”
2. Uzupelnianie treści zadania wg ilustracji
3. Zadania - tabelki matematyczne
4. Graf strzałkowy „wokół kwadratu”
5. Zadanie problemowe
6. Zadania zagadki - przygotowane przez uczniów

Zabawy matematyczne

Dzieci w swobodnej wypowiedzi przypominają wygląd i budowę biedronki. Oglądają ich ilustracje, omawiają kształty poszczególnych elementów ciała. Następnie wykonują biedronkę: wycinają liść z zielonego kartonu, przyklejają na nim w formie pół-przestrzennej wycięty tułów z czarnego kartonu falistego. Skrzydła wycinają z czerwonego filcu, a kropki z samoprzylepnej wycinaki lub folii. Na koniec prezentują swoje biedronki.

Moja biedronka

Dzieci doskonalą kozłowanie piłki prawą i lewą ręką.

1. Zabawa bieżno-skoczna „Gorące kule”
2. Zabawy w parach – kozłowanie piłki w miejscu i w ruchu
3. Gra „Piłka do kapitana”
4. Gra zespołowa z wykorzystaniem kozłowania, rzutów i podań piłki

Piłka do kapitana!

Pytania HOT

Którym mieszkańcem ogrodu chciałbyś być i dlaczego?
Jesteś „żyjątkiem”, któremu człowiek „zafundował” wypalanie trawy. Co mu powiesz?
Twój ogród „jest bezpieczny”, bo...

Cele

Uczeń:
korzysta z różnych źródeł informacji nt. zwierząt zamieszkujących w sadzie i ogrodzie, ćwiczy czujność ortograficzną, wykonuje przestrzenną formę owada.

Przygotuj

spotkanie z ogrodnikiem lub sadownikiem, ilustracje biedronek, książki przyrodnicze, etykiety środków chemicznych do zwalczania szkodników, tekst luk dla każdego dziecka z trudnościami ortograficznymi, planszę „Zwierzęta chronione”.

Co mają przynieść dzieci

odpowiedni strój na wycieczkę do ogrodu/sadu, rękawiczki ogrodnicze, falisty karton czarny i zielony, czerwony filc, klej „na gorąco”, plastelinę.

27.5 Spotkanie w ogródku i sadzie

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz naturalne sposoby walki ze szkodnikami

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy z trudnością ortograficzną (wg grupy).

Zadanie domowe

Przygotuj dwa ortogramy do wybranych wyrazów.

Swobodne wypowiedzi na temat „Wiosna w ogrodzie”. Doskonalenie umiejętności rozpoznawania części mowy oraz określania rodzajów rzeczowników. Rozmowa na temat przyczyn i skutków zanieczyszczenia środowiska. Definiowanie pojęcia „recykling”.

Rysowanie wielokątów, wyróżnianie ich boków, wierzchołków i kątów. Wyróżnianie i przeliczanie trójkątów i czworokątów w figurach geometrycznych. Rozpoznawanie i rysowanie figur geometrycznych. Trójkąty i czworokąty.

Rośliny ogrodowe. Budowa kwiatu i funkcje jego poszczególnych części. Kwietniowa przyroda. Oznaki wiosny: dźwięki, barwy, smaki, zapachy. Rozwiązywanie problemów: „Czym są śmieci i dlaczego mogą być groźne”. Charakterystyka lasu wiosną – różnorodność fauny i flory.

Zmysły jako narzędzia badawcze. Przyjazne i wrogie działania ludzkie. Wspólna odpowiedzialność za zasoby wodne na Ziemi. Przykłady i sposoby działań, które mogą przyczynić się do zmniejszenia ilości odpadów w swoich domach oraz zagospodarowania tych istniejących.

Śpiewanie piosenek o wiosnie. Przyporządkowywanie nazw dźwięków gamy do odpowiednich nut. Rytmiczne czytanie tekstów oraz układanie i śpiewanie melodii. Zabawy ruchowe przy muzyce „Posprzątajmy Polskę”.

Formy płaskie origami z trójkąta: Motyl, Kwiatek. Zaprojektowanie i wykonanie plakatu: „Recykling”. Praca plastyczna techniką „mokre w mokre” w barwach wiosennych.

Korzystanie z komputerowego Kalkulatora. U uruchamianie systemowego programu Kalkulator. Poznanie funkcji przycisków Kalkulatora. Wykonywanie obliczeń za pomocą Kalkulatora.

Gry i zabawy z elementem czworakowania. Marszobiegi w terenie.

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

28. Kwietniowy zawrót głowy

Trening twórczości

Tematy dnia

28.1 Zagadki – kwiatki

28.2 Barwy kwietnia

28.3 Domowe odpady

28.4 Kwietniowy las

Głośne czytanie zagadek o kwiatach. Rozpoznawanie, nazywanie i podpisywanie różnych gatunków kwiatów. Budowa kwiatu oraz funkcje poszczególnych części. Rozpoznawanie części mowy oraz rodzajów rzeczownika. Uzupełnianie tekstu luk. Rysowanie wielokątów; trójkąty wśród wielokątów.

Piękno przyrody kwietniowej w wierszu H. Łochockiej „Wiosenne pytania”. Wieloźmysłowe odkrywanie świata. Opis motyla na podstawie zgromadzonego słownictwa. Przyporządkowanie nazw dźwięków gamy do odpowiednich nut. Rozpoznawanie figur geometrycznych – czworokąty. Wiosenny zestaw barw.

Rozmowa nt. rozróżniania surowców wtórnych oraz sposobów segregacji śmieci w gospodarstwie domowym. Definiowanie pojęcia recykling. Tworzenie listy dobrych rad, które należy stosować w swoich domach w celu ograniczenia ilości powstających odpadów. Gry i zabawy z czworakowaniem.

Głośne czytanie wiersza W. Ścisłowskiego „Wycieczka”. Rozpoznawanie roślin i zwierząt leśnych, głównie tych, które spotykamy wiosną. Rośliny i zwierzęta chronione. Marszobiegi w terenie. Korzystanie z komputerowego Kalkulatora. Śpiewanie i słuchanie piosenek o wiosnie.

Kwiaty w ogrodzie
Dzieci, nawiązując do tematu zajęć, dobierają kwiaty do wazonu wykonując obliczenia matematyczne. Do każdego kwiatka przypisane jest działanie na mnożenie, a do wazonu wynik. Po odwróceniu kwiatów otrzymujemy hasło: „Zagadki-kwiatki”. Za gad ki (7x4, 4x6, 6x3, 9x3, 5x5), kwia tki (2x9, 4x3). Dzieci czytają ze zrozumieniem wiersz „Świt w ogrodzie” M. Nawrockiej i wyszukują nazwy kwiatów.

Zagadki o kwiatkach
Przeczytaj dzieciom zagadki o kwiatkach, dzieci podają rozwiązania (przykłady zagadek J. Stec – „Zagadki dla najmłodszych”). Następnie dzieci umieszczają na tablicy rysunek kwiatka oraz jego podpis: tulipany, żonkile, fiołki, pierwiosnki, sasanki, stokrotki, itp. Uświadom dzieciom, że kwiat to bardzo ważna część rośliny, z której powstaje owoc, a ten zawiera nasiona – czyli „życie” nowej rośliny.

Budowa kwiatu
Zwróć uwagę na różnice w budowie kwiatów: kształt, kolor, wielkość. Dzieci wskazują cechy wspólne i dochodzą do wniosku: Mimo wielu różnic kwiaty mają taką samą budowę. Zademonstruj na modelu budowę kwiatu. Dzieci podają z jakich części składa się kwiat: słupek, płatki korony, działki kielicha, pręciki. Następnie kolorują kwiaty: płatki korony na czerwono, słupek na pomarańczowo, pręcik na czarno, działki kielicha – na zielono.

Funkcje części kwiatu
Podziel dzieci na grupy. Każda otrzymuje kartoniki z nazwami części kwiatu. Na odwrocie znajdują się funkcje danych części. Dzieci umieszczają kartoniki na schemacie umieszczonym na tablicy w odpowiednim miejscu kwiatu: np. Działki kielicha – ochraniają pączek kwiatowy przed zimą, wiatrem i uszkodzeniami; zazwyczaj w zielonym kolorze. Podobnie objaśnione są pozostałe części kwiatu.

W kwietniu kwitną kwiaty
Zapisz na tablicy nazwy roślin wiosennych: stokrotka, żonkil, pokrzywa, warzywo. Dzieci określają rodzaj rzeczownika (z dopisaniem zaimka: ten, ta, to). Uzupełniają tekst luk, w którym w nawiasach umieszczone są rysunki kwiatów: „W kwietniu kwitnie wiele kwiatów. W ogrodach kwitną ... (bratki), ... (tulipany) i białe ... (narcyzy). Pięknie wyglądają także lasy i parki z kwitnącymi ... (przylaszczkami). Na łąkach kwitną ... (stokrotki)”.

Od pszczołki do jabłuszka...
Zaprezentuj na planszy proces zapylania kwiatów. Spytaj dzieci: Czym, oprócz kolorów, kwiaty wabią owady? (zapach, nektar), Jakie owady najczęściej zapylają kwiaty? (pszczoły), Czy tylko owady zapylają kwiaty? (kolibry, wiatr), Dlaczego w ogrodach lub obok ustawia się ule?
Następnie dzieci poznają proces powstania owocu (plansza).

Zabawy matematyczne
Dzieci rysują wielokąty, wyróżniają ich boki, wierzchołki i kąty. Rozwiązują zadania typu:
1. Przeliczenie boków, kątów, wierzchołków figur
2. Wyróżnianie trójkątów wśród wielokątów
3. Tworzenie rysunku z trójkątów – rysowanie figur od linijki
4. Ukryte trójkąty – zagadki geometryczne
5. Zabawy na dywaniku – klasyfikacja wielokątów wg cechy

Pytania HOT

Który kwiatek jest najbardziej oryginalny? Dlaczego? Czy pokrzywa jest krzywa, a irysy mają kaprysy...? Ułóż podobne pytania. Kto kogo bardziej lubi: kwiaty pszczoły czy pszczoły kwiaty?

Cele

Uczeń: rozpoznaje i nazywa kwiaty, zna części kwiatu i jego funkcje, wie jak przebiega proces zapylania, wyróżnia trójkąty wśród wielokątów, trafnie określa rodzaj rzeczownika.

Przygotuj

wiersz M. Nawrockiej „Świt w ogrodzie”, rysunki kwiatów, kartoniki z nazwami kwiatów, schemat budowy kwiatu z podpisami, funkcje poszczególnych części kwiatu, krzyżówki z nazwami kwiatów, tekst luk i zadania matematyczne (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

ilustracje kwiatów wiosennych, kredki, linijkę, klej.

28.1 Zagadki-kwiatki

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustracje kwiatów wiosennych z ogrodu wraz z nazwami, schemat budowy kwiatu z podpisami i pełnione funkcje, plansze „Proces zapylania kwiatów” i „Etapy od zapylenia do owocu”.

W zeszytach

dzieci wklejają uzupełniony tekst luk, oraz schemat kwiatu z opisem elementów budowy.

Zadanie domowe

Napisz kilka zdań wskazujących cechy wspólne i różnice między rabatą, a klombem.

Nasze zmysły
Podziel dzieci na grupy: I gr. DOTYK, II gr. WĘCH, III gr. SŁUCH, III gr. WZROK, V gr. SMAK. Dzieci badają otaczający świat (klasa, podwórko) zadając odp. pytania: Co to jest? Co czujesz? Co słyszysz? Co widzisz? Jaki to smak? Dzieci wnioskują, że świat można poznawać na wiele sposobów (jedno- lub wielozmysłowo). Następnie umieszczają kartoniki z nazwami zmysłów na tablicy i dopasowują do nich odpowiednie oznaki wiosny.

Wiosenne pytania
Dzieci słuchają wiersza H. Łochockiej „Wiosenne pytania”. Wyjaśnij niezrozumiałe wyrazy. Dzieci analizują treść wiersza oraz jego budowę. Następnie odczytują pytania z wiersza i odszukują w tekście odpowiedzi. Czytają i klasyfikują wyrazy i zwroty z tekstu wg podanego warunku, np. głosy, barwy, zapachy wiosny.

Barwy wiosennej przyrody
Dzieci wypowiadają się na temat piękna przyrody wiosennej na podstawie reprodukcji obrazów: H. Weysenhoffa „Wiosna”, J. Chelmońskiego „Kaczeńce” oraz zdjęć przyrody wiosennej. Tworzą zestawy barw, które dominują w okresie wiosennym. Następnie indywidualnie wykonują pracę plastyczną techniką „mokre w mokre” farbami akwarelowymi nt. „Przyroda w kwietniowych barwach”. Na koniec organizują wystawkę prac.

Jaki jest motyl?
Dzieci tworzą skojarzenia do słowa „motyl”. Umieszczają na tablicy określenia pasujące do ilustracji (podział na: rzeczowniki, czasowniki, przymiotniki, itp). Wspólne redagują zdania opisujące motyla do postawionych pytań. Następnie przepisują tekst opisu do zeszytu podkreślając kolorami części mowy.

Papierowe motyle i kwiaty
Podziel dzieci na dwie grupy tematyczne: motyl i kwiatek. Dzieci wykonują płaskie formy użytkowe z trójkątów – origami z przeznaczeniem na elementy dekoracyjne sali lekcyjnej. (Opis modeli, patrz: „Magiczne trójkąty, czyli origami płaskie i przestrzenne z trójkąta”, Dorota Dziamska, s. 32 i 36).

Taniec motyla
Dzieci przy tablicy porządkują nazwy dźwięków gamy do odpowiednich nut. Rytmicznie czytają tekst oraz układają i śpiewają melodię wg zapisu nutowego. Dokonują zapisu na pięciolini. Następnie wykonują „taniec motyla” do wysłuchanej melodii. Słuchają i śpiewają piosenki o wiosnie indywidualnie i w grupie.

Czworokąty, wielokąty
Dzieci wyróżniają czworokąty wśród wielokątów. Wykonują zadania typu:
1. Rysowanie i kolorowanie wskazanych figur
2. Uzupełnianie rysunku z wykorzystaniem czworokątów
3. Wyróżnianie czworokątów i ich przeliczanie
4. Projektowanie i wykonanie pracy „Czworokątna kraina” i figur geometrycznych.

Pytania HOT

Na czym polega urok motyla?
Dlaczego wiosna uchodzi za najpiękniejszą porę roku?
Wyobraź sobie COŚ NIESAMOWICIE NATURALNIE PIĘKNEGO... Co to może być?

Cele

Uczeń: odkrywa piękno przyrody różnymi zmysłami, zna barwy wiosny, wyraża własne odczucia w formie artystycznej, opisuje motyla wg schematu, wyróżnia i nazywa czworokąty.

Przygotuj

kartoniki z nazwami zmysłów, materiały do zabawy zmysłami (umyte rządkiewki, szczypce), nagrania muzyczne, ilustracje sadów, łąk, ogrodów, ilustrację motyla, zestaw figur geometrycznych, zadania matematyczne (patrz: treść lekcji), obrazy o tematyce wiosennej.

Co mają przynieść dzieci

kartki z bloku, farby akwarelowe, ligninę, papier do origami, zestaw figur geometrycznych.

28.2 Barwy kwietnia

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz nazwy zmysłów i oznaki wiosny, umieść rysunek motyla, kartoniki z określeniami motyla, pięciolinię z zapisem nutowym do zabaw muzycznych oraz zbiory czworokątów i trójkątów.

W zeszytach

dzieci przepisują opis motyla.

Zadanie domowe

Zaprojektuj zakładkę do książki w formie mozaiki geometrycznej składającej się z czworokątów i kwadratów. Nie zapomnij o wiosennych barwach!

Pytania HOT

Jak w przyszłości może wyglądać świat, jeśli nadal będą rosły sterty śmieci?
Skąd wiemy, że kiedyś problem śmieci był mniejszy?

Cele

Uczeń:
rozumie pojęcia: wysypisko, odpady, surowce wtórne, recykling, potrafi wymienić zalety recyklingu, wie jak dbać o środowisko, umie dokonać selekcji odpadów.

Przygotuj

worek na śmieci z różnymi odpadami, różowy pojemnik, foldery i materiały reklamowe o recyklingu, hasła z objaśnieniami (surowce wtórne i recykling), towary ze znakiem recyklingu, ilustracje miejskiego wysypiska śmieci i odpadów z podpisami, encyklopedię.

Co mają przynieść dzieci

bloki rysunkowe A3, kolorowe kartoniki, pisaki, szary papier, puszkę aluminiową po napojach, zakraplacz, tusz, bibułę.

**28.3
Domowe odpady**

Na tablicy

dzieci zapisują listę porad odnośnie segregacji odpadów, umieść symbol recyklingu i ilustracje zanieczyszczonych środowisk oraz pomysły na „walkę ze śmieciami”.

W zeszytach

dzieci zapisują listy rad, które należy stosować w swoich domach w celu ograniczenia ilości powstających odpadów, a w konsekwencji zmniejszających degradację środowiska naturalnego.

Zadanie domowe

Sporządź swój „domowy dywanik”: „W jaki sposób ja i moja rodzina przyczyniamy się do ZWIĘKSZENIA ilości odpadów”.

Proponowany przebieg zajęć

Ale tych śmieci dużo!

Wnieś kosz śmieci informując, że jest to symboliczna zawartość odpadów z jednego gosp. domowego, zebrana w ciągu 1 dnia. Korzystając z rękawicy wyjmij poszczególne elementy układając je na folii, którą jest wyłożony stół. Zainspiruj dzieci do dyskusji. Spytaj: czy śmieci to problem? Dzieci wyjaśniają pojęcia: wysypisko i odpady, umieszczając odpowiednie podpisy do ilustracji.

Eksperyment z wysypiskiem

Dzieci wykonują eksperyment w grupach: na krążek bibuły, na której narysowany jest dom i jego otoczenie robią płamę za pomocą zakraplacza z tuszem. Jest to wysypisko śmieci. Dzieci wyobrażają sobie, że pada deszcz (spryskują płamę wodą). Spytaj: Co stanie się jeśli w pobliżu wysypiska będzie przepływać rzeka? Co dzieje się, gdy padają obfite deszcze? itp.

Śmieciowy problem

Wywołaj problem: Na czym polega uciążliwość odpadów, wysypisk śmieci? Dzieci odpowiadają wg własnej wiedzy oraz informacji z Internetu (z wiadomości, np. Przeciętna ilość odpadów domowych na 1 osobę w Polsce to 245 kg, Rozkład plastikowej butelki wyrzuconej na śmietnik może trwać do 500 lat, Szkło wcale nie ulega rozkładowi itp.)

Z odpadami za pan brat

Podziel dzieci na zespoły: I gr. ODPADY, II gr. UTYLIZACJA ODPADÓW, III gr. SUROWCE WTÓRNE, IV gr. RECYKLING Dzieci korzystając z encyklopedii wyjaśniają wylosowane pojęcia, referują liderzy. Pozostali członkowie zespołów uzupełniają wypowiedzi o ciekawostki na dany temat.

Domowe śmieci

Dzieci wymieniają w dyskusji odpady pochodzące z ich gospodarstw domowych, a następnie z rozsypanych folderów oraz materiałów reklamowych wybierają te, na których uwidocznione są potencjalne odpady, które ich zdaniem można od zaraz ograniczyć w swoich domach.

Rady na odpady

Praca w grupach: dzieci sporządzają „dywaniki pomysłów” na kartkach formatu A3, na których wypisują przykłady i sposoby, które mogą przyczynić się do zmniejszenia ilości odpadów w swoich domach oraz zagospodarowania tych istniejących. Efektem pracy zespołowej jest przedstawienie rozwiązania, listy porad akceptowanej przez większość członków zespołu.

Zabawa z puszką

Każde dziecko bierze 1 puszkę aluminiową po napojach, z którą wykonuje ćwiczenia: przekłada puszkę z ręki do ręki, toczy puszkę w dłoniach unosząc ramiona w górę i opuszczając w dół, przekłada wokół bioder, zamienia się puszką z kolegą, przekłada pod L i P nogą, podrzuca i chwytą, na koniec zgina puszkę i wrzuca ją do różowego pojemnika.

Gdzie z tym śmieciem?

Uświadom dzieci, że najszybszą metodą odzyskiwania surowców wtórnych z odpadów domowych jest segregacja (czyli dzielenie na grupy ze względu na rodzaj materiału) w miejscu ich powstawania czyli w gospodarstwach domowych. Wyłumacz dzieci reguły segregacji. Zabawa: „Gdzie z tym śmieciem?": dzieci segregują śmieci wyspane na początku zajęć.

Recykling – to się opłaca

Przedstaw inny przykład zmniejszania ilości odpadów – kupowanie towarów, na których umieszczony jest znak recyklingu. Pokaż symbolu i umieść znak na tablicy). Pokaż opakowania, na których widnieje taki symbol. Uświadomienie dzieci, że sprawdzoną metodą informowania o różnych problemach dużych grup ludzi jest tzw. reklama społeczna. Dzieci wykonują plakat: „Recykling”.

Pytania HOT

Wyobraź sobie, że zwierzęta mówią „po ludzku”. Co powiedziałyby „wycieczkowiczom” z wiersza? Czy chciałbyś mieszkać w środku lasu? Co byłoby miłe, a co trudne?

28.4. Kwietniowy las

Cele

Uczeń: pracuje zgodnie w grupie i wykonuje przydzielone zadanie, nazywa rośliny i zwierzęta leśne, wie jak zachowywać się w lesie, potrafi aktywnie wypoczywać.

Przygotuj

kartki z zadaniami dla zespołów kolorowe arkusze do mapy mentalnej, ilustrację kosza i walizki, małe karteczki w dwóch kolorach dla każdego dziecka, zagadki o roślinach i zwierzętach tekst luk (patrz: treść lekcji), informacje dodatkowe o lesie.

Co mają przynieść dzieci

książki przyrodnicze o lesie, ilustracje roślin i zwierząt leśnych, szary papier, klej, nożyczki.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustracje kosza i walizki oraz mapy mentalne stworzone przez dzieci.

W zeszytach

dzieci wklejają tekst luk uzupełniony wyrazami: (wiosna, rzeka, przebiśniegi, zawilce krokusy, szpaki, bociany, zrywanie kwiatów, niszczenie gniazd, płoszenie zwierząt).

Zadanie domowe

Napisz krótkie sprawozdanie z wycieczki do lasu. Jak myślisz, które zadanie było najciekawsze i dlaczego?

Przeczytaj głośno wiersz W. Scisłowskiego „Wycieczka”. Dzieci analizują treść: oceniają zachowanie bohaterów, przypominają zasady zachowania podczas wycieczki w lesie. Następnie zapowiedz wyjście na wycieczkę do lasu i podziel dzieci na grupy: plastyków, reporterów i biologów. Każdy z zespołów otrzymuje własne zadanie do wykonania (opisane na kartkach).

Jestem gościem w lesie...

Plastycy wyszukują: coś puszystego, miękkiego, gładkiego, pięknego, okrągłego, coś co magazynuje wodę (notatki lub naturalne okazy, albeż niszczenia środowiska!); reporterzy: najgrubsze drzewo, najwyższe źdźbło trawy, coś do jedzenia i do muzykowania; biolodzy: 3 owady, 2 drzewa liściaste, ślad ssaka i ślad ptaków. Podczas powrotu: marszobieg w terenie z przeszkodami.

Wycieczka do lasu

Rozwiązywanie problemu w grupach: O czym mówi przyroda, gdy nadejdzie wiosna? Za pomocą mapy mentalnej; gr. I – O czym mówią rośliny? gr. II – O czym mówią zwierzęta? gr. III – O czym mówi rzeka?, gr. IV – O czym mówi powietrze? gr. V – O czym mówi gleba? Dzieci prezentują pomysły zapisane na kartce wraz z symbolem (wiewiórka, kropka, balon, kwiat, grudka ziemi).

Co mówi...?

Dzieci pracują indywidualnie. Odpowiadają na pytanie: „Co sprzyja, a co szkodzi przyrodzie?” za pomocą metody „Kosz-walizka”. Dzieci zapisują na małych karteczkach: czynniki sprzyjające (przyklejają na walizkę) i czynniki szkodliwe (przyklejają na kosz) dla przyrody leśnej.

Co pomaga, a co szkodzi?

Przeczytaj zagadki, których rozwiązaniem są nazwy roślin kwitnących wiosną w lesie: przebiśnieg, pierwiosnek, stokrotka, krokusy itp. Dzieci korzystając z dostępnych źródeł uzupełniają informacje o rośliny rosnące w lesie ze zwróceniem uwagi na te będące pod ochroną.

Co kwitnie w lesie?

Podziel dzieci na grupy. Każdy zespół losuje jedną zagadkę, po rozwiązaniu hasła odszukuje je w książce przyrodniczej i przygotowuje informację o danym ptaku: szpak, jaskółka, słowik, słowik szary, szpak, wilga. Grupy podobnie dokonują opisu wybranego ssaka leśnego. Wyniki pracy umieszczają na szarym papierze i prezentują je przed całą klasą.

Mieszkańcy lasu

Tekst luk: „Zakończył się sen zimowy przyrody. Jest już ... Nasza ... płynie wartkim strumieniem, lód na niej dawno stopniał. Zakwitają pierwsze, wiosenne kwiaty: ..., ..., ... Z ciepłych krajów przylatują ..., ... Przyroda jest jeszcze osłabiona po zimie. Teraz odradza się na nowo, musimy to uszanować. Dlatego niedopuszczalne jest ... Przyroda odwdzięczy się nam szczerze”.

Zabawy językowe

Rozwiązywanie zadań tekstowych, np.: 1. 30 dzieci z klasy II a wybrało się na wycieczkę, aby szukać śladów wiosny. Było 17 chłopców a resztę stanowiły dziewczynki. Ile było dziewczynek? 2. Ułóż inne pytanie do zadania 1 i rozwiąż je. 3. W sprzątaniu parku wzięło udział 61 dzieci z klas II i 27 dzieci z klasy III a. Ile dzieci sprzątało park? – dzieci zapisują rozwiązania w zeszytach.

Zabawy matematyczne

Dzieci korzystają z komputerowego Kalkulatora. Uruchamiają systemowy program, poznają funkcje przycisków Kalkulatora oraz wykonują obliczenia. W zespołach przeliczają te same zadania i porównują wyniki (przykłady zadań: www.matzoo.pl). Na koniec zajęć dzieci mówią o tym, co najbardziej podobało im się w ciągu zajęć i żegnają się ze sobą.

Zajęcia komputerowe

Zadanie

Każdego dnia - nie zdając sobie z tego sprawy - przyczyniamy się do produkowania śmieci. A śmieci te burzą naturalną harmonię środowiska i krajobrazu. Czy można wykorzystać kłopotliwe odpady w twórczy sposób?

Waszym zadaniem jest stworzenie NIEWYKŁĘGEGO PRZEDMIOTU, który zbudowany będzie z materiałów

recyklingowych, czyli mówiąc prościej - ŚMIECI. Waszemu nietypowemu przedmiotowi nadacie również NIETYPOWĄ NAZWĘ. Wszystko to przedstawicie klasie podczas wymyślonej przez Was REKLAMY, w którą wpleciecie co najmniej TRZY ZALETY Waszego produktu. Pamiętajcie jednak, by Wasza reklama nie trwała dłużej niż 5 minut.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, stoper

Co mają przynieść dzieci

różnego rodzaju OCZYSZCZONE(!) materiały recyklingowe: plastikowe butelki, kubeczki po jogurtach, plastikowe pojemniki, stare gazety, kartony, pudełeczka, siatki foliowe, słoiki, szklane butelki itp., farby, nożyczki, pisaki

Rozgrzewka

PODOBIEŃSTWA

Uczestnicy siedzą w kole. Podaj nazwy jakichś dwóch przedmiotów. Zadaniem grupy będzie wymyślenie, co mają one ze sobą wspólnego. Wszyscy odpowiadają po kolei, zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Jeśli jakaś osoba nie będzie w stanie wymyślić podobieństwa – odpada. Wygrywa ten, kto pozostanie sam na „polu walki”. Przykład: Co mają ze sobą wspólnego moneta i zapalka? - obie są małe i lekkie, - obie są ciałem stałym, - obie podgrzewają - pieniądze emocje, zapalka powietrze, obie można użyć w losowaniu, moneta (orzeł i reszka), zapalka (w którą stronę zegniesz się po spaleniu).

Przebieg zajęć

Trening twórczości 28
Drugie życie przedmiotów

Prezentacje

Przygotuj stoper i odmierz dokładnie czas występu każdej drużyny. Zwróć uwagę na pomysłowość wykorzystania materiałów, czy zmieniono ich formę, czy wykorzystano elementy przedmiotu do stworzenia innej całości. Zapytaj drużynę, jakich dokładnie materiałów użyła do stworzenia projektu i jaką funkcję pełnią one w konstrukcji. Pomysłowe wykorzystanie materiałów, to np. użycie pociętej torebki foliowej jako sznurka, rozcięcie kartonika po soku i wykorzystanie jego wewnętrznej metalicznej strony itd. Po wszystkich prezentacjach, zapytaj uczniów, która reklama była wg nich najlepsza, który przedmiot najbardziej pomysłowy, a która nazwa najciekawsza.

Materiały z odzysku

- Zbieranie materiałów do tego zadania możecie rozpocząć tydzień lub dwa tygodnie wcześniej, gromadząc różnego rodzaju materiały recyklingowe. Przygotuj pojemniki w odpowiednich kolorach. Do jednego dzieci będą wrzucały tworzywa sztuczne, do drugiego szkło, a do trzeciego makulaturę. Pamiętajcie o tym, aby wszystkie śmieci były dokładnie oczyszczone, by nie zostały w nich żadne resztki jedzenia! Po rozwiązaniu zadania, dzieci posegregują niewykorzystane materiały, które możecie potem wspólnie wynieść do odpowiednich kontenerów.
- Podziel dzieci na 4-5-osobowe zespoły poprzez losowanie lub inną przyjętą metodą.

Super - bohaterowie

- Technika "Super - Bohaterowie", której autorem jest Arthur B. Van Gundy pozwala spojrzeć na problem z nowej perspektywy oraz ułatwia poszukiwanie nietypowych i abstrakcyjnych rozwiązań problemu. Polega ona na tym, że do rozwiązania problemu zatrudniamy różnych Super - Bohaterów (zapropnowanych przez dzieci). Dzięki ich super-zdolnościom, elementy problemu, które nam sprawiały trudność, nie są już przeszkodą.
- Co zrobić ze zbyt dużą ilością odpadów? My segregujemy śmieci, a jak z tym problemem poradziłby sobie różni Super-Bohaterowie? Dzieci notują swoje pomysły i prezentują na forum klasy.

Łączymy w pary

- Rozdaj zespołom kopie problemu wraz z punktacją, wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe terminy. Zwracaj zawsze uwagę na to, że punktacją jest również ważnym źródłem informacji o zadaniu, co jego treść. Zadawaj dzieciom pytania kontrolne, aby upewnić się, że wszyscy zrozumieli sens zadania i punktację.
- DZIWNNE PARY
Zapisać na tablicy 6 dowolnych rzeczowników podanych przez uczniów (np. książka, lampa, but, wieloryb itd.) i oznacz je cyframi 1 - 6. Następnie każda grupa dwukrotnie rzuca kostką (tak by wyniki losowania były różne) i stara się połączyć ze sobą "na siłę" wylosowane wyrazy. W ten sposób powstaną takie przedmioty, jak "książkolampa", "lampobut" itd.

Reklama

- Nadszedł czas, aby dziwne zlepek dwóch wyrazów zamienić w niezwykły przedmiot o nowych właściwościach (jeżeli jakaś drużyna jest niezadowolona z wyniku, może losować jeszcze raz).
- Uczestnicy rysują na kartkach wstępny szkic - jak może wyglądać dziwny przedmiot i tworzą mapę myśli. Odprowadzają od niego gałęzie, takie jak: wady, zalety, właściwości, cechy, funkcje, kto będzie tego używał itd.
 - Zespół rozdziela zadania i przystępuje do pracy. Część dzieci wymyśla reklamę, część zajmuje się wykonaniem przedmiotu, a ktoś inny opracowuje nazwę. Bez podziału zadań uczniowie nie dadzą rady ukończyć zadania w czas!

Punktacja:

pomysłowość wykorzystania materiałów recyklingowych	1 - 15p.
innowacyjność przedmiotu	1 - 10p.
skuteczność reklamy	1 - 10p.
pomysłowość nazwy	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Sluchanie informacji o majowych świętach. Wypowiadanie się na temat poznanych zawodów. majowych świąt oraz tekstów. Rozpoznawanie nazw symboli narodowych. Tworzenie rodzin wyrazów. Pis. nazw państw, ich mieszkańców, stolic europejskich. Układanie i pisanie zdań.

Rozpoznawanie czworokątów, prostokątów, kwadratów, mierzenie długości boków i rysowanie prostokąta o tych samych wymiarach. Mnożenie przez 5, 6, 7, i 9 w zakr. 50. Rozwiązywanie zad. tekstowych. Wprowadzenie pojęć: czynnik, iloczyn, w tym – przemienność mnożenia.

Europejskie państwa i ich stolicę. Korzystanie z politycznej mapy Europy. Korzystanie z mapy Polski. Wskazywanie wybranych miejscowości na mapie. Korzystanie z mapy Polski jako źródła informacji. Wskazywanie w kalendarzu dat dni świątecznych.

Ludzie różnych zawodów. Polska w Unii Europejskiej. Symbole Unii Europejskiej. Rzeczpospolita Polska. Symbole RP. Konstytucja RP. Święta państwowe. Wybrane obiekty i zabytki Krakowa. Grupy społeczne w średniowieczu i renesansie.

Sluchanie hymnu Unii Europejskiej – określanie nastroju utworu, sluchanie hymnu państwowego i pieśni „Mazurek Trzeciego Maja”, rozpoznawanie i nazywanie wartości nut, ćwiczenia rytmiczno-ruchowe utrwalające półnutę i ćwierćnutę z użyciem instrum. perkusyjnych.

Różne narzędzia pracy, rysowanie ilustracji do przysłowia, kolorowanie flagi Unii Europejskiej, wykonanie Korylionu Narodowego według instrukcji, wykonanie ilustracji do „Legenda o smoku wawelskim”.

Wypełnianie kolorem „Syriusza” – maskotki Unii Europejskiej, „Nasze symbole narodowe” – wyszukiwanie błędów w podanych zdaniach i poprawianie ich, zaznaczając i zmieniając tekst.

Ćwiczenia ogólnorozwojowe z obręczami kształtujące gibkość i zwinność, zasady ruchu drogowego w zabawach i grach – kształtowanie szybkiej reakcji na sygnały, ćwiczenia w terenie utrwalające znajomość zasad ruchu drogowego

Edukacja polonistyczna

Edukacja matematyczna

Edukacja przyrodnicza

Edukacja społeczna i etyka

Edukacja muzyczna

Edukacja plastyczna i techniczna

Zajęcia komputerowe

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

29. Nasze miejsce w Europie

Trening twórczości

Tematy dnia

29.1 Święto ludzi pracy

Sluchanie informacji i rozmowa o Święcie Pracy. Czyt. ze zrozumieniem wiersza W. Bełzy „Kim też ja będę?” Rozpoznawanie nazw zawodów. Tworzenie rodziny wyrazów. Układanie i pisanie zdań. Klasyfikowanie figur i czworokątów, rysowanie prostokątów, obliczanie długości wszystkich boków.

29.2 Poznajemy Europę

Polska i jej sąsiedzi na mapie Europy. Sluchanie informacji na temat UE. Symbole UE – kolorowanie flagi i wysłuchanie hymnu. Europejskie państwa i ich stolicę – pisanie nazw państw i ich mieszkańców. Wyodrębn. zbiorów: prostokątów, kwadratów, mierzenie i porównywanie dł. boków.

29.3 Świętujemy 3 Maja

Czyt. ze zrozumieniem wiersza Barwy ojczyście – rozmowa na temat treści wiersza i gazetki o Święcie Flagi i Święcie 3 Maja. Symbole RP. Pisanie świąt i dni uroczystych wielką literą. Sluchanie „Mazurek Trzeciego Maja”. Wykonanie Kotylionu Narodowego. Mnożenie przez 5 i 6 w zakresie 50.

29.4 Zwiedzamy Kraków

Sluchanie „Legenda o smoku wawelskim” B. Włodarczyka. Wypowiedź nt. wystawki i prezentacji multimed. o Krakowie. Mapa i plan miasta jako źródła informacji. Poznanie zabytków Krakowa i pisanie ich nazw. Tworzenie rodziny wyrazu. Mnożenie przez 7. Wprowadzenie pojęć: czynnik, iloczyn.

29.5 W ruinach zamku Rabsztyn

Czyt. legendy: „Zakłęcia rycerze z rabsztyńskiego zamku”. Nazywanie elem. obronnych zamku. Pisanie zdań – Kodeksu rycerskiego. Tworzenie zgrubień do podanych rzeczowników. Utrwalenie poznanych pojęć muzycznych. Mnożenie przez 8 i 9. Korzystanie z przemienności mnożenia

Pytania HOT

Kim nie chciałbyś zostać jak dorośniesz? Dlaczego dorośli pracują? Co by było, gdyby nagle wszyscy przestali pracować? Która figura geometryczna jest najbardziej elegancka? Dlaczego?

29.1 Święto ludzi pracy

Cele

Uczeń: poznaje Święto Pracy, wymienia znane zawody i narzędzia wykorzystywane w nich, zna przysłowia o pracy, klasyfikuje figury, zna pojęcie czworokąt, dokonuje pomiarów prostokątów.

Przygotuj

plakat „1 Maja”, dla każdego dziecka: kartę z przysłowiami do uzupełnienia wyrazami, rozsypankę wyrazową „Praca ludzi wzbogaca”, dla czterech grup: 4 ilustracje przedstawiające wybrane zawody w formie puzzli, klocki-figury geometryczne.

Co mają przynieść dzieci

kartkę z bloku rysunkowego do wykonania rysunku, różne miary (krawiecką, stolarską, itp).

Na tablicy

umieść przykładowy plakat informujący o obchodach Święta Pracy.

W zeszytach

dzieci zapisują rodzinę wyrazów do wyrazu „praca”, zdania z wybranymi wyrazami, nazw zawodów w kolejności alfabetycznej oraz rysują prostokąty w o podanych wymiarach i obliczają długości wszystkich boków.

Zadanie domowe

Nauć się na pamięć wiersza W. Bełzy „Kim też ja będę?”.

Proponowany przebieg zajęć

Co to będzie za zawód?

Dzieci układają w grupach puzzle-ilustracje przedstawiające wykonywane zawody, np. nauczyciel, lekarz, stolarz, murarz, a następnie podają skojarzenia do tego zawodu, np. nauczyciel - dziennik, książka, tablica, zeszyt ucznia, itp. i wypowiadają się na temat pracy w tych zawodach.

Święto Pracy

Dzieci odczytują informacje z plakatu z okazji 1 Maja. Odpowiadają na pytania: Jaka data jest na plakacie? Dlaczego na plakacie dominują barwy biała i czerwona? Jak nazywa się święto obchodzone w tym dniu? Jaki jest program obchodów? Krótko opowiedz dzieciom o Święcie Pracy.

Rodzina „pracy”

Dzieci tworzą rodziny wyrazu „praca”, np. pracowity, pracownik, odpracować, pracować. Przepisują rodziny wyrazu do zeszytu, układają i zapisują zdań z wybranymi wyrazami.

Przysłowia o pracy

Dzieci uzupełniają zdania-przysłowia o pracy wykorzystując zgromadzone wyrazy, np. „... jak pszczołka”, „Bez ... nie ma kołaczy”, „Jaka ... taka płaca”. Następnie kojarzą je z obrazkami ilustrującymi przysłowia. głośne czytanie przysłów, wyjaśnianie znaczenia tych przysłów.

Praca ludzi wzbogaca?

Dzieci układają z rozsypanki wyrazowej przysłowia „Praca ludzi wzbogaca”. Swobodnie wypowiadają się na temat znaczenia słów tego przysłowia, a następnie interpretują je w formie rysunku. Na koniec prezentują pracę.

„Kim też ja będę?”

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem wiersz W. Bełzy „Kim też ja będę?”. Swobodnie wypowiadają się na temat treści i odpowiadają na pytanie zawarte w wierszu. Oglądają ilustracje przedstawiające osoby różnych zawodów – nazywają zawody i przepisują nazwy do zeszytu w kolejności alfabetycznej.

Geometryczny zawrót głowy

Dzieci klasyfikują figury (klocki) geometryczne wg podanych warunków, np. zbioru wg kolorów, wielkości, itp., wyróżniają czworokąty, słownie opisują prostokąty, wyszukują i nazywają przedmioty w klasie, w których są prostokąty. Wykonują zadania na wyszukiwanie i kolorowanie na czerwono czworokątów będących prostokątami, innym kolorem – pozostałych.

Kwadratowa perkusja

Dzieci rysują szlaczek z figurami geometrycznymi – dobierają instrumenty perkusyjne do tych figur i przedstawiają motyw z figurami za pomocą rytmu i ruchu.

Wszędzie pełno prostokątów!

Dzieci wykonują ćwiczenia w mierzeniu przedmiotów w klasie, które zawierają prostokąty. Rozwiązują zad. tekstowych z mierzeniem boków prostokątów i zapisują ich długości, np.: AB - 6 cm, CD - 3 cm. Rysują prostokąty o podanych wymiarach i obliczaniem długości wszystkich boków. Na konie zajęć dzieci żegnają się ze sobą z uśmiechem.

Pytania HOT

Gdzie jest "zagranica"?
Do jakiego kraju Europy chciałbyś pojechać? Dlaczego?
Co to znaczy, że Polska jest w Unii Europejskiej?

Cele

Uczeń: wie, że Polska należy do UE, zna symbole UE, poznaje państwa wchodzące w skład UE, wie, że nazwy państw, miast i mieszkańców krajów UE zapisujemy wielką literą, potrafi mierzyć boki kwadratu.

Przygotuj

mapę Unii Europejskiej, zdjęcie flagi UE, hymn Unii Europejskiej, wystawkę zdjęć z wybranymi stolicami Europy, dla każdego ucznia: rozsypanki literowe z obrazkami stolic europejskich i okienkami do podpisu, karty do tworzenia zbiorów prostokątów i kwadratów (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

29.2 Poznajemy Europę

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść mapę Unii Europejskiej oraz zdjęcie flagi UE.

W zeszytach

dzieci zapisują zasadę: „Nazwy kontynentów, państw i miast piszemy wielką literą” oraz zapisują nazwy mieszkańców państw UE.

Zadanie domowe

Poznajemy Unię Europejską

Dzieci stojąc w kręgu starają się ustać na jednej nodze z zamkn. oczami i jak najdłużej utrzymać. Następnie zachęć dzieci, by w kręgu złapały się za ręce i spróbowały jeszcze raz. Razem łatwiej! Następnie pokaż dzieciom mapę Unii Europejskiej. Dzieci odczytują nazwy państw Europy należących do Unii. Wskazują miejsce Polski na mapie oraz jej sąsiadów. Opowiedz dzieciom krótko o Unii Europejskiej, w tym datę przystąpienia Polski do UE.

Symbole Unii Europejskiej

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat wyglądu flagi UE na podstawie zdjęcia, kolorują flagę, wysłuchują hymn, „Ode do radości” i określają jego nastrój.

Poznajemy europejskie stolice

Dzieci oglądają wystawkę zdjęć prezentujących stolice krajów należących do UE – rozmawiają na temat charakterystycznych budowli-symboli oglądanych miast, głośno czytają nazwy stolic umieszczone pod zdjęciami.

Jakie to państwo?

Rozdaj dzieciom rozsypanki literowe lub sylabowe z nazwami państw europejskich. Dzieci układają nazwy, łączą je z obrazkami stolic (zapisują nazwy państw we właściwych okienkach pod obrazkami). Następnie zapisują w zeszytach zdania: „Nazwy kontynentów, państw i miast piszemy wielką literą”.

Good morning i bonjour!

Dzieci czytają pozdrowienia w językach niektórych państw europejskich i łączą je z postaciami narodowości, np.: „buongiorno” - Włoch, „good morning” - Anglik, „bonjour” - Francuz, „buenos dias” - Hiszpan. Zapisują w zeszytach w kolejności alfabetycznej nazwy mieszkańców państw Europy.

Zabawa geometryczna

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami na: wyodrębnianie zbiorów prostokątów i kwadratów, mierzenie i porównywanie długości boków w prostokątach i kwadratach, kolorowanie zbiorów prostokątów i kwadratów dwoma ulubionymi kolorami wyszukiwanie w klasie przedmiotów, w których ukryły się kwadraty.

Obliczamy boki pocztówki

Dzieci rozwiązują zadania tekstowe na obliczenie długości wszystkich boków kwadratowej pocztówki, np. zmierz boki pocztówki i oblicz, ile centymetrów ozdobnej taśmki potrzebne jest do oklejenia boków? Następnie dzieci rysują prostokąt i kwadrat o podanych wymiarach.

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą mówiąc: „CIAO!”

Przeczytaj dzieciom wiersz „Barwy ojczyste”. Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat treści wiersza i opowiadają na pytania: Jakie są nasze barwy narodowe? Co symbolizują te barwy? W jakich sytuacjach (kiedy) szczególnie prezentowane są nasze barwy ojczyste? Pokaż dzieciom zdjęcia z uroczystych wydarzeń. Następnie każde dziecko wykonuje z wycinanek, wykałaczki i plasteliny mini-flagę Polski, którą przyczepia do swojej ławki.

Nasze barwy ojczyste

Dzieci oglądają gazetkę tematyczną i rozmawiają o polskich symbolach narodowych. Ustnie opisują godło i flagę RP, odsłuchują „Mazurek Dąbrowskiego”. Następnie opowiedz dzieciom o Święcie Flagi RP i 3 Maja. Dzieci wyszukują te święta w kalendarzu.

Nasze polskie święta

Dzieci dopowiadają wspólnie rozpoczęte przez ciebie zdania i zapisują je na tablicy i w zeszytach: Mieszkam w..., Jestem..., Mówię w języku..., Stolicą Polski jest..., Flaga Polski jest..., Godłem Polski jest..., Polski hymn narodowy to...

Jestem z Polski!

Dzieci wysłuchują pieśni „Mazurek Trzeciego Maja” i rozmawiają na temat znaczenia jej słów. Wykonują ćwiczenia w zakresie rozpoznawania i nazywania wartości nut, uzupełniania brakujących półnut i ćwierćnut. Następnie przeprowadź z dziećmi ćwiczenia rytmiczno-ruchowe utralające półnutę i ćwierćnutę z użyciem instrumentów perkusyjnych.

Mazurek Trzeciego Maja

Podaj dzieciom instrukcję do wykonania kokardy narodowej z przygotowanych wcześniej elementów: białych i czerwonych pasków papieru o szer. 1,5 cm i dł. 25 cm, krążka z czerwonej tekturki o średn. 6-7 cm, klej. Po wykonaniu prac, przypnij dzieciom kokardy na agrafka.

Stwórzmy kokardę narodową!

Dzieci wykonują zadania na mnożenie po 5 i 6 z zastosowaniem liczmanów lub liczydeł przedstawione w formie zbiorów, drzewek, osi liczbowej.

Ćw. sprawności rachunkowej

Dzieci rozwiązują zadania tekstowe z zastosowaniem mnożenia po 5 i 6, np.: Kasia kupiła 6 biało-czerwonych kokard narodowych, każda kosztowała 2 złote. Ile złotych zapłaciła Kasia za te kokardy? itp.

Ile kupię flag?

Na koniec zajęć wszystkie dzieci stają w kręgu i łapią się za ręce. Mówią: „Jesteśmy Polakami! Fajnie jest być Polakiem!”.

Pytania HOT

Dlaczego obchodzimy święta narodowe? Jaki ubiór zaproponowałbyś aby uświetnić Święto Flagi i 3 Maja? Co mogłoby jeszcze być symbolem Polaków?

Cele

Uczeń: zna barwy ojczyste, symbole narodowe Polski oraz nazwy świąt majowych i ich daty, dodaje jednakowe składniki i zastępuje je mnoż., rozpoznaje nuty na pięciolinii.

Przygotuj

gazetkę prezentującą Święto Flagi i 3 Maja, nagranie hymnu Polski i pieśń „Mazurek Trzeciego Maja”, dla każdego dziecka: zadania na mnożenie po 5 i 6 ze zbiorami, drzewkami, osią liczbową oraz zadania tekstowe, ćwiczenia uzupełnienia w brakujące półnutę i ćwierćnutę.

Co mają przynieść dzieci

wycinanki, plastelinę, wykałaczkę, nożyczki, kalendarz z zaznaczonymi datami świąt narodowych, materiały do wykonania kokardy narodowej (patrz: treść lekcji).

29.3 Świątujemy 3 Maja

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść godło i flagę RP.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania opisujące symbole narodowe, np. „Flaga Polski jest biało-czerwona”, wpisują działania i wyniki mnożenia zadań tekstowych.

Zadanie domowe

Nauč się na pamięć wiersza „Barwy ojczyste”.

Dzieci stoją w rozscypce, każde z nich jest smokiem. Szukają innych smoków, podobnych do siebie (np. kolor włosów) i witają się z nimi łapą, nogą, „ogonem”. Następnie przeczytaj „Legendę o Smoku Wawelskim” B. Włodarczyk. Dzieci odpowiadają na pytania: Z jakim miastem związana jest legenda? Gdzie mieszkał smok? Dlaczego smok był zły? Kto pokonał smoka?

Smok Wawelski

Dzieci odszukują i wskazują na mapie Polski miasto Kraków. Określają położenie miasta będące odpowiedziami na pytania: W jakiej części Polski znajduje się Kraków? Nad jaką rzeką położone jest to miasto? Jakie inne miasta znajdują się w pobliżu?

Znajdź Kraków!

Przygotuj wystawkę pamiątek, pocztówek i zdjęć z zabytkami Krakowa. Dzieci dokładają do niej swoje suweniry. Odczytują nazwy zabytków i układają i zapisują zdania w zeszytach z wybraną nazwą zabytku.

Krakowskie zabytki

Dzieci oglądają prezentację multimedialną z ciekawostkami o Dzwonie Zygmunta. Swobodnie wypowiadają się na temat informacji i odpowiadają na pytania: Jak nazywa się najsłynniejszy w Polsce dzwon? W jakim mieście znajduje się dzwon Zygmunta? Kiedy (w jakich sytuacjach) odzywa się dzwon Zygmunta? Jak wygląda?

Dzwon Zygmunta

Dzieci ustnie tworzą rodziny wyrazów od wyrazu dzwon. Zaczynij od wypowiedzenia słowa „dzwon -”, dzieci dopowiadają końcówkę, np. „-ek”. Następnie zapisują na tablicy i w zeszytach wyrazy: dzwon, dzwonek, dzwonnica, dzwoneczek, dzwonić. Dzieci układają zdania z tymi wyrazami.

Dzwonnica pełna dzwoneczków

Dzieci prezentują brzmienie przyniesionych dzwoneczków dowolnymi sposobami. Następnie podziel dzieci na 3 lub 4 grupy i przeprowadź doświadczenie, które będą odpowiedziały na pytanie: Od czego może zależeć brzmienie dzwoneczków?

Zabawa dźwiękami

Rozdaj dzieciom kserokopię fragmentu planu Krakowa. Dzieci odszukują na planie nazwy poznanych zabytków, wytyczają trasy zwiedzania miasta zgodnie z poleceniem, uzupełniają zdania w brakujące nazwy zabytków. Na koniec głośno czytają uzupełnione zdania, będące wypowiedziami przewodnika.

Przewodnik po Krakowie

Dzieci wykonują ilustrację do poznanej „Legendy o Smoku Wawelskim”. Organizują wystawkę prac i swobodnie wypowiadają się na ich temat.

Narysowana legenda

Dzieci ćwiczą mnożenie po 7 w zakresie 50: wykonują rachunek pamięciowy. Następnie zaprezentuj plansze z przykładem mnożenia i pojęciami: czynnik, czynnik, iloczyn. Dzieci ćwiczą obliczanie iloczynów według podanych przykładów na tablicy, np.: oblicz iloczyn liczb: 3 i 4, 6 i 5, 4 i 7 – zapisują działania i iloczyn w zeszytach.

Ćw. sprawności rachunkowej**Pytania HOT**

Wymyśl własny sposób na pokonanie Smoka Wawelskiego. Który zabytek Krakowa chciałbyś zwiedzić? Dlaczego?

Cele

Uczeń:
zna legendę o Smoku Wawelskim, poznał miasto Kraków i jego zabytki, potrafi stworzyć plan zwiedzania, poprawnie mnoży po 7, stosuje pojęcia: czynnik, iloczyn.

Przygotuj

mapę Polski, prezentację multimedialną o dzwonie Zygmunta, zdjęcia zabytków Krakowa, fragment planu Krakowa z omawianymi zabytkami, dla każdego dziecka: uzupełniankę brakujących wyrazów (patrz: treść lekcji), planszę matematyczną z przykładami mnożenia i pojęciami: czynnik, iloczyn.

Co mają przynieść dzieci

różnej wielkości dzwoneczki, w miarę możliwości: pamiątki z Krakowa, białą kartkę papieru, kredki olejne.

29.4 Zwiedzamy Kraków**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść Mapę Polski, powiększony fragment planu Krakowa z najważniejszymi zabytkami.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy zabytków Krakowa, ułożone zdania z wybraną nazwą zabytku, rodzinę wyrazu „dzwon” oraz działania i obliczenia mnożenia i iloczynów.

Zadanie domowe

Pytania HOT

Co według Ciebie znaczą słowa: „był rycerskim”?
Jak wyglądałby zamek twoich marzeń? Opisz go w kilku słowach.
Czy chciałbyś zamieszkać w zamku? Dlaczego?

Cele

Uczeń: nazywa elementy obronne zamku, tworzy kodeks rycerski, starannie przepisyuje zdania, układa i pisze zdania ze zgrubieniami, mnoży w zakresie 50, utrwala poznane pojęcia muzyczne.

Przygotuj

nagranie odgłosów duchów, legendę „Zakłęci rycerze z rabsztyńskiego zamku”, mapę Polski, kartoniki z literkami do ułożenia wyrazu „zamek”, planszę lub zdjęcia przedstawiające zamek z elem. obronnymi, dla każdego dziecka: kartę do tworzenia zgrubień, odznakę rycerską.

Co mają przynieść dzieci

liczmany, zdjęcia przedstawiające zamki i pałace.

29.5 W ruinach zamku Rabsztyn

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść mapę Polski oraz planszę lub zdjęcia zamku z jego elementami obronnymi.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania będące Kodeksem rycerskim, zapisują zdania ze zgrubieniami oraz działania do zadań tekstowych i ich wyniki (iloczynny).

Zadanie domowe

Włącz dzieciom nagranie odgłosów ducha. Dzieci rozpoznają głosy i zastanawiają się o czym będą zajęcia. Przeczytaj legendę „Zakłęci rycerze z rabsztyńskiego zamku” J. Liszka. Wyjaśnij dzieciom niezrozumiałe pojęcia. Dzieci wypowiadają się na temat treści i odpowiadają na pytania do treści tekstu: Gdzie znajdują się pozostałości zamku (dzieci wskazują na mapie miejscowość Rabsztyn) Co znajduje się pod ruinami tego zamku? itp.

Zakłęci rycerze

Dzieci układają z rozsypanki wyraz „zamek”, będący odpowiedzią na pytanie: Gdzie są skrywane tajemnice? Oglądają planszę z zamkiem, wskazują i nazywają elementy obronne zamku, np.: fosa, dziedziniec, wieże, most zwodzony oraz swobodnie wypowiadają się na temat rycerzy.

Rycerski zamek

Dzieci w grupach rozmawiają o cechach dobrego rycerza. Następnie spisują na szarym papierze Kodeks rycerski, np.: „Rycerz zawsze mówi prawdę. Rycerz jest odważny i walczy uczciwie. Rycerz zawsze broni słabszych i bezbronnych. Rycerz nigdy nie łamie przyrzeczenia”.

Kodeks rycerski

Utrwalenie muzycznych pojęć: dźwięki, melodia, rytm, dynamika z wykorzystaniem nagrań i instrumentów perkusyjnych. Dzieci poruszają się w określonym rytmie w zależności od zmian w muzyce.

Zabawa muzyczna

Dzieci tworzą zdrobienia do wyrazów, np: zamek-zameczek, koń-konik itp. Według tego samego wzoru tworzą zgrubienia: zamek-zamczysko, koń-konisko. Następnie rozdaj dzieciom karty z ćwiczeniami na uzupełnianie podanych rzeczowników w zgrubienia. Dzieci układają i piszą w zeszytach dwa zdania z wybranymi zgrubieniami.

Zamek-zamczysko, konik-koń

Dzieci wykonują zadania na mnożenie przez 5, 6, 7 w zakresie 50. Przeprowadź zabawę na jak najszybsze układanie zbiorów liczmanów ilustrujących właściwy iloczyn. Następnie rozwiązują zadania tekstowe z zastosowaniem mnożenia przez 8 i 9, np. Ruiny zamku Krzyżtopór zwiedziło 5 grup turystów. W każdej grupie było 8 osób. Ile turystów zwiedziło ruiny? Dzieci zapisują w zeszytach działania i iloczynny.

Szybkie mnożenie

Zorganizuj zabawę w trening rycerski. Dzieci wykonują ćwiczenia ogólnorozwojowe z obciążeniami kształtującymi gibkość i zwinność oraz ćwiczenia na kształtowanie szybkiej reakcji na sygnały. Każde dostaje rycerską odznakę.

Trening rycerski

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą rycerskimi pozdrowieniami.

Człowiek - najlepsza inwestycja

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Rozmowy inspirowane legendami, słuchanie wybranych rozdziałów lektury „Porwanie Baltazara Gąbki”. Wypowiedzi na temat poznanych miast, ich zabytków i ważnych obiektów. Pisanie zdań, nazw zabytków, obiektów. Rozpoznawanie rzeczowników i przymiotników.

Edukacja polonistyczna

Mnożenie i dzielenie przez 5 i 6 w zakresie 50, z wykorzystaniem odwrotności działań. Dzielenie w zakresie 50 i sprawdzanie obliczeń za pomocą mnoż. Pojęcia: dzielna, dzielnik, iloraz. Rozw. zadań tekstowych. Obliczenia pieniędzy. Zapisywanie i obliczanie iloczynów liczb.

Edukacja matematyczna

Warszawa, Gdańsk i Poznań na mapie Polski. Podróż po mapie wzdłuż Wisły z Krakowa do Gdańska. Zbiorniki wodne, korzyści płynące z dostępu Polski do morza: transport morski, połowy ryb, nazwy ryb morskich, wypoczynek i rekreacja.

Edukacja przyrodnicza

Stolica, zabytki i obiekty Warszawy, Gdańska i Poznania jako dziedzictwo kultury, pomoc przyjacielska, pomoc potrzebującym.

Edukacja społeczna i etyka

Zabawa ruchowa ze śpiewem „Jedzie pociąg z daleka”, słuchanie „Piosenki o Królewsko-Cesarskim Trakcie”, improwizowanie ruchem treści piosenki, wykonywanie efektów akustycznych do refrenu.

Edukacja muzyczna

Wykonanie miniaturowego Pałacu Kultury – praca w grupach. Przedstawienie bohatera lektury „Porwanie Baltazara Gąbki”, za pomocą kredek olejnych, ilustracja farbami morskiego brzegu, przedstawienie domków budniczych za pomocą kredek olejnych.

Edukacja plastyczna i techniczna

Korzystanie z interaktywnej mapy i planu miasta jako ważnego źródła informacji, korzystanie z Przybornika programu Paint – zaznaczanie i wycinanie dowolnych elementów rysunku.

Zajęcia komputerowe

Mini piłka nożna – uderzenie i przyjęcie piłki wewnętrzną stroną stopy, prowadzenie piłki nogą po prostej i w słomie między słupkami, mecz mini piłki nożnej.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

30. Od Krakowa do Gdańska

Trening twórczości

Tematy dnia

30.1 Nasza stolica – Warszawa

Rozmowa nt. poznanej „Legendy o Warszawie i Sawie”. Porządkowanie wydarzeń i nadawanie im tytułów. Czasowniki w zdaniu. Oglądanie prezent.mulimed. o Warszawie. Pisanie nazw pomników, muzeów, zabytków i innych obiektów. Mnożenie i dzielenie przez 5 i 6 w zakresie 50.

30.2 Porwanie Baltazara Gąbki

Słuchanie fragmentu lektury „Porwanie Baltazara Gąbki”. Pisanie metryczki książki. Porządkowanie kolejności wydarzeń i ich zapis w zeszytach. Poznanie dalszych przygód Smoka i kucharza w wersji filmowej. Czytanie wyrazów i tworzenie zbioru nazw przedmiotów potrzebnych w wyprawie.

30.3 Wśród zabytków Gdańska

Poznanie legendy o „Okrutniku z Gradowej góry”. Układanie i pisanie planu wydarzeń. Zabytki i ważne obiekty Gdańska – pisanie ich nazw wielką literą. Korzyści płynące z morza: transport morski, morskie ryby Bałtyku. Dzielenie przez 7 w zakr. 50. Wprowadz pojęć: dzielna, dzielnik, iloraz

30.4 Z wizytą w Poznaniu

Słuch. legendy „O koziołkach z ratuszowej wieży” – wypowiedzi na temat treści. Pisanie odpowiedzi do postawionych pytań. Interaktywny spacer po Poznaniu – wyróżnianie zabytków i ważnych obiektów miasta. Poznanie wyrazów gwary poznańskiej. Dzielenie przez 8 i 9 w zakresie 50.

Przeczytaj dzieciom „Legendę o Warsie i Sawie” D. Strzeleckiej. Następnie spytaj dzieci czy wiedzą, o czym będzie mowa na dzisiejszej lekcji – o stolicy Polski. Dzieci wypowiadają się na temat treści i udzielają odpowiedzi na pytanie: Skąd wzięła się nawa Warszawa? Co jest herbem Warszawy?

Podziel dzieci w pary. Rozdaj każdej parze koperty z rozsypanymi obrazkami przedstawiającymi historię legendy. Dzieci układają obrazki zgodnie z kolejnością wydarzeń w legendzie. Nadają obrazkom tytuły i zapisują je w okienkach pod obrazkami. Podkreślają czasowniki oraz kolorują obrazków według własnego pomysłu.

Porozmawiaj z dziećmi o tym, co rozumieją pod pojęciem „Nasza stolica – Warszawa”. Przedstaw dzieciom prezentację multimedialną o pomnikach, muzeach, zabytkach i innych ważnych budowlach (obiekty) Warszawy. Dzieci głośno odczytują wszystkie nazwy i swobodnie wypowiadają się na ich temat.

Podziel dzieci na grupy. Dzieci układają z rozsypanek wyrazowych nazwy poznanych pomników, muzeów, zabytków i innych ważnych budowli Warszawy. Głośno odczytują nazwy. Następnie kształtnie i estetycznie zapisują w zeszytach nazwy poznanych obiektów Warszawy.

Dzieci tworzą pociąg, który zawiezie ich do Warszawy. Część dzieci ustawia się jedno za drugim z rękami na ramionach, reszta dzieci czeka na pociąg na „stacjach”. Pociąg rusza w takt śpiewanej piosenki, po zwrotce – zatrzymuje się i część dzieci „wsiada” do pociągu.

Dzieci wykonują zadania z rachunkiem pamięciowym – mnożą i dzielą przez 5 i 6 w zakresie 50.

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami na mnożenie i dzielenie w zakresie 50 z wykorzystaniem odwrotności działań w formie grafów strzałkowych, osi liczbowej, pisanie działań i rozwiązań, np.: $4 \times 5 = 20$, $20 : 5 = 4$, $20 : 4 = 5$ itd., itp.

Podziel dzieci na grupy. Każda wykonuje miniaturę Pałacu Kultury z dostępnych pudełek różnej wielkości i kolorowego papieru. Dzieci nie muszą wiernie odwzorować budynku, mogą stworzyć go w takich kolorach jakie chcą i ozdobić według swojego pomysłu. Niech będzie to ich wymarzony Pałac Kultury.

Wspomnij dzieciom, że Warszawa słynie również ze stadionu piłkarskiego. Dzieci wcielają się w rolę piłkarzy. Przeprowadź z dziećmi grę w mini piłkę nożną – dzieci uderzają i przyjmują piłkę wewnętrzną stroną stopy, prowadzą piłkę nogą po prostej i w siałomie między słupkami, rozgrywają mecz mini piłki nożnej.

Wars i Sawa

Legenda w obrazkach

Nasza stolica

Zabytki Warszawy

...zabierz nas do Warszawy!

Rachunek pamięciowy

Liczmy do 50

Mój Pałac Kultury

Mecz piłki nożnej

Pytania HOT

Jak nazywałyby się stolica Polski, gdyby Wars i Sawa nigdy się nie spotkali? Dlaczego Warszawa jest stolicą Polski?

Cele

Uczeń: wymienia nazwy ważnych obiektów Warszawy i zna ich przeznaczenie, zna legendę powstania Warszawy, współpracuje w grupie, poprawnie mnoży i dzieli w zakresie 50.

Przygotuj

prezentację multimedialną o pomnikach, zabytkach i budowlach Warszawy, rozsypankę wyrazową do układania nazw obiektów W-wy dla 4 grup, dla każdego dziecka: kartę z „Legendą o Warsie i Sawie” w formie obrazków do podpisu, zadania na wykorzystanie odwrotności działań.

Co mają przynieść dzieci

trzy pudełka różnej wielkości do wykonania miniaturowego Pałacu Kultury, kolorowy papier, klej, nożyczki.

30.1 Nasza stolica – Warszawa

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

wyświetl prezentację multimedialną przedstawiającą pomniki, muzea, zabytki i inne ważne budowle (obiekty) Warszawy.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy pomników, muzeów i innych ważnych obiektów (budowli) Warszawy.

Zadanie domowe

Rozwiąż 2 przykłady mnożenia przez 6 w zakresie 50 oraz napisz do nich działania odwrotne wraz z rozwiązaniem.

Jedno dziecko jest smokiem. Pozostałe dzieci ustalają czynność jaką będą naśladowały przed smokiem. Stają po drugiej stronie sali i wołają: „Dzień dobry smokul!”. Smok odpowiada: „Dzień dobry dzieci. Co robiliście?”. Dzieci naśladowują umówioną czynność. Gdy smok odgadnie, o jaką czynność chodzi, dzieci i smok przebiegają na drugą stronę. Smok w tym czasie łapie dzieci. Złapane stają się się smokami. Zabawa trwa aż zostanie 1 dziecko.

Smocza zabawa

Rozdaj dzieciom kartoniki z wyrazami z tytułem lektury. Dzieci po ułożeniu tytułu głośno go odczytują. Następnie zaprezentuj dzieciom książkę S. Pagaczewskiego „Porwanie Baltazara Gąbki” z odczytaniem tytułu, autora i wydawnictwa. Zapisz na tablicy metryczkę książki. Dzieci przepisują ją kształtnie i estetyczne do zeszytów.

Porwanie Baltazara Gąbki

Głośno przeczytaj fragment lektury „Porwanie Baltazara Gąbki”. Dzieci wypowiadają się na temat treści i odpowiadają na pytania: Jak nazywają się bohaterowie lektury? Kto zaginął podczas swoich prac badawczych? Kto wyruszył na poszukiwania? Kto chciał udaremnić odnalezienie profesora?

Poznajemy świat Baltazara Gąbki

Dzieci ćwiczą ciche czytanie ze zrozumieniem. Porządkują kolejność wydarzeń, a następnie głośno odczytują ułożone zdania i przepisują je do zeszytu.

Praca z tekstem

Dzieci oglądają wersję filmową 2-3 odcinków „Porwania Baltazara Gąbki” z CD lub ze strony internetowej: (www.bajki.onet.pl). Wypowiadają się nt. własnych wrażeń po zapoznaniu się z dalszymi przygodami Smoka i kucharza Bartłomieja Bartolini.

Cd. wyprawy Smoka

Dzieci przedstawiają wybranego bohatera lektury przy użyciu plasteliny. Po zakończeniu organizują wystawkę prac i wypowiadają się na temat własnych prac.

Plastelinowy bohater

Podziel dzieci na 4 grupy. Każda otrzymuje zestawy różnych wyrazów, w tym wyrazy-nazwy tych rzeczy, które będą przydatne podczas wyprawy smoka. Dzieci odszukują wyrazów w grupie i wspólnie podejmują decyzję, która nazwa powinna znaleźć się w bagażu Smoka. Grupy umieszczają wybrane nazwy na gazetce lub na arkuszu papieru. Na koniec lekcji dzieci zegnają się ze sobą udając, że są smokami.

Bagaż Smoka**Pytania HOT**

W którego bohatera lektury chciałbyś wcielić się choć na chwilę?
Co zabrałbyś w podróż aby jak najszybciej odnaleźć profesora Baltazara Gąbkę?

Cele

Uczeń: zna treść poznanego fragmentu lektury „Porwanie Baltazara Gąbki” i jej bohaterów, porządkuje wydarzenia, uważnie słucha wypowiedzi innych i buduje własną.

Przygotuj

kartoniki z wyrazami do ułożenia tytułu lektury, lekturę „Porwanie Baltazara Gąbki”, nagranie 2-3 odcinków wersji filmowej, zadania dla każdego dziecka na porządkowanie wydarzeń, kartoniki z nazwami przedmiotów potrzebnych rzeczy w wyprawie dla czterech grup.

Co mają przynieść dzieci

kartka białego papieru, kredki olejne, plastelinę.

30.2 Porwanie Baltazara Gąbki**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz metryczkę lektury.

W zeszytach

dzieci zapisują metryczkę książki i uporządkowane wydarzenia fragmentu lektury.

Zadanie domowe

Nauč się opowiadać poznany fragment lektury, przeczytać samodzielnie następne przygody Smoka Wawelskiego

Dzieci siedzą w kręgu. Powiedz, by zamknęły oczy. Włącz nagranie szumu morskich fal, odgłosów mew. Dzieci wsłuchują się w morskie odgłosy i próbują zgadnąć, nad jakie polskie miejsce dziś „popłyną”. Następnie zaprezentuj dzieciom zdjęcia, pocztówki i pamiątki związane z Gdańskiem. Dzieci tworzą wspólną wystawkę o tym mieście. Odszukują Gdańsk na mapie Polski.

Morskie miasto

Głośno przeczytaj legendę o „Okrutniku z Gradowej Góry”. Po wysłuchaniu dzieci odpowiadają na pytanie: Skąd wzięła się nazwa Gdańsk? Dzieci wspólnie układają plan wydarzeń legendy, zapisują go w zeszytach. Następnie siadają w kole. Dzieci po kolei, po jednym zdaniu, opowiadają legendę (mogą korzystać z zapisanych planów wydarzeń legendy).

Skąd się wziął Gdańsk?

Przeprowadź zabawę ruchową „Taniec fal”. Dzieci siedzą „po turecku” w 2-3 szeregach. Trzymając się za ręce, na sygnał: „sztorm” zaczynają naśladować wzburzone fale, na sygnał: „wieje lekki wiatr” siedzący uczniowie kołyszą się lekko na boki.

Tańczące fale

Dzieci organizują wystawkę o Gdańsku ze zgromadzonych materiałów. Następnie układają z rozsypanek wyrazowych nazwy pomników, zabytków i innych ważnych obiektów Gdańska, głośno odczytują ich nazwy i wskazują te obiekty na wystawce. Następnie zapisują nazwy w zeszytach.

Co zobaczą w Gdańsku?

Porozmawiaj z dziećmi o korzyściach płynących z położenia miasta nad morzem, wypoczynku i rekreacji. Opowiedz o transporcie morskim i o morskich rybach Bałtyku. Następnie podziel dzieci na grupy. Każdej grupie rozdaj takie same ilustracje z podpisami przedstawiające różne ryby, również słodkowodne. Dzieci tworzą planszę ryb żyjących w Bałtyku, przyklejając do arkusza te właściwe. Prezentują swoje prace.

Dobrze mieszkać nad morzem

Dzieci wykonują farbami akwarelowymi ilustrację przedstawiającą morski brzeg stosując odpowiednie barwy. Włącz nagranie morskich dźwięków, by łatwiej mogły sobie wyobrazić krajobraz. Następnie prezentują swoje prace.

Przejdź się morskim brzegiem

Wprowadź pojęcia: dzielna, dzielnik, iloraz. Podaj kilka przykładów dzielenia przez 7 w zakresie 50 (na planszy). Dzieci rozwiązują zadania tekstowe na obliczanie ilorazu, np. Tobiasz kupił 3 miniaturowe statki morskie, za które zapłacił 35 zł. Ile kosztował 1 statek? Dzieci zapisują działania i wyniki dzielenia w zeszytach, sprawdzają wyniki dzielenia za pomocą mnożenia. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą morskim pozdrowieniem.

Morskie obliczenia

Pytania HOT

Jak myślisz, co mogłaby powiedzieć turystom leżąca na plaży muszelka? Czy lepiej jest mieszkać nad morzem, czy w górach?

Cele

Uczeń: wie, gdzie leży Gdańsk, wymienia ważne obiekty i zabytki Gdańska, wymienia korzyści płynące z mieszkania nad morzem, rozpoznaje ryby morskie, zna pojęcia: dzielna, dzielnik, iloraz.

Przygotuj

kartoniki z literami do ułożenia wyrazu Gdańsk dla wszystkich, legendy „Okrutnik z Gradowej Góry”, wystawkę ze zdjęciami obiektów i zabytków Gdańska, ilustracje ryb morskich dla każdej grupy, nagranie szumu morskich fal, rozsypankę wyrazową i planszę matematyczną (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

zdjęcia, pocztówki i pamiątki związane z Gdańskiem, kartkę białego papieru, farby akwarelowe, pędzel.

30.3 Wśród zabytków Gdańska

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

wyświetl prezentację o Gdańsku, morskie ryby oraz umieść planszę z przykładem dzielenia z pojęciami: dzielna, dzielnik, iloraz.

W zeszytach

dzieci zapisują plan wydarzeń legendy, nazwy obiektów i zabytków Gdańska oraz zapisują działania na dzielenie i ich rozwiązania.

Zadanie domowe

Naucz się opowiadać legendę „Okrutnik z Gradowej Góry”.

Przeczytaj dzieciom legendę „O koziołkach z ratuszowej wieży”. Wyjaśnij dzieciom niezrozumiałe wyrazy, np.: gawiedz. Następnie dzieci odpowiadają na pytania do tekstu: Z jakiej okazji na rynku odbyła się wielka uroczystość? Kto przygotowywał wielką ucztę dla gości? Co stało się z pieczenią i kto zawiąnił? itp. Dzieci określają nastrój utworu.

Koziołki z ratuszowej wieży

Opowiedz dzieciom krótko o stolicy Wielkopolski. Dzieci wskazują Poznań na mapie Polski. Następnie zorganizuj „Interaktywny spacer po Poznaniu” (w Internecie). Dzieci oglądają plan miasta z uwzględnieniem zabytków i ważnych obiektów, z lotu ptaka i w zbliżeniu. Wypowiadają się na temat ważnych i poznanych obiektów Poznania.

Wirtualny Poznań

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem pytania i samodzielnie zapisują odpowiedzi, np.: Nad jaką rzeką leży Poznań? Gdzie (w jakim miejscu) znajdują się poznańskie koziołki? Jak nazywa się kolejka, którą można dojechać do zoo? Co znajduje się w Palmiarni? Gdzie znajdują się „domki budnicze”?

Ciche odpowiedzi

Podziel dzieci w pary. Każda para ma za zadanie przygotować jeden domek budniczy. Rozdaj parom wycięty szablon do sklejania domku. Poinstruj dzieci jak złożyć domek. Dzieci tworzą domek sklejając odpowiednie boki, a następnie rysują okna, drzwi, elementy ozdobne i kolorują go na wybrany kolor. Na koniec dzieci ustawiają wszystkie domki obok siebie.

Kolorowe domki

Głośno odczytaj wyrazy gwary poznańskiej zapisane na kartonikach, np.: klymy, antrejka, ryczka, tyłka, wymborek, gzub. Spytaj dzieci czy znają ich znaczenie. Jeśli nie wytłumacz co oznaczają. Dzieci wspólnie porządkują wyrazy według kolejności alfabetycznej i zapisują je w zeszytach. Następnie układają i zapisują zdania z wybranym poznańskim obiektem (zabytkiem).

W antrejce na ryczce...

Dzieci występują „Piosenki o Królewsko-Cesarskim Trakcie” (patrz: www.poznan.pl). Następnie improwizują ruchem treść piosenki i wykonują efekty akustycznych do refrenu.

Trakt Królewsko-Cesarski

Dzieci wykonują ćwiczenia sprawności rachunkowej za pomocą drzewek, grafów strzałkowych, osi liczbowej: dzielą przez 8 i 9 w zakresie 50 oraz sprawdzają wyniki za pomocą mnożenia.

Ćw. sprawności rachunkowej

Na koniec zajęć żegnają się ze sobą wcielając się w rolę koziołków poznańskich – trykają się różkami tworzonymi z dłoni i mówią sobie „Do zobaczenia!”.

Pytania HOT

Czy Poznań jest warty poznania?
Dlaczego?
Co według ciebie myślą poznańskie koziołki codziennie o 12?
Co warto mnożyć, a co warto dzielić?

Cele

Uczeń:
zna historię poznańskich koziołków,
wymienia zabytki i ważne obiekty Poznania, wie czym jest gwara i zna wyrazy gwarowe, poprawnie dzieli w zakresie 50.

Przygotuj

tekst legendy „O koziołkach z ratuszowej wieży”, mapę Polski, interaktywny plan Poznania, „Piosenkę o Królewsko-Cesarskim Trakcie”, kartoniki z wyrazami gwary, szablon do złożenia domku dla każdej pary, zadania na dzielenie przez 8 i 9 w zakresie 50.

Co mają przynieść dzieci

pocztówki i zdjęcia przedstawiające zabytki Poznania, kartkę białego papieru, kredki olejne.

30.4 Z wizytą w Poznaniu

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść kartoniki z kilkoma wyrazami gwary poznańskiej.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania z wybranym obiektem (zabytkiem) Poznania oraz wyrazy gwary poznańskiej.

Zadanie domowe

Naucz się opowiadać legendę „O koziołkach z ratuszowej wieży”.

Zadanie

Wybierając się w nowe miejsce, korzystamy z przewodników, by dowiedzieć się, co ciekawego można tam zobaczyć. Waszym zadaniem jest stworzenie książki - PRZEWODNIKA PO DWÓCH POLSKICH MIASTACH. Miasta te możecie wybrać z następującej listy: Kraków, Warszawa, Poznań, Gdańsk. W przewodniku powinny się znaleźć opisy dwóch zabytków rzeczywiście

istniejących w każdym z tych miast oraz po jednym całkowicie przez Was wymyślonym. ILUSTRACJE do zabytków wymyślonych stworzycie samodzielnie, natomiast, aby zilustrować zabytki istniejące, możecie posłużyć się zdjęciami, pocztówkami lub wycinkami z gazet. Wasz przewodnik powinien mieć ponadto oryginalny TYTUŁ zapisany na stworzonej przez Was, pomysłowej OKŁADCE.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, przewodniki turystyczne po polskich miastach, szczerze po Krakowie, Warszawie, Poznaniu, Gdańsku, kserokopie różnych zabytków tych miast

Co mają przynieść dzieci

(do wykonania przewodnika) zdjęcia, pocztówki z omawianych wcześniej na lekcjach miast, rolki po papierze toaletowym, tektury różnej wielkości, bloki techniczne z kolorowymi kartkami, sznurek, wstążki, spinacze biurowe do papieru, zszywacz, klej, nożyczki, kredki, farby, plastikowe sztucze jednorazowe, wykalczki

Rozgrzewka

1. Ułóżcie jak najwięcej wyrazów z liter składających się na wyraz "przewodnik".
2. Kto/co to jest przewodnik? Kto/co jeszcze może nim być? Dzieci próbują podać własne definicje słowa "przewodnik". Wymieniają jak największą liczbę znanych im przewodników (np. człowiek, który oprowadza po jakimś zabytku, muzeum, książka opisująca ciekawe miejsca w jakimś mieście lub kraju, pies przewodnik, przewodnik elektryczny). Następnie próbują znaleźć znaczenie metaforyczne tego pojęcia. Przewodnikiem może być ktoś, kto kogoś prowadzi lub czemuś przewodzi (np. nauczyciel oprowadza uczniów po tajnikach wiedzy).

Przebieg zajęć

Trening twórczości 30
Przewodnik niecodzienny

Prezentacje

Na koniec wszystkie drużyny prezentują swoje przewodniki całej klasie. Opowiadają, jaki był ich pomysł na innowacyjny przewodnik, czytają opisy poszczególnych zabytków i pokazują ilustracje. Po obejrzeniu wszystkich prezentacji zachęć dzieci do podzielenia się wrażeniami na temat obejrzanych wystąpień i swojej pracy. Zapytaj, co każda drużyna mogłaby zrobić inaczej, aby ich rozwiązanie było jeszcze lepsze. Z czego są najbardziej dumni, a co jeszcze by dopracowali, zmienili.

Co już wiemy

1. PODZIAŁ NA GRUPY. Podziel dzieci na 4-5-osobowe zespoły dowolną metodą. Rozdaj im kopie problemu wraz z punktacją, wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe terminy. Zwracaj zawsze uwagę na to, że punktacją jest również ważnym źródłem informacji o zadaniu, co jego treść. Drużyny siadają razem. Na początku decydują, jakie miasta wybierają do swojego przewodnika.
2. MAPY MYŚLI. Uczniowie wykonują dwie mapy myśli. Zapisują w nich wszystko, co wiedzą o wybranych miastach. Następnie każde dziecko zakreśla na mapie najbardziej interesującą wg niego rzecz. Z każdej mapy myśli zespół wybiera dwie. Może też wybrać zabytki wg określonego klucza, np. tylko zamki

Zabytki

1. Uczniowie wybrali już po dwa istniejące w ich miastach zabytki. Teraz ich zadaniem jest wymyślić po jednym zabytku oryginalnym, nie istniejącym. Aby wyzbyc się schematycznego myślenia (że zabytek, to kościół lub zamek), zachęć ich do skorzystania z poznanych wcześniej technik, np. odwrócenie problemu (co Nie może być zabytkiem?) lub przypadkowe słowo.
2. Następnie uczniowie starają się nadać swoim zabytkom jakieś znaczenie. Ułatwi im to późniejsze wykonanie opisu. Jakie jest to miejsce? Czemu jest wyjątkowe? Co się tutaj wydarzyło? Czy jest wyjątkowo piękne? Czy właśnie jest mało atrakcyjne wizualnie, ale ma interesującą historię lub niezwykle właściwości? Dlaczego warto je zwiedzić?

Projektujemy

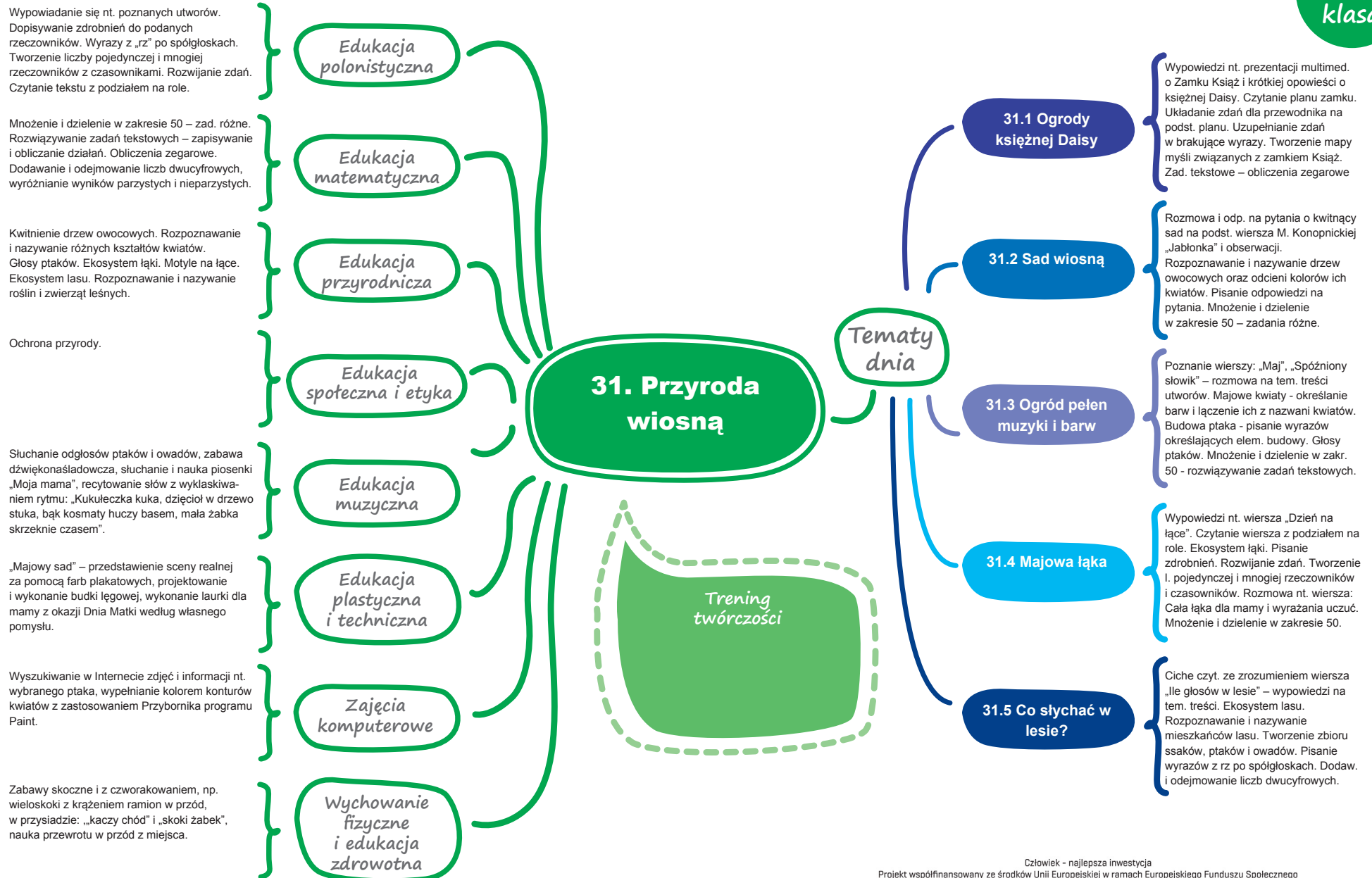
Uczestnicy gromadzą wszystkie dostępne do realizacji ich projektu materiały w jednym miejscu. Przyglądają się im i zastanawiają, jak można wykorzystać je do stworzenia oryginalnego przewodnika. Zespoły oglądają również przyniesione do szkoły przewodniki. Wskazują jak najwięcej ich zalet i wad (zapisują je na kartce). Następnie projektują swój wymarzony, innowacyjny przewodnik. Pytania do uczniów: Jak udoskonalić przewodnik? Jak powinien wyglądać przewodnik, żeby nie był nudny? Z jakiego przewodnika Ty chciałbyś korzystać? Jak można wykorzystać te materiały do stworzenia Waszego wymarzonego przewodnika? Okładka - jak może zachęcić do sięgnięcia po właśnie Wasz przewodnik?

Tytuł i opisy

1. TYTUŁ. Wymyślając tytuł, dzieci muszą pamiętać o tym, że powinien on pasować w jakiś sposób do treści przewodnika, ale musi on być jednocześnie oryginalny i pomysłowy (np. "Tam, gdzie mieszkają duchy - przewodnik po najstraszniejszych miejscach w Polsce).
2. OPISY. Przy tworzeniu opisów zabytków istniejących uczestnicy mogą korzystać z podręczników, notatek w zeszytach, przewodników lub innych źródeł informacji. Zachęć ich do tworzenia własnych opisów - niech spróbują ułożyć notatkę, na bazie tego co przeczytali, własnymi słowami. Ucz ich już od początku, że przepisywanie tekstów "słowo na słowo" jest plagiatem.

Punktacja:

innowacyjność przewodnika	1 - 10p.
przewodnik opisuje 2 miasta z listy	0 lub 5
jakość artystyczna ilustracji	1 - 10p.
pomysłowość 2 nowych zabytków	1 - 10p.
dopasowanie tytułu do treści	1 - 5p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Przywitaj się z dziećmi i rozłóż przed nimi rozsypankę wyrazową. Dzieci układają zdanie z rozsypanki: „Ogrody księżnej Daisy”. Głośno odczytują złożone zdanie i zapisują je w zeszytach. Powiedz dzieciom by w czasie prezentacji, którą za chwilę im przedstawiś, zastanowili się kim była księżna Daisy i gdzie znajdują się jej ogrody.

Księżna Daisy

Dzieci oglądają prezentację multimedialną przedstawiającą Zamek Książ i ogrody tarasowe. Opowiedz dzieciom o księżniczce Daisy i jej zamiłowaniu do kwiatów. Po zakończonej prezentacji spytaj dzieci o wygląd zamku i otaczającej go flory. Dzieci odpowiadają na pytania: Gdzie znajduje się Książ? (wskazaj dzieciom miejsce na mapie Polski) Kto mieszkał w zamku? Co znajduje się na tarasach zamku? itp.

Ogrody zamku Książ

Dzieci oglądają plan zamku Książ. Poproś o wskazywanie obiektów na podstawie czytanej legendy planu. Następnie podziel dzieci na grupy. Każda grupa wciela się w rolę przewodników po zamku i wytycza trasę zwiedzania. Dzieci układają zdania, które mogłyby posłużyć w celu oprowadzenia grupy dzieci. Następnie dzieci prezentują wyniki pracy.

Poczuć się jak przewodnik zamku

Zainspiruj dzieci do stworzenia mapy myśli. Na środku arkusza szarego papieru napisz „Zamek Książ”. Dzieci w grupach wymyślają i zapisują na kartkach swoje skojarzenia, np.: Sala Biała, Baszta Jerzego, tarasy, Dziedziniec Honorowy, księżniczka Daisy, sznur pereł, Ogród Różany, twierdza, podziemia, itp. Po zakończeniu wycinają wyrazy i przyklejają je na arkusz szarego papieru wokół hasła.

Zabawa w skojarzenia

Rozdaj dzieciom karty ze zdaniami, w których brakuje wyrazów na temat zamku w Książu, np.: Zamek Książ leży na ... Polski. Mieszkała tam ..., która kochała zieleń i ... Jej zasługą było stworzenie pięknych ..., które znajdowały się na ... Dzieci uzupełniają zdania. Wybrane dzieci głośno czytają swoje odpowiedzi.

Uzupełnianka

Dzieci mnożą liczby w zakresie 50 – dzieci wykonują rachunek pamięciowy oraz, w drugim zadaniu, rozwiązują działania z zastosowaniem obliczeń zegarowych, np.: Przewodnik w muzeum zamkowym pracuje od 9:00 do 17:00. Oblicz, ile godzin pracuje przewodnik w ciągu dnia, a ile godzin przepracuje w ciągu 4 dni? Następnie sprawdzają wyniki za pomocą działań odwrotnych. W zeszytach zapisują działania i wyniki.

Ile godzin pracuje przewodnik?

Przeprowadź z dziećmi zabawę skoczne i z czworakowaniem, np. wieloskoki z krążeniem ramion w przód, w przysiadzie: „kaczki chód” i „skoki żabek” (zorganizuj wyścigi kaczek i żabek). Dzieci uczą się przewrotu w przód z miejsca.

Skoczne jak żabki

Na koniec zajęć wszystkie dzieci żegnają się ze sobą kłaniając się do siebie jak księżęta i księżniczki.

Pytania HOT

Czy zamkowe duchy istnieją? Dlaczego lubimy opowiadać historie o duchach? Dlaczego ludzie zwiedzają zamki? Wymień 5 rzeczy, które można znaleźć w każdym zamku.

Cele

Uczeń: poznaje zamek Książ, potrafi czytać plan zamku, potrafi układać zdania dla przewodnika, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 50, wykonuje obliczenia zegarowe.

Przygotuj

mapę Polski, kartoniki z rozsypanką wyrazową „Ogrody księżnej Daisy”, prezentacja multimedialna o Zamku Książ dla uczniów, arkusz szarego papieru do tworzenia mapy myśli, karty ze zdaniami na temat zamku w Książu do uzupełnienia brakującymi wyrazami dla każdego ucznia.

Co mają przynieść dzieci

kartkę białego papieru do zapisania wyrazów kojarzonych z zamkiem Książ, klej, nożyczki.

31.1 Ogrody księżnej Daisy**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść mapę Polski, kartoniki z rozsypanką wyrazową do wspólnego ułożenia zdania, wyświetl prezentację multimedialną Zamku Książ, umieść gotowy arkusz z mapą myśli.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania: „Ogrody księżnej Daisy” oraz działania i rozwiązania zadań tekstowych.

Zadanie domowe

Wylóż przed dziećmi kwitnące gałązki jabłoni, brzoskwini i wiśni. Porozmawiaj o nich z dziećmi i spytaj jak nazywa się miejsce, w którym rośnie dużo drzew i które jesienią dają nam owoce. Następnie zachęć dzieci do wypowiedzi nt. wiosennego wyglądu sadu i do wymienienia jego charakterystycznych cech, np.: drzewa są pokryte kwiatami, białe, jasnoróżowe i różowe kwiaty, brzęczą pszczoły, fruwią motylki, jest zielono, itp.

Kwitnący sad

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem wiersz M. Konopnickiej „Jablonka”. Porozmawiaj z dziećmi na temat wiersza i zadaj im pytania: Kto jest bohaterem wiersza? Dlaczego jablonka jest biała? Co obiecuje jablonka? Do kogo jablonka zwraca się z prośbą i dlaczego?

„Jablonka”

Zaprezentuj dzieciom planszę z kwitnącymi drzewami: jabłoni, wiśni, brzoskwini. Dzieci obserwują obrazy i porównują je z okazami naturalnymi (kwitnące gałązki drzew owoc.) z użyciem lupy. Rozróżniają i nazywają drzewa na podstawie kształtu, wielkości i koloru kwiatów. Następnie zachęć dzieci do dyskusji zadając pytanie: Czyja praca jest ważna, aby z kwiatów powstały owoce?

Kwitnące gałązki pod lupą

Dzieci określają stopień intensywności koloru żywych okazów według wzoru: jasnozielony, zielony, ciemnozielony. Zapisuj nazwy na tablicy, a dzieciom powiedz by przepisały je do zeszytu.

Nazywamy kolory!

Rozdaj dzieciom karty z pytaniami dotyczącymi sadu. Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem pytania, np.: Jakiego koloru są kwiaty jabłoni? Jakiego koloru są kwiaty brzoskwini? Jakiego koloru są kwiaty wiśni? Zachęć je do samodzielnego układania i zapisywania odpowiedzi ze szczególnym zwróceniem uwagi na kształt i połączenie liter. Po wykonaniu zadania, dzieci głośno czytają zapisane odpowiedzi.

Drzewa zaspane kwiatami

Przedstaw dzieciom przygotowane zadania na mnożenie i dzielenie w zakresie 50 w formie zbiorów, drzewek, grafów strzałkowych i ciągów działań. Dzieci samodzielnie rozwiązują zadania.

Ćw. w mnożeniu i dzieleniu

Zaprezentuj kilka zdjęć obrazów, których tematem jest kwitnący sad. Porozmawiaj z dziećmi na temat dominujących barw. Następnie dzieci przedstawiają realną scenę za pomocą farb plakatowych pt. „Majowy sad”. Po zakończeniu, zorganizuj z dziećmi wystawkę prac i porozmawiaj na temat ich obrazów. Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą, szepcząc sobie na ucho nazwę swojego ulubionego drzewa z sadu.

Barwy majowego sadu**Pytania HOT**

Czy lepiej jest być drzewem w lesie, czy w sadzie? Dlaczego?
Do kogo jeszcze może kierować jablonka swoją prośbę, aby mieć dużo owoców? Uzasadnij swoje zdanie.

Cele

Uczeń: rozróżnia i nazywa kwiaty drzew owoc., rozróżnia odcienie wybranych kolorów sadu, ćwiczy samodzielne formułowanie odpowiedzi na pytania, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 50.

Przygotuj

kwitnące gałązki drzew owocowych, zdjęcia obrazów kwitnącego sadu, planszę z kwitnącymi drzewami owoc., dla każdego ucznia: tekst wiersza M. Konopnickiej „Jablonka”, kartę z pytaniami i okienkami do pisania odpowiedzi nt. sadu, kartę pracy z ćw. w mnożeniu i dzieleniu.

Co mają przynieść dzieci

lupę, białą kartkę bloku rysunkowego, farby plakatowe, pędzle.

Proponowany przebieg zajęć**31.2
Kwitnący sad****Na tablicy**

umieść zdjęcia obrazów kwitnącego sadu z Internetu, planszę z kwitnącymi drzewami owocowymi, zapisz wyrazy określające intensywność koloru.

W zeszytach

dzieci zapisują wyrazy określające intensywność koloru.

Zadanie domowe

Naucz się na pamięć wiersza „Jablonka”.

Przeczytaj głośno wiersz „Maj”, a następnie zachęć dzieci do określenia nastroju wiersza. Następnie wyjaśnij dzieciom pojęcie „obyczaj” i powiedz by wyszukały w wierszu określenia będące odpowiedzią na pytanie: Jakiej maj ma obyczaje?

Jakiej maj ma obyczaje?

Podziel dzieci na grupy. Zadaniem każdej jest stworzenie zbioru wyrazów majowego ogrodu (napisanie nazw kwiatów i zwierząt). Po wykonaniu zadania liderzy grup prezentują wyniki swojej pracy na forum klasy. Na koniec spytaj dzieci jakie kwiaty kwitną w maju w ogrodzie.

Fabryka pomysłów

Dzieci rozszyfrowują nazwy kwiatów kwitnących w maju (czytanie wspak), wskazują te kwiaty na prezentowanych zdjęciach, np. konwalia, piwonia, żonkil, tulipan. Opisują słowami ich wygląd, zapisują w zeszytach nazwy kwiatów i dobierają do nich określenia, np: żółty żonkil, czerwony tulipan, biała konwalia, różowa piwonia, niebieski bratek, lilijowy bez.

**Skojarzenia:
Jaki jest ten kwiat?**

Dzieci słuchają wiersza J. Tuwima „Spóźniony słowik” z nagrania. Następnie swobodnie porozmawiaj z nimi na temat treści wiersza i zachęć dzieci do odpowiedzi na pytanie: Jakiej ptaki i owady można spotkać (usłyszeć) w maju? (np.: słowik, skowronek, sikorka, szpak, pszczoła, komar, żuczek itp.).

Majowe ptaki i owady

Dzieci oglądają planszę przedstawiającą budowę ptaka, nazywają poszczególne części: dziób, lebek, skrzydła, brzuszek, ogon, pazurki. Następnie zapisz wspomniane wyrazy na tablicy i poproś dzieci o przepisanie ich do zeszytu ze szczególnym zwróceniem uwagi na poprawność ortograficzną.

**Ćw. ortograficzne:
budowa ptaka**

Dzieci słuchają z nagrania odgłosy ptaków i owadów, np. skowronka, słowika, kukułki, wilgi, pszczoły, komara, muchy. Po zapoznaniu się z nagraniem, zachęć je do swobodnego poruszania się po klasie i rozpoczęcia próby naśladowania głosów wybranych ptaków lub owadów na umówiony sygnał.

**Zabawa dźwięko-
naśladowcza**

Spytaj dzieci: Jak wyglądają domki ptaków i w jakich miejscach się znajdują? Co to jest budka lęgowa? Następnie zachęć je, by indywidualnie zaprojektowały i zbudowały budkę lęgową z pudełeczka i tekturki. Podaj dzieciom instrukcje. Na koniec zorganizujcie wystawkę prac.

**Praca techniczna:
domek dla ptaków**

Rachunek pamięciowy. Dzieci mnożą i dzielą w zakresie 50 (tabelki, dobieranie działań do podanych wyników).

**Ćw. sprawności
rachunkowej**

Dzieci mnożą i dzielą w zakresie 50: rozwiązywanie zadań tekstowych, np.: Konwalia ma 7 dzwoneczków. Ile dzwoneczków ma 6 konwali? Mama Oli kupiła 8 doniczek z bratkami i zapłaciła za nie 40 zł. Oblicz, ile kosztuje jedna doniczka z bratkami? Dzieci zapisują działania i rozwiązania w zeszytach.

**Majowe kwiaty
w liczbach**

Pytania HOT

W czym ptaki przypominają ludzi?
Jak myślisz, co mogłyby powiedzieć ptaki, gdyby знаły naszą mowę?
Dlaczego wręczamy kwiaty naszym bliskim?

Cele

Uczeń: rozumie pojęcie „obyczaj”, poznaje kwiaty kwitnące w maju, rozpoznaje i nazywa głosy oraz budowę ptaków, ćwiczy ortografię, łączy przymiotniki z nazwami kwiatów, rozwiązuje zad. tekstowe.

Przygotuj

tekst wiersza „Maj”, planszę wiosennych kwiatów w ogrodzie, planszę z budową ptaka, nagranie odgłosów ptaków, dla każdego dziecka: zadania na odczytywanie nazw kwiatów wspak, dobieranie do nich przymiotników.

Co mają przynieść dzieci

małe pudełko, tekturkę, kolorowy papier, nożyczki, klej.

32.3 Dźwięki i barwy ogrodu

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść zdjęcia wiosennych kwiatów w ogrodzie, planszę przedstawiającą budowę ptaka i zapisz wyrazy określające budowę ptaka.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy kwiatów i dobierają do nich określenia, np: żółty żonkil, czerwony tulipan, biała konwalia, różowa piwonia itd., zapisują wyrazy określające budowę ptaka oraz działania i rozwiązanie zadań tekstowych.

Zadanie domowe

Ułóż i napisz jedno zdanie z nazwą kwiatów wiosennych i jedno zdanie z nazwą ptaka.

Przywitaj się z dziećmi. Pokaż im ilustrację łąki i poproś, żeby zgadły o czym będą dzisiejsze zajęcia. Następnie dzieci czytają cicho ze zrozumieniem wiersz „Dzień na łące”. Swobodnie porozmawiaj z nimi na temat treści, bohaterów i spytaj: Gdzie wędrowało słonko i co zrobiło podczas swojej wędrowki? Kto z kim i o czym rozmawiał?

Wyjaśnij dzieciom pojęcie „narrator”. Podziel dzieci i zachęć do przeczytania wiersza z podziałem na role ze szczególnym zwróceniem uwagi na zmianę modulacji głosu w celu wyrażenia emocji i nastroju chwili.

Zaprezentuj dzieciom planszę z ekosystemem łąki oraz zdjęcia przedstawiające znane motyle. Porozmawiaj z dziećmi na temat znanych im roślin i zwierząt żyjących w środowisku łąki. Dzieci wymieniają nazwy zwierząt i roślin, np.: rumianek, stokrotka, trawa, motyle (w tym: Admirat, Cytrynek, Paź Królowej), zuczki, biedronki, pszczoły, trzmiele, ważki itd.

Dzieci wyszukują w wierszu zdrobnień rzeczowników, np.: mgielka, skrzydełka, słonko. Poproś wybrane dzieci o głośne odczytanie ich. Dzieci zapisują w zeszytach zdrobnienia według przykładu: słońce-słonko, mgła-mgielka, skrzydła-skrzydełka, wymyślają inne przykłady zdrobnień.

Rozdaj dzieciom karty z tabelkami, w których brakuje wyrazów: rzeczowników i czasowników w liczbie pojedynczej i liczbie mnogiej. Dzieci uzupełniają tabelę według podanego przykładu: żaba skacze-żaby skaczą, ważka odpoczywa... odpoczywają, skowronek śpiewa-skowronki... ze szczególnym zwróceniem uwagi na trudności ortograficzne.

Dzieci ćwiczą kształtne pisanie zdań – układają i rozwijają je według wzoru, np.: Słonko wędruje. Słonko wędruje nad łąką. Słonko wędruje nad zieloną łąką.

Przeczytaj dzieciom wiersz „Cała łąka dla mamy”. Porozmawiaj z nimi na temat treści i o tym, w jaki sposób wyrazić swoje uczucia dla mamy z okazji Dnia Mamy. Następnie wykonują dla mamy laurkę według własnego pomysłu z własnymi życzeniami.

Dzieci słuchają piosenkę „Moja mama”. Naucz dzieci tekstu piosenki i zachęć je do dowolnej interpretacji ruchem słów i melodii.

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami na mnożenie i dzielenie w zakresie 50 – zadania różne, np.: uzupełnianie działań w ciągu liczbowym, uzupełnianie tabelki i drzewek, rozwiązywanie prostych zadań tekstowych, np.: Zosia, Tosia i Marysia zrobiły dla mamy bukietki z 9 stokrotek. Ile stokrotek jest razem w trzech bukietkach?. Dzieci zapisują działania i wyniki w zeszytach.

Dzień na łące

Czytamy z podziałem na role

Zwierzęta majowej łąki

Ćwiczenia słowne na zdrobnienia

Ćwiczenia gramatyczne

Ćwiczenia w kształtnym pisaniu

Laurka dla mamy

„Moja mama”

Ile jest stokrotek w bukietcie dla mamy?

Pytania HOT

Uszereguj, które z wymienionych owadów są według ciebie najsympatyczniejsze: żuk, pszczoła, biedronka, ważka, trzmiele. W co najlepiej bawić się na łące?

Cele

Uczeń: poznaje ekosystem łąki, rozwija zdania, ćwiczy kształtne pisanie, tworzy liczbę poj. i mn. rzeczowników i czasowników, tworzy zdrobnienia, oblicza iloczyn i iloraz w zakresie 50.

Przygotuj

planszę ilustrującą ekosystem łąki, teksty wierszy: A. Edyk-Psuł „Dzień na łące” i B. Lewandowska „Cała łąka dla mamy”, nagranie piosenki „Moja mama”, dla każdego ucznia: kartę z tabelami do uzupełnienia rzeczowników i czasowników oraz kartę z zadaniami na mnożenie i dzielenie w zakresie 50.

Co mają przynieść dzieci

zdjęcia przedstawiające różne motyle, kartkę białego papieru, zeszyt kolorowych papierów, nożyczki, klej.

31.4 Majowa łąka

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść planszę przedstawiającą ekosystem łąki, zdjęcia motyli oraz zapisz przykład do zadania na rozwijanie zdań: Słonko wędruje. Słonko wędruje nad łąką. Słonko wędruje nad zieloną łąką.

W zeszytach

dzieci zapisują zdrobnienia, zapisują przykład na rozwijanie zdań, zapisują działania i wyniki zadań.

Zadanie domowe

Jaka jest Twoja mama?
Napisz trzy zdania o swojej mamie.

Włącz dzieciom nagranie odgłosów leśnych. Dzieci wysłuchują dźwięków i zgadują temat lekcji. Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem wiersz W. Badalskiej „Ile głosów w lesie”. Następnie swobodnie rozmawiają na temat treści wiersza i ich doświadczeń. Spytaj: Czyje głosy można usłyszeć w lesie? Dzieci szukając odpowiedzi na pytanie wyszukują w tekście wiersza nazwy zwierząt i ich odgłosów, głośno odczytują je.

Czyje głosy słychać w lesie?

Zaprezentuj planszę ze zwierzętami leśnymi i zgromadzone książki, albumy. Porozmawiaj z dziećmi na ich temat zadając pytania: Co to jest las? Jakie rośliny rosną w lesie? Jakie zwierzęta są mieszkańcami lasu? Dzieci wskazują i nazywają prezentowane zwierzęta leśne.

Leśni mieszkańcy

Podziel dzieci na dwie grupy. Każda grupa układa po 3 zagadki na temat zwierząt leśnych, np. Co to za ptak, który leczy drzewa? Jakie zwierzę ma długi rudy ogon i uwielbia zjadać kury? Które zwierzę ma kolce wzdłuż i wszerz? Co to za zwierzę z rudą kitą, które kocha orzeszki? itp., itd. Następnie grupy rywalizują ze sobą zadając sobie nawzajem zagadki. Za każdą dobrą odpowiedź, grupa zdobywa jeden punkt.

Rudą ma kitę i kocha orzeszki...

Rozdaj dzieciom karty z zadaniem na tworzenie zbiorów mieszkańców lasu. Dzieci wpisują wpisują nazwy mieszkańców lasu umieszczonych w ramce (dzik, sarna, biedronka, dzięcioł, komar, lis, żuk, sowa, mrówka, sójka, zając, drozd, borsuk) do właściwej pętliki: ssaki, ptaki, owady. Wybrane dzieci prezentują wyniki swojej pracy.

Klasyfikowanie zwierząt leśnych

Zachęć dzieci do wykonania ćwiczenia rytmicznego. Wszystkie dzieci recytują słowa: „Kukuleczka kuka, dzięcioł w drzewo stuka, bąk kosmaty huczy basem, mała żabka skrzeknie czasem” z jednoczesnym wyklaskiwaniem rytmu ósemek i ćwierćnut - próba tworzenia akompaniamentu perkusyjnego oraz układania melodii i śpiewania.

Ćw. rytmiczne: „leśne odgłosy”

Dzieci wyszukują w tekście wyrazy z „rz” po spółgłoskach, np.: brzękiem, drzewa, trzaśnie, skrzeknie. Poproś wybrane dzieci o głośne przeczytanie tych wyrazów. Wyjaśnij dzieciom zasady pisowni wyrazów z „rz” po spółgłoskach: b, p, d, t, g, k, ch, j, w. Dzieci zapisują wyrazy w zeszytach, zaznaczają zielonym kolorem wymienione spółgłoski i podają inne wyrazy z „rz” po spółgłoskach.

Ćw. ortograficzne na „rz”

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami na dodawanie i odejmowanie liczb dwucyfrowe w zakresie 100 w formie drzewek ułatwiających liczenie, np: $34+26+33=$, $74-3-20=$, wyróżniają dwoma kolorami liczby parzyste i nieparzyste.

Liczmy do 100

Na koniec zajęć wszystkie dzieci żegnają się ze sobą wcielając się w rolę leśnych zwierząt.

Pytania HOT

Gdybyś zmienił się w mieszkańca lasu, co powiedziałbyś ludziom, którzy cię odwiedzają?
Czy można policzyć drzewa w lesie?

Cele

Uczeń: rozpoznaje i nazywa leśne ssaki, ptaki i owady, ćwiczy pisownię wyr. z „rz” po spółgl., wyróżnia liczby parzyste i nieparzyste, ćwiczy dodawanie i odejmowanie liczb dwucyfr. w zakr. 100

Przygotuj

tekst wiersza W. Badalskiej dla uczniów „Ile głosów w lesie”, planszę ze zwierzętami leśnymi, dla każdego ucznia: kartę z zadaniem na tworzenie zbiorów mieszkańców lasu: ssaków, ptaków, owadów oraz kartę z zadaniami na dodawanie i odejmowanie liczb dwucyfrowych w formie drzewek.

Co mają przynieść dzieci

książki, albumy ze znanymi zwierzętami leśnymi.

31.5 Co słychać w lesie?

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

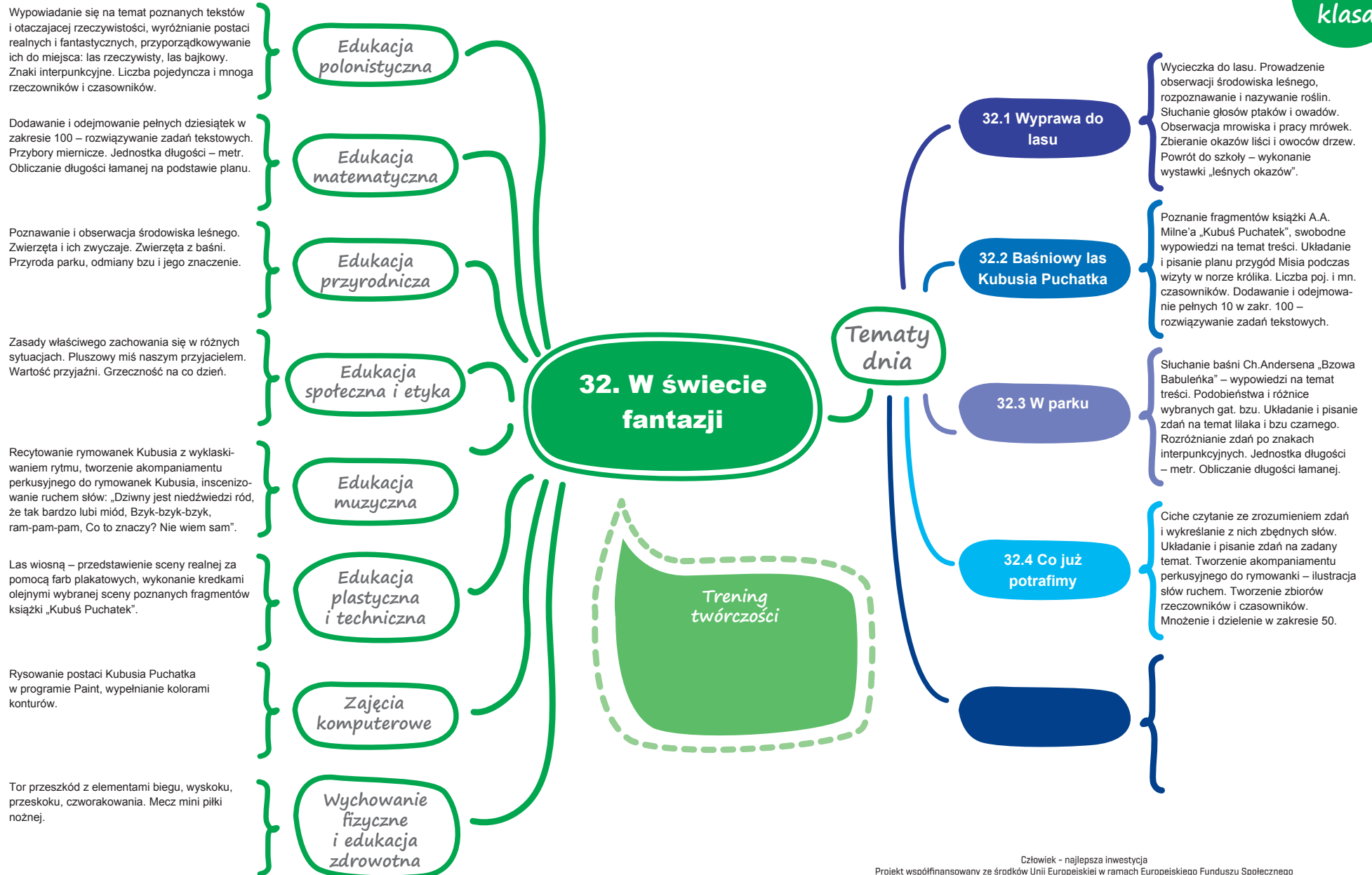
umieść planszę ze zwierzętami leśnymi.

W zeszytach

dzieci wypisują z tekstu wiersza wyrazy z „rz” po spółgłoskach, zaznaczają zielonym kolorem wymienione spółgłoski.

Zadanie domowe

Przynieś do szkoły lornetkę, lupę, aparat fotograficzny, notesik i torebki foliowe do zebranych okazów liści.

Przedstaw dzieciom trasę wyprawy do lasu i określ jej cel: obserwacja środowiska leśnego (roślin i zwierząt), rozpoznawanie i nazywanie drzew, krzewów, krzewinek po ich liściach, rozpoznawanie i nazywanie ptaków i owadów po ich odgłosach, obserwacja mrowiska i pracy mrówek. Dzieci zapisują w notesach cele wyprawy w podpunktach.

Poznajemy trasę wyprawy

Porozmawiaj z dziećmi na temat zachowania bezpieczeństwa podczas wyprawy do lasu i powrotu do szkoły oraz konieczności przestrzegania ustalonych zasad, w tym: zachowania dzieci podczas obserwacji, fotografowania i filmowania wybranych okazów i scen. Dzieci spisują zasady w paru punktach na tablicy.

Zasady bezpieczeństwa

Podczas wyprawy:

1. Dzieci obserwują rośliny, dostrzegają różnice w poszczególnych warstwach budowy lasu, rozpoznają i nazywają drzewa po liściach i igłach, zbierają okazy liści i owoców, np. szyszek, żołądź.
2. Dzieci rozmawiają o mieszkańcach lasu, nazywają znane im zwierzęta, ptaki i owady, nasłuchują odgłosy lasu, w tym głosy ptaków.
3. Dzieci obserwują mrowiska i mrówki podczas swojej pracy.
4. Dzieci zbierają „leśne okazy” do wykonania klasowej wystawki.

Wyprawa do lasu

Po powrocie do szkoły dzieci wykonują wystawkę „Leśnych okazów”, np. zebranych liści drzew i ich owoców. Porównują swoje zbiory ze zbiorami kolegów. Następnie wykonują podpisy do zebranych okazów. Swobodnie podsumuj z dziećmi wyprawę do lasu i podzielcie się własnymi wrażeniami.

Powrót do szkoły

Zachęć dzieci do przedstawienia sceny realnej przedstawiającej las wiosną za pomocą farb plakatowych. Po wykonaniu zadania zorganizuj z dziećmi wystawkę prac i porozmawiaj z nimi na temat ich pracy.

Praca plastyczna: „Las wiosną”

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą mówiąc sobie nawzajem, co najbardziej zaciekało ich dzisiejszego dnia.

Pytania HOT

Czy las może stać się krainą fantazji?
Dlaczego?
Co zrobiłbyś, gdyby podczas spaceru w lesie stanął przed tobą dzik?

Cele

Uczeń: przestrzega ustalonych zasad zachowania, obserwuje uważnie środowisko leśne, rozpoznaje, nazywa rośliny i zwierzęta leśne, dzieli się z innymi swoimi wrażeniami z wycieczki.

Przygotuj

trasę wyprawy do lasu, apteczkę pierwszej pomocy, lornetkę, aparat fotograficzny, notes.

Co mają przynieść dzieci

W miarę możliwości: lupę, lornetkę, aparat fotograficzny, notes, ołówek, torbki foliowe do zebrania okazów liści, białe kartki bloku technicznego do wykonania napisów pod zebranymi okazami, kartkę bloku rysunkowego, farby plakatowe, pędzle.

32.1 Wyprawa do lasu

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Pytania HOT

Która przygoda Kubusia Puchatka była najzabawniejsza? Którą postacią z książki chciałbyś być? Dlaczego? Jak sądzisz czy Stumilowy Las istnieje?

Cele

Uczeń: wypowiada się na temat przeczytanego tekstu, porządkuje zdania wg kolejności zdarzeń, wskazuje w zdaniach czasowniki w l. poj. i tworzy czasowniki w l. mn., poprawnie rozwiązuje zad. tekstowe.

Przygotuj

książkę A.A. Milne'a „Kubus Puchatek”, duże kartoniki z rozsypanymi literkami do ułożenia tytułu książki, zadanie z rozsypanką zdaniową: uporządkowanie wg kolejności wydarzeń, zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

książkę „Kubus Puchatek”, maskotki przedstawiające bohaterów lektury, białą kartkę papieru, kredki olejne.

32.2 Baśniowy las Kubusia Puchatka

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść metryczkę książki A.A. Milne'a „Kubus Puchatek”, wzór zapisu do zeszytu wyszukanych czasowników, np.: spaceruje-spacerują.

W zeszytach

dzieci zapisują metryczkę poznawanej lektury oraz czasowniki w l. poj. i mn.w edług wzoru: spaceruje-spacerują, odwiedza-odwiedzają itp., zapisują działania i wyniki zadań tekstowych.

Zadanie domowe

Naucz się opowiadać przygodę Kubusia Puchatka z rozdziału II na podstawie planu wydarzeń (karta pracy).

Rozszyfrujemy temat zajęć

Dzieci układają z rozsypanki literowej tytuł lektury: „Kubus Puchatek”. Poprosz uczniów o głośne przeczytanie tytułu. Następnie zaprezentuj książkę A.A. Milne'a Kubus Puchatek oraz wyjaśnij, w jakich okolicznościach została ona napisana. Dzieci opowiadają o tym, co już wiedzą o Kubusiu i jego przyjaciółkach. Zapisz na tablicy metryczkę książki i poprosz dzieci o przepisanie jej do zeszytów.

Poznajemy Kubusia Puchatka

Głośno przeczytaj fragmenty „Kubusia Puchatka” (rozdział: I i II). Porozmawiaj z dziećmi na temat treści i własnych wrażeń pytając: Kto jest głównym bohaterem książki? Jacy inni bohaterowie występują w lekturze? Gdzie mieszka Kubus Puchatek i jego przyjaciele? Jak wygląda Kubus Puchatek? Co jest sceną (sytuacją) prawdziwą, a co fantastyczną w poznanych rozdziałach książki?

Co się wydarzyło u Kubusia?

Dzieci porządkują rozsypane zdania wg kolejności wydarzeń będących planem opowiadania do rozdziału II, np. Kubus Puchatek spaceruje po lesie. Miś odwiedza swojego przyjaciela króliczka. Królik częstuje gościa miodkiem i marmoladą. Puchatek próbuje wydostać się z nory królika. Krzyś przybywa z pomocą. Kubus odchudza się. Przyjaciele pomagają Kubusowi wyjść z nory.

Ćwiczenia gramatyczne

Dzieci wyszukują czasowniki w l. poj. w zapisanych zdaniach i odczytują je. Następnie tworzą liczbę mnogą wyróżnionych czasowników, zapisują formy na tablicy i w zeszytach według wzoru: spaceruje-spacerują, odwiedza-odwiedzają, itp.

Bzyk-bzyk-bzyk, ram-pam-pam!

Zachęć dzieci do recytowania rymowanek Kubusia z jednoczesnym wyklaskiwaniem rytmu: „Dziwny jest niedźwiedzi ród, że tak bardzo lubi miód, Bzyk-bzyk-bzyk, ram-pam-pam, Co to znaczy? Nie wiem sam”, „Tra-la-la, tra-la-la, Tra-la-la, tra-la-la. Rum-tum-tum, tra-la-bum. Rum-tum-tum, tra-la-bum”.

Ile przeszedł Kubus?

Dzieci dodają i odejmują pełne dziesiątki w zakresie 100: rozwiązują zadania tekstowe, np. Odległość domku Kubusia od nory królika wynosi 100 metrów. Kubus wybrał się w odwiedziny do przyjaciela i przeszedł już 60 metrów. Ile metrów musi jeszcze pokonać Miś? Dzieci zapisują działania i wyniki w zeszytach.

Rysujemy

Zachęć dzieci do przedstawienia za pomocą kredek olejnych wybranej sceny z poznanych rozdziałów lektury. Po wykonanym zadaniu zorganizujcie wystawkę prac i poprosz dzieci o krótką wypowiedź na temat ich prac. Na koniec zajęć dzieci wcielają się w wybranego bohatera lektury, starają się zachowywać tak jak on i żegnają się ze sobą.

Przywitaj się z dziećmi i ustaw przed nimi wazon z bukietem bzu. Dzieci zgadują temat zajęć. Następnie przeczytaj dzieciom baśń H.Ch. Andersena „Bzowa Babuleńka”. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat treści. Wyjaśnij im pojęcie „imbryczek”. Następnie zachęć dzieci do poszukiwania fragmentu tekstu, który jest odpowiedzią na pytanie: Kim była Bzowa Babuleńka? Wybierz ucznia, który głośno przeczyta wskazany fragment baśni.

„Bzowa Babuleńka”

Zaprezentuj zgromadzone „bukiety” lilaka (bzu pachnącego), czarnego bzu i zdjęcia przedstawiających owoce bzu czarnego. Dzieci wnikliwie obserwują kwiatostany i liście za pomocą lupy, wachają kwiaty, wskazują podobieństwa i różnice na podstawie obserwacji. Następnie dzieci opisują obydwa gatunki bzu oraz określają miejsca, w których rosną te rośliny, np. ogrody, parki, las, obrzeża łąk i pól.

Bez pod lupą

Zachęć dzieci do ułożenia kilku zdań na temat lilaka i bzu czarnego. Zapisz na tablicy ułożone zdania i powiedz dzieciom by przepisały je do zeszytu, np.: Lilak rośnie w parkach i ogrodach. Ma fioletowe i cudownie pachnące kwiaty, które wabią motyle. Bez czarny rośnie w lasach, w pobliżu łąk i pól. Ma kremowobiałe kwiaty. Robi się z niego napary, soki i syropy, które pomagają leczyć niektóre choroby.

Jaki jest lilak i bez?

Dzieci wyszukują i zaznaczają w tekście baśni zdania oznajmujące, pytające i wykrzyknikowe. Wyjaśnij jakie znaczenie mają znaki interpunkcyjne podczas czytania tekstu. Poproś wybrane dzieci o przeczytanie zaznaczonych zdań z odpowiednią intonacją. Na zakończenie zadania, dzieci przepisują po jednym przykładzie zadnia do zeszytu.

Ćwiczenia z interpunkcją

Dzieci słuchają w wygodnej pozycji na dywanie muzyki relaksacyjnej z odgłosami przyrody, np. ze śpiewem ptaków. Powiedz spokojnym głosem, by wyobraziły sobie spacer po parku i spotkania z Bzową Babuleńką, która opowiedziała im ciekawą historię. Dzieci swobodnie rozmawiają na temat tej historyjki inspirowanej wyobraźnią.

Ćw. relaksacyjne: historie Babuleńki

Rozdaj dzieciom paski papieru różnej długości i zachęć je do zmierzenia ich za pomocą linijki. Dzieci porównują wyniki pomiaru. Ćwiczą dodawanie i odejmowanie pełnych dziesiątek – wyrażenia mianowane (cm), np. 40cm+50cm=... Następnie zapoznaj dzieci z metrem jako jednostką długości. Dzieci dokonują pomiarów za pomocą miary krawieckiej i stolarskiej, np. stolika, szafy, regalu.

Metr – jednostka długości

Podziel dzieci na grupy. Rozdaj grupom karty z zadaniami na obliczanie długości łamanej na rysunku będącym planem. Dzieci wytaczają trasę (łamaną) na boisku szkolnym według planu (na karcie) z pomocą miary budowlanej lub stolarskiej.

Ćwiczenia praktyczne

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą z uśmiechem, życząc sobie miłego popołudnia.

Pytania HOT

Gdzie lepiej bawić się w chowanego: w lesie, czy w parku? Uzasadnij. Jak nazywałyby się Babuleńka, gdyby mieszkała w innym krzewie?

Cele

Uczeń: wypowiada się na temat baśni, dostrzega różnice między lilakiem i bzem czarnym, układa i pisze zdania z zachow. interpunkcji, posługuje się różnymi miarami, oblicza długość łamanej.

Przygotuj

baśń H.CH Andersena „Bzowa Babuleńka”, bukiet z kwiatami bzu pachnącego i bzu czarnego, lupę, zdjęcia przedst. owoce czarnego bzu, muzykę relaksacyjną (www.ulub.pl), kartę z zadaniami na obliczanie długości łamanej dla każdej grupy.

Co mają przynieść dzieci

gałązki z kwiatami bzu pachnącego (różne kolory), różne rodzaje miar: krawiecka, stolarska, budowlana.

**31.3
W parku****Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

zapisz ułożone zdania na temat lilaka i bzu czarnego, np.: Lilak rośnie w parkach i ogrodach. Ma fioletowe i cudownie pachnące kwiaty, które wabią motyle. Bez czarny rośnie w lasach, w pobliżu łąk i pól. Ma kremowobiałe kwiaty.

W zeszytach

dzieci zapisują ułożone zdania na temat lilaka i bzu czarnego, zapisują po jednym przykładzie zdania oznajmującego, pytającego i wykrzyknikowego.

Zadanie domowe

Zmierz długość i szerokość swojego podwórka, wyniki pomiaru zapisz w zeszytcie.

Porozmawiaj z dziećmi o tym, co już potrafią, w czym są najlepsze, a nad czym jeszcze muszą popracować, jakie poznały ciekawe miejsca, zabytki, legendy, baśnie i wiersze, w jakim stopniu stały się przyrodnikami, muzykami, plastykami itp. Po rozmowie pokaż dzieciom znaczek: TRENING CZYNI MISTRZA i powiedz, że czeka on na każdego, kto przejdzie kilka etapów zadania.

Trening czyni mistrza

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem zdania z lektury „Kubuś Puchatek...” i wykreślają z nich wyrazy, które logicznie nie pasują do treści, np.: „Królik pędził/kręcił brzegiem Stumilowego Szalasu/Lasu. Wkrótce przybył do drzewa/mewa, w którym mieszkał Krzyś/Ptyś. Zastukał/kukał do drzwi i narysował/zawołał go”. Po wykonaniu zadania, sprawdź czy dzieci wykonały je poprawnie.

Czytanie ze zrozumieniem

Dzieci układają i piszą 2 lub 3 zdania do jednego z proponowanych przez ciebie tematów, np.: „Kocham moją mamę, ponieważ...”, „Wiosna to piękna pora roku, ponieważ...”, „Moją ulubioną baśnią jest..., ponieważ...”.

Uczymy się argumentować

Zachęć dzieci do stworzenia akompaniamentu perkusyjnego do rymowanek Kubusia: „Dziwny jest niedźwiedzi ród, że tak bardzo lubi miód, Bzyk-bzyk-bzyk, ram-pam-pam, Co to znaczy? Nie wiem sam”, „Tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la, tra-la-la, Rum-tum-tum, tra-la-bum. Rum-tum-tum, tra-la-bum”. Dzieci dodatkowo inscenizują ruchem słowa rymowanek.

Zabawa rytmiczno-ruchowa

Dzieci otrzymują kartę z tabelą podzieloną na dwie kolumny: rzeczowniki i czasowniki. Następnie odczytują wyrazy w ramce, np.: kwiaty, ide, lubi, listek, śpiewają, wołam, zamek, bratek, śpi itp. i zapisują je we właściwej kolumnie. Gdy dzieci skończą zadanie, sprawdź czy wykonały je poprawnie.

Zamek śpi, kwiatek woła...

Dzieci mnożą i dzielą liczby w zakresie 50, porządkują rosnąco wyniki połączone z sylabami i rozszyfrowują hasła: TRENING CZYNI MISTRZA.

Ćwiczenia się optacają

Zachęć dzieci do dokończenia symetrycznego rysunku (konturu) motyla. Dzieci tną kolorowe papiery na małe kwadraciki i nakleją je na sylwetkę motyla. Po skończeniu motylowej mozaiki tworzą wystawę swoich prac. Na koniec zajęć, wręcz wszystkim dzieciom znaczek TRENING CZYNI MISTRZA za wykonanie wszystkich zadań (przejdźcie przez wszystkie etapy).

Praca plastyczna: mozaika

Pytania HOT

Jak myślisz, czy to co już umiesz wystarczy, aby poznać cały świat?
Jak dobrze potrafisz mnożyć i dzielić?
Wystaw sobie ocenę i ją uzasadnij.
Czego znasz więcej, rzeczowników czy czasowników?

Cele

Uczeń: samodzielnie wykonuje powierzone zadania, rozumie czytany krótki tekst, ćwiczy argumentację, rozpoznaje rzeczowniki i czasowniki, poprawnie mnoży i dzieli w zakresie 50.

Przygotuj

dla każdego ucznia: kartę ze zdaniem z lektury „Kubuś Puchatek”, kartę z tabelką do wpisywania rzeczowników i czasowników (patrz: treść lekcji), zadania na mnożenie i dzielenie w zakr. 50, zadania na porządkowanie wyników z dołączonymi sylabami, znaczki sprawności: TRENING CZYNI MISTRZA.

Co mają przynieść dzieci

zeszyt kolorowych papierów, ołówek, linijkę, nożyczki, klej.

32.4 Co już potrafimy

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

dzieci rozwijają o parę zdań jeden z proponowanych tematów (patrz: treść lekcji).

Zadanie domowe

Zadanie

Wiosenne ogrody zachwycają nas swym pięknem i różnorodnością.

Waszym zadaniem jest stworzenie KRÓTKIEGO PRZEDSTAWIENIA, kukielkowego którego akcja dzieje się w wiosennym ogrodzie. Wasze przedstawienie odegracie przy pomocy SYLWET. W swoje przedstawienie MUSICIE WPLEŚĆ PIĘĆ SŁÓW, które wylosujecie ze

słownika. Za każdym razem, gdy któreś z tych słów pojawi się w przedstawieniu, dacie widowni SYGNAŁ DŹWIĘKOWY (wymyślony przez Was). Stworzycie też TŁO z jak największą liczbą gatunków kwiatów. Każdy rodzaj kwiatu musi zostać PODPISANY (inaczej nie będzie punktowany). Wasze przedstawienie nie może być dłuższe niż 7 minut.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją, słownik języka polskiego, przewodniki przyrodnicze, albumy o kwiatach, stoper

Co mają przynieść dzieci

(każda drużyna - do wykonania tła) brystol, farby, różne kolorowe serwetki papierowe, flamastry, cienkopisy, (każda drużyna - do wykonania sylwet) patyczki od szaszłyków, czarne kartki z bloku technicznego, korki od butelek

Rozgrzewka

1. O czym śnią drzewa?
2. Gdybyś mógł/mogła dodać jedną postać do bajki o Kubusiu Puchatku, kto by to był? Jak by się zachowywał? Jaki miałby przydomek?
3. JAK KWIATEK DO KOŻUCHA
Co oznacza powiedzenie "Pasować jak kwiatek do kożucha"? dzieci własnymi słowami próbują wyjaśnić wyrażenie.
Co może pasować do siebie jak kwiatek do kożucha?

Przebieg zajęć

Trening twórczości 32
Jak kwiatek do kożucha

Przedstawienie

Przygotuj miejsce prezentacji. Postaw w widocznym miejscu ławkę i przykryj ją materiałem. Za ławką powinna wisieć tablica lub gazetka, tak aby drużyny mogły na nich powiesić swoje tło. Przygotuj stoper i odmierź dokładnie czas występu każdej drużyny. Zapytaj każdy zespół, jaki sygnał dźwiękowy będzie informował publiczność o pojawieniu się wylosowanego ze słownika wyrazu. Zadbaj o pozytywną atmosferę podczas prezentacji. W trakcie poszczególnych występów bardzo uważnie obserwuj każdy detal. Skup się na tym co dobre. Sprawdź dokładnie, ile gatunków kwiatów znajduje się na przygotowanych tłach, przyznawaj jednak punkty tylko za te podpisane.

Analiza zadania

1. Podziel klasę na 4-5-osobowe grupy drogą losowania lub inną przyjętą metodą. Rozdaj im kopie problemu wraz z punktacją, wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe terminy. Zwracaj zawsze uwagę na to, że punktacją jest równie ważnym źródłem informacji o zadaniu, co jego treść.
2. Drużyny dzielą kartkę A4 na cztery rubryki: Co musimy zrobić?, Na co warto zwrócić uwagę?, To jest nasze pole do popisu!, Czego nam NIE WOLNO. Po zapoznaniu się z treścią zadania, uczestnicy wpisują jego poszczególne elementy do odpowiednich rubryk.

Losowanie słów

Każdy zespół podchodzi do słownika, dzieci otwierają go na dowolnej stronie i czytają pierwszy rzeczownik, który zobaczą (czynność tę powtarzają pięć razy). W tym wypadku tytuł nawiązuje właśnie do tych pięciu przypadkowych słów. W jaki sposób wpleść je w przedstawienie, aby tam "pasowały", żeby nie było wrażenia, że znajdują się tam one przypadkowo? Jednocześnie wykorzystanie przypadkowych słów zmusi uczestników do odejścia od schematu, sprawi także, że historie będą miały różną tematykę. Wyjaśnij drużynom, że to w ich interesie leży sygnalizowanie wymyślonym dźwiękiem pojawiającego się słowa - aby ocenić, jak dobrze są wplecione w sztukę, musisz wiedzieć, kiedy występują.

Na tle ogrodu

1. Drużyny rozpoczynają pracę nad zadaniem od wymyślenia historii, ponieważ bez tego, nie będą mogły przejść do wykonywania poszczególnych elementów.
2. SYLWETY
Przypomnij drużynom, że przedstawienia kukielkowe mogą być odgrywane przy pomocy marionetek, kukielek, pacynek lub sylwet. Wyjaśnij im, jak powinny wyglądać sylwety.
3. TŁO
Jest to najbardziej czasochłonny element przedstawienia. W czasie jego wykonywania dzieci będą mogły korzystać z podręczników, albumów i atlasów przyrodniczych.
4. PODZIAŁ ZADAŃ
Uczestnicy muszą podzielić się zadaniami, inaczej nie uda im się skrócić na czas.

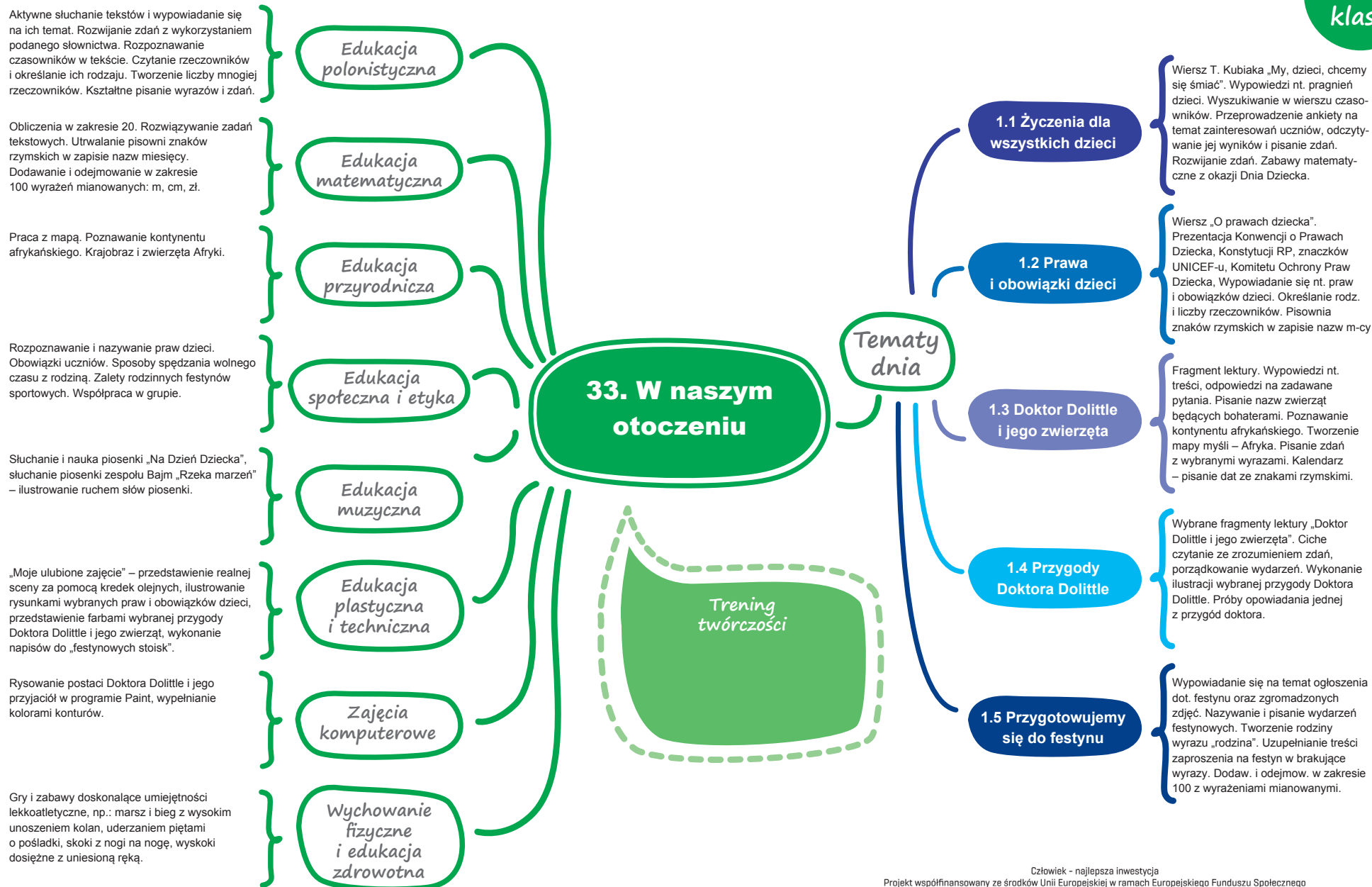
Aparat mowy

Informuj stale zespoły o upływie czasu. Około pół godziny przed prezentacjami poproś dzieci, by zaczęły sprzątać i robić próby swoich przedstawień (jeśli jakaś grupa nie zaczęła jeszcze tego robić). Dodatkowo, możesz przeprowadzić z nimi krótkie ćwiczenia na rozruszanie aparatu mowy, dzięki czemu prezentacje będą lepiej słyszalne i bardziej zrozumiałe.

1. ĆWICZENIA ODDECHOWE
2. GIMNASTYKA BUZI I JĘZYKA
3. MÓWIENIE Z KORKIEM - dzieci z korkiem w ustach starają się jak najwyraźniej powiedzieć znany wierszyk
4. WIERSZYKI ŁAMIJĘZYKI

Punktacja:

pomysłowość przedstawienia	1 - 10p.
jak dobrze wpleciono słowa	1 - 10p.
za każdy podpisany gatunek kwiatu	2p.
ilość artystyczna tła	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.
przekroczenie limitu czasu	-5p.

Porozmawiaj z dziećmi o Dniu Dziecka, ich święcie. Spytaj jak chcieliby najchętniej spędzić ten dzień. Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem wiersz „My, dzieci, chcemy się śmiać”. Następnie wybierz chętnych uczniów, którzy przeczytają ten wiersz na głos. Dzieci wypowiadają się na temat treści wiersza i zawartych w nim życzeń (pragnień).

Dzieci wyszukują w wierszu wyrazy (czasowniki) określające to, co chcą robić dzieci. Wspólnie układają odpowiedź na pytanie umieszczone na tablicy: Co chcą robić dzieci? Zapisz ułożone przez dzieci zdanie na tablicy, dzieci zapisują je w zeszytcie.

Przeprowadź wśród dzieci ankietę. Rozdaj dzieciom karty z 10 wyrażeniami związanymi z zainteresowaniami, np.: gra w piłkę, czytanie książek, wycieczki rowerowe, praca w kuchni, majsterkowanie, obserwacja przyrody, śpiew i taniec, itp., Dzieci zaznaczają po 3 ulubione zainteresowania. Zbierz wszystkie karty, przydadzą się później.

Dzieci przedstawiają realną scenę za pomocą kredek olejnych o tytule „Moje ulubione zajęcie”. Po skończeniu prac organizują wystawkę i wypowiadają się na temat swoich prac.

Wybrani uczniowie przeliczają wyniki ankiety. Zaznaczają umownymi znaczkami (np. czerwone i niebieskie kółka) wypowiedzi ankietowanych na przygotowanej planszy przedstawiającej liczbę uczniów w klasie (z podz. na chłopców i dziewczynki) i 10 wyrażen związanych z zainteresowaniami uczniów. .

Rozdaj dzieciom karty z pytaniami dotyczącymi wyników ankiety. Dzieci formułują wnioski i zapisują odpowiedzi na pytania, np.: Ilu chłopców interesuje się piłką nożną? Odp. np. 11 chłopców interesuje się piłką nożną. Ile dziewczynek lubi pracować w kuchni? Odp. np. piszą odp.: 7 dziewczynek lubi pracować w kuchni. Porozmawiaj z dziećmi o wynikach ankiety.

Ćwiczenia w rozwijaniu zdań, Zapisz na tablicy zdanie: „Chłopcy grają”. Dzieci rozwijają zdanie dodając następne wyrazy i zapisują je w zeszytcie, ty dokańczaj je na tablicy, np. „Chłopcy grają w piłkę”. „Wszyscy chłopcy grają w piłkę”.

Rozdaj dzieciom zadania (rysunki) ćwiczące spostrzegawczość: Dzieci poszukują odpowiedzi na pytania, np.: Ile klocków znajduje się na rysunku? Ile kwadratów ukryło się na przedstawionej figurze (utworzonej z różnej wielkości kwadratów), uzupełniają ciągi liczb w brakujące znaki matematyczne tak, aby powstały prawdziwe działania, np.: 5..... 5= 25 10 = 15 ... 3 = 5.

Dzieci słuchają i uczą się słów piosenki U. Piotrowskiej, D. Kabacińskiego „Na Dzień Dziecka”. Wspólnie ją odśpiewują inscenizując ruchem.

Pragnienia dzieci

Co chcą robić dzieci?

Nasze zainteresowania

Moje ulubione zajęcie

Podliczamy ankietę

Wyniki ankiety

Zabawa słowami

Zabawy matematyczne

„Na Dzień Dziecka”

Pytania HOT

Dlaczego Dzień Dziecka trwa tylko jeden dzień?
O czym najczęściej marzą dzieci?

Cele

Uczeń: wypowiada się nt. wiersza, swoich zainteresowań i ulubionych zabaw, wyszukuje czasowniki określające to, co chcą robić dzieci, rozwija zdania, pisze odp. na pytania, rozwija zad. matematyczne.

Przygotuj

ankietę dla uczniów dot. ich zainteresowań, planszę oraz „znaczkki” do opisanie wyników ankiety, dla każdego ucznia: pytania dot. przeprowadzonej ankiety, zadania (rysunki) rozwijającymi spostrzegawczość (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

kartkę białego papieru, kredki.

33.1 Życzenia dla wszystkich dzieci

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść planszę do zapisania wyników ankiety, zapisz zdanie będące odpowiedzią na pytanie: Co chcą robić dzieci?, zapisz przykłady dwuwyrazowych zdań do ćwiczeń w rozwijaniu zdań, np. „Chłopcy grają”.

W zeszytach

dzieci zapisują odpowiedź na pytanie: Co chcą robić dzieci? oraz zapisują rozwinięte zdania (patrz: treść lekcji).

Zadanie domowe

Naucz się na pamięć wiersza „My, dzieci, chcemy się śmiać”.

Przeczytaj głośno wiersz M. Brykczyńskiego „O prawach dziecka”. Dzieci rozmawiają na temat wiersza i próbują odpowiedzieć na pytanie: Jakie prawa mają dzieci?

Prawa dzieci

Zaprezentuj dokumenty, w których zapisane są prawa dzieci (w tym również obowiązki). Wyjaśnij pojęcia: konwencja, konstytucja. Opowiedz dzieciom historię powstania tych dokumentów oraz powiedz jakie organizacje bronią praw dziecka. Zaprezentuj dzieciom znaczki organizacji UNICEF, Komitetu Ochrony Praw Dziecka. Przeczytaj fragmenty tych dokumentów z nazwanymi prawami i obowiązkami dzieci.

Gdzie są zapisane prawa dzieci

Dzieci ilustrują rysunkiem wybrane prawa i obowiązki dzieci. Po zakończeniu pracy organizują wystawkę i komentują nawzajem swoje prace.

Narysowane prawa i obowiązki

Dzieci określają rodzaj (żeński, męski, nijaki) zapisanych na tablicy rzeczowników: prawo, obowiązek, nauka. Do każdego dopisują zaimek wskazujący i rodzaj, np. ta – nauka – rodzaj żeński, to – prawo – rodzaj nijaki, ten – obowiązek – rodzaj męski. Dzieci przepisują określone rzeczowniki do zeszytu.

To prawo, ten obowiązek

Dzieci tworzą liczbę mnogą do podanych wyrazów w liczbie pojedynczej, np.: rozwój-rozwoje, wybór-wybory, ubiór-ubioiry. Następnie samodzielnie układają zdania z wyrazami z „ó” oraz zapisują je w zeszytcie. Po przepisaniu wybrani uczniowie głośno czytają zapisanych zdania.

Zabawa słowami

Dzieci dokonują obliczeń w zakresie 20. Rozwiązują różne zadania wg twojego pomysłu, np.: uzupełnianie ciągu liczb w brakujące liczby: $20 - 5 = \dots + 3 = \dots - 10 = \dots - 5 = \dots$, dodawanie i odejmowanie liczb, których wyniki połączone z wyrazami (ułożone rosnąco) utworzą hasło: „Dzieci mają swoje prawa i obowiązki” itp.

Zabawy matematyczne

Dzieci rozwiązują zagadki matematyczne utrwalające znaki rzymskie i nazwy miesięcy, np.: Jak nazywa się miesiąc, który ukrył się pod znakiem XI? Jaki miesiąc znajduje się między IV a VI?. Następnie wklejają do zeszytu znaki rzymskie od I do XII i zapisują nazwy miesięcy.

Zagadki matematyczne

Na koniec lekcji wszystkie dzieci żegnają się ze sobą, przypominając sobie nawzajem o prawach i obowiązkach dzieci.

Pytania HOT

Czy dzieci powinny mieć inne prawa niż dorośli? Jakże? Uzasadnij.
Które z poznanych praw dziecka jest według ciebie najważniejsze? Dlaczego?

Cele

Uczeń: zna i wymienia swoje prawa i obowiązki, określa rodzaj podanych rzeczowników, tworzy liczbę mnogą rzeczowników, wymienia kolejne miesiące i przyporządkowuje im znaki rzymskie.

Przygotuj

Konwencję o Prawach Dziecka, Konstytucja RP, znaczki organizacji UNICEF i Komitetu Ochrony Praw Dziecka, kartoniki dla każdego dziecka ze znakami rzymskimi od I do XII do wklejenia do zeszytu.

Co mają przynieść dzieci

kartkę białego papieru, kredki.

33.2 Prawa i obowiązki dzieci

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść znaczki organizacji: UNICEF, Komitetu Ochrony Praw Dziecka oraz napisz wyrazy: „nauka”, „obowiązek”, „prawo”.

W zeszytach

dzieci zapisują zdania z wyrazami z „ó”, np. rozwój, wybór, pisanie itp., przepisują wyrazy z tablicy z określeniem rodzaju, wklejają znaki rzymskie od I do XII i zapisują kolejne nazwy miesięcy.

Zadanie domowe

Przynieś do szkoły książkę H. Lofting „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”.

Zaprezentuj dzieciom książkę H. Lofting „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”. Zapisz na tablicy metryczkę książki i poprosz uczniów o przepisanie jej przez uczniów do zeszytu.

Poznajemy Doktora Dolittle

Głośno przeczytaj wybrane fragmenty książki „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”. Swobodnie porozmawiajcie na temat treści. Spytaj np. Kto jest głównym bohaterem książki? Kogo leczył doktor? Jakie zwierzęta mieszkały z doktorem? Dokąd wybrał się w podróż doktor ze swoimi przyjaciółmi? Wskaż na mapie kontynent afrykański, drogę morską z Anglii do Afryki oraz poprosz dzieci o porównanie wielkości Afryki z Anglią.

Kim był Doktor Dolittle?

Dzieci piszą na tablicy i w zeszytach nazwy zwierząt, które są przyjaciółmi doktora Dolittle, np. kaczką Dab-Dab, pies Jip, prosiątko Geb-Geb, papuga Polinezja, sowa Tu-Tu. Następnie dzieci wypowiadają się na ich temat i wskazują cechy charakterystyczne zwierząt.

Przyjaciele Doktora

Mapa myśli - Afryka:

Podziel dzieci na grupy. Dzieci piszą na paskach papieru wyrazy, które kojarzą się z Afryką, np.: pustynia, sawanna, busz, baobab, Nil, Egipt, lew, małpa, krokodyl, zebra, hipopotam, stoń, żyrafa, wielki upał, pora deszczowa. Następnie przyklejają zapisane paski wewnątrz konturów na arkuszu papieru. Na koniec wybierz dzieci, które odczytują nazwy wypisane przez grupę.

Afrykańska Mapa myśli

Dzieci samodzielnie układają i piszą w zeszytach trzy zdania z wybranymi wyrazami z Mapy myśli, np.: Krokodyl mieszka w rzece Nil. Żyrafy uwielbiają zjadać liście akacji. Po napisaniu zdań przez dzieci wybierz uczniów, którzy głośno przeczytają zapisane zdania.

Piszemy o Afryce

Dzieci wykonują ćwiczenia utrwalające z zakresu kalendarza: uzupełniają daty w tabeli znakami rzymskimi, np. dzisiaj jest: 5 VI, wczoraj był: 4 VI, jutro będzie: 6 VI, pojutrze będzie: 7 VI. Odczytują wyniki swojej pracy.

Daty z kalendarza

Dzieci słuchają piosenki zespołu Bajm „Rzeka marzeń” i ilustrują ruchem słów piosenki. Po wysłuchaniu piosenki dzieci wypowiadają się na temat jej słów. Na koniec zajęć dzieci siedzą w kręgu. Zaproś do siebie jedno dziecko i szepnij mu na ucho: „Wyobraź sobie, że jesteś kaczką Dab-Dab”. Dziecko ma za zadanie bez słów przedstawić zwierzę. Pozostałe dzieci odgadują kim jest. Następnie inne dziecko pokazuje kolejnego przyjaciela Doktora.

„Rzeka marzeń”

Pytania HOT

Gdybyś umiał rozmawiać ze zwierzętami, o czym byś z nimi porozmawiał?
W którego przyjaciela doktora chciałbyś zmienić się na chwilę?
Opowiedz o tym.

Cele

Uczeń: potrafi odnieść się do fragmentów lektury, wymienia nazwy zwierząt/przyjaciół Doktora, wie gdzie leży Afryka, układa i pisze zdania o Afryce, pisze daty z zastosowaniem znaków rzymskich.

Przygotuj

książkę H. Lofting „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”, mapę półkuli wschodniej, arkusze papieru dla 4 grup z konturami Afryki, paski papieru do pisania wyrazów, piosenkę „Rzeka marzeń”, zdjęcia krajobrazem i zwierzętami Afryki, tabelę do uzupełnienia dat znakami rzymskimi dla każdego ucznia.

Co mają przynieść dzieci

egzemplarz książki Hugh Lofting „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”, klej, nożyczki.

33.3 Dr Dolittle i jego zwierzęta

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść metryczkę książki H. Lofting „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”, zdjęcia krajobrazu i zwierząt kontynentu afrykańskiego, mapę półkuli wschodniej, zapisz imiona zwierząt-przyjaciół Doktora.

W zeszytach

dzieci przepisują metryczkę książki z tablicy, zapisują imiona zwierząt, oraz kilka zdań o Afryce.

Zadanie domowe

Dzieci siedzą w kręgu. Na twój znak wszystkie zaczynają udawać wybrane przez siebie zwierzę poznane w lekturze. Dzieci bawią się przy piosence „In the Jungle”. Gdy muzyka ucichnie wszyscy znów grzecznie siadają w kręgu.
Porozmawiaj z uczniami na temat poznanych bohaterów lektury, np. papugi Polinezji, małpki Czi-Czi i innych zwierząt, które są przyjaciółmi doktora Dolittle i towarzyszą mu w długiej podróży do Afryki.

Towarzysze podróży po Afryce

Głośno przeczytaj wybrane kolejne przygody doktora Dolittle po dotarciu do „Czarnego Łądu”. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat poznanej treści zadając im pytania, np. Co przydarzyło się podróżnym, gdy ich statek dotarł do równika? Dlaczego król państwa Jollinginka uwięził doktora i jego przyjaciół? W jaki sposób małpy zbudowały most? Jak wyglądał dwugłowiec, który był prezentem dla doktora?

Przygody na Czarnym Łądzie

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem rozsypane zdania i porządkują je według kolejności wydarzeń, np.:
1. Dotarcie podróżników do Afryki.
2. Uwięzienie doktora i jego przyjaciół przez króla państwa Jollinginka.
3. Podstęp papugi Polinezji i ucieczka przez dżunglę.
4. Wyleczenie chorych małp i synka króla lwa.
5. Podziękowanie małp i sprezentowanie mu dwugłowca.
Na koniec zadania wybierz dzieci, które głośno przeczytają kolejne zdania.

Coś tu jest nie tak!

Dzieci przedstawiają za pomocą farb wybraną przygodę Doktora Dolittle i jego zwierząt. Po zakończeniu pracy organizują wystawkę wszystkich obrazów. Następnie zachęć dzieci by spróbowały opowiedzieć wybraną przygodę Doktora Dolittle i jego zwierząt na Czarnym Łądzie na podstawie własnych wrażeń z poznanych fragmentów książki i swojej pracy malarskiej

Opowieści Czarnego Łądu

Przeprowadź z dziećmi gry i zabawy doskonalące umiejętności lekkoatletyczne, np.: marsz i bieg antylop z wysokim unoszeniem kolan, uderzanie piętami o pośladki, małpie skoki z nogi na nogę, wyskoki dosiężne z uniesioną ręką itp.

Zwierzęce wybryki

Na koniec wszystkie dzieci żegnają się ze sobą z wielkim uśmiechem.

Pytania HOT

W jaki sposób pomógłbyś doktorowi w ucieczce z państwa Jollinginka?
Jak podziękowałbyś Doktorowi za wyleczenie małp?

Cele

Uczeń:
potrafi opowiedzieć wybraną przygodę Doktora Dolittle, porządkuje zdania wg kolejności wydarzeń, przedstawia wybraną scenę lektury za pomocą farb.

Przygotuj

Książkę H. Lofting „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”, kartkę pracy do porządkowania kolejności zdań-wydarzeń, nagranie piosenki „In the Jungle”.

Co mają przynieść dzieci

Kartkę bloku rysunkowego, farby, pędzle.

33.4 Przygody Doktora Dolittle

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

W zeszytach

Zadanie domowe

Naucz się opowiadać wybrany fragment lektury „Doktor Dolittle i jego zwierzęta”.

Przedstaw dzieciom wystawkę zdjęć przedstawiającą różne festynowe wydarzenia zrealizowane w poprzednim roku szkolnym. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat oglądanych zdjęć stosując pytania pomocnicze, np. Gdzie i podczas jakiej imprezy zostały wykonane zdjęcia, jakie wydarzenia, sytuacje, konkurencje i zabawy miały miejsce podczas festynu?

Czas na festyn!

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem tekst ogłoszenia umieszczony na plakacie. Następnie poproś dzieci o wskazanie i nazwanie najważniejszych informacji ogłoszenia na podstawie zadawanych pytań: Co będzie zorganizowane? Gdzie...? Kiedy...? Kto będzie uczestniczyć...? Jakie będą atrakcje festynu?

Co nam mówi plakat?

Burza mózgów:
Zachęć dzieci do nazwania wydarzeń festynowych, które mogłyby mieć miejsce podczas Festynu Rodzinnego. Dzieci piszą te nazwy na tablicy i w zeszytach, np.: Występy taneczne, Malowanie twarzy, Mecz piłki siatkowej, Pokazy Straży Pożarnej, Kącik smakołyków, Festynowy pokaz mody, Kawiarenka, Kiermasz wyrobów artystycznych, itp.

Wymyślmy program festynu!

Wybierz dzieci, które głośno odczytują różne wyrazy z kartoników i umieszczają na tablicy tylko te, które tworzą rodzinę wyrazu „rodzina”, np.: rodzinny, rodzice, rodzeństwo, rodzic, rodzicielka. Dzieci przepisują te wyrazy do zeszytu.

Rodzinna rodzina

Podziel dzieci na grupy. Zachęć je do wykonania flamastrami napisów planowanych festynowych wydarzeń, które mogłyby służyć za szyldy, np. przy stoiskach („Kącik Smakołyków”, „Salon malowania twarzy”, „Kiermasz wyrobów artystycznych”, „Tricki z piłką nożną” itp.).

Praca plastyczna

Dzieci dodają i odejmują w zakresie 100 wyrażeni mianowane: m, cm, zł oraz rozwiązują zadania tekstowe, np.: Do dekoracji sceny na festynie kupiono czerwone baloniki za 25 zł i niebieskie za 24 zł. Ile razem kosztowały baloniki? Do ogrodzenia kawiarenki zużyto 45 m taśmy, a do ogrodzenia stoiska wyrobów artystycznych - 33 m. Ile metrów taśmy wykorzystano razem? Dzieci zapisują działania i wyniki w zeszytach.

Ile czego nam potrzeba?

Festyn nie odbędzie się bez gości. Trzeba ich zaprosić! Dzieci uzupełniają treść zaproszenia na Festyn Rodziny w brakujące wyrażenia, np.: (Kto?) ... zapraszają na Festyn Rodziny, który odbędzie się (kiedy?) ... (gdzie?) ... Festyn rozpocznie się o godz. ... Zapraszamy wszystkie dzieci i rodziców do wspólnej zabawy! Wybrane dziecko czyta na głos treść zaproszenia. Na koniec lekcji dzieci żegnają się machając do siebie.

Zaproszenie na festyn**Pytania HOT**

Które atrakcje podczas festynu są najzabawniejsze?
Czy są jeszcze inne dni, które warto byłoby uświetnić festynem? Opowiedz o tym.

Cele

Uczeń: wyróżnia najważniejsze informacje na plakacie, wypowiada się na temat zdjęć i własnych doświadczeń, zapoznaje się z formą zaproszenia, ćwiczy dodawanie i odejmowanie w zakresie 100.

Przygotuj

plakat z ogłoszeniem Festynu Rodzinnego, zdjęcia przedstawiające festynowe wydarzenia, kartoniki z wyrazami do tworzenia rodziny wyrazu: „rodzina”, dla każdego dziecka: treść zaproszenia na festyn z brakującymi wyrazami, zadania matematyczne (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

kartki kolorowego papieru, nożyczki, klej, flamastry.

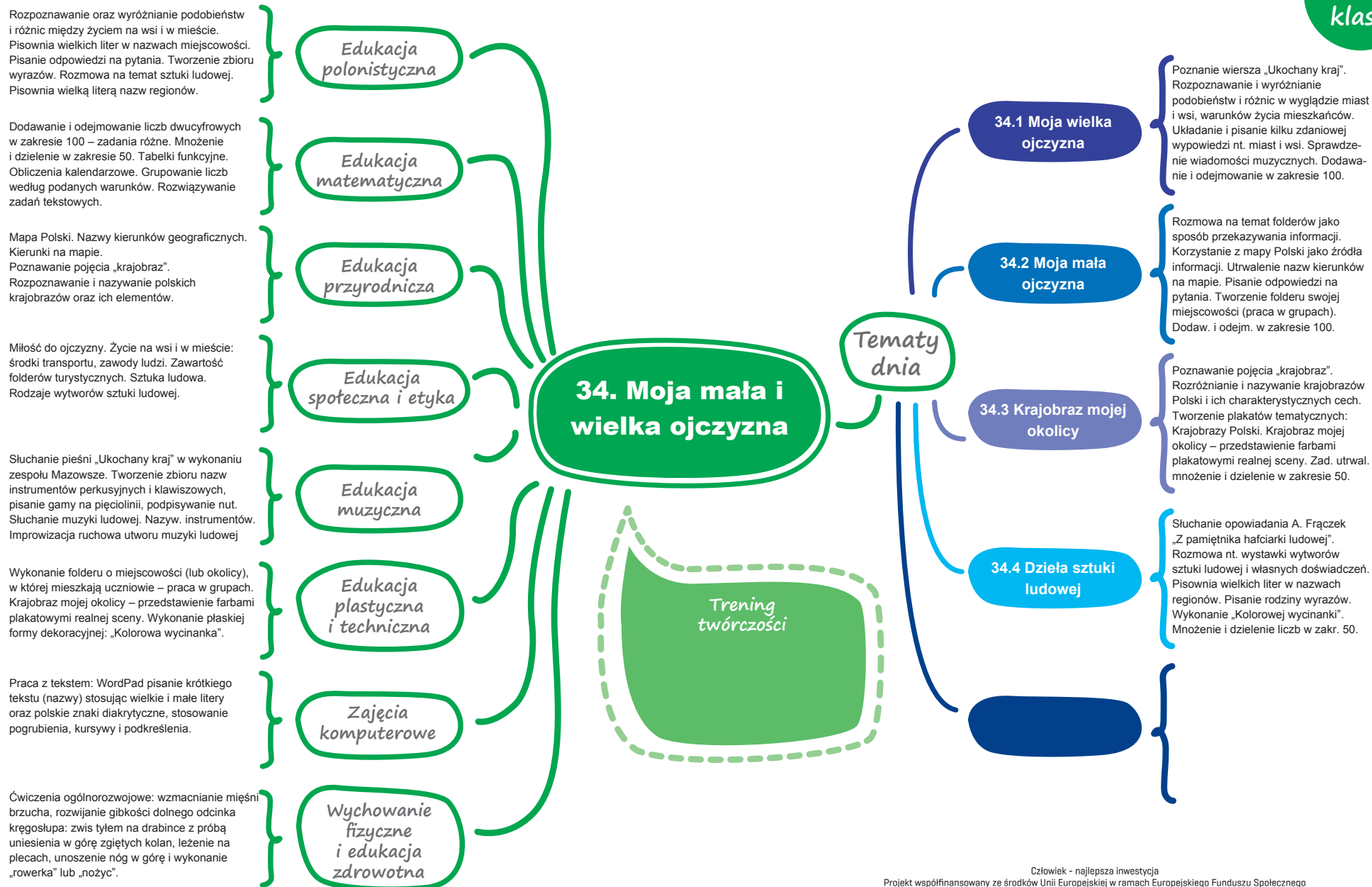
33.5 Przygotowania do festynu**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść plakat z ogłoszeniem Festynu Rodzinnego, nazwy wydarzeń festynowych, które mogłyby mieć miejsce podczas Festynu Rodzinnego, kartoniki z wyrazami tworzącymi rodzinę wyrazu „rodzina”.

W zeszytach

dzieci zapisują planowane festynowe wydarzenia, rodzinę wyrazu „rodzina” oraz działania i wyniki do zadań tekstowych.

Zadanie domowe

Pytania HOT

Co by było, gdyby nie istniała żadna wieś? Czy w mieście można hodować krowy? Z jakim kolorem kojarzy ci się wieś, a z jakim miasto?

34.1 Moja wielka ojczyzna

Cele

Uczeń: rozumie treść wiersza, wymienia różnice w wyglądzie miast i wsi, wie czym zajmują się mieszkańcy miast i wsi, zna położenie dźwięków na pięciolinii, nazywa instr. perkusyjne i klawiszowe.

Przygotuj

plansze przedstawiające miasto i wieś, nagranie piosenki „Ukochany kraj” w wykonaniu Mazowsza, dla każdego dziecka: karty z nazwami zawodów (patrz: treść lekcji), karty z nazwami instrumentów perkusyjnych i klawiszowych, z pięciolinia i nutami.

Co mają przynieść dzieci

zdjęcia lub ilustracje przedstawiające miasta i wsie.

Zadanie domowe

Na tablicy

Plansze przedstawiające miasto i wieś, kilka zdań dotyczących miast i wsi.

W zeszytach

Zapisanie kilku zdań na temat miast i wsi.

Proponowany przebieg zajęć

Zachęć dzieci do przeczytania cicho ze zrozumieniem fragmentu wiersza K.I. Galczyńskiego „Ukochany kraj”. Porozmawiajcie na temat treści wiersza. Spytaj: Co oznaczają słowa „ukochany kraj”? Co według autora może być kochane, podziwiane, cenne? Z czego składa się kraj?

Ukochany kraj

Dzieci tworzą gazetkę z przyniesionych zdjęć przedstawiających miasto i wieś. Rozmawiają o różnicach w wyglądzie miast i wsi oraz warunkach życia na wsi i w mieście na podstawie prezentowanej gazetki, plansz i własnych doświadczeń. Mówią o tym, gdzie według nich życie jest ciekawsze, gdzie spokojniejsze, gdzie lepiej jest się wychowywać itd.

Wieś i miasto

Dzieci układają zdania na temat miasta i wsi. Zapisz te zdania na tablicy i poproś dzieci o przepisanie ich do zeszytu, np. W mieście znajdują się wysokie bloki i wielki galeria handlowe. Na ulicach panuje duży ruch. Jest mało świeżego powietrza. Mieszkańcy miasta mogą odwiedzać kino, teatr i muzea. Na wsi znajdują się domy jednorodzinne. Mieszkańcy robią zakupy w małym sklepie. Jest świeże powietrze i mały ruch.

Ćwiczenia w pisaniu

Zachęć dzieci do cichego przeczytania ze zrozumieniem nazw zawodów, np. rolnik, policjant, aktor, sadownik, traktorzysta. Następnie powiedz dzieciom by określiły i zapisały ich miejsca pracy według wzoru: rolnik – pracuje na wsi, policjant – pracuje w mieście, aktor – pracuje w mieście, sadownik – pracuje na wsi, traktorzysta – pracuje na wsi.

Gdzie pracujesz?

Dzieci wysłuchują piosenki „Ukochany kraj” w wykonaniu zespołu pieśni i tańca Mazowsze. Następnie próbują zaśpiewać fragment wiersza z zespołem Mazowsze.

Muzyka

Rozdaj dzieciom karty z nazwami instrumentów. Dzieci czytają ze zrozumieniem wyrazy. Następnie tworzą zbiory instrumentów perkusyjnych i instrumentów klawiszowych. Zapisują gamę na pięciolinii, podpisują nuty i próbują zaśpiewać gamę nazwami dźwięków.

Zadanie muzyczne

Zadania z dodawania i odejmowania w zakresie 100, np. podaj sumę: $33 + 15 =$, $96 - 54 =$, $100 - 66 =$, do podanych liczb dopisz liczby mniejsze i większe, np.: 12, 15, 11, itd.: 25 - liczba większa o 12 to ..., liczba mniejsza o 12 to ...

Ćw. sprawności rachunkowej

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą życząc sobie miłego popołudnia.

Porozmawiaj z dziećmi o temacie lekcji. Dzieci wypowiadają się na temat sformułowania „mała ojczyzna”. Zaprezentuj dzieciom zgromadzone foldery różnych miejscowości w Polsce, np.: Gdańsk, Poznań, Kraków, Zamość. Wyjaśnij pojęcie „folder” ze zwróceniem uwagi na jego formę, np. harmonijkę. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat zawartości folderów, np. charakterystycznych budowli, zabytków, fragmentu planu miasta, ciekawostek turystycznych, przyrodniczych itp.

Mała ojczyzna

Zachęć dzieci do poszukiwania i wskazywania na mapie nazw miejscowości (miast) prezentowanych w folderach. Określicie położenie tych miejscowości (miast) zgodnie z kierunkami geograficznymi (kierunkami na mapie), np. Gdańsk znajduje się na północy Polski, Kraków leży na południu Polski itp. Dzieci zapisują w zeszytach nazwy kierunków geograficznych ze szczególnym zwróceniem uwagi na poprawność ortograficzną.

Praca z mapą

Dzieci odszukują i wskazują na mapie nazwę miejscowości, w której mieszkają. Określają położenie tej miejscowości. Zapisz na tablicy odpowiedzi na postawione dzieciom pytania: W jakiej części Polski znajduje się miejscowość, w której mieszkasz? Co jest największą atrakcją Twojej miejscowości?, np. Miejscowość, w której mieszkam znajduje się na zachodzie Polski. Największą atrakcją mojej miejscowości są spływy kajakowe. Dzieci zapisują zdania do zeszytu.

Ćwiczenia w pisaniu

Dzieci rozwiązują zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 bez przekroczenia progu dziesiątkowego, np.: uzupełnianie działań na „drzewkach liczbowych”, grafach liczbowych i w ciągu liczbowym ($36 + 22 = \dots$ - $45 = \dots + \dots = 27$).

Czas na matematykę!

Podziel dzieci na grupy. Zadaniem każdej grupy jest wykonanie folderu na temat miejscowości (lub okolicy), w której mieszkają uczniowie ze zgromadzonych materiałów (zdjęć, widokówek, wydrukowanych informacji, fragmentów planu lub mapy). Dzieci wykonują foldery. Po zakończeniu pracy organizują wystawkę. Każda grupa wybiera liderów, którzy prezentują folder. Wszystkie grupy nagradzają się oklaskami i po wystąpieniu ostatniej, dzieci żegnają się ze sobą.

Tworzymy własny folder**Pytania HOT**

Z czego jesteś dumny w swojej miejscowości? Co pokazałbyś turystom, którzy odwiedzili twoją miejscowość? Ułóż hasło zachęcające do przyjazdu do twojej miejscowości.

Cele

Uczeń: wypowiada się na temat swojej miejscowości, poznaje folder jako sposób przekazywania informacji, potrafi korzystać z mapy, posługuje się głównymi kierunkami geograficznymi.

Przygotuj

kilka folderów różnych miejsc w Polsce, mapę Polski, kartoniki z nazwami głównych kierunków geograficznych, dla każdego ucznia: zadania różne na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100.

Co mają przynieść dzieci

zdjęcia, widokówki, krótkie informacje wydrukowane z internetu dot. miejscowości, w której mieszkają dzieci, kartki kolorowego papieru, klej, nożyczki.

34.2 Moja mała ojczyzna**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

umieść mapę Polski, kartoniki z nazwami kierunków świata, przykładowe foldery różnych miejscowości, zapisane odpowiedzi na pytania (patrz: treść lekcji).

W zeszytach

dzieci zapisują odpowiedzi na pytania dotyczące ich miejscowości (patrz: treść lekcji).

Zadanie domowe

Opisz swoją miejscowość w trzech zdaniach.

Pokaż dzieciom prezentację multimedialną „Krajobrazy Polski”. Poproś wybranych uczniów o głośne przeczytanie krótkich informacji zamieszczonych w prezentacji, np. nazw roślin i zwierząt. Dzieci wypowiadają się na temat prezentowanych zdjęć i własnych doświadczeń. Wyjaśnij dzieciom pojęcie krajobraz. Spytaj: Który z prezentowanych krajobrazów jest krajobrazem Twojej okolicy?

Krajobrazy Polski

Wymień nazwy różnych roślin, zwierząt, elementów ukształtowania terenu charakterystycznych dla naszego kraju, np.: kozica, mikołajek nadmorski, wysokie szczyty, mewa, jeziora itp. Dzieci mają za zadanie podać nazwę krajobrazu związanego z danym elementem, np. Gdzie rośnie mikołajek nadmorski? – Dzieci odpowiadają: Mikołajek nadmorski rośnie nad morzem (jest elementem krajobrazu nadmorskiego).

Jaki to krajobraz?

Wypisz na tablicy nazwy krajobrazów Polski. Podziel dzieci na grupy, każda grupa losuje jeden krajobraz. Dzieci tworzą zbiory elementów powiązanych z danym krajobrazem. Np. Krajobraz nadmorski: mewa, mikołajek nadmorski, chelbia modra, wydmuchrzyca, plaża, Krajobraz górski: kozica, świstak, szarotka, limba, kosodrzewina, wysokie szczyty, Krajobraz nizinny: płaski teren, jeziora, lasy, pola uprawne. Dzieci prezentują swoją pracę.

Mewy, świstaki, pola...

Dzieci pozostają w tych samych grupach. Mają za zadanie stworzyć 3 plakaty tematyczne dotyczące poznanych krajobrazów Polski z wykorzystaniem arkuszy szarego papieru i zgromadzonych materiałów: widokówek, zdjęć, informacji z internetu, gazet. Po skończonej pracy poproś grupy o prezentację plakatów z krótkim komentarzem liderów grup.

Plakat

Praca plastyczna – „Krajobraz mojej okolicy”: Dzieci przedstawiają farbami plakatowymi realny obraz okolicy, w którym mieszkają. Po zakończeniu prac dzieci organizują wystawkę i opowiadają o przedstawionych scenach.

Krajobraz mojej okolicy

Rozdaj dzieciom karty z zadaniami matematycznymi utrwalającymi mnożenie i dzielenie w zakresie 50, np.: uzupełnianie tabelki z iloczynami i ilorazami, obliczenia kalendarzowe, np.: 2 tygodnie - oblicz, ile to dni? $2 \times 7 = 14$, 42 dni - oblicz, ile to tygodni? $42 : 7 = 6$. Pamiętaj, by dzieci zapisały działania i wyniki w zeszytach.

Zadania matematyczne

Przedstaw dzieciom dwa prawie identyczne rysunki przedstawiające jeden krajobraz, np. krajobraz górski. Zadaniem dzieci jest wyszukanie przynajmniej 10 różnic (brakujących elementów) i zaznaczanie ich na rysunku.

Zabawa na spostrzegawczość

Na koniec zajęć dzieci żegnają się ze sobą, mówiąc sobie jaki krajobraz jest ich ulubionym.

Pytania HOT

Co według Ciebie znaczy „monotonny krajobraz”? Czy wiesz, jak wygląda „krajobraz księżycowy”? Opisz go w kilku słowach. Kiedy krajobraz twojej okolicy jest najładniejszy?

Cele

Uczeń: rozróżnia i nazywa polskie krajobrazy, określa cechy charakterystyczne miejsca swojego zamieszkania, dokonuje obliczeń kalendarzowych, ćwiczy mnożenie i dzielenie w zakresie 50.

Przygotuj

prezentację multimedialną „Krajobrazy Polski”, 3 arkusze szarego papieru, 3 szerokie paski kolorowego papieru do napisania nazwy krajobrazu, plansze z krajobrazami i ich nazwami, zadania matematyczne na mnożenie i dzielenie w zakresie 50 dla każdego ucznia.

Co mają przynieść dzieci

widokówki, zdjęcia lub ilustracje przedstawiające poznane krajobrazy oraz rośliny i zwierzęta typowe dla tych krajobrazów, klej, nożyczki.

34.3 Krajobraz mojej okolicy**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

wyświetl prezentację multimedialną „Krajobrazy Polski”, plansze z krajobrazami Polski i ich nazwami.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy krajobrazów Polski i ich charakterystyczne elementy: nazwy roślin, zwierząt i ukształtowania terenu.

Zadanie domowe

Przynieś do szkoły różne wytwory miejscowej sztuki ludowej z twojej okolicy lub przywiezione z różnych miejsc Polski.

Głośno przeczytaj opowiadanie A. Frączek „Z pamiętnika hafciarki ludowej”. Porozmawiaj z dziećmi na temat treści opowiadania zadając pytania pomocnicze: Jakie zdolności pokazała uczniom hafciarka? Co można „wyczarować” za pomocą igły i kolorowej nitki? Co wyhaftowały dzieci?

Pamiętnik ludowej hafciarki

Dzieci oglądają klasową wystawę wytworów sztuki ludowej: wiklinowe koszyczki, drewniane rzeźby, naczynia ceramiczne, obrazy malowane na szkle, haftowane serwetki i obrusy, zdjęcia z wycinankami łowickimi, kurpiowskimi. Dzieci próbują nazwać wszystkie wytwory, określają materiały i narzędzia, dzięki którym powstały i nazywają ich twórców.

Wystawka sztuki ludowej

Napisz na tablicy nazwy wytworów sztuki ludowej i regionów, z których pochodzą, np.: haft kaszubski – Kaszuby, wycinanka łowicka – Łowicz, rzeźba podhalańska – Podhale, wycinanka kurpiowska - Kurpie itp. Dzieci przepisują nazwy do zeszytów. Następnie szukają i wskazują te regiony na mapie Polski.

Wytwory sztuki ludowej

Dzieci uzupełniają zdania na podstawie wystawki wytworów sztuki ludowej i własnych doświadczeń, np.: Wytwory sztuki ludowej to na przykład ... (rzeźby z drewna i gliny, wiklinowe koszyczki, haftowane serwetki i obrusy, obrazy malowane na szkle, wycinanki, naczynia ceramiczne). Poproś wybrane dzieci o głośno przeczytanie napisanych zdań.

Rzeźby z drewna, hafty na serwetkach

Dzieci wykonują płaską formę dekoracyjną „Kolorową wycinankę” według własnego pomysłu lub według ludowych wzorów. Po zakończeniu organizują wystawkę prac.

Kolorowa wycinanka

Dzieci mają za zadanie stworzyć rodziny wyrazu do umieszczonych na tablicy kartoników z wyrazami (na tablicy i w zeszytach), np.: haft – hafciarka, haftować, haftowanie, wyhaftować; rzeźba – rzeźbiarz, rzeźbić, wyrzeźbić, rzeźbiarstwo.

Ćwiczenia słowne

Dzieci słuchają dowolny utwór muzyki ludowej, np. oberka, polki. Próbują rozpoznać i nazwać instrumenty muzyczne. Następnie improwizują ruchy do utworu.

Zadanie muzyczne

Dzieci wykonują samodzielnie obliczenia na mnożenie liczb po 5, 6, 7, 8, 9 w zakresie 50. Następnie prezentują wyniki swoich obliczeń.

Rachunek pamięciowy

Zaproponuj dzieciom zadania tekstowe do rozwiązania, np.: Hafciarka ułożyła na wystawie 36 serwetki, po 6 serwetek na każdym stoliku, itp. Na ilu stołkach ułożyła serwetki? Dzieci zapisują działania i rozwiązania na tablicy i w zeszytach.

Ile serwetek będzie na stoliku?

Pytania HOT

Czy każdy człowiek może być twórcą ludowym?
Co umieściłbyś w swoim muzeum sztuki ludowej?

34.4 Dzieła sztuki ludowej

Cele

Uczeń: wypowiada się nt. opowiadania, zgromadzonej wystawki i własnych doświadczeń, rozpoznaje i nazywa wytwory sztuki ludowej, zapisuje nazwy regionów wielką literą, mnoży i dzieli w zakresie 50.

Przygotuj

wystawkę wytworów sztuki ludowej i zdjęć, mapę Polski, planszę ze strojami regionalnymi, nagranie oberka lub polki, kartoniki z napisem haft, rzeźba, zadania na mnożenie w zakresie 50 i zadania tekstowe dla każdego dziecka.

Co mają przynieść dzieci

wytwory sztuki ludowej, zdjęcia przedstawiające wytwory sztuki ludowej, kartkę kolorowego papieru, nożyczki, klej, kartkę białego papieru.

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść planszę ze strojami regionalnymi, kartoniki z wyrazami: haft, rzeźba, zapisz nazwy wytworów i nazw regionów, z których pochodzą wytwory sztuki ludowej.

W zeszytach

dzieci zapisują nazwy wytworów i nazw regionów wg wzoru: haft kaszubski – Kaszuby, wycinanka łowicka – Łowicz, itp., zapisują rodziny wyrazów oraz działania i rozwiązania zadań tekstowych (patrz: treść lekcji).

Zadanie domowe

Przygotuj na kartce w kratkę projekt haftu krzyżkowego według własnego pomysłu.

Zadanie

"Wsi spokojna, wsi wesola" napisał kiedyś J. Kochanowski. A co by było, gdyby pewnego dnia spokój wsi zakłócił jakiś hałaśliwy tramwaj? Waszym zadaniem jest napisanie humorystycznego OPOWIADANIA ROZPOCZYNAJĄCEGO SIĘ OD SŁÓW "Pewnego dnia (imię bohatera) poczuł się bardzo dziwnie, ale nie wiedział dlaczego...". Akcja Waszego opowiadania będzie rozgrywać się NA WSI lub

W MIEŚCIE (wybór należy do Was). W opowiadaniu tym pewne (co najmniej trzy) rzeczy związane z życiem na wsi wkradną się jakimś magicznym sposobem do życia w mieście lub odwrotnie (elementy życia w mieście zostaną przeniesione do życia na wsi). GŁÓWNY BOHATER będzie miał przez to różne przygody. Do swego opowiadania dołączycie też co najmniej DWIE ILUSTRACJE.

Przygotuj

Kopię zadania dla każdej drużyny wraz z punktacją

Co mają przynieść dzieci

(do rozwiązania całości zadania): papier pakowy, stare gazety, magazyny, kolorowa krepka, plastelina, tektury różnej wielkości, białe kartki A4, kredki, farby, Klej, nożyczki

Rozgrzewka

1. Uczestnicy siadają w kole. Ich zadaniem jest odpowiadanie na pytanie, do czego może służyć łyżeczka. Chodzą oczywiście o to, by odpowiedzi były jak najbardziej kreatywne. Członkowie drużyny podają sobie przy tym łyżeczkę. Odpowiada osoba, która trzyma ją aktualnie w ręce.

2. Podziel klasę na 4-5-osobowe grupy drogą losowania lub inną przyjętą metodą. Rozdaj im kopie problemu wraz z punktacją, wyjaśnijcie wszystkie niezrozumiałe terminy. Zwracaj zawsze uwagę na to, że punktacja jest równie ważnym źródłem informacji o zadaniu, co jego treść.

Przebieg zajęć

Trening twórczości 34

Wieśko-miejskie zamieszanie, czyli piszemy opowiadanie

Refleksje

Nauka w klasie drugiej powoli dobiega końca. Są to ostatnie zajęcia Treningu Twórczości w tym roku szkolnym. Na zakończenie zapytaj więc dzieci o ich wrażenia z tych lekcji. Co im się podobało najbardziej? Co im się nie podobało? Co by zmienili w tych zajęciach? Czy jakieś zadanie szczególnie utkwiło im w pamięci? Czego się nauczyli? Czy potrafili nazwać lub opisać kogoś z technik wykorzystywanych na lekcjach? Pogratuluj wszystkim dzieciom, ponieważ praca na zajęciach wymagała od nich dużego wysiłku i walki ze swoimi słabościami. Możesz przygotować też odznaki lub dyplomy dla wszystkich uczestników zajęć.

Mapy myśli

Zespoły na dużych kartkach tworzą dwie mapy myśli. Na jednej pojęciem centralnym jest "miasto", na drugiej - "wieś". Wypisują wszystko, co kojarzy im się z tymi pojęciami, grupując skojarzenia w większe kategorie. Gdy uczestnicy uznają, że wyczerpali już wszystkie swoje pomysły biorą trzecią kartkę i dzielą ją na dwie części. W pierwszej kolumnie każdy członek grupy zapisuje jedną rzecz, którą chciałby przenieść ze wsi do miasta, a w drugą kolumnę wpisuje jeden element życia miejskiego, który przeniósłby na wieś. Następnie drużyna decyduje, które zestawienie może okazać się ciekawsze. Kolejnym krokiem jest ustalenie, kim będzie główny bohater.

Pisemna burza

Każdy członek grupy zapisuje na kartce trzy pomysły na głównego bohatera. Na sygnał nauczyciela wszyscy podają kartki sąsiadom z prawej. Czytają pomysły sąsiada z lewej i dopisują do nich swoje trzy propozycje (mogą one być rozwinięciem tego, co na kartce). I znowu, wszyscy podają kartki w prawo i dopisują trzy pomysły na kartce, którą otrzymali. Następnie podają kartkę w prawo i spośród 9 propozycji podkreślają 3 pomysły, które najbardziej im się podobają. Ponownie podają kartkę w prawo i zakreślają 1 z 3 wybranych przez sąsiada pomysłów. Pozostaje więc tyle najciekawszych pomysłów, ilu członków grupy. Na koniec drużyna decyduje wspólnie, który pomysł z zakreślonych (lub podkreślonych) wybiera.

Plan wydarzeń

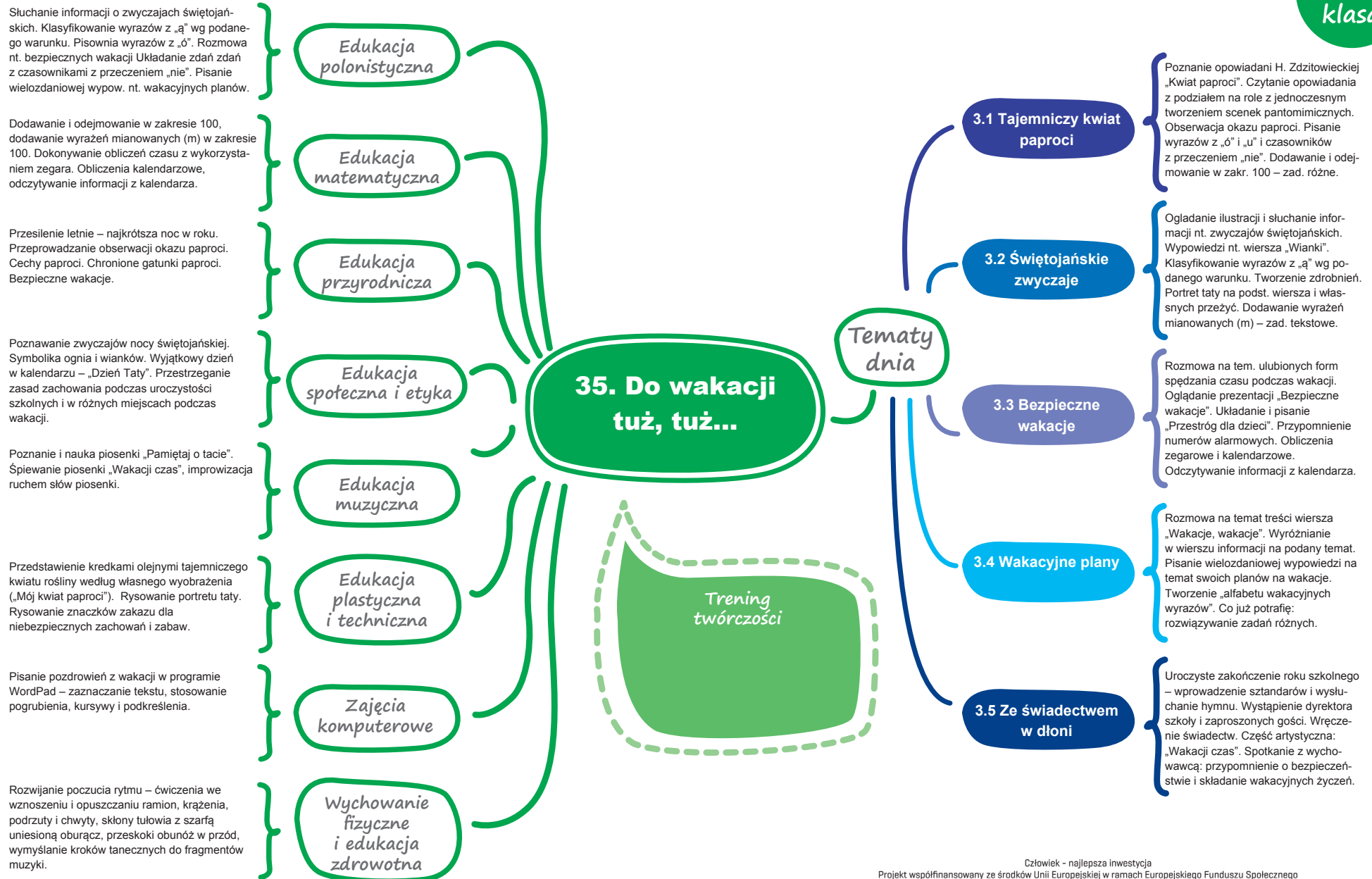
Następnym krokiem do stworzenia opowiadania jest napisanie planu wydarzeń. Każde wymyślone przez uczestników wydarzenie drużyna zapisuje na osobnym kartoniku. Następnie wszystkie kartoniki zbiera razem i tasuje. Potasowane karty dzieci kładą na środku ławki (zapisaną stroną do dołu). Teraz członkowie grupy po kolei podnoszą po jednym kartoniku i starają się tak opowiadać historię, aby nie można było się zorientować, że kolejność wydarzeń została zmieniona. Być może dzięki temu ćwiczeniu drużyna uwolni się od schematycznego toku myślenia, a przypadkowości zestawień uda się osiągnąć efekt humorystyczny? Oczywiście decyzja dotycząca ostatecznego planu wydarzeń opowiadania należy do drużyny.

Opowiadania

Zwykle opowiadania, które tworzą uczniowie są zapisywane w zeszytach lub na kartce papieru. Tym razem także forma opowiadania powinna być oryginalna. Swoje opowiadania uczestnicy mogą spiąć w książkę o kształcie np. traktora, mogą je złożyć w harmonijkę lub zapisać ją np. na kartonie. Wszystko zależy od pomysłowości drużyny. Na koniec, zespoły po kolei odczytują swoje historie na forum klasy oraz prezentują wykonane ilustracje.

Punktacja:

pomysłowość opowiadania	1 - 20p.
staranność zapisu opowiadania	1 - 5p.
jakość artystyczna ilustracji	1 - 5p.
niezastosowanie się do instrukcji	- 5p.
pomysłowość formy opowiadania	1 - 10p.
współpraca w grupie	1 - 10p.

Pytania HOT

Co byś zrobił, gdybyś znalazł kwiat paproci? Komu pierwszemu byś o tym opowiedział? Dlaczego?

Cele

Uczeń: poznaje właściwości paproci, ćwiczy wyróżnianie czasowników w zdaniach, ćwiczy pisownię wyrazów z „ó”, „u” oraz czasowników z przeczeniem „nie”, ćwiczy dodawanie i odejmowanie w zakresie 100.

Przygotuj

planszę przedstawiającą różne gatunki paproci, liść paproci, lupę, piosenkę zespołu Alibabki „Kwiat jednej nocy”, dla każdego ucznia: zadania na łączenie części zdań z wyróżnieniem czasowników z przeczeniem „nie”, zadania na dodawanie i odejmowanie w zakresie 100.

Co mają przynieść dzieci

kartkę białego papieru, kredki olejne.

35.1 Tajemniczy kwiat paproci

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

Plansza przedstawiająca różne gatunki paproci.

W zeszytach

Przepisywanie z podręcznika wyrazów z „ó” i „u”, pisanie zdań z tymi wyrazami, np.: Najkrótsza noc jest w czerwcu. Paprocie wyglądają jak pióropusze.

Zadanie domowe

Nauucz się opowiadać przygodę Jurka.

„Kwiat paproci”

Przeczytaj dzieciom tekst H. Zdżitowieckiej „Kwiat paproci”. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat treści zadając dzieciom pytania, np.: Kiedy zakwita paproć? Jak wygląda kwiat paproci? Dlaczego Jurek wybrał się wieczorem do lasu? Czego wystraszył się chłopiec? Co przyniósł Jurek do domu? Czy Jurek powinien sam chodzić do lasu?

„Zakwita raz, tylko raz, biały kwiat”

Wyznacz dzieci, które będą czytały opowiadanie „Kwiat paproci” z podziałem na role i dzieci, które jednocześnie będą tworzyły scenki pantomimiczne wyrażające nastrój i emocje. Dzieci inscenizują opowiadanie. Następnie dzieci wysłuchują piosenkę Alibabek „Kwiat jednej nocy”. Dzieci określają nastrój piosenki i porównują ją z nastrojem opowiadania.

Paproć pod lupą

Przedstaw dzieciom plansze z paprociami (długosz królewski, pióropusznik strusi). Obserwują liście paproci pod lupą. Powiedz dzieciom, że na liściach paproci często siadają owady – świetliki (zwane powszechnie robaczkami świętojańskimi), które w ciemności błyszczą i być może za ich przyczyną powstała legenda o kwiecie paproci oraz, że pod liśćmi znajdują się małe kropeczki – zarodniki, z których powstaną nowe paprocie.

ó czy u?

Wyszukajcie w tekście opowiadania wyrazów z „ó” lub „u”. Powiedz dzieciom by przepisały je do zeszytu, a następnie ułożyły i napisały zdania z tymi wyrazami, np.: Najkrótsza noc jest w czerwcu. Paprocie wyglądają jak pióropusze. Po skończonym zadaniu poprosz wybrane dzieci o głośne przeczytanie napisanych zdań.

Praca plastyczna: „Mój kwiat paproci”

Dzieci przedstawiają kredkami olejnymi na białych kartkach papieru tajemniczy kwiat rośliny według własnego wyobrażenia – „Mój kwiat paproci”. Po skończeniu pracy dzieci organizują wystawkę prac i krótko wypowiadają się na temat ich pracy.

Ćw. językowe: „Leśne zasady”

Dzieci czytają cicho ze zrozumieniem fragmenty zdań i łączą je w całość, np.: Nie niszczyć... (połączyć z) ...leśnej przyrody, Nie zrywaj... (połączyć z) ...nieznanych roślin i ich owoców, Nie płosz... (połączyć z) ...leśnych ptaków i zwierząt. Na koniec zadania wyróżniają (podkreślają) czasowniki z przeczeniem „nie”.

Zadania matematyczne

Dzieci rozwiązują zadania utrwalające dodawanie i odejmowanie w zakresie 100, np.: uzupełniają tabelę w brakujące liczby (sumę lub jeden ze składników), łączą liczby dwucyfrowych z ich zapisem w formie wyrazów, uzupełniają grafy strzałkowe.

Na koniec lekcji żegnają się ze sobą, machając z uśmiechem i życząc innym miłego popołudnia.

Pokaż dzieciom ilustracje przedstawiające zwyczaje świętojańskie: puszczanie wianków na wodę, skoki przez ognisko, poszukiwanie kwiatu paproci.
Opowiedz dzieciom o tych zwyczajach mówiąc skąd się wywodzą i jakie znaczenie w życiu ludzi miały dawniej, a jakie dziś.

Zwyczaje świętojańskie

Głośno przeczytaj wiersz S. Szuchowej „Wianki”. Swobodnie porozmawiaj z dziećmi na temat treści i spytaj poszczególne dzieci: O jakim zwyczaju opowiada wiersz? Gdzie znajdują się dziewczynki i co one robią?

„Trzy dziewczynki wianki plotą...”

Dzieci tworzą zbiór rzeczowników i czasowników z rozsypanych kartoników. Poproś wybrane dzieci by głośno odczytały wyrazy z „ą” (rzeczowniki: łąka, pąki, bąki, pączki, płąsy; czasowniki: fruwać, wirują, tańczą, zrywają, plotą). Następnie dzieci zapisują te wyrazy w zeszytach z podziałem na rzeczowniki i czasowniki. Zrób to samo na tablicy. Dzieci mogą wypowiadać i zapisywać jeszcze inne wyrazy z „ą”.

Pąki i bąki wirują i tańczą

Dzieci tworzą zdrobienia do podanych rzeczowników i zapisują je według wzoru:
duży wianek – mały ..., duża łódź – mała ..., duża ryba – mała ..., duża ława – mała ..., duże jezioro – małe ...
Następnie dzieci układają i zapisują 3 zdania z wybranymi zdrobieniami. Poproś wybrane dzieci o głośne przeczytanie zdań.

W małym jeziorku, duża ryba.

Poproś dzieci by cicho przeczytały wiersz L. Mariańskiej „Jak rysować tatę”. Następnie przeczytajcie go na głos. Porozmawiaj z dziećmi o zbliżającym się Dniu Ojca, o ich tatusiach, zachęć do opisywania ich wyglądu. Zadaj pytanie: w jaki sposób możemy wyrazić uczucia do swojego tatusia z okazji Dnia Ojca?

Dzień Ojca

Dzieci tworzą portret taty przy pomocy kredek. Po wykonanej pracy organizują wystawę rysunków. Poproś każde dziecko by krótko skomentowało swoją pracę. Na koniec dzieci słuchają i uczą się piosenki „Pamiętaj o tacie”.

Rysujemy tatę

Dzieci rozwiązują zadania tekstowe na dodawanie wyrażen mianowanych (m) w zakresie 100 według twojego pomysłu, np. Olek zaplanował dla taty tor sprawnościowy, w którym 25 m musi pokonać skacząc na jednej nodze, 20 m przebieść „tip-topami” i 10 m na czworakach. Oblicz, ile metrów ma cały tor?
Dzieci zapisują wyniki na tablicy i w zeszytach.

Zadanie matematyczne

Pytania HOT

Wyobraź sobie, że jesteś robaczkiem świętojańskim. Który ze zwyczajów, wydałby ci się najdziwniejszy?
Z jakiego prezentu twój tata ucieszyłby się najbardziej?

Cele

uczeń: opowiada o zwyczajach świętojańskich, czyta ze zrozumieniem wiersz, wyróżnia w nim wyrazy z „ą”, zapisuje zdrobienia do podanych przymiotników, rozwiązuje zadania tekstowe

Przygotuj

duże ilustracje przedstawiające zwyczaje świętojańskie, piosenkę „Pamiętaj o tacie”, dla każdego dziecka: kartoniki z wyrazami „ą” do tworzenia zbiorów rzeczowników i czasowników, karty z lukami na wpisanie zdrobień według podanego wzoru, zadania matematyczne w zakr. 100.

Co mają przynieść dzieci

kartkę białego papieru, kredki.

35.2 Świętojańskie zwyczaje

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

umieść ilustracje przedstawiające zwyczaje sobótkowe, zapisz wyrazy z „ą” (rzeczowniki i czasowniki) oraz działania i wyniki zadań tekstowych.

W zeszytach

dzieci notują rzeczowniki i czasowniki z „ą”, np.: łąka, pąki, bąki, pączki, płąsy, fruwać, wirują, tańczą, zrywają, plotą oraz zapisują działania i wyniki zadań tekstowych.

Zadanie domowe

Nauč się recytować wiersz „Jak rysować tatę”.

Porozmawiaj z dziećmi o ich ulubionych formach spędzania czasu podczas wakacji. Następnie przedstaw prezentację „Bezpieczne wakacje” z pozytywnymi przykładami (rysunkami). Zadaj dzieciom pytania: Co może wydarzyć się gdy pojedziemy sami do lasu? Co może wydarzyć się, gdy będziemy kąpać się w niedozwolonym miejscu? Zachęć dzieci do wymyślenia innych pytań zaczynających się od słów: „Co może stać się..”.

Co może stać się...

Pokaż dzieciom kilka rysunków przedstawiających bezpieczne i niebezpieczne sytuacje podczas wypoczynku letniego, np. Dwa rysunki przedstawiające kąpiel dzieci (jeden pokazuje kąpiel pod opieką dorosłej osoby, a drugi – kąpiel bez opieki dorosłego). W podobny sposób przedstaw inne sytuacje. Poproś dzieci o samodzielne wybranie i kolorowanie rysunków z bezpiecznymi zachowaniami.

Bezpiecznie nad wodą

Porozmawiaj z dziećmi na temat niepokolorowanych rysunków i zachęć do ułożenia zdań – ostrzeżeń dla dzieci, np.: Nie kąp się w niedozwolonym miejscu, Nie chodź sam do lasu, Nie bierz słodyczy od nieznajomych, Podczas burzy nie chowaj się pod drzewem, Nie baw się w pobliżu pracujących maszyn rolniczych, itp. Zapisz propozycje na tablicy.

Wakacyjne przestrogi

Dzieci przepisują zdania z tablicy do zeszytu ze szczególnym zwróceniem uwagi na pisownię rozłączną czasowników z przeczeniem „nie”, jako „przeestrogi dla dzieci”. Przypomnij numery alarmowe Pogotowia ratunkowego, Policji, Straży Pożarnej i numeru ratunkowego. Zachęć dzieci do zapisania w zeszyte numerów alarmowych według wzoru: Numer ratunkowy – 112, Pogotowie ratunkowe – 999, itd.

Numery alarmowe

Zainspiruj dzieci do narysowania znaczków zakazu dla niebezpiecznych zachowań i zabaw, np. znaczek zakazu dla kąpieleli w niebezpiecznym miejscu, znaczek zakazu dla zabawy w pobliżu jezdnii, znaczek zakazu dla zabawy w pobliżu maszyn rolniczych, itp. Po skończonym zadaniu dzieci organizują wystawkę i rozmawiają o pracach.

Mój własny znak zakazu

Dzieci wykonują obliczenia zegarowe o treści typu: Ile godzin upłynęło od godz. 9.00 do godz. 13.00? od godz. 7.00 do godz. 15.00? Wykonują ćwiczenia praktyczne na zegarach w klasie (przyniesionych tarczach zegarowych). Następnie dzieci zapisują odpowiedzi i zaznaczają podane godziny na tarczach zegarowych w karcie pracy.

Ile minęło godzin?

Dzieci odczytują informacje z kalendarza i zapisują odpowiedzi, np. Które czerwcowe dni to piątki? (dzieci zapisują daty wszystkich piątków w czerwcu) Które dni lipca to wtorki? (dzieci zapisują daty wszystkich wtorków w lipcu). Następnie dzieci zapisują nazwy dni tygodnia (w lipcu) zgodnie z podanymi datami, np.: 7 VII – środa, 12 VII – ... 22 VII – ... 26 VII – ...

Dni tygodnia**Pytania HOT**

Kto najbardziej powinien dbać o twoje bezpieczeństwo na wakacjach? Jak zachowałbyś się w czasie burzy? Zademonstruj bez użycia słów.

Cele

Uczeń: ocenia postępowanie postaci i wypowiada się na temat zagrożeń, układa i zapisuje zdania będące wakacyjnymi przestrogiami dla dzieci, dokonuje obliczeń czasu z wykorzystaniem zegara i kalendarza

Przygotuj

prezentację multimedialną „Bezpieczne wakacje”, planszę z numerami alarmowymi, dla każdego dziecka: rysunki przedstawiające bezpieczne i niebezpieczne sytuacje, zadania na obliczenia zegarowe, kalendarzowe zegary, zadania z dniami tygodnia (patrz: treść lekcji)

Co mają przynieść dzieci

kalendarz i tarcze zegarowe.

35.3 Bezpieczne wakacje**Proponowany przebieg zajęć****Na tablicy**

wyświetl prezentację multimedialną „Bezpieczne wakacje”, umieść planszę z numerami alarmowymi, oraz zapisz zdania będące przestrogiami dla dzieci.

W zeszytach

dzieci przepisują zdania będące przestrogiami wakacyjnymi oraz zapisują numery alarmowe.

Zadanie domowe

Dzieci wspólnie przygotowują wystawkę z widokówkami i zdjęciami przedstawiającymi różne ciekawe miejsca w Polsce i za granicą. Następnie oglądają ją i komentują. Porozmawiają z dziećmi na temat oglądanych miejsc i własnych doświadczeń zadając pytania typu: Które z prezentowanych miejsc może być ciekawe, atrakcyjne i zachęca nas, aby je odwiedzić?

Gdzie pojedę w te wakacje?

Głośno przeczytaj wiersz D. Ludwiczak „Wakacje, wakacje”. Zachęć dzieci do wyszukiwania w wierszu fragmentów mówiących o tym, po co wymyślono wakacje (np. po to, aby kąpać się w jeziorze, by zbierać muszelki, kamyki, słuchać kukania kukułki itp.). Poproś wybranych uczniów o głośne przeczytanie tych fragmentów. Porozmawiaj z dziećmi o ich planach wakacyjnych, spytaj gdzie i z kim chcą pojechać na wakacje.

Praca z tekstem

Dzieci wyszukują w wierszu nazwy czynności (czasowniki) w formie bezosobowej. Wybrane dzieci czytają głośno te wyrazy i zapisują je na tablicy. Wszystkie dzieci zapisują je w zeszytach. Następnie dzieci wykonują ćwiczenie na tworzenie form bezosobowych według wzoru: zbierać – ja zbieram, kąpać – ja kąpię się, stąpać – ja stąпам, podziwiać – ja podziwiam, oglądać – ja oglądam, słuchać – ja słucham, itp.

Zabawy językowe

Przypomnij dzieciom piosenkę „Wakacji czas”. Dzieci śpiewają ją i improwizują ruchem słowa piosenki.

Rozśpiewane wakacje

Dzieci zapisują w zeszytach wypowiedzi nt. wakacyjnych planów, np.: W czasie wakacji chciałbym zobaczyć wiele ciekawych miejsc. Interesuję się przyrodą, dlatego chcę odwiedzić Ogród Botaniczny w Poznaniu i Palmiarnię, gdzie można podziwiać wspaniałe okazy roślin. Marzę również, aby pojechać do mojej cioci, która mieszka nad morzem, bo znowu będziemy kąpać się w Bałtyku i zbierać piękne muszelki.

Marzenia wakacyjne

Dzieci samodzielnie tworzą „alfabet wakacyjnych wyrazów” według podanego wzoru: A jak aquapark, B jak Bałtyk, C jak ciepło, D jak Darłowo, itd. Po zakończeniu zadania wybrane dzieci głośno czytają swój „alfabet”.

Wakacyjny alfabet

Dzieci wykonują zadania utrwalające dodawanie i odejmowanie w zakresie 100 i mnożenie w zakresie 50, np. Oblicz różnicę liczb 46 i 16, Od sumy liczb 14 i 3 odejmij sumę liczb 12 i 5, do podanych liczb dopisz w okienkach liczbę 3 razy większą, np.: 3 – liczba 3 razy większa to..., 8 – liczba 3 razy większa to..., 7 – 3 razy większa to...

Ćw. sprawności rachunkowej

Pytania HOT

Co by było, gdyby wakacje trwały tylko cztery dni? Jakbyś je spędził? Wymień 7 rzeczy, które koniecznie musisz zabrać na wakacje.

Cele

Uczeń: wyróżnia w wierszu informacje na zadany temat, potrafi napisać wielozdaniową wypowiedź nt. wakacyjnych planów, potrafi stworzyć bezosobową formę czasownika, śpiewa z innymi piosenkę „Wakacji czas”.

Przygotuj

widokówki różnych atrakcyjnych miejsc w Polsce i za granicą
dla każdego dziecka: karty z literami alfabetu do stworzenia „alfabetu wakacyjnych wyrazów”, zadania matematyczne (patrz: treść lekcji).

Co mają przynieść dzieci

widokówki i zdjęcia różnych ciekawych miejsc w Polsce i za granicą.

35.4 Wakacyjne plany

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

zapisz czasowniki w formie bezosobowej i osobowej według wzoru: zbierać – ja zbieram, kąpać – ja kąpię się itd.

W zeszytach

Dzieci przepisują z tablicy czasowniki w formie bezosobowej oraz zapisują wielozdaniową wypowiedź na temat swoich planów wakacyjnych.

Zadanie domowe

Powitaj dzieci i poproś o zajęcie wyznaczonych miejsc przez wychowawcę.

Powitanie

Uczestniczenie w uroczystym zakończeniu roku szkolnego wg harmonogramu obowiązującego wszystkich uczniów szkoły.

Uroczyste zakończenie roku

1) zachowanie szacunku do wprowadzonych sztandarów i podczas śpiewania hymnu.

2) wysłuchanie wystąpienia dyrektora szkoły i zaproszonych gości.

3) odebranie świadectw ukończenia klasy drugiej z rąk dyrektora i wychowawcy.

4) Uważne słuchanie części artystycznej w wykonaniu starszych koleżanek i kolegów oraz śpiewanie na zakończenie uroczystości piosenki „Wakacji czas” z wszystkimi uczniami szkoły.

Spotkaj się z dziećmi w klasie. Podziel dzieci na dwie grupy. Dzieci grają w kalambury. Ustalają po trzy hasła związane z ulubionymi wakacyjnymi czynnościami do pokazania i wybierają po trzy osoby, które je przedstawią. Po zakończeniu zabawy porozmawiaj z dziećmi na temat zachowania bezpieczeństwa w różnych sytuacjach podczas spędzania wakacji. Wymieńcie wakacyjne życzenia i pożegnajcie się. Do zobaczenia za rok!

Spotkanie z wychowawcą

Pytania HOT

Który dzień ze szkoły wspominasz najmilej? Dlaczego?
Co w ciągu tego roku szkolnego było dla ciebie najciekawsze?

Cele

uczeń: wie, w jakim stroju przyjść na uroczystość zakończenia roku szkolnego i jak zachowywać się podczas tej uroczystości, słucha wypowiedzi dyrektora i części artystycznej, śpiewa z innymi piosenkę

Przygotuj

świadectwa ukończenia klasy drugiej dla każdego ucznia
napis: Do zobaczenia w klasie trzeciej!

Co mają przynieść dzieci

35.5 Ze świadectwem w dłoni

Proponowany przebieg zajęć

Na tablicy

Napis: Do zobaczenia w klasie trzeciej!

W zeszytach

Zadanie domowe

W czasie wakacji prowadzić swój „Wakacyjny pamiętnik”.

W omawianym programie dostrzegam atrakcyjne dla uczniów formy działania na każdym etapie zajęć (...) Zaproponowane w scenariuszach zajęcia pozwalają na osiągnięcie celów edukacyjnych poprzez budowanie radosnej i przyjaznej atmosfery w grupie, co sprzyja aktywnemu uczeniu się uczniów. (...) Struktura zajęć nie ogranicza uczestników (tak nauczyciela, jak i uczniów) do przyjęcia jednego słusznego, sposobu ich realizacji, lecz pozostawia możliwość dokonywania modyfikacji poprzez rozszerzanie wątków, zastępowanie pewnych treści innymi, itp. Interesującym pomysłem są zaproponowane do każdego zajęć pytania HOT, które stymulują myślenie uczniów. (...) Podsumowując, obudowę dydaktyczną programu „4ELT innowacyjny zintegrowany program nauczania w klasach I-III w Wielkopolsce” uważam za propozycję wartościową zarówno dla początkującego nauczyciela, jak i nauczyciela doświadczanego, który z pewnością znajdzie w niej wiele cennych inspiracji sprzyjających doskonaleniu własnego warsztatu dydaktycznego.

prof. UAM dr hab. Kinga Kuszak

Stwierdzam, że opiniowany przeze mnie materiał („4ELT Innowacyjny zintegrowany program nauczania w klasach I-III,” którego autorką jest Małgorzata Szukała, wraz z obudową dydaktyczną nauczania wczesnoszkolnego stworzoną w projekcie 4ELT) jest bardzo dobrą propozycją edukacyjną dla nauczycieli –wychowawców uczących w klasach młodszych, dla których rzeczywista integracja jest priorytetem w ich codziennej pracy. Jest to także bardzo atrakcyjna propozycja dla uczniów, którzy z natury są dociekliwi, kreatywni, myślą niekonwencjonalnie, pod warunkiem jednak, że się im na to pozwoli, że stworzy się w szkole, klasie szkolnej przestrzeń do działania, doświadczania, eksperymentowania i popełniania błędów. Takie możliwości – zdaniem recenzenta – stwarza zarówno „Program 4ELT”, jak i opracowana na jego potrzeby obudowa dydaktyczna.

dr Grażyna Rura

4elt
innowacyjny
zintegrowany
program
nauczania
w klasach I-III